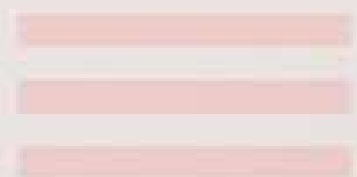

THẢ
THỈNH
PHI
PHI

TÔ
TIÊN
TIÊN

Mục lục

- [Chương 1 Liêu Hãn Thức Thứ Nhất](#)
- [Chương 2 Liêu Nang Thức Thứ Hai](#)
- [Chương 3 Liêu Hãn Độ Tam Thức](#)
- [Chương 4 Liêu Nang Độ Tứ Thức](#)
- [Chương 5 Liêu Hãn Thức Năm Thức](#)
- [Chương 6 Liêu Nang Thức Sáu Thức](#)
- [Chương 7 Liêu Hãn Thức Bảy Thức](#)
- [Chương 8 Liêu Nang Thức Tám Thức](#)
- [Chương 9 Liêu Hãn Thức Chín Thức](#)
- [Chương 10 Liêu Nang Độ Thập Thức](#)
- [Chương 11 Liêu Hãn Mười Một Thức](#)
- [Chương 12 Liêu Nang Mười Hai Thức](#)
- [Chương 13 Liêu Hãn Mười Ba Thức](#)
- [Chương 14 Liêu Nang Mười Bốn Thức](#)
- [Chương 15 Liêu Hãn Mười Lăm Thức](#)
- [Chương 16 Liêu Nang Mười Sáu Thức](#)
- [Chương 17 Liêu Hãn Mười Bảy Thức](#)
- [Chương 18 Liêu Nang Thập Bát Thức](#)
- [Chương 19 Liêu Hãn Mười Chín Thức](#)
- [Chương 20 Liêu Nang Hai Mười Thức](#)
- [Chương 21 Liêu 21 Thức](#)
- [Chương 22 Liêu Hai Mười Hai Thức](#)
- [Chương 23 Liêu Hai Mười Ba Thức](#)
- [Chương 24 Liêu Hai Mười Bốn Thức](#)
- [Chương 25 Liêu Hai Mười Lăm Thức](#)
- [Chương 26 Liêu Hai Mười Sáu Thức](#)
- [Chương 27 Liêu Hai Mười Bảy Thức](#)
- [Chương 28 Liêu Hai Mười Tám Thức](#)
- [Chương 29 Liêu Hai Mười Chín Thức](#)

[Chương 30 Liêu Nàng Ba Mười Thức](#)
[Chương 31 Liêu Ba Mười Một Thức](#)
[Chương 32 Liêu Ba Mười Hai Thức](#)
[Chương 33 Liêu Ba Mười Ba Thức](#)
[Chương 34 Liêu 34 Thức](#)
[Chương 35 Liêu Ba Mười Lăm Thức](#)
[Chương 36 Liêu Ba Mười Sáu Thức](#)
[Chương 37 Liêu Ba Mười Bảy Thức](#)
[Chương 38 Liêu Ba Mười Tám Thức](#)
[Chương 39 Liêu Ba Mười Chín Thức](#)
[Chương 40 Liêu Nàng Bốn Mười Thức](#)
[Chương 41 Liêu Bốn Mười Một Thức](#)
[Chương 42 Liêu Bốn Mười Hai Thức](#)
[Chương 43 Liêu Bốn Mười Ba Thức](#)
[Chương 44 Liêu Bốn Mười Bốn Thức](#)
[Chương 45 Liêu Bốn Mười Lăm Thức](#)
[Chương 46 Liêu 46 Thức](#)
[Chương 47 Liêu 47 Thức](#)
[Chương 48 Liêu 48 Thức](#)
[Chương 49 Liêu 49 Thức](#)
[Chương 50 Lẫn Nhau Liêu Cả Đời](#)
[Chương 51 Sóng Bá Phiên Ngoại \(1 \)](#)
[Chương 52 Sóng Bá Phiên Ngoại \(2 \)](#)
[Chương 53 Sóng Bá Phiên Ngoại \(3 \)](#)
[Chương 54 Sóng Bá Phiên Ngoại \(4 \)](#)
[Chương 55 Sóng Bá Phiên Ngoại \(5 \)](#)
[Chương 56 Sóng Bá Phiên Ngoại \(6 \)](#)
[Chương 57 Sóng Bá Phiên Ngoại \(7 \)](#)
[Chương 58 Sóng Bá Phiên Ngoại \(8 \)](#)
[Chương 59 Hòa Ca Phiên Ngoại \(1 \)](#)
[Chương 60 Hòa Ca Phiên Ngoại \(2 \)](#)
[Chương 61 Hòa Ca Phiên Ngoại \(3 \)](#)

Chương 62 Tám Cuốn Phiên Ngoại (1)

Chương 63 Tám Cuốn Phiên Ngoại (2)

Chương 64 Tám Cuốn Phiên Ngoại (3)

Chương 65 Chung Chương

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 1 Liêu Hẩn Thức Thứ Nhất

Buổi tối 9 giờ, C thành ồn ào náo động cũng không có bởi vì ban đêm buông xuống mà yếu bớt nửa phần, phần hoa thành thị góc nơi nơi đều trình diễn náo nhiệt sống về đêm.

Nhiệt Cách 【Roger】 hội sở.

Kiều Phi từ DJ trên đài xuống dưới, mặt sau có người túm chặt nàng cánh tay, thanh âm yêm ở đỉnh tai nhức óc âm nhạc, thấp thấp ái muội:

“Chờ ta cùng nhau ăn khuya?”

Kiều Phi xoay người, xa cách rút ra cánh tay, cười đến lễ phép lại có lệ: “Không cần.”

Nhanh chóng hồi hậu trường, tùy ý kéo ra một trương băng ghế ngồi xuống, khoa trương vòng cổ cùng hoa tai tùy thân thể động tác mà đong đưa, phát ra thanh thúy va chạm thanh.

“Ta muốn chết đói.” Nàng vừa nói vừa xé mở một thùng lão đàn dưa chua.

“Sách, nhìn người đáng thương.” Lâm Tịnh Hi đang ở đối với gương hoá trang, liếc tới liếc mắt một cái: “Bên ngoài cái kia DJ không phải ở truy người sao, làm hẩn thỉnh người đi Michelin ăn một đốn.”

Kiều Phi chuyên tâm ăn tỉ lệ phóng gia vị bao, nói: “Ăn người ta nhu nhược, ta lại không thích hẩn.”

“Người người này.” Lâm Tịnh Hi giận nàng một câu, ngữ khí hơi có chút khinh thường, nàng đang muốn miêu mắt ảnh, đột nhiên phát hiện mắt ảnh

bàn bị Kiều Phi cầm ở trong tay, vội ngăn lại nàng:

“Người đình chỉ! Tiểu thư, người muốn dùng ta PM tới áp mì gói?”

“.....”

Kiều Phi xác thật là từ trên bàn tùy tay lấy, nàng xin lỗi một tiếng còn cấp Lâm Tịnh Hi, Lâm Tịnh Hi trắng liếc mắt một cái: “Phỏng chừng người cũng không quen biết PM là cái gì.”

Bối quá phía sau lại thấp giọng: “Đủ người nửa tháng tiền lương.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng kỳ thật rất tưởng nói cho Lâm Tịnh Hi, chân chính PM là Pat Mcgrath, mà không phải nàng trong tay cái này không biết cái gọi là Pet Mcgrath.

Loại này sơn trại giống như là siêu thị ngụy trang thành Sprite lô bìch, hoặc là ngụy trang thành kang. Sư phó kang soái phó.

Nhưng liền tính là như vậy phu nhân mắt ảnh bàn, Kiều Phi trong nhà hoá trang trên đài cũng tập tề năm nay phía trước sở hữu kiểu dáng cùng nhan sắc.

Đương nhiên, này đó nàng lười đến cùng trước mặt cái này thập cấp trang bức đại tỷ nói. Tư lưu mì gói, nàng dựng thẳng lên ngón cái phát ra vài tiếng mơ hồ không rõ giới thối:

“Hi tỷ thật đẹp.”

“Hi tỷ nguư bức.”

Lâm Tịnh Hi thương quá sắc mắt đuôi đặc ý chọn chọn, rõ ràng hưởng thụ. Sấn đối phương tâm tình hảo, Kiều Phi chạy nhanh hỏi:

“Hi tỳ, tháng này đều qua đi một nửa, anh tuấn ca như thế nào còn không phát tiền lương?”

Kiều Phi trong miệng anh tuấn ca là Nhiệt Cách hội sở giám đốc Ngô Anh Tuấn, bởi vì tên duyên cố, đại gia lén đều ái kêu hẳn một tiếng anh tuấn ca.

Lâm Tịnh Hi cấp chính mình hóa cái yêu diễm mắt mèo trang, hồi nàng:

“Ta ngày hôm qua hỏi, anh tuấn ca nói có cái văn kiện muốn lão bản tự mình ký tên mới có thể phát tiền lương, nhưng lão bản đi nơi khác, hơn một tháng còn không có trở về.”

Ngày nga.

Tính nhăm trên người dư lại tiền, Kiều Phi làm bầm lâu bầu: “Ngày mai bắt đầu mì gói đều không thể ăn siêu đại thùng.”

Lâm Tịnh Hi lúc này cởi áo trên, thay đổi kiện lấp lánh màu bạc lượng phiến váy, lộ ra khắp phía sau lưng.

“Tiểu phi phi.” Nàng môi đỏ nhẹ nhấp, tại chỗ nhẹ vòng một vòng: “Ta hôm nay này thân thế nào?”

Tuy rằng trang bức chuyện này thượng Lâm Tịnh Hi chơi ra đăng phong tạo cực trình độ, nhưng ăn ngay nói thật, nàng thật là cái vưu vật. Đặc biệt là kia đối tượng thủy cầu dường như ngược, thâm V váy hạ lung lay, dường như tùy thời đều có thể rớt ra tới.

Kiều Phi lúc này phát ra từ nội tâm ca ngợi: “Đúng giờ.”

Lâm Tịnh Hi thỏa mãn cười, bên ngoài DJ đánh nhiệt tràng đĩa, tới rồi nàng biểu diễn thời gian.

Nhìn nàng rời đi quyến rũ bóng dáng, Kiều Phi cắn nĩa đi rồi một lát thần, cuối cùng, sâu xa thở dài.

Đại học tiền tam năm Kiều Phi đích xác quá dư dả xa hoa lãng phí sinh hoạt, Kiều gia ở cách vách thành phố A kinh doanh một cái đại hình siêu thị xích nhân hiệu, là địa phương phú quý nhân gia, nhưng mấy năm nay điện thương nhanh chóng phát triển, Kiều phụ cố chấp bảo thủ, không có thể ở trước tiên bắt kịp thời đại, thế cho nên siêu thị thị trường chiếm ngạch từng năm giảm xuống, chờ Kiều Phi phát hiện không thích hợp thời điểm, trong nhà sản nghiệp đã phụ tài sản hoạt động non nửa năm, hiện giờ có thể mượn nợ đều áp đi ra ngoài, Kiều phụ đang ở góp vốn ngân cơ sòng dử.

Chỉ là tin tức này trước mắt còn không có truyền tới C thành, cho nên ở một chúng bằng hữu trong mắt, Kiều Phi vẫn là cái kia làm nhân đồ ký phú nhị đại, tới làm công cũng bất quá là thể nghiệm sinh hoạt, tìm xem việc vui thôi.

Kiều Phi không nghĩ cấp trong nhà lại gia tăng áp lực, cho nên toàn bộ nghỉ hè đều lưu tại trường học, ban ngày cho người khác làm gia giáo, buổi tối lại đến hộp đêm làm công, hai bút cùng vẽ, thật vất vả thấu đủ rồi khai giảng học phí, sinh hoạt phí lại khó khăn không được.

Chín tháng qua hơn phân nửa, tới Nhiệt Cách hơn một tháng, nàng một mao tiền tiền lương cũng chưa bắt được.

Lâm Tịnh Hi tiếng ca ở phía trước đài thực hải vang lên, Kiều Phi là kiêm chức DJ trợ lý, hỗn đến 9 giờ là có thể hồi trường học, nàng đem mì gói mấy khẩu lay xong, tính cuối cùng một chuyến tàu điện ngầm thời gian, lấy bao rời đi.

Tàu điện ngầm đứng ở Nhiệt Cách sau lưng một cái phố, Kiều Phi mỗi lần đều từ Nhiệt Cách cửa sau hẻm nhỏ sao gần nói xuyên qua đi, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Nhiệt Cách cửa sau là an tĩnh, an tĩnh trung có khi còn sẽ thắm một loại nói không nên lời rét lạnh cùng quý dị. Kiều Phi tới đi làm phía trước Lâm

Tịnh Hi liền đã nói với nàng nơi này là Nhiệt Cách cấm địa, không có gì sự tốt nhất đừng qua đi, liền tính không cần thận đi cũng muốn chạy nhanh rời đi, đừng bị người nhìn đến.

Cho nên Kiều Phi trước hết cũng không dám lại đây, nhưng từ có thứ trong lúc vô ý phát hiện nơi này có thể đi tắt đến tàu điện ngầm trạm sau, nàng liền lớn lá gan, mỗi ngày hành tẩu ở cấm địa bên cạnh.

Nhưng mà thật cần thận đi rồi gần tháng, Kiều Phi liền lão thủ cũng chưa nhìn đến một con.

Nàng dần dần không kiên nhẫn gì lên, đi đường ngẩng đầu ưỡn ngực còn mang phong, gặp được thời tiết tốt thời điểm, nàng còn có thể vừa đi vừa hừ cái tiểu khúc nhi, nhân tiện thưởng ngắm trăng.

Liền cùng hôm nay dường như, thời tiết không nóng không lạnh vừa vặn tốt, gió nhẹ quạt vào mặt, không ai quấy rầy, yên tĩnh sau hẻm thành Kiều Phi tận tình thả bay tự mình hậu hoa viên.

Kiều Phi rất lạc quan, liền tính gia phùng biến cố, cũng không cảm thấy thiên muốn sụp dường như sống không nổi. Mấy năm nay nàng một người bên ngoài còn tính độc lập, tinh thần không bị tiền tài vật chất hoàn toàn ăn mòn.

Tháng trước nguyên bản tưởng cầm tiền lương khen thưởng chính mình ở khai giảng trước ăn một đốn tốt, nhưng cố tình quán bar chậm lại lại chậm lại, cho tới hôm nay một mao tiền cũng chưa phát ra tới không nói, hiện tại liền lão bản cũng không thấy ảnh.

Kiều Phi thập phần hoài nghi chính mình có phải hay không bị hắc điểm lừa.

Đang muốn đối với ánh trăng ngắm một mảng vô lương lão bản, nàng trong túi di động xướng lên, lấy ra vừa thấy, là bạn cùng phòng Cao Trần đánh tới

điện thoại.

Vừa vặn đi đến một chỗ phòng tối trước, Kiều Phi liền tùy ý dựa vào trên cửa, ấn hạ tiếp nghe ——

“Uy, um tùm?”

Nhiệt Cách là C thành tuổi trẻ trong vòng vừa mới hứng khởi trào lưu, chinh đồng độc lập lâu thế, hội tụ toàn thế giới tốt nhất âm hưởng ánh đèn thiết bị cùng đỉnh cấp DJ, năm trước mới vừa khai trương tựa như một con ngang trời xuất thế hắc mã, nháy mắt đặng đỉnh C thành hộp đêm đứng đầu, ở người trẻ tuổi trung nhắc lên nhiệt triều.

>Trong vòng đều biết đây là Hạ gia Thái Tử gia Hạ Thừa Nam tùy tiện chơi phiếu sản nghiệp, lúc trước này khối mà không bị nhà đầu tư xem trọng, địa lý vị trí thiên, còn có một nhà vớt đi nhà xưởng, Hạ Thừa Nam nhật cái tiện nghi giá thấp mua nhập, liền ở các tiền bối cười hãn tuổi trẻ khí thịnh thời điểm, không đến nửa năm, nhà xưởng lắc mình biến hoá, thành hiện giờ tiên phong thời thượng ROGER CLUB.

Lúc sau, ngăn ngùn mấy tháng thời gian, Nhiệt Cách lấy đứng đầu Điện Âm thị giác hiệu quả nghiên áp C thành sở hữu hộp đêm, rất nhiều nhẹ xa tiểu quán bar gia nhập quanh thân, Hạ Thừa Nam thuận thế mà làm, cùng chính phủ hợp tác, đem cái kia phổ chế tạo thành âm nhạc giải trí một cái phổ nổi tiếng cả nước, trực tiếp đẩy mạnh toàn bộ thành thị khách du lịch phát triển.

Hãn kiểm mãi bồn bát thế, lén lại đỏ không biết nhiều ít đồng hành mắt.

Thương trường như chiến trường, đặc biệt là ở vũ trường loại này vĩnh viễn sẽ không có ánh mặt trời chiếu tiến địa phương, có khi bên ngoài đấu

không suy sụp, âm u thủ đoạn liền ùn ùn không dứt, một cái so một cái tàn nhẫn.

Nhiệt Cách sau hẻm thành bài tiểu nhà trệt an tĩnh u thâm, quang đều thắm không ra một chút, nơi này là từ trước cũ nhà xưởng dùng để phóng hư hao máy móc địa phương, quán bar khai trương cửa sau hàng năm khóa, không ai biết bên trong cái gì.

Mà hiện tại ——

Trong phòng sáng lên một trần cực mỏng manh tiểu bóng đèn, mơ hồ có thể nhìn đến trên tường nháy ra tới cổ xưa tường da, mờ mịt sương khói nhẹ nhẹ du đãng ở tối tăm không rõ trong không khí, bốn năm cái cao lớn thân ảnh đứng chung một chỗ, không khí mang theo nặng nề cảm giác áp bách.

Cái này làm cho quỳ trên mặt đất tuổi trẻ nam tử thậm chí cũng không dám dùng sức hô hấp.

Hắn cái mũi ở đổ máu, thân thể không chịu khống chế run rẩy, thanh âm đứt quãng:

“Buổi gia, thật sự, thật không phải ta! Ta làm sao dám làm loại sự tình này, nhất định là ai phóng tới ta trên người, thật sự không phải ta! Ta, ta thề!”

Kêu buổi gia nam nhân thân xuyên màu đen áo cổ đứng áo khoác, khoe miệng cắn một cây yên, mi cốt chỗ có một đạo rõ ràng đao sẹo. Hắn đi đến tuổi trẻ nam tử trước mặt chậm rãi ngồi xổm xuống, tay nắm hắn mặt, đầu ngón tay cơ hồ là thật sâu véo vào đối phương da thịt.

Tiểu tử khuôn mặt bị ninh đến vặn vẹo biến hình, mi thống khổ túc ở bên nhau.

“Không phải người? OK, đó là ai?”

Tề buổi cười khê ra tiếng, cười là lãnh, mang theo làm người sợ hãi hàn ý, hấn tăng thêm trên tay lực đạo: “Ta tề buổi cũng không loạn oan uổng người, người hôm nay cần thiết cho ta một công đạo.”

Tiểu tử hai má bị nắm đến chết lặng, hấn thống khổ lắc đầu, bỗng nhiên ý thức được cái gì, sai khai tề buổi liêu mạng phòng nghị nội cái kia ẩn ở nơi tối tăm, lại duy nhất ngời người trước mặt bò qua đi:

“Hạ ——”

Tên tuổi mới gọi cái họ, tề buổi liền một chân đá qua đi đem người đá văng ra, không nhiều không ít, vừa vắn là sẽ không xâm phạm đến ghế trên cái kia thân ảnh khoảng cách, “Dám đến Nhiệt Cách tán phẫn, các người có mấy cái mệnh đủ bời?”

Văn. Hóa bộ trọng điểm nâng đỡ sản nghiệp, một khi dính hoàng đánh cuộc độc ô danh, Hạ Thừa Nam mấy trăm triệu đầu tư một giây ném đá trên sông không nói, Hạ gia sở hữu sinh ý đều sẽ chịu ảnh hưởng. Đối phương chơi loại này không lỗi lạc ám chiêu, tề buổi thật sự hận ý nan bình, hấn xách theo nam tử góc áo, đem người hung hăng đạp lên dưới chân:

“Hỏi lại người một lần, rốt cuộc là ai cho người hóa?!”

Liền tính bị đánh đầu rơi máu chảy, trên mặt đất nam tử vẫn là không chịu thừa nhận, cắn răng chịu: “Không. Là. Ta.”

Tình huống lâm vào nửa vời cục diện bế tắc, tề buổi có chút không kiên nhẫn, hấn đem tàn thuốc dấm diệt, xoay người xem phía sau người, ánh mắt hình như là ở trưng cầu cái gì.

Ngồi ở trung gian nam nhân vuốt ve trong tay bật lửa, vài giây sau bình tĩnh không gợn sóng mở miệng: “Lão quy củ đi.”

“Hảo.” Tề buổi liền chờ hấn những lời này.

“Không cần!” Trên mặt đất nhân thân thể cả kinh, giãy giụa hai hạ một lần nữa quỳ lên, đang muốn nói cái gì, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến động tĩnh ——

“Đương đương đương.....”

Là một đoạn âm nhạc.

Một đoạn khí thế tương đương bồng bạc rộng lớn, tương đương đời non lấp biển, tương đương lực bạt sơn hê khí cái thế —— cổ trang phim truyền hình hoàng đế đẳng cơ chuyên dụng khí phách BGM.

Mọi người:???

Bên kia khúc vang lên hai giây, một cái rõ ràng dùng biến thanh khí thanh âm buồn cười kêu:

“Kiều phi nương nương vạn vạn tuế ~”

“Kiều phi nương nương mau tiếp điện thoại nha ~”

Phòng tối đại môn ngay sau đó kéo kẹt một vang, như là có người đem thân thể dựa vào mặt trên, sột sột soạt soạt còn có xích va chạm rất nhỏ thanh âm. Đẳng cơ âm nhạc gián đoạn, thay thế chính là một cái tươi mát nghịch ngợm giọng nữ:

“Uy, um tùm?”

Cửa sau chưa từng người dám lại đây, phòng trong mọi người lại bị này đoạn thần giống nhau di động tiếng chuông nghe được sừng sốt, kịch liệt khẩn trương không khí được đến giảm xóc, mọi người lực chú ý mạc danh đều bị nữ hài thanh âm hấp dẫn qua đi.

“Ta mới vừa tan tâm, như thế nào lạ?”

“Không thành vấn đề, người muốn ăn cái gì? Ta cho người mang về tới.”

Nữ hài không coi ai ra gì trò chuyện thiên, chút nào không biết nàng nói sở hữu lời nói đều rành mạch truyền vào trong phòng, tề buổi nguyên bản muốn làm sự bị bắt bức đình, hấn lại lần nữa trưng cầu nhìn về phía phía sau ——

Ngồi thân ảnh hai mắt khép hờ, một tay ở ghế sừng thượng chống đầu, ý vị hiển nhiên.

Bọn họ làm cũng không phải cái gì sạch sẽ sự, đại buổi tối, vẫn là không cần dọa đến tiểu cô nương.

Vì thế mọi người đều mặc thanh, chuẩn bị chờ nữ hài nói chuyện điện thoại xong lại tiếp tục.

Kết quả ngoài cửa, nữ hài không biết liêu nổi lên cái gì, thanh âm bỗng nhiên cất cao tám độ:

“Đánh đổ đi.”

“Tới Nhiệt Cách mau hai tháng, một mao tiền tiền lương không phát không nói, hiện tại lão bản còn chơi mất tích! Tức giận đến ta thật muốn lập tức chém lão bản đầu chó!”

Nữ hài thanh âm nãi hung nãi hung, nhưng khí thế không đến hai giây liền băng rớt, che không được tiếng cười từ lời nói tràn ra tới: “Chém xong lập tức cho hấn bợc lên bánh mì trấu ha ha ha, ném đến chảo dầu tặc! Hưởng chết tặc!”

Điện thoại kia đầu không biết nói gì đó, nữ hài mặc kệ dựa vào ván cửa thượng cười: “Sợ cái gì? Hấn lại nghe không được.”

Trần ngập sung sướng tiếng cười vang ở ngoài cửa, tề buổi bế khăn miện, âm thầm ngừng thở.

Cả đêm, không hỏi ra bất luận cái gì hữu dụng tin tức, hẳn biết lão bản kiên nhẫn đã tới cực hạn, trước mắt đúng là không chỗ tiết hỏa thời điểm, tuy rằng ngoài cửa cô nương này vài câu ấu trĩ trêu chọc cùng trong phòng cái này nam tử so thật sự không tính là cái gì đại sự.

Nhưng, lão bản tâm tư ai lấy đến chuẩn.

“Bang” một tiếng, kim loại bật lửa hợp cái thanh âm bỗng nhiên lạnh lùng cắt qua phòng trong yên tĩnh.

Tề buổi nhú mày, tâm đột nhiên nhảy dựng, không cần ngẩng đầu đều biết sắp muốn phát sinh cái gì, hẳn theo bản năng hướng bên lui hai bước, phía sau bị che khuất thân ảnh rốt cuộc nhàn nhạt hiện tại mỏng manh quang hạ.

Hạ Thừa Nam mở mắt ra, ngồi thẳng, tư thái lười biếng khẩu hảo tây trang một cái khẩu, thân thể hơi hơi trước khuynh, nửa khuôn mặt chiếu vào mình ám đan xen ánh đèn hạ, thấy không rõ cảm xúc, lại có thể thấy rõ hẳn đáy mắt mang theo nguy hiểm tín hiệu hứng thú.

“Tề buổi.” Hẳn ngẩng đầu, ngữ điệu nhàn nhạt, mang theo độ cung cực tiểu cười:

“Đem kiêu phi nương nương mời vào tới tâm sự.”

Tác giả có lời muốn nói: Năm đuôi tiểu ngọt văn, tiết tấu mau, vô logic! Vô logic! Đừng khảo chứng! Chính là cho đại gia thả lỏng sáng một sáng.

Liên hỏi các người có dám hay không cho ta nhiều lời bình luận vệt, trước năm trăm cái hai phân tặng bao lì xì vui vẻ một chút, các người táo lên vệt! Đưa xong tức giận!

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 2 Liêu Nàng Thức Thứ Hai

Đang theo Cao Trăn liêu đến hăng say, Kiều Phi phía sau dựa vào bồng nhiên không còn, cả người nháy mắt mất đi cân bằng sau này ngưỡng.

“A ——”

Nàng theo bản năng kêu ra tới, thanh âm đậm thủng sau hẻm bầu trời đêm, liền ở cho rằng chính mình muốn quăng ngã cái ngưỡng mặt hướng lên trời khi, phía sau đột nhiên nhiều đôi tay đỡ nàng. Kiều Phi lòng còn sợ hãi vỗ vỗ ngực, đang muốn quay đầu lại nói tiếng cảm ơn, đột nhiên nhớ tới cái gì, toàn thân lông tơ đứng chống ngược ——

Tối lửa tắt đèn sau hẻm, thế nhưng còn có người thứ hai?

Không đúng, đôi tay kia là người, vẫn là.....

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, Kiều Phi da đầu tê dại, thậm chí có điểm không dám quay đầu lại. Nhưng đôi tay kia chỉ là hư đỡ nàng nửa giây sau liền buông ra, Kiều Phi trọng lực ở phía sau, chân theo bản năng sau này đạp một bước duy trì cân bằng, lơ đãng, người cứ như vậy đưa lưng về phía dẫm vào phòng nội.

Còn không có phản ứng lại đây đã xảy ra cái gì, phòng tối môn ở nàng trước mặt phanh một tiếng một lần nữa đóng lại, đồng thời bên tai vang lên một người nam nhân thô lệ tựa cười thanh âm: “Mỹ nữ, không ai nói cho người sau hẻm không thể lại đây sao?”

Tề buổi trong miệng ngậm thuốc lá, mi cốt thượng đao sọc như là nào đó thân phận nhân, Kiều Phi nhẹ nhàng nhìn lướt qua liền sợ tới mức lui trở

về.

Phản ứng đầu tiên —— xong rồi, thường ở bờ sông đi rớt cuộc ướm giày, này nam vừa thấy liền không phải cái gì dễ chọc nhân vật, mặc kệ đồ tiền vẫn là đồ sắc đêm nay chính mình khả năng đều khó thoát một kiếp.

Kiều Phi nghe nói gặp được tội phạm khi ngàn vạn không cần đi tò mò hẳn diện mạo, nếu không đến mặt sau thực dễ dàng bị diệt khẩu, vì thế nàng chạy nhanh xoay người, đang muốn chủ động giao ra thẻ ngân hàng bảo mệnh, bỗng nhiên nhìn đến trước mặt trên mặt đất quỳ một người.

Nàng trong tay động tác sừng sốt, theo bản năng lại giương mắt xem qua đi

Chỉ là liếc mắt một cái Kiều Phi thân thể liền cứng lại rồi, nhanh chóng ụp vào trong não sợ hãi bức bách thân thể phân bố ra vô số adrenalin tới thích ứng, nàng trái tim thịch thịch thịch mạnh mẽ nhảy, mặt nóng lên, chân cũng không chịu được chế mềm vài phần.

Trừ bỏ bên cạnh hắc áo khoác, trong phòng còn đứng bảy tám cái cao to hắc y nam nhân, bọn họ giờ phút này xem Kiều Phi ánh mắt, tựa như đang xem mổ chỉ tự động đưa tới cửa con mèo.

Trong phòng không khí rất là quý dị, tận cùng bên trong giống như còn ngồi cái thân ảnh, Kiều Phi không dám lại xem đi xuống.

Nàng rũ đầu, nuốt nuốt giọng nói, một bàn tay siết chặt vừa rồi muốn lấy ra tới tiền bao, còn sót lại một chút lý trí ở nhanh chóng tự hỏi chính mình hiện tại nên làm cái gì bây giờ.

“Hỏi người đâu.” Tề buổi đem nàng thân thể ninh lại đây mặt triều chính mình, “Người ở Nhiệt Cách đi làm?”

Không biết này bang nhân cái gì địa vị, Kiều Phi chạy nhanh phủ nhận tam liền: “Không phải, không có, sao có thể.”

“Kia như thế nào sẽ tại đây?”

“Ta tìm WC, lạc đường.”

Tề buổi trên dưới đánh giá nàng ——

Cô nương khoác tóc dài hõn mười tới căn rất nhỏ bánh quai chèo biện, xen kẽ các loại lượng phiến trang trí, mắt trái giác dán một cái màu đen ngôi sao, rộng thùng thình đục lỗ màu bạc áo khoác nửa sườn, màu đen ngực trước treo mấy tầng vòng cổ, nhìn qua rất là rock nghịch ngợm.

Dừng một chút, hần xuy thanh cười ra tới.

Nha đầu phiến tử lá gan còn rất phì, vừa rời trong điện thoại lớn tiếng như vậy muốn tạc lão bản, hiện tại nói đối đôi mắt đều không mang theo chớp một chút.

Liền ở tề buổi hỏi chuyện thời điểm, Kiều Phi cũng ở trong đầu điên cuồng tưởng đối sách, trước mắt tình huống nàng phân tích qua, không phải nàng trong tưởng tượng cái loại này cướp tiền cướp sắc, trên mặt đất như vậy nhiều máu, đảo càn như là chính mình đánh vỡ này đó đại ca làm nhận không ra người sự.

Cho nên nếu chính mình chủ động một chút biểu cái thái, có lẽ còn có đường ra.

Kiều Phi vững vàng, thân thể chậm rãi hướng cạnh cửa súc:

“Các vị đại ca, ta chỉ là đi ngang qua, ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không thấy được.”

Nàng tay bái tới rồi khung cửa thượng, đầu trước sau thành thật rũ, một chút một chút di động, tận lực giảm thấp chính mình tồn tại cảm:

“Không còn sớm..... Ta, ta liền không quấy rầy các đại ca.”

Nàng này sẽ hoàn toàn không có vừa rồi muốn chùy bạo lão bản đầu chó khí thế, tưng tưng, một bàn tay muốn đi kéo khoá cửa, đang chuẩn bị tùy thời chạy trốn khi, quỳ trên mặt đất người kia bỗng nhiên run rẩy quay đầu lại.

Kiều Phi lơ đãng đụng phải hấn ánh mắt, thân thể đột nhiên một đốn, ngạc nhiên ra tiếng: “Chu Địch?”

Trong khoảnh khắc, nàng giống như đã quên hiện tại vị trí nguy hiểm hoàn cảnh, thu hồi đã phóng tới khoá cửa thượng tay, xúc động rảo bước tiến lên phòng trong ngòi xổm Chu Địch trước mặt:

“Người làm sao vậy? Như thế nào ——”

Đến gần xem, Kiều Phi cả kinh nói không nên lời lời nói.

Chu Địch đầy mặt là huyết, hốc mắt bầm tím, phía trước tuần tú khuôn mặt hoàn toàn nhìn không ra tới.

Hộp đêm tựa như một cái không thấy thiên nhật tiểu xã hội, Nhiệt Cách càng sâu, bên trong bao gồm phục vụ sinh đều là có vòng luẩn quẩn. Kiều Phi vừa tới thời điểm một cái đều không quen biết, DJ trợ lý công tác thượng thủ rất chậm, rất nhiều lần ra sai, đều là đều là trợ lý Chu Địch giúp nàng.

Chu Địch so nàng nhỏ hai tuổi, ngày thường ở đây tử lời nói không nhiều lắm, đối Kiều Phi lại không keo kiệt nhiệt tâm, hai người quan hệ vẫn luôn không tồi.

Hiện tại nhìn đến vẫn luôn coi như đệ đệ bằng hữu bị đánh đến không có người dạng, Kiều Phi trong lòng mặc danh trào ra một cỗ lửa giận, tùy lời nói thốt ra mà ra:

“Các người đang làm gì?!”

Kiều Phi câu này chất vấn phần nộ mười phần, cùng vừa rồi nhát gan phán nếu hai dạng khác biệt. Tề buổi đối nàng đột nhiên chuyển biến thái độ cảm khởi hứng thú, hãnh ôm ngực cười cười, rồi sau đó yên giọng trầm xuống, ý vị thâm trường:

“Người cảm thấy chúng ta đang làm gì?”

Nhiệt huyết phía trên, kỳ thật mới vừa nói ra câu nói kia Kiều Phi liền hối hận.

Nàng nhìn đến Chu Địch gặp nạn nhất thời tình thế cấp bách, hoàn toàn đã quên nàng cũng bất quá là cái làm công, ở to như vậy C thành thí đều không tính là một cái.

Nói cách khác, chọc giận này đó đại ca, nàng trừ bỏ bồi Chu Địch cùng nhau đưa cá nhân đầu, không hề sức phản kháng.

Nhưng Kiều Phi không cam lòng.

Nàng mới 21 tuổi, đại học không tốt nghiệp, không giao quá bạn trai, trong nhà sinh ý cũng còn không có khởi sắc, nàng không thể liền như vậy công đạo tại đây.

Nàng cần thiết muốn tự cứu!

Không chỉ có muốn cứu chính mình, còn muốn cứu Chu Địch!

Cái này ý niệm một khi toát ra tới, Kiều Phi đáy lòng liền đột nhiên nhiều vài phần kiên định cùng dũng khí, hít sâu ổn định cảm xúc, cứ việc chân là

mềm, nàng vẫn là cố gắng bình tĩnh đứng lên, hiên ngang lẫm liệt nói:

“Chu Địch nơi nào đắc tội các người, nếu là đòi tiền nói, ta có thể cấp.”

Tề buổi mau bị chọc cười, mi cốt đao sọc bén nhọn một chọn: “Hành a, một trăm vạn đi, mua hẳn một bàn tay.”

Kiều Phi: “.....”

OK, khi ta chưa nói.

Nếu tiền đi không thông, chỉ có thể đổi cái thứ hai biện pháp bác một bác.

Kiều Phi trái tim đều sắp nhảy đến giọng tiêm, nàng không biết Chu Địch rốt cuộc là như thế nào đắc tội này giúp đại ca, nhưng quá vãng nhân gia đối chính mình trợ giúp là thiệt tình thành ý, hiện tại nàng cũng không thể thấy chết mà không cứu.

Kiều Phi xem qua điện ảnh, biết thường thường có thể ngồi đều là đại ca trung đại ca, vừa rồi nàng không dám cẩn thận hướng trong xem, nhưng hiện tại không phải do nàng.

“Người, các người không cần xằng bậy.”

Kiều Phi thanh âm đều ở run lên, tầm mắt triều nhất chỗ thân ảnh xem qua đi, ánh đèn nguyên nhân nàng xem đến không rõ lắm, nhưng mặc dù không rõ ràng lắm, nàng cũng có thể từ cái kia vị trí cảm nhận được nặng nề áp lực cùng sợ hãi.

Mẹ nó, chết thì chết đi!

Kiều Phi nhắm mắt, hoạt động cứng đờ chân, lấy hết can đảm đi phía trước đi rồi hai bước, nỗ lực làm chính mình thanh âm có lực chấn nhiếp một chút:

“Đây là Nhiệt Cách, mỗi cái địa phương đều có chính mình quy củ.”

Tề buổi bị nàng này phiên đột nhiên đứng đả sừng sốt hạ, theo sau không thể ức chế mà cười ra tới, “Quy củ?”

Hắn cười đến không một chút thương hương tiếc ngọc, cười đến Kiều Phi cảm giác giãy tiếp theo chính mình đầu liền để ở mũi đao thượng.

Kiều Phi trong lòng khóc chít chít, trên mặt còn phải làm ra một bộ mới vừa đến khởi bộ dáng.

Nàng mắt lạnh trả lời: “Cười cái gì? Ta nói sai rồi sao?”

Cũng không đợi tề buổi nói tiếp, nàng thân thể quay lại, ánh mắt nhìn thẳng ngòi ở trung gian người kia, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đem ở trong bụng đánh mấy lần nghĩ sẵn trong đầu bùm bùm ném ra tới:

“Nhiệt Cách người không phải các ngươi tưởng động liền động! Bên trong ngòi cái kia, ngươi là khi chúng ta đại ca đã chết sao?”

>Tề buổi: “.....”

Một chúng hắc y nhân: “.....”

Hạ Thừa Nam dáng ngòi rất nhỏ giật giật, mang theo một chút không dung phát hiện nghiền ngẫm, nhưng vẫn như cũ cái gì cũng chưa nói.

Lần đầu tiên có người dùng như vậy xưng hô đi kêu Hạ Thừa Nam, còn người bức hồng hồng mang theo điếm khiêu khích, tề buổi ngây ngẩn cả người: “Không phải, liền ngươi còn có đại ca?”

Kiều Phi ánh mắt quật cường đối thượng: “Như thế nào không có!”

Tề buổi còn không phục: “Ai?”

Một phương thổ địa một phương thần, Kiều Phi biết, ở Nhiệt Cách địa bàn, lợi hại nhất nhân vật khẳng định là Nhiệt Cách lão bản.

Vừa tới đi làm thời điểm Lâm Tịnh Hi đối nàng nói qua lão bản sự, hình như là họ Hạ, nhưng lúc ấy chính mình chỉ lo muốn kiếm tiền, không như thế nào để bụng đi nhớ hản tin tức.

Chỉ là tới rồi cái này trường hợp, nàng quản không được như vậy nhiều.

Ngẩng đầu ưỡn ngực, Kiều Phi vang dội báo ra danh hào: “Ta đại ca họ Hạ!”

“Hạ?” Tề buổi ánh mắt hơi lóe, tầm mắt ý vị không rõ triều ngòi Hạ Thừa Nam liếc qua đi, “Họ Hạ nhiều đi, hạ cái gì?”

Kiều Phi: “.....”

Hạ cái gì, Lâm Tịnh Hi đề qua một miệng, nhưng nàng thật nhớ không rõ.

Trong phòng im ắng, tất cả mọi người đang đợi nàng trả lời. Thật vất vả xây dựng lên khí thế nếu ngừng ở này liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ, Kiều Phi đầu óc bay nhanh chuyển động, đang chuẩn bị lâm thời lấy một cái bá khí trắc lậu tên khi ——

Nàng phía trước truyền đến ghế dựa cùng mặt đất rất nhỏ cọ xát thanh âm.

Kiều Phi bị thanh âm phân tâm, ngẩng đầu xem qua đi.

Không xem không quan trọng, vừa thấy nàng lại luống cuống.

Đã chết đã chết, đại đại ca đứng lên!

Đại đại ca ăn mặc cấm dục lại nguy hiểm màu đen tây trang, liền áo sơ mi đều là màu đen, tựa hồ đầy người đều viết “Ta là xã hội đen” mấy chữ này. Hản đứng lên có 1 mét 8 năm bộ dáng, đen tối ánh đèn hạ, cao gầy đỉnh bạt

dáng người căng ra một phần mang theo cảm giác áp bách sức dân, làm vốn là run sợ Kiều Phi nhìn sau lưng càng là nổi lên tầng tầng mồ hôi lạnh.

Hắn phía trước vẫn luôn không nói chuyện, hiện tại thông thả đi thông thả lại đây, đi đến Kiều Phi trước mặt.

Đứng yên, kẹp yên cái tay kia để sát vào, ngón trỏ một cái chớp mắt nâng lên Kiều Phi cằm.

Mang theo mãnh liệt xâm lược cảm, ngắm nghía, xem kỹ.

Nam nhân đôi mắt là cái loại này hẹp dài nội song, đôi mắt đen nhánh, trong mắt thời gian trầm lãnh đạm, không có bất luận cái gì độ ấm, làm người không muốn cũng không quá dám quá nhiều nhìn thẳng hắn.

Nhưng hiện tại Kiều Phi lại không dám cũng đến hướng chết chống, không thể thua trận kia phân tự tin. Nam nhân ánh mắt cường thế bức người, nàng liền cũng thẳng lẳng lẳng mà đáp lại hắn cường thế, thái độ một chút đều không hàm hồ, đại khái chính là:

“Ta phía trên có người, ta không sợ người.”

Bốn mắt nhìn nhau, nam nhân tầm mắt ở Kiều Phi trên mặt dừng lại vài giây sau, khóe môi gợi lên một mặt đọc không ra cười:

“Là Hạ Thừa Nam sao?”

Kiều Phi hơi giật mình, giống bị điếm thông nơi nào đó ký ức, lại như là từ người khác thử được đáp án —— dù sao này C trong thành có thể bài thượng hào lại họ Hạ, khó khăn lắm cũng liền như vậy một hai cái.

Nhất định chính là hắn không sai.

Nàng liền theo nam nhân nói đáp: “Đối! Chính là Hạ Thừa Nam.”

Âm cuối tăng thêm, khí thế ầm ầm nhiều vài phần kiêu ngạo.

Ta đại ca là Hạ Thừa Nam!

Liên hỏi các người có sợ không?

Trường hợp tựa hồ đi tới một cái thế lực ngang nhau đánh giá, lúc này Chu Địch cúi đầu dùng sức xả Kiều Phi góc áo, tựa hồ muốn nói cái gì, Kiều Phi cho rằng tiểu tử ở cùng nàng phát cầu cứu tín hiệu, trấn an ở hấn trên vai chụp hai hạ, yên lặng truyền lại một loại 【 ổn định, đừng hoảng hốt 】 ám chỉ.

Hạ Thừa Nam rất có hứng thú nhìn Kiều Phi, hơi hơi nheo lại hai mắt.

Kiều Phi hoàn toàn bị mù mờ, nàng bị nam nhân ánh mắt nhìn đến có chút chột dạ, suy nghĩ sẽ, diễn đều làm được cái này phân thượng, cũng không kém lại nhiều thêm một chút. Vì làm chính mình nói càng có uy hiếp lực, nàng quyết đoán lấy ra di động, ấn tiếp theo tổ con số, sau đó đối với trong phòng mọi người nói:

“Không tin phải không? Hành, ta hiện tại liền cho hấn gọi điện thoại.”

Hạ Thừa Nam thân thể lười nhác triều bên phải sườn điếm, tề buổi thực mau hiểu ý, đưa qua một cây yên, đôi tay hợp lại trụ cho hấn điếm thượng.

Ngọn lửa đình một tiếng vụt ra tới, Hạ Thừa Nam phun ra một ngụm sương khói, lúc này bên tai truyền đến Kiều Phi ra dáng ra hình thanh âm:

“Nam ca sao?”

“Ta sòng sòng!”

“Bãi sau hẻm có một đám tên côn đồ tới tìm phiền toái...”

“Người lập tức liền đến sao? Hảo loại!”

Treo điện thoại, Kiều Phi néo di động ở không trung lung lay hai hạ, ý vị mười phần:

“Ta nam ca nói lập tức liền tới, bãi liền ở đối diện, xuống dưới bất quá ba phút sự, các người tốt nhất chạy nhanh thả Chu Địch, nếu không đợi lát nữa ta cũng không dám bảo đảm các người còn có thể hay không đi tới đi ra ngoài.”

“Sóng sóng?” Hạ Thừa Nam âm cuối giọng lên, nghiền ngẫm cười cười.

Kỳ thật Kiều Phi này một vở diễn mọi người trong lòng đều rõ ràng rành rành, chẳng qua Hạ Thừa Nam xem đến mùi ngon, ai cũng không dám mở miệng nhiều hẳn hứng thú.

“Không sai, nhớ kỹ tên của ta, sóng! Sóng!” Kiều Phi hư lá gan nâng dậy trên mặt đất Chu Địch, sẵn còn không có người hoàn hồn, nàng ám chọc chọc đi mở cửa, theo sau bay nhanh lôi kéo Chu Địch ra bên ngoài lưu.

Tề buổi nhú mày, đang muốn tiến lên ngăn cản, Hạ Thừa Nam lại hiếm thấy đuổi tay ngăn lại.

Hắn động tác thực nhẹ hẳn hai hạ khói bụi, nhìn Kiều Phi bóng dáng, đạm thanh nói:

“Làm nàng đi.”

Tề buổi không chắc hẳn có ý tứ gì: “Nhưng kia tiểu tử ——”

Hạ Thừa Nam giọng tay, đứng ở một bên một cái hắc y theo đi tới, hẳn sườn đến người nọ bên tai phân phó cái gì, đối phương gật đầu: “Minh bạch, ta đây liền đi làm.”

Chờ dư lại một đợt theo đều rời đi phòng, tề buổi mới lộ ra vài phần khó hiểu: “Này không giống như là người làm việc phong cách.”

Tề buổi theo Hạ Thừa Nam ba năm, sớm đã thành thói quen hẳn ở sinh ý trong sân kia bộ tàn nhẫn kính nhi, hẳn làm việc từ trước đến nay sạch sẽ lưu loát, cũng không ướt át bẩn thỉu, đêm nay Chu Địch trên người kia bao ma túy nhân tang câu hoạch, nếu không phải phát hiện đến sớm, đồ vật một khi tan sau khi rời khỏi đây quả không dám tưởng tượng.

Này muốn ấn Hạ Thừa Nam thường lui tới tính tình, phế chỉ tay đều xem như nhẹ.

Thật vất vả rút ra người lại thả chạy, Hạ Thừa Nam biết tề buổi trong lòng không lớn sáng khoái, hẳn đi vớt treo ở ghế trên tây trang áo khoác, khinh phiêu phiêu hỏi: “Cái kia nữ, người không nhận ra tới?”

Tề buổi hơi sừng sốt: “Cái gì?”

Hạ Thừa Nam xoay người xem hẳn, cười như không cười điểm một câu: “Las Vegas.”

Tề buổi giật mình nhiên hồi lâu mới nhớ tới năm trước ở nước Mỹ chuyện đó, kinh ngạc nói: “Thiệt hay giả, là nàng?”

Hạ Thừa Nam thấp thấp cong cong môi, không đáp, diệt trong tay yên sau hẳn xoay đề tài: “Trong tiệm tháng này không phát tiền lương?”

Tề buổi còn không có từ vừa mới đề tài nhảy ra, chậm nửa nhịp mới trả lời: “Ngô Anh Tuấn làm việc trực, một hai phải chờ người trở về ký tên mới bằng lòng phát.”

“..... Phế vật.”

Hạ Thừa Nam mang theo chút cảm xúc xả tùng màu đen áo sơ mi cổ áo, triều đối diện Nhiệt Cách nội tràng đi đến: “Làm hẳn hiện tại tới ta văn phòng.”

“Hảo.”

“Còn có.” Hạ Thừa Nam vừa đi vừa nói chuyện:

“Đem nàng nhập chức hồ sơ tìm ra.”

Tác giả có lời muốn nói: Hạ tổng: Sóng sóng?

A, nói rõ ràng, cái gì sóng?

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 3 Liêu Hãn Độ Tam Thức

Mang theo Chu Địch chạy như điên ra Nhiệt Cách sau hẻm, đi đến người nhiều đèn lạng đường cái thượng, Kiều Phi mới cảm thấy nhột về hai cái mạng.

Bình tĩnh qua đi nàng đưa cho Chu Địch một bao khăn giấy: “Người như thế nào sẽ chọc tới trên đường người đâu? Vừa rồi tình huống nhiều nguy hiểm, nếu không phải ta từ kia trải qua ——”

Chạy trốn quá nhanh, Chu Địch bị trong miệng còn sót lại máu loăng sặc hai khẩu, cong lưng kịch liệt ho khan, hãn biên khụ biên xoa tay: “Người đợi lát nữa, Phi tỷ.”

Kiều Phi nói chột bị đánh gãy, sừng sốt: “Làm sao vậy? Nơi nào đau sao?”

Chu Địch dùng khăn giấy lau khô khóc miệng huyết, ngẩng đầu, trong mắt còn có nồng đậm hồng tơ máu: “Tỷ, người có biết hay không người vừa rồi đang làm gì?”

“?Ta đương nhiên biết.” Kiều Phi nghi hoặc đánh giá hẳn, thậm chí hoài nghi đứa nhỏ này có phải hay không bị đánh choáng váng: “Ta ở cứu người a!”

“Ta không phải ý tứ này, ta là nói.” Chu Địch liếm liếm khô ráo mất nước môi, ánh mắt phức tạp nhìn nàng: “Người thật sự không biết vừa rồi cái kia ——”

Kiều Phi mờ mịt trừng lớn đôi mắt: “Ân?”

Chu Địch thanh âm còn tràn ngập phòng tối mùi máu tươi, hắn gian nan nuốt nuốt phát làm giọng nói, đang muốn mở miệng, trong túi di động tin nhắn tiếng vang lên, đánh gãy hắn muốn nói nói.

Chu Địch nhìn mắt dây số, là xa lạ.

Điểm đi vào, ngăn ngừa một hàng lời nói, liếc mắt một cái là có thể xem xong.

Kiều Phi còn đang đợi Chu Địch chưa nói xong nói: “Ta không biết cái gì?”

“Không.” Chu Địch ánh mắt bỗng nhiên trở nên né tránh, “Ta ý tứ là vừa mới cái kia tình huống quá nguy hiểm.”

Hắn đem điện thoại thả lại trong túi gót nàg cáo biệt: “Phi tử, ta phải đi về, hôm nay cảm ơn người.”

“?”Kiều Phi ngăn lại hắn: “Người liền như vậy trở về? Không đi báo cái cảnh gì đó?”

Chu Địch lắc đầu, ngay sau đó lạnh lạnh cười cười.

Hôm nay tuy rằng ăn này đốn đánh, nhưng thật muốn ẩn pháp xử lý, cái kia số lượng lớn lấy làm hấn nhân sinh từ đây chung kết.

Không xác định là ai đem thuốc phiện ném tới rồi hấn trong túi, nhưng dơ đồ vật thật là từ hấn trên người ra tới, vũ trường rất nhiều chuyện đều du tẩu ở màu xám bên cạnh, cũng đích xác như Kiều Phi nói như vậy ——

Có chính mình quy củ.

Mà Chu Địch hôm nay, là trần trụi xúc phạm quy củ, nếu không phải Kiều Phi vừa lúc xuất hiện, hấn cũng không biết hiện tại còn có thể hay không bình yên vô sự đứng ở chỗ này.

Hai người như vậy phân biệt, chờ Kiều Phi đánh xe rời đi, Chu Địch mới xoay người, đi đến vừa rồi chạy ra hẻm khẫu, bên kia, một cái ăn mặc áo đen quần đen nam nhân đang đợi hẩn:

“Lão bản ý tứ người minh bạch sao?”

“Minh bạch.” Chu Địch cắn chặt răng quan, “Cảm ơn lão bản cho ta tự chứng cơ hội, một tuần, nếu ta tra không ra là ai, sẽ tự mình cùng hẩn công đạo.”

Hẩn cúi đầu, nhớ tới vừa rồi tin nhắn bày mưu đặt kế, vẫn tận lực tranh thủ: “Nhưng chuyện này cùng Phi tỷ không quan hệ, lão bản vì cái gì không cho ta nói tên của hẩn? Các người phải đối Phi tỷ làm cái gì?”

“Quản hảo tự mình, không nên người hỏi đừng hỏi.”

“.....”

*

Kiều Phi ở trường học cửa sau chợ đêm cấp Cao Trăn mua một chén cay rất năng, hồi phòng ngủ sau ném cho nàng, lúc sau nhanh chóng mở ra máy tính.

Cao Trăn vừa ăn biên xem nàng: “Tra cái gì đâu?”

Kiều Phi ở trên mạng tìm thật lâu, về Hạ gia đưa tin tuy không ít, nhưng đều chỉ nghe kỳ danh không thấy một thân, trên mạng về bọn họ ảnh chụp thiếu chi lại thiếu, như là bị cố tình lọc quá, không lưu với chúng.

Có một thiên về hạ phụ Hạ Kiêu Quần văn chương nhưng thật ra phá lệ đáng giá dư vị, nói thập niên 80, Hạ Kiêu Quần kỳ thật là Châu Giang vùng châu thổ mỡ hắc bang thế lực đầu đầu, đã từng hạc lệ một phương, sau lại thập niên 90 Hongkong trở về, quốc gia nghiêm đánh, hẩn liền thuận thế

lên bờ, nghiêm túc làm nổi lên ngành giải trí, cái kia niên đại cả nước karaoke thính đều là Hạ gia nhận thầu.

Tới rồi Hạ Thừa Nam này một thế hệ, sinh ý chính quy rất nhiều, các loại chỗ ăn chơi vẫn là chủ đánh, nhưng hẳn dã tâm càng sâu, từ thương trường đến giới giải trí đều có đề cập. Văn chương thượng nói, Hạ Thừa Nam mười phần di truyền Hạ Kiêu Quần trên người kia cổ tàn nhẫn kính nhi, làm việc kiêu ngạo bá đạo, cho nên mặc dù tuổi còn trẻ, ở C thành lại không người dám động.

Kiều Phi xem xong tấp tấp lưỡi, tắt đi di động. Cao Trăn lúc này từ bên cạnh đưa cho nàng một trương tuyên truyền giấy, mặt trên viết 【Pick tinh nữ đoàn】 mấy cái chữ to, Kiêu Phi sửng sốt, ngẩng đầu hỏi: “Người muốn tham gia?”

“Ta là cho người!” Cao Trăn ăn cay rất năng, hận sắt không thành thép: “Người loại này tinh thông các loại nhạc cụ danh môn khuê tú, vì cái gì không đi tham gia thử xem?”

“Ta?” Kiêu Phi đối nàng lắc lắc rử ở bên tai rock bím tóc, lạnh nhạt mặt: “Danh môn khuê tú?”

Cao Trăn: “.....”

Thượng một lần tinh nữ đoàn hiện tại là cả nước nhất hỏa tổ hợp, đội trưởng banana chính là học viện Âm Nhạc đi ra ngoài, từ trước ở trong trường học nàng cùng Kiêu Phi quan hệ không tồi, hiện tại nàng bằng hữu vòng mỗi ngày đều ở bất đồng địa phương phi.

Loại này sinh hoạt Kiêu Phi không thích, cũng không nghĩ muốn.

“Nói nữa, banana có bạn trai một đường hộ giá hộ tống, ta có ai?” Kiêu Phi thực không tiến tới duỗi cái lưỡi eo, đột nhiên nhớ tới cái gì, nhấp môi cười ra tới: “Không đúng, ta có đại ca.”

Cao Trăn nghe được không thể hiểu được: “Cái gì đại ca?”

“Ta biết hẳn, hẳn không biết ta cái loại này đại ca, ha ha ha ha ha.”

“.....”

*

Thời gian chậm rãi đi qua một vòng, cuối tuần, đèn rục rở mới lên khi, Kiều Phi theo thường lệ đứng giờ đi tới Nhiệt Cách.

Nàng mỗi ngày đi làm thời gian là buổi tối 7 điểm đến 9 điểm, đây là cái không ôn không hỏa khi đoạn, chủ đánh DJ là trong tiệm duy nhất một cái Hoa kiều, 27 tuổi vạn bành.

Kiều Phi là vạn bành trợ lý, mỗi ngày sắp sửa dùng khúc mục chọn lựa hảo trước tiên để vào folder, cũng dựa theo BPM phân loại.

Vạn bành mấy ngày nay đi làm không thể nào ở trạng thái, rất nhiều thời điểm đều là Kiều Phi ở làm, hẳn tạp điểm kêu hai tiếng mạch, lộ cái mặt là được.

Hôm nay cũng như vậy, Kiều Phi trước lên đài thả chút nhiệt tràng âm nhạc, qua đi mỗi năm nghỉ hè nàng đều sẽ ra ngoại quốc nghỉ phép, nước ngoài những cái đó đứng đầu quán bar nàng đều chơi đùa, đối lập tức lưu hành trào thật sự đúng chỗ. Hơn nữa tự thân ngộ tính, theo vạn bành mau hai tháng, nàng từ lúc ban đầu mới lạ đến bây giờ đã có thể đơn độc tài giỏi dùng toàn nút hoặc đặc hiệu hàm tiếp sở hữu khúc mục.

8 giờ là mở màn thời gian, cùng show điểm tới so hiện tại giữa sân khách nhân còn không tính nhiều, lên sân khấu sau vạn bành liền đề nặng thanh âm hỏi Kiều Phi: “Hôm nay tan tầm có rảnh đi? Cùng nhau ăn cơm?”

Kiều Phi mang lên tai nghe: “Không có.”

Mãnh liệt nhịp trống thanh bao phủ Kiều Phi nói, lại che không được trên mặt nàng lãnh đạm, huyễn mắt ánh đèn ở trong không khí đan xen, vạn bành khố miệng khinh thường ngoéo một cái, mặt hướng khách nhân cầm lấy microphone, kéo cao tiếng nói:

“Hello everyone——”

Hạ Thừa Nam ngồi ở lầu hai ghế lô, tề buổi cùng Chủ Diễm tiếp khách. Ba người khai một lọ mồi vạn champagne, tĩnh chờ tiến đến công đạo Chu Địch mở miệng.

Không khí áp lực, Chu Địch rũ mắt thấp giọng:

“Đêm đó chỉ có vạn bành đụng phải ta một chút, ta hoài nghi quá là hãn, nhưng này một vòng ta toàn bộ hành trình nhìn chăm chăm khấn, phát hiện vạn bành trừ bỏ.....”

Ánh đèn xẹt qua thiếu niên anh khí mặt, dừng một chút, hãn bất đắc dĩ nhắm mắt: “Xin lỗi Hạ tổng, ta tra không đến bất luận cái gì chứng cứ chứng minh chính mình trong sạch.”

Tề buổi ngồi ở sô pha nhất ngoại, trong tay kẹp yên, sương khói lượn lờ, tâm tư giống như hoàn toàn không ở Chu Địch trên người, hãn thân thể đi theo tiết tấu vừa động vừa động phe phẩy, liên quan sô pha cùng nhau hơi hơi đong đưa.

Hạ Thừa Nam bị hãn hoảng đến phiền, một chân dặng qua đi: “Người mẹ nó ngừng nghĩ sẽ.”

“Ai không phải!” Tề buổi hoảng đến đầu dừng không được tới: “Ta thao, hôm nay bên ngoài ai mở màn, này tiết tấu chơi lưu a!”

Hãn như vậy vừa nói, Hạ Thừa Nam mới nhớ tới phía trước nhìn đến kia phân nhập chức biểu.

Kia mặt trên viết thật sự rõ ràng: Kiều Phi, kiêm chức DJ trợ lý, đi làm thời gian là buổi tối 8 điểm đương.

Lầu hai ghế lô môn tất cả đều là lập thể cửa sổ trong suốt thiết kế, bên ngoài nhìn không thấy bên trong, bên trong lại rành mạch thấy được bên ngoài phong cảnh. Đặc biệt là Hạ Thừa Nam chuyên dụng tới tiếp đãi các lĩnh vực đại lão này gian, riêng tư độ càng là làm được cực hạn.

Hạ Thừa Nam bất động tiếng vang sườn thân, chén rượu nắm ở trong tay, tầm mắt lạc hướng ngoài cửa sổ.

Lầu một sân khấu phi thường đại, Kiều Phi đứng ở DJ trước đài, thân ảnh bao phủ ở vô số bắt mắt ánh đèn trung.

Cô nương ăn mặc màu đen tước vai lưng tâm, đường cong rõ ràng, thon dài cánh tay phiếm bạch quang. Nàng hôm nay lại thay đổi kiểu tóc, tóc sơ thành hai cái viên viên, một bên một cái cao cao trát khởi, trên lỗ tai treo khoa trương kim loại hoa tai, đi theo vận luật trước sau loạng choạng.

Ở như vậy ngợp trong vàng son trong thế giới, có loại không giống người thường nghịch ngợm.

Hạ Thừa Nam hí lại hai mắt, không cấm nhớ tới năm trước ở Las Vegas cùng nàng kia tràng tình cờ gặp gỡ.

>Đối lập trước mắt cái này nàng, tổng cảm thấy có cái gì thay đổi, lại nói không nên lời.

Suy nghĩ ở trong đầu lưu động, bên ngoài âm nhạc bỗng nhiên xoay nhịp, đổi thành quá độ mềm nhẹ âm nhạc. Kiều Phi cùng vạn bành cũng tùy theo hạ đài.

Tề buổi đứng ở phía trước cửa sổ uống lên khẩu rượu, một bộ chưa đã thềm bộ dáng: “Không thấy ra tới, này nữ rất hăng hái a.”

Cũng không biết tạc tới rồi đại ca nào một cây ma, Hạ Thừa Nam ánh mắt bỗng chốc liền chuyển qua, giống dao nhỏ vô thanh vô tức trát đến trên mặt. Tề buổi bị nhìn chăm chăm đến không thể hiểu được, quay đầu vô tội hỏi Chử Diễm: “Ta nói sai cái gì?”

Nếu nói tề buổi là Hạ Thừa Nam võ tướng, kia kinh tế pháp luật song tiến sĩ tốt nghiệp Chử Diễm chính là Hạ Thừa Nam nhất đặc lực mưu sư.

Quả nhiên, sẽ nhìn trộm nhân tâm Chử Diễm bình tĩnh khụ thanh: “Là người nữ nhân sao, kêu như vậy hạ lưu.”

Tề buổi: “.....”

Hạ Thừa Nam thu hồi tầm mắt, đang muốn hỏi Chu Địch lời nói, dư quang bỗng nhiên nhìn đến ngoài cửa sổ một cái xinh đẹp thân ảnh trải qua, hấn chân mà nhẹ động, một lần nữa lại xem qua đi.

Kiều Phi đi được thực cấp, không đến hai giây, mặt sau một người nam nhân đuổi theo.

Là vạn bành.

Hấn đi kéo Kiêu Phi tay, Kiêu Phi thực phản cảm đi ném, lại như thế nào đều ném không ra.

Chu Địch nhìn đến sau lập tức thay đổi sắc mặt: “Nhân tra! Lại quấy rầy Phi tử!”

Hạ Thừa Nam chột nhứ mà: “Lại?”

“Ta vừa rồi tưởng nói chính là —— này một vòng tới, vạn bành mỗi ngày đều ở quấy rầy Phi tử, Phi tử không đáp ứng hấn theo đuổi, hấn liền ở đánh ca thời điểm làm khó dễ Phi tử, này mấy vẫn mở màn đều là Phi tử một người chuẩn bị.”

Chu Địch có chút sốt ruột: “Hạ tổng, người này thật sự thực tra, ta sợ hẳn sẽ đổi Phi tử làm không tốt sự!”

Hạ Thừa Nam đem yên nhẹ nhàng điếm ở gạt tàn thuốc, tự hỏi một lát, triều tề buổi đạ thanh: “Đi xem.”

Tề buổi ứng: “Nga.”

Nhưng mới ra cửa hẳn đột nhiên dừng lại, đầu vói vào tới, dường như vì vừa rồi chính mình mình bất bình: “Ngày, lại không phải ta nữ nhân, ta đi làm gì?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Tề buổi cùng Hạ Thừa Nam chi gian tuy rằng là cố chủ quan hệ, nhưng nhiều năm như vậy, tình nghĩa không thua gì thân huynh đệ.

Hắn không chút hoang mang dựa vào trên cửa điếm yên: “Ai nữ ai quản, miễn cho khi nào ta bị trừng mắt nhìn cũng không biết nguyên nhân.”

Chu Địch không rảnh lo: “Ta đi! Ta đi!”

Hạ Thừa Nam lạnh lùng liếc hẳn liếc mắt một cái: “Có người chuyện gì?”

Nói xong hẳn cầm lấy trong tầm tay gạt tàn thuốc hương tề buổi tạp qua đi, người đi theo đứng dậy: “Người có phải hay không tìm chết.”

Chân dài hai bước liền tới rồi cửa, Hạ Thừa Nam đem tề buổi đẩy ra đi, trong miệng mắng cái gì, sau đó song song biến mất ở tầm nhìn.

Thừa Chủ Điếm ngồi ở ghế lô nội, cầm lấy một cái không chén rượu, mặt mày gian cười đến ôn đạ lại thói quen:

“Uống rượu sao, tiểu chu.”

Sợ hãi tiêu chu: “.....”

8 giờ rưỡi, lầu hai ghế lô người còn không nhiều lắm, mấy cái buồng vệ sinh càng là ở thanh thanh sóng nhiệt trung có vẻ phá lệ an tĩnh.

Kiều Phi mau phiến chết cái này vạn bành, hẳn hôm nay giống như uống lên chút rượu, mở màn khi hương nàng nói chuyện liền một ngụm mùi rượu, làm nàng buồn nôn chĩnh nửa giờ.

Kết cục sau càng quá phận, thẳng lô kéo chính mình không cho đi, lầu một người nhiều nháo không nể mặt khó coi, Kiều Phi không cẩn thận liền chạy tới lầu hai, muốn đi WC trốn một trốn, ai ngờ người này thế nhưng chết đuối theo không buông tay.

WC nữ cửa, Kiều Phi tay điểm vạn bành ngực: “Người gần chút nữa một bước đừng trách ta đối với người không khách khí!”

Vạn bành rõ ràng hơi say, cười mang theo sắc khí, cũng mang theo tràn ra khóe mắt châm chọc.

“Đều nhiều ít thiên, còn cùng ta trang trình tiết thanh cao đâu, ân?”

“Tới nơi này có mấy cái băng thanh ngọc khiết? Nghe lời, cùng ta ngủ một đêm, ta bảo đảm làm người sáng.”

Kiều Phi luyến ái cũng chưa nói qua, nghe thế sao lộ liễu nói có chút thẹn quá thành giận, nhất thời liền uốn gối triều vạn bành háng dùng sức đỉnh qua đi:

“Sáng không sáng? Ân? Sáng chết người!”

Hợp với hung hăng đỉnh vài hạ, mỗi lần đều ở giữa yếu hại, cái này làm cho ở tường sau xem diễn tề buổi hồng. Tiếp theo trận toan sáng, yên lặng

nói:

“Thao, này phỏng chừng cấp đá phế đi đi.....”

Hạ Thừa Nam cũng ở tường sau nhìn, khoe miệng mang theo vài phần nghiền ngẫm nhẹ nhàng gọi lên.

Vạn bành uống xong rượu, phản ứng muốn chậm mấy chup. Hắn thân thể cuộn tròn, biểu tình thống khổ dùng tay chống ở trên tường. Kiều Phi nhìn thập phần hả giận, đang muốn rời đi, nam nhân bỗng nhiên ngẩng đầu hung tợn mà bóp chặt nàng cổ:

“Người dám đánh ta?!”

Đột nhiên bị bóp chặt, Kiều Phi phát không ra thanh âm, vạn bành thô nặng mùi rượu phun ở trên mặt nàng:

“Người tin hay không ta mẹ nó hiện tại liền làm người?”

Kiều Phi cũng là cái quật, đêm đó ở phòng tối lý trí giờ phút này hoàn toàn không thấy. Vạn bành càng kích nàng, nàng nhịn hai tháng uất khí càng là cùng nhau bùng nổ:

“Tới a, thử xem! Người dám!”

Vạn bành cười: “Ta có cái gì không dám? Ta ——”

“Ta là Hạ Thừa Nam người!!”

Kiều Phi buột miệng thốt ra thời điểm hoàn toàn không quá não, chính là cái loại này bị hỏa khí đẩy đến cực điểm thời điểm, đại não đã sát không được xe cảm giác.

Dù sao đánh Hạ Thừa Nam danh hào khoác lác cũng không phải lần đầu, cũng không nhiều lắm lại thối một lần.

Cô nương kiều ngạo ưỡng ngạnh thanh âm rõ ràng truyền vào tường sau hai người trong tai, tề buổi sừng sốt, ý vị thâm trường nhìn mắt Hạ Thừa Nam, thăm nghĩ ta □□ nhóm khi nào quây với nhau ta như thế nào không biết?

Vạn bành cười lạnh hai tiếng, nắm chặt Kiều Phi cánh tay, gằn từng chữ một: “Hù dọa ai đâu, Hạ Thừa Nam nữ nhân sẽ đến làm công?”

Hắn nói xong liền đem Kiều Phi hướng WC nam kéo, thực sự có một bộ phải đương trường làm nàng ý tứ, Kiều Phi hợp lực giang thượng, cắn chặt răng, đang muốn hung hăng lại đá một chân, bỗng nhiên trước mắt thân ảnh đong đưa, giãy tiếp theo, vạn bành thế nhưng ngã xuống trên mặt đất.

Thật mạnh một tiếng trầm vang.

Kiều Phi tưởng chính hắn không đứng vững, ngăn ngùi sừng sốt sẽ sau vui vẻ, chạy nhanh nắm lấy cơ hội điên cuồng phản dẫm lên đi, ở vạn bành nam tính trung ưỡng vị trí 360 độ hoa thức nhảy Disco.

Chính nhảy đến hăng say, bên tai bỗng nhiên rơi xuống một đạo yên giọng: “Uy, không sai biệt lắm được a.”

Kiều Phi hoảng sợ, chân đột nhiên dừng, rồi sau đó ngược mắt.

Trước mắt không biết khi nào nhiều hai người, một cái đứng ở đã nửa chết nửa sống vạn bành bên cạnh, đang theo nàng nói chuyện, mà một cái khác.....

Chính nửa dựa vách tường, biểu tình lười biếng thưởng thức nàng toàn bộ hành trình biểu diễn.

“.....”

Kiều Phi môi cứng đờ giật giật, đại não có chút đường ngăn, cả người nháy mắt về tới đêm đó, cái kia mùi máu tươi phòng tối, cùng người nam nhân

này đối diện nháy mắt.

Lúc ấy hắt đôi mắt là sâu không thấy đáy, thăm không đến chút nào độ ấm.

Nhưng hiện tại lại tựa hồ có điểm không giống nhau.

Đêm nay hắt trong mắt giống như dung ánh đèn cùng cồn nhiệt, liền như vậy nhìn Kiều Phi, rồi sau đó giao nhau ở trước ngực tay buông ra, nghiền ngẫm chụp tam hạ chương:

“Ba Ba tỷ thật lợi hại.”

Tác giả có lời muốn nói: Nàng ở nháo, hắt tránh ở một bên điên cuồng hạt gà nhi cười.

Nghe nói cuối tháng đại gia đình dưỡng dịch dùng không xong sẽ thanh không, nếu không chúng ta thương lượng thương lượng, cấp Hạ tổng phân mấy bình...?

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 4 Liêu Nàng Đệ Tứ Thức

Kiều Phi còn không có tới kịp tiếp thu này bỗng nhiên hàng không oan gia ngõ hẹp, Chu Địch lại không biết từ chỗ nào hùng hổ đuổi tới, nhìn đến trên mặt đất vụn bành, không nói hai lời đi lên lại là một đống đổ vỡ đao loạn đá.

Trường hợp trở nên hỗn loạn, Kiêu Phi nhìn trước mắt lại lần nữa chạm trán vài người, có điểm góc vòng.

Nhưng nàng chỉ sửng sốt hai giây liền lấy lại tinh thần, kéo ra Chu Địch, hạ giọng đem hăn sau này hộ: “Mau đừng nháy nhót, tìm người phiền toái người lại tới nữa!”

Chu Địch đống hạ, nhớ tới còn ở đây Hạ Thừa Nam cùng tề buổi, minh bạch Kiêu Phi ý tứ, hăn ngơ ngác “A” thanh, triều bọn họ mờ mịt nhìn lại.

Giống như đang hỏi đại lão..... Ta hiện tại còn muốn tiếp tục phối hợp ngài biểu diễn sao?

Thực mau, Hạ Thừa Nam ánh mắt ý vị sâu xa đưa qua —— người nói đi.

Chu Địch: “.....”

Hôm nay lầu hai WC an tĩnh đến kỳ cục, giống như tất cả mọi người đã quên nơi này còn có WC, hơn nửa ngày, không một bóng người lại đây.

Bốn cái đại người sống thêm một cái đã ngắt nửa chết nửa sống, WC cửa, không khí quý dị an tĩnh như gà.

Kiều Phi hiện tại hoảng đến một đám, mới từ tra nam trao hạ thoát ly, lại rơi vào rồi đại đại ca trong tay, nàng đêm nay vận mệnh cũng quá nhấp nhô.

Yên lặng nhìn mắt bên ta duy nhất đồng đội, lại phân tích hạ trước mắt tình huống, Kiều Phi quyết định mặc kệ thế nào vẫn là phải đối diện khởi Chu Địch kêu nàng một tiếng Phi tử.

Tuy rằng không phải đi ra lăn lộn, nhưng Kiều Phi là cái phi thường giảng nghĩa khí cô nương. Một tiếng tử, chung thân tử.

Lấy bảo hộ Chu Địch vì mục đích, Kiều Phi chủ động triển khai đối thoại, trước hạ khẩu đe dọa vì cường.

“Đừng xằng bậy a.” Nàng đem Chu Địch hộ đến phía sau, “Có hay không điểm ý tứ, bao lớn thù bao lớn oán a, còn tìm đến trong tiệm tới.”

Nói nói Kiều Phi chân tình thật cảm phun tào lên: “Tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, giải quyết vấn đề phương thức có thể hay không thành thực một chút? Động bất động liền đánh nhau, các người là tiểu học gà sao?”

Tề buổi không hiểu internet lưu hành từ, một cái bạo tính tình đi lên: “Không phải, người nói ai gà đâu?”

Hạ Thừa Nam lại cười, ngăn lại hẳn, một cây yên kẹp ở chỉ gian tùy ý chơi động, thanh nhàn nhạt: “Kia Ba Ba tử nói, như thế nào giải quyết mới kêu thành thực?”

Kiều Phi thấy sự tình thế nhưng có thương lượng đường sống, cũng tưởng giúp Chu Địch đem chuyện này cấp hoàn toàn giải quyết, may mắn mấy ngày hôm trước đã phát tiền lương, nàng trong đầu tính toán tiền, qua sẽ khẽ cắn môi nói:

“Ta thỉnh đại gia ăn đốn tốt, sau này Chu Địch cùng các người sự liên kết, được không?”

Chu Địch: “.....”

Chu Địch nội tâm là cảm kích, lại cũng là bất đắc dĩ. Hắn biết rõ này trung gian rắc rối phức tạp hiểu lầm, nhưng lại không thể vi phạm lão bản ý tứ, rất nhiều lần hắn đối Kiều Phi ánh mắt ý bảo, đối phương đều có thể không thấy ra hắn muốn nói lại thôi.

Kiều Phi sau khi nói xong, Hạ Thừa Nam cúi đầu, môi tuyến nghiền ngẫm câu lấy, cười như không cười.

Một lát sau hắn chậm rãi đi đến Kiều Phi trước mặt: “Hào, Ba Ba tỷ định đoạt, ăn cái gì?”

-

Nửa giờ sau, đoàn người bị Kiều Phi rẽ trái rẽ phải đưa tới nào đó thâm hẻm một chỗ quán nướng trước.

Những người khác ở tiểu trên chỗ ngồi chờ, Kiều Phi đứng ở tự chọn đông lạnh trước quầy gọi món ăn.

Cô nướng cách khá xa, Hạ Thừa Nam ngồi xuống sau không chút hoang mang cấp Chủ Diễm gọi điện thoại:

“Làm Ngũ thiếu gia tới một chuyến Nhiệt Cách, liền nói ta thỉnh hắn uống rượu.”

Chu Địch thật cẩn thận không dám hé răng, tề buổi lúc này ở bàn hạ đá hắn một chân: “Người a, vẫn là quá non.”

Chu Địch không rõ nguyên do: “A?”

“Chúng ta sau lại đem bãi mọi người đều bài tra xét một lần, phát hiện vạn bành để không sạch sẽ, lại theo tra đi xuống, hắn sắp tới cùng thịnh thiên Ngũ Thịnh Nhung lui tới rất nhiều, đem đó hắn đem đồ vật đưa cho người, ngay sau đó y phục thường liền lạng lẽ tiến tràng, nếu không phải chúng ta

thu được phong chạy tới trước mang đi người, tất cả mọi người đều đến chơi xong.”

Chu Địch ngỡ ngác nghe xong hồi lâu mới lấy lại tinh thần, mấy ngày nay băng ở trong đầu một cây huyền chột thả lỏng, cảm xúc thay đổi rất nhanh, hẳn nhất thời ngược lại không biết nên nói cái gì, sờ sờ cái ót, có chút không minh bạch hỏi: “Kia lão bản vừa rồi vì cái gì còn muốn thỉnh hẳn uống rượu?”

Tề buổi điểm điều thuốc, thở ra một ngụm nhìn chăm chăm hẳn, bỗng nhiên âm u cười.

Chu Địch nghe thấy quá Hạ Thừa Nam một ít tác phong, tề buổi cái này cười càng là làm hẳn hàn ý đốn sinh, lập tức liền minh bạch cái gì, cảm miệng không hề hỏi.

“Mặc kệ thế nào đêm đó người tính bạch ăn, buổi gia cũng coi như cho người thượng đường nhân tâm hiểm ác khóa, muốn như thế nào đèn bù, người nói.”

Chu Địch dư quang nhìn đến cách đó không xa đang ở chuyên tâm gọi món ăn Kiều Phi, dừng một chút, thân thể chuyển hướng Hạ Thừa Nam, thử hỏi: “Lão bản, người còn ở sinh Phi tử đêm đó khí sao?”

Hạ Thừa Nam vừa vặn treo điện thoại, rất có hứng thú nhìn về phía hẳn: “Người cảm thấy đâu?”

Chu Địch cảm thấy, nữ hài tử khai vài câu vui đùa lời nói, nam nhân không nên nhỏ mọn như vậy lạc.

Nhưng hẳn không dám nói, chỉ có thể thanh thanh giọng, tận lực tranh thủ: “Ta cũng không cần cái gì đèn bù, liền hy vọng, lão bản cùng buổi gia có thể đừng đùa Phi tử, nàng thật sự không ý xấu, là người tốt.”

“Được.” Tề buổi vừa nghe chạy nhanh phui sạch: “Ta nhưng không có hứng thú chơi nàng.”

Chu Địch lấy hết can đảm đem ánh mắt nhìn về phía Hạ Thừa Nam, chờ đợi trả lời.

Hạ Thừa Nam chân dài lẫn nhau điệp, tay trái đáp ở ghế trên, tay phải lang thang không có mục tiêu chơi trên bàn một khối tiền bặt lửa, trên mặt nhìn không ra biểu tình, hơn nửa ngày mới dừng lại trong tay động tác, thân thể trước khuynh, hướng Chu Địch ngoéo một cái tay.

Chu Địch do dự hạ, dựa tiến lên.

Hạ Thừa Nam thanh âm áp lại đây: “Vậy người cảm thấy ta là người tốt sao?”

Chu Địch kỳ thật rất tưởng lắc đầu, còn không chờ chính mình trả lời, thấp thấp thanh âm lại truyền vào trong tai:

“Người thích nàng?”

Chu Địch: “.....!”

Thiếu niên mặt tức khắc có chút ửng đỏ, hấn kích động đến đứng lên, đứng dậy động tác quá lớn, hấp dẫn bên bàn chú ý, cũng hấp dẫn tới rồi cách đó không xa Kiều Phi.

Nàng cho rằng sẵn chính mình không ở, kia hai người lại khi dễ Chu Địch, chạy nhanh cầm mấy bình đồ uống chạy tới.

“Làm sao vậy làm sao vậy?”

“Không, không có việc gì.” Chu Địch nhìn đến Kiều Phi mặt càng đỏ hơn, hấn chạy nhanh buồn đầu ngồi xuống, có lẽ là cảm thấy xấu hổ, ôm một lọ đồ uống mồm to uống lên.

Hạ Thừa Nam mi nhẹ nhàng chon chon, nhìn về phía nơi khác, cũng không nói cái gì nữa.

Thực mau, tiểu nhị đem Kiều Phi điểm đồ ăn toàn bộ nướng hảo đưa lên tới, chay mặn phối hợp, rất là phong phú.

Tề buổi nhìn trên bàn đậu nãi, cầm lấy tới lưng lay hai hạ, hỏi Kiều Phi: “Ba Ba tử đúng không? Không phải, người mời chúng ta ăn quán ven đường còn chưa tính, này có ý tứ gì, khinh thường ta? Khi ta tiểu học gà?”

Tới trên đường tề buổi lạng lẽ Baidu tiểu học gà ý tứ, hiện tại một ngụm một cái dùng đến tương đương lưu.

Kiều Phi cười gượng hai tiếng, mắt tự nhiên dịch hạ mông, nhỏ giọng giải thích: “Uống đậu nãi như thế nào liền tiểu học gà, đậu nãi đựng phong phú đậu nành dị hoàng Ketone, uống nhiều có thể mỹ dung dưỡng nhan bình hỏa khí, nhất thích hợp người loại này tính tình táo bạo ca.”

Tề buổi:?

Kiều Phi nói được một bộ một bộ cùng thật sự dường như, mà sự thật lại là

Đậu nãi tiện nghi, tam khối 5-1 bình, bia tám đồng tiền, nam nhân uống lên còn không có cái xong.

Nàng tinh đâu.

Vẫn luôn không ra tiếng Hạ Thừa Nam đem ống hút cắm đến đông đủ buổi đậu nãi: “Nào như vậy nói nhảm nhiều, uống.”

>Tề buổi:?

Vậy người nhưng thật ra con mẹ nó đi đâu uống một ngụm a!

Hạ Thừa Nam cái này hành động vô hình trung gia tăng rồi Kiều Phi đối hẳn hảo cảm, cảm thấy vị này đại đại ca còn tính bình dị gần gũi, không giống cái kia xuyên áo khoác quy mao việc nhiều.

Lại tinh tế đối lập, đại đại ca hôm nay xuyên tụy rằng là thực khố áo da, nhưng cả người nhìn qua lại kỳ quái không mất nào đó tự phụ sạch sẽ khí chất, một chút đều không dầu mỡ.

Quả nhiên, có thể ngồi vào đại đại ca vị trí đều là không giống nhau pháo hoa.

Kiều Phi cánh tay thọc hạ yên lặng vùi đầu loát xuyên Chu Địch, ám chỉ hẳn kính rượu.

Nàng cầm lấy đậu nãi triều Hạ Thừa Nam nói: “Ta đây hai lấy nãi đương rượu, chúng ta uống lên này ly chính là bằng hữu.”

Tề buổi phụng một tiếng không bằng trụ, “Cái gì ngoạn ý nhi?”

Hắn che miệng cười, đầu vai một tung một tung, cười đến tương đương sắc khí, liền thiếu mở miệng hỏi một câu là người nãi vẫn là đậu nãi.

Hạ Thừa Nam đương nhiên hiểu hắn đang cười cái gì, thông thả ung dung nhìn hắn một cái, trong mắt tràn đầy 【 cười mẹ ngươi đâu một bộ lưu manh tương 】

Tề buổi tuy rằng vẫn là khống chế không được cười, nhưng bởi vì Hạ Thừa Nam ánh mắt, vẫn là cố nén trụ bụng lên đậu nãi đi đáp lại Kiều Phi, cái chai vừa muốn gặp phải, Kiều Phi lại trực tiếp tránh ra:

“Có việc sao, ta nói muốn cùng ngươi làm bằng hữu?”

Tề buổi:.....?

Nói xong Kiều Phi phá lệ thân thiết đem cái chai gặp phải Hạ Thừa Nam, cười đến đìem mỹ khả nhân: “Người sáng mắt không nói tiếng lóng, ta kêu sóng sóng, là Nhiệt Cách DJ, người đâu, gọi là gì?”

Hắn kêu mặt người dạ thú!

Tề buổi cũng không cười, thực bị thương ngồi ở một bên căn ống hút, trong lòng yên lặng nói thầm.

Hạ Thừa Nam bên môi dạng ra một chút cười, lấy đậu bình sữa gặp phải đi, thông thả ung dung nói cho nàng: “Bá bá.”

Bang tháp một tiếng, Kiều Phi mới vừa cắn được trong miệng xương sườn rớt ra tới. Nàng tươi cười đốn ở trên mặt, hoãn hoãn, có chút hoài nghi chính mình thính lực: “Ba ba?”

“Ân.” Hạ Thừa Nam lặp lại: “Bá bá.”

Tề buổi:.....

Chu Địch:.....

Đốn sẽ mới đối với ba cái trợn mắt há hốc mồm người giải thích: “Khí phách bá.”

Hô, thì ra là thế.

Tuy rằng tên này đích xác tao tao khí, còn có điểm chiếm người tiện nghi ý tứ. Nhưng Kiều Phi cũng có thể lý giải, giống bọn họ loại này hỗn xã hội đại ca, đều sẽ không mang tên thật đi ra lăn lộn, lại còn có đều thích cấp chính mình lấy cùng loại “Rồng bay” “Ngạo thiên” loại này vừa nghe liền tự mang khí tràng nghệ danh.

Kiều Phi chỉ có thể nhập gia tùy tục hô thanh: “Hạnh ngộ, bá, Bá Bá ca.”

Hạ Thừa Nam liếm mi mặc cười: “Kính đã lâu, Ba Ba tỷ.”

Chu Địch:.....

Tề buổi càng là không mắt thấy, thâm nghĩ này hai người như thế nào không tay trong tay đi Oscar đâu? Này bức trang hấn cái này ngay thẳng bộ đội đặc chủng đều nhìn không được.

Rốt cuộc hôm nay là giảng hòa rượu, Kiều Phi cùng Hạ Thừa Nam chạm vào một ly, vẫn là cho tề buổi một chút mặt mũi, đem đậ nãi dời qua đi.

“Uy, vậy người gọi là gì?”

Tề buổi:?

Không phải, như thế nào đến ta này thái độ liền như vậy có lệ tùy tiện?

Tề buổi hôm nay xuyên chính là một kiện đồ lao động áo khoác, hấn vén tay áo lên, bãi đủ khí thế, đang muốn vang dội giới thiệu một chút chính mình danh hào, Kiều Phi bỗng nhiên thu đi đậ nãi, gãi gãi tóc:

“Được rồi, nói ta cũng không nhớ được, dứt khoát ta liền kêu người áo khoác đem.”

“.....”

Ta mẹ nó hiện tại liền cái tên họ đều không xứng có được?

Tề buổi có cảm xúc, bất mãn nhỏ giọng triều Hạ Thừa Nam càu nhàu: “Nha đầu này hoàn toàn không điếu ta a!”

Hạ Thừa Nam mỉm cười không nói, hàm răng cắn lời nói: “Vừa rồi cười đến như vậy hạ lưu chính mình trong lòng không điểm bức số sao.”

Tề buổi: “.....”

Hạ Thừa Nam có thói ở sạch, hằng ngày ở nhà đưa đến trong miệng đều là người hầu tí mĩ chọn lựa quá, ra cửa bên ngoài cũng đều là xa hoa nơi, lần đầu tiên tới loại này ồn ào phố phường quán nướng, hẳn thích ứng thật lâu, vô luận là từ sinh lý vẫn là tâm lý thượng vẫn là vô pháp tạm chấp nhận.

Cả một đêm, hẳn một cây nướng BBQ không ăn, đậu nãi cũng chỉ khó khăn lắm uống hai ba khẩu.

Kiều Phi hỏi Hạ Thừa Nam như thế nào không ăn, Hạ Thừa Nam vùng mà qua: “Ta buổi tối không ăn cay độc.”

Nàng cùng Chu Địch, tề buổi trước mặt bãi đây ăn xong thêm thêm, như vậy một đối lập, Hạ Thừa Nam sạch sẽ mặt bàn ngược lại sinh ra một tia đáng thương vô cùng hương vị.

Kiều Phi yên lặng suy nghĩ sẽ, buông trong tay nướng BBQ.

“Các người chờ ta một chút.”

Nói xong, nàng rời đi quán nướng.

Nàng nhớ rõ đường cái đối diện có một nhà tiệm bánh ngọt, nàng trước kia trải qua khi ăn qua vài lần, kia gia chiêu bài đồ ngọt ngọt mà không nị, ăn rất ngon.

Hạ Thừa Nam đợi mười phút Kiều Phi cũng chưa trở về, hẳn nhìn nhìn đồng hồ, buổi tối 10 giờ.

Thời gian này hẳn nguyên bản còn có khác sự, kiên nhẫn lại đợi hai phút sau, Hạ Thừa Nam đứng lên cùng Chu Địch nói: “Nàng trở về người nói một tiếng, chúng ta đi trước.”

Chu Địch: “Ân.”

Vừa lúc Hạ Thừa Nam di động vang lên tới, hắn vừa đi vừa ấn hạ tiếp nghe, vừa mới nói hai câu, phía sau truyền đến một trận chạy bộ thanh âm, ngay sau đó, có cô nương gọi lại hắn —— “Bá Bá ca!”

Hạ Thừa Nam động tác dừng lại, xoay người nhìn lại.

Kiều Phi trong tay dẫn theo một cái plastic túi tiền chính triều hắn bên này chạy, hai cái viên đầu bị gió thổi đến sợi tóc hơi loạn, khuôn mặt đỏ bừng, trước ngực vòng cổ lắc qua lắc lại,

Chạy tới gần sau thở phì phò:

“Ngượng ngùng a, ta, ta không biết người không ăn cay.”

Nói xong nàng nâng lên trong tay túi tiền, đưa đến Hạ Thừa Nam trước mặt:

“Đây là ta cho người mua tiểu bánh kem, hương thảo vị, được không?”

Cô nương đôi mắt ở tối tăm đường tắt chột lóe chột lóe nháy, lông mi hạ mềm mại quang ảnh mạc danh xúc động Hạ Thừa Nam nơi nào đó thần kinh, hắn chần chờ một lát, tiếp nhận tới đạm thanh nói:

“Cảm ơn.”

Tác giả có lời muốn nói: Oscar tiểu kim nhân sóng bá vợ chồng cùng các người qua mùa đông..!

Hôm nay Bá Bá ca: Không xong, này mẹ nó có phải hay không tâm động cảm giác?

~~~~~

Cảm tạ ngày hôm qua cấp đại ca đưa dinh dưỡng dịch các tiểu bảo bối, các người đều là đại ca nữ nhân, ô ô ô (TvT

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 5 Liêu Hãn Thứ Năm Thức

Tài xế lão dư từ Hạ Thừa Nam ra cửa liền lái xe theo ở phía sau, này sẽ, Hạ Thừa Nam cùng tề buổi ra ngõ nhỏ đi đến đường cái thượng liền trực tiếp lên xe.

Đóng cửa khi, Hạ Thừa Nam liếc đến một bên thùng rác, trong tay hương thảo tiểu bánh kem trệ trệ, vẫn là bị mang lên xe.

Ngồi ở phía trước tề buổi người được vị, khó có thể tin quay đầu:

“Người không sao chứ, đều đến này còn diễn cái gì?”

Hạ Thừa Nam thăng lên cửa sổ xe, đem bánh kem tùy tay đặt ở trí vật cách, giương mắt liếc hẳn: “Quan người đánh rắm.”

Rồi sau đó lại cùng lão dư phân phó: “Đi sân bay.”

Lão dư đi theo lái xe rất nhiều năm, người trung hậu kiên định, cũng có nhãn lực, đáp: “Là.”

Trên đường trên đường đi qua Nhiệt Cách thời điểm, tề buổi trước xuống xe.

-

Tới sân bay thời điểm là 10 giờ rưỡi, hứa Nghiêu Sơn chuyển bay đã rơi xuống đất, Hạ Thừa Nam ở VIP xuất khẩu chỉ chờ vài phút, hứa Nghiêu Sơn cùng Khương Hải Triều vợ chồng liền từ bên trong điệu thấp đi ra.

Hạ Thừa Nam đón nhận đi, khó được lộ ra tươi cười: “Sơn ca.”

“A Nam, đã lâu không thấy.”

Hứa Nghiêu Sơn là mỹ tịch người Hoa, năm nay ba mươi có năm, ở Las Vegas khai sòng bạc, sinh ý trải rộng toàn thế giới, so Hạ Thừa Nam suốt đại mười tuổi. Một thân khói bụi sắc kiêu Trung Quốc áo gió cùng tơ vàng mắt kính, sẵn đến trên người cực cụ nồng đậm Trung Quốc phạm nhi, hần khốe mắt nếp uốn rất sâu, cười rộ lên thời điểm sẽ làm người giống như mộc xuân phong thân thiết cảm, nhưng chỉ cần con người độ ấm thoáng lạnh lòng, trên người kia cổ lãnh lệ cùng lão đạo liền bất động thanh sắc hiển lộ ra tới.

“Hải triều tử.” Hạ Thừa Nam thực hiểu lễ nghĩa cùng hứa Nghiêu Sơn lão bà vấn an, “Ta ở ngự cảnh hiên định rồi ghế lô cho các người đón gió, phòng bếp riêng làm sơn ca thích hương chiêm tằm hùm.”

Hứa Nghiêu Sơn mặt mang mỉm cười ôm lấy Hạ Thừa Nam vai, tựa thân huynh đệ giống nhau: “Vất vả A Nam, bất quá hôm nay ta cùng hải triều quá mệt mỏi, tưởng trước nghỉ ngơi, này bữa cơm chúng ta hôm nào lại ước?”

Ngồi 20 nhiều giờ phi cơ mỏi mệt cũng là bình thường, Hạ Thừa Nam móc di động ra: “Ta đây làm tài xế đưa các người trở về.”

“Không có việc gì, ta làm hải triều đệ đệ tới.” Hứa Nghiêu Sơn đem hần kéo đến bên tai, “Nói đến cũng khéo, nghe tiêu thư cư nhiên cùng chúng ta một cái chuyến bay về nước, lập tức cũng muốn ra tới, người đưa nàng tương đối thích hợp.”

Hần vừa mới nói xong mà, phía sau liền truyền đến tuổi trẻ kiêu mềm thanh âm: “Nam ca ca?”

Nhập thu thiên, Văn Lễ Tiệp còn ăn mặc ren váy ngắn, lộ ra một đôi chân dài. Nàng làn da thực bạch, trong tay kéo Hermes kelly bao, tóc dài sơ đến

không chút cầu thả, bàn thành một cái cao cao búi tóc, Chanel trên châu hoa tai khẩu ở hai lỗ tai thượng, quý khí động lòng người.

Cô nương đạp giày cao gót, người đi đến Hạ Thừa Nam trước mặt nhi, tựa hồ còn muốn gọi một lần vừa rồi xưng hô, Hạ Thừa Nam lại trước một bước lạnh lùng nói: “Kêu tên.”

Văn Lễ Tiệp vi lăng, khóe miệng mắt tự nhiên kéo kéo, thực mau mỉm cười đem đề tài mang qua đi: “Ân, thừa nam, đã lâu không thấy.”

Hạ Thừa Nam không hồi, hần xoay người hỏi hứa Nghiêu Sơn: “Thật không cần ta đưa các người sao?”

Hứa Nghiêu Sơn ôm lão bà triều xuất khẩu đi, ý vị thâm trường: “Liên không quấy rầy các người.”

Thu sớm đêm nổi lên sương, mang theo hàn khí.

Lão dư lẳng lẳng lái xe, Rolls-Royce hậu tòa, một nam một nữ các ngồi một bên, trung gian cách thập phần mới lạ khoảng cách.

Hạ Thừa Nam mắt thấy ngoài cửa sổ, trong đầu còn ở hồi tưởng vừa rồi phụ thân Hạ Kiêu Quần đánh tới điện thoại:

“Ta biết người không muốn, nhưng là đều đã trẻ thế này, liên tính là xem ở người nghe thúc thúc mặt mũi thượng, có phải hay không cũng đến đem nhân gia cô nương trước an toàn đưa về tới?”

Đến, Hạ Thừa Nam coi như làm một lần người tốt chuyện tốt.

Hạ nghe hai nhà là thế giao, qua đi Hạ Kiêu Quần cùng Văn Lễ Tiệp phụ thân cùng nhau đánh thiên hạ, cái kia niên đại bọn họ huynh đệ tình tất cả đều là mũi đao thượng đánh ra tới, sau lại nghe phụ mất sớm, Văn mẫu thế

nhược, Hạ gia liền đem Văn Lễ Tiệp nhận được trong nhà chăm sóc, năm nay mới từ nước ngoài nghiên cứu sinh tốt nghiệp.

Hạ Thừa Nam cùng Văn Lễ Tiệp từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ở người khác trong mắt là chính tông thanh mai trúc mã, trời đất tạo nên, nhưng nói đến liền hạ phụ cũng không biết vì cái gì, hai người quan hệ vẫn luôn không thể nào hảo.

Trên xe không khí quý dị an tĩnh. Lão dư tùy ý mở ra radio, người chủ trì vừa vắn thả đầu 《 tạp nông 》 , giai điệu thanh xa du dương, là đàn violon độc tấu. Văn Lễ Tiệp xem Hạ Thừa Nam bộ dáng tựa hồ bị hấp dẫn, nhỏ giọng hỏi hẳn: “Thừa nam, người thích nghe tạp nông? Ta quá đoạn thời gian sẽ ở hồi tinh cử hành một cái loại nhỏ cá nhân Diễn Tấu Hội, đến lúc đó kéo cho người nghe?”

Hạ Thừa Nam một lần nữa đem đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ: “Không cần, không thích.”

Văn Lễ Tiệp bị lạnh cả đêm, tâm cao khí ngạo nàng cũng có một chút cảm xúc, liền cũng đem đầu triều tương phản phương hướng chuyển đi, trong lúc vô ý nàng nhìn đến đặt ở hai người trung gian trí vật cách tiêu hương thảo bánh kem, sừng sốt một sát: “Khi nào người cũng thích ăn loại đồ vật này?”

Nói xong nàng mới hậu tri hậu giác phản ứng lại đây cái gì ——

Hạ Thừa Nam cũng không ăn này đó, kia này đó bánh kem xuất hiện tại đây chiếc xe duy nhất khả năng chính là.....

Hẳn vì nàng chuẩn bị.

Văn Lễ Tiệp trong lòng mừng thầm, sắc mặt ửng đỏ từ trong túi lấy ra bánh kem: “Vừa lúc ta có điểm đói bụng, trên phi cơ cơm ta ——”

“Thả lại đi.”

Thình lình thanh âm từ bên cạnh truyền đến, Văn Lễ Tiệp tay một đống, nghiêng đầu: “Cái gì?”

Hạ Thừa Nam đôi mắt hơi trầm xuống, ngữ khí lãnh đạm: “Ta làm người đem trên tay đồ vật thả lại tại chỗ.”

“.....?”

Văn Lễ Tiệp có điểm không thể tin được chính mình nghe được nói, liên tính Hạ Thừa Nam lạnh nàng nhiều năm như vậy, nhưng hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ăn khối hân bánh kem như vậy tiểu nhân sự đều bắt đầu so đo sao?

Văn Lễ Tiệp còn đắm chìm ở tự mình hoài nghi cùng khiếp sợ, xe đã chạy đến Nhiệt Cách sau hẻm, Hạ Thừa Nam trực tiếp xuống xe rời đi, đi phía trước còn không quên từ nàng trong tay lấy đi Kiều Phi mua bánh kem, thuận tiện cùng lão dư nói:

“Nghe tiểu thư muốn ăn đồ ngọt, người tìm cái còn ở buôn bán, mua xong đưa nàng về nhà.”

Lão dư: “Là.”

-

Từ cùng Bá Bá ca ăn qua giải hòa cơm, Kiều Phi cảm thấy sinh hoạt đều biến thuận rất nhiều, nhân tra vụn bành đêm đó qua đi ly kỳ biến mất, anh tấu ca một lần nữa cho nàng an bài một cái bạch nhân tiểu ca DJ, bích mắt tóc vàng, lớn lên soái không nói, còn thực thân thiết, chịu dạy người đồ vật.

Kiều Phi có thể nói rốt cuộc vận khí đổi thay, cũng thu hoạch tràn đầy.

Quả nhiên, lấy tiền tiêu tai vẫn là có nhất định đạo lý.

Đảo mắt lại là cuối tuần, Nhiệt Cách mỗi tuần nhất vội cũng nhất náo nhiệt thời điểm.

Gần nhất có liên tiếp hạng mục lạc thành, Hạ Thừa Nam từ tổng công ty họp xong, tính toán lái xe hồi khách sạn nghỉ ngơi. Văn Lễ Tiệp về nước sau vẫn cứ ở tại Hạ gia, Hạ Thừa Nam lười đến trở về, dứt khoát ở bằng hữu khách sạn cấp chính mình an bài thường trú xa hoa phòng.

Hạ gia ở tại thành đông nhị hoàn lộ đảo công quán, bí ẩn điệu thấp, hiện tại Hạ Thừa Nam dọn ly ra tới, tâm nơi tuy rằng ly tổng công ty xa điểm, nhưng ly Nhiệt Cách lại chính là hai con phố sự.

Vì thế trên đường trở về Hạ Thừa Nam thay đổi chủ ý, quay đầu đi Nhiệt Cách.

Một vòng không đi, liền ở vừa rồi nào đó ánh đèn đong đưa nháy mắt, hần bỗng nhiên nhớ tới cái kia bẻ đến một tay người tốt thiết cô nương, nhớ tới đêm đó hỗn độn đường tắt cùng nướng BBQ đậu nãi, còn có nàng cuối cùng đệ bánh kem cấp chính mình khi mình điểm động lòng người khuôn mặt.

Năm trước nào đó tuyết đêm, nàng cũng từng đứng ở Las Vegas sòng bạc cửa đối chính mình xinh đẹp cười.

Nhưng thực rõ ràng, nàng đã quên.

Tâm mắt dừng ở phía trước, đồng hồ đo biểu hiện thời gian buổi tối 7 điểm 45, ly nàng buổi diễn còn có mười lăm phút.

>Hạ Thừa Nam tâm hơi hơi động hạ, giây tiếp theo, chân đã không tự giác dẫm thâm chân ga.

Mười phút sau, hần tới Nhiệt Cách.

Tề buổi cùng Chủ Diễm ở cách vách thành phố A giúp hẳn xử lý công việc còn không có trở về, hôm nay hẳn một người lại đây, Ngô Anh Tuấn biết được sau độ cao coi trọng, tự mình từ văn phòng xuống dưới đến lầu hai ghé lô.

“Lão bản, ngài như thế nào tới?”

Hạ Thừa Nam mới vừa ngồi xuống liền đến 8 giờ đoạn biểu diễn thời gian, nhưng lên sân khấu lại là Chu Địch cùng một cái bạch nhân DJ.

Hắn khẽ nhíu mày, chỉ vào bên ngoài hỏi: “Ta nhớ rõ lần trước tới thời điểm cái này điểm không phải bọn họ.”

Ngô Anh Tuấn theo tầm mắt xem qua đi, “Nga, ngài là chỉ Kiều Phi sao? Kiều Phi hôm nay trường học có việc, thỉnh cả đêm giá.”

Hạ Thừa Nam nhìn bên ngoài huyễn màu quang ảnh không nói chuyện, đốn một lát, một ngụm nhấp ly rượu, mặt vô biểu tình đứng lên:

“Đi rồi.”

“A?”

Ngô Anh Tuấn trở tay không kịp, Hạ Thừa Nam rất ít tới Nhiệt Cách, hẳn còn chuẩn bị tới cái một vòng công tác hội báo cấp lão bản, kết quả mới hội báo một cái công nhân xin nghỉ, người muốn đi?

“..... Kia ngài đi thông thả.” Ngô Anh Tuấn cong eo, giúp hẳn kéo ra môn.

Một đường mặc danh khó chịu trở lại khách sạn, xe giao cho bãi đậu xe tiêu ca, hẳn áp suất thấp đi vào khách sạn đại đường.

Đây là một nhà siêu lục tinh khách sạn, trang hoàng đại khí xa hoa, đối ngoại đều là dùng để tiếp đãi minh tinh cùng ngoại tân, đối nội cũng là có

chút xã hội địa vị mới có thể vào ở.

Hôm nay tựa hồ lại có minh tinh muốn xuống giường, khách sạn thực náo nhiệt, bên ngoài đổ đầy tuổi trẻ fans, sôi nổi kiến chân hy vọng.

Hạ Thừa Nam đối này đó không có hứng thú, hần bước nhanh trong triều đi, mới vừa ấn hạ thang máy, bỗng nhiên có thân ảnh chắn đến trước mặt hần.

Khóe mắt liếc đến quý báu Hermes, Hạ Thừa Nam sẽ biết tới người là ai, hần không vui ngẩng đầu, ánh mắt lại xuống dốc ở đối phương trên người: “Người tới làm gì.”

Văn Lễ Tiệp vẫn là ăn mặc rất ít, thực ủy khuất bộ dáng, lông mi ẩm ướt, mũi cũng bị đông lạnh đến ửng đỏ.

“Người vì cái gì không trở về nhà trụ, người liền như vậy chán ghét ta sao?”

Nàng mới vừa nói xong câu đó, đại đường bỗng nhiên xôn xao lên, hình như là minh tinh vào tràng, liên tiếp vang lên còn có fans hét chói tai cùng truyền thông liên tục không ngừng tiếng chụp hình.

Hạ Thừa Nam không nghĩ làm chính mình bại lộ, vừa lúc thang máy tới rồi lâu một, hần trầm khuôn mặt đi vào, thuận tiện lôi kéo Văn Lễ Tiệp cánh tay, đem nàng cũng túm tiến thang máy.

Cửa thang máy sắp khép lại trước một giây, bỗng nhiên có thanh âm từ bên ngoài vội vàng truyền tiến vào: “Từ từ, từ từ ta!”

Biên nói, tay còn thực không biết nguy hiểm tạt tiến thang máy.

Hạ Thừa Nam theo bản năng chạy nhanh đi ấn mở cửa kiện.

Ngay sau đó, một cái mang mũ lưỡi trai, xuyên hắc hoàng ô vuông rộng thùng thình áo sơ mi nữ hài buồn đầu chạy vào, “Cảm ơn a!”

Nàng bên tai kẹp di động, đôi tay còn cầm hai cái chứa đầy đồ ăn vặt bao nylon, tiến vào thời điểm xôn xao vang lên.

Hạ Thừa Nam hướng bên cạnh đứng chút, nghe được nữ hài hi hi ha ha trò chuyện: “Không rảnh! Hôm nay ta muốn cùng ta đại bảo bối hẹn hò!”

Thanh âm mạc danh có chút quen tai, hẳn đang muốn nghiêng đầu đi xem, Văn Lễ Tiệp đứng ở bên cạnh người bỗng nhiên nói nhỏ mở miệng: “Ta biết năm đó bá phụ muốn chúng ta đính hôn ta cự tuyệt người nhất định rất khó chịu, ta vừa đi chính là bốn năm, là ta ích kỷ, là ta muốn xuất ngoại học đàn violon, không có để ý người cảm thụ, chính là.....”

Kiều Phi bên này mới vừa dùng cầm bấm gây trò chuyện, bên kia liền nghe được bên cạnh này đối si nam oán nữ đại hình chân tình thông báo hiện trường.

Nàng ngừng thở, thả chậm động tác, tận lực giảm thấp chính mình tồn tại cảm, muốn đi ẩn một cái 28, lại phát hiện bọn họ cũng vừa vặn đến 28. Vì thế liền thành thật súc đến thang máy góc, mặc không ra tiếng ——

Xem diễn.

“Nhưng ta thích người người là biết đến, ta hiện tại đã trở lại, người không thể lại cho ta một lần cơ hội sao?”

Tấm tắc, cự hôn, làm nhân gia chờ bốn năm, hiện tại còn không biết xấu hổ cầu nhân gia cho người cơ hội.....

Kiều Phi cũng là cái diễn nhiều, ở trong lòng nhịn không được phun tào, đồng thời cũng hy vọng bên người nam nhân có thể kiên cường một hồi, đem tra nữ mới vừa trở về.

Chỉ là vài giây qua đi, nam nhân đều không nói chuyện.

Thang máy hai phiến thang quầy đều là kính mặt, có thể nhìn đến nam nhân biểu tình. Bát quái tâm quấy phá, Kiều Phi nhin không được lạng lẽ nâng lên vành nón, làm bộ đi xem thang máy bộ dáng, hướng phía trước phương nhìn lại.

Vội vàng liếc mắt một cái, nàng lại bỗng nhiên sửng sốt.

Liên ở nàng lộ ra đôi mắt nháy mắt, bên cạnh nam nhân cũng đang từ kính mặt xem nàng.

Hơn nữa hình như là đã đợi hồi lâu, liền đang đợi nàng vừa rồi kia một chốc ngẩng đầu.

Bốn mắt đối diện, oan gia ngõ hẹp, Kiều Phi đầu óc không kịp đảo quanh, nhất thời có chút mờ mịt. Thẳng đến thang máy tới 28 lầu, đình một tiếng gọi trở về nàng bộ phận thần trí.

Cửa mở, nam nhân cũng rốt cuộc đã mở miệng, lời nói lại không như vậy êm tai:

“Ý dân là bệnh, nghe tiểu thư còn bệnh cũng không nhẹ.”

Văn Lễ Tiệp ngân ra: “Người ——”

Kiều Phi nơi nào còn dám nghe đi xuống, dẫn theo hai đại túi đồ ăn vặt liền muốn trốn chạy, khả nhân mới vừa bán ra thang máy, vị kia Bá Bá ca liền ở sau người kêu nàng, ngữ khí còn mặc danh mang theo vài phần sùng nịch:

“Người đi đâu?”

“Lại đây.”

“.....”

Hắn là ở kêu ta sao?

Kiều Phi vẻ mặt mộng bức quay đầu lại, còn không có hoàn hồn đã bị Hạ Thừa Nam kéo qua đi, chính thể diện đối thang máy vị kia oán nữ.

Nàng trong lòng lại hoảng đến một đám, lần trước gặp được Bá Bá ca trên đường làm việc, lúc này thảm hại hơn, thế nhưng bị chính mình chính tai nghe được Bá Bá ca bị người khác cự hôn còn khổ chờ bốn năm nhân gian thảm kịch.

Nàng đem đại lão nhất không muốn bị người khác nhìn đến kia phân yếu ớt riêng tư xem đến quần lót đều không dư thừa!

Kiều Phi đã bắt đầu suy xét lần này cần thỉnh đối phương ăn cái gì mới có thể tiêu tai giải nạn khi, rũ xuống tay bỗng nhiên bị người cầm, ngay sau đó, Hạ Thừa Nam cử cao hai người dặt ở bên nhau tay đối Văn Lễ Tiệp nói:

“Không nghe thấy sao, chúng ta hiện tại muốn đi hẹn hò.”

Kiều Phi: “...???”

Tác giả có lời muốn nói: Ba Ba tỷ: Xú không biết xấu hổ, người là của ta đại bảo bối?

Bá Bá ca: Thực mau là được:)

-

Các vị đại ca các nữ nhân!! Đại ca cất chứa quá ít! Hạ kỳ bảng đơn tương đương hung tàn, sóng bá CP khả năng đều tể không lên rồi, anh anh anh.

Cho nên các người mau giúp đại ca cho nhau tuyên truyền cất chứa một chút vịt! Thân mục khóc liêu!

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 6 Liêu Nàng Thứ Sáu Thức

Cửa thang máy bị Văn Lễ Tiệp ấn không buông tay.

Nàng như thế nào đều không tin trước mặt cái này một thân ổn định giá trang điểm nữ hài có thể hấp dẫn đến Hạ Thừa Nam, nhưng nàng cũng biết Hạ Thừa Nam là cái gì tính cách, tùy tâm sở dục, chuyện gì đều làm được ra tới, cũng dám đi làm.

Cho nên có lẽ chỉ là gặp dịp thì chơi sự, nhưng nếu nàng hiện tại tiếp tục nói tiếp Hạ Thừa Nam chỉ biết càng thêm phiền chán, Văn Lễ Tiệp định ra tâm, dừng biểu tình, rồi sau đó lạnh lùng triều Kiều Phi cười cười, “Hành.”

Nàng lui về thang máy, ấn tiếp theo lâu.

Cửa thang máy một lần nữa khép lại.

Kiều Phi khẩn trương loạn nhảy tâm tùy môn đóng cửa rồi cuộc hòa hoãn xuống dưới, nàng bắt tay từ Hạ Thừa Nam trong lòng bàn tay rút ra, hướng chính mình trên mặt quạt gió:

“Bá Bá ca, muốn ta phối hợp người diễn kịch cũng trước cấp điểm ám chỉ a, nói đến là đến! Nếu không phải ta phản ứng mau thiếu chút nữa liền lộ tẩy!”

Tinh tế mềm mại làn da từ trong tay hoạt đi, Hạ Thừa Nam thoáng thất thần hai giây, thấp liễm đôi mắt cười nói: “Ân, có đạo lý, cảm ơn.”

Kiều Phi lúc này nhớ tới vừa rồi oán nữ kia phiên lời nói, không cảm đau lòng nổi lên trước mắt vị này đại ca.

Quả thực quá thắm.

Nàng thở dài, vỗ vỗ đại ca vai: “Tạ liền không cần, người tỉnh lại một chút, đừng uể oải.”

Hạ Thừa Nam: “?”

“Nga, ta ý tứ là.” Kiều Phi cảm thấy chính mình lời nói khả năng nói được quá thẳng, có chút đả thương người tự tôn. Nàng kỳ thật không thể nào sẽ an ủi người, càng là chưa bao giờ có an ủi quá nam nhân.

Một lần nữa châm chọc hạ dùng từ:

“Người xem người, lớn lên như vậy soái, đúng hay không, cho nên khẳng định còn sẽ có thiết tình thích người nữ nhân. Đừng treo ở một thân cây thượng, không đáng giá.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi một hơi nói xong, chính mình đều cảm thấy thập phần dốc lòng, thập phần cảm động.

Nàng vẫn luôn ở đánh giá Hạ Thừa Nam, phát hiện vị này đại ca thật là cùng điện ảnh thượng những cái đó đại ca không quá giống nhau. Nàng còn nhớ rõ khi còn nhỏ xem yakuza, những cái đó đại ca đều là tóc dài phiêu phiêu, tay cầm dưa hấu đao.

Nhưng trước mặt cái này, cắt khéo léo màu đen áo sơmi, phối hợp tinh xảo nút tay áo, trên cổ tay kia khối đồng hồ nàng năm trước ở nước Mỹ chơi thời điểm gặp qua, trăm tới vạn nhất khối, hạn lượng.

Kiều Phi cảm thấy, có thể là thời đại ở đổi mới, các đại ca cũng đều bắt đầu đi nổi lên áo mũ chỉnh tề người làm công tác văn hoá lộ tuyến.

Hạ Thừa Nam thấy nàng đôi mắt nhìn chăm chăm vào chính mình trên dưới loạn xem, trong óc cũng không biết suy nghĩ cái gì, một bộ càng nghĩ càng có lý bộ dáng.

Hắn khước môi nhảy lên một tia ý cười, rũ mắt nhìn về phía nàng trong tay đồ ăn vặt, hỏi: “Người không phải nói trường học có việc sao?”

Kiều Phi đang ở phân tích tâm thế kỹ đại ca hình thức ý nghĩ xoay mình bị đánh gãy, sững sốt hạ, “Người như thế nào biết?”

Hạ Thừa Nam nhún vai, nhập diễn thực mau: “Đêm nay cùng bằng hữu đi Nhiệt Cách tìm người chơi, các người đồng sự nói người xin nghỉ.”

“Nga, như vậy a.” Kiều Phi gật gật đầu, lại nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên hưng phấn lên: “Kia ngày mai a! Hậu thiên ta cũng ở, còn có, các người lại đây khai rượu nhất định phải nói là ta giới thiệu!”

“Vì cái gì?”

“Không có, liền chúng ta cái kia biến thái lão bản quy định, giới thiệu khách nhân tiền tràng tiêu phí mỗi một vạn có thể lấy trích phần trăm!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Chính mình có ra quá như vậy quy định?

“Không cùng người nói lạ, ta còn có việc, phải đi trước.” Kiều Phi xách theo hai túi đồ ăn vặt, từ trong bao móc ra một trương môn tạp, ở lối đi nhỏ tả hữu tìm tìm, quay đầu lại cùng Hạ Thừa Nam khách sáo: “Có rảnh tới trong tiệm chơi a!”

“Hảo.”

Hạ Thừa Nam xem nàng chậm rãi đi xa, ô vuông áo sơ mi bao vây hạ thân thể nho nhỏ, nhẹ nhàng, lại tràn đầy sức sống cùng tự tin. Tuy rằng cùng

một năm trước so, trên người nàng giống như thiếu chút vật chất thượng đồ vật, nhưng lúc ban đầu đã động hấn cặp mắt kia lại vẫn như cũ chưa biến.

Vẫn như cũ nóng cháy ấm áp, tràn đầy hoàn toàn nhiệt tình.

-

Kiều Phi lấy phòng tạp mở ra 2866 phòng.

Đem trong tay hai đại túi đồ ăn vật toàn bộ phô tới rồi to rộng trên giường, nàng lẳng lặng ngồi vào trên sofa chờ, trong đầu ngẫu nhiên hiện lên Hạ Thừa Nam mặt, nhớ tới vừa rồi hai người nắm ở bên nhau tay, có chút ý niệm đi theo chợt lóe mà qua.

Liên, nếu đã quên phòng tối đêm đó hấn trên người tàn nhẫn hung ác nham hiểm, người nam nhân này vẫn là rất tuần tú, nhan giá trị, đáng người, y phẩm đều phi thường tại tuyến.

Tính tính, suy nghĩ vớ vẩn cái gì.

Kiều Phi lộn xộn sờ sờ tóc, lúc này bên ngoài có người cũng lấy phòng tạp mở cửa, nàng chạy nhanh đứng lên đón nhận đi, quả nhiên, tiến vào chính là bạc lấy lấy.

Bạc lấy lấy so nàng đại một lần, cũng là học viện Âm Nhạc tốt nghiệp, hiện tại là quốc nội nhất hồng nữ đoàn đội trưởng. Hôm nay là nàng lấy cá nhân thân phận tới C thành tham gia một cái hoạt động, chủ sự phương an bài nàng ngụ lại ở cái này khách sạn.

Từ trước các nàng ở trong trường học chính là bạn tốt, xuất đạo sau gặp nhau cơ hội không nhiều lắm, thừa dịp trở về, hai người trộm ước ở khách sạn thấy một mặt.

“Lấy lấy!!”

“Phi Bảo!!”

Hai nữ hài trước tới cái nhiệt tình như lửa ôm, ở trong phòng ôm nhảy vài vòng.

Kiều Phi hỏi nàng: “Có mệt hay không? Có đói bụng không? Ta cho người mua thật nhiều ăn!”

Bạc lấy lấy biểu tình trong nháy mắt biến hóa phi thường phong phú, đầu tiên là mừng rỡ như điên, giây tiếp theo lại bất đắc dĩ cự tuyệt: “Ta không thể ăn ai, ta hiện tại trạm C vị, nhiều một hai thị camera đều có thể cho ta đánh ra tới.”

Kiều Phi thực đồng tình: “Thảm như vậy?”

“Mấy ngày hôm trước uống lên ly trà sữa, ta ở chạy bộ cơ thường chạy hai giờ.”

“.....” Vậy người vẫn là đừng ăn.

Kiều Phi đem sở hữu đồ ăn vặt một lần nữa thu hồi trong túi, sau đó bò đến trên giường cùng bạc lấy lấy nói chuyện phiếm, hai người hàn huyên sẽ giới giải trí bát quái, bạc lấy lấy đột nhiên hỏi nàng:

“Người còn ở Nhiệt Cách làm kiêm chức DJ sao?”

“Ân.”

“Nghe nói vũ trường đều rất loạn, người nếu có thể đừng đi cũng đừng đi thôi, quay đầu lại ta giúp người nhìn xem có hay không thích hợp công tác.”

“..... Hảo.” Kiều Phi nhẹ nhàng hỏi.

Kỳ thật mỗi người đều như vậy cùng chính mình nói, Kiều Phi biết đều là vì nàng hảo, nhưng thời gian lâu rồi, nàng cũng không nghĩ đi nhiều giải thích.

Kiều Phi thích Điện Âm, thích cái loại này tiết tấu cùng giai điệu, thích hộp đêm ở trên đài rơi âm nhạc khi tùy ý nhân sinh.

Nhưng không phải mỗi người đều có thể lý giải.

Nói chuyện phiếm trong lúc bực lấy lấy người đại diện đã tới vài lần, nói rất nhiều ngày mai công tác an bài, Kiều Phi cũng không nghĩ chiếm nàng nghỉ ngơi thời gian, mới vừa 10 giờ liền nói phải về trường học, lấy lấy lại không chịu phóng nàng đi, một hai phải lưu nàng tại đây ngủ.

Sau lại, hai nữ hài khóa lại một cái trong chăn, cho tới ban đêm hai ba điểm mới chậm rãi ngủ.

>Ngày hôm sau, Kiều Phi là bị chói mắt dương quang chiếu tỉnh.

Nàng mơ mơ màng màng ôm chăn ở trên giường đánh cái chuyễn, nhấp nhèm mở mắt ra.

Quả nhiên, bên người đã không có người.

Trên tủ đầu giường để lại một trương tờ giấy:

【 Phi Bảo, ta đi thượng thông cáo lập, đồ ăn vặt ta mang đi một bao cấp trợ lý nhóm ăn, ái người nha. 】

Kiều Phi triều trên sofa nhìn lại, ngày hôm qua đề tới hai đại túi đồ ăn vặt hiện tại còn thừa một túi.

Nàng thuận tiện cầm lấy di động xem thời gian, còn sớm, mới buổi sáng 7 giờ bốn mươi.

Một lần nữa lưỡi nhấc lâm vào mềm xốp trong chăn, Kiều Phi mị thượng đôi mắt, chính cảm khái minh tinh công tác vất vả, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, đột nhiên từ trên giường nhảy dựng lên!

Hôm nay phảng phát là thứ hai?

Phảng phát thượng thứ sáu hệ chủ nhiệm hẹn nàng hôm nay buổi sáng 8 giờ ở văn phòng đàm luận văn sự!

Xong rồi xong rồi.

Kiều Phi phía sau lưng lạnh cả người mở ra di động lại lần nữa xác định, quả nhiên, hôm nay là thứ hai.

Từ trên giường phi xuống dưới, chạy đến buồng vệ sinh lung tung rối loạn xoát nha rửa mặt, tóc cũng không kịp sơ, Kiều Phi dẫn theo bao cùng kia túi đồ ăn vặt, trong miệng cắn da gân, một bàn tay lung tung trát tóc dài, đồng thời triều thang máy chỗ chạy.

Mắt thấy mau đến, một phiến thang máy đang ở chậm rãi đóng cửa.

Kiều Phi lập tức lại cùng ngày hôm qua giống nhau vươn Nhĩ Khang tay, “Từ từ! Từ từ ta!”

Muốn quan môn ở cuối cùng một giây lại mở ra.

Kiều Phi cảm thiên tạ mà bước vào đi, biên tiến biên đem da gân tròng lên tóc, tưởng trát cái đơn giản đuôi ngựa.

Nàng đứng yên sau ần ần cảm thấy bên cạnh khí tràng có chút quen thuộc, quay đầu đi, trát tóc động tác dừng lại, kinh ngạc hô lên tới: “Như thế nào lại là người a?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Nói rất đúng giống hần cố ý tại đây chờ nàng dường như.

Hần cũng muốn biết vì cái gì chính mình sáng sớm tinh mơ lại thấy được nàng, thật sự không phải oan gia không chạm trán sao.

Hạ Thừa Nam hôm nay xuyên chính là burberry màu đen song bài khẩu áo gió, lộ ra bên trong lười biếng cùng sắc hệ cao cổ áo lông, cả người nhìn qua hữu nhân lại không mất ngạnh lãng quý khí.

Hần không trả lời, tầm mắt ở Kiều Phi trên mặt nhìn lướt qua, nữ hài là tố nhan, làn da thực bạch, sạch sẽ thanh lệ, môi là tự nhiên màu đỏ nhạt, giống bảy phần thực anh đào, ngọt mềm ngon miệng.

Nhưng khoe miệng kia một mặt uốn lượn màu trắng lại hồng rồi phong cảnh, thật sự dễ dàng làm người —— đặc biệt là nam nhân miên man suy nghĩ.

Hạ Thừa Nam cổ họng khẽ nhúc nhích, thu hồi tầm mắt, cũng từ áo gió trong túi lấy ra một khối màu lam khăn tay đưa cho nàng.

“?”Kiều Phi không thể hiểu được nhìn hắn, “Làm gì?”

Hạ Thừa Nam mặt vô biểu tình phun ra hai tự: “Kem đánh răng.”

“.....”

Kiều Phi lập tức xoay người xem thang máy kính mặt, lúc này mới phát hiện có lẽ là vừa mới quá sốt ruột, khoe miệng nàng còn có không hương sạch sẽ kem đánh răng mặt.

Đột nhiên xấu hổ làm nàng không nghĩ nhiều, tiếp nhận Hạ Thừa Nam khăn tay chính là một đốn mãnh sát, thẳng đến sát xong nàng mới không cẩn thận liếc tới rồi khăn tay thượng đồ án, nhất thời liền mắt choáng váng

---

Hermes năm nay tân khoản, thị trường tiếp cận ba ngàn khối.

..... Hiện tại trên đường đại ca đều như vậy xa xỉ sao.

Nguyên bản còn tưởng nói mua điều tân còn cấp đại ca, nhưng hiện tại cầm bị sát dơ khăn tay, Kiều Phi có điểm trang bất động cái này bức. Lúc này cửa thang máy khai, nàng ai thanh, cảm thấy chính mình tựa hồ phải nói điểm cái gì, Hạ Thừa Nam lại trước nàng một bước rời đi thang máy, tựa hồ hoàn toàn không để ý khăn tay sự.

Kiều Phi theo ở phía sau ngẩn ra một giây, thực mau lại hiểu rõ.

Nàng đã từng cũng coi như là xã hội thượng lưu thiên kim tiểu thư, biết khăn tay loại đồ vật này đối nam nhân tới nói, càng có rất nhiều một loại thân phận thượng tượng trưng, cũng không phải thật sự lấy tới sát tay lau mồ hôi. Mà một khi như vậy tôn quý tư mật đồ vật dính vào người khác hương vị, bọn họ đều sẽ không lại muốn.

Dù sao cũng không thiếu kia một chút tiền.

Hắn không thiếu tiền, nhưng Kiều Phi không thể thiếu lễ phép.

Nàng triều Hạ Thừa Nam bóng dáng đuổi theo, tính toán nói tiếng cảm ơn, trong bao di động lúc này bỗng nhiên vang lên. Vừa thấy điện báo dãy số, Kiều Phi chạy nhanh tiếp lên cùng đối diện người ta nói: “Thực xin lỗi chủ nhiệm! Có điểm kẹt xe, mười phút! Ta bảo đảm mười phút liền đến!”

Như vậy một chậm trễ, Hạ Thừa Nam thân ảnh đã biến mất ở đại đường.

Kiều Phi chính mình cũng ở đuổi thời gian, chỉ có thể đem cảm ơn đại ca sự tạm thời buông, vội vàng chạy ra khách sạn.

Bên kia, bãi đậu xe tiểu ca đem Hạ Thừa Nam xe mở ra, Hạ Thừa Nam mang lên Bluetooth tai nghe, cấp tề buổi đi cái điện thoại: “Ta hiện tại lại

đây.”

Nói chuyện không đương, hấn trong lúc vô ý nhìn đến đứng ở đường cái biên Kiều Phi, cô nương hấn là ở đánh xe, thường thường ngẩng đầu khắp nơi nhìn xung quanh, nhìn nhìn lại di động, sắc mặt vôi vàng, hiển nhiên thực đuổi thời gian.

Hạ Thừa Nam muốn từ con đường này trải qua, hấn đem xe khai qua đi, mở ra mở ra liền không tự biết chậm lại, thẳng đến ngừng ở Kiều Phi bên người, hấn ấn xuống xe cửa số:

“Đi đâu.”

Kiều Phi hoảng sợ, nàng đánh tích tích rõ ràng là một chiếc Santana, như thế nào biến thành trước mặt này chiếc giá trị ngàn vạn Bugatti.

Khom lưng, thấy rõ người trong xe sau, Kiều Phi mới tỉnh ngộ lại đây, xoa tóc ngượng ngùng cười: “... Đến muộn, muốn đi trường học.”

Thứ hai, thời gian này lại là đi làm cao phong kỳ, rất khó đánh tới xe.

Hạ Thừa Nam tư nhân tọa giá chưa bao giờ làm bất luận cái gì nữ nhân ngồi vào đã tới. Nhưng hôm nay hấn cũng không biết phạm vào cái gì thánh mẫu bệnh, mặc danh liền trầm hạ thanh âm nói câu:

“Kia còn không lên xe?”

Kiều Phi sừng sốt hạ, ánh mắt khẽ nâng, tầm mắt lạc hướng Bugatti phía sau mở ra xe, giống như minh bạch cái gì, lập tức hiểu ý gật đầu: “Hảo loại!!”

Thực mau, Hạ Thừa Nam nghe được chính mình sau cửa xe bị người kéo ra, lại nhanh chóng đóng lại.

Hắn lợc nhíu mày, liền ở có chút không vui cái này cô nương thế nhưng không muốn ngồi hẳn bên cạnh cái này hành động khi, hẳn ngoài ý muốn phát hiện xếp sau trên chỗ ngồi nhiều một hộp hồng diễm diễm lão bà bánh cùng một loạt xanh mượt oa ha ha AD Canxi nãi.

Ngay sau đó, bên tai truyền đến chiếc xe bóp còi thanh âm.

Hắn quay đầu, nhìn đến Kiều Phi ngồi ở một chiếc màu trắng Santana, từ cửa sổ xe lộ ra nửa cái đầu, khóe mắt cong: “Bá Bá ca, đó là ta thỉnh người ăn bữa sáng!”

Nói, cười tủm tủm huy hẳn khăn tay cáo biệt:

“Ta đi lạp!”

“Cúi chào!”

Hạ Thừa Nam: “.....??”

Tác giả có lời muốn nói: Người trở về, ta mẹ nó là làm người thượng ta xe!!!

A a a a

Hôm nay Bá Bá ca chân thật khí đến mơ hồ

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 7 Liêu Hãn Thứ Bảy Thức

Kiều Phi tích tích xe dương trần khai đi, vẫn luôn ngừng ở ven đường một chiếc màu đỏ Porsche lúc này cũng rồ cuộc phát động, lạng lẽ theo đi lên.

Hạ Thừa Nam từ kính chiếu hậu liếc mắt ghé dựa thượng hai dạng khác biệt ấu trĩ đồ ăn vặt, cảm thấy vừa rồi phát sinh hết thấy, vô luận là Kiêu Phi, vẫn là chính mình, đều có chút vừa bực mình vừa buồn cười, hãn hừ nhẹ lắc lắc đầu, dẫm hạ chân ga rời đi.

-

Hạ Thừa Nam gia ở tại nhị đường vòng bao quanh vòng thành phố lộ đảo công quán, trong thành thượng lưu, hết sức xa hoa lãng phí người giàu có biệt thự.

Hãn một đường lái xe trở về, cảm xúc nhàn nhạt, đem xe ngừng ở cửa sau, người hầu phương tử cho hãn mở cửa:

“Thiếu gia, lão gia chờ người thật lâu.”

Trong nhà mở ra máy sưởi, Hạ Thừa Nam vào cửa liền cởi áo gió, ném cấp phương tử.

“Tề buổi tối?”

Phương tử ngấm mắt trên lầu, hạ giọng: “Đã sớm tối rồi, ở lão gia tử thư phòng ai huấn đâu.”

Hạ Thừa Nam mày hơi hơi nhăn lại, ừ một tiếng, không chút hoang mang từ rượu quây đồ ly Brandy, lại hỏi phương tử: “Văn Lễ Tiệp đâu.”

“Nghe tiểu thư sáng sớm liền đi ra ngoài, nghe nói muốn vội nàng Diễm Tấu Hội sự.”

“Đã biết.”

Hạ Thừa Nam đem uống rượu xong, lên lầu hai, mới vừa gần cửa thư phòng khấu liền nghe được Hạ Kiêu Quần mang theo tức giận thanh âm: “Ta tìm người trở về, là gần người bảo hộ hãn, không phải làm người đi theo hãn làm bậy! Như thế nào còn động thượng Ngũ gia người?!”

Hạ Thừa Nam không chút hoang mang dựa vào cửa đợi sẽ, quả nhiên, lão gia tử tiếp theo câu liền biến thành: “Liền tính muốn động cũng muốn có cái độ, chặt đứt nhân gia một con cánh tay tính sao lại thế này?”

Hạ Thừa Nam bên môi hơi cong, nghe được tề buổi ở bên trong thấp giọng nói thầm: “Không đoan hãn hai chỉ là tiểu Hạ tổng nhân từ.”

“..... Còn nhân từ!” Hạ Kiêu Quần một chưởng chụp bàn, sắc mặt tức giận: “Hôm nay buổi sáng Ngũ gia luật sư đã tới điện thoại, việc này nháo lên đài mặt làm sao bây giờ?”

Hạ Thừa Nam lúc này mới lười nhác đẩy cửa mà nhập, bước đi nhẹ nhàng, ngữ khí nhàn tản: “Hành a, làm vị kia luật sư trực tiếp tới công ty tìm Chủ Diễm, Chủ Diễm trên tay có rất nhiều bọn họ thích tư liệu, đến lúc đó nhìn xem ai cáo ai.”

Hãn hướng trên sô pha không sao cả một ngưỡng, cười bao trùm âm lãnh: “Ngũ Thịnh Nhung còn có mặt mũi tìm luật sư? Chê sống lâu đi.”

Nghe xong này phiên lời nói, Hạ Kiêu Quần trầm trầm khí, chấp tay sau lưng ở trong phòng đi rồi hai vòng. Hãn ăn mặc màu trắng áo sơmi hắc đầu áo choàng, song tấn vi bạch, cả người tản ra một thế hệ kiêu hùng danh đá chua ngoa trầm ổn cùng kiêu hãn. Hãn kỳ thật biết chính mình đứa con trai

này sẽ không như vậy lỗ mãng xúc động, việc này hơn phân nửa vẫn là Ngũ gia cái kia ăn chơi trác táng nhị thế tổ trước lấy ra tới.

Hạ Kiêu Quần đi đến án thư ngồi xuống, hơi hơi cúi người, ở một trận đồ cổ micro thượng tiêu tâm đùa nghịch, sau đó buông xuống cánh tay. Một trận uyển chuyển du dương âm nhạc theo đĩa nhạc chuyển động ở trong phòng truyền ra tới:

“Đêm Thượng Hải, đêm Thượng Hải, người là cái Bất Dạ Thành.....”

“Đèn rực rỡ khởi, tiếng nhạc vang, ca vũ thăng bình.....”

Thời đại kim khúc phảng phất đem hấn lôi trở lại thuộc về chính mình cái kia niên đại, Hạ Kiêu Quần ngửa ra sau đến ghế dựa thượng, chỉ gian kẹp một cây chưa bậc lửa xì gà. Hấn nhắm mắt lại, thực hưởng thụ đi theo giai điệu hơi hơi hoảng đầu, khúc đến một nửa, đưa lưng về phía Hạ Thừa Nam mở miệng:

“Tóm lại chú ý đúng mực.”

Tề buổi nhìn lão gia tử này ngẫm đồng ý thái độ vui vẻ: “Chú ý đâu, bằng không họ vân vân còn có thể đến ngài trước mặt nháy nhót?”

Hạ Kiêu Quần hướng hấn xua tay: “Người trước đi ra ngoài, ta cùng thừa nam còn có việc nói.”

Cửa thư phòng quan, âm nhạc như cũ chậm rãi êm tai, Hạ Thừa Nam trong lòng thập phần rõ ràng, Ngũ Thịnh Nhung về điểm này sự Hạ Kiêu Quần căn bản không để vào mắt, hấn kêu chính mình trở về cũng ý không ở này.

“Lễ tiếp đã trở lại nhiều như vậy thiên.” Hạ Kiêu Quần đem đĩa nhạc tạm dừng, trong nhà được một tia an tĩnh, hấn xoay người lại, “Người nói một chút, sao lại thế này.”

“Cái gì sao lại thế này?” Hạ Thừa Nam không chút để ý đi đến kệ sách bên phiên lão gia tử hắc keo đĩa nhạc, “Ta không thích nàg, ngài cũng đừng tác hợp.”

“Liên tính làm không thành tình lữ, nàg không phải là người một cái muội muội sao, người đến nổi gia đều không trở về?”

Hạ Thừa Nam một tay cầm túi, một tay chán đến chết xẹt qua kệ sách thượng chính tề chu toàn cùng Đặng Lệ Quân, qua sau một lúc lâu, môi phùng mới lạnh lùng bài trừ hai câu lời nói:

“Không thích hợp.”

“Đi rồi, công ty vợi.”

Hạ Kiều Quần: “.....”

Từ thư phòng ra tới, phương tử nói tề buổi đã ở trên xe chờ hăn, Hạ Thừa Nam liền trực tiếp ra cửa, đi mau đến lúc đó, cách gần mười mét khoảng cách hăn nhìn đến tề buổi chính oa ở phó giá thượng ăn cái gì.

Hạ Thừa Nam đại não một ong, nhớ tới buổi sáng Kiều Phi đưa cho hăn lão bà bánh, tựa hồ phản ứng lại đây cái gì, ba lượng bước ngay lập tức chạy đến xe bên, mở cửa xe xả ra tề buổi.

“Ta mẹ nó cho phép người ăn sao?!”

Tề buổi: “???”

Tề buổi thực không thể hiểu được, thực vô tội.

“Không phải, đại ca.” Hăn đem trong miệng thịt xông khói nuốt vào bụng, “Ta ăn cái cơm sáng chộc tới người?”

Hạ Thừa Nam: “Nhỡ ra.”

Tề buổi: “Phun cái gì?”

“Vừa rồi ăn vào đi, hoàn hoàn chính chính cho ta nhớ ra!”

“..... Thao.” Tề ngủ trưa đến người này đại khái là điên rồi, “Người cọng dây thần kinh nào đáp sai rồi?!”

>Hạ Thừa Nam đang muốn tiếp tục nói tiếp, đôi mắt không cẩn thận ngó đến xe hậu tòa, nhìn đến Kiều Phi cấp lão bà bánh cùng AD Canxi nãi còn hoàn hoàn chính chính nằm ở mặt trên, lời nói đến bên miệng lại khẩn cấp sát hồi.

Bình tĩnh sẽ, hấn giữa mày cảm xúc lưu động tự nhiên, nhanh chóng từ âm chuyển tình, khẩu hảo áo gió, dường như không có việc gì nói:

“Về sau ăn cái gì trước trước đánh với ta báo cáo.”

Tề buổi: “.....?”

-

Thứ hai sáng sớm là kẹt xe cao phong kỳ, Kiều Phi một đường khẩn đuổi chậm đuổi đến trường học, vẫn là đến muộn.

Ở tiếp hệ chủ nhiệm năm cái điện thoại lại nói mình lại không đến liền hủy bỏ nạng luận văn biện hộ tư cách sau, Kiều Phi trước tiên xuống xe.

Từ trước mặt kỹ giáo xuyên qua đi chính là học viện Âm Nhạc, so như vậy đi xuống muốn mau.

Một đường đi theo Porsche lúc này rốt cuộc cũng ngừng ở ven đường.

Văn Lễ Tiệp giáng xuống cửa sổ xe, chính mắt nhìn theo Kiều Phi đi vào trường học sau, ngẩng đầu nhìn mắt trường học tên ——

【C thành chức nghiệp kỹ thuật học viện】

Nàng khoe môi không cảm hơi hơi giơ lên, một loại trực giác thượng tự tin cùng chắc chắn làm nàng nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá là cái đại học hạng ba học sinh, liền tính ngày hôm qua cùng Hạ Thừa Nam ở khách sạn một đêm phong lưu, cũng không thể đại biểu cái gì.

Hạ Thừa Nam không có đưa nàng trở về cũng đã có thể nói minh hết thảy.

Văn Lễ Tiệp xem đến thực khai, nàng đi ra ngoài bốn năm, Hạ Thừa Nam đầu tiên là cái nam nhân, tiếp theo vẫn là cái tập đoàn người cầm quyền, bên người là không có khả năng không có nữ nhân nhào vào trong ngực.

Chỉ là nàng hiện tại đã trở lại, nhất định phải muốn lấy lại thuộc về chính mình đồ vật, hoa đại cỏ đại, tu chính là.

Kiều Phi nhanh chóng xuyên qua kỹ giáo sân thể dục, lại dọc theo đi rồi hai trăm mét liền đến học viện Âm Nhạc cửa sau, liền mạch lưu loát vọt tới khu dạy học văn phòng, hệ chủ nhiệm đang ở chờ nàng.

Lo sợ bất an gõ môn, Kiều Phi ngoan ngoãn mặt: “Chủ nhiệm, ta tới.”

Hệ chủ nhiệm nâng nâng mắt: “Nha, người cái này mười phút đủ lớn lên a.”

Biết là chính mình đến trễ, không lời nói nhưng biện, Kiều Phi chạy nhanh lấy lòng, từ còn không có phân xong trong túi móc ra một hộp hạt mè bánh: “Chủ nhiệm, mau dừng tức giận, ta chủ yếu là cho ngài mua cơm sáng đi.”

Hệ chủ nhiệm: “.....”

Hắn kỳ thật vẫn là tương đối thương thức Kiều Phi, chính là cô nương này quá li kinh phản đạo. Học viện Âm Nhạc mỗi năm đều cấp văn hóa giới chuyển vận không ít người mới, Kiều Phi học chính là cổ điển âm nhạc,

tinh thông đa dạng nhạc cụ, là khó được nhân tài, trường học sớm đã quyết định tốt nghiệp cử đi học nàg đi nước Mỹ tân England học viện Âm Nhạc đào tạo sâu cổ điển âm nhạc, kết quả trước đây Kiều Phi giao đi lên luận văn đề mục thế nhưng là ——

【 thiếu nói Điện Âm phát triển cùng hiện thực ý nghĩa 】

Đây là cái cùng nàg chuyên nghiệp hoàn toàn không liên quan nhau luận đề!

Hệ chủ nhiệm đem nàg luận văn nói ra, đặt lên bàn: “Người cái này đề mục không được, trở về một lần nữa viết.”

Chính mình cực cực khổ khổ viết mau một vạn tự luận văn liền như vậy bị người phủ định, Kiều Phi có chút mờ mịt, “Như thế nào không được? Không phải chỉ cần cùng âm nhạc có quan hệ là được sao?”

“Người học chính là cổ điển âm nhạc, người không thể nói chuyện Trung Quốc và Phương Tây phương cổ điển âm nhạc sai biệt? Không thể nói chuyện hiện đại âm nhạc cùng cổ điển âm nhạc quan hệ? Cái gì lung tung rối loạn Điện Âm, đó là âm nhạc sao? Thượng được mặt bàn sao?”

Kiều Phi: “.....”

Chủ nhiệm ngữ khí kích động, uống ngụm trà lược có trách cứ ý tứ: “Ta nghe người ta nói người hiện tại mỗi đêm ở cái gì hộp đêm làm DJ, ta xem người chính là bị dạy hư, làm nổi lên những cái đó bất nhập lưu Điện Âm.”

Kiều Phi nguyên bản cũng tưởng tôn sư ái nói, có chút lời nói liền tính bảo thủ cũ kỹ, nghe một chút cũng liền thôi, nhưng chủ nhiệm càng nói, cái loại này chính quy truyền thống cảm giác về sự ưu việt liền càng là mãnh liệt phát ra ra tới, ở bọn họ nhận tri, chỉ có cái loại này chủ lưu, dân tộc, cổ điển mới là cao quý.

Kiều Phi cũng là cái quật tính tình, đứng thẳng sống lưng: “Ta liền viết cái này, ta cảm thấy rất có ý nghĩa.”

Hệ chủ nhiệm vừa nghe, lập tức cảm thấy chủ nhiệm uy nghiêm đã chịu khiêu khích.

Buông chén trà: “Kiều Phi! Người không cần cảm thấy người thành tích hảo liền có thể tùy ý làm bậy, người nếu kiên trì muốn viết cái này cũng đúng, ta cần thiết gọi điện thoại đến nhà người nói một tiếng, miễn cho đến lúc đó biện hộ không thông qua tất không được nghiệp gia trưởng trách chúng ta trường học.”

Kiều Phi làm DJ sự là hoàn toàn gạt trong nhà, Kiều phụ liền cùng hệ chủ nhiệm giống nhau, là một cái phi thường bảo thủ cũ kỹ nam nhân, trường học này một chiếc điện thoại đánh trở về tuyệt đối chuyện xấu.

Trong nhà đã thực rối loạn, Kiều Phi không nghĩ loạn càng thêm loạn, cho bọn hắn thêm nữa phiền não.

Hệ chủ nhiệm bắt đầu ở trong máy tính tìm Kiều Phi hồ sơ trung lưu lại cha mẹ liên hệ phương thức, Kiều Phi không nghĩ tới hắn nói đánh liền phải đánh, không kịp nghĩ nhiều xuống tay trước ngăn lại hắn: “Chủ nhiệm, không cần gọi điện thoại!”

“Vì cái gì?”

Dưới tình thế cấp bách, Kiều Phi buột miệng thốt ra: “Ta, ta ba ba liền ở C thành.”

Hệ chủ nhiệm mi một chọn, buông điện thoại: “Nga? Như vậy xảo?”

Kiều Phi kiên định nhìn hắn: “Ân, hắn tới C thành mở hộp, thuận tiện tới xem ta.”

“Hành.” Hệ chủ nhiệm nhìn nhìn nhật trình biểu, suy nghĩ một lát: “Người làm hẳn hậu thiên buổi chiều hai điểm lại đây, ta vừa lúc còn có mặt khác sự muốn cùng phụ thân người nói.”

Rốt cuộc đem sự tình tạm thời bình ổn xuống dưới, Kiều Phi đại não trống rỗng rời khỏi văn phòng.

Nàng lúng ta lúng túng đi ra, cả người còn đắm chìm ở vừa rồi khẩn trương đối thoại bầu không khí, thẳng đến mặt nghênh diện thối đến hơi lạnh phong, cảm nhận được nhân gian chân thật kia một khắc mới đột nhiên phản ứng lại đây ——

Da trâu thối phá.

Nàng hiện tại muốn đi đâu tìm cái... Ba ba tới?

Tác giả có lời muốn nói: Ba Ba tỷ: Ai nguyện ý tạm thời làm một chút ta ba ba? Online chờ, siêu cấp cấp..

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 8 Liêu Nàng Thứ Tám Thức

Thứ hai buổi tối vừa đến Nhiệt Cách, Kiều Phi liền đem Chu Địch kéo đến hậu trường thương lượng.

“Không phải đâu, trang người ba ba?” So nàng còn muốn nhỏ hai tuổi Chu Địch vẽ mặt không thể tưởng tượng: “Ta bộ dáng này trang người ca cũng chưa người tin được không.”

Kiều Phi tinh tế đánh giá, thật đúng là.

Chu Địch da thịt non mịn, vừa thấy chính là mười □□ thanh xuân thiếu niên, không một chút có thể ép tới trụ khí tràng.

Nàng tuyệt vọng thở dài: “Kia làm sao bây giờ, ta bên người trừ bỏ trường học đồng học liền nhận thức người một cái khác phái bằng hữu.”

Chu Địch ghé vào nàng bên cạnh giúp đỡ nghĩ nghĩ, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, “Đừng hoảng hốt, có người! Đặc biệt thích hợp!”

“Ai?”

Chu Địch dựa đến Kiều Phi bên tai nói cái tên, Kiều Phi mày nhăn lại, “Hắn? Được chưa a?”

Lâm Tịnh Hi từ bọn họ trước mặt trải qua, nhìn dựa vào cùng nhau khe khẽ nói nhỏ hai người, môi đỏ giương lên: “Nha, hai người tại đây yêu đương vụng trộm đâu?”

Chu Địch vừa nghe, thân thể ngượng ngừng lùi về đi, mặt cũng phiếm điểm hồng: “Đừng nói bậy, hi tỷ.”

Lâm Tịnh Hi loại này thực nữ ở đây tử phong tình quán, thấy ai trêu chọc ai, căn bản không nghĩ tới Chu Địch sẽ mặt đỏ, nàng cùng xem mới mẽ dường như đi đến Chu Địch bên người: “Uy, người không phải đâu? Thật thích chúng ta phi phi a?”

Kiều Phi nguyên bản không để ý Lâm Tịnh Hi vui đùa lời nói, nhưng Chu Địch phản ứng lại ứng kích thích kỳ quái, ánh mắt trốn tránh, không quá dám xem Kiêu Phi bộ dáng.

Xấu hổ vài giây, hấn đẩy ra ghế dựa, cường tự trấn định rời đi hậu trường: “Các người liêu, nên ta lên sân khấu.”

Không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận.

...?

Kiều Phi bị Chu Địch cái này phản ứng khiến cho có điểm không thể hiểu được, trong lòng buồn bực —— hấn thích chính mình?

Nàng chính là vẫn luôn đem Chu Địch đương đệ đệ xem.

Lâm Tịnh Hi xem Kiêu Phi chuyển bất quá cong bộ dáng, bày ra một bộ tiền bối tư thái chỉ điểm nàng: “Hấn mặt đều đỏ, còn không phải thích người?”

“Không nhất định đi.” Kiêu Phi cảm thấy cái này luận điểm thành lập căn cứ không đủ đầy đủ: “Chiếu người nói như vậy, hấn là nhìn đến người lại đây mới hồng, nói không chừng là thích người đâu?”

Lâm Tịnh Hi mới vừa họa tốt mắt đuôi thượng chọn liêu nhân, đốn hạ, pha tự tin gợi lên môi đỏ: “Cũng là.”

Kiều Phi: “.....”

Không rảnh lo đi phân tích Chu Địch tâm lý, Kiều Phi còn có cày chuyện quan trọng đi làm, nàng đi theo rời đi hậu trường, ấn hạ công nhân thang máy, đi lâu ba văn phòng.

Ngày hôm sau.

Nhiệt Cách mỗi tháng đều sẽ chế tạo một cái ngày hội bò hấp dẫn người trẻ tuổi tham dự, tháng này cuối tháng vừa vắn là Halloween, kế hoạch bộ liên làm một loạt phương án, thông tri Hạ Thừa Nam rất nhiều lần, hần hôm nay mới rồi rãnh lại đây mở họp, nghe một chút hoạt động an bài.

Khai một giờ sẽ, thông qua cuối cùng phương án. Hạ Thừa Nam tổng công ty còn có việc, Ngô Anh Tuấn cùng phó giám đốc đưa hần rời đi, ba người ở thang máy, phó giám đốc đột nhiên hỏi Ngô Anh Tuấn:

“Kia ngày mai buổi chiều ta làm tài vụ đem dự toán phương án làm cho người.”

Ngô Anh Tuấn dừng một chút: “Buổi tối cho ta đi, ta buổi chiều muốn đi giúp Kiều Phi một cái vội, khả năng không ở, nga đúng rồi Hạ tổng.”

Phó giám đốc đương lão bản mặt nói ra lời này, đối công tác không chút câu thả cần trọng Ngô Anh Tuấn lập tức xoay người, triều Hạ Thừa Nam báo bị nói: “Ngày mai buổi chiều ta thỉnh cái giả.”

Hạ Thừa Nam vừa rời cũng nghe tới rồi Kiều Phi tên, ấn đường không bắt bẻ giác giật giật: “Làm gì.”

“Có cái kiêm chức tiểu cô nương gặp được điểm phiền toái, làm ta lấy gia trưởng thân phận ngày mai buổi chiều một chút đi tranh nàng trường học, kia cô nương công tác rất ra sức, tới cầu ta hỗ trợ ta cũng ngượng ngùng cự tuyệt.”

“Ân.” Hạ Thừa Nam biểu tình nhàn nhạt, giống như không có gì đặc biệt phản ứng, thang máy không khí nhất thời yên tĩnh xuống dưới, thẳng đến tới rồi phụ lầu một, Ngô Anh Tuấn cùng phó giám đốc tả hữu cung tiễn, Hạ Thừa Nam bước ra cửa thang máy khẩu, mới không nhẹ không nặng lưu lại một câu: “Người ngày mai buổi chiều đi một chuyến tổng công ty, thưởng nửa năm Nhiệt Cách tài vụ báo biểu có chút vấn đề, người đi xem sao lại thế này.”

Ngô Anh Tuấn ngơ ngẩn: “A?”

Ba giây sau hoàn hồn: “Nga..... Là.”

Đối với tìm Ngô Anh Tuấn tới giả chính mình ba ba sự, Kiều Phi cảm thấy Chu Địch cái này kiến nghị thật là quá tuyệt vời.

Ngô Anh Tuấn năm nay bốn mươi lăm, thân thể hơi béo, một đầu Lưu hoan khoản trung tóc dài hoàn mỹ phù hợp một cái muốn đem nữ nhi giáo dục thành âm nhạc gia trung niên nam nhân hình tượng.

Buổi chiều một chút, Kiều Phi đứng ở học viện Âm Nhạc cổng lớn chờ.

Nàng cùng Ngô Anh Tuấn ước định chính là thời gian này, bởi vì chuyện quan trọng trước đối nhất đối từ, cho nên so hệ chủ nhiệm ước định thời gian sớm một giờ.

12 giờ năm mươi, Kiều Phi nhìn giao lộ, đang chờ Ngô Anh Tuấn kia chiếc màu trắng Audi xuất hiện, nhưng tầm mắt cuối, một chiếc màu đen Rolls-Royce bỗng nhiên từ cách vách phố quẹo vào sử tới.

Theo phản quang đi trước, màu đen xe thể giống ngủ đông ở đêm khuya mãnh thú, khí tràng kiêu ngạo bắt mắt.

Kiều Phi xoa xoa đôi mắt, nhảy quá kia chiếc tự mang lự kính cùng quang mang siêu xe, lại ba ba nhi xem mặt sau.

Anh tuấn ca như thế nào còn không có tới.

Chính duỗi dài cổ nhìn ra xa, Rolls-Royce ở nàng trước mặt dừng.

Kiều Phi ngay từ đầu không chú ý, thẳng đến cửa sổ xe giáng xuống, người trong xe lười nhác kêu một tiếng —— “Ba Ba tử?”

Kiều Phi bắt đầu không phản ứng lại đây là ở kêu chính mình, chờ hoàn hồn thời điểm một cái hồ khu chấn động.

Quay đầu lại, khom lưng, xem người trong xe.

Tinh xảo cắt may than màu xám tây trang phối hợp màu trắng áo sơ mi, ám hạt kim hoa văn cà vạt điệu thấp nội liễm, áo khoác thiển khẩu thực chú ý lộ ra gấp khăn tay, tây trang giày da, thanh lãnh tự phụ.

..... Kiều Phi có chút không quá thói quen như vậy đại ca.

Bọn họ lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, hấn trên người kia kiện mang theo mùi máu tươi màu đen áo sơ mi từng làm nàng sợ tới mức tâm can loạn run.

Lần thứ hai giáng hòa rượu, hấn xuyên chính là màu đen áo da, ngạnh lẳng soái khí, MAN đến bạo biểu, cả người đều là hormone hơi thở, nhưng Kiều Phi vẫn là cảm thấy hấn rất nguy hiểm.

Lần thứ ba ở khách sạn, màu đen xa xỉ áo gió quạnh quẽ cao ngạo, bất quá bởi vì kia khối khăn tay nguyên nhân, hai người khoảng cách hơi chút gần chút.

Tóm lại, Kiều Phi trong ấn tượng đại ca là màu đen.

Tuyệt không phải hôm nay như vậy —— thân sĩ, ưu nhã, còn mang theo một tia trầm ổn nghiêm túc cảm.

Hạ Thừa Nam thấy Kiều Phi xem chính mình nhìn đến phát ngốc, khóe miệng nhẹ nhàng gọi lên: “Đám người?”

Kiều Phi sừng sốt sừng sốt, thu hồi ánh mắt, lấp bắp đáp: “A. Đám người.”

“Ân, kia không quấy rầy người.”

Hạ Thừa Nam nói xong liền một lần nữa phát động động cơ, chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, Kiều Phi di động bỗng nhiên vang, nàng nhìn đến là Ngô Anh Tuấn dấy số, lập tức tiếp lên, Hạ Thừa Nam không chút hoang mang khai ra đi, tốc độ rất chậm.

Từ kính chiếu hậu xem, Kiều Phi chính nắm tóc, không biết làm sao bộ dáng.

Hắn khóe môi hơi cười, ở trong lòng đếm ngược.

“3”

“2”

“1”

Đếm ngược kết thúc, phía sau quả nhiên truyền đến nữ hài kêu gọi thanh âm ——

“Cái kia, đợi lát nữa a! Bá Bá ca ——!!!”

Bị lâm thời leo cây Kiều Phi thật sự không có cách nào, tráo cái con khi cũng tham gia quân ngũ, Ngô Anh Tuấn gọi điện thoại nói đến không được, sự tình lửa sém lông mày, Bá Bá ca tuy rằng tuổi trẻ điểm, nhưng tốt xấu hôm nay ăn mặc như vậy thể diện, đảo có như vậy một chút gia trưởng hương vị.

Kiều Phi thở hồng hộc chạy tới, ghé vào Hạ Thừa Nam cửa sổ xe thượng, đáng thương vô cùng: “Làm ơn, giúp ta cái vội.”

>“Àn?” Hạ Thừa Nam trên mặt gọn sóng bất kinh, trong lòng lại cười: “Gấp cái gì?”

Hạ Thừa Nam năm nay hai mươi sáu, tuy rằng ăn mặc trầm ổn, vẫn là thiếu như vậy điểm trúng năm nam nhân hương vị, còn hảo Kiều Phi sớm có chuẩn bị, nàng mua mấy cái giả râu, nguyên bản nghĩ nếu Ngô Anh Tuấn chịu tới liền dùng không thượng, nhưng hiện tại người đối thành cùng chính mình không sai biệt lắm đại Hạ Thừa Nam, liền không thể không thượng đạo cụ.

Ngồi vào Rolls-Royce thượng, Kiều Phi thật cẩn thận từ trong túi lấy ra giả râu, xé mở bôi keo, sau đó ở Hạ Thừa Nam môi chu tìm góc độ.

Dán râu loại sự tình này cũng thực khảo kỹ thuật, cần phải muốn dán tự nhiên sinh động.

Kiều Phi ngoắc ngoắc tay: “Bá ca, người lại đây, gần một chút.”

“.....”

Hạ Thừa Nam nhìn nàng trong tay mấy cái hắc nhung nhung đồ vật... Phi thường sinh lý không khoẻ, hẳn bỗng nhiên có chút hối hận chính mình chủ động đưa tới cửa chuyện này.

“Cái này là râu cá trê.”

“Cái này là một chữ hồ.”

“Cái này là a phàm đề cùng khoản.”

“Cái này là đẳng cách người cùng khoản.”

Kiều Phi một đám khoa tay múa chân, tài chất thô ráp giả mao quây với nhau ở Hạ Thừa Nam trên mặt cọ tới cọ đi, cọ đến hăn ngứa, có chút không kiên nhẫn.

Hăn có thói ở sạch, chán ghét này đó dơ dơ giá rẻ đồ vật.

Thân thể theo bản năng kháng cự, hăn thân thể sau này đảo, Kiều Phi lại bỗng nhiên đôi tay cầm hăn mặt ——

“Đừng nhúc nhích a, Bá Bá ca.”

Nàng nháy mắt, ánh mắt nghiêm túc.

Cùng đêm đó phong chạy tới nàng nói “Ngượng ngùng a Bá Bá ca ta không biết người không ăn cay” giống nhau, trong mắt giống như trút xuống khắp sao trời quang, ấm áp linh động.

Cô nương mềm mại đôi tay thác ở hăn gương mặt, đem hăn lại kéo gần lại điểm, mềm mại cầu đạo:

“Một hồi liền hảo, cầu xin người.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Tâm không thể hiểu được liền mềm, kia cổ khó chịu cũng không ảnh vô tung lui trở về, giống như sở hữu xấu tính đều đối cái này cô nương tự động miễn dịch.

Thật là...

Đây văn hóa. Bộ hội nghị tới này cho nàng giả ba ba, Hạ Thừa Nam đến bây giờ đều không nghĩ ra chính mình là bị cái quỷ gì mê tâm hồn, điên đến không nhẹ.

Vài phút sau.

Hạ Thừa Nam mũi hạ bị dán lên Kiều Phi tử mĩ mài giữa tu bố quá một chữ hồ, so với phía trước đông cứng tới nói, cô nương khéo tay tu tu, hiện tại nhìn qua, thật sự có như vậy điểm ý tứ.

Nhưng Hạ Thừa Nam xem chính mình vẫn là tướng phun.

Vô pháp nhìn thẳng, thậm không nở nhìn.

May mắn tề buổi cùng Chủ Diễm không tại bên người, nếu không việc này nói ra đi bọn họ có thể cười đến ôm tôn tử kia một ngày, sau đó thuận tiện nói cho bọn họ tôn tử nghe, một thế hệ một thế hệ cười đi xuống.

Kiều Phi thực vừa lòng bị chính mình một tay chế tạo ra tới ba ba, nàng nhìn nhìn biểu, một chút bốn mươi, còn có hai mươi phút, nàng vừa lúc có thể đem sự tình ngọn nguồn cùng Hạ Thừa Nam nói một chút, miễn cho đợi lát nữa ở hệ chủ nhiệm trước mặt lộ tẩy.

“Bá Bá ca, hôm nay người liền trang ta ba, đợi lát nữa đến chúng ta chủ nhiệm trước mặt, người chỉ lo nghe, chỉ lo gật đầu, hãn nói cái gì người đều cười, tả tai nghe hữu nhĩ ra chính là.”

“.....” Hạ Thừa Nam trong lòng phỏng chừng, cô nương này khẳng định là ở trường học chọc chuyện gì không dám nói cho gia trưởng.

Hãn đồng ý, Kiều Phi lại như cũ không yên tâm dường như, còn muốn cùng hãn diễn luyện một lần:

“Bá Bá ca, người đến tiến vào một chút nhân vật, từ giờ trở đi ta chính là người nữ nhi.”

“.....”

“Người kêu ta một tiếng.”

“..... Sóng sóng?”

“Úc, ta thiếu chút nữa đã quên.” Kiều Phi vỗ vỗ đầu, “Ta tên thật kêu Kiều Phi, nhà ta người bằng hữu đều kêu ta Phi Bảo.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi thấy hần vi lảng, thúc giục nói: “Mau nha, Bá Bá ca, người cần thiết lập tức tiến vào nhân vật!”

“.....” Hạ Thừa Nam kêu không ra khẩu.

“Tối sao, đừng ngượng ngùng, kêu ta Phi Bảo, phi —— bảo!”

Hạ Thừa Nam môi có chút khô ráo, hần cầm lấy trong xe nước khoáng, mặt hướng phía trước phương uống một ngụm, rồi sau đó đốn ba giây, mất tự nhiên kêu:

“Phi Bảo.”

“Ân! Ba ba!”

“.....”

Trống rỗng nhiều ra cái lạnh lợi kiều tiểu nữ nhi, Hạ Thừa Nam mới vừa uống xong đi thủy sặc ra hơn phân nửa, tâm lý thượng còn không có tiếp thu lại đây, một con mảnh khảnh cánh tay lại vẫn trụ chính mình:

“Ba ba hôm nay tặc soái! Mau tới ——” Kiều Phi dựa đến hần bên cạnh, biến ma thuật dường như móc ra chính mình di động, camera trước một phóng: “Cùng nữ nhi tới một trương!!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Thân thể theo bản năng đi trốn, đã không còn kịp rồi.

Rắc một tiếng, cha con tình duyên chứng cứ phạm tội đã lưu lại, Kiều Phi cầm di động vui rạo rức mở ra mỹ nhan, còn không quên an ủi hẳn:

“Yên tâm, ta sẽ không chỉ tu chính mình.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Mẹ nó, não rộng thật mẹ nó đau.

Náo loạn một hồi, hai bên không sai biệt lắm cũng tiến vào nhân vật, một chút năm mươi, Hạ Thừa Nam đem xe khai tiến trường học, đình hảo sau đang muốn xuống xe, Kiều Phi lại bỗng nhiên ngăn lại hẳn:

“Ba ba, người khẩn trương sao?”

Hạ Thừa Nam dừng lại xem nàng, bạn cười khẽ môi mỏng một câu: “Khẩn trương?”

Hai mươi ba tuổi năm ấy Hạ Thừa Nam mũi nhọn vừa lộ ra, hành sự kiêu ngạo, tiết một cái tiền bối sinh ý, đối phương tổn thất thượng trăm triệu, cơ nghiệp suy sụp một nửa, dưới sự giận dữ tìm nước ngoài độc thủ phát ngôn bừa bãi mua Hạ Thừa Nam một chân.

Cũng chính là khi đó, Hạ Kiều Quần tìm tới xuất ngũ tề buổi bên người bảo hộ Hạ Thừa Nam.

Nhất kích thích thời điểm, Hạ Thừa Nam cùng tề buổi cùng nhất bang độc thủ ở C thành trình diễn cực nhanh đưa xe trôi đi. Liền tính là như vậy thời khắc, Hạ Thừa Nam cũng chưa khẩn trương quá.

Hiện tại?

Ha hả.

?

Ba ba ta thật đúng là mẹ nó có chút khân trương.

Tác giả có lời muốn nói: Hạ tổng: Rốt cuộc ta chỉ biết làm cái loại này ba ba nha. (*^▽^*)

Hy vọng đại ca các nữ nhân xem xong cấp tác giả lưu cái bình luận, thêm cái cất chứa hảo sao? Tất cả mọi người đều là đi ra lăn lộn, muốn giảng nghĩa khí, các người nói bốn không bốn?

Ta chương 1 liền nói đưa năm trăm cái bao lì xì, cho tới hôm nay, chờ a chờ a chờ, rốt cuộc! Rốt cuộc!

Không nói ta đi đã phát, khóc liêu.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 9 Liêu Hãn Thứ Chín Thức

Hệ chủ nhiệm văn phòng.

Kiều Phi lãnh Hạ Thừa Nam, ở gõ cửa phía trước luôn mãi cùng hãn xác định ——

“Đợi lát nữa chủ nhiệm mặc kệ nói cái gì người đều đừng để ý, cười là được.”

Thế cho nên Hạ Thừa Nam vẫn luôn cho rằng Kiêu Phi làm cái gì thương thiên hại lí sự, ở tiến vào sau vài phút nội đều tuần hoàn Kiêu Phi báo cho, chỉ nghe không nói.

Thẳng đến sau lại, hãn nghe minh bạch chính chuyện trái qua.

Tứ phương bàn trà hoành cách hai mặt sô pha, Hạ Thừa Nam nguyên bản lấy nào đó tôn kính tư thái thẳng tắp ngồi, chậm rãi, hãn thân thể lười nhác dựa vào sô pha trên đệm mềm, cả người bày biện ra rõ ràng không kiên nhẫn.

Chính thao thao bất tuyệt chủ nhiệm một đốn: “Kiêu gia trưởng, người đang nghe ta nói sao?”

Kiều Phi vẫn luôn là cúi đầu trạng thái, nghe chủ nhiệm ngữ khí không đúng, vội triều Hạ Thừa Nam xem qua đi ——

Nam nhân đôi tay gác ở sô pha tả hữu trên tay vịn, hai chân giao điệp, biểu tình tán mạn, dáng ngồi thật là đại ca bốn ca.

Tuy rằng không biết vẫn luôn biểu hiện không tồi đại ca vì cái gì đột nhiên có cảm xúc, Kiều Phi vẫn là muốn cướp cứu một chút, nhưng mà chính mình ánh mắt còn không có đưa qua đi, đại ca lên tiếng:

“Đang nghe.”

Kiều Phi một hơi còn không có thả lỏng, giây tiếp theo người trực tiếp bị điều lên ——

Hạ Thừa Nam hỏi: “Nói xong sao?”

Hắn ngữ khí thực bình tĩnh, không có bất luận cái gì phập phồng, nhưng chính là như vậy không chút để ý, lại làm nghe người có chút nặng nề, nói không nên lời áp lực.

Như vậy cảm giác Kiều Phi ẩn ẩn ở đâu thể nghiệm quá.

Ba giây sau, nàng nhớ tới.....

Phòng tối đêm đó hẳn chính là như vậy cảm xúc, lãnh đạm lại đến xương, làm người không rét mà run.

Tuy rằng không biết hệ chủ nhiệm câu nào lời nói chọc tới đại ca, nhưng chuyện này thiên ti vạn lữ, Kiều Phi không dám nháo đại, sấn hai bên mặt ngoài còn tính hoà bình, nàng tưởng kéo Hạ Thừa Nam đi.

Hệ chủ nhiệm lại ngăn lại: “Kiều gia trường người đợi lát nữa.”

Hắn đỡ đỡ mắt kính, “Ta hiện tại là ở vì người nữ nhi hảo, nàng ở chúng ta trường học tiếp nhận rồi bốn năm ưu tú nhất cổ điển âm nhạc giáo dục, hiện tại lại ở cái kia kê Nhiệt Cách quán bar, làm chút cái gì bất nhập lưu Điện Âm, ta ——”

“Điện Âm?” Hạ Thừa Nam lười nhác nâng nâng mắt.

Hệ chủ nhiệm: “Đúng vậy, cái loại này thanh sắc nơi.....”

“Bất nhập lưu?” Hạ Thừa Nam thanh âm dương cao đánh gãy hẳn.

Hệ chủ nhiệm lại lần nữa cảm thấy chính mình làm chủ nhiệm quyền uy đã chịu không tôn trọng, hẳn lời nói nhiều một tia phẫn nộ: “Cái loại này tam giáo cửu lưu địa phương, chẳng lẽ Kiều gia trường cảm thấy là hảo địa phương?”

Hạ Thừa Nam không có lập tức trả lời, hẳn khước miệng cực đậm ngoéo một cái, rồi sau đó nhìn quanh bốn phía.

“Năm trước toàn cầu top100 hộp đêm bảng xếp hạng, Nhiệt Cách xếp hạng thứ chín.” Hạ Thừa Nam ánh mắt đảo qua bên cạnh giá sách chỉnh tề lại lược hiện cứng nhắc dạy học thư, thanh âm nhẹ nhàng nhàn nhạt, một chút một chút ở không lớn văn phòng hoạt ra:

“Chủ nhiệm trong mắt tam giáo cửu lưu, là toàn bộ Châu Á Điện Âm giới đều tha thiết ước mơ mục tiêu, là văn hóa. Bộ mạnh mẽ nâng đỡ phát triển hạng mục, là khách du lịch chủ đánh mở rộng, là năm trước trực tiếp cấp chính phủ kéo mấy tỷ sản nghiệp, là rất nhiều ngài không biết cũng không quen biết người cộng đồng nỗ lực kết quả.”

Nói đến này, Hạ Thừa Nam ánh mắt cùng thanh âm cùng nhau lạnh xuống dưới: “Làm hệ chủ nhiệm, ngài chẳng lẽ không nên lý giải cũng tôn trọng học sinh hứng thú cùng lựa chọn?”

“.....” Kiều Phi nhìn chăm chăm Hạ Thừa Nam sừng mặt, nghe ngây người.

Học viện phái ra thân hệ chủ nhiệm từ trước đến nay chướng mắt chính mình thích Điện Âm văn hóa, kỳ thật ở bên người nàng có rất nhiều như vậy lão sư cùng gia trưởng. Giống vậy điện cạnh phát triển đến nay, vẫn là

có rất nhiều người cổ hủ cảm thấy đó là không làm việc đàng hoàng nghề, khinh thường khinh thường.

Hiện tại Hạ Thừa Nam này phiên lời nói hung hăng đánh chủ nhiệm mặt, nói thật ra, Kiều Phi thực hả giận.

Giờ khắc này đại ca, từng câu từng chữ leng keng hữu lực, soái đến nàng muốn vì hấn điên cuồng bạo đên.

Bên kia, hệ chủ nhiệm đích xác bị cái này tuổi trẻ phụ thân nói kinh sợ tới rồi, hấn tự biết chủ quan coi khinh là đuối lý, hơi hơi đè ép áp cảm xúc, lại tận tình khuyên bảo: “Liên tính người nói rất đúng, kia thì thế nào? Đây hành là thanh xuân cơm nha, nàng làm ba bốn năm, tuổi lớn, làm cái gì đi? Như thế nào nuôi sống chính mình? Như thế nào ——”

“Cái này không cần ngại nhọc lòng.” Hạ Thừa Nam kiên nhẫn đã hết, trực tiếp đứng lên, sửa sửa tây trang, cũng không quay đầu lại bỏ xuống một câu lời nói: “Nhà của chúng ta có rất nhiều tiền.”

Hệ chủ nhiệm: “???”

Kiều Phi: “.....”

Nàng trong lòng thảo nhiên dâng lên một cổ kính nề chi ý ——

Đại ca chính là đại ca, người tàn nhẫn lời nói thiếu không nói, còn những câu dối đến tinh chuẩn đúng chỗ, làm người không lời gì để nói.

-

Hạ Thừa Nam ra chủ nhiệm văn phòng liền xé mau khí oai râu.

Người trước biến cát thành vàng thương giới đại lão, lần đầu tiên bị cái vô tri lão nhân chỉ vào cái mũi trào phúng chính mình sinh ý là tam giáo cửu

lưu, nếu không phải Kiều Phi nguyên nhân, Hạ Thừa Nam thật đúng là nói không chừng sẽ làm ra chuyện gì tới.

Kiều Phi không cố thương trấn an vẻ mặt mộng bức hệ chủ nhiệm, thí diên đi theo Hạ Thừa Nam trở lại trên xe, đóng cửa xe, không nói hai lời trước cấp đại ca đấm chân.

“Bá Bá ca?”

“Người là cái cái gì thần tiên ba ba?”

“Người là ta trong bụng tiểu giun đũa sao?”

Nàng không thấy ra tới Hạ Thừa Nam giữa mây không mau, còn đấm chìm ở vả mặt hệ chủ nhiệm khoái cảm, mỹ tư tư cho hấn thái thức gõ chân, buột miệng thốt ra: “Ba ba người đêm nay có rảnh sao? Ta thỉnh người ăn cơm!”

Hạ Thừa Nam nhú mày quay đầu.

Đối thượng hấn hắc trầm ánh mắt, Kiều Phi trong tay mặc danh run lên, lập tức sửa miệng: “Ta ý tứ là, bá ca ca —— a phi.”

Nàng thăm mắng chính mình, loát bình đầu lưỡi: “Bá Bá ca, người đêm nay có rảnh sao...”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hấn buổi tối hẹn hứa Nghiêu Sơn vợ chồng ăn cơm, kia hai vợ chồng đổ mấy ngày sai giờ sau lại về quê tế tổ, thật vất vả rồi rảnh, này bữa cơm về công về tư đều không thể lỡ hẹn.

Kiều Phi từ vừa lên xe liền cấp Hạ Thừa Nam xoa cánh tay gõ chân, mềm mại tay một chút kính đều không có, ngược lại còn cho hấn nặn ra một thân khô nóng.

>Lấy ra tay nàng, Hạ Thừa Nam nói: “Đêm nay ta có xã giao.”

Dừng một chút, chung quy không nghĩ quét nàng hưng: “Hoặc là chờ người tan tầm ăn khuya?”

Kiều Phi nguyên tưởng đáp ứng, cũng không biết nhớ lại cái gì, nàng mở ra di động bản ghi nhớ, nhìn thoáng qua sau lắc đầu: “Không được a... Đêm nay tan tầm ta cũng có thực một kiện chuyện quan trọng.”

Nghe vậy, Hạ Thừa Nam gật gật đầu, sắc mặt bình tĩnh hỏi: “Kia có cơ hội lại nói.”

Kiều Phi môi khẽ nhúc nhích động.

Không biết có phải hay không ảo giác, nàng vừa rồi giống như bắt giữ tới rồi Hạ Thừa Nam đậy mắt nhanh chóng hiện lên một tia buồn bã.

Đã chịu kia một chút cảm xúc ảnh hưởng, Kiều Phi mâu thuẫn lên, không biết có phải hay không nên từ bỏ việc tư, cùng Hạ Thừa Nam cùng nhau ăn khuya. Còn không chờ nàng xác định tâm ý, nam nhân mở ra nàng kia sườn cửa xe:

“Ta còn có việc, đi trước.”

Kiều Phi: “.....”

Thẳng đến ngõ ngẩn xuống xe, nàng mới hậu tri hậu giác phản ứng lại đây

——

Bá Bá ca giống như sinh khí?

-

Buổi tối 6 giờ rưỡi, Hạ Thừa Nam cùng tề buổi, Chủ Diễm cùng nhau tới rồi ngự cảnh hiên.

Ngự cảnh hiên là thực trứ danh hội viên chế tư bếp hội sở, danh thủ quốc gia cấp đầu bếp, chủ đánh cổ điển đồ ăn Trung Quốc, nguyên liệu nấu ăn tất cả đều là mới mẻ nhất không vận, chỉ tiếp đãi thượng lưu quý tộc. Hứa Nghiêu Sơn là chính thống mỹ tịch người Hoa, yêu nhất ăn chính là Trung Quốc truyền thống mỹ thực.

Đẩy ra ghế lô môn, lão hữu gặp mặt, mấy người hiểu ý một ôm, sôi nổi tiếp đón.

Hứa Nghiêu Sơn ở Las Vegas khai tam gia sòng bạc, bối cảnh phức tạp, ở người Hoa khu có tương đương cao xã hội địa vị, có thể là trong xương cốt có giống nhau tính cách, mấy năm trước hẳn cùng Hạ Thừa Nam nhất kiến như cố, sau lại liền ở bên nhau hợp tác sinh ý.

“Ngồi, sơn ca.” Hạ Thừa Nam thực hiểu lễ nghĩa đem hứa Nghiêu Sơn thỉnh đến trên chỗ ngồi ngồi xuống, lúc sau lại cùng hẳn thê tử Khương Hải Triều vấn an.

Một vòng người vây quanh ngồi xuống, Hạ Thừa Nam đang muốn làm phòng bếp thượng đồ ăn, môn kéo kẹt một vang, lại có người tiến vào.

Hạ Thừa Nam đầu khẽ nâng xem qua đi, ngay sau đó đôi mắt chìm xuống, “Sao người lại tới đây?”

Hôm nay độ ẩm thấp, Văn Lễ Tiệp còn ăn mặc váy ngắn, chân dài bóng loáng trắng nõn, trong tay kéo dior tân khoản bao, tóc dài xõa trên vai, một thân quý khí danh viện trang điểm.

Khương Hải Triều nhìn ra Hạ Thừa Nam không vui, giải thích nói: “Ngượng ngùng A Nam, lễ tiệp biết chúng ta đêm nay muốn chạm mặt, liền nói tới thấu cái não nhiệt, người đừng để ý.”

Bên cạnh hứa Nghiêu Sơn cũng nhìn ra Hạ Thừa Nam trong mắt kia một tia vi diệu cảm xúc, nói: “Lần trước hải triều đóng phim khi nghe tiểu thư giúp

nàng không ít, về nước, chúng ta cũng tưởng thỉnh nàng ăn một bữa cơm.”

Khương Hải Triều là diễn viên, phía trước có bộ trong phim muốn kéo đàn violon, Văn Lễ Tiệp lúc ấy riêng bay đi đoàn phim chỉ đạo Khương Hải Triều, việc này hứa Nghiêu Sơn vẫn luôn nhớ kỹ.

Hắn những lời này đã thuyết minh lập trường, cũng cấp đủ đối phương bạc thang.

Hạ Thừa Nam hiểu hẳn ý tứ, đem tầm mắt thu hồi, nhàn nhạt hỏi: “Không sao cả, ngồi.”

Văn Lễ Tiệp vui sướng nhập tòa, thân mật ngồi vào hẳn bên cạnh. Hạ Thừa Nam trên mặt biểu tình bất biến, thân thể lại không tự giác hướng bên cạnh xa cách vài phần.

Văn Lễ Tiệp trên người nước hoa vị cùng hẳn nhận thức những cái đó danh viện nhóm trên người giống nhau, đều là các loại nhãn hiệu đương quý mới nhất khoản, nghe nhiều liền nhạt nhẽo không thú vị, giống nhà xưởng phê lượng sinh sản ra tới nữ nhân, nhìn như cao cấp, lại không hề đặc sắc.

Văn Lễ Tiệp không có nóng lòng cùng Hạ Thừa Nam nói chuyện, nhất nhất hỏi qua hảo sau liền an tĩnh ngồi, nghe bọn hắn nói sinh ý thượng sự. Đầu bếp theo thứ tự thượng đồ ăn, món ăn vị thuần hình mỹ, cực cụ chú ý, hứa Nghiêu Sơn rất là thích.

Lúc này phòng bếp thượng một đạo hương chiên tôm hùm, phục vụ nhân viên mang theo dùng một lần bao tay chuẩn bị phục vụ VIP dùng món này, hứa Nghiêu Sơn không thích có người ngoài ở, liền làm người đi xuống, chính mình mang lên bao tay đi lột xác.

Hắn lột một khối rất lớn tôm hùm thịt cấp Khương Hải Triều, “Nếm thử xem.”

Khương Hải Triều nhìn mắt ngời ở đối diện Văn Lễ Tiệp, cũng nhắc nhở nói: “A Nam, nếu không người giúp nghe tiểu thư lột một chút? Tay nàng kéo đàn violon, đừng bị tôm xác vết cắt.”

Người khác nói như vậy, Văn Lễ Tiệp không cảm lòng có sở mong nhìn về phía Hạ Thừa Nam, hy vọng hẳn có thể làm điểm cái gì, chẳng sợ chỉ là chiếu cố hạ chính mình mặt mũi.

Nhưng mà ——

Cũng không có.

Hạ Thừa Nam trực tiếp buông chiếc đũa, khăn giấy sát miệng: “Không khéo, ta hải sản dị ứng.”

Văn Lễ Tiệp: “.....”

Nàng vẫn tôn giờ lên đồ uống triều Khương Hải Triều nói: “Đúng rồi, nghe nói hải triều tỷ đệ nhất bộ cổ trang kịch hôm nay buổi tối muốn phát sóng, chúc thu coi cầu vòng.”

Khương Hải Triều đáp lễ nàng: “Cảm ơn.”

Cười đem đề tài nhảy qua đi, mọi người không lại chú ý lột tôm hùm sụ. Nhưng chỉ có Văn Lễ Tiệp biết, Hạ Thừa Nam từ đâu ra cái gì dị ứng.

Người nam nhân này hiện tại có ý tứ gì, nàng lại rõ ràng bất quá.

Văn Lễ Tiệp cũng là cái tâm cao khí ngạo người, này bữa cơm liền không có lại hướng Hạ Thừa Nam trên người tồn khác niệm tưởng, nàng cùng Khương Hải Triều hàn huyên chút nữ nhân chi gian đề tài, hứa Nghiêu Sơn vừa vắn cũng muốn cùng Hạ Thừa Nam bọn họ nói nước Mỹ bên kia sinh ý sụ, các nói các, thời gian liền như vậy chậm rãi tới rồi 9 giờ.

Tan cuộc khi, hứa Nghiêu Sơn cùng Khương Hải Triều tưởng tùy tiện đi một chút, hai người liền dọc theo bờ sông tán nổi lên bước. Hạ Thừa Nam uống lên chút rượu, lão dư đưa Văn Lễ Tiệp tới, đem xe khai lại đây sau, Văn Lễ Tiệp cũng không khách khí, một bộ Hạ gia nhị tiểu thư tư thái kéo ra cửa sau ngồi vào đi.

Tề buổi cùng Chử Diễm liếc nhau, ần ần ngủi được đốt lửa. Dược vị.

Hạ Thừa Nam lại giống như nhìn không tới Văn Lễ Tiệp về điểm này cảm xúc dường như, không sao cả tung ra chìa khóa xe hỏi: “Hai người ai đi bãi đỗ xe khai ta xe?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, tề buổi đang muốn nói tiếp, Văn Lễ Tiệp bỗng nhiên kéo xuống cửa sổ xe, ần hạ bị vắng vẻ cả đêm hỏa khí, giống cái gì đều không có phát sinh quá dường như cười hỏi: “Nam ca ca, người vừa rồi không ăn nhiều ít, nếu không cùng ta cùng nhau về nhà, ta nấu ý mặt cho người ăn?”

Đêm nay thượng hai người cũng chưa nói chuyện qua, hiện tại nữ nhân chủ động cúi đầu kỳ hảo, tề buổi tiếp chìa khóa tay dừng lại, tức khắc không biết có nên hay không tiếp.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, đều đang đợi Hạ Thừa Nam trả lời.

Mà Hạ Thừa Nam lại cúi đầu, không biết nghĩ tới cái gì, mặc danh khẽ cười một tiếng, tươi cười thực đậm, cũng thực ngăn ngủi.

Từ suy nghĩ nhảy ra sau, hấn trên người một lần nữa khôi phục phía trước đậm mặc cùng khoảng cách cảm, đi đến xe bên, đôi tay chống ở Văn Lễ Tiệp cửa sổ xe biên, thân thể chậm rãi cúi xuống, thanh âm lãnh thấu:

“Nghe rõ.”

“Đây là ta cuối cùng một lần tiếp thu người không trải qua đồng ý liền xuất hiện ở ta bữa tiệc, lại có lần sau ——”

“Trực tiếp lẩn.”

Tác giả có lời muốn nói: Tiết lộ Bá Bá ca mê chi mỉm cười ——

Ân? Đều là gọi ca ca, vì cái gì nữ nhân kia kêu ra đáng chết điềm mỹ hương vị?

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 10 Liêu Nàng Đệ Thập Thức

Muốn nói Hạ Thừa Nam trước kia, đối Văn Lễ Tiệp kỳ thật cũng không phải quá kém.

Thập niên 80 Hạ Kiêu Quần cùng Văn Lễ Tiệp phụ thân cùng nhau đánh thiên hạ, lúc ấy bọn họ huynh đệ tình là mũi đao thượng đánh ra tới, sau lại nghe phụ mất sớm, Hạ gia liền đối với hãn nữ nhi duy nhất nhiều chiều cố chút.

Lúc ban đầu đem Văn Lễ Tiệp nhận được trong nhà tới thời điểm, Hạ Thừa Nam không có như vậy phản cảm, hãn nghe nói qua không ít phụ thân dốc sức làm chuyện cũ, đối Văn gia trưởng bối cũng coi như lễ kính, kia một năm Văn Lễ Tiệp mười sáu tuổi, bước vào Hạ gia đại môn khi kêu một tiếng nam ca ca, Hạ Thừa Nam lúc ấy nhú mày, không ứng.

Từ đáy lòng cảm thấy không quá thói quen.

Tuy rằng hai người quan hệ vẫn luôn đều nhàn nhạt, nhưng mặt mũi thượng cuối cùng không có trở ngại, Hạ Kiêu Quần quán lão hữu nữ nhi, Văn Lễ Tiệp càng là cậy sủng sinh kiều, tiểu thư tính tình đại, đối này Hạ Thừa Nam cũng không so đo, chỉ cho là nửa cái muội muội bao dung. Nhưng ai cũng không biết sau lại đã xảy ra cái gì, bốn năm trước bắt đầu hãn đối Văn Lễ Tiệp thái độ chuyển biến bất ngờ, lạnh nhạt thiếu ngôn, thậm chí liền mặt ngoài có lệ cũng không muốn.

-

Hạ Thừa Nam đêm nay uống lên chút rượu, tề buổi cùng Chủ Diễm không yên tâm, cùng nhau đem hãn đưa về khách sạn.

Hắn vào phòng liền cởi quần áo nói đi tắm một cái tán tán mùi rượu, lại làm Chủ Diễm cấp khách sạn gọi điện thoại đưa một phần giẻ cơm đi lên, vừa rồi ở ngự cảnh hiên đối với Văn Lễ Tiệp hắn xác thật không ăn no, không dạ dày uống xong rượu, hiện tại có điểm khó chịu.

Tề buổi sợ vị này gia uống xong rượu phao tắm ngủ qua đi, liền cùng Chủ Diễm cùng nhau chờ, không có lập tức rời đi.

Hắn muốn đi bên ngoài tủ lạnh lấy vài bia, mở ra cửa tủ lại thấy được chính tề một loạt oa ha ha AD Canxi nãi, hắn sừng sốt hạ, thâm nghĩ này khách sạn chuẩn bị đồ uống thật đúng là sinh động toàn diện.

Đến, hắn tề buổi hôm nay cũng qua lại nhớ một lần thơ ấu tư vị.

Mở ra một bình nhỏ, cắm vào ống hút, uống thượng một ngụm, người đều tuổi trẻ mười tuổi.

Đi trở về phòng ngủ, tề buổi thuận tay mở ra TV.

Tùy tiện điều mấy cái kênh, trong lúc vô ý, đông tinh truyền hình hình ảnh góc phải bên dưới đang ở bá phim truyền hình danh hấp dẫn hắn chú ý.

【 tịch phi truyền 】

Trong ấn tượng nghe Hạ Thừa Nam đề qua, Hạ thị kỳ hạ giải trí công ty đầu tư cái thứ nhất hạng mục chính là cái này đứng đầu IP, tề buổi ít có qua bên kia công ty, liền chỉ vào TV hỏi Chủ Diễm: “Đây là không phải chúng ta công ty đầu kia bộ?”

Chủ Diễm ngăm liếc mắt một cái: “Sơn Gothic mà mua tới cấp hải triều tỷ chụp vỡ, Hạ tổng cổ động đầu hai ngàn vạn, chơi phiếu đi.”

Sách, lại là chơi phiếu.

Tề buổi uống AD Canxi nãi, ngồi vào trên sô pha thưởng thức nổi lên lão bản chơi phiếu.

Đây là một bộ thanh triều cung đấu kịch, Khương Hải Triều đóng vai nữ chính xuất thân bình phàm lại thiên tư quốc sắc, còn đạ đến một tay hảo cầm, bởi vì gia cảnh thanh hàn bất đắc dĩ bán mình thế người khác tiến cung, cuối cùng thành một thế hệ Hiền phi chuyện xưa.

Hôm nay là đầu bá, hiện tại đệ nhị tập vừa vậ bắt đầu.

Phiến đầu khúc âm nhạc kết thúc, một cái mạn diệu dáng người, lụa mỏng mỏng ảnh phi tần xuất hiện ở màn ảnh.

Nàng cúi đầu, thân ở cổ đình bên trong, thực nghiêm túc đạ một phen đàn cổ, tiếng đàn uyển chuyển du dương, lại có một tia sầu bi, tề buổi ngày thường ở hộp đêm đái lâu rồi, nghe loại này khúc thập phần không kính, cũng không có kiên nhẫn, đạ muốn đổi đài, đánh đàn phi tử bỗng nhiên nâng đầu.

Tề buổi ngơ ngác nhìn trong TV kia trương thanh nhĩ tổ lệ mặt, bỗng nhiên đứng lên: “Ta thao?”

Chữ Diễm đạ xem di động tin tức, bị hấn lúc kính lúc rống đau đầu: “Lại làm sao vậy.”

Tề buổi ngón tay TV đứng lên, đi qua đi lại, giống như ở nỗ lực hồi ức cái gì, một hồi lâu mới nhớ tới, hô to một tiếng: “Này không phải cái kia Ba Ba tỷ sao!!”

Chữ Diễm tầm mắt tùy theo dời qua đi, yên lặng nhìn mắt, thật đúng là.

Tiểu cô nương mà liễu môi đỏ, ấn đường dùng phấn mặt điểm hoa sen, một thân cổ điển váy lụa nhu nhược động lòng người, cùng hộp đêm nghịch ngợm tiền vệ trang điểm phán nếu hai dạng khác biệt.

Tề buổi xem vui vẻ: “Nha đầu này rốt cuộc cái gì tên tuổi, một hồi đánh đĩa một hồi đóng phim, sửa ngày mai có phải hay không còn có thể nói tướng thanh đi.”

Hắn vừa mới dứt lời, Chử Diễm cùng hắn đệ cái im tiếng ánh mắt.

Buồng vệ sinh môn bị đẩy ra, Hạ Thừa Nam tựa hồ phao xong rồi tắm, hạ thân bọc khối màu trắng khăn tắm, liền như vậy ướt đầm dề đi ra.

Giọt nước từ nhỏ bụng sáu khối cơ bụng thượng đi xuống lan tràn, tề buổi xoay người xem hắn, nghi hoặc đánh giá:

“Nhanh như vậy liền phao hảo?”

Hạ Thừa Nam không lên tiếng, Chử Diễm cho hắn truyền đạt một khối khăn lông sát tóc, hắn biên gần liếc tề buổi: “Lão tử tắm một cái liền nghe người ở bên ngoài vô nghĩa.”

Đi đến sofa bên ngồi, hắn uống lên nước miếng, ra vẻ tùy ý liếc mắt TV: “Này kịch bá?”

Chử Diễm đáp: “Đúng vậy, đêm nay đầu bá, vừa rồi ta nhìn hạ cả nước thật khi thu coi xếp hạng, thành tích không tồi.”

Hạ Thừa Nam không chút để ý ứng thanh, ánh mắt còn thường thường triều TV thượng xem. Tề buổi lúc này đem giản cơm đoán lại đây: “Thái Tử gia, dùng cơm.”

Hạ Thừa Nam lại không nhúc nhích, không rên một tiếng, tầm mắt vẫn luôn dừng lại ở màn hình TV thượng. Hồi lâu, Chử Diễm mới phát hiện cái gì, nhẹ nhàng khụ thanh, nhắc nhở hắn:

“Hạ tổng.”

“Ba Ba tỷ đã offline.....”

Hạ Thừa Nam thân thể rất cuộc khê nhúc nhích, nhúu mày xem hãn, một bộ ta không thừa nhận người đoán thấu ta tâm tư nhưng người mẹ nó cho ta nói rõ ràng là chuyện như thế nào phức tạp ánh mắt.

“Ân, liền ở ngài ra tới phía trước, nàng đóng vai kiêu phi bởi vì tấu cầm sảo vai ác Quý Phi nghỉ ngơi... Bị ban rượu độc.” Sớm đã nhìn thấu hết thầy Chủ Diễm bình tĩnh như lưu: “Lên sân khấu tổng cộng năm phần ba mươi hai giây.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

“Không phải đâu, người muốn xem cái kia nha đầu? Tới tới tới.” Hậu tri hậu giác phản ứng lại đây tề buổi muốn cười đã chết, hãn đem AD Canxi nãi phóng tới trên bàn trà, đi lấy điều khiển từ xa: “Ta cho người tìm phát lại, người đừng nói, kia nha đầu xuyên cổ trang còn ra dáng ra hình, có điểm tiểu thư khuê các hương vị.”

“Tề buổi.” Hạ Thừa Nam lại bỗng nhiên kêu hãn tên, tầm mắt lạnh lùng dừng ở trên bàn trà.

“?”

“Người uống kia đồ vật từ đâu ra.”

Tề buổi nhìn mắt AD Canxi nãi, không rõ nguyên do: “Tủ lạnh a.”

“.....”

Hạ Thừa Nam ánh mắt nháy mắt liền thay đổi, bỗng chốc đứng lên, trong tay khăn lông ném tới trên xô pha, người từng bước tới gần tề buổi, gặt gao nhìn chăm chăm hãn, từng câu từng chữ, đất rung núi chuyển:

“Ta mẹ nó có hay không cùng người đã nói ăn cái gì phía trước muốn đánh với ta báo cáo!?”

Tề buổi: “.....?”

-

Học viện Âm Nhạc đại bốn ký túc xá.

Kiều Phi phủng IPAD thất thần đợi cả đêm, kết quả chính mình lên sân khấu vài phút liền hạ tuyến.

Nàng hoài nghi chính mình có thể là cung đấu kịch sống ngắn nhất phi tử.

Đầu năm mới vừa biết trong nhà tình huống khi, Kiều Phi nhanh chóng điều chỉnh sinh hoạt hình thức, nơi nơi kiêm chức làm công thủ học kỳ sau học phí, lúc ấy bằng hữu giới thiệu có một bộ cung đấu kịch thiếu cái sẽ đạn đàn cổ thể thân, Kiều Phi vui vẻ đi trước, kết quả đạo diễn không chỉ có phi thường vừa lòng nàng ra kính tay, càng vừa lòng nàng diện mạo, trực tiếp thưởng cái mười tám tuyến vai phụ cho nàng, được một bút khoản thu nhập thêm.

Tuy rằng chỉ lên sân khấu vài phút, nhưng Kiều Phi tay lại xỏ xuyên qua chính bộ phim truyền hình, bao gồm nữ nhất hào Khương Hải Triều đánh đàn đoạn ngắn đều là nàng đạn.

Cho nên Kiều Phi người tuy rằng hạ tuyến, tay còn kiên cường sống ở hậu cung.

Bất quá này đó đối nàng tới nói đều không quan trọng.

>Từ trong tiệm sau khi trở về, tuy rằng Kiều Phi vẫn luôn đang xem IPAD, tâm tư lại luôn là mơ hồ. Nàng trong đầu vẫn luôn hoảng đại ca thân ảnh, vẫn luôn nhớ kỹ hấn rời đi khi biểu tình.

Hấn sinh khí, nhất định sinh khí.

Kiều Phi thực phiền, thực không biết làm sao.

10 giờ, Cao Trăn từ giáo ngoại trở về, phong trần mệt mỏi, vẻ mặt mỏi mệt. Kiều Phi hơi chút từ suy nghĩ rời đi, cho nàng đổ chén nước:

“Này công tác thực vất vả sao?”

Cao Trăn lắc đầu, thở dài: “Liên như vậy đi.”

Cao Trăn cùng Kiều Phi một cái chuyên nghiệp, đại bốn sau vẫn luôn tưởng tiếp tục xuất ngoại đào tạo sâu, nhưng nhà nàng lại sớm cho nàng an bài trung học âm nhạc lão sư công tác, hiện tại đang ở thực tập, nhật tử không thể nói không tốt, nhưng chung quy không phải trong lòng muốn.

Nàng tâm tình không thể nào hảo, trầm mặc một lát, ôm ly nước lằm bằm lâu bầu: “Dù sao không ai lý giải cùng tôn trọng ta rốt cuộc muốn cái gì.”

Kiều Phi tâm ninh hạ, tràn đầy đồng cảm.

Kiều phụ cũng là điển hình truyền thống gia trưởng, từ nhỏ giáo Kiều Phi cầm kỳ thư họa tri thư đạt lý, nề hà Kiều Phi trong lòng là cái phản nghịch, đại học khi muốn đi nước ngoài học tập Điện Âm chuyên nghiệp, Kiều phụ chết sống không cho, đấu tranh thật lâu mới đồng ý báo quốc nội cổ điển âm nhạc.

Cho nên Cao Trăn hiện tại cảm giác, nàng có thể hiểu.

Nhưng nàng so Cao Trăn hảo như vậy một chút ít chính là ——

Liên ở chiều nay, giống như rốt cuộc xuất hiện một cái có thể lý giải nàng người.

Bá Bá ca cùng hệ chủ nhiệm kia phiên đối thoại ở nàng trong đầu chậm chạp chưa tán, vẫn luôn tiếng vọng. Kiều Phi cũng chưa từng nghĩ tới, sống hơn hai mươi năm, lần đầu tiên gặp được có thể hiểu chính mình thế nhưng là một cái.....

Đại ca.

Nhưng mà Kiều Phi cái này bạch nhãn lang còn để cho người khác sinh khí.

Nghĩ vậy, Kiều Phi áy náy cảm càng sâu, xoa xoa tóc mắng chính mình vài câu sau, rốt cuộc như là hạ cái gì quyết định dường như đứng lên, tắt đi IPAD.

Nàng nhìn thời gian, buổi tối 10 giờ thập phần, chính thức ăn khuya thời điểm.

Lấy thượng thủ cơ chìa khóa, phủ thêm áo khoác, mở ra ký túc xá môn.

Cao Trăn đập mặt nạ, nghi hoặc quay đầu truy vấn: “Uy! Đã trễ thế này người đi đâu?”

Kiều Phi bình tĩnh lưu lại một câu: “Ta phải đi hồng cá nhân.”

Cao Trăn: “???”

Không rảnh lo cùng Cao Trăn giải thích, nàng vội vàng ra cửa, ở trường học cửa sau một nhà Hongkong người khai trà nhà ăn đóng gói hai đại túi ăn sau, ngăn cản chiếc taxi, thẳng đến phía trước bậc lấy bắt lấy giường kia gia siêu lục tinh khách sạn.

Kỳ thật toàn bộ buổi tối nàng đều suy nghĩ đền bù cùng Bá Bá ca ăn khuya chuyện này, nhưng hai người nhận thức tới nay, quan hệ vẫn luôn bảo trì điểm đến tức ngăn phân thượng, Kiều Phi cũng biết đi ra lẫn lộn các đại ca kẻ thù nhiều, tên thật cùng điện thoại đều là phi thường riêng tư, quan hệ đến nhân thân an toàn, cho nên cũng không chủ động đi hỏi.

Nàng muốn tìm được hắn, chỉ có thể từ quá khứ lui tới chi tiết tìm manh mối.

Kiều Phi thực thông minh, tuy rằng đại ca còn ở tại khách sạn 28 lầu khả năng tính không lớn, nhưng tổng muốn thử thử một lần, vạn nhất đâu.

Buổi tối xe không nhiều lắm, tài xế chỉ dùng mười tới phút liền đến khách sạn, Kiêu Phi dẫn theo đồ ăn tiêu tâm xuống xe, xuyên qua đại đường, tiến vào thang máy.

Lần trước tìm 2866 thời điểm Kiêu Phi liền phát hiện, toàn bộ 28 lầu chỉ có hai cái phòng, một cái 2866, một cái 2888, đều là tổng thống phòng. Giả thiết đại ca thường trú ở 28 lầu, như vậy nàng có thể trực tiếp đi 2888 thử xem gõ cửa.

Vài giây sau, cửa thang máy khai.

Hai mươi tám tầng bố trí đến phi thường lịch sự tao nhã, đập lên Âu thức hoa văn thảm thượng, toàn bộ lối đi nhỏ đều là an an tĩnh tĩnh.

2888 ở lối đi nhỏ phía bên phải, phải đi chút khoảng cách, 10 giờ rưỡi đêm khuya, tuy rằng nơi này là toàn C thành xa hoa nhất khách sạn, phi thường an toàn, nhưng Kiêu Phi trong lòng vẫn là có điểm hư.

Đi đến 2888 cửa, môn là đóng lại, cửa treo xin đừng quấy rầy thẻ bài.

Kiều Phi nhìn chăm chăm biển số nhà nhìn sẽ, tâm tình thịch nháy khẩn trương, mặc danh có loại Bá Bá ca liền ở bên trong trực giác. Nàng đem tay rút ra lại buông, không ngừng ở trong lòng đánh lời nói bản thảo, toàn bộ diễn luyện một lần sau, mới vươn tay đi gõ cửa.

Nhưng tay ở không trung còn không có rơi xuống đi, 2888 bỗng nhiên mở cửa.

Cùng với lạnh nhạt một tiếng “Lăn”, một người nam nhân từ bên trong bị người thô bạo đẩy ra, ngay sau đó lại là phanh một tiếng, môn thật mạnh đóng lại.

Dứt khoát lưu loát, không nửa điếm do dự.

Kiều Phi trở tay không kịp cùng kia nam nhân nghênh diện đụng phải, sợ tới mức thối lui đến trên tường, còn không có tưởng hảo muốn như thế nào cùng đối phương giải thích chính mình xuất hiện, bỗng nhiên một trận quen mắt.

Một giây sau, nàng kinh ngạc hô lên thanh: “Áo khoác ca?”

Tề buổi nhìn đến nàng cũng che lại ngực hoảng sợ: “Như thế nào là người?”

Cô nương này như thế nào xuất quỷ nhập thần? Vừa rồi người còn ở trong TV tấu cầm, này sẽ trực tiếp hàng không trước mặt hăn tới.

Bất quá so đêm khuya nhìn thấy Kiêu Phi càng làm cho tề buổi khó hiểu chính là —— hăn vừa rồi bất quá là uống lên tử lạnh một lọ AD Canxi nãi, Hạ Thừa Nam phản ứng làm hăn hoài nghi đó là một lọ 82 năm AD Canxi nãi, muốn bắt tới truyền đời cái loại này.

Nhưng tề ngủ trưa đến chính mình đêm nay vận khí không tồi, tuy rằng kia đầu chọc giận lão bản, nhưng này ngựa đầu đàn thượng liền đưa tới đối hăn chứng được.

Lui ra phía sau hai bước, tề buổi thanh thanh giọng, cố ý kéo cao giọng âm:

“Nha, này không phải Ba Ba tỷ sao, như vậy vẫn như thế nào sẽ tại đây?”

“A? Người tìm Bá Bá ca a?”

“Nga, hăn không ở.”

Kiều Phi: “.....?”

Nàng toàn bộ hành trình chưa nói một chữ, mòng bức nhìn lăm lăm lâu bầu tề buổi, thăm nghĩ này áo khoác ca có phải hay không cần được, như thế nào đầu óc giống như không quá thanh tỉnh.

Nhưng mà không đợi nàng mở miệng hỏi, “Bang tháp” một tiếng ——

2888 môn bỗng nhiên lại khai.

Tác giả có lời muốn nói: Bá Bá ca người khí phách đâu?

Vì cái gì đáng chết điếm mỹ gần nhất người liền thay đổi?

Cho đại gia đây cái văn, cầm trần 《 người là của ta tiểu cục cưng 》

Ngọt tư tư đất ~ văn án như sau, chọc manh điếm đi thêm cái cất chứa lạp!

Nghe đồn xa an tập đoàn người thừa kế điệp hề sấm rền Lệ Phong Hành, kiệt ngạo khó thuần, người này lại là một cái không hơn không kém sủng muội cuồng ma.

Xui xẻo lâm ánh đồng giáo thất bại thanh mai trúc mã “Đậu phộng ca ca” thân cận, lần đầu tiên sinh ra sợ cảm giác, hỏi hấn làm sao bây giờ.

Diệp hề trầm gọi lên tiểu cô nương cầm, cười nhẹ: “Người nói làm sao bây giờ? Người làm đương nhiên người phụ trách.”

Tiểu cô nương ngậy ngốc ngẩng đầu nhìn hấn, “Như thế nào phụ trách?”

“Phụ trách đương nhiên là.....” Nam nhân ánh mắt híp lại, môi mỏng nhẹ cong —— “Đem chính người bồi cho ta.”

Phú tam đại xuất ngũ quân nhân. Tao ki ki. Mọii khổng tổng tài nam chủ x khủng bố trình thám tiểu thuyết gia. Lại da lại tang không đứng đắn tiểu

mềm muội nữ chủ

Thanh mai trúc mã hai nhỏ vô tư, nam đại nữ sáu tuổi.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 11 Liêu Hãn Mười Một Thức

Phòng môn bỗng nhiên lại khai.

Hạ Thừa Nam đứng ở phía sau cửa, liếc mắt một cái liền thấy được Kiều Phi.

Cô nương trong tay giống như dẫn theo cái gì đồ ăn, bao nilon lan tràn hơi ẩm nhiệt khí, nàng tầm mắt cũng đi theo cùng nhau lại đây, nhìn về phía chính mình.

Hạ Thừa Nam lập tức thu hồi xem nàng ánh mắt kia, giống như từ đầu tới đuôi đều không có chú ý tới nàng xuất hiện dường như, mặt mày nhàn nhạt mỉm cười:

“Có việc sao người, vài giờ, còn ở lối đi nhỏ kêu?”

Tề buổi vội nói là là là, hãn cố ý tiếp đón Kiều Phi: “Kia Ba Ba tử, ta đưa người đi xuống?”

Kiều Phi nhìn mắt Hạ Thừa Nam, tuy rằng chính mình mộng đúng rồi đại ca còn ở tại này, nhưng thực hiển nhiên, hiện tại không phải nàng xuất hiện tốt nhất thời cơ.

Đại ca tâm tình vừa thấy liền chẳng ra gì, giống như cùng áo khoác đã xảy ra cái gì không thoải mái.

Kiều Phi thực sẽ xem mặt đoán ý, theo bản năng a thanh, gạt đầu đi theo tề buổi đi ra ngoài.

“Trở về.” Sau lưng lại vang lên lạnh giọng.

Tề buổi lập tức một cái quay đầu lại: “Ai, làm gì?”

“Lăn!”

Thiên, đại ca lại phát hỏa.

Kiều Phi đại não không rõ, cũng không rảnh lo tề buổi, bảo mệnh quan trọng, vì thế một cái xoay người chạy nhanh ma lưu chạy nổi lên tiểu toái bộ, chớp mắt công phu liền biến mất ở lối đi nhỏ.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Tề buổi: “???”

Tiểu thư ta diễn cái diễn người muốn hay không như vậy nghiêm túc.

Hạ Thừa Nam sắc mặt đã rất khó nhìn, tề buổi cầu sinh dục nháy mắt tới đỉnh núi, hăn chấp tay trước ngực, trấn an lão bản:

“Một phút đồng hồ, ta lập tức cho người truy trở về!”

Hạ Thừa Nam lạnh lùng bỏ xuống một câu lời nói: “Ngày mai người không cần lăn trở về tới.”

Tề buổi biết lão bản những lời này tiền tố là —— không đem người truy trở về nói.

Hăn lập tức đi theo chạy đến thang máy chỗ, quả nhiên, Kiều Phi chính thật cẩn thận đứng ở cửa, một bộ bị đuổi giết khẩn trương bộ dáng.

Thang máy đình một tiếng mở cửa.

Kiều Phi không nói hai lời chuẩn bị đi vào, mại chân trong nháy mắt, bỗng nhiên ngang trời bay tới một con thỏ quặng cánh tay.

“Ba Ba tử, cứu cái mệnh được chưa.”

-

Không một hồi, 2888 ngoài cửa lại có người gõ cửa.

Chử Diễm giống như đã sớm đoán được kết cục, nhấp môi, thanh nhàn nhạt cười: “Cầu chúc lão bản có một cái vui sướng ban đêm.”

Hắn nói xong đứng lên, đem khách sạn đưa tới giản cơm đảo tiến thùng rác, “Ngủ ngon.”

Hạ Thừa Nam còn ở khó chịu, dựa vào trên sofa chớp mắt, vẫn không nhúc nhích, nghe được Chử Diễm đi mở cửa, tựa hồ cùng cửa người ta nói cái gì, lúc sau liền an tĩnh lại.

Vài giây sau, có bao nilon cọ xát rung động thanh âm truyền đến.

Ngay sau đó, một nữ nhân thanh âm mang theo vài phần thử nhược nhược kêu hắn:

“Bá, Bá Bá ca, ta có thể tiến vào sao?”

Hạ Thừa Nam trong lòng ám động, sắc mặt lại không hề gợn sóng, hắn mở mắt ra, nhìn đến một cái bóng dáng ở cửa tham đầu tham não, đốn vài giây, đứng dậy đi qua đi:

“Người tới làm gì?”

Hống đại ca đã rất khó, hiện tại Kiều Phi còn thân phụ áo khoác ca trọng trách, muốn tới hống một cái tức giận đại ca.

Nàng liếm liếm bởi vì khẩn trương mà lược khô ráo môi, đem trong tay để hai đại bao đồ ăn đưa đến Hạ Thừa Nam trước mặt:

“Ta..... Ta tới thỉnh người ăn khuya a.”

Nàng thanh âm giống lông chim, mềm mại, mềm nhẹ, vô tình rơi xuống Hạ Thừa Nam đầu quả tim, tạo nên một trận vi diệu gợn sóng, giống mùi hoa mưa phùn, vô thanh vô tức liền từ bốn phương tám hướng thấm vào hần trong thân thể.

Vừa rồi bị tề buổi gây ra kia cổ khó chịu không thể hiểu được cũng tùy theo héo đi xuống, cả người trở nên tâm bình khí hòa lên.

Nhìn đến Kiều Phi trên tay bị túi tiền thít chặt ra thâm ấn, Hạ Thừa Nam dừng một chút, bất động thanh sắc từ nàng trong tay xách lơ lờ túi.

“Mua cái gì, như vậy trọng.”

Kiều Phi rõ ràng cảm nhận được đại ca cảm xúc hòa hoãn, vội theo sau đáp: “Hải sản hoành thánh cháo, còn có một ít ăn sáng, đều không cay!”

Đi vào trong phòng, Hạ Thừa Nam tiếp đón nàng: “Tùy tiện ngồi.”

Kiều Phi quy quy củ củ ở sô pha đối diện ngồi xuống, kéo ra đóng gói túi, đem bên trong hai chén cháo, mấy phân ăn sáng phóng tới trên bàn trà, lại rút ra dùng một lần chiếc đũa, xé mở đóng gói, đệ một đôi cặp Hạ Thừa Nam: “Nhanh ăn đi, muốn lạnh.”

Chiếc đũa ngừng ở không trung, Hạ Thừa Nam do dự hạ, tiếp nhận tới.

Kiều Phi người này thực tùy tính, đối ăn cũng không có gì yêu cầu, liền tính từ trước vẫn là thiên kim tiểu thư khi, nàng thượng có thể ở tiệm cơm Tây ưu nhã ăn trứng cá muối gan ngỗng, hạ có thể ở quán ven đường uống bia loét xuyên.

Cho nên lúc này nàng cũng không tưởng nhiều như vậy, hơn nữa có điểm đói bụng, kệp lên một khối nước kho cánh gà liền gặm lên.

Hạ Thừa Nam ăn không nhiều lắm, đại bộ phận thời gian đều đang xem Kiều Phi ăn, xem cô nường ăn đến nghiêm túc, hẳn khoe môi đột nhiên một câu: “Sóng sóng, người không sợ sao?”

“A?” Kiều Phi ngẩng đầu: “Sợ cái gì?”

“Hiện tại nơi này cũng chỉ có ta cùng người.”

“.....”

Kiều Phi lúc này mới chú ý tới —— Hạ Thừa Nam tóc là ướt, trên người xuyên chính là áo tắm dài.

Áo tắm dài dây lưng tùy ý hệ ở bên hông, mạch sắc cơ ngực ở quang hạ thoát ẩn thoát hiện, ngẫu nhiên một giọt nước rơi vào ngực, giống ngã vào vô tận đục vọng chỗ sâu trong, làm người tràn ngập hà tư.

Hắn thực tùy ý lại thực tự nhiên ở phát ra nam tính nùng liệt hormone.

Kiều Phi lấy khăn giấy bao ở trong miệng xương gà ném đến thùng rác, hoãn hoãn, ngồi thẳng thân thể nghiêm mặt nói:

“Bá Bá ca, ta cảm thấy người không phải loại người như vậy.”

“Nga? Loại người như vậy?”

Kiều Phi nhấp môi suy nghĩ sẽ, phát ra từ nội tâm nói: “Ta cảm thấy người là người tốt.”

Hạ Thừa Nam lược một đốn, rất có hứng thú triều nàng đến gần rồi chút, thanh âm trầm thấp, mang theo ái muội nhiệt khí: “Nhưng ta cũng là cái nam nhân.”

Kiều Phi: “.....”

Hai người đầu dựa thật sự gần, thành niên nam nữ hơi thở quanh quẩn ở bên nhau, hỗn loạn như vậy một chút hải sản tiên mùi hương, làm trong nhà bầu không khí mặc danh triều một cái kỳ quái phương hướng phát triển qua đi.

Kiều Phi nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt lập loè, chủ động sau này trốn rồi một chút, sau đó đứng lên, mắt tự nhiên lau khô khóe miệng:

“Bá Bá ca, ta, ta còn là đi trước.”

Hạ Thừa Nam nhìn cô nương giãy tưng còn có điểm phiếm hồng mặt, cười.

Nói nàng nhát gan đi, nàng vì cứu chính mình bằng hữu có thể cùng một đám nam nhân giới diễn quỷ biện.

Nói nàng gan lớn đi, hấn tùy tiện liêu một câu liền sợ thành như vậy.

“Chỉ đùa một chút, đừng thật sự.” Hạ Thừa Nam mặc danh cảm thấy đậu Kiều Phi rất có ý tứ, hấn lấy ra yên đi đến trên ban công, như là làm nàng yên tâm, cho nàng cũng đủ an toàn khoảng cách: “Người ăn, ta rít điều thuốc.”

Kiều Phi đề phòng nhìn hấn, bất động.

Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ lấy ra bật lửa, đốt lửa một cái chớp mắt chính mình suy nghĩ sẽ, nhàn nhạt nói: “Yên tâm, ta đối với người không có hứng thú.”

Kiều Phi như phùng đại xá nhẹ nhàng thở ra, không có hứng thú liền hảo.

Nàng một lần nữa ngồi xuống đi, yên tâm cầm chén ăn sáng ăn xong, vừa ăn vừa nghĩ, chính mình cũng thật là tưởng quá nhiều, chỉ có vạn bành người như vậy tra mới có thể không có nguyên tắc sắc dục huân tâm, mà

Bá Bá ca, chỉ bằng hăn buổi chiều ở trường học nói kia phiên lời nói, Kiều Phi là có thể nhìn ra đây là một cái có tư tưởng có khí độ nam nhân.

Thường thường như vậy nam nhân, đều sẽ dị thường tôn trọng nữ tính.

Quả nhiên, mắt thấy mau đến 12 giờ, Hạ Thừa Nam bóp tắt yên, đi tới nói:

“Thời gian không còn sớm, ta đưa người hồi trường học.”

Kiều Phi trong lòng trở tay chính là một cái tán thưởng.

Đại ca này cử đệ nhất là bảo hộ Kiều Phi thanh danh, làm nàng ở 12 điểm trước rời đi, không cho người khác nói xấu đường sống. Đệ nhị lại thực thân sĩ vì an toàn của nàng suy nghĩ, chủ động hộ tống.

>Đại ca thiết tình là cái hảo nam nhân.

Kiều Phi nguyên bản tưởng không phiên toái hăn này một chuyến, rốt cuộc hăn chiếc xe kia quá quý, vạn nhất chính mình tay tiện chân tiện chạm vào hỏng rồi cái gì bồi không dậy nổi. Nhưng hiện tại cũng đích xác tới rồi đêm khuya, gần nhất đánh xe phần mềm sự cố tần phát, xuất phát từ an toàn suy xét, nàng cuối cùng đồng ý tới:

“Kia cảm ơn Bá Bá ca.”

Nhiều nhất đợi lát nữa nàng lên xe sau ngời bất động, tận lực không chạm vào hăn trên xe bất luận cái gì một chỗ.

Nhưng Kiều Phi trăm triệu không nghĩ tới ——

Màu đen Bugatti mới vừa khai ra bãi đỗ xe, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên liền đem xe ngừng ở ven đường.

Hăn nói: “Ta đã quên, ta đêm nay uống xong rượu.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng lập tức thực hiểu chuyện giải đại an toàn: “Ta đây chính mình đánh xe trở về đi.”

“Không được, không an toàn.”

“Vậy người cùng ta cùng nhau đánh xe?”

“Ta không ngồi người xa lạ xe.”

“..... Kia đại ca người muốn thế nào?”

Hạ Thừa Nam tự hỏi hồi lâu: “Người có bằng lái sao?”

Thật sự, Kiều Phi cảm thấy chính mình phiêu.

Nàng mới lấy bằng lái một năm, chỉ có vài lần chính thức lên đường cũng là ở hồ A thành khi khai trong nhà xe, hơn nữa vẫn là Kiều phụ ở một bên nhìn.

Nhưng hiện tại, nàng thế nhưng si ngốc đáp ứng rồi Hạ Thừa Nam yêu cầu, chính mình ngồi xuống giá trị ngàn vạn siêu chạy điều khiển vị, một đôi run rẩy tay chạm đến nhuộm đây tiền tài linh hồn tay lái.

“Tiểu thư.” Hạ Thừa Nam ngồi ở trên ghế phụ chống đầu, nhíu mày nhìn khẩn trương nàng, không thể hiểu được: “Người bắt như vậy khẩn làm gì.”

Kiều Phi ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trước lộ tuyến, căn bản không rảnh phân tâm đi theo hã nói chuyện, di động hướng dẫn nhắc nhở nàng nên chuyển biến, nàng chạy nhanh nơi nơi tìm phương hướng đèn.

Lần đầu tiên khai siêu chạy, đối bên trong xe giá cấu còn không quá quen thuộc, tìm một vòng, mới vừa tìm được vị trí, bên cạnh nam nhân cũng duỗi tay lại đây.

Cơ hồ là đồng thời, hai người tay đụng tới cùng nhau ấn đi xuống.

Trong nháy mắt, có điện lưu hơi hơi xuyên qua chỉ gian, tô tô, làm Kiều Phi mặc danh bên tai nóng lên.

Nàng có điểm xấu hổ thu hồi tay, nhưng cũng không hướng chỗ sâu trong tưởng, chỉ cho là một lần cùng khác phái không cần thận đụng chạm trùng hợp, định định tâm sau, tiếp tục nơm nớp lo sợ lái xe.

Nhưng thật ra Hạ Thừa Nam, giống ở cảm thụ nào đó thú vị dư ôn, tay ở không trung dừng lại một lát, khóe miệng như suy tư gì gợi lên một mặt cười, mới chậm rãi thu hồi.

“Chúng ta tâm sự thiên đi, Ba Ba tử.”

Hạ Thừa Nam thấy nàng biểu tình nghiêm túc, thật sự là khẩn trương, cố ý tìm lời nói giảm bớt không khí, “Nghe bọn hăn nói người đêm nay thượng TV.”

Kiều Phi một lòng không thể nhị dùng, chỉ có thể đơn giản trả lời: “A, là, đối.”

“Người sẽ đạ đạ cô?”

Kiều Phi đầu đầu phải khẩn trương trợ, nghiêm túc cự tuyệt đại ca bồi liêu: “Bá Bá ca, vì người nhân sinh an toàn, thỉnh không cần cùng người điều khiển đồng chí nói chuyện phiếm!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

OK, hăn câm miệng.

Vừa lúc rượu kính cũng phía trên, đại não có điểm vậ, Hạ Thừa Nam nhắm mắt lại, tính toán mị một lát. Kiều Phi khai đến chậm, xe thể thao

khai ra tản bộ khí thế, khi tốc hai mươi mã, lão đảo lắc lư cùng lão gia xe đường như, không quá vài phút, Hạ Thừa Nam bất tri bất giác đã ngủ.

Không biết qua bao lâu, hăn bị một trận sột sột soạt soạt thanh âm đánh thức, nhập nhèm mở mắt ra sau nhìn đến Kiều Phi chính đem điện thoại cử qua đỉnh đầu, tư thế kỳ quái.

Hăn hỏi: “Tối rồi sao?”

Kiều Phi thấy hăn tỉnh, luống cuống tay chân buông di động lại ngồi thẳng, cảm miệng lại há mồm, ánh mắt có chút không xác định:

“Mau tối rồi..... Đi.”

Hạ Thừa Nam từ nàng trong mắt phát giác không thích hợp, trong lòng sinh nghi hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Không xem không quan trọng, vừa thấy đại ca trực tiếp ngồi dậy ——

..... Trước mặt hăn như thế nào là một cái ao nhỏ?!

Lại xem bốn phía, chung quanh tất cả đều là so người cao cỡ hoang, thấu không tiến một chút quang tới, bên tai thường thường truyền đến ô lạp ô lạp gào rống thanh, sau đó một trận u gió thổi qua, áp đảo thành phiến thảo đàn.

Toàn bộ hình ảnh âm trầm lại quý dị, giống quý phiến hiện trường.

Hạ Thừa Nam trong lúc nhất thời nhìn đến có điểm ngốc thần, tưởng chính mình uống nhiều quá sinh ra ảo giác, nhưng năm lần bảy lượt xác định đánh giá, nơi này thật là trước thôn không sau cửa hàng.

“Người khai đâu ra?” Hạ Thừa Nam thanh âm hơi giương lên.

Yên tĩnh bên trong nam nhân thanh âm làm Kiều Phi hoảng sợ, nàng rũ đầu, môi chiếp nhạ, thật cẩn thận xin lỗi:

“Xin, xin lỗi Bá Bá ca.”

“Ta thật là đi theo hướng dẫn đi.....”

Kiều Phi thanh âm thấp thấp, mang theo xin lỗi cùng áy náy, khuôn mặt nhỏ hoàn toàn rũ ở đèn trần mỏng manh ánh sáng, giống đã làm sai chuyện bị gia trưởng trách phạt hài tử, không dám ngẩng đầu.

Hạ Thừa Nam là cái không có gì kiên nhẫn người, nhưng giờ khắc này, hẳn như thế nào cũng phát không dậy nổi tính tình tới.

“Tính.” Hắn kéo kéo áo sơ mi cổ áo, mở ra chính mình di động.

Thực hảo, một cách tín hiệu đều không có.

Nàng đây là chạy đến cái gì vùng hoang vu dã ngoại không người khu tới, cũng coi như có bản lĩnh.

Hạ Thừa Nam lại mở ra xe tái hướng dẫn, kết quả hướng dẫn không biết ra cái gì vấn đề, vẫn luôn dừng lại ở vừa rồi bọn họ xuất phát khách sạn kia, định vị không đến vị trí hiện tại.

Này tính cái gì, đêm khuya mê tình chi quý dị hướng dẫn sao?

“Chúng ta hiện tại ở đâu?” Kiều Phi nhỏ giọng hỏi.

“Không biết.” Hạ Thừa Nam nói chính là lời nói thật, C thành hẳn đi qua địa phương không tính thiếu, này chỗ ngồi thật đúng là chính là hoàn toàn không biết gì cả, không hề ẩn tượng. Huống hồ hiện tại chung quanh một mảnh đen nhánh, dã phong từng trận, trừ bỏ đèn xe chiếu đến thanh phía trước là cái không biết sâu cạn hồ nước, hẳn cái gì đều thấy không rõ lắm, cũng không từ phân biệt vị trí địa phương hay không an toàn.

“Chờ hừng đông đi.” Hấn suy nghĩ sẽ, xoa xoa ấn đường, trong lời nói chảy ra một tia chính mình đều không có phát hiện trách cứ: “Người liên không biết đánh thức ta?”

“Ta ——” Kiều Phi thanh âm mềm mại, muốn nói cái gì lại muốn nói lại thôi, cuối cùng gãi gãi tóc: “Thực xin lỗi sao.”

Nghe đại ca mỗi một lại bắt đặc dĩ khẩu khí, Kiều Phi áy náy bạo.

Nàng liên không nên thể hiện đáp ứng khai cái này xe, vốn dĩ lái xe kỹ thuật liên giống nhau, nàng vẫn là cái đi theo hướng dẫn đều phân không rõ phương hướng lộ si, hiện tại chính mình đi đến cái này chim không thềm ỉa địa phương liên tính, còn liên lụy nhân gia hồi không được khách sạn.

Kiều Phi yên lặng đem thân thể bối qua đi, cảm miệng không nói lời nào, chỉ cảm thấy không mặt mũi nào tái kiến đại ca, âm thầm hy vọng thiên nhanh lên lượng, bọn họ có thể nhanh lên rời đi nơi này.

Chật chội bên trong xe, không khí không quá vui sướng.

Hạ Thừa Nam thấy Kiều Phi thân ảnh nho nhỏ súc thành một đoàn, đối với chính mình kia sườn cửa sổ cũng không biết suy nghĩ cái gì, một hồi lâu sau, thân thể bắt đầu chậm rãi phập phồng.

Như là quy luật hô hấp.

Nàng ngủ rồi.

Hạ Thừa Nam nghiêng đầu nhìn thời gian, lúc này mới phát hiện cư nhiên đã 1 giờ rưỡi.

Cho nên hấn vừa rồi cư nhiên ngủ lâu như vậy?

Suy nghĩ trầm hạ tới, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên minh bạch Kiều Phi vừa rồi muốn nói lại thôi.

Cô nương này không ngu ngốc, cơ linh đến không được, rõ ràng đánh thức chính mình là có thể tìm được chính xác lộ, nàng lại cố tình không kêu, chính mình buồn đầu đi theo hướng dẫn đi.

Duy nhất nguyên nhân chính là.....

Nàng không nghĩ đánh thức hẳn, không nghĩ quấy rầy hẳn ngủ.

Hạ Thừa Nam trong lòng vi diệu giật giật, nảy lên một trận phức tạp cảm xúc, tầm mắt lại rơi xuống cô nương trên người khi, hẳn nhìn đến nàng hai tay khoanh lại chính mình, giống ở sương ẩm.

Mười tháng thiên, C thành đã sớm tiến vào cuối mùa thu, nửa đêm độ ẩm càng là chỉ có 10 tới độ, lạnh căm căm.

Thời gian đối Hạ Thừa Nam như vậy người làm ăn tới nói chính là tiền tài, hẳn cũng không cho phép chính mình đem thời gian lãng phí ở bất luận cái gì không có ý nghĩa sự thưởng, hẳn mỗi một phân mỗi một giây đều mang theo chuẩn bị, cần thiết được đến tinh chuẩn hồi báo.

Nhưng hiện tại, giờ phút này, một cái hoang đường buồn cười ban đêm.

Hẳn cũng không biết chính mình trúng cái gì tà, liền như vậy lẳng lẳng mà nhìn sẽ Kiều Phi bóng dáng, bỗng nhiên không thể lý giải lắc lắc đầu.

Ngay sau đó, hẳn cười chính mình áo khoác, sợ đánh thức trước mặt người dường như, nhẹ mà lại nhẹ cái ở trên người nàng.

Tác giả có lời muốn nói: —— ta đối với người không có hứng thú.

—— từ từ, ta thu hồi những lời này.

Đến từ hạ · tâm khẩu bất nhất · bá bá:)

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 12 Liêu Nàng Mười Hai Thức

5 giờ rưỡi thời điểm, thiên dần dần hiện ra ánh sáng nhạt.

Kiều Phi từ lúc bắt đầu ngã vào chính mình kia sườn cửa sổ ngủ, đến sau lại đảo hướng Hạ Thừa Nam bên này, lại chậm rãi đảo đến hẳn trên vai, cuối cùng thành hiện tại trạng thái —— đầu nghênh ngang gối lên hẳn trên đùi.

Hạ Thừa Nam bị nàng quấy rầy đến liền không chớp mắt.

Rũ mắt xem trên đùi cô nương, nàng nhắm hai mắt, lông mi rất dài thực mật, môi mềm mại, ngẫu nhiên sẽ phát ra vài tiếng nói mê, khóe miệng nhẹ nhàng giơ lên tới, giống như mơ thấy cái gì cao hứng sự.

Hắn nhìn thấy mỗi một lần nàng đều là cười, tựa hồ chưa từng phiền não.

Hạ Thừa Nam hơi hơi câu môi, cười chính mình đêm nay này phân nói không rõ rồi lại cam tâm tình nguyện kiên nhẫn.

Hắn tay nhẹ nhàng đẩy ra má nàng mấy cây tóc, rồi sau đó động tác thực nhẹ bút ra xuống xe.

Nhìn một vòng, nơi này thật là cái hoang tàn vắng vẻ địa phương, ngay cả khai đường đi tới đều là miễn miễn cưỡng cưỡng vừa vặn đủ một chiếc xe sử nhập uốn lượn tiểu đạo, Hạ Thừa Nam cảm thấy cô nương này kỹ thuật cũng là tương đương tinh vi, liền như vậy điểm đối phương nàng cũng có thể chen vào tới.

Buổi sáng sương sớm trọng, bên ngoài không khí mang theo dày nặng hàn khí, Hạ Thừa Nam chỉ xuyên cái áo sơ mi, áo khoác còn ở Kiều Phi trên người.

Hắn một lần nữa hồi xe bên, đẩy ra một bên thảo, mở cửa, đem còn ở ngủ say cô nương ôm đến hậu tòa.

Di động trong quá trình, có lẽ là cảm nhận được một tia hàn ý đánh úp lại, Kiều Phi nhú mày, giống miêu mẽ dường như theo bản năng rụt rụt thân thể, đôi tay từ sau lưng ôm lấy hắn eo, trong miệng lẩm nhẩm lằm nhằm câu nói, lại thoải mái ngủ.

Hạ Thừa Nam nghe rõ, nàng nói chính là:

“Lăn, đừng xúc ta chán a, ta ngủ tiếp sẽ.”

Nói thật, Hạ Thừa Nam chưa thấy qua ngủ phẩm kém như vậy nữ nhân.

Hắn đem Kiều Phi sau này tòa phóng, cùng muốn nàng mệnh dường như, chết tùm chính mình áo sơ mi không bỏ, nhắm mắt lại đánh hấn cánh tay: “Quá phận a, buông tay! Ta liền thừa cái này gối đầu người còn đoạt!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn cái này thân gia thượng trăm triệu tổng tài phụng hiến một đêm, chính là một khối gối đầu.

Lăn lộn thật lâu mới đem Kiều Phi dàn xếp ở phía sau tòa ngủ hạ, Hạ Thừa Nam cũng trở lại điều khiển vị, chậm rãi xuyên qua một đồng cỏ hoang chuyển xe, hoa hai mươi phút rời đi kia khu vực.

Chạy đến có tín hiệu địa phương, hắn mới phát hiện, Kiều Phi đem xe chạy đến vườn bách thú thành phố đang ở xây dựng thêm một khối phế trên mặt đất.

Một tường chi cách, bên trong tất cả đều là chim bay cá nhảy.

Xe chậm rãi hướng học viện Âm Nhạc phương hướng khai, Hạ Thừa Nam từ kính chiếu hậu xem ngủ đến như lợn nữ nhân, trong lòng thầm than —— thật là một nhân tài.

Tính chính mình gặp.

-

Bị đánh thức thời điểm, Kiều Phi còn có điểm rời giường khí, mơ mơ màng màng không lớn vui. Thẳng đến chói mắt dương quang cho nàng vào đầu sáng ngời, nàng bỗng nhiên nhớ tới cái gì, cọ mà một chút từ trên xe ngồi dậy, nam nhân áo khoác từ trên người chảy xuống, Kiều Phi hơi giật mình, rồi sau đó ngẩng đầu.

Liếc mắt một cái liền thấy được xe ngoại, chính hút thuốc nam nhân thân ảnh.

Hắn thân thể dựa nghiêng ở động cơ đạp lên, khớp xương rõ ràng chỉ gian hàm yên, sương khói là nhàn nhạt màu xám trắng, cùng hắn bóng dáng giống nhau, quạnh quẽ trung mang theo điểm không chút để ý.

Kiều Phi thực kinh ngạc người nam nhân này là như thế nào bất tri bất giác làm xong này hết thấy, cũng tự biết ngủ quên, trong lòng có loại không có thể cùng nhau cộng khổ áy náy. Cuống quít dưới trước từ trong bao lấy ra gương kiểm tra chính mình có hay không chảy nước miếng, xác định dáng vẻ không ra cái gì vấn đề sau, mới sửa sửa tóc, mở cửa xe, thật cẩn thận:

“Bá Bá ca.....”

Hạ Thừa Nam quay đầu lại liếc nàng liếc mắt một cái, lười thanh hỏi:

“Tỉnh?”

— đã buổi sáng 10 giờ rưỡi.

Học viện Âm Nhạc hai lần đi học đánh tiếng chuông cũng chưa có thể đánh thức này tôn ngủ thần, Hạ Thừa Nam cũng là chịu phục, không thể không chậm lại buổi sáng hội nghị, vẫn luôn chờ.

Kiều Phi ngượng ngừng đem chính mình ngủ loạn thông đuôi ngựa xuống dưới, đôi tay tùy ý bắt lấy kiểu tóc: “Thực xin lỗi thực xin lỗi, chậm trễ người, ta đây liền đi.”

Nàng cầm chính mình bao cất bước liền triệt, chạy ra hai bước bỗng nhiên nhớ tới trên người có cái quan trọng đồ vật, lại xoay người chạy đến Hạ Thừa Nam trước mặt, trịnh trọng lấy ra tới:

“Bá Bá ca, cái kia, người khăn tay..... Ta rửa sạch sẽ.”

Hồi trường học trên đường, Kiều Phi nhận được Kiều phụ đánh tới điện thoại, theo thường lệ hỏi chút sinh hoạt hằng ngày sau, Kiều phụ nói cho nàng — trong nhà siêu thị tình huống vẫn luôn không thể nào hảo, hiện tại đã bắt đầu suy xét cuối cùng một bước, cố quyền chuyển nhượng.

Kiều Phi nghe thấy cái này tin tức tại chỗ ngừng hồi lâu.

Có lẽ phụ thân quyết định này, có thể cho kinh doanh hơn hai mươi năm siêu thị không cần đi đến phá sản kết cục, nhưng đồng thời nàng khổ sở chính là — nhà này cửa hiệu lâu đời siêu thị từ đây về sau khả năng cũng sẽ không lại họ Kiều.

-

Đơn giản ăn sớm cơm trưa, Hạ Thừa Nam từ học viện Âm Nhạc trở lại Hạ thị xí nghiệp đại lâu, thang máy thẳng nhập ba mươi bảy tầng phòng họp.

Đồng sự nhóm cùng cao tầng đã tại vị trí thượng đẳng hẳn, mau đến cuối năm, công ty nghiệp vụ bạo lều thức tăng trưởng, có rất nhiều hạng mục đều yêu cầu Hạ Thừa Nam xem qua gặt đầu.

Hạng nhất hạng nhất nói xong, đến thị trường bộ giám đốc khi, hẳn cùng Hạ Thừa Nam hội báo một cái tin tức:

“Phía trước Chủ bí thư ở thành phố A thu được Xảo Gia Nhạc siêu thị tin tức, chúng ta đã làm điều nghiên, cái này siêu thị ở địa phương mức độ nổi tiếng tạm được, là cửa hiệu lâu đời, mà HEROOM ở địa phương còn không có xích, chúng ta cảm thấy đây là một cái không tồi tiến tràng cơ hội, thu mua Xảo Gia Nhạc, nhất đánh vào A thành thị tràng.”

HEROOM là Hạ thị kỳ hạ cao cấp sinh hoạt siêu thị.

Một cái kinh nghiệm không tốt, tới gần phá sản cục diện rối rắm, Hạ Thừa Nam cũng không có thể hiện ra rất lớn hứng thú, hẳn khép hờ mắt, ấn ấn đường thật lâu không nói chuyện, người khác lấy không chuẩn hẳn ý tứ, đang do dự muốn hay không pass rơi vào nhập tiếp theo hạng, Chủ Diễm bỗng nhiên từ bên cạnh cho hẳn đệ đi một phần kế hoạch thư:

“Hạ tổng, Xảo Gia Nhạc siêu thị chủ tịch kêu Kiều Thạch Vũ.”

Dừng một chút: “Hẳn nữ nhi kêu Kiều Phi.”

Nghe vậy, Hạ Thừa Nam nhạy bén mở to mắt, bình tĩnh hắc trầm đáy mắt chỉ có Chủ Diễm mới bắt giữ tới rồi kia chợt lóe mà qua ngoài ý muốn.

Hẳn mặc thanh bố sung: “Không sai, chính là Ba Ba tỷ.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Lại lúc sau, toàn công ty nhằm vào thu mua Xảo Gia Nhạc tính khả thi thảo luận một buổi trưa, đưa ra các loại hoặc ôn hòa hoặc sắc bén phương án,

đến đèn rực rỡ mới lên thời điểm hội nghị mới kết thúc.

Đại não cao cường độ công tác số giờ, Hạ Thừa Nam trở lại văn phòng khi đã rõ ràng mọi mặt, Chủ Diễm cho hẳn phao một ly cà phê, còn muốn nói cái gì, Hạ Thừa Nam lấy muốn nghỉ ngơi một chút nguyên nhân làm hẳn trước rời đi.

Đóng cửa lại, văn phòng một mảnh an tĩnh.

Cửa sổ sát đất ngoại ngựa xe như nước, nghe hồng toái ảnh đại khối đầu nhập trong nhà, chiếu vào nam nhân thanh lãnh đường cong sườn mặt.

Hạ Thừa Nam vẫn luôn cảm thấy gặp lại Kiều Phi sau trên người nàng có chút cảm giác không giống nhau, phía trước vẫn luôn nhìn không thấu, nhưng hôm nay hẳn rõ cuộc minh bạch trên người nàng kia phân thiếu hụt.

Gia đạo sa sút, nghèo túng phá sản thiên kim, từ thiên đường đến nhân gian, loại này thân phận thượng chênh lệch đích xác không dễ tiếp thu, bất quá ——

Hạ Thừa Nam như suy tư gì cười cười.

Hắn móc ra trong túi kia khối bị nữ hài còn trở về khăn tay, chớp mũi người được thực đậm thực đậm cây hoè gai hương, hương vị chậm rãi ở trong không khí tản ra, ngọt mà không腻, thanh đậm thư thái.

>Này phân hương vị tựa như Kiều Phi cho hẳn cảm giác giống nhau, thực thả lỏng.

Trên người nàng nhìn không ra một tia trong nhà phá sản u buồn cùng phiền não, trên mặt luôn là cười tủm tỉm, làm Hạ Thừa Nam nhìn tâm tình cũng sẽ đi theo mặc danh biến hảo.

Chính hơi hơi trầm mê tại đây cổ hương khí, Chủ Diễm đánh tới nội tuyến điện thoại:

“Hạ tổng, Ngũ thiếu gia dẫn người đi Nhiệt Cách.”

-

8 giờ, Nhiệt Cách.

Ngũ Thịnh Nhung đêm nay cơ hồ bao hạ toàn bộ lầu một nội tràng, đem vị trí toàn bộ chiếm đầy không nói, mỗi cái chỗ ngồi còn chỉ mua tam chai bia, nói rõ tới nháo sự.

Hắn cánh tay trái còn đánh băng vải, tay phải khe hở ngón tay kẹp một cây yên, ở nhất tới gần DJ dưới đài chỗ ngồi bên rung đùi đặc ý, hắn mang đến một đám người cũng ở bên cạnh vận vẹo thân thể, một bộ đại. Ma phía trên bộ dáng.

Ngày thường 8 giờ đương hiếm khi có như vậy náo nhiệt thời điểm, không chút nào cảm kích bạch nhân tiểu ca DJ bị bọn họ tình cảm mãnh liệt cảm nhiễm, âm nhạc càng đánh càng hải, toàn bộ bãi đều táo lên.

Kiều Phi lại ẩn ẩn cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, đầu tiên này phê khách nhân vừa rời cơ hồ là một ủng mà nhập, lúc sau vốn có mấy trương đài khách nhân đều đi rồi, hiện tại toàn trường ô áp áp tất cả đều là này bang nhân. Đặc biệt cầm đầu cái kia đánh băng vải, giống cái đi ngang thiếu gia, vừa thấy liền không phải cái gì người tốt.

Lúc này bạch nhân tiểu ca cho nàng so thủ thế, ý tứ là muốn đổi khúc.

Kiều Phi lập tức ẩn hạ toàn nút thay đổi BPM, phía trước mạnh mẽ tiết tấu hơi có yếu bớt, thành công hàm tiếp một khúc đầu bất đồng phong cách khúc mục.

Này ở ngày xưa là hết sức bình thường thao tác, khách nhân cũng chưa từng cảm thấy có cái gì không ổn. Nhưng đêm nay, dưới đài vị kia bằng vải thiếu gia sinh khí.

Nhảy đến chính hăng hái bỗng nhiên thay đổi âm nhạc, hẳn đầu tiên là tại chỗ đứng sẽ, rồi sau đó táo bạo cầm lấy đài thượng ba cái bình rượu, oanh một tiếng tạt đến trên mặt đất.

Rượu hỗn loạn pha lê phiến mọi nơi loạn bắn, hẳn chỉ vào DJ đài cả giận nói: “Ai mẹ nó làm người thay đổi?!”

Bạch nhân tiểu ca đương trường sợ tới mức giơ lên đôi tay: “OMG……. What the f**k?”

Hẳn khống chế âm nhạc tùy theo gián đoạn, tràng tức khắc chỉ còn chỉ một tiết tấu ở tiếp tục, thịch thịch thịch thanh âm đánh đến Kiều Phi có chút không rõ.

Vừa rồi giống như có cái gì tạt tới rồi nàng trên vai, nàng duỗi tay sờ sờ —— là ướt.

Liền ở đồng thời, bãi lối vào thừa thớt đi vào tới rất nhiều người, tất cả đều ăn mặc thâm sắc quần áo, bọn họ bị ám ánh sáng màu tuyến bao trùm, Kiều Phi thấy không rõ bộ dáng.

Thực mau, đám kia người đi ra một cái vóc dáng thấp nam nhân, đi đến bằng vải thiếu gia trước mặt thấp giọng nói câu cái gì, bằng vải thiếu gia hừ hừ lười cười hai tiếng, quay đầu lại hướng bạch nhân tiểu ca dựng ngón giữa: “Ngốc bức, đánh cái gì mấy cái ngoạn ý.”

Sau đó quay đầu lại, triều vẫn luôn theo bên người hai người nói: “Đi, Hạ thiếu gia tới, ta kính cái rượu đi.”

Tràng người tự động tách ra, băng vải cùng hần theo chậm rãi từ từ đi lâu hai.

Kiều Phi mắt thấy hần vào cái kia nghe nói là lão bản mới chuyên dụng ghế lô, lại tưởng vừa rồi hần nói câu kia Hạ thiếu gia, trong lòng cơ bản cũng biết, hần là lão bản tới.

Trong tiệm không khí mẶc danh liền trở nên trầm trọng áp lực, không ai dám nói chuyện, càng không ai dám hỏi đã xảy ra cái gì.

Kiều Phi lặng lẽ tàng khởi tay sờ đến vết máu, xoay người ở sau người pha lê trên tường chiếu hạ, phát hiện trên vai có một cái tiểu miệng vết thương, hần là bị vừa rồi bắn lên pha lê phiến hoa đến.

Nàng không có lộ ra, tùy tay trừu tờ giấy đi lau, dính huyết giấy ở ánh đèn phụ trợ hạ có chút huyết tinh, vốn là bị kinh bạch nhân tiểu ca không cẩn thận nhìn đến, càng là che miệng tuôn ra liên tiếp OMG. Vừa lúc Ngô Anh Tuấn lúc này từ trên lầu chạy xuống, thấy như vậy một màn kinh ngạc:

“Mau, cấp Kiều Phi lấy băng gạc! Lấy cồn i-ốt! Mau!”

“Đánh 120!!”

Kiều Phi: “.....”

Cùng thời gian, lầu hai ghế lô.

Ngũ gia tổ tông làm khai thác mỏ, Ngũ Thịnh Nhung xem như trong giới có chút tên ăn chơi trác táng cậu ấm, toàn bộ một nhà giàu mới nổi khí chất, đi nào đều tài đại khí thô, hần cùng Hạ Thừa Nam tuổi xấp xỉ, trong tối ngoài sáng mấy năm nay cũng ở mảo kính tương đối, chỉ là ——

Hạ Thừa Nam khai giải trí công ty, đầu tư có nói kiếm lời mấy cái trăm triệu, hần cũng khai giải trí công ty, lại mỗi ngày truyền tai tiếng, cuối cùng

chơi đại nộn mô bụng.

Năm trước Hạ Thừa Nam khai hộp đêm, cùng chính phủ hợp tác danh lợi song thu. Hãn liền cũng muốn đem chính mình kỳ hạ KTV nhập trú âm nhạc văn hóa phố, đi theo phân ly cạnh. Nhưng Hạ Thừa Nam chướng mắt hãn, như thế nào đều không muốn, sống núi cũng liền như vậy âm thầm kết hạ, sau lại vu oan sự kiện, tất cả mọi người đều trong lòng biết rõ ràng.

Đương nhiên, đối ngoại khi, Ngũ Thịnh Nhung với ai đều là khách khách khí khí, xưng huynh gọi đệ.

Tỷ như hiện tại, rõ ràng biết chính mình cánh tay là bị Hạ Thừa Nam người đánh gãy, Ngũ Thịnh Nhung vào ghế lô vẫn là nhiệt tình câu vai ôm: “Nha, Hạ thiếu gia!”

Hạ Thừa Nam không chút nào che dấu chính mình ghét bỏ chi sắc, hãn móc ra khăn tay đi lau bị đụng tới địa phương, sắc mặt lãnh đạm: “Buông tay.”

Hãn hôm nay kỳ thật rất mệt, không nghĩ lại đem tinh lực lãng phí ở râu ria nhân thân thượng. Cởi áo khoác ném cho bên người tề buổi, ngồi xuống sau xem đều không xem một cái Ngũ Thịnh Nhung:

“Nói đem, ngươi muốn làm gì.”

Ngũ Thịnh Nhung cười mỉa hai tiếng: “Hạ tổng, ta này cánh tay đoạn cũng chặt đứt, chúng ta phía trước ân oán coi như hiểu rõ được chưa? KTV sự văn hóa. Thính người ta đã nói chuyện, bọn họ không thành vấn đề, chỉ cần người điếm cái đầu chuẩn chúng ta tiến tràng, ta bảo đảm!”

Hãn dựng hai cái đầu ngón tay: “Chia hoa hồng không thua kém cái này số.”

Hạ Thừa Nam cánh tay phải đỉnh ở sô pha trên tay vịn, thân thể nửa ngưỡng, biểu tình nhàn tản cười: “Mới hai thành?”

Nhị tám đã là Ngũ Thịnh Nhung lớn nhất nhượng bộ, hấn sắc mặt tối sầm, có chút không mau, ngữ khí cũng thoáng cường ngạnh lên:

“Hôm nay ta tới chính là cùng người muốn cái tiến tràng quyền, người nếu là gặt đầu, chúng ta cái gì cũng tốt nói, nếu là không đồng ý.....” Ngũ Thịnh Nhung ngữ điệu thả chậm, tầm mắt ra bên ngoài nhìn mắt, ý có điều chỉ.

Ngũ Thịnh Nhung là ở uy hiếp, nếu Hạ Thừa Nam quyết tâm không cho chính mình kiếm cái này tiền, kia hôm nay cánh tay sự cũng muốn có cái kết thúc, bên ngoài tất cả đều là người của hấn, Hạ Thừa Nam cần thiết trả giá đại giới.

Người ở thương giới hấn, ai đều có điểm không sạch sẽ thủ đoạn.

Kỳ thật làm KTV nhập trú âm nhạc phổ đối Hạ Thừa Nam tới nói không có gì tổn thất, phía trước hấn là nhìn không thuận mắt Ngũ Thịnh Nhung kia phó ăn chơi trác táng bộ dáng cho nên cố ý làm khó dễ hấn, nhưng hiện tại

---

Đệ nhất, hấn hôm nay thật sự rất mệt.

Đệ nhị, âm nhạc phổ là Hạ thị cùng văn hóa. Bộ hợp tác sản nghiệp, Ngũ Thịnh Nhung đêm nay điểm này tiểu kỹ xảo Hạ Thừa Nam không phải không có năng lực phụng bồi, nhưng vạn nhất sự tình nháo đại, chính phủ bên kia hấn không hảo công đạo.

Đệ tam, cũng là quan trọng nhất. Hấn là cái thương nhân, không lý do cự tuyệt đưa tới cửa ích lợi.

Căn cứ vào trở lên, Hạ Thừa Nam chuẩn bị nói tới tam thành tựu nhà ra. Đã có thể vào lúc này, Chử Diễm vào cửa.

Hắn đi cầm dạng đồ vật cho nên đến trễ, từ trong tràng trái qua khi nhìn đến một đám công nhân vây quanh Kiều Phi chuyển, chi cá nhân hỏi thanh sự kiện trải qua sau, cảm thấy cần thiết thông báo Hạ Thừa Nam một tiếng.

Dựa đến Hạ Thừa Nam bên tai, hắn nhỏ giọng nói: “Ngũ thiếu gia vừa rồi tạt bình rượu, bắn lên pha lê tra hoa bị thương Kiều tiểu thư, nghe nói chảy không ít huyết, Ngô Anh Tuấn đã ở kêu xe cứu thương.”

Hạ Thừa Nam nghe xong tựa hồ không phản ứng, trên mặt cũng không có gì biểu tình thương biến hóa, chỉ là ở bên ngoài mê huyền quang ảnh không cẩn thận đánh tới trong nhà trong nháy mắt, Chử Diễm thấy được hắn đậy mắt nhanh chóng ám xuống dưới âm lãnh.

Này không phải một cái hảo dự triệu.

Ngũ Thịnh Nhung điếm điếu thuốc, nhếch lên chân bắt chéo: “Thế nào Hạ thiếu gia, này bút sinh ý đến tột cùng có làm hay không?”

Hạ Thừa Nam bình tĩnh cười cười: “Làm, đương nhiên làm.”

Hắn phóng bình giao điệp chân, thân thể trước khuynh, triều Ngũ Thịnh Nhung ngoắc ngoắc tay: “Người lại đây, ta nói cho người như thế nào làm.”

Lầu một đã hoàn toàn thanh tràng, âm nhạc cũng tạm dừng, giữa sân chỉ còn Ngũ Thịnh Nhung mang đến một đám người cùng mấy cái lá gan đại Nhiệt Cách công nhân, hai phương lẫn nhau không quấy rầy, không khí an tĩnh lại quý dị.

Kiều Phi bị các đồng sự rửa sạch hảo miệng vết thương, đang muốn nói điếm này tiểu thương không cần phải đi bệnh viện, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng buồn thật vang lớn.

Mọi người sững sốt nửa giây, động tác nhất trí triều lầu hai xem qua đi.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay không phải Bá Bá ca, là nhị mễ tám bá gia!

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 13 Liêu Hãn Mười Ba Thức

Ngũ Thịnh Nhung loại này giương nanh múa vuốt, thích dùng tiền đi ngang người đối Hạ Thừa Nam tới nói, cao hứng có thể đương hãn là cái ngu ngốc, bồi hãn chơi chơi. Nhưng thật sự không cao hứng ——

Nhất định sẽ làm đối phương rối cuộc không cơ hội xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Hạ Thừa Nam người như vậy trong xương cốt vốn chính là cuồng vọng, hãn có cái này tư bản, cũng không dễ dàng sử dụng, trừ phi đối phương thật sự dẫm tới rồi hãn điếm mấu chốt.

Nhưng qua đi dù vậy, hãn cũng chưa bao giờ chính mình động qua tay.

Không giống hiện tại.

Ghế lô một mảnh hỗn độn, Hạ Thừa Nam áo sơ mi có chút hỗn độn. Hãn đáy mắt đen nhánh, ánh mắt lãnh đạm, từ nằm trên mặt đất nhân thân thượng vượt qua đi, ngồi trở lại trên sofa xoa xoa tay, một ngậm nhấp xong trong ly rượu, mặt vô biểu tình nói:

“Thu thập sạch sẽ, gọi điện thoại cấp Tổng cục, làm hãn đi nhật người.”

Chữ Diễm: “Biết.”

Hạ Thừa Nam lần này đánh trả tuy rằng không để lối thoát, nhưng cũng bất quá là đem Ngũ Thịnh Nhung phía trước tài cho hãn xấu xa còn nguyên còn trở về thôi.

Tề buổi thô bạo khiêng lên trên mặt đất người, mở ra ghế lô môn, hướng dưới lầu người dương thanh:

“Uy, các người Ngũ thiếu gia uống say!”

Một đám chờ nhà mình thiếu gia “Đàm phán” hồi lâu người sừng sốt, hai mặt nhìn nhau sẽ, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ. Bọn họ trong lòng cũng minh bạch Ngũ Thịnh Nhung hành sự xúc động, đức hạnh lười nhác, uống say càng là thường có sự.

Không có người tâm phúc, bọn họ thảo luận vài giây, vây quanh đi lên, hỗn loạn đỡ “Say rượu” Ngũ Thịnh Nhung qua loa rời đi.

Trên thực tế đối bọn họ tới nói, tới tìm Hạ Thừa Nam phiền toái vốn chính là căng da đầu không biết tự lượng sức mình.

Không sạch sẽ sự trần ai lạc định, tề buổi đưa cho Hạ Thừa Nam một cây yên, bậc lửa hồi lâu Hạ Thừa Nam cũng chưa hút một ngậm, hẳn không biết suy nghĩ cái gì, một lát sau, đột nhiên hỏi: “Người đâu.”

Tuy rằng không điếm danh, Chử Diễm lại hiểu hẳn ý tứ: “Ngô Anh Tuấn cùng đồng sự đem nàng đưa đến bệnh viện Nhân Dân 1.”

Trầm mặc một lát, tề buổi rốt cuộc cũng quen tay dường như, tả hữu hoạt động chính mình cánh tay, cùng Chử Diễm nói:

“Diễm ca, người đưa ta đi tranh bệnh viện thành không? Ta mẹ nó vừa rồi khả năng trật khớp.”

Hạ Thừa Nam mặc không lên tiếng liếc mắt nhìn hẳn.

Từ trước đừng nói là trật khớp, liền tính là gãy xương tề buổi đều sẽ không chớp cái mắt.

Hắn cái này đối rả đến cũng không cao minh, thậm chí còn thực cố tình, nhưng lại vừa lúc làm Chử Diễm giúp Hạ Thừa Nam làm quyết định.

—— đi bệnh viện Nhân Dân 1.

C thành bệnh viện Nhân Dân 1.

Kiều Phi cảm thấy chỉ là một chút tiểu thương, căn bản không cần phải động can qua lớn như vậy, nhưng bởi vì huyết lưu đến không ít, Ngô Anh Tuấn làm trong lịch sử nhất hòa ái dễ gần giám đốc lo lắng cực kỳ, trực tiếp trở lên tư thân phận mệnh lệnh nàng thượng xe cứu thương.

Bên kia, tề buổi tới rồi bệnh viện, làm bộ làm tịch cấp chính mình treo cái hào nói dọn đồ vật vọt đến cánh tay, Chử Diễm bồi hắn giao phí chụp phim, thuận tiện nghe được Kiêu Phi bên ngoài khoa số 3 xử lý thất, tự giác cấp Hạ Thừa Nam đăng ra không gian.

Khám gấp đại sảnh, số 3 xử lý cửa phòng lôi kéo màn, đèn dây tóc từ khe hở lộ ra một chút không có độ ấm ánh sáng. Hạ Thừa Nam do dự sẽ, chậm rãi đi qua đi, dựa vào cửa, đem màn hơi kéo ra một chút.

Kiều Phi đưa lưng về phía nàng ngồi ở ghế trên, vai trái quần áo vải dệt bị cắt khai, tuyết trắng đầu vai chói lọi lỏa lồ, một người bác sĩ mang theo khẩu trang, đang ở giúp nàng rửa sạch miệng vết thương.

Có thể là cồn kích thích tác dụng, Kiêu Phi cùng cái hài tử dường như thân thể vẫn luôn trốn:

“A a a, đau đau đau!”

“Nhẹ điễm nhi nhẹ điễm nhi!”

Này có thể là một cái không có cảm tình cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc bác sĩ, lạnh như băng chế trụ nàng, ngữ khí còn có chút không kiên

nhân:

“Đừng nhúc nhích được chưa? Vội xong người ta còn muốn đi vội cái tiếp theo, đừng chậm trễ thời gian.”

Kiều Phi trầm mặc hạ, ngoan ngoãn không có lại động.

Bác sĩ động tác không phải đặc biệt ôn nhu, miên thiêm ở nàng trên vai quét tới quét lui, cách mảnh, Hạ Thừa Nam nhìn đến cô nương bắt lấy ghế dựa bên cạnh tay dần dần buộc chặt.

Không biết như thế nào, liền kia một giây, hấn tâm mặc danh cũng đi theo cùng nhau buộc chặt.

Ninh ở bên nhau, thấu bất quá khí.

Loại này hung mãnh vọt tới thả không thể khống chế cảm xúc làm luôn luôn đối cảm tình đậm mực Hạ Thừa Nam không quá thói quen, hấn nhú nhú mày, buông tay buông mảnh.

Xoay người, vừa vặn gặp được giao xong phí lại đây Ngô Anh Tuấn.

Đối phương thực kinh ngạc: “Hạ tổng, ngài như thế nào tới!”

Kiều Phi ở bên trong nghe được thanh âm, đem đầu xoay qua tới một chút, lại chỉ nhìn đến rèm cửa ngoại hai cái thân ảnh.

Một người cao lớn cao dài, một cái ục ịch mượt mà.

Ngô Anh Tuấn nhìn đến lão bản thể nhưng tự mình lại đây thể nghiệm và quan sát quan tâm công nhân khỏe mạnh, cảm động không thôi, vội vàng hội báo tình huống:

“Lão bản ngài yên tâm! Bác sĩ nói Kiều Phi không có gì trở ngại, miệng vết thương không thâm, cũng sẽ không lưu sẹo.”

Đây là Kiều Phi ly chưa từng gặp mặt lão bản gần nhất một lần.

Nàng ngừng thở, lắng lắng nghe bên ngoài đối thoại.

Nhưng mà lão bản thanh âm lại rất tiêu, đơn giản nói vài câu, thân ảnh liền từ màn hình sau biến mất.

Chờ Ngô Anh Tuấn lại tiến vào thời điểm, hắn vẻ mặt cảm khái: “Kiều Phi, thác phúc của người, công tác nửa đời người, ta chưa từng gặp qua tốt như vậy lão bản.”

Kiều Phi thực mờ mịt, “Làm sao vậy?”

Ngô Anh Tuấn nói cho nàng: “Bởi vì người sự, vừa rồi lão bản nói, về sau công nhân đi làm trong lúc vô luận sinh bệnh tai nạn lao động đều đưa tư nhân hòa thuận bệnh viện! Hòa thuận bệnh viện a! Kia chính là lấy tiền mua phục vụ, kẻ có tiền mới đi đến khởi cao cấp địa phương! Ân! Lão bản thật là người tốt!”

Nói xong hắn nhớ tới cái gì, đem trong tay tây trang ngoại phục đưa cho Kiều Phi:

>“Nột, người xem, lão bản nói người nữ hài tử, quần áo bị cắt phá không có phương tiện, riêng đem chính hắn quần áo để lại cho người trước khoác.”

Kiều Phi ra tới cấp, quần áo của mình còn ở Nhiệt Cách hậu trường. Vừa vặn lúc này bác sĩ rửa sạch xong rồi nàng miệng vết thương, cũng dán hảo cầm máu băng gạc, một bên bả vai không có quần áo che lấp, trần trụi đi ra ngoài cũng đích xác không phải biện pháp.

Không có lựa chọn nào khác đem âu phục tiếp nhận tới, Kiều Phi vẫn là có chút không quá tin tưởng chính mình nghe được.

Nàng ở Nhiệt Cách chính là cái bình thường công nhân, thậm chí chỉ là cái kiêm chức, tùy thời có thể chụp mũng chạy lấy người cái loại này, lão bản cư nhiên như vậy sẵn sóc, hạ mình quan tâm.

Kiều Phi xách theo trong tay quần áo, có điếm không biết làm sao sợ hãi.

Ngô Anh Tuấn thấy nàng thất thần bất động, nhiệt tình giúp nàng khoác hảo: “Mau mặc vào, đừng cảm lạnh.”

Âu phục mặt liêu cao cấp mượt mà, mặc ở trên người nhanh chóng truyền đến ấm áp. Kiều Phi đứng lên, đang muốn đối Ngô Anh Tuấn nói câu cảm ơn, bỗng nhiên thân thể một đốn.

Chóp mũi giống như nghe thấy được nào đó quen thuộc hương vị.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ, rồi lại nghĩ không ra loại này quen thuộc nguyên tự nơi nào. Chỉ ần ần cảm thấy, cái này quần áo khoác ở trên người mang cho nàng cảm giác cùng độ ấm giống như đã từng quen biết.

“Làm sao vậy?” Ngô Anh Tuấn hỏi.

Kiều Phi nhàn nhạt nhìn một vòng chung quanh, theo sau rũ mắt lắc lắc đầu.

Có lẽ là ảo giác đi.

Nàng cười: “Không có việc gì.”

-

Ngày hôm sau, thứ nhất từ công. An bộ phát ra thông báo nhanh chóng trở thành Weibo đầu đề, tạc phiên thành phiên server.

Thông báo chỉ ra, thịnh thiên tập đoàn chủ tịch nhi tử, cũng là quốc nội lừng lẫy nổi danh hoa tâm thiếu gia Ngũ Thịnh Nhung, bị quần chúng cử

báo bị nghi ngờ có liên quan hấp độc tàng độc, thả tàng độc lượng đạt tới hình sự tiêu chuẩn, trước mắt đã bị câu lưu.

Tin tức tuôn ra sau, thịnh thiên cổ phiếu nhanh chóng rung chuyển, ăn dưa võng hữu nghị luận sôi nổi, đại bộ phận đều đang cười Ngũ Thịnh Nhung tìm đường chết xứng đáng, toàn bộ Weibo trong lúc nhất thời náo nhiệt cực kỳ.

Như vậy náo nhiệt cũng xuất hiện ở Nhiệt Cách hậu trường, buổi tối 7 giờ, ở lên sân khấu đêm trước, tới sớm người tụ ở bên nhau thảo luận tối hôm qua phát sinh sự.

“Biết ngày hôm qua Ngũ thiếu gia ra tới thời điểm cái dạng gì sao? Người đều choáng váng, ánh mắt mơ hồ, vẫn luôn ngây ngô cười muốn khiêu vũ.”

“Tắm tặc, nghe nói là bị lão bản ngạnh sinh sinh rút đi vào kia đồ vật.”

“Thiệt hay giả..... Hảo dọa người.”

“Các người đừng loạn truyền a, nghe nói hôm nay lão bản tới, hiện tại đang ở trên lầu cùng anh tuần ca mở hộp đầu.”

Một đám người khe khẽ nói nhỏ, truyền không biết thật giả tin tức, Kiều Phi cũng vĩnh tai lắng lẽ nghe, nàng tối hôm qua bị đưa đi bệnh viện, sau lại phát sinh sự cũng không biết.

Nhưng từ hiện tại đại gia trong miệng nghe tới tin tức, tựa hồ cũng là một hồi huyết vũ tinh phong.

Lâm Tịnh Hi làm Nhiệt Cách tư lịch tương đối lão diễn viên, nhìn một đám tiểu mao đầu thảo luận lão bản, không cấm đặc ý cười cười.

“Nhìn các người này phó chưa hiểu việc đời bộ đáng.”

Nàng hôm nay tân làm mỹ giáp, móng tay thượng nạm bắt mắt cáo thạch, triển khai đôi tay, biên thường thức biên nói: “Chúng ta vị này lão bản là người nào? Kia chính là hắc bạch thông ăn tàn nhẫn nhân vật, nếu không có thể khai lớn như vậy vũ trường? A, nháo đâu? Ngũ Thịnh Nhung một cái đào quặng nhị thế tổ cũng dám tới nháo sự, này không phải thượng vội vàng chán sống sao.”

Có người cảm thấy hứng thú thò qua tới: “Hi tỷ hi tỷ, người cùng lão bản có phải hay không rất quen thuộc? Nói điểm chuyện của hắc nghe một chút a!”

Lâm Tịnh Hi đốn hạ, triều người nọ chớp chớp mắt: “Người muốn nghe cái gì?”

“Hắc hắc, lão bản có bạn gái sao?”

Lâm Tịnh Hi kiều kiều môi, đánh giá hỏi chuyện tiểu cô nương, theo sau khinh thường trắng liếc mắt một cái: “Liên người cũng không biết xấu hổ đánh lão bản chủ ý? Đừng có nằm mộng.”

Nàng ngược lại đối với gương thờ dài, u u oán oán nói: “Nghe nói lão bản có cái nghệ thuật gia bạn gái, chúng ta đều đừng có nằm mộng.”

“A.....” Chúng nữ người phát ra một tiếng thất vọng thờ dài.

Kiều Phi vẫn luôn tránh ở trong đám người nghe bát quái không lên tiếng, sấn đại gia lại truy vấn nổi lên nghệ thuật gia bạn gái tin tức, nàng lạng lẽ thối lui đến một bên, đi phòng thay quần áo.

Mở ra chính mình tủ quần áo, bên trong lẳng lẳng treo một kiện đã giặt xong thẳng tây trang.

Kiều Phi người này làm việc không hàm hồ, cũng không ướm át bản thủ, lão bản thương tiếc nàng là làm thủ trưởng một phần trí tuệ cùng cách cục,

nhưng nàng không thể không điếm bức số. Cho nên hôm nay ban ngày nàng kịch liệt tìm tây trang nhãn hiệu chỉ định giặt chỗ, đem quần áo sửa sang lại sạch sẽ.

Nguyên bản muốn cho Ngô Anh Tuấn hỗ trợ đưa về, nhưng nếu hôm nay lão bản lại đây ——

Kiều Phi lấy hết can đảm, quyết định liền sẵn hiện tại, tự mình đi cùng lão bản nói cái tạ.

Lão bản sẵn sóc công nhân, công nhân cũng nên cho tương ứng tôn kính.

Tiểu tâm dẫn theo đã tròng lên túi ngựa bụi tây trang, Kiêu Phi lướt qua còn ở bát quái mọi người, đi đến công nhân thang máy, ấn hạ lầu ba.

Trong lòng có chút khẩn trương, là bởi vì nàng cái này chức trường tiểu thái điều sắp nhìn thấy chính mình cao nhất đầu thủ trưởng.

Cũng có chút áy náy, là bởi vì chính mình đã từng đánh hấn thanh danh giả danh lừa bịp, thành công lừa tới rồi Bá Bá ca cùng áo khoác ca hai vị xã hội ca tín nhiệm.

Thang máy thực mau tới lầu ba.

Cửa mở, nàng liếc mắt một cái liền có thể nhìn đến hành lang cuối đèn sáng tổng tài văn phòng.

Ôm phức tạp tâm tình, Kiêu Phi chậm rãi đi qua đi, đi đến phía trước cửa số, xuyên qua cửa chớp cực tế khe hở, nàng mơ hồ nhìn đến bàn làm việc trước Ngô Anh Tuấn hơi béo bóng dáng, cùng với hấn đối diện ngồi xa lạ nam nhân.

Dừng một chút, nàng tầm mắt dịch khai.

Cũng hào, sẵn anh tuấn ca ở, nàng có thể thiếu điểm câu thúc cùng xấu hổ, đi vào nói tiếng cảm ơn liền đi.

Kiều Phi hít sâu một hơi, ngăn chặn khẩn trương tim đập, lễ phép khấu ba tiếng môn.

Chỉ chốc lát, bên trong truyền đến thanh lãnh thanh âm:

“Tiến vào.”

Tác giả có lời muốn nói: Ngày hôm qua bình luận khu có cái bảo bảo nói xào gà bông ——

Bá Bá ca hôm nay ám chọc chọc sủng Ba Ba tỷ sao?

Sủng!!! haha

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 14 Liêu Nàng Mười Bốn Thức

Được đến bày mưu đặt kế, Kiều Phi tiểu tâm đẩy cửa đi vào, môn mới vừa dẫu khai ba phần, nàng liền nhìn đến một bóng hình đưa lưng về phía nàng đi ban công.

Nhéo môn bính, lòng bàn tay chảy ra hãn, Kiều Phi khẽ căn môi, giữ cửa toàn bộ đẩy ra đi vào đi.

Ngô Anh Tuấn nhìn đến là nàng có chút kinh ngạc: “Người như thế nào lên đây?”

Kiều Phi quơ quơ trong tay chõng bụi y túi: “Ta còn quần áo cấp Hạ tống.”

“Úc, vậy người đợi lát nữa, hãn ở tiếp điện thoại.” Ngô Anh Tuấn cười một cái, dừng một chút, tay tiến đến bên miệng thần bí hề hề nhỏ giọng nói: “Hạ tống vừa mới đang theo ta về người đâu.”

“.....”

Kiều Phi bỗng nhiên có loại đi học khi bị các lão sư nói chuyện phiếm điểm đến danh cảm giác, khẩn trương, trong tay hãn càng nhiều.

Thủ trưởng nhóm liêu chính mình, khẳng định là ở thảo luận công tác biểu hiện linh tinh vấn đề, nàng lưu tại này tựa hồ không quá phương tiện. Nghĩ nghĩ, Kiều Phi từ trên bàn ghi chú trên giấy xé xuống một trương, viết câu nói kẹp đến cổ áo thượng, sau đó cùng Ngô Anh Tuấn nói:

“Ngô giám đốc, mau đến ta lên sân khấu, nếu không phiền toái ngài giúp ta chuyển giao cấp Hạ tống.”

Ngô Anh Tuấn nhìn mắt đồng hồ: “Hành, vậy người mau đi vội.”

Đóng cửa khi, Kiều Phi trộm đem tầm mắt phóng trường, nhìn đến lão bản ăn mặc thâm sắc áo sơmi, tay áo nửa cuốn, một bàn tay tùy ý đáp ở trên ban công, trong tay cầm di động, còn ở tiếp điện thoại.

Hắn bóng dáng dung ở tinh tinh điểm điểm cảnh đêm, chỉ là lẳng lẳng đứng ở kia, Kiều Phi đều cảm nhận được một loại cường đại không thể tới gần khí tràng.

Không dám lại nhìn lên, Kiều Phi kéo lên môn, trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Thừa Nam tiếp xong rồi hứa Nghiêu Sơn điện thoại, nước Mỹ bên kia sòng bạc xuất hiện một chút vấn đề, cứ việc người phụ trách đã ở xử lý, nhưng hai người thương lượng một lát, vẫn là quyết định một vòng sau cùng nhau phi Las Vegas nhìn xem tình huống.

Trở lại văn phòng, nhìn đến trên bàn túi giữa bụi, Hạ Thừa Nam nhíu mày hỏi:

“Thứ gì.”

“A, là Kiều Phi.” Ngô Anh Tuấn vội hỏi: “Cô nương này hiểu chuyện, đem ngài ngày hôm qua cấp áo khoác tây hảo còn đã trở lại.”

Hạ Thừa Nam đậy mắt hiện lên ánh sáng nhạt, tay ở y treo lên bát bát, nhìn đến bên trong có tờ giấy, ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lên tờ giấy đến trước mặt:

, nheo lại đôi mắt xem ——

【 cảm ơn lão bản, trước tiên cấp lão bản chúc tết, lão bản người tốt cả đời bình an. 】

Hạ Thừa Nam: “.....”

Cái gì lung tung rối loạn.

Hắn khóe miệng lơ đãng gợi lên một mặt cười, đem tờ giấy bông, thu thu biểu tình, ngồi xuống cùng Ngô Anh Tuấn nói:

“Người chuẩn bị hạ hợp đồng, tranh thủ đem Kiều Phi thêm thành toàn chức DJ, làm Chu Địch làm nàng trợ lý.”

Ngô Anh Tuấn sững sốt hạ: “A? Nhưng ——”

Hắn tưởng nói Kiều Phi còn chưa đủ tư lịch, trong tiệm có thể xứng trợ lý DJ đều là ở Điện Âm giới lấy quá lớn lớn nhỏ tiểu giải thưởng, nhưng mà Hạ Thừa Nam lại lộ ra không kiên nhẫn chi sắc ném ra một câu:

“Muốn ta nói hai lần sao?”

“Không không không.” Ngô Anh Tuấn lập tức ngậm miệng: “Ta hiểu được.”

Nhiệt Cách cuối tháng này vạn thánh bò phi thường long trọng, thỉnh rất nhiều võng hồng cùng minh tinh tới trợ tràng, giai đoạn trước tuyên truyền đã toàn diện triển khai, Hạ Thừa Nam khi đó khả năng còn ở nước Mỹ, liền trước tiên đem một ít những việc cần chú ý công đạo Ngô Anh Tuấn.

Rời đi khi là 8 giờ rưỡi, hắn riêng vòng đi lâu hai, ăn ở nơi tối tăm xem đang ở trên đài đánh đĩa cô nương.

Nàng hôm nay tóc dài bông xoã, trên cổ treo cái màu cam tai nghe, nghịch ngợm thấy được, trên người rộng thùng thình hắc sa T có loá mắt lượng phiến, như ẩn như hiện tinh tế eo thon đi theo âm nhạc nhịp đong đưa, giống một đạo bí ẩn lại mềm mại quang, làm người nhìn trong mắt sinh nhiệt.

Hạ Thừa Nam nhìn ra được Kiều Phi cả người trạng thái đặc biệt hảo, không có một chút đã chịu kinh hách cùng sau khi bị thương một mẻ.

Nhẹ nhàng cong cong khóe môi, sự thật chứng minh —— hẳn coi trọng người, sẽ không sai.

-

Ngũ Thịnh Nhung mang đến một hồi phong ba chậm rãi bình ổn, Nhiệt Cách lại khôi phục ngày xưa phần thịnh náo nhiệt, mọi người dần dần phai nhạt chuyện này, theo cuối năm các loại ngày hội đã đến, hộp đêm tiến vào một năm trung nhất vội thời điểm.

Này thiên hạ ban sau, Ngô Anh Tuấn đem Kiều Phi gọi vào văn phòng.

Nhìn đến ký hợp đồng hợp đồng khi Kiều Phi còn tưởng rằng Ngô Anh Tuấn tìm lầm người, nhưng cẩn thận phân biệt trên hợp đồng tên, thật là chính mình.

—— toàn chức DJ, có trợ lý, lương tháng hai vạn thêm trích phần trăm.

Kiều Phi có trong nháy mắt thiếu chút nữa không đứng vững.

Nàng dụi dụi mắt, hoài nghi nhân sinh: “Ngô giám đốc, không lầm đi, ta?”

“Không lầm, chính là người, nhưng bởi vì người tư lịch thiếu, hơn nữa còn không có tốt nghiệp, cho nên vẫn là làm bảy đến 9 giờ cái này ôn đương, rèn luyện nửa năm lại điều chỉnh thời gian.”

Ngô Anh Tuấn vừa nói vừa lấy ra thật dày một cái phong thư: “Đây là người hết hạn hôm nay tiền lương, bên trong có tài vụ bộ cho người tân khai tạp, về sau người liền Nhiệt Cách chính thức công nhân.”

Kiều Phi bị Ngô Anh Tuấn một đợt một đợt thao tác lộng ngược: “Đợi lát nữa đợt lát nữa.”

Nàng néo phong thư, “Này không đúng a, như thế nào nhiều như vậy.”

“Nga, nghe nói người có cái kê Bá Bá ca hộ khách gần nhất tới tiêu phí thật sự nhiều, người trích phần trăm tự nhiên liền nhiều a.” Ngô Anh Tuấn bình tĩnh đổ ly trà, cười tủm tủm cổ vũ nàng: “Giống loại này thổ hào hộ khách người nhiều phát triển một chút, tiền lương sẽ càng nhiều.”

Kiều Phi: “.....”

Liền mạch lưu loát thêm xong hợp đồng, thẳng đến lãnh tiền lương ra cửa, Kiều Phi còn cảm thấy chính mình đang nằm mơ.

Lặng lẽ tìm cái không ai địa phương đếm hạ, phong thư trang chỉnh hai vạ khối.

Kiên chức DJ trợ lý tiền lương là ba ngàn, nàng cơ hồ không có bất luận cái gì hộ khách, duy nhất chính là cùng Bá Bá ca đề qua một lần lại đây chơi báo nàng tên, dựa theo cái này trích phần trăm, Bá Bá ca tiêu phí không thua kém hai mươi vạ.

Kiều Phi trái tim thành thịch nhảy, năm tiền đã kích động lại hưng phấn.

Tuy rằng qua đi nàng từng có số này càng nhiều tiền, nhưng này một năm tới gia đạo sa sút, nhân tình ấm lạnh, Kiều Phi cũng thành thực rất nhiều, này một bút dựa vào chính mình kiếm được “Cự khoản” vẫn là làm nàng cảm khái vạ ngàn, có loại rốt cuộc chúa tể chính mình nhân sinh cảm giác thành tựu.

Hồi trường học trên đường, Kiều Phi riêng vòng đi khách sạn, nhưng 2888 phòng gõ cửa lại không người ứng.

Đứng ở cửa, nàng có chút mất mát, kia phân vôi vàng muốn cùng Bá Bá ca chia sẻ vui sướng chi tình tức khắc rơi vào khoảng không.

Cũng không biết như thế nào, ở chính thức trở thành Nhiệt Cách DJ kia một khắc, nàng cái thứ nhất muốn nói cho thế nhưng là Bá Bá ca cái này tân bằng hữu.

Có lẽ là lẫn nhau chi gian không đánh không quen nhau duyên phận, cũng có lẽ là Bá Bá ca thập phần cẩn thận nhớ kỹ nàng mỗi một câu, này hết thầy đều làm Kiều Phi đối người nam nhân này sinh ra nào đó kỳ lạ hướng tới hòa thân mật cảm.

Kiều Phi ngồi vào khách sạn đại đường, tưởng thử xem có thể hay không chờ đến hăn, thuận tiện ở trong đầu tự hỏi biện pháp khác.

Vài phút sau, nàng đột nhiên nhớ tới một người.

Mở ra di động thông tin lục, nàng tìm được Chu Địch dãy số, đánh qua đi hỏi:

“Địch địch, người biết cái kia Bá Bá ca điện thoại sao?”

Chu Địch mới bị người kêu lên sau hẻm nói chuyện, nhận được điện thoại thân thể mất tự nhiên xoay ba mươi độ, phóng thấp giọng âm: “Người tìm hăn làm gì?”

Kiều Phi cũng không muốn gạ Chu Địch, liền nói cho hăn: “Mấy ngày hôm trước Bá Bá ca tới Nhiệt Cách chơi, mua rất nhiều rượu, hăn rất giăng nghĩa khí, báo đáp tên của ta, ta hôm nay cảm thật nhiều trích phần trăm, cho nên muốn thỉnh hăn ăn một bữa cơm.”

>Chu Địch nghe xong trầm mặc một cái chớp mắt, muốn nói cái gì, rồi rậm lại rồi rậm, vẫn là đem lời nói nuốt trở vào.

Hăn hỏi Kiều Phi: “Vậy người đợi lát nữa, ta hỏi một chút.”

Treo điện thoại, Chu Địch do dự sẽ, triều trước mặt Chử Diễm nói: “Phi tỷ hỏi ta Hạ tổng điện thoại.”

Chử Diễm ừ một tiếng, rồi sau đó từ trong bao móc ra giấy bút viết xuống một chuỗi con số đưa cho hắn.

Chu Địch không tiếp, còn tâm tồn niệm tưởng: “Không cần hỏi một chút Hạ tổng sao? Vạn nhất hắn cũng không tưởng cấp đâu?”

Chử Diễm đem tờ giấy nhét vào Chu Địch trong tay, khoe môi cong lên ôn đạm cười, ý vị thâm trường ở hắn đầu vai chụp hai hạ:

“Tiểu chu, không nên người có ý tưởng, vẫn là trước tiên chặt đứt tương đối hảo.”

Chu Địch: “.....”

Bị Chử Diễm kêu xuống dưới biết được từ ngày mai bắt đầu phải làm Kiều Phi trợ lý thả cần thiết bảo đảm an toàn của nàng khi, Chu Địch là phi thường cao hứng, cảm thấy nào đó sự tình có lẽ có càng tiến thêm một bước khả năng. Nhưng hiện tại Chử Diễm những lời này lại làm hắn khối băng và mặt nháy mắt thanh tỉnh.

Hắn cái này trợ lý, nói trắng ra là chính là giúp đại ca nhìn hắn nữ nhân tiểu đệ.

Chu Địch cái này tế cánh tay nào ninh đến động Hạ Thừa Nam như vậy ùi.

Hắn ủ rũ cụp đuôi mở ra tờ giấy, yên lặng đem mặt trên con số chia Kiều Phi.

Bên này, thu được dãy số Kiều Phi hưng phấn hồng rồi, lập tức tồn hạ Bá Bá ca tên, sau đó tiểu tâm phát đi một câu:

【 Bá Bá ca, người ở vội sao? Ta là sóng sóng. 】

Nhưng này tin tức giống như đá chìm đáy biển, phát ra đi liền không có đáp lại, Kiều Phi từ khách sạn một đường chờ đến trở về trường học cũng chưa thu được hồi phục.

Thời gian đã không còn sớm, Kiều Phi cũng ngượng ngừng tùy tiện cho hẳn gọi điện thoại, chỉ có thể ôm di động nằm ở trên giường chờ hồi phục, không biết qua bao lâu, di động bỗng nhiên ong ong ong chấn động lên.

Kiều Phi đã ở vào nửa ngủ nửa tỉnh buồn ngủ trạng thái, thủ hạ ý thức ấn hạ tiếp nghe, mơ mơ màng màng phát ra một tiếng —— “Uy.”

Điện thoại kia đầu đốn một giây, truyền đến nam nhân lười âm: “Ngủ?”

Kiều Phi phản ứng hạ, đột nhiên bị này công nhận độ rất cao thanh âm cả kinh ủ rũ toàn vô, ngồi dậy, thần trí vèo mà toàn diện khôi phục:

“Không có không có, người là Bá Bá ca?”

“Ân.” Nam nhân như là nói thật lâu nói, thanh tuyến có chút ám ách: “Tìm ta có việc sao.”

Kiều Phi chạy nhanh đem chính mình muốn thỉnh hẳn ăn cơm sự nói ra, điện thoại kia đầu trầm mặc một lát, đồng ý.

“Giữa trưa đi, buổi tối ta có việc.”

“Không thành vấn đề không thành vấn đề.” Kiều Phi vội vàng đồng ý: “Ta đây định hảo địa điểm phát tin nhắn cho người.”

“Hảo.”

Treo điện thoại, Hạ Thừa Nam đứng ở ba mươi tám lầu phòng họp cửa sổ sát đất bên, tĩnh xem đối diện kia tòa nhà lớn thượng chính lóa rực rỡ nhan

sắc biển quảng cáo. Trừ bỏ khai thật lâu sẽ mang đến một thân mỗi một ngoại, hẳn nỗi lòng cũng có chút trầm không xuống dưới.

Hắn ngày mai rõ ràng rất bận, buổi tối muốn đáp phi cơ đi nước Mỹ, lại vẫn là ứng Kiều Phi mời.

Hắn phát hiện chính mình sẽ không tự giác mà bao dung Kiều Phi hết thảy, vì nàng sửa chữa chính mình điểm mấu chốt, cũng sẽ ở nàng bị thương khi đau lòng, nhưng ——

Hạ Thừa Nam không biết loại cảm giác này là động tâm, vẫn là, chỉ là đối năm trước hai người kia tràng tình cờ gặp gỡ sau chưa cởi hứng thú.

-

Ngày hôm sau giữa trưa, ước hảo 11 giờ gặp mặt.

Kiều Phi lần này không keo kiệt, riêng ở trong thành thực trừ danh một nhà tiệm cơm Tây định rồi ghé lô.

Nàng hôm nay hóa trang điểm nhẹ, màu trắng chàm dẹt sam xứng bó sát người quần jean, thanh xuân lại sức sống.

10 giờ năm mươi thời điểm, Hạ Thừa Nam tới rồi nhà ăn.

Có lẽ là buổi tối muốn đuổi phi cơ nguyên nhân, hẳn hôm nay ăn mặc cũng thực tùy ý, đơn giản hắc y quần dài, hữu nhàn trung lộ ra nhàn nhạt tự phụ.

Ngồi xuống, Kiều Phi khách khí đem thực đơn đưa cho hắn: “Bá Bá ca, người gọi món ăn.”

Hạ Thừa Nam đẩy trở về: “Không sao cả, người điểm chính là.”

Nghe vậy, Kiều Phi cũng không hề thoái thác, lần này nàng là quyết tâm phải hảo hảo cảm tạ Bá Bá ca, vì thế chiếu thực đơn thượng quý nhất điểm,

nhìn đến nhà ăn chiêu bài nước Pháp lam tôm hùm khi, mắt cũng không chớp cái nào liền điểm cái năm cân.

Vui sướng ăn sẽ trước đồ ăn, nấu nướng tốt tôm hùm rất cuộc tặng đi lên, mang lên bàn quả nhiên khí thể mười phần, so Kiều Phi tay nhỏ cánh tay còn thô.

Nàng gấp không chờ nổi cầm lấy dao nĩa, thuận tiện tiếp đón Hạ Thừa Nam: “Bá Bá ca, đừng khách khí, ăn nha!”

“Hảo.” Hạ Thừa Nam ừ một tiếng, lấy khăn ăn xoa xoa miệng, thuận tiện lấy ra bật lửa, đang muốn cùng Kiều Phi nói ra đi rít điếu thuốc, Kiều Phi bỗng nhiên ai nha một tiếng.

Hắn ngẩng đầu.

Cô nương chính nhú mày hút ngón trỏ, trong miệng không biết nói thầm cái gì, phát hiện Hạ Thừa Nam đang xem nàng, chạy nhanh ngượng ngừng buông tay, xấu hổ giải thích:

“..... Cái kia, ta bị cái kìm trát hạ.”

Nói xong Kiều Phi chính mình đều cảm thấy có chút mất mặt, nàng ngượng ngừng nhắm lại miệng, không hề chạm vào tôm hùm, ngược lại bưng lên bên cạnh nùng canh uống lên.

Cô nương bên tai một chút hồng bán đứng nàng đáy lòng nho nhỏ thẹn thùng, Hạ Thừa Nam nhìn mặc danh muốn cười, hẳn cực đạ câu môi dưới, đem yên cùng bật lửa thả lại đi, sau đó không nhanh không chậm cầm lấy trước mặt dao nĩa.

Kiều Phi không chú ý Hạ Thừa Nam động tĩnh, chỉ lo cúi đầu yên lặng ăn canh, trong đầu thường thường hiện lên ta là một cái thiếu năng trí tuệ ý

niệm, một lát sau, trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một cái từ đối diện đẩy tới cái đĩa.

Cái đĩa, là no đủ hoàn chỉnh tôm thịt, bên cạnh phóng phô mai mỡ vàng tương.

Kiều Phi sừng sốt hạ, nhìn xem cái đĩa, lại ngẩng đầu nhìn xem Hạ Thừa Nam, nhất thời không phản ứng lại đây hẳn là có ý tứ gì.

Đối diện nam nhân cùng nàng đối diện vài giây, mạc danh bị nhìn ra một chút mất tự nhiên hương vị. Hẳn dời đi tầm mắt, cầm điều thuốc hộp đứng dậy, ra vẻ trấn định nói:

“Nhìn cái gì?”

“Lột hảo còn muốn ta uy đến người trong miệng sao.”

Kiều Phi: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Bá Bá ca người không phải hải sản dị ứng sao?

Người như thế nào hai gương mặt?

Hừ! Thật là cái thảo người..... Thích móng heo tử..! haha!

Thông tri:

Bốn văn đem với chương sau nhập V, (12.11 0 điểm đổi mới)

V sau chương 1 năng lượng cao thật hương báo động trước, V sau đường phân hằng ngày bạo biểu, bọn tỷ muội cẩn thận dùng ăn:)

PS, V chương trừ bỏ đưa bao lì xì ngoại, sóng bá CP còn có thần bí hoạt động, đại gia tới chơi nha.

Cuối cùng cuối cùng, nghiêm túc nói một câu, hy vọng tất cả mọi người đều có thể duy trì chính bản, tác giả gõ chữ không dễ, gõ ra mỗi một chữ đều là tâm huyết, các người duy trì là mỗi một vị tác giả sáng tác lớn nhất động lực.

Thế sóng bá cảm ơn đại gia:)

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 15 Liêu Hãn Mười Lăm Thức

Kiều Phi lớn như vậy, trừ bỏ chính mình thân sinh mẹ giúp đỡ lột quá tôm cua linh tinh đồ ăn, chưa từng có những người khác, đặc biệt là nam nhân giúp nàng lột hảo xác, còn đưa đến nàng trước mặt.

Đây là một kiện tiếp thu lên không quá thói quen, rồi lại lệnh nàng thiếu nữ tâm hơi hơi nhộn nhạo sự.

Kiều Phi cảm thấy, Hạ Thừa Nam nhất định là thấy được vừa rồi chính mình thất thố bộ dáng, cảm thấy nàng là cái không ăn qua tôm hùm đồ quê mùa, cho nên mới sẽ chiếu cố nàng mặt mũi, giúp nàng lột hảo.

Nàng ở trong lòng lại một lần xác định, đại ca thật là người tốt.

Đại ca đã đi hút thuốc, thừa Kiêu Phi một người ngồi ở bàn ăn bên, nàng cầm lấy dao nĩa ở tôm thịt thượng thiết tiếp theo tiểu khối đưa đến trong miệng, tôm hùm hương vị vị thuần tươi ngon, nhưng không biết như thế nào, nàng thế nhưng ăn ra vẻ mặt hơi nhiệt cảm giác.

Hạ Thừa Nam sau khi trở về, xem Kiêu Phi cái đĩa tôm hùm thịt ăn đến mau không sai biệt lắm, trong lòng mạc danh hiện lên một loại kỳ quái mà lại nhảy nhót cảm giác thành tựu, hãn ngồi xuống, phô khai khăn ăn, thanh thanh giọng hỏi:

“Hôm nay người không dùng tới khóa sao?”

“Không cần. Ngày hôm qua chúng ta giám đốc thăng ta chức, ta đợi lát nữa muốn đi cấp chính mình mua điểm quần áo a, trang sức linh tinh trang điểm trang điểm.” Kiêu Phi buông nĩa, thực kiêu ngạo vỗ vỗ ngực cười nói: “Rất

cuộc người Ba Ba tỷ hiện tại là chính thức DJ, tổng phải có điểm không giống nhau cảm giác sao.”

Hạ Thừa Nam nhẹ không thể sát lộ ra một tia cười, ánh mắt ở Kiều Phi trên người đánh giá một lát, phát hiện nàng như cũ ăn mặc đơn giản chất phác, ở trong lòng nhanh chóng tính hạ thời gian, theo sau ra về tùy ý nói:

“Ta ăn no cũng muốn chạy đi, nếu không giúp người tham khảo tham khảo?”

Kiều Phi đốn hạ, trước mắt sáng ngời: “Hảo nha!”

Hạ Thừa Nam nguyên bản cho rằng, Kiều Phi mới vừa lãnh tiền lương, trích phần trăm cũng không tồi, liền tính không mua hàng xa xỉ, ít nhất cũng sẽ đi chính quy thương trường tuyển quần áo, cho nên hẳn mới tưởng nói đi theo, tìm cơ hội mua một kiện thích hợp đưa cho nàng, coi như là chúc mừng nàng thăng chức lễ vật.

Nhưng mà Kiều Phi lại rẽ trái rẽ phải đem hẳn đưa tới một cái tên là nữ sinh phố địa phương.

Đường phố là san sát nối tiếp nhau nữ tính thương phẩm cửa hàng, náo nhiệt phi phàm, rất nhiều thương gia thậm chí đem quần áo treo ở cửa, thương phẩm rực rỡ muôn màu, đông như trẩy hội.

Hạ Thừa Nam hoàn toàn không dự đoán được Kiều Phi sẽ đến như vậy bình dân chỗ nào bán đồ vật, hẳn thực chán ghét người nhiều địa phương, đứng ở đầu phố da đầu tê dại, có điểm mại bất động chân.

Kiều Phi lại không chú ý hẳn biểu tình dị thường, thậm chí hưng phấn kéo khởi hẳn tay hướng trong hướng:

“Bá Bá ca, ta thượng chu tới coi trọng một cái quần, người mau tới giúp ta tham khảo tham khảo!”

Hạ Thừa Nam trở tay không kịp bị nàng kéo vào đi, miệng động hai hạ, ngay từ đầu tựa hồ là tưởng giã giụa, mà khi cảm nhận được trong tay mềm mại độ ấm sau, lại yên lặng nhìn xuống, tùy ý cô nương lôi kéo hẳn xông vào kia phiến thế giới xa lạ.

Kiều Phi nhìn trúng quần ở nữ sinh phố tận cùng bên trong một nhà cửa hàng, nàng lôi kéo Hạ Thừa Nam xuyên qua tầng tầng đám người nhắm thẳng đi, đồ kinh một nhà trang sức cửa hàng khi, nàng bỗng nhiên dừng lại, dừng một chút, đi đến trưng bày trước quầy xem.

Đây là một nhà chuyên môn làm đại bài A hóa cửa hàng.

Kiều Phi tiến đến ánh đèn hạ, nhìn đến Tiffany mới nhất khoản gương mặt tươi cười vòng cổ chủ quán đã ra siêu A bản, gương mặt tươi cười thực đáng yêu, thực sáng lạn.

Nàng nhìn hạ nhãn giá cả, 398, không đủ quầy chuyên doanh một phần mười giá cả.

Năm trước lúc này, nàng còn ở T gia quầy chuyên doanh các loại càn quét, đảo mắt năm nay liền ra tân khoản đều đến từ sơn trại trong tiệm biết được.

Kiều Phi tầm mắt thật lâu luyện tiếc rời đi, cảm thấy này khoản là thật sự đẹp. Nhưng nàng có nguyên tắc, cái gì trình tự làm người nào, nếu nàng hiện tại đã không phải thiên kim tiểu thư, cũng sẽ không mua loại này sơn trại cường căng.

Nhìn sẽ, ở trong lòng lặng lẽ thở dài, xoay người rời đi.

Hạ Thừa Nam đi theo một bên thấy được nàng đậy mắt sở hữu cảm xúc chuyển biến, mặc không lên tiếng đi theo nhìn về phía trên quầy hàng vòng cổ, nơi đó mặt trưng bày rất nhiều kiểu dáng, hẳn không xác định Kiều Phi xem chính là nào một khoản.

“Đi a, Bá Bá ca, chúng ta đi xem quần!” Kiều Phi thực mau lại tươi cười đầy mặt, “Đợi lát nữa người thuận tiện giúp ta chém chém giới!”

Hạ Thừa Nam tầm mắt từ quày dịch khai, nhú mày: “Chém giới?”

“Đối!” Kiều Phi chớp chớp mắt dạy hăn: “Liên cùng các người đi ra ngoài đàm phán giống nhau nha, đợi lát nữa người ở ta bên cạnh đứng, nhất định phải hung một chút, lấy ra đại ca khí thế tới, kinh sợ trụ bọn họ!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hẹp hòi não nhiệt tiểu phổ hẻm người đến người đi, không ai chú ý tới Hạ Thừa Nam giờ phút này một lời khó nói hết biểu tình.

Một chút đều không khoa trương nói, chỉ cần Hạ Thừa Nam cao hứng, mua này phổ đều không phải vấn đề. Nhưng hiện tại, C thành đạn cái ngón tay là có thể rung chuyển thị trường chứng khoán người, lại bị một cái cô nương lôi kéo đi chém giới.

Còn muốn hăn trang xã hội đen.

Hạ Thừa Nam cũng không biết chính mình hôm nay ra cửa là gặp được cái gì thần tiên.

Vài phút sau, Kiều Phi lôi kéo hăn tể đến một nhà kê rockstyle cửa hàng cửa, còn không có đi vào, liền chỉ vào trên tường quả một cái kính bạo tiểu nhiệt quần đối Hạ Thừa Nam nói:

“Liên cái kia, đẹp sao?”

Hạ Thừa Nam ngược mắt liếc mắt, kiểu dáng còn tính thời thượng, mặt liêu là thực lóa cái loại này, thiết kế cũng rất có đặc điểm, thích hợp ở vũ trường ánh đèn hạ xuyên, nhưng là.....

Hăn nhú nhú mày ——

Cũng quá ngán đi, giống như liền mông đều bao không được cái loại này.

“Đây là quần?”

“Cái này kêu nhiệt quần, người liền không hiểu hắc hắc! Người xem cái kia mặt liêu, liền nói đẹp hay không đẹp đi!”

Hạ Thừa Nam đóng cằm miệng, mặt vô biểu tình: “Giống nhau.”

Ánh mắt không có thể được đến nhận đồng, Kiều Phi lại một chút đều không tức giận, nàng cười hì hì xua tay, không hướng trong lòng đi: “Không có việc gì, thằng nam đều nói khó coi!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi tiếp tục lăm bẫm: “Lần trước tới ra giá muốn 599, ta trả giá 499 không bán, hôm nay ta tính toán.....”

Nàng như suy tư gì tính tính, định liệu trước nói: “Hôm nay còn 399!”

Hạ Thừa Nam: “?”

Này cái gì thanh kỳ logic.

“499 cũng không chịu, 399 sẽ bán?”

“Đương nhiên rồi.” Kiều Phi cười tùm tùm chụp vai hắn, đậy mắt giả hoạt nghịch ngợm: “Đại ca, đợi lát nữa liền dựa người lạ.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Rockstyle lão bản nương là cái cùng Kiều Phi không sai biệt lắm tuổi nữ nhân, trong tiệm khách nhân nhiều, nàng nguyên bản không quá để ý Kiều Phi tiến vào, nhưng khóe mắt không cẩn thận liếc đến Hạ Thừa Nam sau, đôi mắt lập tức lộ ra tinh quang đứng lên:

“Hoan..... Hoan nghênh quang lâm!”

Hạ Thừa Nam bị nàng không hề lễ phép thả mang theo vài phần quấy rối tình dục nhìn thẳng xem đến có chút chán ghét, liền không có vào, đứng ở cửa chờ Kiều Phi.

Kiều Phi trực tiếp điếm kia kiện nhiệt quần, thuận thực hỏi lão bản nương: “Này quần bán thế nào?”

Lão bản nương nhìn chăm chăm Hạ Thừa Nam hỏi: “699.”

“???”Thượng chu tới còn 599, hôm nay như thế nào còn trướng giới?

May mắn Kiều Phi phía trước hỏi qua, trong lòng hiểu rõ, chỉ sừng sốt một chốc liền tự tin mười phần mở miệng: “399 bán hay không?”

Lão bản nương từ đối Hạ Thừa Nam thềm nhỏ dải trung bớt thời giờ phiên cái khinh miệt xem thường cấp Kiều Phi, ý tứ đại khái là 【 chơi người trướng đi thôi. 】

Kiều Phi đọc đã hiểu, cầm miệng quay đầu lại, lập tức cùng Hạ Thừa Nam đưa mắt ra hiệu.

Tiếp thu đến tín hiệu Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn không được tự nhiên xê dịch thân thể, ánh mắt hồi phục: 【 xem ta làm gì? 】

Kiều Phi tiếp tục trừng hắn: 【 thượng a! 】

Hạ Thừa Nam: “.....”

Vừa rồi nhân gia cô nương liền đối hắn ký thác trọng vọng, hiện tại chém giới thời điếm, khí thế tuyệt đối không thể nhượng.

Hạ Thừa Nam rối rắm ấp ủ hồi lâu, mới căng da đầu bài trừ hai chữ ——

“Thiếu điểm.”

Hắn thanh âm từ tính khàn khàn, đối thực nữ tới nói là một loại mãnh liệt dụ hoặc.

Lão bản nương phong tình vạn chủng cười cười, chớp mắt, bỗng nhiên từng khẩu.

“Được rồi được rồi, coi như giúp người mang.”

Kiều Phi không thể tin được lần này trả giá lại là như vậy thuận lợi, nàng cao hứng hồng rồi, triều Hạ Thừa Nam đệt cái mặt mày hơn hờ ánh mắt, sau đó móc di động ra chuẩn bị quét mã.

Lão bản nương đem quần bao ở bao nilon đưa cho Kiều Phi, sẵn nàng quét mã đưa tiền khi, lặng lẽ để sát vào, hạ giọng nói:

“Mỹ nữ, đem soái ca điện thoại cho ta, chỉ thu người 300.”

Kiều Phi sừng sốt hạ: “Cái gì soái ca?”

Lão bản nương giận nàng một câu, chỉ vào ngoài cửa: “Liên cái kia giúp người trả giá nha.”

“.....”

Kiều Phi nhìn trang điểm phong tình, nùng trang điểm mặt lão bản nương, cũng không biết sao lại thế này, lòng tràn đầy vui mừng bỗng nhiên liền lạnh xuống dưới, trào ra một trận mãnh liệt phản cảm cùng không khoẻ.

Khi còn nhỏ có người lấy một viên đậu phộng lừa đi rồi Kiều Phi chocolate, nàng thực tức giận, ba ba từ nước ngoài mang về tới nhập khẩu

chocolate, nàng còn không có nếm đến một ngụm, đã bị người khác hoa ngôn xảo ngữ lừa đi rồi.

Chocolate như vậy ngọt, là nàng thích nhất đồ ăn vặt.

Bá Bá ca như vậy hảo, là nàng nhất quý trọng bằng hữu.

Đột nhiên, Kiều Phi kiên định một ý niệm —— nàng cần thiết muốn giống bảo hộ chocolate giống nhau bảo hộ đại ca, không thể làm hấn này viên chất lượng tốt cái trắng bị trước mặt cái này heo mẹ cùng.

Nàng buồn đầu đưa vào mặt mã, một giây sau, lão bản nương trong tiệm vang lên —— “Ngài WeChat tài khoản thu được mười nguyên.”

Lão bản nương sững sốt: “Mỹ nữ, mức không đúng rồi.”

“Đổi.” Kiều Phi lạnh lùng đem quần túi tiền ném trở về: “Cho người mười đồng tiền, chạy nhanh đi mua mặt gương chiếu chiếu chính mình mặt có bao nhiêu đại.”

Nói xong, cũng không quay đầu lại ra cửa hàng môn.

Hạ Thừa Nam không có nghe được Kiều Phi cùng lão bản nương đối thoại, nhìn đến nguyên bản hòa hòa khí khí thành giao mua bán bỗng nhiên thất bại, hấn buồn bực hỏi: “Làm sao vậy”

Kiều Phi nhún nhún vai: “Không có gì, đột nhiên liền không thích.”

Sờ không rõ nữ hài cái gì tâm tư, Hạ Thừa Nam cũng không có tiếp tục truy vấn đi xuống, tài xế lão dư lúc này cho hấn gọi điện thoại tới, hỏi vị trí sau nói mười lăm phút sau đến.

Hạ Thừa Nam nên đi sân bay chuẩn bị.

Ra nữ sinh phố, cuối cùng hô hấp tới rồi một chút thông thuận không khí.

Kiều Phi hỏi hần: “Thế nào khăn cấp đi đâu, ta còn không có mua được quần áo đâu.”

Hạ Thừa Nam: “Đỉnh đầu còn có chút việc.”

Hần nói như vậy, Kiều Phi liền không lại cưỡng lưu, thực mau lão dư lái xe tới rồi đầu phố.

Lão năm hơn kỷ lớn, đôi mắt không được tốt, bởi vậy lái xe khi thói quen mang cái mắt kính che nắng, Kiều Phi đưa Hạ Thừa Nam lên xe, nguyên bản còn muốn nói gì, từ kính chiếu hậu nhìn đến mang theo màu đen kính râm vẻ mặt nghiêm túc lão dư sau, trong lòng tưng tưng, không dám mở miệng.

..... Đại ca liền tài xế nhìn qua đều thực dọa người.

Kiều Phi chỉ có thể bảo trì khoảng cách cùng hần xua tay: “Cúi chào Bá Bá ca.”

Hạ Thừa Nam: “Ân, người tiếp tục đi dạo đi.”

Kiều Phi gật gật đầu, nhìn theo hần rời đi đồng thời, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, chạy nhanh hai bước đuổi theo đi gõ hần cửa sổ xe.

Hạ Thừa Nam buông cửa sổ xe, “Làm sao vậy?”

“Bá Bá ca, 31 hào người có rảnh sao?”

Hôm nay 25 hào, nước Mỹ bên kia sự còn không xác định yêu cầu mấy ngày thời gian xử lý, Hạ Thừa Nam cũng cấp không được khẳng định đáp án, chỉ có thể hỏi Kiều Phi: “Người có chuyện gì sao?”

“Không có gì đặc biệt sự, liền.....” Kiều Phi vuốt đầu cười cười, “Ngày đó buổi tối Nhiệt Cách sẽ có cái vạn thánh bò, có rất nhiều hoạt động, sẽ thực náo nhiệt, người nếu là có rảnh nói.....”

Cô nương thanh âm nhẹ nhàng, giống phong giống nhau phiêu tiến lỗ tai hẳn: “Tới tìm ta chơi a.”

Trong phút chốc, có cái gì mềm mại đồ vật lặng lẽ thoán tiến Hạ Thừa Nam trong lồng ngực tản ra.

Hắn khước miệng dặt dặt, suy nghĩ tạm dừng một lát, gật đầu:

“Hào, ta có rảnh liền tới.”

“Ân!” Kiều Phi trên mặt rõ ràng vui sướng lên, hướng hẳn phất tay: “Kia tái kiến Bá Bá ca! Cúi chào! Chú ý an toàn!”

-

Rolls-Royce sử ra đường phố, lão dư trong lòng tò mò, trăm năm không cảm một câu hẳn cũng nhin không được hỏi: “Thiếu gia, cô nương này ai a?”

Hạ Thừa Nam thân thể thoáng chuyển qua một chút, từ sau cửa sổ nhìn đến Kiều Phi còn đứng tại chỗ, tay ra sức vũ cùng hẳn tái kiến.

Khước môi nhẹ nhàng nhấp nhấp, hẳn xoay người ngồi xong, nhẹ nhàng nhàn nhạt hỏi: “Người cảm thấy đâu.”

Lão dư ở Hạ gia lái xe vài thập niên, nói câu nhìn Hạ Thừa Nam lớn lên nói như vậy cũng không quá đáng, hẳn nghĩ nghĩ, tiểu tâm đáp: “Ta cảm thấy, ngài giống như rất để ý nàng.”

Trong xe tùy ý bá radio âm nhạc, Hạ Thừa Nam uống lên nước miếng, rồi sau đó nhắm mắt, tay nhẹ nhàng đáp đang ngồi vị trung gian trên tay vịn.

Đối với lão dư nói, tuy rằng hẳn không có làm ra bất luận cái gì bên ngoài thượng đáp lại, nhưng lúc ấy trong lòng tính khuynh hướng cam chịu, chính mình là minh bạch.

Hạ Thừa Nam là cá tính tình thực đăm đạc người, hai mươi lăm tuổi trước hẳn mỗi ngày duy nhất tưởng chính là như thế nào mở rộng Hạ thị lực ảnh hưởng, nữ nhân với hẳn mà nói trước nay đều không quan trọng, có thể ở trên thương trường vì thế cho nhau lợi dụng, cũng không sẽ động thật cách.

Nhưng thực hiển nhiên, Kiều Phi ở trong lòng hẳn đã vượt qua đối nữ nhân xác định tình cảm giới hạn.

Kiều Phi trở về nữ sinh phố một người đi dạo sẽ, hứng thú thiếu thiếu mua hai kiện quần áo cùng vài món thích hợp sân khấu khoa trương trang sức, vốn định đi làm tóc hộ lý, tính tính tiền, vẫn là nhịn xuống.

Buổi chiều bốn giờ rưỡi, đi làm còn sớm, hồi trường học lại phiền toái, Kiều Phi phát hiện nữ sinh phố vừa lúc ly Cao Trăn thực tập trung học không xa, liền cho nàng gọi điện thoại, ước buổi tối cùng nhau ăn cơm chiều.

Xảo chính là phụ cận vừa vặn có một nhà xích quán cà phê, Kiều Phi là hội viên, năm trước sung tiền còn không có xài hết, nghĩ nghĩ, dù sao chờ Cao Trăn tan tầm còn muốn nửa giờ, dứt khoát đi đem bên trong tiền dùng.

Đi vào quán cà phê, Kiều Phi đem trang quần áo cùng trang sức túi tùy tay ném đang ngồi vị bên, điểm đồ uống cùng mấy phân đồ ngọt.

Xuyên qua ngoài cửa sổ xem buổi chiều bận rộn thành thị phong cảnh, góc đường đám người, Kiều Phi ngồi ở nhàn nhã quán cà phê, lại rất cuộc không phải quá khứ tâm cảnh.

Khi đó nàng cảm thấy uống cái buổi chiều trà là phi thường đương nhiên sự tình, nhưng sinh hoạt lại nghiêng trời lệch đất cho nàng thượng một khóa, hiện tại nàng đối hết thấy đều thực quý trọng.

Chính nhàm chán căn ống hút ngắm phong cảnh, Kiều Phi trước mặt bỗng nhiên rơi xuống một đạo thân ảnh.

Tiếp theo, một nữ nhân thanh âm kiêu kiêu vang lên: “Là người a.”

Kiều Phi tay chống cằm, quay đầu.

Nói chuyện nữ nhân có điểm quen mắt, nàng dùng sức nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là từ nàng xách bao lần trước nhớ tới tới ——

Là cái kia muốn Bá Bá ca cấp cơ hội tra nữ.

Tra nữ hôm nay như cũ ăn mặc thể diện xa xỉ, nàng đứng, xem Kiêu Phi ánh mắt là trên cao nhìn xuống, là mang theo rõ ràng khinh thường.

Kiều Phi biết ngày đó ở thang máy Bá Bá ca cùng nàng diễn tràng diễn, hiện tại xem tra nữ đối chính mình phản ứng, thực hiển nhiên là để bụng.

>Dựa theo trong TV tình tiết, bước tiếp theo, tra nữ nên hoa thức trào phúng chính mình.

Quả nhiên, tra nữ nhìn đến trên chỗ ngồi màu sắc rực rỡ đóng gói túi, khoe miệng ngoéo một cái:

“Như thế nào, hẳn liền cho người mua loại này quần áo?”

Kiều Phi ở trong miệng liếm liếm nha, không hé răng.

Nhưng tra nữ lại giống như cảm thấy chọc trúng nàng chỗ đau dường như, ly Kiêu Phi lại gần điếm, đôi tay ôm ngực, khom lưng xem nàng:

“Xem ra người ở trong lòng hẳn cũng chẳng ra gì sao.”

Kiều Phi mày thoáng ninh hạ, vẫn là không hé răng.

Văn Lễ Tiệp thấy như thế nào kích Kiêu Phi cũng chưa phản ứng, trong lòng về điểm này cảm xúc không có thể phát tiết ra tới, càng là khó chịu. Kiêu Phi mua tiện nghi quần áo có lẽ là chính mình phạm vị vấn đề, nhưng

có thể ngồi ở loại này xa hoa địa phương uống xong ngọ trà, nhất định là Hạ Thừa Nam cấp tiền.

Tưởng tượng đến vốn nên thuộc về chính mình đồ vật bị người chiếm đi, chẳng sợ chỉ là may mắn, Văn Lễ Tiệp bá chiếm dục đều không cho phép.

Bỗng nhiên nàng nghĩ tới cái gì, khước mắt bừa bãi ngoéo một cái, trầm thấp cảnh cáo Kiều Phi: “Đừng kiêu ngạo, ta biết người ở đâu cái trường học, nếu là không nghĩ trở thành vườn trường danh nhân nói, tốt nhất ——”

“Tùy người liền đi.” Kiều Phi rất cuộc chịu không nổi đánh gãy nàng, bố thí quét tới liếc mắt một cái, lại thu hồi đi, quay đầu tiếp tục xem ngoài cửa sổ, thực ghét bỏ nói: “Đừng xử ở trước mặt ta được không, ảnh hưởng ta uống trà.”

“Người ——” Văn Lễ Tiệp ngơ ngẩn nhìn nàng, khiếp sợ đến thật lâu không thể nói ra lời nói.

Văn Lễ Tiệp đi đến nào đều là bị truy phủng, thói quen người khác đối nàng nịnh nọt lấy lòng, bỗng nhiên toát ra một nữ nhân, vẫn là một cái diện mạo không thua chính mình nữ nhân đối nàng như vậy không chút khách khí, lời nói khiêu khích, nàng trong lòng buồn bực, rồi lại kéo không dưới mặt học phổ phường người đàn bà đánh đá mắng chửi người, chỉ có thể tức muốn học máu chỉ vào Kiều Phi nói một câu:

“Hồ ly tinh!”

Thiên, Kiều Phi cảm thấy này nữ lại nói tiếp không cái xong rồi.

Lười đến cùng người ở nơi công cộng cãi cọ, hơn nữa không sai biệt lắm cũng mau đến 5 giờ, nàng dứt khoát xách theo đóng gói túi đứng lên, cười tủm tủm cong lên khước miệng:

“Cảm ơn khích lệ.”

“Ta đi rồi, người tự tiện nga.”

Dù sao Văn Lễ Tiệp đều nói chính mình kiêu ngạo, Kiều Phi liền tùy nàng tâm tư, cố ý kiêu ngạo mà đụng phải nàng vai rời đi, đi ra vài bước, vẫn chưa hết giận quay đầu lại chớp chớp mắt:

“Chính là làm sao bây giờ đâu, hử liền thích ta này chỉ hồ ly tinh a.”

“.....”

Trần trụi châm chọc làm Văn Lễ Tiệp lồng ngực một đoàn hỏa mau nghẹn tặc, nàng nguyên tưởng rằng nữ hài nhiều ít sẽ đối chính mình có một tia kiêng kị cùng sợ hãi, rốt cuộc chính mình vừa thấy chính là danh môn thượng lưu, mà đối phương hiển nhiên cùng nàng có thân phận thượng xa xôi không thể với tới khoảng cách.

Lại không nghĩ rằng, Kiều Phi như vậy không kiêu ngạo không siểm nịnh, còn trái lại đem nàng chế nhạo một phen.

“Vùng khí ho cò gáy ra điêu dân!” Văn Lễ Tiệp chỉ có thể ở trong lòng thầm mắng một câu, thuận tiện từ trên bàn trừu tờ giấy xoa xoa đầu vai, phảng phất làm như vậy, chính mình vừa rồi bị so đi xuống thế mới một lần nữa thẳng trở về một chút dường như.

Nàng tưởng, nàng loại này danh môn khuê tú, mới khinh thường cùng loại này nghèo bức so đo.

Đi ra tiệm cà phê Kiều Phi thổi tiêu khúc nhi, tưởng tượng đến Văn Lễ Tiệp khí đến nói không nên lời lời nói bộ dáng trong lòng liền mạc danh thống khoái, nghĩ thầm hôm nay lại giúp Bá Bá ca báo thù, quay đầu lại đến hảo hảo mời cái công.

-

Hạ Thừa Nam cùng hứa Nghiêu Sơn ngồi hai mươi tới tiếng đồng hồ phi cơ tới Las Vegas.

Sòng bạc sinh ý đích xác ra một chút vấn đề, có chơi khách ở đây nội thắng mấy vạn đôla sau chưa nộp thuế định rời đi bị bắt trụ, hai phương liên lụy trung sông bạc nhân viên nhất thời kích động đào thương, đối phương là địa phương một cái nổi danh bật thốt lên tú người chủ trì, che trời lấp đất ở chính mình tiết mục thượng bôi đen sông bạc, một lần công bố sông bạc là đến từ Trung Quốc âm mưu.

Trong lúc nhất thời, sông bạc lượng người sậu hàng.

May mắn chính là sự kiện không ai bị thương, tương đối xử lý lên còn tính không như vậy khó giải quyết, duy nhất cần phải làm là một lần nữa thành lập cùng vân hồi địa phương chơi khách đối sông bạc an toàn tín nhiệm cùng tin tưởng.

Hứa Nghiêu Sơn cùng Hạ Thừa Nam trước sau bận rộn ba ngày, đêm nay còn ở trong thành khai một cái từ thiện tiệc rượu, mời địa phương chính. Khách cùng nổi danh nhân sĩ tham gia. Tuy rằng mỗi mệt, nhưng cuối cùng hơi thấy thành quả.

10 giờ rưỡi, thôi bôi hoán trần, ánh đèn đan xen, xã giao một vòng, Hạ Thừa Nam phủng chén rượu đi vào sông bạc bên ngoài hoa viên, tính toán hít thở không khí.

Hắn cùng hứa Nghiêu Sơn kinh doanh nhà này sông bạc quy mô rất lớn, bởi vì cường đại người Hoa du khách nể tình cố động, thế vẫn luôn thực mãnh, Hạ Thừa Nam vưu nhớ rõ khai trương cùng ngày, giữa sân có một nửa khách nhân đều là người Hoa gương mặt.

Đêm đó Hạ Thừa Nam cùng hôm nay giống nhau xã giao cả đêm, uống lên rất nhiều rượu, tề buổi bôi hắn tới trong hoa viên trúng gió, tìm cái an tĩnh

góc ghế trên ngòai xuống sau, tề buổi quốc nội tới điện thoại, liền đi cách đó không xa suối phun bên tiếp nghe, thừa Hạ Thừa Nam một mình ngòai.

Rượu kính phía trên, hẩn nhắm mắt lại, đôi tay phủng mặt, đem đầu thật sâu chôn ở nách.

Cứ như vậy an tĩnh nghỉ ngơi mười tới phút, một cái mềm mại giọng nữ bỗng nhiên ở hẩn đỉnh đầu rơi xuống.

“chinese?”

Hạ Thừa Nam không quá thanh tỉnh ngẩng đầu, mơ hồ ứng một cái âm tiết “Ân?”

Lúc ấy đã là ban đêm hơn mười một giờ, Las Vegas chính trực nhất lãnh mùa, Bất Dạ Thành nghệ hồng quang ảnh hạ bay điểm điểm tuyết mịn, một cái ánh mắt động lòng người nữ hài bỗng nhiên đứng ở trước mặt hẩn.

Nàng ăn mặc màu trắng da thảo áo khoác, trước ngực treo hai cái đáng yêu mao cầu, mũi đông lạnh đến ửng đỏ, không thành tự đến ngòai vào Hạ Thừa Nam bên cạnh, giống đường phố Tổ Dân Phố nhân viên điều giải luận quần trong lòng quần chúng giống nhau, thanh âm mềm nhẹ:

“Là thua hết sao? Ta xem ngươi một người tại đây ngòai thật lâu.”

Hạ Thừa Nam: “.....?”

Nữ hài thấy hẩn biểu tình giật mình nhiên bộ dáng như là khẳng định ý nghĩ của chính mình, ở hẩn đầu vai trấn an tính chụp hai hạ: “Không quan hệ nha, đừng buồn bực lạp, tới loại địa phương này không phải thua chính là thắng, tưởng khai điểm, coi như đêm nay lấy tiền mua phân vui sướng cùng tiêu khiển, lần sau đừng như vậy đánh cuộc nga.”

Nữ hài nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ, nói xong ở chính mình trong bao phiên phiên, rồi sau đó hướng hẳn trong tay tắc một chồng đũa: “Ta trên người tiền mặt liền nhiều như vậy, bất quá khẳng định đủ người mua vé máy bay về nước, mau trở về đi thôi đồng bào tiên sinh.”

—— đồng bào tiên sinh.

Sau lại mỗi lần nhắc tới này bốn chữ, tề buổi tổng có thể cười nửa ngày, hỏi hẳn:

“Người ngay lúc đó bộ dáng có như vậy thảm sao? Chẳng qua uống nhiều quá đi ra ngoài hóng gió, rốt cuộc là như thế nào cho nhân gia nữ hài tạo thành loại này luẩn quẩn trong lòng ảo giác.”

Hạ Thừa Nam một lần cũng không biết Kiều Phi ánh mắt ra cái gì vấn đề.

Nhưng hẳn lúc ấy sở hữu rượu kính nháy mắt liền tỉnh.

Hẳn không nhớ rõ đêm đó ánh trăng, không nhớ rõ đêm đó phong tuyết, chỉ ở phía sau tới rất nhiều cái ban đêm, nhớ kỹ cặp kia cười rộ lên nói không có quan hệ thanh triệt ánh mắt, cùng với rời đi khi cái kia dáng người uyển chuyển nhẹ nhàng bóng dáng.

Hiện tại Hạ Thừa Nam lại ngồi ở cùng nàng sơ ngộ địa phương, đồng cảm như bản thân mình cũng bị, nhắm mắt lại tỉnh tế thể hội, tựa hồ nàng liền tại bên người, năm trước tình cờ gặp gỡ, chẳng qua là vì năm nay càng tốt gặp được.

Hôm nay là hai mươi chín hào.

Nguyên bản ngày mai còn có một cái xã giao, nhưng Hạ Thừa Nam nghĩ nghĩ, vẫn là làm Chủ Diễm đánh sớm nhất nhất ban phi cơ về nước.

Đính hảo vé máy bay sau hẵn bớt thời giờ đi tranh sòng bạc lâu hai, kia một tầng lâu vì hấp dẫn du khách tiêu phí, tụ tập toàn cầu đông đảo hàng xa xỉ bài quầy chuyên doanh.

Hạ Thừa Nam là một người đi.

Nhớ không lầm nói, ngày đó Kiều Phi xem trang sức nhãn hiệu hẵn là Tiffany.

Quầy tử thực nhiệt tình tiếp đãi hẵn, cũng đem năm nay sở hữu tân ra khoản đều cùng hẵn đề cử một lần, Hạ Thừa Nam cũng không thể xác định Kiều Phi lúc ấy xem chính là nào một khoản, nhưng quầy tử triển lãm ra rất nhiều kiểu dáng, có một khoản thiết kế phảng phất có khắc Kiều Phi tên, vì nàng mà sinh.

Hạ Thừa Nam chỉ nhìn thoáng qua liền quyết định là nó.

Đi sân bay trước hứa Nghiêu Sơn thực ngoài ý muốn, phỏng chừng cũng là nghe nói chút cái gì, nói bóng nói gió hỏi Hạ Thừa Nam có phải hay không coi trọng cái nào nữ nhân, trong lòng vương bận.

Hạ Thừa Nam cười, không chút để ý hỏi hẵn: “Chỉ là cùng cái bằng hữu ước hảo cùng nhau quá Halloween, thất ước không tốt.”

Hứa Nghiêu Sơn thật sâu nhìn hẵn một cái.

Hẵn hiểu biết Hạ Thừa Nam, một cái trong mắt chỉ có sinh ý người, mỗi ngày 24 giờ hận không thể bẻ thành 48 giờ tới dùng người, đây xã giao riêng bay trở về đi bồi cái bằng hữu quá Halloween.....

A, hứa Nghiêu Sơn nhìn thấu không nói xuyên, chỉ cười để lại câu: “Halloween yêu ma quỷ quái nhiều, tiểu tâm xem trọng người bằng hữu, đừng bị người đoạt đi rồi.”

-

Mỗi năm mười tháng Halloween đêm trước là hộp đêm nhất hút kim nhật tử.

Nhiệt Cách năm nay chuẩn bị mở rất nhiều hoạt động, còn mời quốc nội đương hồng rapper ca sĩ lên sân khấu biểu diễn, đêm nay chỉ là vị này mình tinh fans liền tới rồi mấy ngàn người, rất nhiều mua không được phiếu chỉ có thể ở ngoài cửa chờ đợi.

Toàn bộ Nhiệt Cách, ngày xưa có thể đồng thời cất chứa một ngàn người nội tràng, đêm nay ước chừng nhiều mau hai trăm người chen vào tới.

Mạnh mẽ Điện Âm tiết tấu, đầy trời dải lụa rực rỡ trang giấy, hiện trường giống như quay cuồng sóng biển, nhắc lên một đợt lại một đợt nhiệt triều.

Sở hữu khách nhân đều hóa từng người thích nhân vật trang dung, ăn mặc áo quần lố lăng, ngay cả Nhiệt Cách nhân viên công tác đều bị yêu cầu toàn bộ tỉ mỉ trang điểm, phối hợp ngày hội chủ đề.

Kiều Phi là lần đầu tiên ở trong tiệm ăn tết, suy nghĩ thật lâu, quyết định cos 《 tự sát tiểu đội 》 vai hề nữ.

Đem tóc trát thành tả hữu đối xứng hai cái cao đuôi ngựa, từng người ở đuôi tóc phun thượng màu lam cùng màu đỏ dùng một lần nhuộm tóc tề, hai con mắt tùy màu tóc bôi lên đối ứng lam đỏ mắt ảnh, khoa trương nùng liệt vụng khai, bên trái khước mắt hạ lại dùng nhãn tuyến bút phác hoạ một con nghịch ngợm đào tâm.

Bôi lên mị hoặc sắc môi đỏ, mang lên dây lưng kim loại cổ vòng.

Lóe màu lam áo khoác phối hợp gợi cảm mạt ngực, trước ngực đường cong mê người, thấp đến hông giác nhiệt quần hạ, nóng bỏng màu đen. Vỡng mắt vớ bao vây ra một đôi thẳng tắp mê người chân dài.

Kiều Phi vai hề nữ mới vừa lên sân khấu, dưới đài liền sôi trào.

Nàng trong tay cầm vai hề nữ tiêu xúng bóng chày bông, một tay ở trên đài tận tình tùy ý khống chế được tiết tấu, tuyết trắng lửa lò eo thon nhỏ ở mê ly ánh đèn hạ tinh tế mềm mại, tùy tiết tấu vận vẹo mỗi một chút đều đỏ bãi các nam nhân mắt.

8 giờ đương hẵn là còn chỉ là dự nhiệt giai đoạn, Nhiệt Cách nóc nhà liền sắp bị ném đi, đây là Ngô Anh Tuấn không nghĩ tới.

Hắn cùng mấy cái cao tầng đứng ở lầu hai liên tiếp gật đầu, đối Kiêu Phi vừa lòng không ngừng đồng thời, cũng bội phục Hạ Thừa Nam ánh mắt tàn nhẫn chuẩn.

Kiều Phi thật là một khối phác ngọc.

Giữa sân âm nhạc chấn động, tất cả mọi người thực hưng phấn, một đám đều là sắp tới cao trào mặt, chỉ có Chu Địch ở Kiêu Phi bên cạnh lo sợ bất an.

Hắn giống như đứng ở một đoàn hỏa bên, mỗi phân mỗi giây đều bị nóng rực.

Sẵn chuyển khúc khoảng cách, hắn nhỏ giọng hỏi Kiêu Phi: “Phi tử, người có thể hay không đem áo khoác khoác lên?”

Âm lãng quá lớn, Kiêu Phi tựa hồ không nghe thấy, nghi hoặc triều hắn đệ cái người đang nói gì đó biểu tình.

Chu Địch đóng câm miệng, không biết có nên hay không quản cái này nhân sự.

Mãn tràng nam nhân đều ở sắc mị mị nhìn chăm chăm Kiêu Phi eo cùng chân, trước không nói vị kia thâm tàng bất lộ đại ca, liền tính là chính hẵn,

trong lòng đều không quá là tư vị.

Càng miễn bàn vị kia gia nếu là thấy được sẽ là cái gì phản ứng.

Nhưng Chu Địch cuối cùng vẫn là chưa nói cái gì, dù sao bọn họ cũng chỉ lên sân khấu một giờ, hiện tại cũng không vài phút, nhẩn nhẩn chạy nhanh kết cục đi.

Đúng lúc này, lập loè mê ly giữa sân một trước một sau tiến vào hai người, trong đó một cái ẩn ở nơi tối tăm nhìn sẽ, môi tuyến chậm rãi nhấp nháy, ánh mắt tiệt thâm.

Bảy phần chung sau, 9 giờ, Kiều Phi phụ trách khi đoạn kết thúc.

Bãi không khí đã bị hoàn toàn điều động lên, Lâm Tịnh Hi tiếp đương lên đài kính ca nhiệt vũ một phen, nàng hôm nay Cos LADY GAGA, mang theo màu trắng tóc giả, màu đen băng da bra, vừa lên đài lại lần nữa kíp nổ toàn trường.

Kiều Phi trở lại hậu trường nghỉ ngơi, nhớ tới trên đường Chu Địch nói với hẳn lời nói sự, hỏi:

“Người vừa rồi cùng ta nói cái gì?”

Chu Địch căn bản ngược ngùng nhìn thẳng đêm nay cả người đều là quang mang Kiều Phi, nàng gợi cảm, nàng nóng bỏng, nàng sở hữu chưa từng có bày ra ra tới mị lực, đều ở đêm nay phát ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Chu Địch thực buồn bực, thực phiền não.

Hắn liền rút tiếp theo bình thủy, như là tìm được rồi dũng khí, thốt ra mà ra nói: “Phi tử, kỳ thật có chuyện ta vẫn luôn giấu diếm người.”

Kiều Phi sững sốt hạ, cảm giác Chu Địch biểu tình thực nghiêm túc, không giống nói giỡn bộ dáng, liền cũng buông đang ở bồ trang tay, chuyển qua

tới xem hẵn:

“Chuyện gì?”

Chu Địch gian nan há mồm, “Kỳ thật..... Kỳ thật bá bá ——”

Lời nói còn chưa nói xong, Kiều Phi di động bỗng nhiên vang lên.

Là di động tin nhắn thanh.

Kiều Phi ngấm mắt phát kiện người dầy số, đáy mắt sáng ngời, lập tức vui sướng hoạt khai di động.

【 ta tới, người ở đâu. 】

Kiều Phi tim đập mặt đỏ theo này tin nhắn đã đến mà hơi hơi gia tốc, nàng không cấm một lần nữa nhìn về phía trong gương chính mình, trang là tốt, không tổn.

Nàng thu hảo thủ cơ, hưng phấn triều Chu Địch chào hỏi: “Bá Bá ca tới, ta đi ra ngoài tìm một chút hẵn.”

“.....” Chu Địch cảm xúc âm đạm xuống dưới: “Hảo đi.”

Kiều Phi lúc này mới nhớ tới hai người giống như đang nói cái gì chuyện quan trọng, một lần nữa hỏi: “Đúng rồi, người vừa rồi muốn cùng ta nói cái gì?”

Chu Địch từ nàng trong mắt nhìn ra khó có thể che dấu hưng phấn, hẵn áp xuống sở hữu tưởng nói, nhàn nhạt lắc đầu, “Không có gì, ta chính là tưởng nói cho người một tiếng, kỳ thật ta ba ba cũng tới, đêm nay ta liền không bồi người chơi.”

Kiều Phi còn tưởng rằng là cái gì đại sự, cười ở Chu Địch đỉnh đầu vỗ vỗ: “Hắc, thúc thúc rất tuổi trẻ a, đợi lát nữa có rảnh ta kính hẵn một ly!”

Chu Địch: “.....”

Được rồi đi, đều là một cái ba ba, cũng đừng khách khí.

Dẫn theo bóng chày côn đi vào nội tràng, suy đoán Bá Bá ca hẳn là ngồi ở ghế dài, nhưng Kiều Phi ở bên trong tràng vòng một vòng không tìm người không nói, ngược lại bị một đồng cuồng hoan “Yêu ma quỷ quái” tể đến ngã trái ngã phải, đang muốn tìm cá nhân thiếu địa phương cho hẳn gọi điện thoại, trong sân sở hữu ánh đèn bỗng nhiên toàn diệt.

Chỉ còn vài sợi rất nhỏ laser đèn qua lại đảo quanh, ngẫu nhiên xẹt qua mọi người mặt.

Hiện tại ở trên đài biểu diễn chính là tên kia thực hồng rapper ca sĩ, hẳn âm nhạc thanh không đoạn, vừa vặn là freestyle thời điểm, không biết có phải hay không hải ra hứng thú, hẳn ngẫu hứng vừa nói vừa xướng ——

“come on cùng ta từ hơn mười đến một, chúng ta chơi cái kích thích trò chơi ~”

“Ai là người mệnh trung chú định, hiện tại liền tới đem TA ôm một cái khăn ~”

Như vậy trò chơi ở trong tiệm không hiếm thấy, xưa nay không quen biết người trẻ tuổi, xa hoa truy lạc vũ trường, chơi chính là kích thích cùng tìm đập.

Bọn họ rất vui lòng, cũng thực chờ mong.

Rapper ca sĩ bắt đầu đếm ngược, từ mười đến một, trong bóng đêm đám người ngo ngoe rục rịch, một đám đều giống động dục dã thú, gửi bên người thích hợp chính mình khác phái.

Kiều Phi bị bọn họ tể đến không thể phân thân, nàng nỗ lực lộn ra mấy tầng đám đông, liền ở sắp hô hấp đến ngoại duyên mới mẽ không khí khi, ca sĩ đếm tới một.

Nháy mắt, thét chói tai sóng triều tới cực hạn, đem đám người tầng tầng bao phủ.

DJ thực sẽ táo không khí đem nhịp trống cùng âm lượng cấp tới rồi cực hạn, trong bóng đêm, không biết là ai kéo lại Kiêu Phi tay trái, tựa hồ muốn ôm nàng nhập hoài, nhưng cơ hồ chính là đồng thời ——

Một cái tay khác ngang trời xuất hiện, túm chặt Kiêu Phi tay phải, đem nàng cả người kéo lại đây.

Người thứ hai rõ ràng mang theo nào đó cảm xúc, có vài phần cường ngạnh cùng bá đạo ở bên trong, là nam nhân mới có lực lượng.

Kiều Phi vốn là bị tể đến đứng không vững, đột nhiên không kịp phòng ngừa bị người xa lạ lôi đi, thậm chí bởi vì đối phương hơi trọng lực đạo mà không thể khống chế đảo hướng hấn phương hướng, cố tình trên mặt đất không biết là ai cuồn hoan tưới xuống một tảng lớn rượu, Kiêu Phi ủng cao gót vừa trượt, người trực tiếp mất đi cân bằng triều đối phương trên người nhào qua đi.

“.....”

Hết thấy phảng phất liền phát sinh ở trong chớp nhoáng, liền Kiêu Phi chính mình đều có điểm hoảng hốt.

Nàng môi, liền như vậy trở tay không kịp dán tới rồi một khác đôi môi thượng.

Lạnh lạnh, mang theo nhàn nhạt mùi thuốc lá.

Cái này ngoài ý muốn tới quá đột nhiên, trong bóng đêm Kiều Phi ngơ ngẩn mở to mắt, mạnh mẽ âm nhạc thanh vây quanh nàng cùng người nam nhân này, nàng hãm ở bên trong, liên tục vài giây đại não đều là trống rỗng.

Chờ phản ứng lại đây chính mình nộ hôn đầu tiên thế nhưng ném ở một cái người xa lạ trên người khi, nàng lại thẹn lại bực mà đẩy ra nam nhân, giơ lên trong tay bóng chày bóng, đang muốn hung hăng cấp đối phương đánh đòn cảnh cáo, người nọ lại bỗng nhiên bắt được nàng cử cao tay,

Rồi sau đó, mềm nhẹ lại cũng bá đạo đem nàng kéo vào trong lòng ngực, chậm rãi cúi người đến nàng bên tai ——

“Là ta.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 16 Liêu Nàng Mười Sáu Thức

Hạ Thừa Nam cùng Chủ Diễm rời xuống đất thời gian là 31 hào buổi tối 8 giờ, lão dư tới đón bọn họ, trên phi cơ cơm Tây sấp khẩu khó ăn, bốn nói trước đem cơm chiều ăn, Hạ Thừa Nam lại kiên trì muốn đi trước Nhiệt Cách.

Lão dư không rõ trong đó ngọn nguồn, Chủ Diễm minh bạch.

Không có lại khuyên, đoàn người trực tiếp đi Nhiệt Cách, tới thời điểm tiếp cận 9 giờ. Hạ Thừa Nam cùng Chủ Diễm tiến nội tràng khi vừa lúc gặp Kiều Phi phụ trách khi đoạn, cô nương hôm nay không biết giả cái gì, một thân tiên vệ trang điểm thiếu chút nữa làm Hạ Thừa Nam không nhận ra tới.

Hắn nhìn quanh bốn phía khách nhân, phát hiện cơ hồ chỉ cần là cái nam, đều ở không hề chớp mắt nhìn chăm chăm Kiều Phi.

Cách hắn gần một bàn nam khách nhân biên nhảy biên giao lưu:

“Cái này DJ hảo mẹ nó hăng hái a, trước kia không phát hiện đâu, mới tới sao?”

“Người hạt đi, ta đã sớm chú ý nàng, phía trước cấp cái kia nước Mỹ DJ làm trợ lý, mẹ nó, sóng thật lớn.....”

Hạ Thừa Nam mày không vui nhú nhú, tìm một chỗ ánh đèn mờ mờ địa phương, mặc không lên tiếng ý ở trên tường xem.

Cứ việc trên mặt gợn sóng bất kinh bình tĩnh như nước, nhưng chỉ có chính hần mới biết được ——

Vừa rồi nào đó không vào nhĩ chữ đã thấm vào hần cảm xúc, thả mặc danh làm hần bắt đầu có loại không chỗ nhưng tiết phiến muộn cảm.

Kiều Phi ở trước mặt hần cách đó không xa DJ trên đài, bị bắt mắt quang bao trùm, hoàn toàn đắm chìm ở Điện Âm tiết tấu, nhiệt lực bắn ra bốn phía, tùy ý tản ra năng mị lực.

Nàng mỗi một lần kêu mạch đều có thể được đến toàn trường khách nhân nhiệt liệt hô ứng, có rất nhiều lần Hạ Thừa Nam cảm thấy đứng ở kia mặt trên không phải cái kia cùng hần cùng nhau ăn tôm hùm chọc tới tay sẽ ngượng ngừng nữ hài.

Mà là ——

Nữ vương.

Nhất hô bá ứng Điện Âm nữ vương.

Cổ tình nàng hôm nay còn ăn mặc gợi cảm nóng bỏng, Hạ Thừa Nam xem lâu rồi, trong mắt cũng không tự biết nhiệt, vài cái Kiêu Phi ở mặt trên tùy ý vũ động nháy mắt, hần thế nhưng có tưởng hung hăng chiết nàng eo xúc động.

Như vậy ý niệm, hần chưa bao giờ đối cái thứ hai nữ nhân từng có.

Sau lại cô nương kết cục, hần điểm điều thuốc, bình phục thật lâu mới từ Hạ Thừa Nam thân phận bứt ra, trở lại Bá Bá ca trên người, cấp Kiêu Phi đã phát tin tức.

Kết quả vài phút sau hần mới vừa nhìn đến cô nương từ hậu đài ra tới, trên đài cái kia ca sĩ lại chơi nổi lên cái gì kích thích trò chơi, trong nhà ánh đèn

sậu diệt, các khách nhân hứng thú bưng bưng, Hạ Thừa Nam nháy mắt liền mất đi Kiều Phi bóng dáng.

Chờ trên đài ca sĩ đếm ngược đến nhất thời, một mảnh ánh đèn xẹt qua sôi trào đám người, cũng chính là lúc ấy, hần nhìn đến vừa rồi nói Kiều Phi sóng đại cái kia nam khách nhân ám chọc chọc bám trụ nàng, trong nháy mắt, hần cơ hồ không có tự hỏi ném yên, như là có ai chiếm trước hần âu yếm chi vật dường như, liền như vậy đuổi tay qua đi, đoạt lại Kiều Phi.

Chỉ là, hần cũng không có nghĩ tới sẽ có hậu tới trời xui đất khiến, hai người cư nhiên liền như vậy hôn tới rồi cùng nhau.

Hạ Thừa Nam thực ngoài ý muốn, Kiều Phi càng ngoài ý muốn.

Nàng nguyên bản cho rằng trước mặt chính là cái người xa lạ, mà khi bên tai rơi xuống kia hai chữ thời điểm, cứ việc lúc ấy tạp âm ném đi nóc nhà, nàng tâm vẫn là hung hăng nháy hạ.

Ngẩng đầu, tối tăm không rõ sân nhảy, đối thượng một đôi đen nhánh mà lại quen thuộc đôi mắt.

—— là hần?

—— như thế nào sẽ là hần!

Ca sĩ trò chơi còn ở tiếp tục, Kiều Phi nhất thời vô pháp từ 【 ta mẹ nó cư nhiên cùng đại ca hôn môi 】 chuyện này trung hoàn hồn, suy nghĩ là nhỏ nhặt chỗ trống, nàng không biết làm sao đẩy ra Hạ Thừa Nam, chạy về hậu trường sau gốc ngòai nửa ngày.

Dư vị môi tiêm chưa tán dư ôn, sờ sờ mặt, năng đến lợi hại.

Chu Địch ở bên cạnh 360 độ đánh giá đầy mặt đỏ bưng nàng, thực nghi hoặc: “Như thế nào mới đi ra ngoài lại đã trở lại, không tìm được Bá Bá ca

sao?”

Kiều Phi: “Ăn qua.”

Chu Địch: “? Ta hỏi người có phải hay không không tìm được Bá Bá ca?”

Kiều Phi: “Bún ốc.”

Chu Địch: “??”

Này tỷ nhóm như thế nào cùng rớt hồn đường như?

Hắn dùng sức gõ Kiều Phi trước mặt cái bàn, “Hắc, Phi tỷ? Tỉnh tỉnh!”

Kiều Phi kinh ngạc nhảy dựng, lấy lại tinh thần, sợ bị Chu Địch nhìn ra cái gì, chạy nhanh cúi đầu có lệ hai câu, nói muốn đi thay quần áo.

Cũng là đứng lên sau nàng mới phát hiện, mắt cá chân chỗ một chút đau đốn hậu tri hậu giác xuất hiện, vừa rời ngoài ý muốn tới quá đột nhiên, nàng mãi đầu óc đều đắm chìm ở cái kia hôn, chút nào không chú ý vạ đến chân đau.

Chậm rãi dịch đến phòng thay quần áo, Kiều Phi một bên thay quần áo, một bên ở trong lòng mặc niệm:

“Chỉ là cái trùng hợp, chỉ là cái ngoài ý muốn! Ngàn vạn đừng thật sự, ngàn vạn đừng cho nhân gia áp lực!”

Đột nhiên, đình một tiếng, di động tin nhắn lại vang.

Kiều Phi trực giác là Bá Bá ca, click mở vừa thấy, quả nhiên ——

【 chạy cái gì? Sau hém chờ người ăn khuya. 】

Kiều Phi thật vất vả bình tĩnh một chút tâm lại thành thích nhảy dựng lên, tay ở trên màn hình ấn vài cái, không biết nên như thế nào hồi.

Vừa mới mới hôn môi hiện tại liền phải gặp mặt, cho nên gặp mặt sau muốn nói gì, hảo xấu hổ.

Trong lòng nghĩ như vậy, Bá Bá ca tin nhắn lại phát tới, hẳn tựa hồ có thể nhìn đến Kiều Phi rồi rầm dường như, hào phóng nói cho nàng:

【 áo khoác bọn họ đều ở. 】

Ngụ ý, không phải chỉ có ta cùng người.

Thậm chí Kiều Phi từ những lời này còn thâm tình tự lý giải ra một cái ý tứ —— 【 ta không phải riêng tới tìm người, vừa rồi thật là cái hiểu lầm. 】

Như vậy lý giải sau, Kiều Phi trong lòng nhẹ nhàng điếm, ít nhất không có vừa rồi như vậy không biết làm sao cùng xấu hổ.

Tất cả mọi người đều là người trưởng thành, hôm nay lại là Halloween, bãi như vậy nhiều xa lạ nam nữ đều tể ở bên nhau, nàng cùng Bá Bá ca thật là không cần thận đụng phải cùng nhau, thật sự không cần phải thương cương thương tuyến.

Nhân gia là đại ca, cái gì sóng gió chưa thấy qua.

Làm đại ca bằng hữu, cũng nên tiêu sái một chút, suất tính một chút mới đúng.

Kiều Phi không ngừng cấp chính mình làm tư tưởng công tác, vài phút sau, như vậy chính diện ám chỉ tựa hồ có hiệu quả, nàng quyết định đi sau hẻm, thoải mái hào phóng thấy Bá Bá ca, gặp mặt sau liền làm bộ cái gì cũng chưa phát sinh quá, nàng không hề cập tới, hẳn cũng không hề cập tới, việc này tự nhiên liền một bút mạt qua.

Lấy ra di động, Kiều Phi bình tĩnh cấp Bá Bá ca trở về cái: 【OK.jpg, lập tức liền đến. 】

Thu được hồi phục Hạ Thừa Nam cũng không biết là khí vẫn là cười.

Liên ở vừa rồi này ngăn ngùn bị đẩy ra mười phút, hẳn thể nghiệm tới rồi so ném ngàn vạn sinh ý còn muốn thất bại tư vị, thực không kinh nghiệm ở trong não tự hỏi dưới mấy vấn đề ——

Nàng vì cái gì chạy?

Nàng sinh khí sao?

Chính mình dọa đến nàng?

Có phải hay không nên nói điếm cái gì hống trở về?

Sau lại thử cho nàng đã phát điều tin tức, chậm chạp không hồi phục, Hạ Thừa Nam càng là một đầu bực bội, vẫn là Chủ Điếm mặt không đổi sắc nhắc nhở hẳn một câu: “Ba Ba tỷ khả năng có điếm bản khoản.”

Bí thư tác dụng luôn là không gì làm không được, Hạ Thừa Nam nghe xong bán tín bán nghi cấp Kiều Phi đã phát đệ nhị điều tin nhắn, quả nhiên, nữ hài đáp ứng.

Hạ Thừa Nam đơn thuần cảm thấy này ngăn ngùn mười tới phút thật sự có điếm dày vò.

-

Phòng thay quần áo Kiều Phi đổi hảo quần áo, khép khiêng vòng đến sau hẻm, cứ việc tới trên đường nàng đã buông xuống vừa rồi cái kia ngoài ý muốn hôn, mà khi chính diện nhìn đến Bá Bá ca khi, nàng mặt vẫn là không biết cố gắng đỏ.

Mười mét không đến khoảng cách, Bá Bá ca, áo khoác ca, cùng với lần trước khách sạn gặp được tam hỏa ca đều ở.

Hạ Thừa Nam lúc này tựa hồ cảm ứng được cái gì, nghiêng đi mắt tới, xa xa cùng nàng tầm mắt tương tiếp.

Bốn mắt đối diện, vừa rồi cái kia hôn giống có hậu di chứng dường như, vừa thấy người nam nhân này liền phạm, giống hỏa giống nhau tàn sát bữa bãi Kiều Phi toàn thân.

Muốn mệnh.

Nàng chạy nhanh gục đầu xuống che dấu, thuận tiện dùng sức hít sâu.

Hạ Thừa Nam thấy nàng khập khiễng bộ dáng, chủ động đi lên đi nhúu mày nói: “Làm sao vậy.”

Kiều Phi cúi đầu, mặt nhiệt đến giống mới vừa khởi nồi sôi trào cá: “Có thể là vừa rồi kia một chút vận tới rồi.”

“Vừa rồi?” Tề buổi cũng là cái bát quái, ngậm điều thuốc thò qua tới xem Kiều Phi chân: “Vừa rồi như thế nào lạ?”

“.....” Hạ Thừa Nam đem cái hay không nói, nói cái dở hẳn đẩy đến mặt sau, trầm giọng nói: “Ít nói lời nói không ai đem người đương người cam.”

Tề buổi là sau đến, hẳn nhảy bèn người được gian tình hương vị, lập tức hạ giọng hỏi Chử Diễm: “Ta có phải hay không bỏ lỡ cái gì xuất sắc hình ảnh?”

Chử Diễm đem hẳn hương phía sau kéo chút, sau đó ở Hạ Thừa Nam nhìn không tới địa phương, lặng lẽ dựng thẳng lên hai cái ngón cái, lại nhẹ nhàng đụng tới cùng nhau.

Ánh mắt lại như vậy muện tao ám chỉ hạ, tề buổi toàn minh bạch.

Mặt sau hai người khe khẽ nói nhỏ, Hạ Thừa Nam cũng quản không thượng, trước mắt chỉ lo lắng Kiều Phi chân.

“Đau lợi hại sao?”

Kiều Phi vội lắc đầu: “Không có, không có việc gì, ta trở về phao cái chân xoa một xoa thì tốt rồi.”

“Phao cái chân là có thể hảo?”

“Ân.”

Hạ Thừa Nam tựa hồ nghĩ tới cái gì, xoay người dặn dò Chủ Diễm:

“Gọi điện thoại cấp đào uyển, liền nói chúng ta hai mươi phút sau đến.”

Tưởng muốn theo kế hoạch đi ăn khuya, nhưng Kiều Phi hiện tại tưởng sớm một chút trở về phao cái trên chân giường ngủ, kết quả còn không có ắp ủ hảo muốn như thế nào lẽ phép không mất xấu hổ cự tuyệt, Bá Bá ca bỗng nhiên cúi đầu hỏi nàng:

“Người đi đường không có phương tiện, không ngại ta ôm người lên xe đi?”

Kiều Phi cảm thấy, Bá Bá ca người này xử sự phong cách thật sự thực phù hợp tên của hắn, làm cái gì đều bá khí phách khí.

Giống vậy hiện tại, hắn rõ ràng đang hỏi chính mình, nhưng chính mình còn không có trả lời, người đã bị hắn bế lên tới đi ra ba mét.

Kiều Phi: “.....”

Toàn thân cứng đờ, đại não chỗ trống, mỗi lần hút vào không khí đều hỗn trước mắt người nam nhân này thở ra hương vị.

>Không chỗ sắp đặt đôi tay nắm chặt quyền đặt ở ngực, cảm thụ được sắp phá tan lồng ngực rung động.

Kế đêm nay hoàn thành nộ hôn đầu tiên thành tựu sau, hiện tại tiếp tục thể nghiệm lần đầu công chúa ôm.

Nàng lấp bắp: “Nếu không các người đi ăn đi, ta tưởng ——”

“Không ăn khuya.” Hạ Thừa Nam trực tiếp đem nàng phóng tới trong xe, chính mình ngồi vào bên cạnh, thấp thấp liếc mắt nàng chân: “Ta mang người đi cái địa phương.”

“.....”

Hai mươi phút sau, xe chạy đến tam hoàn một chỗ thực u tĩnh kiểu Trung Quốc trong hoa viên, tiến vào thời điểm Kiều Phi thấy rõ ràng mặt trên viết 【 đào uyển 】 hai cái chữ to.

Này chỗ địa phương bố trí thật sự thanh nhã, nồng đậm Trung Quốc phong, cổ điển hoa viên núi giả, nơi xa trời cao không biết là cái gì, thẳng đậu đậu sương mù nhiệt khí, làm người có loại hành tẩu trên đời ngoại đào nguyên cảm giác.

“Thật xinh đẹp a, nơi này là làm gì?” Kiều Phi giống Lưu bà ngoại tiến Đại Quan Viên, kéo xuống cửa sổ xe một đường xem, vừa rồi ở hộp đêm phát sinh sự tạm thời bị phân tâm.

“Nha, Ba Ba tỷ, đào uyển a, người không nghe nói qua sao?” Tề buổi ngồi ở hàng phía trước, xoay người lại cùng nàng giới thiệu: “Toàn thành xa xỉ nhất suối nước nóng bể tắm nước nóng hội sở, thượng tiếp đào tuyến sơn nước suối, tất cả đều là thuần thiên nhiên suối nước nóng, phao cả đêm bảo người thần thanh khí sáng.”

“.....” Tề buổi như vậy vừa nói, Kiều Phi giống như có điểm ấn tượng, phía trước ở trung tâm thành phố LED quảng cáo bình thượng nhìn đến quá, thấp nhất tiêu phí giống như đều là bốn vị số nhảy lấy đà.

Nếu chỉ là ăn cái ăn khuya nói, này đốn ai thỉnh đều không sao cả, nhưng như vậy quý tiêu phí Kiều Phi không nghĩ chiếm người khác tiện nghi, rốt cuộc ai tiền đều không phải gió to thổi tới, hưởng chi Bá Bá ca bọn họ loại này ở mũi đao thượng ăn cơm xã hội ca, càng là không dễ dàng.

Nhưng Kiều Phi hôm nay ra tới không mang tạp, trên người tiền mặt cũng không nhiều lắm, gãi gãi đầu, chỉ có âm thầm hy vọng hội sở duy trì di động tiền trả. Nàng WeChat cùng Alipay thấu một thấu, hẳn là đủ cấp.

-

Đào uyển suối nước nóng hội sở, nhân viên công tác trước tiên được bày mưu đặt kế, nhìn đến Hạ Thừa Nam lại đây, trực tiếp đưa bọn họ đưa tới lớn nhất trong nhà suối nước nóng cốc.

Nơi đó đã toàn bộ thanh tràng, một cái tiếp cận mười bình ao to hôi hôi tản ra nhiệt khí.

“Đây là ấn ngài yêu cầu chuẩn bị trung y dưỡng sinh trì, có thể hoạt huyết hóa ứ, cường gân ích cốt.”

“Hảo.” Hạ Thừa Nam đem Kiều Phi chỉ dẫn cấp nhân viên công tác, “Mang nàng đi thay quần áo đi.”

Rồi sau đó đối Kiều Phi nói: “An tâm ở chỗ này phao.”

Kỳ thật này chỗ suối nước nóng diện tích đại, nam nữ có thể cộng phao. Nhưng Hạ Thừa Nam biết đã trải qua đêm nay sự, Kiều Phi một cái nữ hài trong lòng khó tránh khỏi có chút băn khoăn, dứt khoát liền bao này gian, làm nàng một người ở bên trong phao.

Hẳn phía trước cơ bắp vất vả mà sinh bệnh tới nơi này phao quá một lần, ngày hôm sau toàn thân liền sáng khoái rất nhiều, cho nên đương Kiều Phi đưa ra về nhà phao chân thời điểm, hẳn liền có mang nàng lại đây ý niệm.

Nàng một người muốn như thế nào phao? Muốn như thế nào khom lưng mát xa?

Còn không bằng giúp nàng đều an bài hảo.

Kiều Phi khập khiễng bị nhân viên công tác đưa tới phòng thay quần áo, đào uyển thống nhất khách nữ phục là thực kiểu Trung Quốc màu hồng nhạt hán phục mượt ngực váy, mềm nhẹ một kiện khóa lại trên người, rất là tươi mát lịch sự tao nhã.

Kiều Phi mặc tốt quần áo lại hồi sưởi nước nóng cốc khi, Hạ Thừa Nam bọn họ đã không còn nữa.

Nàng sững sốt hạ, mặc danh không có cảm giác an toàn dường như, quay đầu hỏi phục vụ sinh: “Cùng ta cùng nhau tới bằng hữu đâu?”

Phục vụ sinh nói: “Hắn nói nơi này để lại cho ngài một người phao, bọn họ ở cách vách nga.”

“.....”

Bá Bá ca luôn là như vậy, đem đối nữ tính tôn trọng làm được cực hạn.

Kiều Phi tuy rằng cảm kích, trong lòng lại cũng mặc danh hiện lên một tia buồn bã cảm giác.

Nàng đi chân trần chậm rãi hoạt tiến trong ao.

Này khối ao đặc biệt đại, bất quy tắc hình tròn, bốn phía đều là thiên nhiên cục đá xây, tam căn ống trúc róc rách hướng trong đưa mạo nhiệt khí sưởi nước nóng, thiết kế phi thường cổ phong.

Kiều Phi thân thể rơi vào đi kia một khắc, đích xác thực ấm áp, thực thả lỏng.

Đang muốn nhắm mắt lại an tĩnh phao một hồi, treo ở cửa trường màn bông nhiên động hạ, tựa hồ có người trải qua, lại như là một trận gió thổi qua.

Kiều Phi dò ra thân mình nghiêm túc nhìn nhìn, bốn phía đều im ắng, cho nên hẳn là phong đi.

Nhưng không quá hai phút, màn lại quý dị bị một trận gió mang đến giật giật, lần này Kiêu Phi xem đến rõ ràng, có cái thân ảnh từ cửa bay nhanh thoán đi qua.

Nàng lông tơ run mà dựng thẳng lên, vội kéo ra giọng nói kêu phục vụ sinh.

Phục vụ sinh tiến vào khi, Kiêu Phi trên mặt đã phao ra hơi hãn, nàng sốt ruột hỏi: “Cái kia, có thể hay không làm ta bằng hữu lại đây một chút?”

“Tốt, ngài chờ một lát.” Phục vụ sinh không hỏi nhiều, lập tức đi ra ngoài đệ tin tức.

Phục vụ sinh đi rồi, Kiêu Phi độ cao cảnh giác nhìn cửa màn, tổng cảm thấy vừa rồi người kia ảnh bộ dạng khả nghi, chỉ chốc lát, màn bông nhiên bị người xốc lên.

Kiều Phi tâm đột nhiên nhắc tới.

Lại giây tiếp theo, một trương quen thuộc mặt từ phía sau lộ ra.

Bá Bá ca rũ xuống trong tay còn gấp căn châm đến một nửa yên, một trương tuần lãng thanh lãnh mặt chiếu vào màn hạ, nhìn nàng:

“Làm sao vậy?”

Kiều Phi vừa mới còn khẩn trương tâm lập tức liền thả lỏng lại, nàng thật cẩn thận vẫy tay: “Bá Bá ca, người tiến vào hạ.”

Hạ Thừa Nam xa xa nhìn nàng một cái, do dự một giây, kháp yên đi vào tới.

Đến gần sau, ở ao bên ngòi xồm xuống hỏi nàng: “Là thủy ôn không thích hợp sao?”

Kiều Phi lắc đầu, đôi mắt nhanh như chớp ở hẳn phía sau xách xoay hai vòng, rồi sau đó tới gần hẳn, che miệng nói: “Vừa rồi ta nhìn đến có cái thân ảnh vèo mà từ cửa đi qua, sau đó không hai phút, vèo mà lại đã trở lại.”

Hạ Thừa Nam mi cảnh giác nắm thật chặt, đang muốn kêu phục vụ sinh tiến vào hỏi cái minh bạch, bỗng nhiên đáy mắt vừa động nhớ tới cái gì, nháy mắt minh bạch là chuyện như thế nào.

Hắn mặt mày giãn ra khai, nổi lên một tia mang theo hứng thú ý cười:

“Người sợ?”

Tuy rằng bị xem thấu rất thật mất mặt, nhưng Kiều Phi vẫn là không thể không thừa nhận: “Khuya khoắt lớn như vậy địa phương theo ta một người phao, ta..... Là có điểm sợ.”

“Kia làm ta tiến vào, người sẽ không sợ ta sao?” Hạ Thừa Nam lười nhác, cố ý đến gần rồi chút.

“.....”

Kiều Phi lùi về trong nước, thực thông minh đáp: “Ta vì cái gì muốn sợ chính mình bằng hữu.”

Hạ Thừa Nam nhìn cô nương thanh triệt đôi mắt, đáy mắt phóng qua một chút ý cười.

Lời nói vòng trở về, nàng một người phao suối nước nóng sợ hãi hẳn cũng không có biện pháp, tổng không thể chính mình cũng cởi quần áo đi xuống bồi nàng phao.

Uyên ương tắm sao, Hạ Thừa Nam còn không có như vậy vô sỉ.

Vì thế chỉ có thể như vậy ngồi xồm ao bên, thủ nàng.

Bể tắm nước nóng độ ấm vốn là cao, nóng hôi hôi tự mang áy muội lự kính, hai cái thành niên nam nữ đơn độc ở chung thực dễ dàng sinh ra kỳ quái không khí.

Kiều Phi đã nhận ra, vì tránh cho loại này không khí lan tràn, nàng nhìn đến bên cạnh ao có một rổ vừa rồi phục vụ sinh lưu lại hỗn hợp cánh hoa, chạy nhanh lấy lại đây, chậm rì rì toàn bộ đảo vào trong ao, biểu hiện ra một bộ chính mình rất bận bộ dáng.

Thực mau, trong nhà tràn ngập ra một cỗ thắm người mùi hoa, mang theo nhàn nhạt ngọt ngào cùng lãng mạn, vi diệu kiêu diễm một thất.

Kiều Phi dùng sức nghe nghe, trong lòng tưởng —— thật hương.

Nàng cũng tưởng cho đại gia tìm điểm đề tài, vì thế quay đầu hỏi Hạ Thừa Nam: “Bá Bá ca? Đây mùi hoa không hương?”

Hạ Thừa Nam ánh mắt từ trên mặt nàng chuyển qua nàng trong tay tiêu tống, cuối cùng lại chậm rãi di hồi trên mặt, dừng một chút, ý vị thâm trường hỏi:

“Ân.”

“Hương.”

Kiều Phi thực thích cánh hoa hương vị, ở trong ao hãy còn trầm mê nửa ngày, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, chậm rãi bơi tới Hạ Thừa Nam này một đầu, chống cằm thần bí hề hề nói:

“Bá Bá ca, ta thiếu chút nữa đã quên nói cho người một sự kiện, bảo đảm người nghe xong cao hứng.”

Hạ Thừa Nam nhướn mày: “Nga?”

“Hắc hắc, mấy ngày hôm trước ta gặp được thang máy cùng người nói chuyện nữ nhân kia, nàng đem chúng ta diễn diễn thật sự, đi lên liền trào ta cái này tình địch một đốn, còn mắng ta là hồ ly tinh.”

Văn Lễ Tiệp nuông chiều ương ngạnh, Hạ Thừa Nam nghe xong tâm lộ bộ hạ, mắt lập tức trầm hạ tới: “Nàng thế nào người?”

“Thiết, nàng có thể đem ta thế nào a.” Kiều Phi ở trong ao từ từ xoay cái vòng, rồi sau đó nhéo lên vài miếng cánh hoa, nãi hung nãi hung ở trong tay xoa toái: “Ba Ba tử ra tay, dời đến nàng ngâm miệng!”

“...Phải không?” Hạ Thừa Nam lúc này mới ần ần buông tâm, thuận miệng hỏi: “Như thế nào dời? Nói cho ta nghe một chút.”

Kiều Phi mặt mặt, bơi tới trước mặt hắn, ngửa đầu cười tủm tủm xem hắn: “Ta nói người đừng nóng giận a, ta chỉ là chỉ đùa một chút, tưởng khí khí nàng, diệt diệt nàng kiêu ngạo khí thế.”

“Hảo, không tức giận.”

Kiều Phi nhiều lần tự hỏi vẫn là không yên tâm, nói phía trước riêng du xa chút, cùng Hạ Thừa Nam bảo trì khai một khoảng cách, cố ý lấy so Trung Quốc hảo đầu lưỡi còn nhanh tốc độ một giây nội biểu hoàn chỉnh câu nói:

“Ta nói người liền thích ta như vậy hồ ly tinh.....”

Cái này ngữ tốc ra tới cơ bản cùng cấp “@## ¥%%&***# ¥# ¥”

Kiều Phi chính mình cũng chưa nghe hiểu nàng nói cái gì ngoạn ý nhi.

Hạ Thừa Nam càng là vẻ mặt dấu chấm hỏi bộ dáng.

Hắn đứng lên, dọc theo ao đi đến Kiều Phi nơi vị trí, ngồi xổm xuống, không chút để ý bắt được nàng cánh tay: “Lại đây.”

Rồi sau đó đem nàng kéo đến bên người: “Ta không nghe rõ, người nói cái gì?”

Hai người khoảng cách rất gần, Kiều Phi bị hắn khống chế được, không thể tránh tránh cho lại đối thượng nam nhân cặp kia hắc trầm đôi mắt.

Giờ phút này hắn trong mắt súc ái mọi hơi nước, khóe mắt câu lấy ẩn ẩn độ cung, giống đang cười, lại không giống, mặc danh xem đến Kiều Phi bên tai nóng lên, tim đập không tự giác mà nhanh hơn.

Nàng mất tự nhiên từ Hạ Thừa Nam trong tay rút ra cánh tay, liếm liếm môi, ra vẻ trấn định tách ra đề tài: “Thủy ôn có phải hay không có điểm cao, Bá Bá ca người đi ra ngoài giúp ta hỏi một chút.”

Liền tại đây vi diệu vài phút, Kiều Phi phát giác, trải qua quá đêm nay sự, nàng cùng Bá Bá ca chi gian có cái gì thay đổi.

Mà vừa mới cái loại này chẳng sợ chỉ là vui đùa nói cũng không thích hợp lại nói xuất khẩu, mặc danh sẽ làm người khác cảm thấy chính mình là ám chỉ cái gì, đồ thêm lẫn nhau xấu hổ.

Kiều Phi bơi tới đầu gió chỗ, lạnh lạnh nóng lên mặt, nhẹ hư một hơi —— may mắn nàng vừa rồi cũng không nghiêm túc nói.

Cô nương sắc mặt ửng đỏ chạy ra, chỉ chừa nửa cái tâm ở trong ao bóng dáng, nàng tóc dài khoác, ướm át sợi tóc hỗn độn triền trên vai thượng, ngẫu nhiên dính vài miếng hoa hồng, nhu nhược động lòng người.

Hạ Thừa Nam đốn sẽ, đứng lên.

Xoay người kia một khắc, dư quang từ cô nương trên người thu hồi, đáy mắt nhiễm cực đậm ý cười, khóe môi không lộ thanh sắc ngoéo một cái
——

Ân, nàng dỗi đến không sai.

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 17 Liêu Hãn Mười Bảy Thức

Ban đêm 10 giờ, Hạ Thừa Nam trở lại cách vách trà thất.

Tề buổi cùng Chủ Diễm đang ở nghiên cứu kia khối tơ vàng nam đồ cổ trà bàn, thấy lão bản trên mặt thế nhưng phá lệ có tươi cười, tề buổi run lên vai, lớn mật chế nhạo hần:

“Nha, mùa xuân nhanh như vậy liền tới rồi sao?”

Hạ Thừa Nam lập tức thu hồi biểu tình, ngồi xuống sau lạnh lùng liếc hần liếc mắt một cái, cùng nhớ tới cái gì dường như trách mắng:

“Ta mẹ nó còn chưa nói người.”

“?”

“Người vừa rồi đi WC làm gì, ta đồng ý người đi sao?”

Tề buổi vi lăng, giật giật miệng: “Ta hiện tại ăn sáng trưa chiều cơm đều cùng ngài đánh báo cáo, không đến mức đi WC cũng đến báo cáo đi?”

Hạ Thừa Nam thấp liễm đôi mắt, bưng lên một ly ửng tiết trà Ô Long, thổi nhẹ khẩu, nhàn nhạt nói: “Người thượng liền thượng, hảo hảo đi đường có thể chết sao? Đầu thai sao? Chạy như vậy mãng làm gì? Có biết hay không sẽ dọa đến người khác?”

“.....”

Vừa rồi bởi vì mắc tiểu, tề buổi đi toilet thời điểm thật là bước đi như bay điếm.

Hạ Thừa Nam như vậy vừa nói hẳn toàn minh bạch, phỏng chừng là cách vách cô nương đem chính mình đương cái gì đêm khuya hái hoa tặc, trách không được sẽ làm người tới kêu Hạ Thừa Nam đi.

Được, dù sao hiện tại ở lão bản trong mắt, cách vách vị kia mới là đầu quả tim nương nương, vạn sự đều lấy nàng vì trước.

“Hành hành hành.” Tề buổi cầm viên ăn ném vào trong miệng: “Tóm lại về sau có sóng nương nương địa phương ta đều tránh lui ba thước, miễn cho quấy nhiễu nàng phượng giá, được rồi sao?”

“Sóng nương nương là cái quỷ gì?” Chử Diễm nhin không được cười cười: “Vậy người là tề công công sao?”

“Ai ai ai!” Tề buổi bất mãn dương cao giọng âm: “Người nhìn không thấy TV? Ta như vậy ít nhất đều là ngự tiền thị vệ, công công giống nhau là người như vậy nhi, bên người hầu hạ, ha ha ha!”

Chử Diễm: “.....”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Chính trò chuyện, bên ngoài phục vụ sinh gõ cửa:

“Thiếu gia, ngài bằng hữu đổi hảo quần áo, đi trước đài mua đơn đi.”

Hạ Thừa Nam vừa nghe nhú mày quay đầu lại, ngay sau đó đứng lên.

Nàng là điên rồi sao?!

Kiều Phi loại này thao tác vẫn là lệnh ở đây ba nam nhân lần đầu kiến thức, Chử Diễm cùng tề buổi liếc nhau, cũng theo sát đuổi theo đi.

【 đào uyển 】 trước đài.

Kiều Phi phao đến toàn thân ẩm áp cùng ra tới, không biết có phải hay không gia tốc máu tuần hoàn nguyên nhân, trên chân thương hảo rất nhiều, chậm rãi đi hoàn toàn không thành vấn đề. Nàng trong lòng vui vẻ, đổi hảo quần áo sau không chào hỏi liền lạng lẽ đi trước đài.

Tránh cho đợi lát nữa cướp mua đơn xấu hổ, nàng đến chạy nhanh đem chính mình tiêu phí kia một phần kết, nếu... Nếu Bá Bá ca bọn họ tiêu phí không nhiều lắm nói, khê căn môi nàng thỉnh cái khách cũng đúng.

Rốt cuộc nhân gia phía trước tới trong tiệm mua 20 nhiều vạn rượu đầu.

Ôm như vậy ý niệm, Kiêu Phi khê meo meo đi vào trước đài, xác định có thể di động chi trả sau, lập tức cùng phục vụ sinh biểu đạt muốn mua đơn ý nguyện sau, đối phương nói tốt, làm nàng chờ một lát.

Kiều Phi tích cực lấy ra di động, chuẩn bị quét mã.

Một phút đồng hồ sau, người phục vụ mỉm cười đối nàng nói:

“Tiểu thư, ngài tuổi nước nóng cốc tổng cộng tiêu phí tam vạn tám ngàn nguyên chính, thỉnh đưa điện thoại di động nhắm ngay nơi này quét mã nga!”

Lạch cạch một tiếng.

Kiều Phi di động cùng cầm cùng nhau rút tới rồi đá cẩm thạch trên mặt bàn.

“Nhiều, nhiều ít?”

“Tam vạn tám.”

Ngày, đây là đem thần tiên thủy đều đảo đi vào cho nàng phao sao...

Kiều Phi căng da đầu nhặt lên chính mình di động, Alipay thêm WeChat thất thất bát bát khâu một chút mới đủ cấp cái số lẻ.

Lâu không ra hồn, cũng không biết kẻ có tiền thế giới đã xa hoa lãng phí đến tận đây... Nàng từ trước ở Nhật Bản phao quá quý nhất suối nước nóng cũng còn không có quá vạn.

Nằm di động, trường hợp một lần có chút xấu hổ.

“Ngài còn phó sao?” Người phục vụ hỏi.

“Phó phó.....” Kiều Phi đời này không ra quá loại này nan kham tình huống, da đầu tê dại, chính cân nhắc muốn hay không lâm thời với ai mượn một chút, một đôi tay từ phía sau nhanh chóng trừ đi rồi di động của nàng.

Sau đó, một trương kim tạp từ Kiều Phi trước mắt xẹt qua, đưa đi phục vụ sinh trong tay.

Kiều Phi: “.....”

Hạ Thừa Nam đem điện thoại thả lại nàng áo ngoài túi tiền, khác cái gì cũng chưa nói, liền hỏi câu:

“Chân hảo điểm sao.”

Kiều Phi chất phác gật gật đầu.

Có thể không hảo sao, hoàn toàn chính là thần tiên thủy suối nước nóng sao, sớm biết rằng như vậy quý, nàng vừa rồi nên uống thượng mấy khẩu, nói không chừng ngày mai tỉnh ngủ còn có thể trường kỷ trà cao centimet.

Chữ Diễm lúc này đem xe khai lại đây, xuống xe cùng Hạ Thừa Nam nói: “Ta cùng tề buổi đi ăn chút ăn khuya.”

Hắn lời nói có ẩn ý, ngắn gọn sáng tỏ, Hạ Thừa Nam toàn minh bạch.

“Đi thôi.”

-

Tới thời điểm bốn người, đi thời điểm chỉ còn hai cái.

Hạ Thừa Nam lái xe, Kiều Phi ngồi ở trên ghế phụ, không khí an tĩnh lại vì diệu, xe khai ra mấy km cũng chưa người ta nói lời nói.

Giống như ai trước chủ động đã mở miệng, ai chính là cái kia trong lòng có quý người dường như.

Kiều Phi suy nghĩ thực loạn, rõ ràng cảm thấy hiện giờ lại ngồi ở người nam nhân này bên người, có loại nói không nên lời cảm giác.

Ở đã trải qua ngoài ý muốn mà hoảng loạn một hôn, bá đạo trực tiếp công chúa ôm, cùng với suối nước nóng bên gặt gao nóng rực liếc mắt một cái đối diện sau, Kiều Phi có thể xác định ——

Loại này vi diệu cảm giác kêu ái muội.

Mà độc thân solo hơn hai mươi năm không biết nai con chạy loạn là cái gì tư vị nàng, đêm nay cũng đã hiểu.

Tâm đến bây giờ còn ở bồn chồn.

Kiều Phi tuy rằng không nói qua luyện ái, nhưng nàng minh bạch, ái muội sở dĩ có thể thành lập, đầu tiên chính là bởi vì —— nàng đối với đối phương cũng tồn tại ẩn hình hảo cảm.

Cho nên nàng không biết làm sao rối loạn, ở trong lòng liễu mạng hồi tưởng, đến tột cùng là từ khi nào bắt đầu, đối bên người người nam nhân này có liên chính mình cũng chưa phát hiện hảo cảm.

Đắm chìm ở chính mình suy nghĩ, Kiều Phi hoàn toàn không phát hiện ở một bên lái xe Hạ Thừa Nam, trong mắt âm thầm, giống như rót đầy mê mang đêm sương mù, thấy không rõ đáy mắt cảm xúc.

Lăn nhau giống như đều có tâm sự.

Cuối cùng, vẫn là một chiếc điện thoại cứu vớt hai người chi gian kỳ quái không khí.

Kiều Phi di động vang, là phía trước tìm hẩn làm cầm thể đoàn phim đạo diễn đánh tới, hỏi nàng gần nhất có thể hay không, có cái kịch yêu cầu cầm thể.

Cấp phí dụng còn tương đương khả quan, Kiều Phi tưởng có thể là lần trước biểu hiện hảo, cho nên đạo diễn mới cho nàng trưởng giới.

Lần này kịch ở cách vách tỉnh điện ảnh thành, yêu cầu một vòng thời gian, Kiều Phi không xác định có thể hay không thỉnh đến giả, liền trước cùng đạo diễn nói ngày mai hồi phục.

Treo điện thoại, hai người chi gian không khí giống như hòa hoãn chút, theo cái này đề tài Hạ Thừa Nam tùy ý hỏi: “Lại có người tìm người đóng phim sao?”

Kiều Phi ngượng ngùng cười: “Chỉ là cái đàn cổ thể thân, cùng diễn viên so kém xa, ta sẽ không diễn kịch.”

Hạ Thừa Nam ừ một tiếng, nắm tay lái, “Không tồi, phi vật chất văn hóa di sản, hiện tại sẽ người không nhiều lắm.”

“Ân đâu, trước đó không lâu ta một cái sư tỷ đàn cổ thường thức sẽ, vé vào cửa xào tới rồi 5000 khối một trương, thuyết minh càng ngày càng nhiều người thích truyền thống quốc nhạc.”

Nói đến này đó Kiều Phi nhưng thật ra sinh động vài phần.

Hạ Thừa Nam cũng cảm nhận được nàng thả lỏng, liền theo nàng lời nói hàn huyên đi xuống, chậm rãi, xe cũng ly học viện Âm Nhạc càng ngày càng gần.

Tuy rằng phần sau đoạn xe trình lẫn nhau liêu âm nhạc còn tính hợp ý, nhưng vừa rời ở suối nước nóng hội sở mua đơn sự Kiều Phi vẫn luôn nhớ kỹ, mắt thấy mau đến học viện cửa, nàng ở trong lòng mặc lại mặc, rốt cuộc nhin không được mở miệng:

“Bá Bá ca, đem người Alipay tài khoản phát ta hảo sao, phao suối nước nóng tiền ta đợi lát nữa trở về chuyển ——”

Lời còn chưa dứt, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên dẫm phanh lại.

Mang theo một chút nhỏ đến khó phát hiện cảm xúc, lại tựa hồ là ấn nhẫn thật lâu. Hắn ấn đường động hạ, quay đầu xem Kiều Phi: “Người nhất định phải cùng ta phân đến như vậy thanh sao?”

Kiều Phi: “.....”

Nhưng ta cùng người cũng không phải không cần phân đến thanh quan hệ a.

Ít nhất, trước mắt không phải.

Tuy rằng trong lòng là như vậy tưởng, Kiều Phi ngoài miệng lại chưa nói xuất khẩu.

Nàng dừng một chút, cởi bỏ đai an toàn, thực nhẹ cúi đầu nói: “Bá Bá ca, người như vậy ta sẽ có áp lực.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Tiền ở Hạ Thừa Nam trong mắt chính là một số tự, nhưng hẳn đích xác đã quên, trước mặt cái này nữ hài mới đã trải qua sinh hoạt biến đổi lớn. Làm nàng dùng bằng hữu thân phận đi tiếp thu này hết thấy, hiển nhiên là vô pháp tiếp thu.

Nào đó trình độ thượng, chính mình cường thế tặng cho khả năng cũng không sẽ làm nàng cảm thấy vui sướng. Tương phản, như nàng theo như lời, sẽ có nào đó vô hình áp lực.

Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ thở dài, suy nghĩ một lát, nhàn nhạt mà nói:

“Hôm nay là bởi vì ta lộng bị thương người chân, cho nên muốn phải làm ra một chút bồi thường, nếu người cảm thấy có áp lực nói, có chuyện có lẽ người có thể giúp được ta.”

“Ân?” Kiều Phi tin là thật quay đầu xem hẳn, trong mắt lạng lạng, “Gặp cái gì? Ta nhất định giúp.”

“Ta gần nhất... Giấc ngủ không tốt lắm.” Hạ Thừa Nam ngón tay vô ý thức mà ở tay lái thượng khẩu, thuận miệng biên: “Nghe nói đàn cổ âm sắc có trợ miên điều tiết tác dụng, ân... Vừa rồi người nói người sư tỷ khai một hội Diễn Tấu Hội phiếu giới 5000, vậy người tới cấp ta đạn bảy lần, như vậy tính huề nhau sao.”

“Nhưng ——”

“Liên như vậy định rồi.”

“.....”

Kiều Phi cảm thấy Bá Bá ca này rõ ràng chính là làm chính mình chiếm tiện nghi sao.

Nhưng nàng cũng biết xã hội anh em đều thực giáng nghĩa khí, nếu đã thỉnh phao suốt nước nóng, hiện tại cũng cho làm chính mình thể diện lui tới bậc thang. Nàng lại không theo hạ, liền thật là có điểm không biết tốt xấu.

Nghĩ vậy, Kiều Phi chỉ có thể đồng ý.

Nhưng nàng nói: “Cái gì bảy không bảy lần, người đừng cùng ta khách khí, khi nào người muốn nghe ta liền tới đạ cho người nghe.”

Đàn cổ từ xưa đến nay đích xác có thể cho người tĩnh tâm, nàng thực thành tâm tưởng giúp Bá Bá ca điều chỉnh tốt giấc ngủ.

Hạ Thừa Nam nghe xong nàng yêu cầu, môi tuyến chậm rì rì phập phồng giờ lên: “Hảo.”

Đạt thành hiệp nghị, Kiều Phi tâm tình pha hưng phấn cùng Hạ Thừa Nam ước định lần đầu tiên “Cầm liệu” thời gian, liền ở ngày hôm sau buổi tối 10 giờ, Kiều Phi từ Nhiệt Cách tan tâm liền qua đi, mỗi lần đạ nửa giờ.

Chờ cô nương rõ ràng triển khai miệng cười rời đi, Hạ Thừa Nam mới từ ngoại phục trong túi lấy ra cái kia từ nước Mỹ mua Tiffany vòng cổ, ở chỉ gian bát bát, đáy mắt tùy theo hiện lên trong suốt quang.

Vài giây sau, hãn bất đắc dĩ nhú mày tâm ——

Hoặc là thật là hãn quá nóng nảy.

Vẫn là trước phóng, lại tìm cơ hội đi.....

>-

Trở lại ký túc xá đã mau 12 điểm, đại bốn không còn mấy cái ở giáo sinh, trường học quản cũng từng, cái này điểm còn không có tắt đèn.

Cao Trăn hôm nay đánh quá điện thoại nói cho Kiều Phi sẽ ở bên ngoài cuồng hoan không trở lại, Kiều Phi mãi cho rằng ký túc xá không ai, nhưng đẩy cửa ra, lại nhìn đến có cái nữ hài ngồi ở nàng vị trí thượng, đang ở nghiêm túc tu móng tay.

Ngấn người, nàng nhìn tấm lưng kia kêu lên: “Lấy lấy?”

Bạc lấy lấy xoay người, thấy là nàng trở về, mị mị nhãn mở ra đôi tay: “Thế nào Phi Bảo, kinh hi không? Bất ngờ không?”

Kiều Phi thật là thực kinh hi thực ngoài ý muốn.

Khoảng cách hai người lần trước gặp mặt đều qua đi một tháng, bạc lấy lấy ở giới giải trí hỗn, đặc biệt vội, thường xuyên phát WeChat cho nàng đều vài ngày sau mới hồi.

“Người như thế nào đột nhiên tới?”

“Hồi C thành trạm cái đại ngôn, thuận tiện đến xem người lạ!”

Hai cái nữ hài nói nói cười cười ôm ở cùng nhau, bỗng nhiên bạc lấy lấy thực nhạy bén đẩy ra nàng, lại cẩn thận ở trên người nàng nghe nghe, ý vị sâu xa nhướng mày hỏi:

“Phi Bảo, người vừa rồi đi đâu?”

“Cái gì.” Kiều Phi mặc danh chợt dạ, nuốt nuốt nước miếng, chi ngô nói: “Không đi chỗ nào a.....”

“Nột, đừng nói dối, trên người của người có nam nhân hương vị!”

“.....”

Nữ nhân này là trang mũi chó sao...

Kiều Phi ánh mắt mất tự nhiên né tránh nàng, đi đến bên cạnh bàn phóng bao, mạnh mẽ giải thích: “Ta ở vũ trường đi làm, mỗi ngày đều sẽ nhìn thấy rất nhiều nam nhân được không.”

“Chặc chặc chặc.” Bạc lấy lấy nheo lại đôi mắt xem nàng, “Người có biết hay không chính mình nói dối khi bộ dáng bốn năm không thay đổi quá? Vẫn là thói quen tính sẽ đi sờ bên tai đầu tóc.”

“.....”

“Thành thật công đạo, là giao bạn trai sao? Tiến triển đến nào một bước?”

Tuy rằng chính mình căn bản không nghĩ được bất luận cái gì nam nhân hương vị, nhưng ——

Kiều Phi thối khẩu khí, bất đắc dĩ đem bạc lấy lấy ẩn hạ: “Không phải bạn trai, chỉ là bằng hữu.....”

Hoa nửa giờ, Kiều Phi đem cùng Bá Bá ca nhận thức lui tới quá trình toàn nói cho bạc lấy lấy.

Bạc lấy lấy nghe xong trợn mắt há hốc mồm, không thể tin được:

“Trời ạ... Phi Bảo, người học hư, người thế nhưng cùng trên đường đại ca kết giao, người có biết hay không có thể bỏ đến này đó vị trí đều là chút tàn nhẫn độc ác người, hơn nữa bọn họ khẳng định chưa bao giờ thiếu nữ nhân! Người xác định người vị kia Bá Bá ca thật là người tốt? Không phải xem người đơn thuần thiên chân đậ người chơi?”

Bạc lấy lấy nói này đó Kiều Phi cũng nghĩ tới, nhưng là nói như thế nào đâu, đại khái chính là một loại trực giác đi, nàng cảm thấy Bá Bá ca cũng không phải người xấu, tuy rằng nói lẫn nhau lần đầu gặp mặt có điểm hiểu lầm, nhưng ở chung lâu như vậy ——

“Ta có thể cảm giác được hẳn không phải người như vậy.” Kiều Phi bình tĩnh nói: “Có thứ chúng ta bị nhốt ở vùng ngoại ô không thể quay về, cả một đêm, hẳn nếu thật là người xấu, hoàn toàn có thể đối ta làm rất nhiều sự, nhưng hẳn không có.”

Bạc lấy lấy liếc nàng: “Người hiểu lạt mềm buộc chặt sao?”

“.....”

“Lại nói người cho rằng đại ca nữ nhân hảo làm sao? Vạn nhất kẻ thù không dám động hẳn, đến lúc đó đánh lên người chủ ý, bắt cóc giết con tin gì đó, nhiều nguy hiểm a...”

Kiều Phi nghe xong nhú nhú mày, lâm vào trầm tư.

Bạc lấy lấy thấy khuê mật biểu tình ngơ ngẩn, giống như có điểm buồn rầu bộ dáng, xua xua tay, chạy nhanh xoay cái đề tài:

“Đúng rồi, ta tiếp bộ cổ trang kịch chủ đề khúc, kia diễn vẫn là các người Nhiệt Cách lão bản đầu tư đâu.”

“Phải không.” Kiều Phi còn đắm chìm ở đề tài vừa rồi, thất thần hỏi: “Như thế nào chúng ta lão bản còn muốn đầu tư phim truyền hình sao?”

“Có cái gì kỳ quái, Hạ Thừa Nam a, nhiều ngưư bức a, liền không hẳn đuổi không tiến tay vòng luẩn quẩn, chơi cái gì kiếm cái gì, Ngũ Thịnh Nhung đều cho hẳn đùa chết, cũng là kẻ tàn nhẫn.” Bạc lấy lấy nói, tò mò hỏi nàng: “Người ở Nhiệt Cách đi làm lâu như vậy, chẳng lẽ chưa thấy qua hẳn?”

Kiều Phi nhớ tới duy độc kia một lần ở bệnh viện ngoại cách màn hình gặp mặt, thực sự không tính là cái gì, liền nhẹ nhàng lắc đầu, “Không có.”

Bạc lầy lầy pha tiếc hận nga thanh: “Có cơ hội người có thể trông thấy, trong vòng không biết nhiều ít nữ minh tinh tưởng thượng hãn giường.”

Kiều Phi mãi đầu óc suy nghĩ Bá Bá ca, không đi tâm đáp câu:

“Thấy hãn làm gì, ta lại không nghĩ thượng hãn giường.”

Bạc lầy lầy phụt cười ra tới: “VẬY người tưởng thượng ai? Nga, cái kia Bá Bá ca?”

Kiều Phi mặt nóng lên, bắt được bạc lầy lầy cào nàng ngứa: “Thượng người cái đầu! Ta mệnh lệnh người hiện tại lập tức thượng ta giường!!”

“Làm gì? Ta có nam nhân... Ha ha ha đừng! Sai rồi sai rồi!”

.....

Hai cái nữ hài tể ở trên một cái giường lại hàn huyền sẽ những đề tài khác mới dần dần ngủ, trong bóng đêm Kiều Phi ngủ không được, một nhắm mắt lại thật giống như về tới sân nhảy, cùng Bá Bá ca va chạm nụ hôn đầu tiên.

Rung động ở trên đầu quả tim lập lại nhộn nhạo, chậm chạp bình ổn không xuống dưới.

-

Ngày hôm sau buổi tối tan tâm sau, Kiều Phi liền dựa theo ước định đi khách sạn giúp Hạ Thừa Nam “Cầm liệu”.

Nàng ôm đàn cổ rương không có phương tiện, đang ở Nhiệt Cách cửa sau đánh xe, một chiếc quen thuộc Rolls-Royce bỗng nhiên chạy đến chính mình trước mặt.

Xe mình hai tiếng sáo, Kiều Phi xoay người lại xem, cửa sổ xe rơi xuống, là Chữ Diễm.

“Ba Ba tý, ta đưa người đi khách sạn.”

Kiều Phi trước sau nhìn nhìn, hỏi: “Là Bá Bá ca làm người tới sao?”

Chử viêm đăm cười một cái, không đáp. Xuống xe mở ra sau cửa xe, trước đem đàn cổ rương bỏ vào đi, lại cung kính đối Kiêu Phi nói: “Hắn đang đợi ngài.”

Kiều Phi: “.....”

Ô tô một đường thuận lợi khai hướng khách sạn, đến sau Chử Diễm đem Kiêu Phi đưa đến thang máy chỗ, không có lại theo sau. Hắn quay đầu lại, vừa đi vừa cảm di động không biết với ai gọi điện thoại nói: “Người tới, người có thể xuống dưới.”

Kiều Phi không có nghe được quá rõ ràng, nàng ôm đàn cổ tới 28 lầu, đi đến 2888 cửa ấn chuông cửa thời điểm, lòng bàn tay còn đổ mồ hôi.

Hai tiếng chuông cửa sau, môn bị người mở ra.

Là tề buổi.

Hắn nhìn đến Kiêu Phi một chút cũng chưa kinh ngạc, chỉ vào phía sau phát ra tiếng nước phòng tắm nói: “Đại ca ở tắm rửa, người ngồi một hồi.”

Kiều Phi ngơ ngác a thanh, còn không có phản ứng lại đây, tề buổi đã đem nàng đẩy mạnh đi, chính mình mang lên môn đi rồi.

Tức khắc, trong phòng chỉ còn xôn xao tiếng nước, cùng hơi hiện co quắp cô nương.

Kiều Phi hít sâu hai hạ, công cầm rương hướng trong đi, nhìn quanh một vòng, ở phòng ngủ giường đối diện hai mét tả hữu vị trí giá hảo cầm.

Nàng quan sát qua, nơi này là tốt nhất khoảng cách, tấu ra tiếng đàn có thể thực tốt truyền vào mắt ngủ Bá Bá ca trong tai.

Mới vừa dọn xong cầm, trong phòng vệ sinh tiếng nước ngừng.

Kiều Phi trong lòng hơi hơi nhảy hạ, vẫn trấn định ngồi ở trên ghế điều chỉnh cầm huyền, nhưng trong phòng vệ sinh bỗng nhiên truyền đến nam nhân hơi ẩm khăn khăn thanh âm:

“Buổi, đem áo tắm dài lấy tiến vào.”

Kiều Phi nhú nhú mày, không xác định hẳn ở kêu ai, nhưng rất rõ ràng nghe được hẳn nửa câu sau lời nói ——

Lấy áo tắm dài.

Nàng tầm mắt rơi xuống trên giường kia kiện thâm sắc áo tắm dài thượng, không biết chính mình muốn hay không đưa cho hẳn.

Do dự ba giây, Kiều Phi vẫn là đứng lên, đem áo tắm dài nhẹ niết ở trong tay, đi đến buồng vệ sinh cửa đang muốn gõ cửa, bên trong môn bỗng nhiên khai.

Nam nhân đang ở lấy khăn lông sát đầu, không cố thượng xem trước mắt người, chỉ xả đi rồi áo tắm dài, ngữ khí có chút không kiên nhẫn: “Người như thế nào không rõ thiên lại đưa vào tới?”

Kiều Phi đóng cầm miệng, trực tiếp ngừng thở.

Mở cửa kia một khắc, cả phòng nhiệt khí ập vào trước mặt, đột nhiên không kịp phòng ngừa ánh vào mi mắt còn có nam nhân tinh hẹp eo, cùng với kiên cố hữu lực sáu khối cơ bụng. Hẳn nửa người trên tàn lưu thủy cơ hồ không sát, một chút dọc theo đường cong đi xuống lạc, phía dưới cũng chỉ khó khăn lắm buộc lại một cái màu trắng khăn tắm.

Hắn hệ thật sự thấp rất thấp, thấp đến Kiều Phi cảm thấy chính mình tựa hồ không cần thận nhìn thấy gì không nên xem, lập tức né tránh tầm mắt.

Người nam nhân này giờ khắc này rõ ràng là tùy ý, nhưng ở Kiều Phi trong mắt, lại tùy ý tới rồi kiêu ngạo giận sôi nùng nôi.

Má nàng năng đến lợi hại, lại không nghĩ để cho người khác cảm thấy chính mình làm ra vẻ ngượng ngùng, không phóng khoáng, vì thế liều mạng ổn định chính mình kinh hoàng tâm sau, trấn định hồi:

“Bá Bá ca, là ta.”

Hạ Thừa Nam nguyên bản công nàng ở hệ áo tắm dài, nghe tiếng thân thể một đốn, xoay người lại.

Nữ hài đứng ở buồng vệ sinh cửa, cúi đầu, hai tay điệp ở bên nhau, nhìn qua thập phần bình tĩnh thông dong.

Nhưng hắn vẫn là từ nàng lập loè trong ánh mắt bắt giữ tới rồi ba phần cường dấu ngượng ngùng.

Cho nên Hạ Thừa Nam rốt cuộc minh bạch vì cái gì cái này áo tắm dài đưa đến như vậy rồi rầm như vậy chầm.

Hắn ở trong lòng cười cười, hệ hảo áo tắm dài, bình tĩnh không có việc gì đi ra phòng tắm, thanh âm dừng ở nhĩ sau: “Tới?”

“Ân.” Kiều Phi theo sát đi lên, ngồi ở chính mình dọn xong cầm bên, “Nói tốt 10 giờ bắt đầu, Bá Bá ca, người mới vừa tắm xong, toàn thân chính ở vào một cái thả lỏng trạng thái, không bằng ——”

Cô nương lời nói còn chưa nói xong, bỗng nhiên nghe được phía sau có bình rượu khai cái thanh âm.

Nàng sửng sốt, quay đầu đi xem.

Hạ Thừa Nam từ rượu quầy cầm một lọ rượu vang đỏ, đổ một ly, đang ở trong tay nhẹ nhàng đong đũa, nhìn đến Kiều Phi khó hiểu ánh mắt, hần giờ giờ lên cầm:

“Người đạn người, ta uống ly rượu.”

Kiều Phi: “.....”

Cũng hảo, nghe nói ngủ trước uống điếm rượu vang đỏ có trợ giúp giấc ngủ.

Kiều Phi không lại lên tiếng, xoay người, thân thể hơi khuynh, bắt đầu bát huyền lỏng cầm. Thực mau, một trận thanh uyển tiếng đàn ở trong phòng truyền khai, lẳng lẳng, lịch sự tao nhã tiếng vọng, khi thì có xúc động nhân tâm uyển chuyển, khi thì lại có nhàn nhạt ưu thương.

Đàn cổ từ xưa đến nay đích xác có tinh tâm ngộ đạo tác dụng, nói như vậy, nghe thượng vài phút, tổng có thể làm người trầm hạ tâm tới.

Kiều Phi đạn thật sự nghiêm túc, xanh nhạt tay ngọc huy cầm tự nhiên, ánh mắt trầm tĩnh nhu hòa, thân thể tùy vận luật phập phồng, kiều mềm khả nhân, giống cổ đại tiểu thư khuê các, danh môn thực nữ.

Đi theo hộp đêm cái kia mũi nhọn nhiệt cay nàng cách thiên cùng địa khoảng cách.

Hạ Thừa Nam giờ chén rượu ngồi ở Kiều Phi đối diện trên giường, màu xám đậm áo tắm dài tản mạn thủ sẵn, hai chân giao điệp, thân thể trước khuynh, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm trước mặt nữ nhân, ngẫu nhiên hoảng hai hạ ly nội tinh khiết và thơm rượu vang đỏ, bên môi độ cung không tự giác giờ lên.

Nàng ở đạn cái gì cũng không quan trọng, quan trọng là ——

Nàng ngồi ở chỗ này.

Một khúc xong, Kiều Phi ngẩng đầu, nhìn đến Hạ Thừa Nam ngồi đến hảo hảo, không hề có nổi lên ử rũ bộ dáng.

Thậm chí... Tinh thần phảng phất còn chấn hưng chút?

Nàng tay đề ở cầm huyền thượng, do dự sẽ: “Bá Bá ca, người hiện tại có thể có cái loại này lòng yên tĩnh xuống dưới cảm giác sao?”

“Không có.”

“...Ngạch, ta đây lại đổi cái khúc.”

“Không cần.”

Hạ Thừa Nam thông thả ung dung thay đổi chỉ tay cầm chén rượu, dâng ra một cái tay khác, đối với Kiều Phi vỗ vỗ bên người giường đệm: “Người lại đây.”

Kiều Phi sửng sốt hạ, tầm mắt dừng ở nam nhân chỉ khăn trải giường thượng, dừng một chút, nàng giống như minh bạch hẳn lời nói ngầm có ý tứ, trong nháy mắt, nàng không biết làm sao gục đầu xuống, thủ khăn trương rồi rằm giảo ở bên nhau:

“Cái kia... Bá Bá ca, khả năng ta ngày hôm qua chưa nói rõ ràng.”

Hạ Thừa Nam lười âm: “Ân?”

Kiều Phi khó xử hồi lâu, rốt cuộc nhượng nhượng ngẩng đầu, kia một khắc, nàng ánh mắt phá lệ kiên định:

“Ta bán nghệ, nhưng không bán thân.....”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 18 Liêu Nàng Thập Bát Thức

Kiều Phi hợp với cấp Hạ Thừa Nam bản ba cái buổi tối cầm, từ lúc ban đầu đêm đó câu thúc khẩn trương, nói ra bán nghệ không bán thân nói đem Hạ Thừa Nam bắt đắ dĩ chọc cười sau, mặt sau càng ngày càng thói quen, càng ngày càng tự nhiên.

Tự nhiên đến, đương tiếng đàn vang lên thời điểm, Kiều Phi cảm thấy chính là tự cấp người trong lòng đạn, mỗi một cái âm đều mang theo chính mình lặng lẽ nảy mầm thiếu nữ tình cảm cùng tâm tư. Mà Hạ Thừa Nam cũng thực tôn trọng nàng, mỗi đêm nửa giờ, đến giờ khiến cho người đưa nàng về nhà.

Vẫn duy trì như vậy lỏng có độ khoảng cách, hai người rất cuộc sờ soạng tới rồi thích hợp lẫn nhau ở chung hình thức, cho dù có sớm đã lướt qua hữu nghị tình cảm ở trong lòng lặng lẽ lan tràn lên men, ai cũng không có chủ động nói ra quá.

Có lẽ đều đang đợi, chờ một cái càng thành thực thời cơ.

Liên đạn ba ngày sau, Hạ Thừa Nam bị Hạ Kiều Quần một chiếc điện thoại triệu hồi gia.

Từ Văn Lễ Tiệp về nước còn tiếp tục ở tại Hạ gia sau, Hạ Thừa Nam liền thường trú khách sạn. Hạ Kiều Quần so đồng loại hào môn gia trưởng muốn khai sáng đến nhiều, tuy nói Văn gia phụ thân trên đời khi nói qua hai nhà liên hôn sự, nhưng hiện tại bọn nhỏ lớn lên, Hạ Kiều Quần nhìn ra được tới, chính mình đưa con trai này đối Văn Lễ Tiệp hoàn toàn không ý tưởng.

Hôm nay đem hãn kê trở về, cũng là muốn giáp mặt lại xác định một lần.

Vốn là nói trở về cùng nhau ăn cái cơm chiều, nhưng Hạ Thừa Nam biết Văn Lễ Tiệp ban ngày không ở nhà, liền lười đến buổi tối cùng nàng ở nhà chạm mặt, đơn giản giữa trưa khai xong sẽ liền bớt thời giờ đi trở về tranh.

Về đến nhà thời điểm lão gia tử đang ở đậu anh vũ, người hầu tự cấp hãn chuẩn bị đi ra ngoài ngoại phục, Hạ Thừa Nam không chút để ý nhìn mắt, người hướng trên sô pha một ngưỡng, nhẹ giọng nhẹ điều: “Kê ta trở về chuyện gì.”

Hạ Kiêu Quần đem lồng chim thả phóng, đi đến Hạ Thừa Nam trước mặt đánh giá, hai điều thâm lõm pháp lệnh văn hơi hơi giương lên, ý vị không rõ cười nói: “Ân, tâm tình không tồi.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hãn thừa nhận trở về này một đường chính mình trong đầu đều tưởng chính là Kiều Phi, lại không biết điểm này bí ẩn cảm xúc thế nhưng bị trước mặt người xem thấu. Thanh thanh giọng, Hạ Thừa Nam hơi hiện chính sắc: “Ngài có việc nói sự, đừng chế nhạo ta.”

“Hành, nói chính sự.” Lão gia tử dào dạt cười hai tiếng, bối quá thân ngồi vào hãn đối diện, “Ngũ gia nhi tử sự, nghe nói liền vớt ra tới cơ hội người đều cấp phong kín, có phải hay không hơi chút qua điểm?”

“Quá sao?” Hạ Thừa Nam biểu tình坦然 tiếp nhận người hầu đưa tới nước trà, ngữ khí lãnh đạm lười nhác: “Cấp mặt không biết xấu hổ, vậy đừng muốn.”

Việc này Hạ Kiêu Quần kỳ thật cũng không nghĩ quản, Hạ Thừa Nam chính là tuổi trẻ khi hãn, dễ dàng không hiện sơn lộ thủy, nhưng chỉ cần ra tay, liền tuyệt đối là không để lối thoát cái loại này.

Hắn cũng bất quá là đương cái lời nói lời dẫn thôi.

Dừng một chút, Hạ Kiêu Quần rớt cuộc tung ra chính đề, “Trời lạnh, khách sạn bên kia ở không có phương tiện, người trở về, làm a di mỗi ngày cho người nấu điểm canh, thuận tiện ——”

Hạ Thừa Nam đang ở thối trà, nghe được mặt sau nói lập tức đánh gãy hắn: “Không cần đối ta nói bóng nói gió thử, nếu ngài là tướng đề Văn Lễ Tiệp nói, thực xin lỗi.”

Hắn đem một ngậm chưa uống trà không nhẹ không nặng thả lại trên bàn, mang theo phân lượng ba chữ cũng đi theo rơi xuống:

“Không có khả năng.”

Hạ Kiêu Quần nặng nề hừ một tiếng, ngửa đầu liếc hắn: “Còn rất hươg.”

Hạ Kiêu Quần tùy theo nâng nâng mi: “Nếu không như thế nào họ Hạ đâu.”

Hai cha con liếc nhau, không hện mà cùng mà cười.

“Được rồi, người việc tư ta mặc kệ, nhưng lễ tiệp bên kia quá mấy ngày đầu tràng Diễn Tấu Hội người cần thiết cùng ta cùng đi, coi như là cho người nghe thúc một cái mặt mũi, ngày đó người nghe a di cũng sẽ đi, chờ Diễn Tấu Hội xong rồi, ta tính toán cấp lễ tiệp thiết trí một cái quĩ, lại lúc sau.....”

Hạ Kiêu Quần trầm ngâm một lát, thở dài: “Cũng là thời điểm làm nàng hồi Văn gia.”

Hạ Thừa Nam nguyên bản là muốn cự tuyệt, nhưng Hạ Kiêu Quần đem lời nói đều nói đến cái này phân thượng, thả hắn đối Văn gia trưởng bối cũng không ác ý, sự tình quan hai nhà nhiều năm tình nghĩa, liền tính là vì chính mình phụ thân suy nghĩ, cái này mặt mũi hắn cũng muốn cấp.

Suy tư vài giây, hần nhàn nhạt đồng ý tới: “Liên lúc này đây.”

Người hầu lúc này cấp Hạ Kiêu Quần lấy tới một kiện kiêu Trung Quốc cắt may áo khoác, lại đệ thượng một bộ tơ vàng mắt kính, hai dạng khác biệt phối hợp, cực đại suy yếu Hạ Kiêu Quần trên người kia cổ giáo hoạt lòng dạ kiêu hùng khí chất, ngược lại, mắt kính mang lên sau, mặt mày trung đảo có ba phần từ thiện.

Hạ Kiêu Quần vây thượng khăn quàng cổ: “Người đi vội đi, mấy ngày hôm trước tiểu chủ nói cho ta khánh lam phố có rất nhiều bán hắc keo đĩa nhạc, ta đi nhìn một cái.”

Lão gia tử năm gần 60, điển hình kết hôn muộn sinh con muộn, hạ mẫu mấy năm trước qua đời sau hần liền vô tâm dốc sức làm, đem công ty toàn quyền giao cho nhi tử, lúc sau hằng ngày chính là sưu tập ba bốn mươi niên đại kim khúc đĩa nhạc, lại đậu đậu anh vũ uống uống trà, thập phần nhàn nhã.

Hạ Kiêu Quần tuổi trẻ thời điểm cũng là cái thích nghe ca, khi đó hần chân chính quá chính là mũi đao thượng liếm huyết nhật tử, nhàn tản xuống dưới liền sẽ nghe một chút Đặng Lệ Quân hoặc chu toàn ca. Hiện tại già rồi, tuy rằng là rèn luyện vô số một thể hệ kiêu hùng, nhưng vì sưu tập thần tượng nguyên bản trân quý đĩa nhạc, ngẫu nhiên cũng sẽ thất thủ mua được hàng giả.

“Đi thôi.” Hạ Thừa Nam một lần nữa bưng lên kia ly trà, khoe miệng hơi dạng ở sau người dặn dò hần: “Tiểu tâm đừng bị người lừa.”

-

Khánh lam phố là thực nổi danh hàng secondhand thị trường, phân rất nhiều khu vực, Kiêu Phi mỗi cách một đoạn thời gian liền sẽ tới nơi này sách báo ghi âm và ghi hình khu, đào một ít nhị tay Điện Âm hỗn âm giáo tài.

Hôm nay nàng vừa vận có rảnh, quen biết tiệm sách kia lão bản nói cho nàng tới mấy quyển thích hợp nàng thư, Kiều Phi ăn cơm trưa liền mã bắt đình đề đuổi lại đây.

Đến cửa hàng sau lão bản đem lưu tốt thư cho nàng, giá gốc ba bốn trăm giáo tài thư, Kiều Phi chỉ tốn không đến một trăm khối liền mua được nguyên bộ, nàng mỹ tư tư cảm tạ lão bản sau rời đi, trải qua một nhà ghi âm và ghi hình cửa hàng khi, nhìn đến kia gia cửa hàng lão bản đối diện một cái lão gia tử nước miếng bay tứ tung:

“Nha, lão gia tử ngài cứ yên tâm đi, chu toàn này mấy trương hắc keo đều là nhà chúng ta tổ truyền lưu lại, trương trương đều là đồ cổ, ngài ở địa phương khác tuyệt đối thấy không! Ngài xem xem này bìa mặt, hiện tại phục khắc bản là làm không được này khuynh hướng cảm xúc balabala.....”

Kiều Phi mỗi lần trải qua nơi này, vị này lão bản đều là này bộ lý do thoái thác, nàng đều có thể bối xuống dưới.

Mà trên kệ để hàng kia mấy trương tổ truyền chu toàn, trải qua hăn ba tắc không lạn miệng lưỡi, bán một đám lại một đám.

Kiều Phi ngày thường trải qua cũng không dám nói cái gì, nhưng hôm nay lão bản lừa thế nhưng là một cái hai tấn vi bạch lão gia tử.

Như vậy Kiều Phi liền có điếm xem bất quá mắt.

Nàng lặng lẽ đến gần làm bộ xem đĩa nhạc, thuận tiện vĩnh tai nghe hai người đối thoại, nghe được lão gia tử bị nói tâm động chuẩn bị bỏ tiền sau, lập tức tề đến lão bản trước mặt đem Hạ Kiều Quần hướng ngoài cửa đẩy:

“Cuối cùng tìm được người thúc thúc, người xe bị sao bài lạp! Mau đi dịch một chút!”

Hạ Kiêu Quần trở tay không kịp bị cái nha đầu phiến tử đẩy đi, còn không có nháo rõ ràng là chuyện như thế nào, thấp thỏm thanh âm truyền đến: “Đi ra ngoài lại nói.”

Lão bản tới tay phì vọt bay, vẻ mặt mộng bức nhìn rời đi hai người, còn không quên ở sau người kêu: “Đại ca! Kia ngài dịch hảo xe trở về a! Ta đồ vật cho ngài lưu trữ đâu!”

Kiều Phi vừa đi vừa mắng: “Lưu người cái đầu!”

Đi ra thị trường, Hạ Kiêu Quần ngơ ngác nhìn lăm lăm tiểu cô nương, khó hiểu hỏi: “Tiểu cô nương, người có phải hay không nhận sai người?”

Kiều Phi lúc này mới buông ra Hạ Kiêu Quần tay, gãi gãi đầu, xin lỗi cười nói: “Ngượng ngùng a thúc thúc, ta đường đột, nhưng vừa rồi kia gia là thị trường này nhất hắc cửa hàng, kia mấy trương chu toàn đều là bản lậu, ta cũng là xem ngài phải bị lừa bỏ tiền cho nên mới...”

“Nga? Ha ha ha.”

Hạ Kiêu Quần híp mắt, sừng sốt hai hạ sang sáng cười rộ lên.

Hắn như vậy một cái ở thương giới quát tháo hơn phân nửa đời nhà tư bản sao có thể nhìn không ra vừa rồi người bán hàng rong vụng về đẩy mạnh tiêu thụ thủ đoạn, nhưng nửa đường sát ra cô nương nhưng thật ra hoàn toàn ra ngoài hẳn ngoài ý liệu.

Đại khái là chưa từng gặp qua như vậy gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ cô nương, Hạ Kiêu Quần cảm thấy thập phần thú vị, dừng một chút, ra vẻ một bộ bình tĩnh cảm kích bộ dáng:

“Kia thật đúng là may mắn gặp người, người tên là gì? Nếu không thúc thúc thỉnh người uống ly trà, coi như làm là học phí.”

Kiều Phi lại xua xua tay, ba lạng bước nhảy đi, để lại cái bóng dáng cấp Hạ Kiêu Quần: “Bao lớn sự kiện nha, ngài không khách khí, nga đúng rồi!”

Nàng bỗng nhiên quay đầu lại, “Ngài nếu là tưởng mua chu toàn đĩa nhạc, có thể đi lão Thượng Hải lộ có một nhà kê. Xuân huyền cầm hành nhìn xem, nơi đó cất chứa rất nhiều, chỉ là không biết lão bản có chịu hay không bán.”

Nói xong, cánh tay dài vung lên: “Cúi chào lạp thúc thúc!”

Chờ Hạ Kiêu Quần phản ứng lại đây thời điểm, cô nương đã công cái bao đi xa.

Thật vất vả tìm được xe vị chen qua tới lão dư nhìn cười đến cùng cái lão phụ thân dường như Hạ Kiêu Quần, theo hấn tầm mắt hỏi:

“Lão bản, ngài xem cái gì đâu.”

Hạ Kiêu Quần khóe mắt mỉm cười, hình như có ngăn không được cảm khái, sau một hồi mới xoay người lẩm bẩm: “Lúc trước thật nên tái sinh cái nữ nhi, vẫn là nữ nhi ngoan một chút.”

Lão dư theo hấn nói an ủi: “Ngài không phải có nghe tiểu thư sao, nàng cũng coi như ngài nửa cái nữ nhi.”

Hạ Kiêu Quần câu chuyện dừng lại, theo sau thở dài, “Kia hài tử quá nông chiều.”

Cảm xúc bỗng nhiên liền phai nhạt xuống dưới, lão dư cũng không biết hấn chột khởi chột lạc điểm ở nơi nào, liền cũng không dám nói thêm gì nữa, đỡ hấn lên xe.

Trên xe Hạ Kiêu Quần nhớ tới vừa rồi Kiều Phi nói, hỏi: “Người biết lão Thượng Hải lộ có cái xuân huyền cầm được không?”

Lão dư nghĩ nghĩ, “Hình như là có một nhà.”

“Kia hôm nào đi xem.”

-

Ở khách lam phố lại đi dạo một hồi, Kiều Phi nhận được Cao Trăn điện thoại, Cao Trăn nói tân đã phát tiền lương, thỉnh nàng ăn cay rất năng.

Ước ăn cơm địa điểm ly khách lam phố không tính xa, ước chừng hai trạm lộ khoảng cách, vừa vặn có một chiếc xe buýt lại đây, Kiều Phi liền lên xe.

Ngồi trên xe, Kiều Phi thói quen tính mở ra di động, nguyên bản tưởng xoát sẽ Weibo tổng cổ thời gian, tay lại không tự giác mở ra tin nhắn giao diện.

Điều thứ nhất chính là cùng Hạ Thừa Nam khung thoại.

Mặt trên còn dừng lại hẳn tối hôm qua phát tới tin tức: 【 đến trường học cho ta gọi điện thoại. 】

Kiều Phi nhìn nhìn, khóe miệng cầm lòng không đậu giờ lên.

Một người ngồi ở xe buýt thượng, trộm nhăm nháp chính mình này phân tiểu tâm tư, tuy rằng nói không rõ loại cảm giác này rốt cuộc có phải hay không tình yêu, nhưng Kiều Phi có thể khẳng định chính là ——

Nàng thực vui vẻ.

Giống như chính là từ cái kia hôn bắt đầu, có cái gì đánh vỡ nàng 21 năm qua bao lấy chính mình kết giới, chỉ cần nhìn đến nam nhân kia mặt, nghe được hẳn thanh âm, nàng liền sẽ mặc danh vui vẻ.

Hai trạm lộ đến sau, Kiều Phi xuống xe, nhìn đến Cao Trăn ngồi ở cửa tiệm chờ vị, đang muốn tiến lên kêu nàng, người phục vụ bỗng nhiên kêu hào: “A18 hào!”

Cao Trăn lập tức đứng lên: “Nơi này nơi này!”

Nàng vừa muốn qua đi lãnh vị trí, bên cạnh toát ra hai cái nam nhân, cợt nhả lướt qua Cao Trăn: “Mỹ nữ, ngưỡng ngừng a, chúng ta ca nhi mấy cái đống bụng, làm chúng ta ăn trước không thành vấn đề đi?”

Cao Trăn bài thật lâu đội, tuy rằng không tình nguyện, nhưng ngại với trước mặt này hai cái bỉ bỉ khí nam nhân, nàng vẫn là nhất gan đem bằng số cho bọn họ.

Chờ Kiều Phi đi tới thời điểm, nàng trong tay lại cầm một lần nữa bài hào.

“Làm sao vậy? Vừa rồi cái kia tiểu lưu manh khi dễ người sao?”

Cao Trăn lắc đầu: “Nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, lại đợi lát nữa đi.”

Kiều Phi nhìn thoáng qua đi tới mấy nam nhân, trong đó một cái nhiễm Táng Ái gia tộc thường thấy màu tím tóc, trong tay cầm điều thuốc, cười đến thập phần kiêu ngạo.

Có lẽ là cảm ứng được các nữ hài đầu coi lại đây ánh mắt, Tử Mao cũng nhìn lại đây, còn thực ngả ngón cùng Cao Trăn đệ cái hôn gió.

Cao Trăn một trận ác hàn, lôi kéo Kiều Phi xoay người liền đi.

“Vẫn là tính, chúng ta đổi cái địa phương ăn.”

Có lẽ là trong lòng ghen khuất, Cao Trăn trước khi đi triệu Tử Mao hung hăng dựng ngón giữa, mới tính giải bị đoạt hào khí.

Rời đi cay rất nặng, lại đi rồi mấy trăm mét, hai người một lần nữa tìm một nhà cái lẩu mẽ tuyến cửa hàng ngồi xuống, điểm hai chén siêu đại phân phi ngư mẽ tuyến.

Một bên ăn một bên liêu, trên đường Kiều Phi thu được Hạ Thừa Nam phát tới tin nhắn:

【 cùng nhau ăn cơm chiều? 】

Kiều Phi xem xong mím môi, chạy nhanh buông chiếc đĩa hồi: 【 ta cùng đồng học ở ăn mẽ vài nỉ kẻ. 】

Mới vừa phát ra đi, lại cảm thấy chính mình giống như không quá lễ phép, lập tức lại phát lại bổ sung câu: 【 người muốn cùng nhau tới ăn sao? 】

Thu được tin nhắn Hạ Thừa Nam nhìn trên màn hình tự, như suy tư gì cười khẽ hạ, hấn ở ghế xoay thượng đạo qua một vòng, nhìn cửa sổ sát đất ngoài ấm áp ánh chiều tà, bỗng nhiên liền muốn nghe đến nàng thanh âm.

Ấn hạ dãy số đánh qua đi, điện thoại vang lên hai tiếng, cô nương tiếp khởi, mềm mại thanh âm:

“Ấn? Bá Bá ca, người muốn tới sao?”

Hạ Thừa Nam nhìn xuống tay biểu, mau 6 giờ.

>Buổi tối hấn cùng mấy cái bằng hữu có bài cục, trung gian mấy cái giờ vừa vắn có rảnh.

Vì thế liền hỏi nàng: “Người ở đâu?”

Kiều Phi trong lòng nảy lên một tia nhảy nhót, lập tức quay đầu lại xem bốn phía, nàng nhìn đến mẽ tuyến cửa hàng đối diện mặt vừa vắn là một nhà siêu thị, lập tức nói cho Hạ Thừa Nam: “Ta ở hán giang lộ nơi này có cái HEROOM, HEROOM người biết không? Ta liền ở nó đối diện ——”

Cái lâu mẽ tuyến mấy chữ còn chưa nói xuất khẩu, bỗng nhiên “Phanh” một tiếng trầm vang, có người dọn một rương bia tạp đến nàng cùng Cao Trăn trên bàn.

Chiếc đĩa đều bị chấn đến từ chén thượng rớt xuống dưới, Kiều Phi hoảng sợ, đang nói nói gián đoạn, nàng theo bản năng ngẩng đầu đi xem, phát hiện là vừa mới ở cay rất nặng gặp được Tử Mao.

Tử Mao trong miệng ngâm căn tằm xia răng, ngồi vào Cao Trăn bên cạnh, âm lãnh cười cười, “Mỹ nữ, vừa rồi là người cùng ca ca ta so ngón giữa đúng không?”

Cao Trăn trăm triệu không nghĩ tới Tử Mao sẽ đi tìm tới, thả phía sau còn mang theo mấy cái đồng dạng thoát nhìn tam giáo cứu lưu bộ dáng người.

Có nam có nữ, sắc mặt đều không quá thiện.

Cao Trăn cùng Kiều Phi cho nhau liếc nhau, liền như vậy ngăn ngùn vài giây, hai nữ hài trong mắt truyền đạt rất nhiều tin tức.

Nhưng cuối cùng quyết định vẫn là —— trước chịu thua.

Vì thế Cao Trăn cười hỏi Tử Mao: “Người nhìn lầm rồi đi? Ta chỉ là cùng ta bằng hữu tú một chút ta mới làm móng tay.”

Kiều Phi lập tức tiếp lời: “Đúng vậy.”

Tử Mao loại này tiểu lưu manh, nói trắng ra là chính là bắt nạt kẻ yếu nhân vật, Cao Trăn như vậy mềm nhũn, hấn khí thể càng sâu, từ trong rương lấy ra sở hữu bia bãi ở trên bàn, cười đến dáng vẻ lưu manh:

“Hai người khi ta hạt sao?”

“Uống, không uống xong hôm nay hai người đều đừng nghĩ ra cái này phòng!”

Kiều Phi đã quên chính mình còn ở cùng Hạ Thừa Nam trò chuyện, luống cuống tay chân đem điện thoại nhét trở lại trong bao, Hạ Thừa Nam

uy vài thanh đều không có đáp lại sau, rốt cuộc nghe được kia mặt đột phát đối thoại.

Giống như đã xảy ra chuyện gì, nhưng qua không một hồi, trò chuyện liên tục tự động chập dứt.

Hắn nghe được nam nhân bất thiện thanh âm, lập tức ẩn nội tuyến tìm tới Chử Diễm.

“Hán giang lộ bên kia ai xem?”

Chử Diễm nhìn ra hắn biểu tình không đúng, lập tức đáp:

“Thẩm tam, ở cái kia khu thực xài được.”

HEROOM mỗi một chỗ bán trà ở khai trương khi đều sẽ thỉnh địa phương bọn răn độc cùng nhau tới ăn cơm, chạm qua rượu sau, từ đây nếu có tam giáo cửu lưu người đến gây chuyện sự sinh sự, bọn họ chính là giữ gìn HEROOM một khác đàn màu xám mảnh đất.

Hạ Thừa Nam là cái dạng này người, vô luận là hắc hoặc bạch, vẫn là kẹp tồn tại ánh mặt trời khe hở hạ một hạt bụi, hắn bất luận cái gì thời điểm đều có thể chơi chuyển mỗi cái xã hội trình tự người.

Hạ Thừa Nam vọt lên bồi ghế âu phục áo khoác: “Lập tức gọi điện thoại làm hắn đi HEROOM đối diện tìm một nhà mẽ tuyến cửa hàng.”

Chử Diễm sửng sốt hạ, bước nhanh đi đến phía trước giúp hắn mở cửa, bình tĩnh hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Hạ Thừa Nam vừa đi vừa nói chuyện, thanh âm ép tới rất thấp:

“Nàng gặp được phiền toái.”

-

Tử Mao phía sau có cái nữ nhân nói thầm: “Nếu không thôi bỏ đi, liền hai nha đầu, rượu cấp chúng ta uống không được sao? Nhiều lãng phí a...”

“Uống mẹ người uống, ca hiện tại bị một cái đàn bà chỉ vào cái mũi trào người bị mù sao?!”

Tử Mao tức giận đến đánh cái rượu cách, nữ nhân câm miệng, không nói nữa. Chung quanh có khách nhân lạng lẽ đầu tới đồng tình ánh mắt, nhưng lại không một người dám đi lên hỗ trợ giải vây.

Tử Mao lấy cờ lê khai một lọ rượu, thật mạnh tạt đến Cao Trăn trước mặt: “Uống!”

Cao Trăn còn dị ứng, trước nay dính không được một chút rượu, nàng cầu cứu nhìn mắt Kiều Phi, ở trong lòng hối hận chính mình vừa rồi sính nhất thời cực nhanh.

Kiều Phi tuy rằng còn không dị ứng, nhưng nàng lại không ngốc, này bãi một cái rượu đầu, liền tính nàng giúp Cao Trăn uống cho hết một lọ, cũng uống không xong một rượu.

May mắn từ vừa rồi đến bây giờ nàng đều ở ấp ủ một sự kiện, hiện tại không sai biệt lắm cũng là lúc.

Tay ở bàn hạ lạng lẽ cầm Cao Trăn, Kiều Phi ám chỉ nàng đừng hoảng hốt, vững vàng.

—— nàng lại chuẩn bị bắt đầu khoác lác.

Nói như thế nào Kiều Phi cũng là đi theo Bá Bá ca chơi lâu như vậy, trong phòng tối cũng là gặp qua đại trường hợp, cùng kia trận trượng so sánh với, trước mắt Tử Mao chính là cái cặn bã.

Lúc ấy Kiều Phi cũng chưa hư, cứu ra Chu Địch. Hôm nay nàng càng sẽ không hư.

Chẳng qua ngày đó buổi tối, nàng mượn lão bản Hạ Thừa Nam danh hào, mà hiện tại, nàng đến đổi cá nhân!!

Thanh thanh giọng, Kiều Phi rất bình tĩnh đem Cao Trăn trước mặt bình rượu đẩy ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tử Mao.

Vẫn không nhúc nhích, không rên một tiếng, nhìn đến hần phát mao mới thôi.

Ân, đây là chiến thuật.

Bá Bá ca đêm đó chính là như vậy xem nàng.

Sau đó, bình tĩnh đạm định hỏi hần:

“Tử Mao, đại ca người là ai?”

Tử Mao sừng sốt hạ, phản ứng đầu tiên không phải bị người trêu chọc tóc, mà là nâng lên gục xuống mí mắt: “Người hỏi cái này làm cái gì?”

Kiều Phi vân đạm phong khinh nhún vai, bứt lên môi cười: “Không có gì, người có thể không nói cho ta, nhưng người ở tìm ta phiến toái phía trước, có phải hay không trước nên hỏi hỏi —— ta đại ca là ai?”

Tử Mao bị nàng nói được sừng sốt sừng sốt, trên dưới đánh giá, khó mà tin được: “Người cũng có đại ca?”

Lời này thập phần quen tai, mấy tháng trước tề buổi cũng là như vậy hoài nghi.

Kiều Phi tự tin mau phá tan ngực tới đỉnh, nàng nhường mày, hướng Tử Mao ngoéo một cái tay.

Tử Mao rất cẩn thận đem lỗ tai đưa qua đi.

Sau đó nghe được nữ hài bình tĩnh bên trong mang theo một chút kiêu ngạo hỏi hẳn:

“Nghe nói qua Bá Bá ca sao?”

“.....”

Tử Mao còn tưởng rằng nàng muốn nói cái gì ngữ bức danh hào ra tới, kết quả là cái chưa từng nghe qua tên, hẳn vỗ cái bàn cười, “Ba ba ca? Ta mẹ nó còn gia gia ca đâu, mẹ nó ha ha ha, nha đầu này đem ca gà. Nhi đều cười ngạnh!”

Tử Mao cầm lấy bình rượu đi đến Kiều Phi trước mặt, cong hạ thân thể, thượng một giây còn đang cười mặt bỗng nhiên lãnh xuống dưới:

“Người cho ta ngốc bức đúng không?”

Kiều Phi: “.....”

emmmm, như thế nào Bá Bá ca danh hào không hảo sử...

Xong rồi! Kiều Phi lập tức phản ứng lại đây, nơi này ly Nhiệt Cách rất xa, nhất định là sai khu!

Bá Bá ca khả năng căn bản không hỗn này khu ai! Cho nên Tử Mao mới không quen biết hẳn.

Trang bức thất bại, Kiều Phi lập tức điều chỉnh phương án, co được dẫn được bế lên bình rượu, trên mặt lấy lòng nói tốt hảo hảo 【 đại ca thật lợi hại, đại ca thật ngữ bức, đại ca ta kính người một ly 】 , lén lại thủ sẵn Cao Trần lòng bàn tay cấp ám chỉ, liền ở bình khẩu đưa đến bên miệng, Tử Mao cảm thấy mỹ mãn mà nheo lại đôi mắt khi, nàng xuất kỳ bất ý đem bình rượu phản tạt đến Tử Mao trên mặt!

Sau đó lôi kéo Cao Trăn —— “Chạy a!!!”

Rầm một tiếng, cái chai rượu toàn bộ chảy tới Tử Mao trong ánh mắt, hấn trở tay không kịp, vội lấy giấy đi lau, Kiều Phi nhân cơ hội một chân đá văng hấn, rồi sau đó lôi kéo Cao Trăn tay hướng cửa hàng ngoại hướng.

Tử Mao cùng băng hữu ba giây sau phản ứng lại đây: “Thao, này đàn bà dám đánh ta!! Còn không lấp kín nàng!!”

Vì thế, Kiều Phi cùng Cao Trăn mới vừa kéo ra mẽ tuyến cửa hàng môn, Tử Mao liền cùng hung cực ác đuổi theo.

Kiều Phi cũng không rảnh lo xem lộ, ra cửa liền không nào triều bên phải chạy, mới vừa chạy ra gần mười mét liền nghênh diện đụng phải chỗ ngoặt đi tới người.

Nàng một đầu đâm vào người nọ trong lòng ngực, vuốt ót vừa muốn nói tiếng xin lỗi, thân thể lại bỗng nhiên toàn bộ bị người nọ hai cánh tay khoanh lại, ám ách khẩn trương thanh âm rơi xuống:

“Không có việc gì đi.”

Kiều Phi hơi giật mình, lập tức ngửa đầu.

Nàng cứ như vậy ngoài ý muốn thấy được cái kia vài phút trước còn ở trong điện thoại cùng nàng nói cùng nhau ăn cơm chiều nam nhân.

Giờ phút này hấn ánh mắt là vững vàng, có chút âm lãnh. Thậm chí không cùng Kiều Phi nói thêm nữa cái gì, lập tức đem nàng kéo đến phía sau.

Hấn che ở phía trước.

Tử Mao không hai phút liền đuổi theo, nhìn đến Kiều Phi trước mặt nhiều cái một thân hắc, liền ánh mắt đều là đen kịt nam nhân, không chỉ có như thế, hấn bên người còn đứng hán giang lộ Thẩm tam.

Vị này dân bản xứ gia chính là bọn họ loại này tiểu lưu manh đều phải kính ba phần nhân vật.

Tử Mao dưới chân lập tức dừng lại, ngượng ngùng mắng câu cái gì, lập tức thay nịnh nọt cười đi đến Thẩm ba mặt trước đệ yên:

“Tam ca, như vậy xảo?”

Thẩm tam không tiếp hấn yên, trong mắt cũng là không kiên nhẫn, hấn một tay hảo bài đang chờ tự sờ, bị Chủ Diễm một chiếc điện thoại mệnh lệnh lại đây, tự nhiên đối với cái này gây chuyện Tử Mao không hảo khẩu khí:

“Muốn chết sao người, trường đôi mắt sao? Biết người ở chọc ai người sao?”

Tử Mao vừa nghe Thẩm tam lời này trong lòng liền minh bạch chính mình khả năng gặp rắc rối.

Hấn một đôi đũa xanh mắt quan sát phía dưới trước khí tràng bức người hắc y nam tử, đối phương cùng Thẩm tam cảm giác là hoàn toàn bất đồng, hấn càng giống một cái thanh lãnh cao ngạo người làm công tác văn hoá hoặc là thương nhân, nhưng tinh tế xem, hấn trên người nào đó địa phương khí chất tựa hồ lại so Thẩm canh ba gì, ác hơn, làm hấn mạc danh sinh ra sợ hãi.

Tử Mao suy tư một lát, nhỏ giọng chỉ vào Hạ Thừa Nam hỏi Thẩm tam: “Tam ca, vị này chính là?”

Thẩm tam là cái thô nhân, trước nay kêu không ra Hạ tổng như vậy nho nhã lễ độ nói.

Hấn đập Tử Mao một chân: “Này mẹ nó là ta đại ca! Còn không gọi người!”

Kiều Phi tránh ở Hạ Thừa Nam sau lưng, nghe được hổ khu chấn động, sống lưng thẳng thắn ——

Khó trách tiểu lưu manh không quen biết Bá Bá ca, nguyên lai hẳn đã là tiểu lưu manh đại ca đại ca...

Cũng đúng, kim tự tháp đỉnh người, tầng dưới chót cận bã sao có thể biết.

Ôm đến đại ca đùi Kiêu Phi cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, kinh hồn chưa định Cao Trăn còn vẻ mặt mờ mịt, không biết như thế nào đột nhiên toát ra nhiều người như vậy, nàng lặng lẽ hỏi Kiêu Phi:

“Uy

Phi Bảo, người cùng cái này đại ca cái gì quan hệ a?”

Kiều Phi đang muốn đáp nàng, Tử Mao bỗng nhiên vẻ mặt nịnh nọt mà đi tới, xoa xoa tay xin lỗi:

“Tẩu tử, vừa rồi là ta mù!”

“Tẩu tử, người còn ăn mẽ tuyến sao? Ta lập tức làm trong tiệm cho ngài thưởng mười cái bất đồng khẩu vị, người xem thế nào?”

Tử Mao thực tích cực quay đầu lại cùng bằng hữu nói: “Còn thất thần làm gì? Mau, lập tức cấp tẩu tử an bài thưởng! Đúng rồi.” Hắn quay đầu lại xem Hạ Thừa Nam: “Đại ca muốn cùng nhau sao! Nếu không tới cái kinh điển phì ngư tình lữ phần ăn?”

Kiều Phi: “.....?”

Nguyên bản tức giận đến tưởng rút quang Tử Mao tóc Hạ Thừa Nam không biết như thế nào, biểu tình mạc danh liền một chút một chút hòa hoãn xuống dưới, thậm chí khóe miệng còn dạng khởi vài phần không biết từ đâu khởi cười.

Hắn đem vẫn luôn tránh ở sau lưng nắm hắn góc áo cô nương lôi ra tới, tay liền như vậy tự nhiên trượt xuống dưới dắt lấy nàng:

“Ăn sao?”

“Ta bồi ngươi.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 19 Liêu Hãn Mười Chín Thức

Hôm nay buổi tối, Kiều Phi ở trên đài đánh đĩa trong đầu đều ở tiếng vọng hai chữ.

【 tẩu tử 】

Cùng với sau lại, Hạ Thừa Nam nửa dặt lấy tay nàng.

Tuy rằng chỉ là ngăn ngụi dặt ở bên nhau liền buông lỏng ra, nhưng nam nhân lòng bàn tay độ ấm là ấm áp, cùng bình thường thanh lãnh nhạt nhẽo không giống nhau, dễ như trở bàn tay liền bậc lửa Kiều Phi, giống điện giật, điện lưu từ chỉ gian thoán đến toàn thân, cuối cùng tới đầu quả tim, thật lâu khó quên.

Kiều Phi lúc ấy mặt đỏ nhĩ nhiệt, trống rỗng gật gật đầu.

Sau đó, Tử Mao cùng Thẩm tam dẫn bọn hãn trở về cái lẩu mẽ tuyến cửa hàng, khai ghế lô, thật đúng là điểm kia phân tình lữ phì ngư phần ăn.

Phì ngư mẽ tuyến có điểm cay, Kiều Phi nhớ rõ Hạ Thừa Nam nói qua chính mình không ăn cay, nhưng sau lại hãn ăn, tuy rằng chỉ là ít ỏi mấy đũa, Kiều Phi vẫn là có thể cảm giác được đến, hãn đối kia thanh “Tẩu tử” cùng tình lữ phần ăn cam chịu cùng đi, tâm ý đã biểu lộ thật sự rõ ràng.

Hiện tại, cũng chỉ kém một cái cơ hội đem kia tầng giấy đâm thủng.

Buổi tối 9 giờ, Kiều Phi thất thần thượng xong rồi ban, Hạ Thừa Nam đêm nay có bài cục không có muốn nàng đi đánh đàn, cho nên sớm trở về trường học.

Cao Trăn bị kinh hách, tuy rằng sau lại Tử Mao cũng cùng nàng xin lỗi, nhưng nàng vẫn là đi giáo ngoại thúc thúc gia ở tạm mấy ngày.

Bốn người ký túc xá, liền thừa Kiều Phi một người.

Tắm rồi, đóng lại đèn, đem chính mình toàn bộ bọc đến trong chăn.

Nàng nhắm mắt lại, lỗ tai đan chéo tiếng vọng hai thanh âm.

Một cái là bặc lấy lấy đối nàng nói —— 【 người cho rằng đại ca nữ nhân như vậy dễ làm sao?..... Có thể bò đến vị trí này khẳng định không thiếu nữ nhân a..... Vạn nhất kẻ thù tìm người bắt cóc giết con tin làm sao bây giờ.....】

Một cái khác là Tử Mao buổi chiều nịnh nọt kia thanh 【 tẩu tử 】 , kêu động nàng tâm.

Hai người giao triền, giống dây đăng, chậm rãi triền rồi loạn Kiều Phi suy nghĩ.

Nàng thực mâu thuẫn.

Cha mẹ đều là thư hương dòng dõi, chính mình cũng tiếp nhận rồi bốn năm nghệ thuật giáo dục cao đẳng, chẳng lẽ thật sự nếu không đi tìm thường lộ thích thượng một cái xã hội ca, từ đây quá đập lên đám mây cùng mũi đao cùng tồn tại sinh hoạt sao.

Nhưng thực mau, chính mình đụng vào cái kia trong ngực hình ảnh lại nhảy ra, tính áp đảo đuổi đi vừa rồi hết thủy bản khoản.

Nam nhân ôm ấp là như vậy kiên cố ấm áp, Kiều Phi chỉ là không cẩn thận ngã vào một lần, liền vô pháp tự kèm chế trầm mê.

Đặc biệt là sau lại, hẳn đem chính mình hộ đến phía sau bộ dáng, nàng thể nghiệm tới rồi chưa bao giờ từng có cảm giác an toàn.

Càng nghĩ càng loạn, càng loạn lại còn càng khống chế không được suy nghĩ.

Rốt cuộc, Kiều Phi chịu không nổi kéo ra chặn ngòi dậu.

Trong ký túc xá tối lửa tắt đèn, nàng ăn mặc áo ngủ liền như vậy ngồi ở giường trung ương.

Từ gối đầu hạ lấy ra di động, Kiều Phi phiên đến Hạ Thừa Nam dãy số, cũng không biết là bị cái gì hướng hôn đầu, hoặc là lần đầu tiên thích thượng một người dũng khí, nàng bỗng nhiên muốn đánh điện thoại hỏi chút cái gì, nói toạc cái gì, nhưng chuyển được tiếng vang hai hạ sau, lý trí đột nhiên trở về, Kiều Phi một cái thanh tỉnh, chạy nhanh lại quải rút.

Nàng là điên rồi sao.

Chẳng lẽ khuya khoắt đánh qua đi hỏi: “Người có phải hay không thích ta?”

Đem điện thoại gặt gao ấn ở trong tay, như là muốn đè lại chính mình kia phân mau tàng không được thiếu nữ tâm sự.

Nhưng mới vừa ấn hạ ba giây, di động lại chấn động lên.

Kiều Phi hoảng sợ, rũ mắt đi xem ra điện người — 【 Bá Bá ca 】

Tim đập bỗng chốc liền không chịu khống chế gia tốc lên.

Hoảng loạn mà không biết làm sao thật lâu, liền ở sắp tự động cắt đứt trước, Kiều Phi rốt cuộc lấy hết can đảm tiếp lên:

“Uy...”

Hạ Thừa Nam bên kia thanh âm có chút ồn ào, hẳn là bài cục còn không có tán, có bằng hữu ở bên cạnh trêu chọc: “Nha, tàng chim hoàng yến?”

Hạ Thừa Nam không kiên nhẫn: “Câm miệng.”

Sau đó tựa hồ đi tới một cái an tĩnh địa phương, nhẹ giọng hỏi nàng: “Tìm ta?”

Kiều Phi nghe được câu kia chim hoàng yến trong lòng mạc danh khó chịu hạ, không biết vì cái gì, có loại thực không thoải mái cảm giác.

Nàng áp lực cảm xúc, mang theo điểm giọng mũi hồi: “Không, ta gọi lộn số.”

“Ân.” Bên kia Hạ Thừa Nam đốn hai giây, trầm thấp thanh âm truyền đến, sần sật, nghiền Kiều Phi màng tai, tô một tảng lớn.

Hắn hỏi: “Kia vì cái gì như vậy vẫn còn không ngủ?”

Kiều Phi lỗ tai đỏ, nhấp nhấp môi, ở trong lòng yên lặng đáp: “Bởi vì suy nghĩ người a.”

Nhưng mà ngoài miệng lại nói: “Vừa mới nhìn sẽ thư.”

Sợ bị Hạ Thừa Nam nhìn ra chính mình ở nói dối, nàng thanh thanh phát làm giọng nói, ra vẻ nhẹ nhàng hỏi: “Vậy còn người, đánh bài thắng sao?”

Hạ Thừa Nam nhàn nhạt, thực tùy ý miệng lưỡi: “Không có, thua.”

Kiều Phi theo bản năng nói: “Như thế nào sẽ đâu?”

Ở nàng trong lòng, Bá Bá ca cơ hồ là không gì làm không được, đánh bài loại sự tình này như thế nào sẽ thua?

“Có thể là bởi vì...” Hạ Thừa Nam ở kia đầu đốn một lát, cực nhẹ mà cười cười, rồi sau đó di động truyền đến lưỡi nhác thanh âm:

“Ta vẫn luôn suy nghĩ người đi.”

Kiều Phi: “.....”

Kiều Phi: “!!!”

Đột nhiên ái muội nói làm Kiều Phi thân thể nhũn ra, tim đập nháy mắt tiêu tới rồi một trăm tám, mặt nàng nằng thành bánh chẻo áp chảo, năm di động không biết như thế nào ứng đối.

Hảo sau một lúc lâu, mới lấp bắp trở về một câu: “Ta mệt nhọc, trước ngủ.....”

Sau đó treo điện thoại, nằm ngửa đến trên giường, đôi tay che mặt, che khuất không biết làm sao chính mình.

Rất lâu sau đó sau, khe hở ngón tay mới lộ khởi cô nương thẹn thùng lại ngọt ngào tươi cười.

Hắn nói hẳn tưởng nàng.

Nàng cũng đúng vậy.

-

Ngày hôm sau, hợp với hạ mấy ngày vũ thời tiết đều đi theo biển hảo, ra thái dương, ánh mặt trời sáng lạn, làm vốn là vui vẻ Kiều Phi tâm tình càng thêm sung sướng.

Hôm nay là nàng mỗi tháng một lần đi xuân huyện cầm hành nhật tử, sớm mấy tháng khi Kiều Phi đặc biệt thiếu tiền, nơi nơi tìm kiếm chức, bậc lấy đưa cho nàng giới thiệu nhà này rất cao cấp cầm hành, mỗi tuần sáu buổi chiều đi một lần, ở trong tiệm đạn một giờ dương cầm.

Kiều Phi chủ tu kỳ thật là dương cầm, đàn cổ là yêu tha thiết cầm kỳ thư họa Kiều phụ làm nàng từ nhỏ đi học. Có lẽ là có thiên phú, đại học Kiều

Phi còn phụ tu vài môn nhạc cụ, không thể nói tinh thông, nhưng đã cũng đủ chuyên nghiệp.

Bởi vậy, cầm hành lão bản nương vừa thấy nàng liền đặc biệt thích, cảm thấy này chân chính nhi là cái bị chôn ở cát vàng vàng, vẫn luôn đem tâm đào phổi cất giấu, tưởng giới thiệu cho nhà nàng cái kia học lý khoa nhi tử, làm nàng đời cháu nhi cũng có thể dính điểm nghệ thuật huyết thống.

Buổi chiều một chút, Kiều Phi đi vào cầm hành, đẩy cửa ra như cũ cười tủm tỉm cùng lão bản chào hỏi:

“Kỷ a di, ta lại tới rồi!”

Trong tiệm vừa lúc có khách nhân, kỷ mây tía vội vàng chiêu đãi, liền triệu nàng gật gật đầu, ám chỉ nàng tùy ý.

Kiều Phi tới nơi này chính là giúp kỷ mây tía mời chào khách nhân, nàng không nói hai lời bông bao, ngồi ở trong tiệm quý nhất tam giác dương cầm thượng, dương dương tự đắc bắn lên như dòng nước thoải mái thanh tân êm tai khúc.

Kiều Phi hôm nay xuyên thân năm trước hương gia trang phục, tóc dài kẹp ở nhĩ sau, tuy rằng quần áo là qua khi cũ khoản, nhưng nàng lại vẫn như cũ xuyên ra thanh nhã như lan nhàn nhạt cao cấp cảm.

Nàng đàn chính là D điệu trường tạp nông, là một đầu phi thường ấm áp ngọt ngào khúc, trên mạng đều nói, tạp nông muốn đàn cấp yêu nhất người nghe. Kiều Phi cũng không biết vì cái gì, hôm nay liền đặc biệt tưởng đàn này đầu.

Biên đàn biên đắm chìm ở tâm sự của mình, thường thường nhớ tới điểm cái gì, khóe miệng giơ lên nho nhỏ độ cung, theo âm phù một chút lan tràn ở trong không khí, chậm rãi, toàn bộ cầm thủ đô lâm thời giống như tràn ngập luyến ái hương vị, ngọt ngào, ấm áp.

Lúc này, lại có khách nhân xuất hiện ở cầm hành cửa.

Hạ Kiêu Quần vẫn luôn nhớ kỹ Kiều Phi giới thiệu cho hãn nhà này cầm hành, vừa lúc hôm nay Văn Lễ Tiệp Diển Tấu Hội liền ở lão Thượng Hải lộ đại rạp hát khai, hãn liền thuận đường làm lão dư trước tiên đưa hãn lại đây xem một cái.

Hai người đi tới cửa, lão bản nương đang ở vội, tiếp đón bọn họ tùy tiện xem, lão dư xem không hiểu này đó, liền thành thành thật thật ở cửa chờ lão bản. Hạ Kiêu Quần một người tiến vào, đầu tiên là bị pha lê quầy một chồng điệp tinh xảo lão đĩa nhạc hấp dẫn trụ, nhưng thực mau, hãn lực chú ý bị Kiều Phi tiếng đàn dờ đi qua đi.

Cô nương ngồi ở cầm ghế thượng, bị bên ngoài thấu tiến vào một chút ánh mặt trời bao phủ, chuyên chú nghiêm túc đắm chìm ở chính mình tiếng đàn, khi thì mặt lộ vẻ cười nhạt, cảm xúc chuyển tới mười ngón hạ, hóa thành du dương êm tai giai điệu.

Hạ Kiêu Quần nghe được ra, nàng giai điệu là mang theo cảm tình, cho nên có thể nhẹ nhàng đả động hãn.

Hãn không cầm đến gần vài bước, ban đầu xem sườn mặt liền cảm thấy quen mắt, gần gũi xem sau lập tức liền nhận ra tới ——

Quả nhiên là ngày đó ở khánh lam phố vì hãn gặp chuyện bất bình cô nương.

Tưởng một cái thực đặc biệt, có hiệp nghĩa tâm địa cô nương, không nghĩ tới còn như vậy có tài hoa.

Hạ Kiêu Quần lẳng lẳng đứng ở một bên nghe, chờ Kiều Phi đàn xong rồi, nhìn không được nhẹ nhàng vỗ tay, khen nàng: “Âm thanh của tự nhiên, thật là âm thanh của tự nhiên a.”

Lúc này trong tiệm khách nhân đi rồi, kỷ mây tía tiến lên tiếp đón Hạ Kiều Quần: “Ngài hảo, xem cầm sao?”

Kiều Phi quay đầu nhìn đến đứng ở người bên cạnh, sửng sốt một sát, kinh ngạc nhớ tới ngày đó gặp mặt: “Thúc thúc, ngài thật sự tới nha?”

Hạ Kiều Quần không biết sao lại thế này, nhìn thấy cái này cô nương liền muốn cười, hơn nữa là cái loại này phát ra từ nội tâm bị cảm nhiễm vui sướng, hân sang sáng cười ra tới: “Đương nhiên a, người đề cử, ta đương nhiên muốn lại đây nhìn xem.”

Kỷ mây tía ở bên cạnh nghe ra môn đạo, biết này lại là một cái tiệm tàng hộ khách, lập tức nhiệt tình giới thiệu: “Tiên sinh muốn nhìn phương diện kia? Chúng ta này nhạc cụ đều là nước ngoài tinh phẩm.”

Kiều Phi chỉ vào trưng bày quây đĩa nhạc nói: “Kỷ a di, vị này thúc thúc nghĩ đến xem ngài trân quý những cái đó lão đĩa nhạc đâu, hân cũng thích chu toàn cùng Đặng Lệ Quân.”

>Hạ Kiều Quần ở kỷ mây tía trong tiệm đích xác thấy được vài trương chính mình không có cất chứa đến phiên bản, vui mừng dưới dò hỏi có không bán ra, nhưng liền tính là cấp ra thị trường tối cao giới, kỷ mây tía vẫn là cự tuyệt.

Chân chính người thu thập đều sẽ không dễ dàng dứt bỏ chính mình đồ cất giữ, Hạ Kiều Quần cũng có thể lý giải, cho nên không có cưỡng cầu, than tiếc rất nhiều đối với trên quây hàng kia trương tìm thật lâu Đặng Lệ Quân kim khúc tập lưu luyện.

Đó là hân sở hữu Đặng Lệ Quân cất chứa duy nhất thiếu một trương album.

Kiều Phi xem lão gia tử tiếc nuối ánh mắt hỏi: “Thúc thúc, ngài thích Đặng Lệ Quân này trương kim khúc tập nha?”

Kỷ mây tía ở bên cười: “Này trương đặc biệt khó tìm, ta cũng là mấy năm trước ở Nhật Bản một nhà lão ghi âm và ghi hình cửa hàng đào đến, thật là ngượng ngùng a tiên sinh.”

Hạ Kiêu Quần thu hồi tầm mắt, nhàn nhạt gật gật đầu: “Không có việc gì, ta có thể lý giải, đều là bảo bối.”

Hắn nhìn mắt đồng hồ, mau đến hai điểm, hắn còn phải đi phía trước đại rạp hát tham gia Văn Lễ Tiệp Diễn Tấu Hội, vì thế cùng Kiêu Phi đánh thanh tiếp đón: “Cảm ơn người a tiểu cô nương, người dương cầm đàn rất khá nghe.”

Kiêu Phi nhìn lão gia tử lược thất vọng ánh mắt trong lòng cũng không phải tư vị, nàng minh bạch cái loại này âu yếm chi vật cầu mà không được khó chịu, liền cười an ủi hắn: “Không khách khí, ngài nếu là thích, mỗi tuần sáu buổi chiều một chút đến này tới, ta đem này trương kim khúc tập đàn cho ngài nghe nha.”

“Ha ha, hành.” Hạ Kiêu Quần như suy tư gì nhìn, “Kia có cơ hội tái kiến.”

Kiêu Phi lễ phép vẫy vẫy tay: “Tái kiến.”

Rời đi xuân huyền cầm hành, Hạ Kiêu Quần ngồi trên xe, trên mặt vẫn luôn tràn đầy tươi cười, lão dư tò mò hỏi: “Có phải hay không muốn đi xem nghe tiểu thư Diễn Tấu Hội, ngài như vậy cao hứng?”

Hạ Kiêu Quần chỉ cười không nói, hỏi lão dư: “Thừa nam đến rạp hát sao?”

Lão dư hỏi: “Thiếu gia năm phút đồng hồ trước đã tới rồi, đang cùng Văn phu nhân nói chuyện.”

“Ân.” Hạ Kiêu Quần thực vừa lòng, “Hôm nay hắn nhưng thật ra cấp đủ ta cái này lão nhân mặt mũi, cũng coi như khó xử hắn, đi thôi, chúng ta mau đi.”

-

Văn Lễ Tiệp đàn violon Diễn Tấu Hội địa điểm thiết trí ở lầu Thượng Hải lộ nhà này vang sa đại rạp hát, số 8 thính cửa bãi đầy chúc nàng diễn xuất thành công lãng hoa, trong đó cũng có Hạ gia, chẳng qua lạc khoản là Hạ Kiêu Quần.

Lần này Diễn Tấu Hội tới đều là nhận thức bằng hữu hoặc gia tộc trưởng bối tới cổ động, Văn Lễ Tiệp trợ lý còn tặng một ít phiếu cấp c thành bản địa nghệ thuật trường học, mời tới học tập tham quan, cho nên chính năm trăm người nội tràng, đảo cũng ngồi đến tràn đầy.

Văn Lễ Tiệp ở nước ngoài học cầm cũng không có lấy quá cái gì giải thưởng, lần này xem như tự xuất tiền túi khai cá nhân Diễn Tấu Hội, cấp chính mình danh viện thân phận thượng lại lên ngôi một cái đàn violon nghệ thuật gia vinh quang.

Cao Trăn nơi trung học liền thu được tặng phiếu, trường học cảm thấy này dù sao là một cái miễn phí nghe cơ hội, hơn nữa Cao Trăn cũng là học cổ điển âm nhạc, liền làm nàng mang theo giao hưởng đoàn nhất bang học sinh tới hiện trường.

Hạ gia làm quan trọng khách quý, bị an bài ở đệ nhất bài hoàng kim vị trí. Hạ Thừa Nam đơn độc ngồi ở trung gian, Hạ Kiêu Quần nguyên bản ngồi ở hãn bên cạnh, kết quả bởi vì chịu không nổi quá lớn âm hưởng thanh, lui đi đệ tam bài, cùng Văn mẫu ngồi ở cùng nhau.

Hai giờ đồng hồ, Diễn Tấu Hội đúng giờ bắt đầu.

Số 8 thính thiết kế thực đặc biệt, là một cái hình tròn vờn quanh thiết kế, trừ bỏ dưới đài ba hàng khách quý vị trí, mặt khác người nghe đều là ngồi ở cùng loại sân bóng như vậy vòng tròn trên chỗ ngồi, bốn phía đều có thể âm thanh nổi nghe được âm nhạc.

Văn Lễ Tiệp đứng ở sân khấu trung ương, nàng xuyên kiện màu trắng một chữ vai tiểu lễ váy, trên lỗ tai mang Chanel hoa tai, búi tóc bàn khởi, lẳng lẳng mà ở trên đài lôi kéo đàn violon.

Hôm nay tổng cộng có tám đầu khúc.

Nghe được đệ nhị đầu thời điểm Hạ Thừa Nam liền không kiên nhẫn, hần nhàn chán phiên trong tay khúc mục đơn, xem khúc danh, xem nhân viên công tác danh sách, trông nom làm đơn vị, thậm chí nghiên cứu nổi lên khúc mục đơn dùng loại nào giấy chất.

Chán đến chết đến cuối cùng ——

Hần đem khúc mục đơn chiết thành một cái ếch xanh, ở trên đùi đạn chơi.

Bỗng nhiên, trong túi di động ở chấn động.

Hạ Thừa Nam lẳng lẽ lấy ra tới, ở thấp chỗ mở ra xem, là Kiều Phi phát tới tin nhắn ——

【 người đang làm gì? 】

Hạ Thừa Nam nhìn mắt đồng hồ, Diễn Tấu Hội muốn 3 giờ rưỡi tả hữu kết thúc.

Hần cấp Kiều Phi hồi: **【 hiện tại có chút việc, đợi lát nữa xong rồi tìm người. 】**

Thu được hồi phục Kiều Phi vừa mới kiêm chức kết thúc đi ra cầm hành, nàng ngọt tư tư trở về một chữ hảo, sau đó đem điện thoại phóng tới trong bao.

Hôm nay thời tiết hảo, nàng dọc theo lão Thượng Hải đường đi một vòng phơi nắng, đi đến đại rạp hát cửa, bỗng nhiên nhìn đến một cái đặc biệt hình bóng quen thuộc.

Nhìn kỹ xem, cứ nhiên là Cao Trăn?

Kiều Phi lập tức chạy tới chụp nàng vai: “Um tùm, người như thế nào tại đây nha!?”

Cao Trăn là ra tới tiếp điện thoại, nhìn đến Kiêu Phi cũng sững sốt hạ, nhưng ngay sau đó lại phản ứng lại đây, “Đối nga, hôm nay thứ bảy, người là ở cầm hành đạn xong cầm sao?”

“Là nha!” Kiêu Phi cười tùm tùm xem nàng, “VẬY còn người, như thế nào sẽ tại đây?”

“Trường học cấp tặng phiếu, làm ta mang học sinh tới nghe một hồi đàn violon Diễn Tấu Hội.”

“Thật sự nha!” Kiêu Phi vừa nghe Diễn Tấu Hội tới hứng thú, dù sao này sẽ nàng cũng không địa phương đi, nghĩ nghĩ, hỏi Cao Trăn: “Còn có tặng phiếu sao? Ta cũng tưởng đi vào nghe, là cái gì danh gia sao?”

“Không quen biết, ta cảm thấy kia trình độ ở chúng ta trường học cũng liền trung đẳng đi.” Cao Trăn tùy tiện kéo tay nàng, “Đi bái, ta liền nói người là trường học mang đội lão sư đã tới chậm, có thể đi vào.”

“Hảo loại!”

Hai cô nương quả nhiên liền lấy như vậy lấy cớ, nhẹ nhàng vào nội tràng.

Tặng phiếu chỗ ngồi tự nhiên là ở vòng tròn thượng, hơn nữa vẫn là mặt bên. Giữa sân ám đèn, Cao Trăn mang theo Kiêu Phi tiểu tâm từ học sinh trung xuyên qua, ngồi vào đệ nhất bài.

Bọn họ vị trí này, vừa vịn có thể nhìn đến Văn Lễ Tiệp mặt bên.

Nghiêm túc nghe xong mấy đầu sau, Kiêu Phi tương đối tán đồng Cao Trăn cách nói —— kéo thật chẳng ra gì, kỹ xảo đi lên nói không khuyết điểm,

nhưng đồng dạng cũng không có gì mắt sáng địa phương, tuyến mấy đầu khúc mục cũng đều là thực ôn đạ.

Ở học viện Âm Nhạc cũng chính là trong đó chờ trình độ.

Lại một khúc xong, Kiều Phi ngáp một cái, lúc này trên đài cầm tay bỗng nhiên đi phía trước đi rồi vài bước, đối với microphone nói:

“Kế tiếp này một đầu, cũng là bốn tràng Diễn Tấu Hội cuối cùng một đầu, ta tưởng kéo cấp một cái với ta mà nói rất quan trọng người nghe, ta tưởng đối hẳn nói, cảm ơn người hôm nay nguyện ý đi vào hiện trường, bởi ta vượt qua ta lần đầu tiên, tương lai nhân sinh ta còn có rất nhiều cái lần đầu tiên, hy vọng người đều có thể ở...”

Kiều Phi nghe xong vài giây, thân thể xoay mình ngồi thẳng.

Thanh âm này như thế nào có điểm quen tai... Giống như...

Nàng phóng trường tầm mắt nhìn kỹ qua đi, trên đài cầm tay chỉ có một mặt nghiêng, còn bị đàn violon che khuất một chút, xem không rõ lắm.

Trên đài âm nhạc thanh chảy ra, cuối cùng một đầu là 《 tạp nông 》 .

Này đầu khúc một giờ trước Kiều Phi mới đạ quá, là biểu đạ tình yêu khúc, phối hợp nữ nhân này vừa rồi nói kia phiên lời nói, ý vị thực rõ ràng.

Nàng ở bày tỏ tình yêu.

Kiều Phi càng hồi ức cái kia thanh âm càng hoài nghi, thẳng đến vài phút sau, khúc kéo xong, giữa sân vang lên vỗ tay, ánh đèn toàn bộ sáng lên, nữ nhân buông đàn violon, hơi hơi khom lưng.

Triều mỗi một chỗ người nghe phương hướng khom lưng.

Đến Cao Trăn mang học sinh này mặt khi, Kiều Phi rốt cuộc thấy được nàng chính mặt.

Cư nhiên thật là nàng! Bá Bá ca...

Khách quý vị khách nhân lúc này tập thể đứng lên vỗ tay, vỗ tay nhiệt liệt, Kiều Phi theo bản năng triều bên kia xem qua đi, lướt qua sân khấu, chỉ là liếc mắt một cái, nàng liền thấy được đối diện đệ nhất bài chính giữa vị trí, đứng cái kia nàng quen thuộc nam nhân.

Kiều Phi thần sắc hơi giật mình, đầu óc giống như bị đông cứng cái gì, nhất thời có chút hoảng hốt, nhưng càng nhiều vẫn là không thể tin được.

Vỗ tay liên tục vang ở đại sảnh, còn có người nghe ở kê an nhưng, Hạ Thừa Nam mặt vô biểu tình đi theo vỗ tay, đôi tay máy móc vỗ, có chút không kiên nhẫn.

Hắn ánh mắt từ trên đài tùy ý ngó đến bên sườn, lại không chút để ý thu hồi, chỉ nghĩ nhanh lên kết thúc trận này dày vò không thú vị xã giao.

Đã có thể ở tầm mắt thu hồi kia trong nháy mắt, hắn ấn đường nhảy dựng, ần ần nhận thấy được dư quang tựa hồ thấy được người nào đó, nhưng từ bình thường logic tới nói, kia tựa hồ lại là kiện không quá khả năng sự.

Lấy các nàng chi gian giao thoa, ở chỗ này đụng tới tỷ lệ thật sự quá tiêu quá nhỏ.

Nói là ngày nào đó tư đêm tưởng xuất hiện ảo giác khả năng tính có lẽ còn muốn lớn một chút.

Cứ việc như vậy, Hạ Thừa Nam vẫn là không yên tâm triều cái kia phương hướng một lần nữa xác nhận qua đi.

Lúc này đây, hắn rõ ràng chính xác thấy được cô nương ánh mắt.

Không phải ảo giác, không phải biểu hiện giả dối.

Kiều Phi trong mắt tràn ngập nghi vấn, khó hiểu, kinh ngạc chờ rất nhiều cảm xúc, thậm chí, ở nàng nhìn đến Hạ Thừa Nam nhìn về phía chính mình sau, đáy mắt hiện lên một tia bị đùa bỡn phần nộ.

Cách sân khấu xa xa đối diện, Hạ Thừa Nam thân thể triều nàng sườn đi, đây là một cái theo bản năng động tác, hẳn thấy được nàng trong mắt nghi ngờ, cũng đoán trước tới rồi Kiều Phi bước tiếp theo động tác, cho nên mới muốn lấy như vậy tứ chi ngôn ngữ đi giữ lại nàng.

Tựa hồ muốn nói: 【 không phải người tưởng như vậy. 】

Nhưng cô nương lại tựa hồ không có cảm kích, vẫn là đứng lên, lạnh lùng nhìn hẳn một cái sau bay nhanh xoay người rời đi.

Văn Lễ Tiệp lúc này ở trên đài nũng nịu nói: “Phía dưới ta tưởng thỉnh hẳn đi lên, vì ta...”

Lời nói còn chưa nói xong, Văn Lễ Tiệp lời nói dừng lại, tầm mắt rơi xuống dưới đài đệ nhất bài ——

Hạ Thừa Nam thế nhưng triều nàng đi tới?!

Nàng không thể tin được trợn to mắt.

Dưới đài có người nghe bắt đầu vỗ tay, ồn ào, đại gia nguyên tưởng rằng sẽ nhìn đến một hồi tình yêu thông báo trò hay, ngay cả Văn Lễ Tiệp chính mình cũng chưa nghĩ đến Hạ Thừa Nam hôm nay sẽ như vậy tích cực chủ động, ra ngoài ngoài ý muốn.

Hạ Thừa Nam chân dài một mại, sải bước lên sân khấu.

Mắt thấy nam nhân ly chính mình càng ngày càng gần, Văn Lễ Tiệp điệu dàng thẹn thùng cười, lộ ra một bộ ngượng ngùng bộ dáng: “Ha hả, hẳn

giống như so với ta còn cấp đâu...”

Nói xong nàng duỗi tay, chuẩn bị đi tiếp ứng Hạ Thừa Nam.

Kết quả còn không có đụng tới nam nhân góc áo, Hạ Thừa Nam tựa như trận gió dường như từ bên người nàng đi qua, hần bước nhanh đi đến thính sườn vòng tròn chỗ ngồi khu, một tay chống tay vịn nhảy vào đi, cuối cùng quẹo vào vào an toàn xuất khẩu.

Một phút đồng hồ không đến thời gian, hần biến mất ở mọi người chờ đợi ánh mắt.

Không hoàn hồn Văn Lễ Tiệp: “.....”

Cùng với không biết còn muốn hay không tiếp tục vỗ tay người nghe nhóm: “???”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 20 Liêu Nàng Hai Mươi Thức

Kiều Phi từ đại rạp hát một hơi chạy ra, đứng ở người đến người đi lão Thượng Hải trên đường, bỗng nhiên liền không biết nên đi nơi nào.

Nàng thừa nhận nhìn đến Hạ Thừa Nam ở dưới đài vì nữ nhân kia vỗ tay khi rất khó chịu, nhưng lại cảm thấy chính mình này phân cảm xúc tới không có bất luận cái gì lập trường.

Hắn cùng nam nhân kia chi gian nói dễ nghe một chút, có chút ái muội. Nói được không phụ trách nhiệm một chút, cái gì quan hệ đều không có.

Kiều Phi tự giễu nhìn lui tới đám người cười cười.

Một giờ trước nàng còn cục cứng mặt ý đạn suy nghĩ đưa cho hắn nghe khúc, đảo mắt nguyên lai nhân gia tại đây có nữ nhân khác kéo cho hắn nghe đâu.

Thật châm chọc.

Nhớ tới tối hôm qua ở trên giường tự hỏi rối rắm, cuối cùng nghĩa vô phản cố quyết định liền tính sau này là mũi đao thượng sinh hoạt cũng muốn cùng hắn cùng nhau đi xuống đi chính mình, Kiêu Phi mũi tức khắc có điểm toan.

Nàng thật đúng là cái ngốc tử, bực lấy lấy nói hắn như vậy nam nhân cũng không thiếu nữ nhân, chính mình còn không tin.

Nhìn không trung, Kiêu Phi dùng sức dừng bị thương cảm xúc, duỗi tay ngăn lại một chiếc taxi.

Xe ở trước mặt dừng lại, nàng kéo ra cửa xe đang muốn đi vào, bỗng nhiên một đôi tay từ sau lưng giữ chặt nàng:

“Sóng sóng ——”

Luôn luôn trầm thấp bình tĩnh thanh âm hiện giờ thế nhưng mang theo ba phần nôn nóng: “Người nghe ta nói.”

Kiều Phi kinh ngạc quay người lại, nhìn đến Hạ Thừa Nam thế nhưng đuổi tới.

Hắn không ra còn hảo, hắn vừa ra tới, Kiều Phi dùng sức áp lực về điểm này nhi ủy khuất toàn bộ một phát không thể vẫn hồi bạo phát.

Kẻ lừa đảo! Tra nam!

Nàng cổ họng chua xót nuốt nuốt, ném ra Hạ Thừa Nam tay, trong mắt hàm chứa đáng thương vô cùng, muốn chảy ra lại liều mạng nhin xuống nước mắt nhi:

“Nói cái gì?”

“Nói ta là người dưỡng một con chim hoàng yến sao?”

“Nhàm chán khiến cho ta cho người đàn đầu khúc nhạc một nhạc, nghe nị lại đến nghe vị hôn thê cao lớn thượng Diển Tấu Hội?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Như thế nào chính là vị hôn thê?!

Hắn bất đắc dĩ nắm chặt nàng cánh tay giải thích: “Ta cùng nàng không có quan hệ, chúng ta ——”

“Đúng vậy!” Kiều Phi cảm xúc thực kích động, trực tiếp đánh gãy nàng:
“Các người bất quá chính là đã từng muốn đính hôn, sau lại người còn khổ
chờ nhân gia bốn năm quan hệ!”

Hạ Thừa Nam vô ngữ: “Người nghe ta nói xong được chưa?”

“Không được! Cũng không cần!”

Kiều Phi mãi đầu óc đều là bị đùa bỡn cảm thấy thẹn cùng sinh khí, nàng
dùng sức túm khai bị Hạ Thừa Nam giữ chặt cánh tay, giống một con huy
móng vuốt tức giận tiểu miêu: “Người! Buông ta ra!”

Hạ Thừa Nam như thế nào cũng chưa biện pháp trấn an trụ này chỉ tảo bạo
miêu, chỉ có thể sử dụng chung cực biện pháp, đôi tay cô trụ nàng vai,
cường chế tính ôm lấy nàng:

“Kiều Phi! Người an tĩnh một phút đồng hồ nghe ta nói được chưa?”

“.....”

Kiều Phi một đốn, bị hấn lược cao thanh âm dọa sợ, lập tức ủy khuất ngẩng
đầu, nước mắt hoa nhi mau chảy xuống tới: “Người lớn tiếng như vậy làm
gì??? Ta lại không phải kẻ điếc!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Diên rồi, hấn nơi nào thanh âm lớn??

Cúi đầu, nhắm mắt, hít sâu, lại ngẩng đầu khi, Hạ Thừa Nam thay đổi cái
ôn nhu đến liền Hạ Kiều Quần đều nhận không ra ngữ điệu:

“Thực xin lỗi.”

“Cho nên người hiện tại ngoan ngoãn an tĩnh một phút đồng hồ, nghe ta nói
xong được không?”

Kiều Phi trườ trườ cái mũi, cảm xúc tựa hồ vững vàng điếm, cũng không hề phân cao thấp, bẹp miệng ấp úng nói: “Vậ người nói lạc.”

Hạ Thừa Nam xả hạ chính trang áo sơmi lãnh, cuối cùng nhẹ nhàng thờ ra.

Đang muốn đối cô nương giải thích, trong túi di động lỗi thời vang lên, hẳn xem cũng chưa xem liền véo rớt, sau đó đối Kiều Phi nói:

“Không phải người tưởng như vậy, kỳ thật từ lúc bắt đầu người liền hiểu lầm, ta chưa từng có chờ thêm ——”

Di động lại vang, đánh gãy hẳn nói.

Hạ Thừa Nam thầm mắng một tiếng, lại lần nữa cắt đứt, nhưng đối phương lại một hai phải hẳn tiếp đường như, liên tục không ngừng đánh tới.

Lúc này vẫn luôn yên lặng chờ sĩ tài xế cũng chờ đến không kiên nhẫn, từ chỗ ngồi phía trước dò ra đầu:

“Không phải, ngài nhị vị có thể hay không bên cạnh đi nói a? Ta còn phải làm buôn bán đâu!”

Điện thoại là Văn Lễ Tiệp đánh tới, Hạ Thừa Nam bạo câu thô khẩu đem điện thoại tắt máy, bị như vậy một tá nhiều, hẳn bình tĩnh hạ, một lần nữa đối với Kiều Phi, tưởng hảo hảo cùng nàng nói rõ ràng hết thảy, cô nương lúc này lại đẩy hẳn ra, thấp giọng nói:

“Tính, vẫn là đừng nói nữa.”

Nàng nhìn Hạ Thừa Nam phía sau từ đại rạp hát chạy ra nữ nhân, ánh mắt nhàn nhạt chỉ qua đi, “Nàng tới.”

Hạ Thừa Nam theo nàng tầm mắt quay đầu lại, nhìn đến rạp hát cửa, Văn Lễ Tiệp cùng Văn mẫu một trước một sau đuổi tới.

Lại giây tiếp theo, bên cạnh xe taxi liền xe dẫn người vèo mà một tiếng khai ra đường cái.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Ta mẹ nó lời nói còn chưa nói xong!!

Đau đầu.

Hắn bất đắc dĩ nhìn Kiều Phi rời đi bóng dáng, chỉ có thể tưởng tài đóng cơ di động lại khởi động máy, tìm được Kiều Phi dây số chuẩn bị đánh qua đi, lúc này Văn Lễ Tiệp chạy đến trước mặt hắn, đôi mắt hồng hồng chất vấn:

“Người sao lại có thể đối với ta như vậy?”

Văn mẫu theo sau cũng theo đi lên, thở hồng hộc nói: “Ai da, người chạy ra làm gì? Còn có phóng viên muốn phỏng vấn người đâu!”

“Phỏng vấn ta còn là chê cười ta?!” Văn Lễ Tiệp tuy mang theo khóc nước mắt, lời nói lại là hướng, lộ ra kiêu man cùng tùy hứng, nàng hỏi Hạ Thừa Nam: “Nam ca ca, hôm nay là ta lần đầu tiên Diễn Tấu Hội, người vì cái gì phải làm chúng làm ta nan kham?”

Hạ Thừa Nam căn bản vô tâm tư lý nàng, hắn đã đủ phiến, Kiều Phi di động tắt máy, liên hệ không thượng.

Văn mẫu nhìn đến Hạ Thừa Nam vẫn luôn không để ý tới chính mình nữ nhi, cũng có chút không vui: “Thừa nam, không phải a di nói người, người như vậy không màng lễ tiệp mặt mũi, chính là vì chạy ra truy cái nữ nhân?”

Hạ Thừa Nam cảm thấy chính mình bên tai liền cùng có hai chỉ ruồi bọ dường như, một con ong xong, một khác chỉ lập tức tiếp theo ong, tuy rằng ồn ào nói rất nhiều lời nói, nhưng hắn một chữ cũng chưa nghe đi vào.

Hắn lần đầu tiên có loại không để cảm giác, phảng phất sắp mất đi nguyên bản đã nằm ở lòng bàn tay bảo bối, với không tới, đối phương cũng không chịu hắn gần chút nữa. Cái này làm cho luôn luôn tự chế bình tĩnh hắn như thế nào đều bình tĩnh không được.

Hắn cần thiết phải làm điểm cái gì.

Hắn quyết định lập tức đi Kiều Phi trường học.

Mặt vô biểu tình triều trường bối tiếp đón một tiếng: “Đi trước.”

Văn mẫu: “Ai người ——”

Văn mẫu không hiểu biết tình huống, Văn Lễ Tiệp là hiểu biết.

Vừa rời ra tới kia một khắc nàng liền thấy được đứng ở đường cái thượng Kiều Phi, còn nhìn đến Hạ Thừa Nam thực khẩn trương đối nàng nói cái gì. Cái loại này biểu tình, là Văn Lễ Tiệp nhận thức hắn nhiều năm như vậy tới chưa bao giờ nhìn thấy quá.

Nàng hôm nay sở hữu vui sướng cùng chờ đợi đều ở kia một khắc bị tưới diệt, nàng ghen ghét nổi điên, ghen ghét rất nhiều lại hối hận, hối hận quá khứ chính mình không hiểu bắt lấy hắn này chỉ chất lượng tốt cổ.

Bốn năm trước Hạ Kiều Quần đã từng nói giỡn muốn nàng cùng Hạ Thừa Nam đính hôn, nhưng nàng lấy muốn xuất ngoại uyển chuyển từ chối.

Lúc ấy Hạ gia sản nghiệp ở C thành còn không tính nổi bật, kia một năm Hạ Thừa Nam vừa mới vừa mới bắt đầu đi theo Hạ Kiều Quần ở công ty làm việc, ai cũng vô pháp đoán trước hắn có thể đem Hạ gia phát triển trở thành cái dạng gì. Mà Văn Lễ Tiệp mười tám phương hoa, có được đông đảo người theo đuổi. Hạ Kiều Quần tuy có ý tác hợp, nhưng Hạ Thừa Nam cũng chỉ là nàng lớp xe dự phòng chi nhất.

Nàng dốt đèn lồng nơi nơi vì chính mình tìm phu quân, lại không phát hiện, liền trong mấy năm nay gian, Hạ Thừa Nam giống một con súc thể bùng nổ hắc mã, nhanh chóng mang theo Hạ thị đi lên làm vô số người nhìn lên đứng đầu vị trí.

Đây là nàng vẫn luôn muốn vị trí, nhưng hiện tại lại xuất hiện một con danh điều chưa biết chương ngại vật.

Văn Lễ Tiệp không nghĩ chấp tay nhường người, nàng ngăn lại phải đi Hạ Thừa Nam, cắn răng làm chính mình cúi đầu, ngữ khí kỳ mềm: “Nam ca ca, ta không ngại người gặp dịp thì chơi, chỉ cần người chơi xong sau còn nhớ rõ ta đang đợi người, hảo sao?”

Hạ Thừa Nam lần này nhưng thật ra dừng lại.

“Gặp dịp thì chơi?” Hả ánh mắt lạnh lùng quay đầu lại, như là nghe xong một cái chê cười dường như, khóe môi ngoéo một cái, tiếp theo thần sắc ám trầm đem nàng bức lui hai bước:

“Người am hiểu trò chơi không phải sao? Xin lỗi.”

>“Ta Hạ Thừa Nam cũng không chơi.”

Văn Lễ Tiệp: “.....”

Văn mẫu không cao hứng: “Thừa nam? Người đứa nhỏ này là làm sao vậy, người còn muốn lễ tiếp như thế nào nhân nhượng người? Các người.....”

Lại câu nói kế tiếp toàn tán ở phong, Hạ Thừa Nam nghe không thấy.

Hả đi thực mau, đi rạp hát bãi đỗ xe lấy chính mình xe, trên đường suy nghĩ thật lâu, quyết định đợi lát nữa cùng Kiều Phi gặp mặt sau liền thẳng thẩn thành khẩn hết thảy.

Nói cho nàng hẳn là ai, nói cho nàng bọn họ ở Las Vegas kia một hồi tình cờ gặp gỡ, nói cho nàng, khi đó chính mình cũng đã đổi nàng ngầm tâm động, nhất kiến chung tình.

Làm lâu như vậy “Bá Bá ca”, bất tri bất giác hưởng thụ này phân thoát ly áp lực cảm tình, hưởng thụ cùng nàng ở bên nhau nhẹ nhàng sung sướng, nếu không phải hôm nay thiếu chút nữa mất đi, Hạ Thừa Nam đều mau đã quên chính mình còn có một thân phận khác.

Xe từ bãi đỗ xe khai ra tới, mới vừa sử ra ngựa lộ không bao lâu, Hạ Thừa Nam nhìn đến ven đường giao thông công cộng trên đài đang ở đợi xe một đám học sinh, dẫn đầu cái kia lão sư bộ dáng nữ nhân có chút quen mắt, giống như ở đâu gặp qua.

Vài giây sau Hạ Thừa Nam nhớ tới, là Kiều Phi bạn cùng phòng, lần trước ở mẽ tuyến cửa hàng cùng nhau.

Hắn vừa lúc không biết Kiều Phi ở tại học viện Âm Nhạc nào đồng ký túc xá, liền chạy nhanh sang bên dừng xe, rơi xuống cửa sổ xe hỏi Cao Trăn:

“Quấy rầy người một chút, xin hỏi Kiều Phi ở tại mấy hào lâu ký túc xá?”

Cao Trăn cong lưng nhìn đến là hẳn sau ngăn người, “Bá Bá ca?”

Hạ Thừa Nam: “..... Ân.”

“Phi Bảo không ở ký túc xá nha, nàng hôm nay muốn thừa phi cơ đi nơi khác, người không biết sao?” Cao Trăn nhớ tới vừa rồi không thể hiểu được rời đi Kiều Phi, cùng với lúc sau từ sân khấu thượng nhảy lại đây truy nàng Bá Bá ca, tiểu tâm bát quái hỏi: “Các người nháo mâu thuẫn?”

Hạ Thừa Nam không kịp đáp nàng, lập tức truy vấn: “Nàng ngồi máy bay đi đâu?”

Cao Trăn nguyên bản muốn buột miệng thốt ra nói cho hẳn Kiều Phi đi Hàng Châu đóng phim, nhưng lời nói đến bên miệng lại cảnh giác dừng, tuy rằng lần trước Bá Bá ca cứu nàng cùng Kiều Phi, nhưng chính mình trước sau đối hẳn không đủ hiểu biết, trước mắt cũng không biết khuê mật cùng hẳn đã xảy ra cái gì, không dám tùy tiện nói ra khuê mật hành tung.

Nàng nhấp nhấp môi: “Ta cũng không rõ lắm.”

“.....”

-

Kiều Phi lúc này vừa mới qua an kiểm, so dự tính sớm hai cái giờ, này hai cái giờ nguyên bản nàng là muốn cùng Hạ Thừa Nam cùng nhau ăn cơm chiều.

Nàng cùng Ngô Anh Tuấn thỉnh tới rồi giả đi Hàng Châu chụp cầm thể diễn, nguyên bản là vui vui vẻ vẻ xuất phát, không nghĩ tới đi lên đã xảy ra như vậy sự.

Một đường rầu rĩ không vui, liên thủ cơ không điện cũng không biết, ngồi vào chờ cơ thất sau nàng tiếp thượng nguồn điện, phát hiện có vài cái Hạ Thừa Nam chưa kế đó điện.

Nhìn đến những cái đó không có nhận được điện thoại, Kiều Phi dừng một chút, bực bội gãi gãi tóc.

Làm sao bây giờ, nàng giống như mềm lòng.

Vì ngăn cản loại này cảm xúc lan tràn, Kiều Phi quyết đoán mang lên tai nghe, mở ra âm nhạc APP phân tán lực chú ý, cứ như vậy, trong tai vang không biết ai xướng ca, ngón tay thất thần ở trên màn hình vạch tới vạch lui.

Hoa hoa, bỗng nhiên có điện thoại đánh tiến vào, Kiều Phi còn không có thấy rõ ràng điện báo người là ai, tay đã hoa tới rồi màu xanh lục tiếp nghe.

Này hoàn toàn là một cái trùng hợp.

Càng mẹ nó xảo đến nan kham chính là —— điện báo người thế nhưng chính là trong đầu đang suy nghĩ nam nhân kia.

Nàng cái này tốc độ dùng giây kể đó hình dung đều đã không đủ.

Kiều Phi đại não trống rỗng, xấu hổ đến tưởng bóp chết chính mình, nhưng ở bóp chết chính mình phía trước, nàng đến trước bóp chết cái này lung tung làm chủ di động.

—— “Bang”, mặt không đổi sắc quái rớt.

Cô nương giây tiếp nhận sau lại giây quái, Hạ Thừa Nam tâm cũng giống tàu lượn siêu tốc dường như một trên một dưới, còn không có tới kịp mở miệng nói nửa cái tự di động liền xoay vội âm.

Lúc đó hắn đã trở về Nhiệt Cách, ngồi ở trong văn phòng, mặt đen hai giây, bực bội quăng ngã di động:

“Ngô Anh Tuấn chân chặt đứt sao? Vài phút còn lăn không được??”

Hạ Thừa Nam rất ít động lớn như vậy hỏa, tề buổi ngồi ở bên cạnh đại khí không dám ra một tiếng, Chủ Diễm phao tới một ly cà phê trấn an hắn: “Đã lên đây, ngài đừng có gấp, ta cũng đã làm người đi tra Ba Ba tử chuyển bay.”

Cà phê một ngụm đều uống không dưới, Hạ Thừa Nam tay chống huyệt Thái Dương, mày nhíu lại, lần đầu tiên cảm nhận được đối một nữ nhân vô kế khả thi bất đắc dĩ cùng bực bội.

Ngô Anh Tuấn lúc này nơm nớp lo sợ từ dưới lầu chạy tới, chạy ra một thân hãn, gõ tổ chức công thất môn:

“Hạ tổng, ngài ngài ngài tìm ta?”

Chử Diễm biết đêm nay Hạ Thừa Nam một khi mở miệng kia ngữ khí tuyệt đối hảo không được, Ngô Anh Tuấn kỳ thật là cái người hiền lành, Chử Diễm chiếu cố mặt mũi của hãn, liền chủ động giúp đỡ hỏi:

“Ngô giám đốc, DJ Kiều Phi cùng người xin nghỉ? Có nói đi nơi nào sao?”

“Đúng đúng đúng, có có có.” Ngô Anh Tuấn không biết ra chuyện gì, cầu sinh dục rất mạnh toàn bộ thác ra: “Nàng mấy ngày hôm trước tới cùng ta muốn một vòng giả, nói là đi chụp cái nào đạo diễn diễn, ta vốn dĩ không phê, nhưng nàng nói đó là Hạ tổng khai diễn, nàng muốn đi vì công ty làm vẻ vang, vì Hạ tổng tranh đua, vì cái gì đàn cổ văn hóa làm rạng rỡ thêm vinh dự, bùm bùm cùng nơi này thôi nửa giờ, ta chịu không nổi nàng liền phê, như thế nào.....” Hãn khẩn trương xoa xoa thái dương hãn: “Nha đầu này chẳng lẽ là gạt ta? Hạ tổng ngài không khai diễn?”

Chử Diễm nghe xong trong lòng có số, khoe môi hơi hơi nhấp khởi, “Được rồi, không có việc gì, người đi ra ngoài vội đi.”

“.....”

Ngô Anh Tuấn vẻ mặt mờ mịt tiến vào, lại vẻ mặt mờ mịt rời đi.

Hạ Thừa Nam sắc mặt ở biết được Kiều Phi hành tung sau cuối cùng hảo chút, hãn không lên tiếng, Chử Diễm tắt cái điện thoại, một phút đồng hồ sau nói cho hãn:

“Xác nhận qua, thật là điện ảnh bộ đầu một bộ diễn ở Hàng Châu khởi động máy. Khương tiểu thư diễn viên chính, nàng đề cử Ba Ba tỷ làm cầm thế, đêm nay tiến tổ, đãi một vòng.”

“Nga.” Hạ Thừa Nam ám tàng một hơi, trên mặt lại không có gì phập phồng ừ một tiếng, “Đi dính một trương đến Hàng Châu vé máy bay.”

“Hảo.”

Hai người đang nói chuyện, trên bàn đing một tiếng, một cái tân tin nhắn nhắc nhở.

Tề buổi bát quái nghiêng đầu đi xem, lăm bâm chiếu đọc tên họ cùng nội dung:

“Phi Bảo? Ta muốn ra ngoài.....”

Còn không có niệm xong, di động đã bị Hạ Thừa Nam duỗi tay đoạt lại đi: “Câm miệng cho ta.”

Tề buổi hậu tri hậu giác phản ứng sẽ, bỗng nhiên rùng mình dường như run vai: “Thao, ta không nhìn lăm đi, Phi Bảo?? Hạ Thừa Nam người muốn hay không như vậy buồn nôn? Mẹ nó làm ta nhìn xem người cho ta cùng Chủ Diễm tồn tên là gì, nên không phải là buổi bảo, diễm bảo đi?”

“Người mẹ nó lăm.”

Hạ Thừa Nam này sẽ không rảnh phản ứng tề buổi lăm bâm bức lăm bâm, hăn ngoài ý muốn thu được Kiều Phi tin nhắn, gấp không chờ nổi đoạt tới hoạt khai xem ——

【 ta muốn ra ngoài một vòng, trong khoảng thời gian này liền không cần liên hệ, có nói cái gì trở về rồi nói sau. 】

Hạ Thừa Nam xem xong tin nhắn, thật vất vả khôi phục ba phần sắc mặt lần thứ hai đêm đen tới.

Bạo hắc.

Hắn lại lần nữa ném di động, cọ mà đứng lên, ở trong văn phòng đi tới đi lui: “Cái gì kêu trong khoảng thời gian này không cần liên hệ? Các người nói nàg này có ý tứ gì? Nghe ta một câu giải thích rất khó sao?”

Tề buổi: “Đại ca, người tưởng giải thích nhân gia chưa chắc muốn nghe a, sóng sóng nhận định người chân đứng hai thuyền, này ở nữ nhân đó là không đến tẩy tử tội.”

Chử Diễm: “Không nhất định, có lẽ Ba Ba tử hiện tại chỉ là trong lòng thực loạn, yêu cầu một chút thời gian đi bình phục, Hạ tổng... Nếu không người làm nàg bình tĩnh một chút lại đi giải thích.”

Hạ Thừa Nam trừng mắt nhìn tề buổi liếc mắt một cái, cảm thấy hẳn chính là bao cỏ đánh rắm.

Vẫn là Chử Diễm phân tích có đạo lý.

Hắn một lần nữa ngồi trở lại bàn làm việc trước, ngón tay nhẹ khấu mặt bàn, nghiêm túc suy nghĩ vài phút sau, không sao cả đem ghế dựa đẩy gần:

“Hành, làm nàg bình tĩnh.”

Ngữ khí tăng thêm: “Làm nàg bình tĩnh cái đủ.”

Tiếp theo cường trang trấn định: “Chử Diễm, đem Nhiệt Cách sang năm tuyên truyền kế hoạch lấy tới, ta đêm nay suốt đêm tăng ca.”

Chử Diễm: “.....”

Hắn cùng tề buổi liếc nhau, đều biết vị này từ trước đến nay không ở nữ nhân trên người chịu quá suy sụp gia hôm nay bị tóa đến không nhẹ, hai người vô thanh vô tức đứng rồi cái ánh mắt, lạng lẽ rời đi.

Đám người đi rồi, làm bộ trầm mê ở văn kiện Hạ Thừa Nam mới ngừng đầu, nhú mày nhìn nằm ở trên bàn di động, sau đó lấy lại đây.

Nam nhân áo sơ mi cổ áo sường, nhẹ năm di động mười ngón khớp xương rõ ràng, lưỡi biếng thon dài, hấn đứng lên, đi đến trên ban công điếm điếu thuốc, đặt mình trong sương khói hạ như suy tư gì một lát, mở ra cùng Kiều Phi khung thoại, chỉ gian bay nhanh ấ tiếp theo hành tự.

Đánh xong sau lẳng lẳng đợi một hồi, lại phát đi một cái.

Ngồi ở chờ cơ thất đã đánh lên buồn ngủ Kiều Phi cảm giác được di động ở chấn, nàng ngồi thẳng thân thể, mơ mơ màng màng mở to mắt nhìn đến Hạ Thừa Nam hồi phục ——

【 một vòng lâu lắm, ta nhiều nhất chỉ có thể đồng ý người ba phút không liên hệ ta. 】

Điều thứ nhất nàng còn không có phản ứng lại đây, ngay sau đó lại cường thể tiến vào đệ nhị điều:

【 đã đến giờ, người ở đâu? Ta lại đây tìm người. 】

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 21 Liều 21 Thức

Kiều Phi sau lại đương nhiên không có nói cho Hạ Thừa Nam chính mình ở sân bay, đảo không phải bởi vì khác, mà là quảng bá thông tri nàng ngồi chuyển bay bắt đầu kiểm phiếu, muốn bay lên.

Tuy rằng không có thời gian gặp mặt, nhưng Hạ Thừa Nam hai câu lời nói rõ ràng hòa tan nàng trong lòng mặt trái cảm xúc, nguyên bản liền mềm tâm lại mềm vài phần, tưởng nói với hấn điếm cái gì, lại chậm chạp tổ chức không hảo ngôn ngữ, hơn nữa sau lại tiếp viên hàng không thúc giục tắt máy.

Rơi vào đường cùng, hai người không có thể lại giao lưu.

Nhưng này đó chút nào không ảnh hưởng Hạ Thừa Nam một đốn mãnh như hổ thao tác, liền ở phát ra kia hai điều tin tức sau, hấn lập tức làm Chử Diếm cho hấn đình nhanh nhất nhất ban đến Hàng Châu phi cơ.

Nhưng cũng là thấy quý, có lẽ là cuối năm nguyên nhân, đêm đó đến ngày hôm sau đi Hàng Châu vé máy bay cư nhiên toàn bộ bán khánh, nhanh nhất cũng muốn ngày thứ ba buổi chiều hai điếm.

Hạ Thừa Nam còn không tin cái này tà.

Vì thế vạn năm đi ra ngoài phi khoang hạng nhất không ngồi đại thiếu gia mặt không đổi sắc quyết định ——

Ngồi cao thiết.

C thành đến Hàng Châu ngồi cao thiết yêu cầu năm cái giờ, Chủ Diễm luôn mãi xác định lão bản thần chí thanh tỉnh, không phải tinh thần đã chịu kích thích sau, bao hạ ngày hôm sau sáng sớm 6 giờ khai hưởng Hàng Châu một tiết thương vụ thùng xe.

-

Hàng Châu mổ điện ảnh căn cứ.

Kiều Phi là Khương Hải Triều cùng tiền nhiệm đạo diễn hợp lực đề cử đến cái này đoàn phim. Lần này kịch là song nữ chủ, Khương Hải Triều là trong đó một vị, một vị khác chính là nàng muốn thay thân nhân khí nữ diễn viên Tưởng bước nhi.

Chờ tới rồi đoàn phim sau Kiều Phi mới phát hiện, cùng nàng giống nhau tới cấp Tưởng bước nhi làm thế thân diễn viên thế nhưng có mười bảy tám.

Tưởng bước nhi là năm trước mới hỏa lên lưu lượng diễn viên, lớn lên đẹp, tuổi không lớn cái giá lại không nhỏ, này bộ trong phim phạm là khiêu vũ, đánh đàn, cười ngựa chờ màn ảnh toàn tìm thế thân.

Khai diễn đệ nhất chu, toàn bộ tập trung chụp nàng thế thân diễn.

Ngày đầu tiên chính là Kiều Phi phụ trách đàn cổ.

Kỳ thật làm thế thân không có gì khó, dù sao sẽ không lộ mặt, cũng không xứng có mặt khác dư thừa màn ảnh, chuyên tâm bày ra bọn họ chuyên nghiệp một mặt là đủ rồi. Cho nên ở thượng bộ diễn hợp tác, vô luận là tam tuyến diễn viên vẫn là Khương Hải Triều như vậy đại già, đều đối Kiều Phi thực vừa lòng.

Kiều Phi cũng cho rằng lần này công tác cũng sẽ thực thuận lợi, chỉ là nàng không nghĩ tới, Tưởng bước nhi cái này tiểu hoa sẽ so đại già còn khó hạ.

Buổi sáng 8 giờ khởi công, Tưởng bước nhi tự mình tới hiện trường đốc công, nàng mang theo kính râm cùng mũ, vẻ mặt cao lãnh ngồi ở đạo diễn bên, từ ghi hình cơ xem Kiều Phi màn ảnh.

“Đình! Người như thế nào ngồi như vậy kỳ quái? Trọng tới.”

“Đình! Đạn thời điểm còn có thể hay không lại mỹ một chút? Người hiện tại thực mất tự nhiên!”

“Đình đình đình! Ta nói không nên lời không đúng chỗ nào nhưng người lại đến một lần.”

Kiều Phi: “.....”

Một cái buổi sáng, nàng cái này thêm lên không đến hai phút màn ảnh chụp mấy chục biến, trung gian cũng từng tưởng lược sạp không làm, nhưng tưởng tượng đến nào đó nguyên nhân nàng lại không thể không nhịn xuống khẩu khí này.

Thứ 36 biến trọng tới thời điểm, Hạ Thừa Nam cùng Chủ Diễn bị nhà làm phim nhận được cũng mang lại đây.

Bọn họ đột nhiên đã đến không có thông tri bất luận kẻ nào, thậm chí ở cái này đoàn phim cơ bản không ai nhận thức Hạ Thừa Nam, tuy rằng đều biết diễn là Hạ gia đại thiếu gia giải trí công ty đầu tư, nhưng cái kia trong truyền thuyết biến cát thành vàng hành tích thành mê nam nhân bọn họ cũng chưa gặp qua.

Lặng lẽ ẩn ở đoàn phim nhân viên trong đội ngũ, Hạ Thừa Nam cũng không biết hiện trường đã xảy ra cái gì, hẩn vẩn ra một lọ nước khoáng, uống xong hai khẩu, đột nhiên nghe đạo diễn nói: “Được rồi đi bước nhi, này đều 36 biến, ta cảm thấy thật sự không tồi, nếu không chúng ta ăn một bữa cơm nghỉ ngơi hạ lại đến?”

Hạ Thừa Nam uống nước tay dừng lại, thần sắc nháy mắt lạnh xuống dưới.

Chữ Diễm nhạy bén đã nhận ra hẳn không vui, nghiêng người hỏi nhà làm phim: “Yêu cầu 36 biến nhiều như vậy?”

Nhà làm phim cho rằng Hạ Thừa Nam chính là cùng bí thư tới đoàn phim cải trang vi hành, liền cũng không có dấu diễm, than khách khí thẳng thắn thành khẩn nói: “Không có biện pháp nha, Tưởng bước nhi lưu lượng đại nạn hầu hạ, chỉ có ủy khuất hạ thể thân.”

“Lưu lượng đại?” Hạ Thừa Nam cười lạnh thanh, nhàn nhạt nhìn hảo bình nước: “Ai thỉnh người?”

Chế tác người đang muốn đáp hẳn, cách đó không xa Kiều Phi bỗng nhiên dừng lại tiếng đàn, ngón tay mất tự nhiên trừu hạ, rồi sau đó đứng ở một bên tiểu cung nữ kêu lên:

“Nha! Đổ máu!”

Đàn cổ không thể so đàn tranh tỳ bà, không có giả móng tay, đều là thật tay đi đàn, Kiều Phi một khắc không ngừng bắn một buổi sáng, đầu ngón tay bị cầm huyền ma phá da, ra huyết.

Lúc này hiện trường chạy tới một cái tiểu trợ lý, ở Kiều Phi trước mặt qua loa nhìn mắt, xoay người cùng Tưởng bước nhi nói: “Bước nhi tỷ, thật phá.”

Đạo diễn lúc này sắc mặt đã không quá đẹp, lập tức làm đoàn phim nhân viên y tế đem Kiều Phi mang đi phòng hóa trang. Tưởng bước nhi không nửa câu quan tâm không nói, còn thực phiến hướng về phía Kiều Phi bóng dáng gào câu: “Pha lê làm sao một chạm vào liền toái, còn có thể hay không được rồi, không được thay đổi người!”

Hạ Thừa Nam ánh mắt thâm đến cùng mặc đường như, ánh mắt nhìn chăm chăm phùng bước nhi, Chử Diễm ở bên mặt nhìn đến hãn hàm dưới buộc chặt đường cong, rất có nhãn lực phán đoán ra lão bản ẩn sâu tâm tư.

Quả nhiên ——

“Người đi làm đi.” Hạ Thừa Nam ngăn chặn cảm xúc, nhàn nhạt lưu lại một câu đơn giản nói liền triều vừa rồi y tế mang đi Kiều Phi phương hướng đi đến.

Chử Diễm đáp: “Minh bạch.”

Một bên chế tác người sờ không được đầu óc: “Chử bí thư, làm cái gì a?”

“Không nghe Tướng tiêu thư giáo sao —— không được, liền thay đổi người.”

Mặt sau ba chữ, Chử Diễm nói được cực ý vị sâu xa.

-

Bị đoàn phim nhân viên y tế đưa tới phòng hóa trang, Kiều Phi cùng hãn muốn trưng băng dán liền đem người xin miễn đi ra ngoài.

Bản một buổi sáng, ngón tay tuy rằng đau, nhưng Kiều Phi bảy tuổi vừa mới bắt đầu học thời điểm mười ngón đều bị ma phá quá, hiện tại chỉ là phá một cái, cũng không như vậy kiêu khí chịu không dậy nổi.

Nàng buồn bực chính là bị Tướng bước nhi một lần lại một lần khó xử, hơn nữa buổi sáng mới chỉ chụp một cái màn ảnh, kế tiếp một vòng phải làm sao bây giờ.

Sớm biết rằng cái này nương nương như vậy khó hầu hạ, nàng liền không kiếm cái này tiền.

Ngồi ở hoá trang kính trước, Kiều Phi cũng không quản phá ngón tay, đem đầu gục xuống ở chính mình ống hút ly thượng, rầu rĩ phát ngốc.

Liên suy nghĩ đến xuất thần thời điểm, nàng bỗng nhiên cảm giác được trước mặt trong gương có bóng dáng áp lại đây, chặn nàng quang.

Tương có khác diễn viên tiến vào, nàng uể oải ừ ừ nâng lên mí mắt liếc mắt.

Một thân giản lược điệu thấp màu đen trang phục, bên trong là thiển khẩu viên lãnh châm dẹt, khi thì ẩn hiện xương quai xanh lộ ra tùy ý gợi cảm, lại tương đương liêu nhân.

Quen thuộc ánh mắt, quen thuộc cặp kia thon dài hai tay, đang ở lấy một loại vây quanh nàng tư thế dần dần áp xuống tới.

Kiều Phi xoay mình một cái giật mình xoay người, thân thể theo bản năng sau này ngưỡng, bật thốt lên tam liên:

“Người từ nào toát ra tới?”

“Người muốn làm gì?”

“Đình!”

Hạ Thừa Nam đứng lúc dừng lại, cúi người, vũng vàng đem nàng vòng ở chính mình trong khuỷu tay, vừa vặn lưu ra một lóng tay khoảng cách.

Hai người dán thật sự gần, như gần như xa khí vị quanh quần ở lẫn nhau hô hấp, là ngọt ngào, cũng là mê người.

“Người nói ta muốn làm gì?” Hả ánh mắt rũ xuống, thấp thanh âm hỏi nàng.

Kiều Phi bị xem đến một trận một trận chột dạ, gương mặt hiện ra một mặt phần hồng, ánh mắt né tránh, cường trang trấn định đi đẩy nam nhân: “Tránh ra, ta nói trong khoảng thời gian này không liên hệ.”

Hạ Thừa Nam cười cười, bình tĩnh ở bên người nàng kéo ra một cái ghế lười nhác ngồi xuống: “Ta cũng nói, người quyết định này ta chỉ đồng ý ba phút.”

“.....”

Kiều Phi tim đập thật sự mau, biết hẳn thần thông quảng đại, nhưng nàng căn bản không nghĩ tới hẳn sẽ truy lại đây!

Nàng quay người đi, “Tùy tiện, dù sao lý không để ý tới người là của ta sự.”

Trên bàn băng dán còn không có xé mở.

Hạ Thừa Nam nhìn còn ăn mặc phim cổ trang phục nàng, tiểu bóng dáng quật cường lại đáng thương vô cùng nhi, nhớ tới vừa rồi bị Tường bước nhi làm khó dễ sự, Hạ Thừa Nam vươn một bàn tay từ sau lưng đi kéo nàng cánh tay.

Thoáng dùng một chút lực, cô nương đã bị kéo xoay thân.

Không đợi Kiêu Phi lại làm ra tiến thêm một bước cự tuyệt hành động, Hạ Thừa Nam đã nắm lấy tay nàng.

Quả nhiên, miệng vết thương còn không có xử lý.

Nhìn cái kia tinh tế ngón tay thượng phá da miệng vết thương, còn thấm một chút tơ máu, Hạ Thừa Nam trong lòng huyệt hăng ninh hạ. Loại cảm giác này cùng lần trước ở bệnh viện màn sau lưng xem Kiêu Phi bị bác sĩ thô lỗ thượng dược khi là giống nhau, duy nhất bất đồng chính là ——

Lần này hấn tâm ninh đến càng sâu, càng đau.

Trên bàn có chừa Khai Phong nước khoáng, Hạ Thừa Nam mở ra, ngã vào Kiều Phi trên tay đơn giản hướng sạch sẽ, sau đó cầm lấy băng dán, xé mở đóng gói, nhẹ nhàng triển đến nàng ngón tay thượng.

Toàn bộ trong quá trình Kiều Phi ngay từ đầu còn giận đối trở về rút tay về, bị hấn vài lần gắt gao đè lại bất động sau, chậm rãi cũng cam chịu tiếp thu.

Bởi vì, nam nhân động tác thật sự quá nhẹ quá ôn nhu, hấn giờ khắc này hành động hoàn toàn không phù hợp một cái xã hội đại ca giả thiết.

Qua đi Kiều Phi tổng cảm thấy hấn mặt mày là sắc bén lạnh nhạt, thậm chí không có gì cảm tình. Nhưng giờ khắc này, hấn trong mắt lại tựa hồ có tất cả nhu tình, làm Kiều Phi nhin không được rối loạn hô hấp.

Nàng trong lòng nai con lại bắt đầu hạt nháy.

Hạ Thừa Nam không chú ý nàng tâm lý hoạt động, một bên giúp nàng dán một bên bình tĩnh giải thích:

“Ta chưa bao giờ có muốn với ai đính hôn, càng không có chờ ai bốn năm, nàng là ta một vị trưởng bối nữ nhi, không hơn.”

“Tham dự Diễn Tấu Hội cũng chỉ là một lần đơn thuần xã giao.”

“Nga.” Kiều Phi bẹp miệng, ra vẻ không để bụng bộ dáng, “Nhưng người cùng ta giải thích này đó làm gì, ta lại không ngại.”

“Không ngại sao?”

Hạ Thừa Nam dán hảo băng dán, híp mắt nhìn về phía cường dấu vẻ mặt ghen tuông cô nương, dừng một chút, hấn cúi đầu cười: “Hảo, tính ta để ý đi.”

Hắn theo dắt tay nàng, tiếng nói có một đềm không như thế nào ngủ khàn khàn:

“Người biết rõ, ta đối với người có cảm giác.”

“.....”

Kiều Phi nháy mắt giống như bị cái gì đánh trúng, tim đập đến bay nhanh, bên tai nóng lên, đột nhiên ái muội thông báo làm nàng không biết muốn nói gì, khẩn trương vui sướng trung hỗn loạn một chút không biết làm sao thấp thỏm.

Nàng đỏ mặt, không có nhận thức nói thầm: “Ta nhìn đến chúng ta giám đốc cũng có cảm giác đâu, tưởng hẳn cho ta thêm tiền lương.”

“.....?”

>Hạ Thừa Nam bị nữ nhân này khí cười, hắn đem ghế triều Kiêu Phi kéo gần lại điếm, cơ hồ là mặt dán mặt khoảng cách, hắn thấp giọng, nhiệt khí phun ở cô nương trên mặt:

“Hành.”

“Ta đây hiện tại liền nói cho người, ta đối với người cảm giác là loại nào.”

Kiều Phi bị hắn khàn khàn thanh âm tô đến phía sau lưng một trận tê dại, đang muốn né tránh một chút, cái gáy đột nhiên bị một đôi tay đè lại, theo sau đi phía trước câu.

Ngay sau đó, Kiêu Phi hai mắt trợn to, trơ mắt, đột nhiên không kịp phòng ngừa nhìn chính mình bị trước mặt người ấn đầu ——

Cường! Hôn!!

“.....”

Trên môi dán tới độ ẩm hơi lạnh, có nhàn nhạt bạc hà vị mùi thuốc lá. Nhưng thực mau, lẫn nhau độ ẩm chuyển vì nhất thể dần dần trở nên cực nóng, nam nhân môi răng thực sẽ liêu, Kiều Phi đại não một mảnh mờ mịt, toàn thân đều bị vén lên ngưng ngưng khô nóng.

“Hiện tại hiểu ta cảm giác sao?”

“Không hiểu nói, ta còn có khác phương thức nói cho người.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng vài lần tưởng đẩy ra cái này bá đạo nam nhân, nhưng nhiều lần đều bị hấn giá thực khẩn, thẳng đến cuối cùng thở không nổi, mới nhỏ giọng cầu đạo:

“Đã hiểu... Ta đã hiểu! Người mau thả ta ra.”

Đến cuối cùng, vẫn là Ngô Anh Tuấn một hồi điện thoại giải cứu nàng.

Ngô Anh Tuấn đánh tới nói trong tiệm năm nay họp thường niên thiết lập tại hậu thiên buổi tối, nếu Kiều Phi tới kịp trở về nói, có thể cùng nhau lại đây tham gia náo nhiệt náo nhiệt.

Kiều Phi đương nhiên đi không khai, nói cho hấn: “Khả năng không thể quay về.”

Treo điện thoại, Hạ Thừa Nam nhíu mày hỏi: “Người còn muốn tiếp tục nhân nhượng vừa rồi cái kia nữ minh tinh?”

“Ân? Người thấy được?”

Kiều Phi sừng sốt hạ, theo sau bất đắc dĩ thở dài: “Không có biện pháp, này bộ diễn là Khương Hải Triều tỷ tỷ đề cử ta, hơn nữa ta nghe nói vẫn là ta lão bản Hạ Thừa Nam đầu tư, liền tính không chiếu cố tiền bối dìu dắt ta

mặt mũi, ta cũng đến cấp lão bản trường điếm mặt đi, nhẩn điếm khí không có gì, lần sau vòng xa một chút là được.”

“Không có lần sau.”

Nghe tới Kiều Phi nói nhường nhịn nguyên nhân thế nhưng còn có chính mình, Hạ Thừa Nam trong lòng càng hụt hẫng, hấn đứng lên, trực tiếp lôi kéo Kiều Phi tay nói: “Đi thôi.”

“Đi? Đi nơi nào?”

“Không chụp, trở về tham gia người họp thường niên.”

“Điên rồi sao?”

Kiều Phi bị hấn kéo đến cửa dừng lại, đang muốn cưỡng điệu chính mình là ký hợp đồng khi, ngoài cửa cấp hùng hực xông tới một người.

Là người phụ trách trợ lý.

“Xin lỗi Kiều tiểu thư, đoàn phim lâm thời có cải biến, Tưởng bước nhi tư nhân nguyên nhân không thể lại chụp, nàng nhân vật sẽ cắt bỏ điều chỉnh, ngưng ngừng, thù lao sẽ đủ số đánh cho người, người có thể trước rời đi, chờ bổ chụp chúng ta lại thông tri người.”

Kiều Phi: “???”

Nàng giật mình, bỗng nhiên giống như phản ứng lại đây cái gì, che miệng lại.

Chờ người phụ trách trợ lý đi rồi, nàng mới hạ giọng hỏi Hạ Thừa Nam: “Bá Bá ca, có phải hay không người tìm nàng phiền toái?”

Hạ Thừa Nam lý giải hạ nàng ý tứ, bình tĩnh gật gật đầu, đại ca thức miệng lưỡi trả lời nàng:

“Không sai, ta làm người đem nàng kéo đến ngõ nhỏ đánh một đống.”

“.....” Kiều Phi trợn to mắt, ngốc một lát sau nhìn chung quanh bốn phía, xác định không ai nghe được bọn họ đối thoại sau, khó có thể tin: “Người điên rồi sao, nơi này là Hàng Châu a, người cho rằng ở C thành sao? Vạn nhất nhân gia cũng có đại ca tráo làm sao bây giờ? Kia chính là hiện tại đương hồng lưu lượng a! Không được không được ——”

Cô nương ánh mắt lập tức liền kiên định lên, liền hành lý đều từ bỏ, tay trái cầm chính mình tiểu túi xách, tay phải lôi kéo Hạ Thừa Nam tay, biên nhanh chóng lui lại biên lời nói thắm thía thuyết giáo hẳn:

“Người như thế nào có thể như vậy xúc động đâu?”

“Người lần sau không thể như vậy.”

“Quốc gia đang ở đánh. Hắc quét hắc a!!”

Loại cảm giác này dường như bỏ mạng thiên nhai tình lý, làm người đã kích thích lại mê luyến, cùng tâm duyệt nam nhân dặt tay chạy ở thành thị đầu đường, Kiều Phi bỗng nhiên nhớ tới cái gì, dừng lại, nghiêm túc nhìn hẳn đôi mắt:

“Bá Bá ca, hiện tại ta có thể biết được người tên thật sao?”

-

Trở lại C thành đã hai ngày, đêm nay, là Nhiệt Cách công nhân cuối năm tụ hội.

Bởi vì chức nghiệp đặc thù, tụ hội định ở buổi tối 10 giờ, liền ở Nhiệt Cách đối diện một nhà năm sao cấp khách sạn, phương tiện công nhân nhóm hạ ban liền tới đây, mà cùng ngày Nhiệt Cách cũng chỉ buôn bán đến 10 giờ.

Tuy rằng đã sớm dán 10 giờ đóng cửa thông tri, nhưng trong tiệm khách nhân vẫn là tới không ít, tám giờ thời điểm nội tràng dài cũng đã ngời đầy.

Kiều Phi đêm nay trang điểm thực đặc biệt —— một thân hắc.

Giống như chính là từ ở Hàng Châu cùng nam nhân kia một hôn đính ước sau, nàng trong tiệm thức cũng bắt đầu cùng đại ca đi nổi lên giống nhau lộ tuyến.

Đại ca nữ nhân nhất định cũng muốn là khốc khốc màu đen mới được.

Ngày đó ở người đến người đi đầu đường Kiêu Phi hỏi hắc: “Có thể biết người tên thật sao?”

Lúc ấy nam nhân nghĩ nghĩ, muốn nàng cấp chính mình một chút thời gian, sẽ ở một cái đặc biệt thời khắc nói cho nàng.

Kiều Phi còn cười hắc: “Nói cái tên mà thôi, yêu cầu như vậy có nghi thức cảm sao?”

Nam nhân cười, nói cần thiết muốn.

Vì thế Kiêu Phi không có hỏi lại, kiên nhẫn chờ hắc nói cho chính mình.

Hôm nay nàng xuyên chính là màu đen rộng thùng thình trong suốt áo khoác, phía dưới phối hợp màu đen bó sát người nhiệt quần, tóc trát thành cao cao đuôi ngựa, bên tai mang theo một đôi Âu Mỹ thời thượng vòng lớn, giống ly nùng liệt rượu, chọc người tâm động.

9 giờ, nàng phụ trách buổi diễn ở như hỏa tiết tấu trung hoàn thành, Kiêu Phi rắc một hồ màu sắc rực rỡ trang giấy, bắt lấy tai nghe, ở mạch cứ theo lẽ thường đối các khách nhân làm cái cáo biệt.

Các khách nhân chưa đã thềm, liên tục đáp lại.

Đầy trời bay múa trang giấy đem giữa sân không khí đầy đến cao trào, Kiều Phi đang muốn xuống đài, bỗng nhiên tràng hạ chạy tới một cái phục vụ sinh, trong tay phụng một bó hoa hồng to, ở đỉnh tai nhức óc trong thanh âm đem hoa đưa cho nàng:

“Phi phi, có người đưa cho người!”

Bao hoa hồng giấy là cái loại này rất có khuynh hướng cảm xúc màu đen, trên giấy lóe hơi hơi kim sắc lưỡng phần, ở ánh đèn tiếp theo lóe chợt lóe, sấn đến bên trong thương pháo hoa hồng yêu diễm lửa nóng, thập phần nùng tình.

Thường lui tới cũng có khách nhân đưa hoa cho nàng, Kiều Phi đều chỉ là xem một cái khách nhân tấm card nhớ kỹ tên, lúc sau liền đem hoa chuyển giao mặt khác tỷ muội.

Hôm nay cũng không ngoại lệ.

Nàng phụng hoa xuống đài, ngồi vào hoá trang trên đài tìm tìm, bên trong quả nhiên có một tấm card.

Rút ra vừa thấy, màu đen khuynh hướng cảm xúc tấm card thượng nói cái gì cũng chưa lưu, chỉ có một tên ——

【 Hạ Thừa Nam 】

Kiều Phi lấy tấm card tay lập tức liền dừng lại, nàng cho rằng chính mình xem hoa mắt, lại xoa xoa mắt cẩn thận lại xem, lập lại xác nhận ——

Thật là lão bản tên.

Kiều Phi có chút mê, cho nên lão bản vì cái gì muốn bỗng nhiên đưa hoa cho nàng? Còn đưa như vậy ái muội hoa hồng?

Lâm Tịnh Hi lúc này từ bên người nàng trải qua, “Nha, ai đưa a, này hoa nhưng không tiện nghi.”

Kiều Phi theo bản năng tàng khởi tấm card, âm ừ: “Không biết.”

Dừng một chút: “Có thể là khách nhân đi.”

Lâm Tịnh Hi hâm mộ ngắm liếc mắt một cái, ê ăm nói, “Xem người thu cái hoa lãng thành cái dạng gì, không biết còn tưởng rằng là lão bản đưa đâu.”

Nàng phủ thêm một kiện áo khoác: “Chạy nhanh dọn dẹp một chút đi khách sạn đi, đi chậm ăn không được tốt.”

Kiều Phi: “Nga.....”

Này sẽ cũng không kịp nghiền ngắm lão bản đưa chính mình hoa ý tứ, nghiêm khắc tới nói, không viết danh viết họ, vạn nhất là đưa sai rồi cũng có khả năng.

Như vậy nghĩ, Kiều Phi liền tùy ý đem hoa đặt ở hoá trang trên đài, sau đó đổi hảo quần áo, vội vàng đi cách vách phố liên hoan khách sạn.

Cùng Lâm Tịnh Hi cùng nhau đuổi tới thời điểm, họp thường niên vừa mới khai tịch, đại sảnh ngồi đầy người, náo nhiệt cực kỳ. Các nàng hai cái sau lại tìm không ra vị trí, Ngô Anh Tuấn đang ở trên đài nói chuyện, liền liền microphone tùy tay an bài:

“Tiểu lâm, người ngồi kia bàn!!”

“Kiều Phi a...” Hẩn híp mắt nhìn nhìn, dứt khoát chỉ vào gần nhất dưới đài kia bàn: “Người cứ ngồi kia, dù sao vị trí không!”

Ngô Anh Tuấn chỉ chính là cao tầng bàn, trừ bỏ hẳn cùng bảy cái quản lý nhân viên, mặt khác vị trí đều không. Qua đi mấy năm Hạ Thừa Nam chưa

từng xuất hiện quá, lần này trước tiên xin chỉ thị quá cũng nói không rảnh, bởi vậy Ngô Anh Tuấn cũng thói quen hần vắng họp.

Kiều Phi lần đầu tiên tham gia họp thường niên, cũng không hiểu này đó quy củ, Ngô Anh Tuấn làm ngòi, nàng liền đi qua đi ngòi xuống.

Uống trước điểm đồ uống giải khát, lại lấy chiếc đũa gấp khâu đồ ăn, mông còn không có ngòi nhiệt, Kiều Phi bỗng nhiên nghe được phía sau vang lên ồn ào thanh âm, ngay sau đó Ngô Anh Tuấn đem nàng kéo tới, “Ai da ta mẹ, Kiều Phi, người chạy nhanh nhường một chút! Hạ tổng tới!”

“.....”

Kiều Phi trong miệng còn cắn một khối không gặm xong cánh gà, nàng hoang mang rối loạn xách theo bao đứng lên, còn không biết hướng chỗ nào ngòi, một đạo thân ảnh ở nàng trước mặt dừng lại.

Màu đen, lạnh nhạt.

Có điểm quen mắt.

“Không cần làm, ngòi.” Nam nhân thanh âm đi theo rơi xuống, ám ách từ tính, là quen thuộc nào đó âm vực.

Kiều Phi trong đầu nhanh chóng hiện lên một người bóng dáng.

Nàng ngẩn người, lập tức cảm thấy cái này ý tưởng cũng quá ma huyền, sao có thể, này hoàn toàn không có khả năng!

Mà khi nàng thử đi chứng minh chính mình phán đoán sai lầm ngẩng đầu, nhìn đến trước mặt nam nhân sau ——

Cánh gà “Lạch cạch” từ trong miệng rớt đi.

Nàng biểu tình ngốc trụ, hơi hơi giương môi: “Người.....”

Hạ Thừa Nam khóe miệng ần ần ngoéo một cái, đem về mặt mờ mịt nàng ần đầu gối xuống, theo sau ở bên người nàng nhập tòa, lười nhác thanh âm mang theo một chút cười từ nhĩ sườn truyền đến:

“Đưa cho người hoa thích sao.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 22 Liêu Hai Mười Hai Thức

Họp thường niên náo nhiệt ồn ào, công nhân nhóm ngẫu hứng biểu diễn tiết mục, trên đài kính ca nhiệt vũ, dưới đài thổi bồi hoán tràn, ăn uống linh đình, ai cũng không có nhìn ra Kiều Phi trong lòng đời non lập biển khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng.

Nàng buồn đầu gối ở Hạ Thừa Nam bên người, mẫn đầu óc đều ở nỗ lực đi tiếp thu hai việc ——

Bá Bá ca = Hạ Thừa Nam?

Chưa từng gặp mặt lão bản = bạn mới bạn trai?

Trở lên vô luận là nào một loại Kiều Phi đều cảm thấy cùng thiên phương dạ đàm đường như khó có thể tin.

Cùng với sau lại “Áo khoác ca” bị Ngô Anh Tuấn giới thiệu, là Hạ tổng tư nhân bảo tiêu. Còn có điều gọi “Tam hỏa ca”, cũng là Hạ tổng bí thư.

Nhiều văn minh, nhiều bình thường ba người!

Đã từng ở trong đầu thiết tưởng quá các loại mũi đao thượng giang hồ tình tiết cư nhiên đều là giả, đều là này mấy nam nhân phối hợp chính mình chế tạo ra một thế giới khác, mà nàng lại tin là thật, còn ngây ngốc trầm mê lâu như vậy!

Kiều Phi khiếp sợ đồng thời, cũng bắt đầu sinh một tia bị lừa gạt tức giận. Thế cho nên rất nhiều lần Hạ Thừa Nam ở bàn hạ tướng lạng lẽ dặt tay nàng, nàng đều né tránh.

Liên ở sinh hờn đôi thời điểm, Ngô Anh Tuấn đem nàng kêu lên, nói là phải cho lão bản kính rượu.

“Kiều Phi a, tới tới tới.”

Ngô Anh Tuấn cùng gia trưởng mang theo nữ nhi dường như, cấp Kiều Phi không trong ly đồ một chén nhỏ rượu vang đỏ, “Lần trước người đi bệnh viện, Hạ tổng tự mình đi quan tâm thương thế của người, người hiện tại có thể làm chính thức DJ cũng là Hạ tổng dìu dắt, người nhưng đến hảo hảo kính hẳn một ly.”

Kiều Phi: “.....”

Bị Ngô Anh Tuấn vừa nhắc nhở, Kiều Phi phản ứng lại đây phía trước ở bệnh viện nguyên lai chính là hẳn cấp chính mình lưu tây trang, khó trách lúc ấy có giống như đã từng quen biết cảm giác... Suy nghĩ lại liên tiếp quán, nàng lại nghĩ tới vì cấp chính mình hưởng trích phần trăm, hẳn còn trang khách nhân mua mấy chục vạn rượu.

Này nam nhân như thế nào không đem chính mình chơi tinh phân rớt?

Trong lòng chửi thầm, Kiều Phi mặt vô biểu tình đứng lên, rũ mắt, bưng lên chén rượu triều Hạ Thừa Nam không kiêu ngạo không siểm nịnh nói câu thực phía chính phủ nói:

“Ân.”

“Đa tạ Hạ tổng cho tới nay đối ta... Chiếu cố.”

Chiếu cố hai chữ căn thật sự trọng, ý có điều chỉ, ý vị thâm trường.

Tề buổi ngồi ở bên cạnh nha một tiếng, tựa hồ muốn trêu ghẹo Kiều Phi, nhưng lời nói còn không có xuất khẩu đã bị Chử Diễm một ánh mắt thêm lắc đầu ám chỉ ngăn lại.

Hiện tại tuyệt đối không phải có thể trêu chọc bọn họ thời điểm, Kiều Phi rõ ràng còn không có có thể tiếp thu cái này đột nhiên sự thật.

Hạ Thừa Nam cũng cảm giác được.

Vì thế hẩn liễm mi nhẹ nhàng ừ một tiếng, giống đủ thủ trường mới lạ miệng lưỡi, lại đem nàng trong tay rượu vang đỏ bắt lấy tới đặt ở chính mình trước mặt, nhàn nhạt cùng Ngô Anh Tuấn nói: “Cho nàng đổi thành đồ uống.”

Ngữ khí tuy đậm, lại là mệnh lệnh, không dung cự tuyệt.

Kiều Phi: “.....”

Hôm nay trên bàn đồ uống là dứa nải, Kiều Phi lấy nải thế rượu, cùng Hạ Thừa Nam uống lên một ly. Quen thuộc cảnh tượng phảng phất về tới bọn họ mới quen lẫn nhau đêm đó, vòng đi vòng lại, đồng dạng hình ảnh, tựa hồ dự báo trận này trọng thức tất nhiên.

Này bữa cơm Kiều Phi ăn đến đầy bụng tâm sự, thất thần, cơ bản không như thế nào động quá chiếc đũa, đan xen các loại mâu thuẫn cảm xúc đồng thời, nàng ngẫu nhiên cúi đầu trộm ngó bên cạnh nam nhân.

Liên tính là ở dùng cơm, Hạ Thừa Nam giơ tay nhắc chân gian đều lộ ra trời sinh lạnh nhạt tự phụ, hẩn rất ít nói chuyện, biểu tình cũng thực đậm, người khác từ trên mặt hẩn rất khó nhìn trộm đến bất cứ cảm xúc, nhưng chỉ cần hẩn tưởng, một ánh mắt là có thể thay đổi cùng không chế chung quanh khí tràng.

Kiều Phi cũng rất cuộc minh bạch hẩn trên người cái loại này ngạo cư bề nghệ hết thảy khí chất từ đâu mà đến.

Ở Nhiệt Cách thượng lâu như vậy ban, về lão bản truyền thuyết nghe được không ít, tổng khái quát lên, người nam nhân này làm việc kiêu ngạo cuồng

vọng, tàn nhẫn độc ác, là cái không có gì nhân tình vị lại vẫn như cũ bị vô số nữ nhân truy đuổi tập đoàn người thừa kế.

Hắn là cường đại, so không gì làm không được Bá Bá ca còn muốn vô pháp không chế.

Kiều Phi thực thanh tỉnh, nàng cũng không cho rằng bình phàm chính mình có cái gì mị lực có thể đạt được vị này thân gia thượng trăm triệu tư bản thiếu gia ưu ái.

Nàng suy nghĩ thực loạn, vừa mới mới từ Bá Bá ca trong thế giới thói quen cùng đứng vững, đột nhiên giống bị thổi tan bồ công anh, đứng ở hoàn toàn không biết gì cả xa lạ trong thế giới, tìm không thấy chính mình vị trí.

Lúc này Lâm Tịnh Hi xoắn đi tới kính Hạ Thừa Nam rượu, nàng đảo cũng là rượu vang đỏ, trên người nước hoa vị thực nùng, mới vừa tới gần, Chử Diễm liền giúp Hạ Thừa Nam ngăn lại:

“Xin lỗi, Hạ tổng đêm nay uống nhiều quá. Ta tới đại hân uống này một ly.”

Kiều Phi quan sát đến, Hạ Thừa Nam không ngăn cản Chử Diễm, cũng không bồi Lâm Tịnh Hi uống, càng không làm nàng đổi thành đồ uống.

Cho nên cái này bá đạo nam nhân vừa rồi vì cái gì muốn xen vào chính mình uống cái gì?

Nàng không thành niên sao?

Không cam lòng trộm đi cầm cách vách không ai dùng không ly, sẵn Hạ Thừa Nam cùng Chử Diễm nói chuyện, Kiều Phi cấp chính mình một lần nữa đổ một ly rượu vang đỏ, mới vừa nhấp thượng ly khẩu dùng đầu lưỡi nếm một ngụm, còn không có phân biệt ra là nào một năm, pha lê ly liền từ môi hạ bị người di đi.

Kiều Phi sững sốt, đi theo cái ly rời đi phương hướng truy xem qua đi ——

Hạ Thừa Nam còn ở bên đầu cùng Chử Diễm thấp giọng nói cái gì, nhưng này chút nào không ảnh hưởng hẳn phát huy đầu sườn còn dài quá đôi mắt kỹ năng, ở Kiêu Phi trộm uống rượu sau trước tiên trừu đi rồi nàng cái ly.

Hắn biểu tình tương đương tự nhiên, thậm chí là nào đó đương nhiên, khi nói chuyện khách còn bớt thời giờ nhìn Kiêu Phi liếc mắt một cái, tầm mắt nối tiếp một giây, lại dường như không có việc gì dịch khai.

Kiều Phi đọc đã hiểu hẳn trong mắt nói —— 【 không chuẩn uống. 】

.....

Lúc sau trong bữa tiệc hai người vẫn luôn không có lại giao lưu, ăn đến một nửa thời điểm, Chử Diễm tiếp cái điện thoại, sau đó sườn đến Hạ Thừa Nam bên tai nói gì đó, Hạ Thừa Nam xoa xoa miệng, đứng lên nói cho Ngô Anh Tuấn, “Ta có việc phải đi trước, đợi lát nữa người tuyên bố hạ, năm nay đại gia vất vả, mỗi người cuối năm tiền thưởng đều thêm 10%.”

Ngô Anh Tuấn không thể tin được chính mình lỗ tai, cao hứng đến thẳng gật đầu: “Hảo loại, cảm tạ Hạ tổng săn sóc! Hạ tổng ngài đi thông thả!”

Kiều Phi thân thể đi theo động hạ, muốn hỏi hẳn vội vội vàng vàng muốn đi đâu, nhưng lời nói đến bên miệng, ở mãn tràng người nhìn chăm chú hạ, nàng tìm không thấy cơ hội mở miệng, hơn nữa trong lòng cũng còn sinh khí, liền cúi đầu không hé răng, tâm tình phức tạp căn chiếc đĩa như đi vào cõi thần tiên.

Bực bội cảm xúc theo nam nhân rời đi mà càng thêm tăng lên, suy nghĩ chính không biết bơi tới nơi nào, Kiêu Phi bỗng nhiên bị Ngô Anh Tuấn tiếp điện thoại thanh âm đánh thức.

Anh tuấn ca đối với di động thập phần tôn kính, trạm đến thẳng tấp:

“Là là là! Ta hiểu được!”

“Hào! Lập tức giúp ngài tìm!”

Treo điện thoại, Ngô Anh Tuấn vòng đến Kiều Phi chỗ ngồi bên, dưới mặt đất tìm hạ, quả nhiên, lão bản khăn tay rơi trên mặt đất.

Hắn nhặt lên tới cẩn thận thổi thổi, xoa xoa, sau đó giao cho Kiều Phi:

“Lão bản đồ vật rớt, người chạy nhanh đưa đến cửa, hắn ở trên xe chờ!”

Kiều Phi tâm nhảy dựng, có điểm chột dạ: “..... Làm gì muốn ta đưa?”

“Đừng hỏi nhiều như vậy.” Ngô Anh Tuấn vội vàng uống rượu, qua loa giao đãi nàng: “Lão bản vừa vặn nói có việc tìm người, người liền giúp ta đi một chuyến.”

“.....”

Bất đắc dĩ bắt tay khăn tiếp nhận tới, liếc mắt đồ án, Kiều Phi cảm thấy có điểm quen mắt.

Thực mau nàng liền nhớ tới, đây là lần trước Bá Bá ca mượn cấp chính mình sát miệng kia khối, nguyên bản giặt sạch còn trở về cho rằng hắn khẳng định sẽ không lại dùng, không nghĩ tới.....

Kiều Phi nhấp nhấp môi, không hề cự tuyệt, lặng lẽ bắt tay khăn điệp hảo, cúi đầu xuyên qua đại sảnh.

Khách sạn cửa, quả nhiên dừng lại quen thuộc kia chiếc màu đen Rolls-Royce.

Kiều Phi buồn đầu đi qua đi, sau cửa sổ xe một mảnh ám, thấy không rõ Hạ Thừa Nam ngồi ở bên kia, nàng đành phải gõ gõ cửa sổ xe, tưởng người trong xe mở ra cửa sổ, nàng hảo bắt tay khăn tiến dần lên đi.

Nhưng mới gõ hai hạ, phía sau mạc danh có ấm áp nhiệt độ đánh úp lại, ngay sau đó một cái cao dài bóng dáng lung trụ nàng, tay nhanh nhẹn nhanh chóng mở ra nàng trước mặt này phiến môn.

>Không đợi Kiều Phi phản ứng lại đây, nam nhân thấp giọng ở nàng bên tai nói:

“Lên xe.”

Giây tiếp theo, nàng liền ngây thơ mờ mịt bị đẩy mạnh trong xe.

???

Nếu không phải bởi vì đó là chính mình quen thuộc thanh âm, Kiều Phi thật cảm thấy chính mình là ở bị người bắt cóc.

Nam nhân theo sát sau đó ngồi ở nàng bên cạnh, vừa lên xe liền nắm tay nàng không bỏ, Kiều Phi sắc mặt ửng đỏ đi tránh thoát:

“Buông tay, người như thế nào như vậy vô lại?”

“Ân.” Hạ Thừa Nam mặt không đổi sắc: “Người lại động, càng vô lại sự ta cũng sẽ làm.”

“.....” Chữ Diễm còn ở phía trước lái xe, vạn nhất người này hai lời mặc kệ lại tới cái cường hôn.

Kiều Phi nghĩ đến cái kia hình ảnh mặt liền đỏ, nàng da mặt mỏng, người trước không chịu nổi loại này kích thích, liền chỉ có thể thành thành thật thật ngồi xong, không lại đi phản kháng.

Hai người tay lẳng lẳng nắm ở bên nhau, Kiều Phi có thể cảm giác được nam nhân mang theo chiếm hữu dục cường thế, tuy rằng trong lòng đối hắn vẫn có một tia vô pháp xác định nghi hoặc, nhưng nàng xác vô pháp lừa gạt chính mình ——

Nàng là thích người nam nhân này.

Chữ Diễm đem xe chạy đến Hạ Thừa Nam trụ khách sạn, đình hỏ xe sau hẳn liền rời đi. Hạ Thừa Nam từ đầu đến cuối nắm Kiều Phi tay không buông ra, đứng ở cửa thang máy khâu, Kiều Phi lòng có chút thấp thỏm, không biết cái này điễm hẳn mang nàng tới khách sạn làm gì.

Rốt cuộc hai người phía trước chưa nói phá đảo không có gì, hiện tại nói toạc, Hạ Thừa Nam còn tự phơi thân phận thật sự, phảng phất là cậu ấm nhẵn nại tính tình chơi một cái không giống người thường sẵn điễm trò chơi, hiện tại rốt cuộc tới rồi thu hoạch thời điễm.

Mà Kiều Phi, chính là cái kia chờ thu hoạch con mồi.

Hạ Thừa Nam nhận thấy được bên cạnh cô nương khẩn trương, nhíu mày liếc nàng liếc mắt một cái, tay đi thăm nàng cái trán: “Người không thoải mái?”

“Không.”

“Vậy người như vậy khẩn trương làm gì?”

“.....”

Kiều Phi liếm liếm môi, đánh chết đều hỏi không ra 【 kỳ thật người có phải hay không tưởng thượng ta 】 nói.

Thành niên nam nữ, đêm hôm khuya khoắc, rượu cơm no đủ sau lại đến khách sạn còn có thể làm gì?

Đôi làm trước kia Bá Bá ca, Kiều Phi sẽ không lo lắng, hẳn thực tôn trọng nữ nhân, cũng thực thân sĩ. Nhưng trước mặt cái này Hạ Thừa Nam đối nàng tới nói là đột nhiên mà xa lạ, Kiều Phi thực mê mang, cũng thực không biết làm sao.

2888, quen thuộc phòng, mở cửa sau, Kiều Phi đàn cổ còn bãi ở trong phòng, nhắc nhở hai người phía trước thân mật cùng tín nhiệm.

Hạ Thừa Nam đi vào trước, vừa đi vừa cởi quần áo, áo khoác tùy tay ném ở trên sô pha, hắt từng cà vạt, cởi bỏ áo sơ mi để nhất viên cúc áo, xoay người, nhìn đứng ở cửa không nhúc nhích Kiều Phi:

“Như thế nào không tiến vào?”

Kiều Phi nhìn đến vẫn luôn ở thoát Hạ Thừa Nam, nuốt nuốt nước miếng, tâm hoảng ý loạn túng.

“Ta, ta phải về trường học... Ngày mai còn có việc.”

Hạ Thừa Nam nhìn nàng một cái, giống như ở nghi hoặc cùng suy đoán cái gì, dừng một chút, hắt kéo xuống cà vạt ném đến trên bàn trà, lười nhác ngưỡng tiến sô pha, áo sơ mi căng ra như ẩn như hiện cơ ngực hoa văn.

Sau đó hướng Kiều Phi vẫy tay:

“Tiến vào, trước đem chuyện này làm lại đi.”

Kiều Phi ánh mắt cả kinh: “.....!!!”

Làm chuyện gì?

Làm nàng vừa rồi tưởng loại chuyện này sao?

Hạ Thừa Nam thấy nàng còn ngây ngốc bất động, đứng dậy triệu nàng trước mặt đi tới.

Hắn đêm nay uống xong rượu, trên người vẫn luôn tản ra cồn cùng cây thuốc lá hỗn hợp hương vị, nùng liệt mà gợi cảm.

Hắn nhiệt độ cơ thể là nhiệt, ánh mắt là sa vào.

Kiều Phi không hề sức chống cự.

Nam nhân càng gần, nàng tim đập liền càng mất khống chế.

“Đợi lát nữa ——” cô nương sợ hãi hoang mang rối loạn, không biết làm sao điên cuồng ám chỉ: “Hạ tổng thỉnh tự trọng! Ta, ta không phải cái loại này người tùy tiện...!”

Hạ Thừa Nam dưới chân ngăn ngui một đống, rồi sau đó giống như rớt cuộc minh bạch cái gì, bên môi một bên độ cung nhẹ nhàng gọi lên.

“Kiều Phi.” Hắn chậm rãi đi đến nữ nhân trước mặt, ngón trỏ rất có hứng thú nâng lên nàng tiểu xảo mềm mại cằm.

Cẩn thận đánh giá, hắn cười: “Người trong đầu suy nghĩ cái gì? Ân?”

Kiều Phi bị hắn như vậy vừa hỏi ngược lại mông, miệng giật giật, cứ nhiên nói không ra lời. Rớt cuộc vừa rồi Hạ Thừa Nam lại không trắng ra nói muốn cùng chính mình lên giường, hắn hiện tại nếu là phiên khẩu không nhận chính mình cũng không có biện pháp.

Nhưng hắn rõ ràng chính là cái kia ý tứ sao!

Kiều Phi lại không phải ba tuổi tiểu hài tử, xem không hiểu nam nhân về điểm này tâm tư.

“Tính, ta đi rồi.”

Nàng nói bất quá Hạ Thừa Nam, rầu rĩ xoay người rời đi, nam nhân lại không chút nào nhượng bộ đem nàng kéo trở về.

Động tác thực mau, kéo trở về sau, trực tiếp đóng cửa lại.

“Người.....” Kiều Phi đôi mắt tròn to, không thể tin được Bá Bá ca thế nhưng là một cái khoác da dê, không chiếm được liền phải mạnh mẽ chiếm

hữu hồn đản.

Nàng lập tức hai tay ôm chặt chính mình: “Hạ Thừa Nam! Người không chuẩn xăng bậy!!”

Nữ hài mắt hạnh trợn lên, đề phòng thập cấp, thậm chí hai tay đã bắt đầu khắp nơi tìm vũ khí.

Hạ Thừa Nam chỉ cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, hắt hít sâu một hơi, bất đắc dĩ nhíu mày tâm, nói:

“Tiểu thư, ta là làm người tiến vào đem cơm ăn lại đi, có thể không cần cho ta thêm điểm sao? Ta không như vậy nghĩ nhiều pháp được không?”

“.....?” Kiều Phi ngây ngẩn cả người: “Ăn, ăn cơm?”

“Người buổi tối ăn mấy cái mẽ ta nhìn không thấy sao?”

Đã sớm nhìn ra Kiều Phi đêm nay ăn mà không biết mùi vị gì, cũng mình bạch nàng là bởi vì chính mình nguyên nhân phóng không khai, vì thế Hạ Thừa Nam riêng làm Chủ Điểm thông tri khách sạn chuẩn bị một ít cơm nhà đưa đến phòng, chuẩn bị hảo hảo bồi nàng ăn một đốn, mượn cơ hội lại thăng thần thành khẩn đối nàng nói điểm cái gì, kết quả.....

Quyết đoán đem người kéo đến trong phòng, trên bàn còn tán nhiệt khí đồ ăn rõ ràng chứng thực hẳn trong sạch.

Kiều Phi: “.....”

Nàng có điểm xem không hiểu người nam nhân này thao tác, đặc biệt là đương nàng nhìn đến trên bàn còn bãi một mâm đêm nay chính mình ăn nửa chỉ rót nửa chỉ cùng khoản tỏi hương cánh gà khi, càng là ngốc.

Liền cái loại này 【 ta cho rằng người muốn thưởng ta kết quả người lại bưng tới một mâm cánh gà là cái gì ma quỷ tú pháp?? 】

Hạ Thừa Nam đem về mặt mờ mịt nàng ấn ngồi xuống, rồi sau đó bình tĩnh gấp khối cánh gà:

“Há mồm.”

Kiều Phi: “???”

Tuy rằng không phải rất muốn nghe hẳn nói nhưng nàng miệng thập phần có ý nghĩ của chính mình, nói trượng liền trượng.

Giây tiếp theo, nam nhân nặng nề chìm thanh:

“Hảo hảo ăn, đừng lại rớt.”

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 23 Liều Hai Mươi Ba Thức

Hai người ôn nhu đến giống một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung tình lữ, Kiều Phi ban đầu còn có chút không hoàn hồn, nhưng đương cánh gà độ ẩm truyền tới ngoài miệng sau, nàng lập tức liền từ loại này viên đạn bọc đường biểu hiện giả dối tỉnh táo lại, đẩy ra cánh gà.

Nàng rũ mắt, mới lạ mà khiêm tốn cùng Hạ Thừa Nam bảo trì một chút khoảng cách:

“Hạ tổng, chúng ta như vậy không quá thích hợp.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn không biết vì cái gì chỉ là biểu lộ chính mình thân phận thật sự, cô nương vì cái gì sẽ có lớn như vậy phản ứng.

Hắn buông chiếc đĩa, trầm mặc một lát: “Nơi nào không thích hợp?”

Kỳ thật thật muốn nói nguyên nhân, Kiều Phi cũng nói không nên lời cái nguyên do tới. Người cảm giác là một kiện thực vi diệu sự, chẳng sợ một cái tên, một thân phận chuyển biến, chính mình cùng trước mắt người này quan hệ đều đã lạng lẽ biến vị.

“Nơi nào đều không thích hợp.”

Kiều Phi thanh âm mềm nhẹ, khác không xác định, nhưng nàng có thể xác định chính là: “Đầu tiên ta thích chính là Bá Bá ca, không phải Hạ tổng.”

“.....” Hạ Thừa Nam buồn đốn một giây, hoàn toàn không hiểu những lời này ý nghĩa ở nơi nào: “Không đều là con người của ta sao?”

“Không phải, không giống nhau.”

Kiều Phi từ nhỏ cũng là hào môn lớn lên, ở A thành có rất nhiều nhận thức công tử ca, này đó hào môn thiếu gia đối nữ nhân thái độ cơ bản đều không sai biệt lắm, phần lớn đều là chơi cái kích thích, so cái mới mẻ, tụ hội ra tới đều lưu hành hỏi một câu —— “Nha, lại đối tân?”

Mà Kiều Phi như vậy nghệ thuật trường học sinh viên chính là bọn họ thích nhất mục tiêu.

Kiều Phi phi thường bình tĩnh, có lẽ là bởi vì gia đình biến cố nguyên nhân, nàng so người khác nhiều vài phần nhận rõ chính mình lý trí.

Huống chi, phía trước ở Nhiệt Cách nàng liền nghe đại gia thảo luận quá, nói Hạ Thừa Nam có một nhà nghệ thuật gia bạn gái. Này đó manh mối cùng phía trước đàn violon Diễn Tấu Hội liên hệ lên, cái gọi là nghệ thuật gia bạn gái khả năng chính là nữ nhân kia.

Tuy rằng hẳn sau lại giải thích quá đều là hiểu lầm, Kiều Phi cũng tin, nhưng nếu hiện tại vai chính đối thành Hạ Thừa Nam, Kiều Phi lại không thể không trọng cảm giữ lại thái độ.

Tin đồn vô căn cứ nhất định có nguyên nhân, hào môn chi gian liên lụy quá nhiều, có khi liền tính hẳn không nghĩ, hẳn phía sau ích lợi cũng không cho phép.

Này đó Kiều Phi đều hiểu.

Cho nên loại này nói không rõ mâu thuẫn cảm xúc làm nàng hiện tại thực phiền lòng, không biết nên như thế nào đối mặt Hạ Thừa Nam.

Rõ ràng là thích, lại bởi vì đột nhiên hoành ra xa lạ khoảng cách mà lùi bước khiếp bước.

“Hạ tổng, chúng ta chi gian có lẽ.....”

Kiều Phi tưởng nói điếm cái gì biểu đạt tâm tình của mình, nhưng lời nói còn chưa nói xong, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên đứng lên, bị quán tính mang theo ghế dựa ở an tĩnh trong nhà phát ra chói tai, cất giấu rõ ràng cảm xúc thanh âm.

Nam nhân áp lực mà trầm thấp mở miệng: “Người nhất định phải như vậy kêu ta sao?”

Hắn cái này cảm xúc rõ ràng là bất mãn, Kiều Phi hơi giật mình sau giật giật môi, cùng hắn gắt gao đối diện —— “Bằng không đâu?”

Đẩy ra ghế dựa động tác bỗng nhiên chi gian tựa như một cây □□, đem nàng trong lòng kia đoàn ẩn nhẫn không cam lòng cũng ngay sau đó kíp nổ:

“Bá Bá ca? Áo khoác ca? Tam hỏa ca? Hạ tổng, các người mấy cái đem ta đương ngọc tử chơi mấy tháng, hiện tại là chơi nị đối cái thân phận lại đến một lần sao?”

“Chơi người?” Hạ Thừa Nam khó có thể tin nhìn nàng:

“Ta mẹ nó thiệt tình thích người người nhìn không ra tới? Ta Hạ Thừa Nam điên rồi mới có thể phí thời gian đi theo một nữ nhân chơi đóng vai gia đình! Người năng động động não sao?”

Hai người lời nói đuổi lời nói nói vài câu, đều có chút cấp hỏa phía trên, đặc biệt là Hạ Thừa Nam, nói xong cuối cùng một câu sau, muốn thu hồi cũng không còn kịp rồi.

Quả nhiên, trầm mặc hai giây, Kiều Phi đứng lên, ánh mắt nhàn nhạt đón hắn:

“Ân, ta không đầu óc, cũng không hề bồi Hạ tổng chơi tình yêu trò chơi, xin lỗi.”

Cô nương bình tĩnh xoay người liền đi, Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ hút khí, thăm mắng chính mình một câu sau đuổi sát đi lên giữ chặt nàng:

“Ta không phải cái kia ý tứ.”

Kiều Phi kéo ra môn, không có quay đầu lại, lăm bẫm trong thanh âm mang theo một chút ủy khuất cùng thất vọng:

“Bá Bá ca sẽ không giống người vừa rồi như vậy đối ta.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Một câu dễ dàng đánh sập Hạ Thừa Nam tâm, hấn thật lâu giật mình tại chỗ, thẳng đến Kiều Phi bóng dáng biến mất ở khách sạn lối đi nhỏ, hấn mới lấy lại tinh thần, ý thức được hai người chi gian vấn đề nơi.

Ngay sau đó, vô tận bức bội, thất bại, khó chịu vọt tới, điên cuồng cắn phệ hấn tâm.

Lập tức gạt ra điện thoại:

“Cùng Chủ Diễm lập tức tới khách sạn.”

“Cấp lão tử khai mẹ nó sẽ!!”

Thương giới hô mưa gọi gió, biến cát thành vàng Hạ gia đại thiếu gia lần đầu tiên thích thượng một nữ nhân cư nhiên như vậy gian nan suy sụp, càng đáng sợ chính là, hấn tình địch không phải người khác —— chính là chính mình.

Việc này nói ra đi theo quỷ chuyện xưa dường như, ai mẹ nó có thể tin.

Cấp call tới quân sư đoàn, không khí như băng, đại ca càng là một thân áp suất thấp đông lạnh đến trên bàn cánh gà run bần bật.

Nghe xong sự tình trải qua, tề buổi một bộ hiểu rõ bộ dáng buông tay: “Người không sao chứ? Nói nhân gia nữ hài không đầu óc, ta là nàng ta không đi, ta mẹ nó trước đánh người một đống lại đi.”

Chử Diễm là quân sư, lời nói muốn ôn hòa rất nhiều, hăn trước trấn an thủ trưởng cảm xúc: “Đừng lo lắng, các người đều chỉ là còn không có dùng tâm thân phận thói quen đối phương, đặc biệt là Ba Ba tử, nữ hài tâm tư muốn tế một chút, khó tránh khỏi sẽ suy xét càng nhiều, tử như các người hai bên chênh lệch, cùng với.”

Chử Diễm chậm rãi khụ thanh, tiểu tâm nói đến trọng điểm: “Ngài hiện tại là ở truy bạn gái, không phải nói sinh ý, sinh ý trong sân tính tình nên thu thời điểm, vẫn là muốn thu vừa thu lại.”

Hạ Thừa Nam vẫn luôn hắc mặt, ngồi ở trên sô pha không rên một tiếng, hảo sau một lúc lâu mới dịch hạ, nhượng mày, không có phập phồng thanh âm chậm rãi dương cao: “Chiếu các người cách nói, đều là ta sai?”

>Tề buổi cùng Chử Diễm đóng câm miệng, rồi sau đó song song tổng kết gật đầu.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hăn nhíu mày, trong tay khảy một con bật lửa, khai, quan, lại khai lại quan, cứ như vậy không có ý nghĩa lặp lại thật lâu, không biết nghĩ đến cái gì.

Chử Diễm nhìn không thấu hăn ý tưởng, nhưng cũng biết vị này từ nhỏ một đường kiêu ngạo đến đại gia chưa từng với ai thấp quá mức, càng miễn bàn làm hăn thừa nhận chính mình sẽ làm sai sự.

Không có khả năng, đời này đều không thể.

Làm nhất bên người bí thư, Chử Diễm thiết tình kiến nghị: “Ba Ba tỷ là cái thực chân thành cô nương, không hề nghi ngờ nàng là thích ngài, chỉ là hiện tại nhất thời vô pháp tiếp thu ngài dấu diếm. Ta kiến nghị Hạ tổng cho nàng một chút thời gian, ta tin tưởng, không ra mười ngày ——”

Tề buổi hướng trong miệng ngâm điệu thuốc: “Người nhưng con mẹ nó đánh đổ đi, hãn mười cái giờ đều đợi không được, còn mười ngày.”

Hạ Thừa Nam hí lại hai tròng mắt, ánh mắt vững vàng, như suy tư gì.

Tề buổi lần này nhưng thật ra nói câu lời nói thật.

Hãn thật sự chờ không được, một phút đồng hồ đều không nghĩ chờ.

Này một buổi tối, tề buổi cùng Chử Diễm ở khách sạn quay chung quanh như thế nào truy hồi Kiều Phi tâm triển khai kịch liệt nhiệt liệt thảo luận, Hạ Thừa Nam vẫn luôn muộn thanh nghe, không nói chuyện.

Thiên mau lượng thời điểm, nói một quân sự đoàn ở trên sô pha tiểu miên một lát, Hạ Thừa Nam một người đi đến trên ban công, hô hấp sáng sớm lạnh lẽo không khí, làm đầu óc càng thanh tỉnh.

Hãn điếm điệu thuốc, đôi tay chống ở trên ban công, vùi đầu ở trong khuỷu tay, nặng nề suy nghĩ hồi lâu. Sau đó ở xám trắng sương khói trung ngừng đầu, lấy ra di động, cấp Kiều Phi phát đi một cái tin nhắn.

-

Hạ Thừa Nam một đêm chưa ngủ, Kiều Phi cũng là.

Nằm ở ký túc xá trên giường, ở trên mạng tra về Hạ Thừa Nam tin tức. Hãn rất ít ở truyền thông trước lộ diện, chỉ có một ít văn tự đưa tin cũng cùng Kiều Phi hiểu biết những cái đó nhị đại nhóm không giống nhau, internet đối hãn đưa tin cơ hồ đều cùng sinh ý có quan hệ, có người nói hãn là

thương giới kỳ tài, cũng có người nói hấn hậu sinh khinh cuồng, tóm lại vô luận đủ loại, duy độc không có bất luận cái gì màu hồng phấn tai tiếng xuất hiện.

Nhưng này cũng không có làm Kiều Phi dễ chịu điểm.

Bởi vì gần nhất một cái cùng hấn có quan hệ tin tức, tiêu đề là cái dạng này

---

【 Hạ Thừa Nam công khai tham dự danh viện Văn Lễ Tiệp Diễn Tấu Hội, hư hư thực thực bí luyện trung? 】

Theo lý mà nói, danh môn thiếu gia cùng danh viện tiểu thư chuyện xưa là không nên thêm một cái cô bé lọ lem. Nhưng Kiều Phi trong xương cốt cũng không tự ti, nàng cảm thấy nếu nhất định phải đặt ở cùng nhau đối lập nói, nàng cũng không có điểm nào sẽ bại bởi Văn Lễ Tiệp.

Trước mắt nhìn không thấu, chẳng qua là nam nhân kia đối chính mình có vài phần thiệt tình thôi.

Rạng sáng 5 giờ, Kiều Phi đem trang web tắt đi, thở dài, đối mặt đầu óc đều suy nghĩ nam nhân kia không thể nể hà. Nhắm mắt lại, đang muốn bình tĩnh hạ suy nghĩ, di động bỗng nhiên lại chấn, nàng hoạt khai xem, là nam nhân kia phát tới:

【 ta xin lỗi. 】

【 bảo đảm về sau không bao giờ hung. 】

Kiều Phi tránh ở trong ổ chăn, mặc danh phụng cười ra tới.

Nàng không phải cái mang thù cô nương, nguyên bản chính là hai người nhất thời sốt ruột khí lời nói, sau khi trở về nàng cũng tỉnh lại hạ, trong

lòng rõ ràng chuyện này thượng Hạ Thừa Nam trừ bỏ không thẳng thắn thân phận, cũng không có gì sai.

Khả năng chính là lúc ấy, hai người đều chui rúc vào sừng trâu.

Phía trước ở khách sạn phát sinh về điểm này không thoải mái lặng lẽ giống ấm dương hạ hòa tan băng, kết đến mau, tán đến cũng mau.

Nhưng Kiều Phi không nghĩ làm Hạ Thừa Nam biết chính mình cũng không ngủ, liền không có hồi này tin nhắn, ngao một đêm, nồng đậm buồn ngủ đánh úp lại, không quá một hồi, Kiều Phi liền nặng nề đã ngủ, mơ hồ trung nàng nghe được một tiếng tin nhắn nhắc nhở, nhưng đã đánh không dậy nổi tinh thần lại đi nhìn.

Lại tỉnh lại thời điểm, Kiều Phi là bị di động đánh thức.

Nàng còn buồn ngủ từ gối đầu hạ lấy ra điện thoại, mang theo rời giường khí uy thanh: “Ai a.”

“Có thể xuống lầu.”

“???”

Là nam nhân thanh âm.

Kiều Phi đầu óc choáng váng, dụi dụi mắt, đem điện thoại bắt được trước mặt, nhìn đến là cái kia quen thuộc dãy số sau, lập tức ngồi thẳng, cả người đều dọa thanh tỉnh.

Nàng chạy nhanh bò xuống giường, tuy rằng cảm thấy chính mình suy đoán không quá khả năng thậm chí có điểm thái quá, nhưng nàng vẫn là đi đến ký túc xá cửa sổ, mở ra cửa sổ, ăn mặc một thân phim hoạt họa áo ngủ nhìn ra đi.

Không xem không quan trọng, vừa thấy Kiều Phi hoàn toàn tròn tròn mắt.

Ký túc xá hạ, một chiếc sắc bén đường hoàng màu đen Bugatti cao điệu ngừng ở mặt cỏ bên, Kiều Phi nhận thức, đó là Hạ Thừa Nam tư nhân tọa giá.

Bên cạnh vây xem rất nhiều đồng học, châu đầu ghé tai không biết thảo luận cái gì, còn ở trộm chụp ảnh.

Kiều Phi run run rẩy rẩy, theo bản năng buột miệng thốt ra: “Ta, ta không ở trường học!”

“Tám lâu, người xuyên hồng nhạt áo ngủ, bịt mắt còn lên đỉnh đầu thượng.”

“.....”

Kiều Phi dưới chân mềm nhũn, lập tức lùi về thân thể vọt đến tường sau, che lại ngực, che lại thành thích ngăn không được nhanh hơn tim đập.

Di động lại truyền đến nam nhân thông dong thanh âm: “Nửa giờ hoá trang thu thập đủ sao?”

Kiều Phi hoàn hồn, một lần nữa cầm lấy di động, đối với kia đầu kêu: “Hạ Thừa Nam người rốt cuộc muốn làm gì?!”

“Ân?” Hạ Thừa Nam thanh âm sa trung mang theo một chút lười biếng: “Không thấy ta cho người phát tin tức sao?”

“???”

Kiều Phi lúc này nhớ tới buổi sáng nửa ngủ nửa tỉnh gian nghe được kia một tiếng âm báo tin nhắn, nàng đem điện thoại từ bên tai dịch khai, vội vàng thiết đến tin nhắn giao diện, click mở chưa đọc tân tin tức.

Nơi đó lẳng lặng nằm một hàng tự, là nam nhân cường thế đối nàng tuyên bố:

【 chuẩn bị tốt, hôm nay là Hạ Thừa Nam chính thức truy người ngày đầu tiên. 】

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 24 Liêu Hai Mười Bốn Thức

Nghệ thuật trường học cửa hàng năm đình mãi các loại siêu xe, này thông thường cũng không tính cái gì hiếm lạ sự, nhưng đem xe khai tiến nữ sinh ký túc xá hạ chính là thật thiếu, mở ra ngàn vạn cấp siêu xe càng thiếu.

Tổng hợp trở lên, Hạ Thừa Nam Bugatti siêu chạy thực mau liền hấp dẫn lui tới học sinh chú ý.

Kiều Phi không biết người nam nhân này còn sẽ làm như thế nào khoa trương hành động, nàng luống cuống tay chân rửa mặt đánh răng, vội vàng lau điểm mặt sương, lấy thượng thủ cơ, mặc vào thật dày siêu trường áo lông vũ, lung tung dẫm song tuyết địa ủng liền chạy ra khỏi môn.

Một giây sau nàng lại mở cửa tiến vào, một lần nữa mang lên bao tay, mũ, kính râm, đem chính mình bọc đến kín mít sau mới một lần nữa rời đi.

Hạ Thừa Nam xe tuy khoan thai ngừng ở dưới lầu, nhưng bốn phía cửa sổ xe riêng tư lại làm được đặc biệt hảo, bên ngoài cơ bản nhìn không tới bên trong ngồi người, Kiều Phi ăn mặc một thân bạch, cúi đầu, giống một cái di động tuyết cầu xuyên qua đến xe bên, mở cửa, rảo bước tiến lên chân ——

Liền mạch lưu loát ngồi vào trong xe.

Hạ Thừa Nam nhìn nhìn đồng hồ, câu môi cười: “Tám phần chung, nhanh như vậy?”

Trong xe mở ra máy sưởi, Kiều Phi tiến vào ấm áp nhiều, nàng tháo xuống kính râm, không ngừng thúc giục nam nhân: “Người mau lái xe, bị người nhìn đến không tốt.”

Kiều Phi không hoá trang, một khuôn mặt hoàn toàn tố nhan liền chạy xuống tới, nàng làn da bạch, tiểu mà tinh xảo ngũ quan lộ ra sinh động cùng linh khí, lông mi thật dài, giống hai thanh tiểu bàn chải trên dưới phịch. Nàng vừa tiến đến Hạ Thừa Nam đã nghe tới rồi nhàn nhạt mùi hương, giống hần bằng hữu gia hai tuổi nữ nhi thường xuyên mặt bảo bảo sương.

Hạ Thừa Nam: “Người nên sẽ không mặt bảo bảo sương đi?”

Kiều Phi sửng sốt, tưởng chính mình không mặt đều, tay đi sờ mặt: “Làm sao vậy?”

Thật đúng là.

Hạ Thừa Nam khước miệng nhỏ đến khó phát hiện ngoéo một cái, “Không có việc gì, hỏi một chút.”

Hắn phát động ô tô, siêu chạy động lực thực mãnh, phát ra thanh âm kiêu ngạo đường hoàng, vây xem học sinh phát ra từng trận ồn ào, Kiều Phi toàn bộ hành trình chôn đầu, thẳng đến Hạ Thừa Nam đem xe khai ra cổng trường, chạy đến đường cái thượng khi, nàng mới nhẹ nhàng thở ra tháo xuống một thân trang phục lấm bầm:

“Người điên rồi sao, làm gì tới trường học tìm ta.”

Hạ Thừa Nam đánh tay lái: “Ta không tìm người, chẳng lẽ chờ người tới tìm ta?”

Kiều Phi câm miệng: “.....” Kia nàng thật là sẽ không.

Xe khai ra một khoảng cách, Kiều Phi bị điều hòa thổi trúng một thân hong nhiệt, nàng vốn định cởi áo khoác, tay mới vừa nâng lên tới, bỗng nhiên thân thể một đốn, kinh tung nhớ tới cái gì, lập tức gắt gao đè lại cổ áo bất động.

Hạ Thừa Nam dư quang nhìn đến cô nương ngồi nghiêm chỉnh, bọc đến cùng cái nhộng dường như, không cảm buồn cười:

“Người không nhiệt sao?”

Kiều Phi mạnh mẽ trấn định lắc đầu: “Không nhiệt.”

Nàng vừa rời ra tới thời điểm quá sốt ruột, chỉ nghĩ làm Hạ Thừa Nam đem như vậy đường hoàng xe chạy nhanh khai đi, cho nên liền quần áo cũng chưa cố thượng đối, bọc kiện siêu trường miên phục liền ra tới, hiện tại nếu là thoát nói ——

Bên trong chính là kia bộ hồng nhạt, ấn tiểu trư Bội Kỳ phim hoạt hoạ áo ngủ.

Quá cảm thấy thẹn.

Kiên quyết không thể thoát.

Kiều Phi mắt nhìn phía trước, nỗ lực làm chính mình thói quen loại này cái mũi đều ở mạo nhiệt khí trạng thái.

Hạ Thừa Nam biên lái xe biên quan sát nàng tiểu biểu tình, rồi sau đó bỗng nhiên trượt xuống một bàn tay, từ đương vị thượng lướt qua, nhẹ nhàng câu lấy Kiều Phi tay, cầm.

..... Tất cả đều là hãn.

Hãn nhú mà, nhanh chóng đem xe sang bên dừng lại, từ trong túi móc ra một khối khăn tay, đem cô nương đôi tay đều dặt lại dây lau mồ hôi: “Nhiệt thành như vậy còn nói không nhiệt?”

Kiều Phi lùi về cùng nam nhân nắm ở bên nhau điện lưu loạn dừng tay: “Không cần người quản.”

Biết nàng còn có điểm kháng cự chính mình, Hạ Thừa Nam liền không lại yêu cầu nàng, xoay người đem bên trong xe điều hòa độ ẩm điều thấp, rồi sau đó chính mình mặc vào áo khoác.

Hắn cái này hành động hiển nhiên là ở chiếu cố chính mình cảm thụ, không hỏi nguyên do, chỉ có tôn trọng.

Giống Bá Bá ca.

Kiều Phi nhấp nhấp môi, trong lòng dững quá một trận ấm áp.

Xe một lần nữa sử nhập đường cái, Hạ Thừa Nam nói:

“Ta có hai cái giờ thời gian có thể bồi người ăn bữa sáng, 10 điểm nữa ta phải về công ty gặp khách hộ, buổi chiều có sẽ đi không khai, buổi tối ta lại đến cửa hàng người tìm người, lúc sau cùng nhau ăn khuya.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng giật giật môi, tưởng nói điểm cái gì, lại không biết nên như thế nào mở miệng.

Nói thật nàng là vui vẻ, đặc biệt là đương nhìn đến nam nhân chính thức tuyên bố cái kia tin nhắn sau, bắt đầu sinh cảm tình tuy rằng không biết làm sao, lại là kinh hỉ an ủi.

Nhưng loại này “Được đến” nàng lại thực không nắm chắc, sợ hãi chính mình nhận thật, đến cuối cùng lại chỉ khát vọng công dã tràng.

Cô nương đem đầu dừng khai, tâm tình phức tạp mâu thuẫn: “Kỳ thật... Hạ tổng như vậy vội, không cần riêng bởi vì ta ——.”

“Kiều Phi.” Hạ Thừa Nam đánh gãy nàng, thanh âm so tối hôm qua nhu hòa rất nhiều: “Không được người còn như vậy kêu ta, ta sẽ sinh khí.”

Kiều Phi thuận miệng hỏi lại: “Kia như thế nào kêu.”

Hạ Thừa Nam tốc độ xe thả chậm, giống ở tự hỏi. Hoãn hoãn, hần nói: “Chỉ cần người thích, có thể kêu ta Hạ Thừa Nam, có thể kêu ta Bá Bá ca, thật sự không được ——”

“Kêu ta hạ bá bá cũng có thể.”

“.....”

Kiều Phi sững sốt, bỗng nhiên chi gian giống như như ở trong mộng mới tỉnh, hùng hổ xoay người, tùy tay cầm trên tay bao tạp nam nhân một chút:

“Hạ Thừa Nam! Kỳ thật người từ đầu tới đuôi liền ở gạt ta kêu người ba ba đúng hay không?”

Hạ Thừa Nam là cố ý như vậy nói, hần đoán trước tới rồi cô nương phản ứng, không khí bởi vậy hòa hoãn, hần khóe môi gọi lên ba phần, hồng đường như bắt lấy nữ hài cánh tay, thoáng nghiêng mắt, đang muốn hỏi nàng lời nói, lại một không cẩn thận nhìn thấy gì.

Bởi vì động tác biên độ hơi đại, Kiều Phi áo lông vũ cổ áo khẽ buông lỏng khai, lộ ra một mặt kỳ quái không đáp đồ án.

Kiều Phi lúc này còn ở dùng sức ném Hạ Thừa Nam tay, nàng dùng một chút lực, cổ áo đi theo một xả, Hạ Thừa Nam hoàn toàn thấy rõ ràng.

Là vừa mới ở cửa sổ thượng xuyên kia kiện hồng nhạt phim hoạt hoạ áo ngủ.

Lại nhớ đến vừa rồi nhiệt đến đây đầu là hần cũng không chịu thoát áo khoác sự.

Hạ Thừa Nam toàn minh bạch.

Cô nương áo ngủ là phấn phác phác, khuôn mặt ở màu trắng áo khoác làm nổi bật hạ, cũng là phấn phác phác.

Nàng còn ở cùng chính mình phân cao thấp:

“Người những cái đó tên ta một cái đều không nghĩ kêu...!”

Kiều Phi đối chính mình áo ngủ bại lộ ngốc nhiên không biết, cắn răng lầm bầm lầu bầu: “Ta hiện tại chỉ nghĩ kêu người hỗn đản.”

“Không thành vấn đề.” Hạ Thừa Nam buông Kiêu Phi tay, chính hồi mặt, đáy mắt nhiễm ần ần ý cười: “Ba Ba tử vui vẻ liền hảo.”

“.....”

Hạ Thừa Nam đem Kiêu Phi đưa tới một nhà cao cấp nhà ăn, rõ ràng chỉ là ăn cái bữa sáng, lại đi theo tràng có ai quá lớn thọ đường như, điểm tràn đầy một bàn.

Hai người ăn từng người thích đồ ăn, đảo cũng gió êm sóng lặng sẽ, ăn đến một nửa khi, Kiêu Phi di động bỗng nhiên vang lên tới.

Nàng nhìn đến dây số chạy nhanh ần tiếp nghe: “Người hảo?”

Đối diện không biết nói gì đó, Kiêu Phi ngữ khí hơi cấp hỏi: “Nhưng phía trước không phải nói tốt thuê cho ta sao? Chúng ta hợp đồng đều ký a.”

Một lát sau, nàng thanh âm bất đắc dĩ mềm xuống dưới: “Vậy được rồi, kia phiền toái sẽ giúp ta lưu ý hạ, có thích hợp lập tức nói cho ta.”

Này thông điện báo thực tốt cho Hạ Thừa Nam phát huy cơ hội.

Treo điện thoại, hấn ra vẻ tùy ý hỏi: “Như thế nào, ở tìm phòng ở?”

Kiều Phi đích xác buồn bực, tiện lợi thành nói chuyện phiếm tố nói: “Cao Trần dọn đi ra ngoài, ký túc xá liền thừa ta một người, hơn nữa toàn chức sau, thường xuyên trở về đã khuya muốn túc quản a di mở cửa, cho nên muốn tưởng vẫn là dọn ra tới tương đối thích hợp, thật vất vả tìm được thích hợp, chủ nhà lại thuê cho người khác.”

Nàng bực bội gãi đầu: “Lại muốn một lần nữa tìm.”

>Hạ Thừa Nam mặt không đổi sắc uống ngụm trà, thực tự nhiên mở miệng: “Công ty có công nhân ký túc xá, người như thế nào không xin một gian?”

“Công nhân ký túc xá?” Kiêu Phi nghe xong đôi mắt lập tức liền sáng, “Ta như thế nào không nghe nói qua?”

“..... Nhiệt Cách đại bộ phận công nhân đều là người địa phương, cho nên xin không nhiều lắm, tổng công ty bên kia có rất nhiều trụ túc xá nơi khác công nhân.”

Rốt cuộc là gặp qua các loại trường hợp người, Hạ Thừa Nam rải cái này đối thời điểm biểu tình dị thường bình tĩnh, trong mắt không có một tia gợn sóng phập phồng: “Yêu cầu ta làm Chủ Diêm cho người xin một gian sao?”

Kiều Phi bán tín bán nghi nhìn hẳn.

“Ân?” Hạ Thừa Nam lập tức không sao cả nhún vai: “Đừng như vậy xem ta, ta chỉ là hảo tâm, người không cần liền tính, khi ta cái gì cũng chưa nói.”

Kiều Phi cúi đầu suy nghĩ sẽ, phía trước xem căn hộ kia chỉ là một cái phòng đơn nguyệt thuê chính là 2800, nếu có thể xin đến công nhân ký túc xá, này số tiền là có thể tiết kiệm ra tới, cấp chính mình mua mua quần áo cũng là tốt.

Dừng một chút, cô nương đem trướng tính xong, đôi mắt ở trên bàn quét một vòng, từ lồng hấp kẹp lên một cái tiểu xíu mại, đưa tới Hạ Thừa Nam trong chén:

“Kia, phiền toái.....”

Liếm liếm môi, Kiều Phi đem Hạ tổng hai chữ nuốt trở về, nhưng lúc này có việc cầu người, nàng tổng không thể kêu hăn hăn đản.

Ở trong đầu thiết kế nửa ngày, Kiều Phi rốt cuộc nghĩ tới một cái lễ phép không mất thân mật xưng hô, mềm mại nói:

“Kia phiền toái bá bá tổng giúp ta xin một gian.”

“.....?”

Này lại là cái cái gì mới mẻ xưng hô?

Bất quá đảo còn rất dễ nghe, không nháo tâm.

Hạ Thừa Nam khóe mắt ngậm một chút cười, vì chứng minh chính mình hoàn toàn là xuất phát từ sẵn sóc công nhân, thả không có bất luận cái gì tư tâm, hăn lập tức cầm di động cấp Chử Diễm đánh đi điện thoại.

Điện thoại chuyển được ——

Hạ Thừa Nam: “Người lập tức cấp Ba Ba tỷ an bài một gian công nhân ký túc xá.”

Chử Diễm: “.....? Hạ tổng, công ty khi nào có ký túc xá?”

Hạ Thừa Nam: “Yêu cầu mười phút? Hảo.”

Chử Diễm: “???”

Bị cắt đứt điện thoại Chủ Diễm hãy còn ở bàn làm việc trước tự hỏi một phút đồng hồ, tầng tầng lọc phân tích sau, nhanh chóng ở trên di động mở ra bản địa thuê nhà APP.

Lựa chọn sàng chọn điều kiện, Nhiệt Cách thương vòng, nội thất hoàn thiện cao cấp thang máy chung cư, đơn người phòng xép.

Dựa theo hẳn điều kiện, APP tìm tòi ra tới một số lớn phù hợp yêu cầu, Chủ Diễm ngón tay ở trên màn hình hoạt động vài cái sau, ần ần phản ứng lại đây cái gì, bỗng nhiên hoàn hồn, một lần nữa lui về sàng chọn chỗ, đem một phòng ở đổi thành nhị phòng ở.

Lão bản mỗi một câu đều là có thâm ý, có thể ngồi vào hẳn gần nhất thân vị trí, tất nhiên so người khác có càng sâu xa suy xét.

Chín phần chung sau, Hạ Thừa Nam thu được một cái tin nhắn:

【 Hoa Dụ công quán 9 đóng 803, khoá cửa mật mã tám 8, vào ở sau sửa chữa có thể. 】

Hạ Thừa Nam đối cái này bí thư trường thi phân rõ cùng phản ứng năng lực thập phần vừa lòng.

Hắn khước miệng cực nhẹ ngoéo một cái, thu hồi di động, hỏi Kiều Phi: “Ăn xong rồi sao, mang người đi xem ký túc xá.”

Kiều Phi sừng sốt, chớp chớp mắt: “Nhanh như vậy!?”

Này còn không đến mười phút đi.....

Nguyên bản còn tưởng lại uống một chén cháo, nhưng nàng sợ tới tay ký túc xá lại cùng phía trước nhìn trúng phòng ở giống nhau bỗng nhiên biến động, vì thế chạy nhanh buông trong tay còn ở ăn đồ vật: “Kia đi thôi, hiện tại liền đi xem, ở đâu đâu? Đúng rồi.....”

Kiều Phi một đường toái toái niệm:

“Công nhân ký túc xá là trên dưới giường sao?”

“Ta muốn mua bao lớn nệm a?”

“Toilet nước ấm là vô hạn cung ứng sao?”

Chờ tới rồi Hạ Thừa Nam trong miệng công nhân ký túc xá, Kiều Phi:

“.....”

Đứng ở tiểu nhị bộ cửa, nàng kinh ngạc đến nửa ngày nói không nên lời lời nói.

Kiểu Pháp điên nhả trang hoàng, đầy đủ mọi thứ quý báu gia điện thiết bị, toàn bộ phòng ở đều lộ ra nhẹ xa hơi thở, ngay cả thảm đều là Kiều Phi nhận thức Châu Âu nhãn hiệu.

Kiều Phi dẫm lên mềm mại thảm vào cửa, chính suy nghĩ hỏi một câu bọn họ có phải hay không đi nhằm địa phương, bỗng nhiên nhìn đến trên ban công một uông triệt lam nước ao.

Nàng ngốc ngốc đi qua đi, đẩy ra rơi xuống đất thức cửa sổ, chấn kính rồi.

Trên ban công cư nhiên còn có một cái không trung bể bơi.....

Kiều Phi xoa xoa đôi mắt, hoàn toàn không thể tin được chỉ vào bể bơi xoay người hỏi Hạ Thừa Nam: “Đây là công nhân ký túc xá?”

“Có cái gì vấn đề?” Hạ Thừa Nam híp mắt nhìn về phía cái kia nhiều nhất bao dung hai người bể bơi, trong lòng yên lặng cảm khái Chử Diễm cái này bí thư thật sự không phải giống nhau bảo tàng.

Cho nên hẳn đến bây giờ vì cái gì còn không có bạn gái?

Này rõ ràng là mẹ nó cái tay già đời.....

Hạ Thừa Nam trong lòng suy nghĩ quay cuồng, trên mặt lại vẫn như cũ gợn sóng bất kinh, nhất phái đứng đắn: “Công ty thường xuyên tăng ca, suy xét đến công nhân không có thời gian tập thể hình, cho nên mỗi một hộ đều có bể bơi, bảo đảm đại gia tan tầm sau cũng có thể ở ký túc xá hoạt động gân cốt.”

“.....” Tài đại khí thô công ty chính là không giống nhau.

Kiều Phi gia siêu thị cũng có công nhân ký túc xá, nàng vừa rồi tới trên đường chính là chiếu nhà mình công nhân ký túc xá thiết kế cùng chuẩn bị, trăm triệu không nghĩ tới, Hạ Thừa Nam gia công nhân ký túc xá lớn lên như vậy tinh xảo chú ý.

“Chính là.” Kiều Phi nhìn hai cái phòng ngủ: “Không có cái loại này phòng đơn sao? Ta một người không cần phải lớn như vậy phòng ở a.”

“Ai nói liền trụ người một cái?” Hạ Thừa Nam đi đến bể bơi bên điểm điều thuốc, thân thể nghiêng nghiêng dựa trên ban công, đôi mắt ở sương khói không chút để ý ngoéo một cái: “Thực mau sẽ có mặt khác công nhân tiến vào cùng người hợp trụ.”

“..... Nga.” Kiều Phi nơi nơi đi, nơi nơi xem, vuốt không nhiễm một hạt bụi tân ký túc xá, trong lòng tính tính toán.

Tuy rằng phía trước sự Hạ Thừa Nam che giấu thân phận, nhưng nghiêm khắc tới nói, làm thủ trưởng, hẳn thật đúng là chính là không lời gì để nói.

Lần trước bị thương, lạng lẽ tới bệnh viện xem chính mình, còn lưu lại áo khoác.

Hiện tại biết chính mình ở tìm phòng ở, lập tức liền cấp chính mình xin công nhân ký túc xá.

Kiều Phi cảm thấy liền tính là xuất phát từ công nhân đối thủ trường góc độ, chính mình cũng nên nói cái tạ.

Vì thế chậm rãi nhin ngón tay đi đến hấn bên người, nhỏ giọng: “Cảm ơn người.”

Hạ Thừa Nam đem yên lấy ra, liền như vậy nhìn Kiêu Phi hơi rữ mặt, rồi sau đó tầm mắt chậm rãi xuống phía dưới, ở nàg cỗ áo chỗ dừng lại một lát.

Về điểm này phấn hồng như ản như hiện lộ, giống dẫn đường quang, làm người phân tâm.

Hấn cười nhẹ cúi đầu, mặt tới gần nàg, mang theo một cỗ quen thuộc nam nhân cây thuốc lá hương, từ tính ách thanh: “Như thế nào tạ?”

Đây là ái muội quen thuộc khoảng cách, Kiêu Phi mặt theo bản năng sau này trốn, lại bị nam nhân nhanh chóng đè lại trở về kéo.

Hấn một tay câu lấy cô nương sau cổ, đem nàg gắ gao cô ở trong ngực không bỏ.

Yên ở sau người mờ mịt lên không, nam nhân đáy mắt là liếc mắt một cái liền có thể luân hãm cực nóng.

Kiều Phi căn bản không dám nhiều xem, sợ một không cẩn thận liền lộ đáy lòng về điểm này không chế không được thích.

Hiện tại bọn họ chi gian quan hệ thực vi diệu, nhìn như là một đoạn mới tinh nhận thức cùng bắt đầu, nhưng lẫn nhau rồi lại có thể bởi vì một cái lơ đãng động tác mà nhanh chóng vén lên chưa lãnh hỏa hoa.

Kiều Phi mặt đỏ, cũng nhiệt.

Nàng cúi đầu, thử đi tránh ra nam nhân không chế. Nhưng Hạ Thừa Nam lại ở nàng ý đồ giãy giụa giờ khắc này, đem một cái tay khác duỗi đến nàng áo lông vũ khóa kéo thượng.

Kiều Phi sững sốt hạ, còn không có phản ứng lại đây hẳn cái này hành động ý tứ, bên tai rơi xuống nam nhân thanh âm ——

“Tiểu trư áo ngủ thực đáng yêu.”

Hắn nói, ngón trỏ cùng ngón cái bỗng nhiên nhẹ nhàng hướng lên trên nhắc tới, tê một tiếng, đem khóa kéo nhắc tới cao nhất chỗ, che khuất sở hữu phong cảnh.

Nam nhân tiếng nói lười biếng, môi răng cùng nàng dán thật sự gần:

“Nhưng lần sau lại bị ta nhìn đến..... Liền sẽ không kéo lên.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 25 Liều Hai Mươi Lăm Thức

Phòng ở sự cứ như vậy gõ định, Kiều Phi quyết định mau chóng dọn tiến vào, phương tiện nàng buổi tối tan tầm. Cũng miễn cho mỗi lần đều vội vội vàng vàng đi đuổi ký túc xá đóng cửa thời gian.

Buổi sáng 10 giờ, Hạ Thừa Nam đem Kiều Phi đưa về trường học, hẳn 10 giờ rưỡi còn muốn mở họp, công ty cuối năm sự tình đặc biệt nhiều, cơ hồ mỗi ngày tăng ca, hẳn thời gian đều là tể ở dùng, ngày thường công tác rất nhiều nghỉ ngơi giải trí thời gian, hiện tại đều hoa ở Kiều Phi trên người.

Nhưng hẳn dương dương tự đắc, vui vẻ chịu đựng.

Buổi chiều, công ty lệ hành chu sẽ.

Hạng mục chủ quản nhóm nhất nhất hội báo xong xuôi nguyệt các hạng sản nghiệp công trạng, phần lớn là tiến triển thuận lợi, duy độc đảo thu mua Xảo Gia Nhạc siêu thị này một khối, thị trường bộ gặp được một chút cản trở.

“Đối phương báo giá cả vượt qua chúng ta dự toán, thả địa phương có một khác tập đoàn tài chính đang ở cạnh tranh, chúng ta trải qua hạch toán đánh giá, quyết định từ bỏ tham dự thu mua kế hoạch.”

Hạ Thừa Nam ngồi ở chủ tịch vị nhìn bộ môn đưa tới văn kiện, kia mặt trên viết rất rõ ràng, siêu thị lỗ lỗ hoạt động mười ba tháng, cổ phiếu cũng một lần té băng điểm, thương phẩm ế hàng, thật thật tại tại một cái cục diện rồi rầm, đích xác không hảo tiếp nhận.

Dựa theo qua đi, Hạ Thừa Nam đã sớm không chút do dự đem nó ném đến một bên, càng sẽ không dùng nhiều thời gian đi phân tích cái này hạng mục thất bại nguyên nhân.

Nhưng hiện tại không giống nhau.

Xảo Gia Nhạc siêu thị với hắn mà nói không chỉ có là một nhà đái khai phá hạng mục, càng có nào đó quan trọng ý nghĩa.

Hạ Thừa Nam đem văn kiện ném ở trên bàn, trầm trầm, cùng thị trường bộ giám đốc nói: “Làm hạch toán bộ lại làm một phần phương án đi nói, bắt lấy tới mới thôi.”

Phía dưới người sừng sốt: “Nhưng Hạ tổng, cái này hạng mục...”

“Tiếp theo hạng.”

Không đợi những người khác lại nói, Hạ Thừa Nam đã mở ra tiếp theo cái hạng mục báo cáo.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tuy rằng không biết Hạ Thừa Nam quyết ý muốn thu mua Xảo Gia Nhạc nguyên nhân, nhưng bọn hắn cũng đều biết vị này tổng tài từ trước đến nay tâm tư thận mật, ánh mắt độc đáo, đại gia cũng thói quen, vì thế không có hỏi lại, cứ như vậy đem thu mua kế hoạch tiến thêm một bước an bài đi xuống.

Mở hộp khoảng cách, Hạ Thừa Nam thu được Hạ Kiều Quần điện báo.

Lão gia tử bên người có dương cầm thanh âm, thật là phong nhã. Một tá tới liền hỏi: “Người ở đâu?”

“Công ty.”

“Ta cùng người nói cái địa phương người chạy nhanh lại đây.”

Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ đem thân thể chuyển qua đi một chút: “Chủ tịch, ngài nhi tử đang ở mở họp.”

“.....” Hạ Kiêu Quần dừng một chút, khẩu khí pha tiếc nuối: “Hành đi, vậy người vội.”

Còn không có tới kịp hỏi là chuyện như thế nào, bên kia liền treo điện thoại. Hạ Thừa Nam nghe đô đô vội âm, thực sự cảm thấy gần nhất lão phụ thân cứ chỉ có điểm kỳ quái.

Thường lui tới mỗi cái cuối tuần đều là đi đánh golf, hoặc là chơi chơi mã, nhưng hiện tại vừa đến thứ bảy liền thần thần bí bí ra bên ngoài chạy, cụ thể hỏi đi đâu lại không nói.

Hạ Thừa Nam rất nhiều lần đều hoài nghi hẳn có phải hay không có đệ nhị xuân, nhưng công ty việc nhiều, hẳn cũng không tìm được cơ hội hỏi.

Bên này, Hạ Kiêu Quần treo điện thoại, một lần nữa ngồi vào Kiêu Phi bên cạnh.

Hôm nay là thứ bảy, Kiêu Phi giữa trưa hồi ký túc xá thay đổi thân quần áo sau theo thường lệ đi vào xuân huyền cầm hành, vài tuần, Hạ Kiêu Quần mỗi tuần sáu đều tới nghe nàng đàn khúc, đã thành nàng trung thực người nghe.

Kiêu Phi vừa mới đàn xong một đầu Đặng Lệ Quân ca, Hạ Kiêu Quần rất thích thú, hẳn cấp tiêu cô nương vỗ tay, sau đó nói bóng nói gió hỏi: “Này ca dễ nghe, hẳn ra luyến ái cảm giác... Phi phi nhất định có bạn trai đi?”

Kiêu Phi tay đặt ở phím đàn thượng, lang thang không có mục tiêu vuốt ve, nhớ tới Hạ Thừa Nam, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, ấp úng nói: “Vốn là có, nhưng.....”

Cái này câu nói rõ ràng mang theo do dự, làm Hạ Kiêu Quần bắt lấy một đường cơ hội hỏi: “Nhưng như thế nào?”

Hạ Kiêu Quần cùng Kiều Phi giới thiệu chính mình khi chưa nói tên thật, chỉ làm cô nương kêu hấn Quần thúc, cảm thấy như vậy dễ dàng có thân cận cảm, Kiều Phi liền cũng như vậy kêu.

“Ai, Quần thúc.”

Kiều Phi muốn nói lại thôi, đáy lòng về điểm này tâm sự đích xác muốn tìm cá nhân nói nói, nhưng nàng lại không bằng lòng nói cho bên người bạn cùng lứa tuổi chính mình trong một đêm thế nhưng cùng xa xôi không thể với tới Hạ gia đại thiếu gia có ràng buộc, cho nên, hiện tại đối với trước mắt cái này lịch duyệt phong phú trường bối, nàng nhưng thật ra có vài phần nói hết dục vọng.

Nàng do dự mà hỏi: “Nếu là có người ở cùng người kết giao thời điểm lừa người, nhưng.....”

Kiều Phi lời nói còn chưa nói xong, Hạ Kiêu Quần lập tức xua tay, thái độ kiên quyết: “Không thể tha thứ!”

Kiều Phi: “.....”

Tuy rằng không biết lão gia tử vì cái gì đột nhiên kích động, nàng vẫn là nỗ lực giải thích nói: “Nhưng hấn.....”

“Không có nhưng là! Phi phi, người muốn đánh bóng đôi mắt, ngàn vạn không thể cùng loại này tình yêu kẻ lừa đảo tiếp tục kết giao đi xuống!”

Hạ Kiêu Quần thanh âm leng keng hữu lực, tràn đầy khó chịu, Kiều Phi thiếu chút nữa bị dọa đến, nhượng nhượng nga thanh, tách ra đề tài:

“Quần thúc, người còn muốn nghe cái gì ca?”

Hạ Kiêu Quần nguyên bản tưởng liền cái này đề tài dẫn ra chính mình nhi tử là cỡ nào tuần tú lịch sự, cỡ nào chuyên nhất kiên định, nhưng tiểu cô nương nói đến khác đề tài thượng, hẳn cũng không hảo cường hành kéo trở về, như vậy liền có vẻ chính mình quá mức cố tình, ngược lại sẽ chọc người phản cảm.

Lão gia tử thu lời nói, tiếp tục chậm đợi cơ hội.

Một già một trẻ ở dương cầm bên liêu đến thân mật, hơn nữa Hạ Kiêu Quần sắp tới tới cần, đã sớm khiến cho cầm hành lão bản nương kỹ mây tía chú ý.

Hoặc là tâm ý tương đồng người đều có thể cảm nhận được đối phương tâm ý, kỹ mây tía rõ ràng cảm giác được Hạ Kiêu Quần cùng chính mình giống nhau, thích Kiều Phi.

Nhưng cái loại này thích là xuất từ trường bối một loại thưởng thức, đặc biệt là đương Hạ Kiêu Quần có thứ trong lúc vô ý nói chính mình nhi tử còn không có bạn gái thời điểm, kỹ mây tía đề cao cảnh giác.

Kiều Phi chính là nàng sủng một khối bảo bối, nguyên bản tưởng chờ nàng tốt nghiệp chính thức giới thiệu chính mình nhi tử cho nàng nhận thức, nhưng hiện tại xem ra, kỹ mây tía phát hiện chính mình đã âm thầm nhiều cái như hổ rình mồi đối thủ cạnh tranh.

Nàng đang nghĩ ngợi tới muốn như thế nào mau người một bước, Kiều Phi vừa vắn đạn xong rồi cầm, thuận miệng hỏi nàng: “Kỹ a di, lần trước ngài chuyển nhà kia gia công ty giá cả quý sao? Ta ngày mai muốn chuyển nhà, khả năng cũng yêu cầu thỉnh người tới hỗ trợ.”

Kỹ mây tía chớp mắt, biết cơ hội tới:

“Sao có thể quý a, theo ta một thân thích khai, như vậy, ta gọi điện thoại, ngày mai trực tiếp đi người trường học giúp người.”

“A... Như vậy không tốt lắm đâu?”

“Không có gì không tốt, liền như vậy định rồi!”

“.....”

Kiều Phi đối kỹ mây tía nhiệt tình cũng có chút ngốc, nàng thật sự chỉ là thuận miệng vừa hỏi, bao gồm Quần thúc cũng là, này hai cái trưởng bối gần nhất thái độ đều quái quái.

Hạ Kiêu Quần này cục lựa chọn từ bỏ, bởi vì hắn biết liền tính ôm đồm hạ chuyện này, hắn cái kia nhi tử cũng tuyệt đối không thể làm bang nhân chuyển nhà sự.

Nhưng lão gia tử nửa đời kiêu hùng, chiến lược thượng cũng chưa bao giờ thua quá, hắn lập tức sửa chữa kế hoạch, cùng kỹ mây tía đưa ra muốn mua một trận giá trị trăm vạn nước Pháp tam giác dương cầm.

Hắn không có biện pháp làm chính mình cái kia kiệt ngạo khó thuần nhi tử ra tới, nhưng có rất nhiều biện pháp làm hắn về nhà.

Hạ Kiêu Quần làm việc vẫn là tuổi trẻ khi phong cách, nói làm liền làm, hào sảng lưu loát. Đến lúc đó dương cầm tới rồi, tùy tiện tìm cái lý do mời cô nương tới trong nhà làm khách, lão gia tử còn không tin khóa không được này một đôi.

-

Hạ thị công ty đại lâu, buổi chiều 6 giờ nhiều, liền khai một buổi trưa hội nghị rất cuộc kết thúc.

Trong phòng hội nghị, mọi người đều tan đi, Hạ Thừa Nam ngưỡng ở lưng ghế thượng vẫn luôn không đi, hắn nhắm mắt nghỉ ngơi, Chử Diễm ở bên

cạnh an tĩnh chờ đợi. Hãn biết lão bản từ trước đến nay như vậy, ở cực độ mỗi một thời điểm, tiểu miên một lát liền hảo.

Mở ra notebook, Chủ Diễm có tự sửa sang lại hảo hội nghị thượng công việc, lúc này màn hình di động lượng, có điện thoại tiến vào.

Hãn thiết trí chính là tĩnh âm, lập tức đứng lên thối lui đến phòng họp ngoại tiếp nghe.

Năm phút đồng hồ sau hãn lại tiến vào, bước đi lại mất như vậy một chút ngày thường ôn trọng, tựa hồ bị cái gì phân tâm, đi đến Hạ Thừa Nam bên cạnh, do dự một lát, hãn thấp giọng kêu:

“Hạ tổng.”

Hạ Thừa Nam ừ một tiếng, không trợn mắt: “Nói.”

>Chủ Diễm lời nói ở trong miệng lảng động lại hồi lâu mới ra: “Ngũ Hạ muốn gặp ngài.”

Vài giây sau, Hạ Thừa Nam chậm rãi mở to mắt, nhú lại mi xem hãn: “Ngũ Hạ?”

“Ân.” Chủ Diễm gật đầu, đáy mắt có không dễ phát giác lập loè: “Ngũ Hạ là Ngũ Thịnh Nhung muội muội, phía trước vẫn luôn ở Luân Đôn độc lập gây dựng sự nghiệp, Ngũ Thịnh Nhung xảy ra chuyện sau nàng liền trở về quốc, hiện tại chính thức tiếp quản Ngũ gia sinh ý.”

Chủ Diễm như vậy vừa nhắc nhở, Hạ Thừa Nam nhưng thật ra có diễm ấn tượng, Ngũ gia lão nhị, năm sáu năm trước ở trong vòng vẫn là cái có chút danh tiếng danh viện, sau lại cũng không biết như thế nào, chậm rãi liền đạ ra vòng luẩn quẩn, không có tin tức.

Hạ Thừa Nam nhìn mắt đồng hồ, mau 7 giờ, hần đáp ứng rồi Kiều Phi buổi tối muốn đi trong tiệm tìm nàng.

“Giúp ta kêu một phần A cơm, ăn xong đi Nhiệt Cách.”

Chử Diễm ngẩng đầu: “Kia Ngũ Hạ?”

“Không thấy.”

Đoán rằng hơn phân nửa là bởi vì Ngũ Thịnh Nhung về điểm này sự, Ngũ Thịnh Nhung bị câu lưu đến nay không thể nộp tiền bảo lãnh, Ngũ gia dùng hết thủ đoạn tưởng vớt người ra tới, nhưng Hạ Thừa Nam cố tình đem mỗi con đường đều cấp phá hỏng, chính là không cho bất luận cái gì cơ hội.

Hiện giờ hai bên nào đó mặt thượng cũng coi như là kẻ thù, gặp mặt cũng là tự tìm không mau, huống chi đối phương vẫn là cái nữ nhân.

Hạ Thừa Nam không có hứng thú cùng nữ nhân lãng phí miệng lưỡi.

Chử Diễm không có hỏi lại, ứng thanh, gọi điện thoại giúp hần kêu một phần giản cơm, thuận tiện thông tri vừa rồi gọi điện thoại tới Ngũ Hạ trợ lý.

Dùng xong bữa tối, hần lái xe đưa Hạ Thừa Nam đi Nhiệt Cách.

Buổi tối 8 giờ rưỡi, Kiều Phi đã lên đài nửa giờ, lại còn không có ở đây từ nhìn đến Hạ Thừa Nam bóng dáng.

Tuy rằng nàng vẫn luôn nói cho chính mình không cần quá nghiêm túc, đừng cho chính mình trước tài đi vào, nhưng nam nhân nói buổi tối tới tìm nàng, tới rồi thời gian, nàng vẫn là không thể khống chế chờ mong.

Mà đương chậm chạp nhìn không tới hần xuất hiện khi, trong lòng lại mơ hồ mất mát.

Nàng thất thần, trong tay khống chế âm nhạc tiết tấu khi thì sẽ xuất hiện sai lầm, may mắn Chu Địch ở bên cứu tràng, khách nhân mới không có nghe được tới.

Ly chính mình kết cục cũng chỉ có nửa giờ, hẳn còn không có tới.

Kiều Phi sẵn chuyên âm nhạc thời điểm liếc mắt di động, không có tâm tin hẳn, không có mới tới điện.

Không có bất luận cái gì hẳn tin tức.

Trong lòng phiếm nhàn nhạt uể oải, cái loại này cảm xúc bỗng nhiên tựa như mây đen bao phủ nàng, cả người đều nhắc không nổi kính tới, ngày thường đánh đến nhất hải âm nhạc giờ khắc này cũng không có sáng rọi.

Đúng lúc này, Chu Địch bỗng nhiên ở bên cạnh thọc nàng cánh tay:

“Phi tử, người Bá Bá ca tới.”

Kiều Phi sừng sốt hạ, lập tức theo bản năng nhìn về phía lầu hai.

Hạ Thừa Nam nguyên bản đang muốn nhập ghế lô, nhìn đến nàng từ trên đài nhìn qua, muốn vào môn thân thể một đốn, rồi sau đó nghiêng đi tới, đến gần vài bước, bò tới rồi tăng lầu trên tay vịn.

Hai người xa xa đối diện vài giây, nam nhân bỗng nhiên khoe môi nhẹ cong, nghiêng ngẫm triều nàng ngoéo một cái ngón trỏ.

Một chốc kia, Kiều Phi bị liêu đến tim đập lộp bộp, rối loạn vọt.

Sợ bị người phát hiện giấu ở âm lũng chính mình cùng người nam nhân này bí mật, nàng chạy nhanh cúi đầu, trong tay một cái toàn nút hoảng loạn ấn sai, đang ở đánh âm nhạc âm lượng chọt lớn gấp đôi.

Chu Địch chạy nhanh ở bên cạnh ngừng: “Tỷ người làm sao vậy?”

Kiều Phi xin lỗi để cái không có việc gì ánh mắt.

Nàng tim đập thình thịch nhảy, cúi đầu không dám lại xem, nhưng cho dù tránh đi Hạ Thừa Nam, lại còn có thể cảm nhận được hãn nhìn chăm chú chính mình nóng rực ánh mắt dường như.

Nàng khẩn trương mặt đỏ, lại cũng âm thầm nhẹ nhàng.

Hãn tới, hãn không lừa chính mình.

Tâm tình mạc danh liền nhảy nhót lên, nàng thay đổi đầu khúc, mạnh mẽ tiết tấu nháy mắt bao phủ bãi, các khách nhân hứng thú kích trướng, trong tiệm tả hữu hai sườn màn hình không ngừng có người phát biểu tình hoặc lời cợt nhả.

Hạ Thừa Nam nhàn tản dựa vào lầu hai trên tay vịn, vô tình nhìn đến trong đó một cái phát biểu bạch, như suy tư gì sẽ, hỏi Chủ Diễm:

“Kia đồ vật dùng như thế nào?”

Chủ Diễm hỏi: “Đây là hồ động tường, khách nhân WeChat chú ý Nhiệt Cách công chúng hào, đem lời muốn nói trực tiếp phát đến hậu trường có thể.”

Hiện tại hộp đêm đều tiến vào internet thời đại, nam nữ liêu tao, cho nhau thổ lộ, loại này hồ động tường cả đêm là có thể cấp Nhiệt Cách mang đến mười mấy vạn tiền lời.

Hạ Thừa Nam: “Cho ta cũng phát một câu.”

Chủ Diễm sững sốt hạ: “Nhưng ngài không WeChat.”

Nam nhân bình tĩnh lấy ra di động: “Hiện tại lập tức xin.”

Hạ Thừa Nam là cái sở hữu thời gian đều hoa ở công tác thượng nam nhân, WeChat Weibo loại này xã giao công cụ cơ bản không chạm vào.

Chử Diễm không có biện pháp, chỉ có thể chạy nhanh lâm thời cấp lão bản xin WeChat, hai phút sau:

“Ngài WeChat muốn tên gọi là gì?”

Hạ Thừa Nam suy nghĩ hạ, tiếp nhận di động, ấn đi lên mấy chữ.

Một lát sau, Chử Diễm một lần nữa lấy về di động, nhìn đến cái tên kia, một thân nổi da gà đều đi lên.

Hắn căng da đầu cấp lão bản chú ý công chúng hào, lại điểm đến hồ động tường bản khối:

“Có thể, ngài muốn phát nói cái gì?”

Hạ Thừa Nam: “Ta chính mình tới.”

Híp mắt suy xét một lát, hắn nhanh nhẹn đánh hạ muốn phát nội dung, hỏi tiếp: “Điểm nơi này liền thượng tường?”

Chử Diễm chỉ vào nơi nào đó: “Ân, ngài tuyển hạ thời gian, muốn thượng bao lâu?”

Hạ Thừa Nam: “?”

Chử Diễm ngơ ngẩn, cũng cảm thấy chính mình hỏi cái ngu ngốc vấn đề: “Minh bạch, ta tới xử lý.”

Chính đắm chìm tại hạ tràng trước cuối cùng một đợt nhiệt liệt tiết tấu, Kiều Phi bỗng nhiên nhìn đến dưới đài khách nhân đều triều một phương hướng xem qua đi, rồi sau đó không bao lâu, đám người dần dần không an phận, châu đầu ghé tai, khắp nơi kiến chân, giống như đang tìm kiếm cái gì.

Kiều Phi còn không biết đã xảy ra cái gì, Chu Địch lại đứng lúc ở bên cạnh thọc nàng cánh tay, chua lòn chỉ vào hồ động tường:

“Nhạ, người Bá Bá ca đưa người thượng tường.”

Kiều Phi đôi mắt trợn to, lập tức theo xem qua đi.

Rồi sau đó trợn mắt há hốc mồm.

Mãn bình đều là —— bá bá 【 tâm 】 sóng sóng.

Không có dư thừa nói, cứ như vậy đơn giản hai cái tên chi gian, hợp với một cái đại đại màu đỏ tình yêu, bá chiếm toàn bộ màn hình.

Thường lui tới như vậy thổ lộ cũng không ít, cho nên ngay từ đầu thời điểm tất cả mọi người đều không có để ý, nhưng này đoạn thông báo nhưng vẫn không có đình, liên tục bá chiếm hồ động tường, cho nên mới khiến cho đại gia chú ý.

Nhiệt Cách hồ động tường ở cả nước là quý nhất, một giây đồng hồ mười khối, đại bộ phận khách nhân đều là đồ cái não nhiệt, phát cái vài giây mười tới giây liền kết thúc. Nhưng hiện tại màn hình ít nhất đã giăng co vài phút, thả có muốn liên tục bá bình ý tứ.

Tất cả mọi người tò mò ở đây tử tìm, ai là bá bá, ai lại là cái kia bị hấn cường thế thổ lộ sóng sóng.

Bọn họ đương nhiên tìm không thấy.

Kiều Phi tầm mắt từ hồ động trên tường rời đi, nhìn về phía cái kia đứng ở lâu hai nam nhân, hấn một thân hấn trang ẩn ở nơi tối tăm cũng đang xem chính mình. Lẫn nhau ánh mắt ở phù quang lược ảnh cách không nhẹ dâm, tựa mật rượu sái lạc, chỉ một chút liền ngọt say tâm.

Cô nương gương mặt nổi lên thẹn thùng nhan sắc, cúi đầu nhấp môi cười, bãi ở DJ trên đài di động lúc này màn hình sáng ngời:

【 hỗn đản tưởng người, người đâu. 】

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 26 Liêu Hai Mươi Sáu Thức

Kiều Phi kết thúc trên đài công tác sau trở lại hậu trường thay quần áo khi, hồ động trên tường thông báo còn ở liên tục, hậu trường một đám diễn viên toàn tạc, sôi nổi nghị luận là ai đêm nay như vậy kiêu ngạo bá cả nước đệ nhất hộp đêm bình, nhưng càng làm cho bọn họ hâm mộ ghen ghét chính là

Cái kia bị vung tiền như rác sùng ái sùng sùng.

Kiều Phi ở phòng thay quần áo một bên thay quần áo, một bên bị mạnh mẽ nhét vào các loại suy đoán bất quái:

“Các người nói, nên không phải là cái kia kêu dương tiểu sùng người mẫu đi? Nàng khoảng thời gian trước cũng lão tới bãi chơi đâu.”

“Ta cảm thấy không giống..... Sùng sùng, bá bá, tằm tằm..... Như vậy tao tên, nhà gái tuyệt bích là cái đại sùng, ta đánh cuộc một lọ hỉ lực, ít nhất là G. Nãi! Đợi lát nữa các người đi bãi xem, ai sùng đại ai có khả năng nhất!”

Sợ tới mức mới vừa cởi áo trên Kiêu Phi lập tức cúi đầu kiểm tra chính mình ngực.

Còn hảo, không đạt tới các nàng cái này hiềm nghi tiêu chuẩn.....

Bất quá, tránh ở màn hình sau lưng Kiêu Phi vẫn là chột dạ đem ngực. Tráo dùng sức khấu hạ, nỗ lực làm chính mình trước ngực có vẻ yên ổn điếm, lại yên ổn điếm.

Hạ Thừa Nam sau lại phát tin nhắn làm nàng vội xong rồi liền đi tìm hắn, cho nên đổi hảo quần áo sau, nàng thật cẩn thận rời đi, đang muốn đi lầu hai ghé lô, trái qua hậu trường khi, nghe được một đám người vây quanh Nhiệt Cách một tử Lâm Tịnh Hi hỏi:

“Hi tử, ta vừa rồi nhìn đến lão bản tới, hiện tại ở lầu hai đâu, các người nói chuyện này có phải hay không hẳn làm?”

Lâm Tịnh Hi cắt thanh, khinh thường cười nói: “Thiếu năm mơ, nhân gia có bạn gái, không thấy khoảng thời gian trước tin tức thượng nói sao, hạ nghe hai nhà thế giao liên hôn. Bất quá đi ——”

Lâm Tịnh Hi dừng một chút, mắt đuôi một chọn: “Loại này nhà giàu thiếu gia gặp dịp thì chơi cũng không phải không có khả năng, tạm thời nhìn bái.”

Kiều Phi lẳng lẳng nghe, dưới chân bước chân bất tri bất giác thả chậm, phía trước vui mừng nhảy nhót muốn đi tìm Hạ Thừa Nam tâm tình mạc danh liền nản lòng xuống dưới. Giống như bị ai nói trúng đáy lòng vẫn luôn đang trốn tránh uy hiếp, nhẹ nhàng một chạm vào, thật vất vả xây dựng lên một chút tin tưởng lại sụp đổ.

Thực phiền, thực mâu thuẫn.

Mang lên mũ lưỡi trai, Kiều Phi chậm rì rì từ hậu đài dịch đến đại sảnh lầu một chỗ rẽ, hướng tả là bãi xuất khẩu, hướng hữu là thượng lầu hai.

Hai cái tiểu nhân ở trong lòng đánh nhau, làm tư tưởng đấu tranh, nàng do dự nửa ngày, chung quy vẫn là không có thể quản trụ chính mình chân, không chịu khống chế hướng về phía hữu.

Ẩn ở tối tăm ánh đèn hạ đi đến lầu hai, ở lối đi nhỏ cuối, Kiều Phi lại nhìn đến một nữ nhân vào Hạ Thừa Nam ghé lô.

Nàng sững sốt, tay đập ở trên tay vịn chậm rãi đi qua đi, ghế lô môn đóng, tuy rằng là toàn trong suốt thiết kế, bên ngoài lại nhìn không thấy bên trong bất luận cái gì tình huống.

Kiều Phi đứng ở cửa, nhớ tới Lâm Tịnh Hi câu kia “Đại thiếu gia gặp dịp thì chơi”, bỗng nhiên có điểm khó chịu.

Ghế lô nội.

Ngũ Hạ tới thực đột nhiên.

Một giờ trước Chủ Điểm thông tri nàng Hạ Thừa Nam cự tuyệt gặp mặt tin tức sau, không biết từ nào được đến hành tung, nàng cùng trợ lý trực tiếp tới Nhiệt Cách.

Hạ Thừa Nam tuy rằng không vui, nhưng đối phương nói chỉ cần năm phút đồng hồ đối thoại thời gian, xuất phát từ đối nữ tính tôn trọng, hẳn không thể không cho cái này bậc thang.

Bậc thang cho, Hạ Thừa Nam lại không phải đặc biệt có kiên nhẫn, lười nhác ngồi vào trên sofa: “Nói đi.”

Ngũ Hạ cùng Hạ Thừa Nam tuổi giống nhau đại, một thân giới giang trí thức chức nghiệp trang phục, tóc quần áo choàng, môi đỏ hào xi, toàn thân tinh anh khí chất, mỉm cười thời điểm rất có nữ nhân vị.

Nhưng thật ra so nàng cái kia ăn chơi trác táng nhị thế tổ ca ca thoát nhìn đáng tin cậy chút.

Nàng ngồi ở Hạ Thừa Nam đối diện, đi thẳng vào vấn đề, đưa ra cùng phía trước Ngũ Tịnh Nhung ở cái này trong phòng giống nhau yêu cầu —— muốn nhà mình KTV tiến âm nhạc phổ.

Hạ Thừa Nam khẽ cười một tiếng, tầm mắt lạc hướng ngoài cửa sổ, không chút để ý hỏi: “Người dựa vào cái gì cảm thấy người so người cái kia bao cở ca ca có thể đả động ta?”

Hắn ngữ điệu tuy nhẹ, nghe vào trong tai lại là mang theo cảm giác áp bách, giống một tòa nặng nề sơn áp lại đây, áp suy sụp đối phương sở hữu tính kế. Hơi chút thiếu điểm can đảm nhân mã thượng là có thể không có tự tin, ở ngay lúc này lựa chọn từ bỏ.

Nhưng Ngũ Hạ không có.

Nàng mỉm cười tự nhiên từ trợ lý kia lấy ra một phần văn kiện: “Chỉ bằng hiện tại Ngũ gia từ ta làm chủ, chỉ bằng.....”

Ngũ Hạ đem văn kiện đưa cho Hạ Thừa Nam: “Ta có thể cấp ra so với ta ca càng cao hợp tác chia làm, Hạ tổng tổng sẽ không cự tuyệt đưa tới cửa tiền đi.”

Hạ Thừa Nam hãy còn suy tư sẽ, cảm thấy chuyện này thú vị.

“Ngũ tiểu thư.” Hắn lấy tới hai cái không ly, chậm rãi đảo thượng rượu, trong miệng chậm rãi: “Nếu người như vậy thấp tư thái là vì tiếp cận ta tùy thời vì người ca thảo cái công đạo, ta đây có thể nói cho người, có thể tình cái này tâm, ta không có hứng thú cùng nữ nhân chơi.”

Hắn đem rượu đẩy cho Ngũ Hạ, thanh âm là đạm, đen nhánh đáy mắt kẹp theo một tia cảnh cáo: “Người cũng chơi bất quá ta.”

Ngũ Hạ lại ngoài ý muốn tiếp khởi chén rượu uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó một lần nữa tự rót một ly, uống xong lại là một ly.

Tam ly kết thúc, Ngũ Hạ đứng lên, vươn tay, lời nói khẩn thiết: “Ta thành tâm tưởng cùng Hạ tổng làm buôn bán, ta là ta, ta ca là ta ca, hy vọng người cho ta một cái cơ hội.”

.....

Trong nhà yên tĩnh một hồi lâu.

Hạ Thừa Nam gắt gao nhìn chăm chăm Ngũ Hạ, ánh mắt sắc bén như ưng, giống ở xem kỹ nàng này phiên lời nói mức độ đáng tin, một lát sau, hẳn không có đi hồi năm Ngũ Hạ rũ ở không trung tay, mà là uống lên chính mình trước mặt kia ly rượu.

Uống xong, hẳn thân thể thoáng ngửa ra sau, hướng bên ngoài giơ giơ lên cằm:

“Chử Diễm, đưa ngũ tiểu thư đi ra ngoài.”

Dừng một chút, rớt cuộc nhả ra: “Ta trước nhìn xem người kế hoạch thư.”

“Không thành vấn đề.” Ngũ Hạ khẽ gật đầu, điếm đến tức ngăn không hề quấy rầy: “Ta đây chờ người hồi phục.”

Chử Diễm đưa nàng đi ra ngoài, hai người một trước một sau ra cửa, đi đến lối đi nhỏ thượng khi, Ngũ Hạ mặt vô biểu tình, tựa hồ ở đối với không khí nhẹ giọng nói:

“Ta ca sự, người không thiếu xuất lực đi.”

Chử Diễm một đốn, môi tuyến hơi nhấp: “Ta không biết ngũ tiểu thư ý tứ.”

Hắn tuy sắc mặt như thường lui tới giống nhau ôn đạm có lễ, nhưng đang nói đến ngũ tiểu thư ba chữ thời điếm, cổ họng vẫn là hung hăng run hạ.

Ngũ Hạ nghiêng mắt nhìn về phía Chử Diễm.

Chử Diễm vẫn luôn nửa cúi đầu, lấy một loại tôn trọng khiêm tốn tư thái, hai người chi gian không có bất luận cái gì ánh mắt giao lưu, Ngũ Hạ nhìn

sẽ, như có như không cười cười, ngữ khí trở nên lãnh đạm xa lạ: “Kia phiền toái Chử bí thư, Hạ tổng có bất luận cái gì tin tức mau chóng cho ta biết.”

Tiến đi Ngũ Hạ, Chử Diễm tại chỗ lập sẽ, bình phục tâm tình sau mới chuẩn bị hồi ghế lô, mới vừa xoay người, dư quang lại nhìn đến có cái thân ảnh lén lút tránh ở lầu hai thang lầu cây cột sau.

Chử Diễm thực cẩn thận đi xem thang lầu đối diện pha lê ảnh ngược, sau đó ở trong lòng buồn bực: “Ba Ba tỷ?”

Kiều Phi vốn là muốn chạy, nhưng rốt cuộc vẫn là không cam lòng, liền trộm tránh ở cây cột sau, muốn nhìn nữ nhân này khi nào ra tới.

Vừa nhìn vừa mắng Hạ Thừa Nam thật là cái hỗn đản, thượng một giây còn nói muốn gặp chính mình, giây tiếp theo lại làm xinh đẹp tỷ tỷ tiến chính mình ghế lô.

Quả nhiên là Quần thúc nói —— tình yêu kẻ lừa đảo, không thể tha thứ!

Hơn nữa cái này xinh đẹp tỷ tỷ là thật sự đẹp, vóc dáng cao, khí chất lạnh lẽo, trang điểm ăn mặc cũng là thượng lưu người phẩm cách.

Nói tóm lại, không phải hoa đại cỏ dại, đồng dạng là danh môn thượng lưu, vị này tỷ tỷ so Văn Lễ Tiệp muốn thuận mắt nhiều.

Ít nhất, Kiều Phi mặc danh không chán ghét nàng.

Nàng tránh ở cây cột sau nhìn đến xinh đẹp tỷ tỷ rời đi, thần thương một phút đồng hồ, bỗng nhiên phát hiện ghế lô môn mở ra, sau đó ——

Hạ Thừa Nam ra tới.

Hắn vừa ra tới liền triều chính mình vị trí này đi, mang theo phi thường rõ ràng mục đích tính, Kiều Phi biết chính mình đại khái là bại lộ, chột dạ triệt đầu liền chạy.

Vừa lúc đối diện công nhân thang máy đang ở giảm xuống, trước mắt hàng tới rồi lâu ba, Kiều Phi chạy nhanh đè lại, không đến hai giây, thang máy ở nàg trước mặt dừng lại.

Mở cửa, bên trong đứng Ngô Anh Tuấn:

“Di? Kiều Phi? Còn không có tan tâm a?”

Kiều Phi không kịp hồi hã, chạy nhanh bước vào đi liền ấn đóng cửa kiện.

Cũng không biết Hạ Thừa Nam đuổi theo không có, Kiều Phi cả người dán ở thang máy góc tường, ngón trỏ diên cuồng ấn đóng cửa kiện, may mắn, cửa thang máy cũng nghe lời nói bắt đầu khép lại.

Đã có thể ở khép lại trước kia cuối cùng một chút khe hở khi, môn lại chậm rãi khai.

Kiều Phi trước mắt trước mắt tối sầm lại, tâm ảm chìm xuống.

Một cái màu đen thân ảnh đứng ở ngoài cửa, giống một mảnh thật lớn bóng ma, nháy mắt liền bao lại âm thầm quan sát bị trảo bao Kiều Phi.

Giờ khắc này nàg chính là một con nhu nhược bất lực liền sắp bị xâu xé tiểu học gà, không biết làm sao giã vài giây sau, nàg rốt cuộc nhớ tới thang máy còn có một người!

Đang muốn trốn đến Ngô Anh Tuấn sau lưng tránh một chút, Ngô Anh Tuấn từ bên người nàg phong giống nhau phiêu đi, chín mươi độ khom lưng:

“Hạ tổng, mời vào mời vào.”

Kiều Phi: “.....”

Hạ Thừa Nam không chút hoang mang liếc nàng liếc mắt một cái, ừ một tiếng, cùng Chử Diễm vào công nhân thang máy.

Môn đóng lại, phụ nhị sáng lên, hẳn là Ngô Anh Tuấn ấ, Chử Diễm duỗi tay ấ cái phụ tam.

Kiều Phi cả gan duỗi tay muốn đi ấ cái một, tay còn không có đụng tới con số thượng, Hạ Thừa Nam tựa nhẹ tựa trọng khụ thanh.

Cô nương tay lập tức liền rụt trở về.

Vì giảm bớt loại này không người nói chuyện tẻ ngắt không khí, Ngô Anh Tuấn pha trò thân thiện nói: “Đúng rồi Kiều Phi, đêm nay bá bình cái kia bá bá có phải hay không người cái kia kêu Bá Bá ca hộ khách? Cái này hộ khách rất có tiêu phí năng lực nha, người nhưng đến hảo hảo hồng! Ngân vạn không thể làm hẳn đi khác bãi chơi!”

Ngô Anh Tuấn làm cái nắm tay động tác: “Nhớ kỹ, muốn đem hẳn chặt chẽ chộp trong tay!”

Kiều Phi: “.....”

“Hạ tổng, ngài nói ta nói rất đúng không đúng?” Ngô Anh Tuấn quay đầu liền hỏi Hạ Thừa Nam.

Hạ Thừa Nam đáy mắt hiện lên một tia không tỏ ý kiến biểu tình, nhàn nhạt, rồi lại tựa hồ rất có thâm ý. Ngô Anh Tuấn xem không hiểu, đành phải ngượng ngừng cười cười, vừa vạn thang máy lúc này tới rồi phụ nhị, hẳn khách khí hai câu sau rời đi.

Chử Diễm bắt đầu trang không khí.

Vẫn là cái loại này đối với thang máy tường tự bế không khí.

Chờ tới rồi phụ lâu ba, hấn tự động lui ra ngoài, cấp hai người đăng ra không gian, đóng cửa trước nói:

“Hạ tổng, năm phút đồng hồ nội sẽ không có người dùng thang máy.”

Ngụ ý —— ngài có thể tận tình làm càn năm phút đồng hồ.

Kiều Phi: “.....”

Nàng làm bộ bình tĩnh mưu toan đi theo Chử Diễm đi ra ngoài, tay lại bị người từ phía sau túm chặt.

Rồi sau đó, cửa thang máy chậm rãi xác nhập.

Nam nhân nóng rực hô hấp áp lại đây, Kiều Phi kể tiếp bại lui, bối để ở trên tường.

“Vì cái gì không tiến vào tìm ta?”

>Tuy rằng Kiều Phi cảm thấy chính mình cũng không có làm sai cái gì, không cần thiết sợ người nam nhân này, nhưng vừa rồi tránh ở cây cột sau nhìn lên sự vẫn là làm chính mình chột dạ.

Nàng nhấp nhấp môi, mắt tự nhiên nhìn về phía nơi khác: “Hạ tổng đều có mỹ nữ bồi, ta đi vào làm gì.”

.....

Chỉ một giây, Kiều Phi rõ ràng cảm giác được bên cạnh nam nhân nhanh chóng hạ ngã áp khí.

Trầm thấp, làm người thở không nổi, hít thở không thông.

Nàng biết chính mình lại nói sai rồi lời nói, phía trước đáp ứng hảo không hề như vậy kêu hấn đăm hấn, tuy rằng hiện tại chính mình là giận dỗi ghen,

nhưng câu kia Hạ tổng cũng đích xác không nên kêu.

Kiều Phi cúi đầu, đang muốn trọng kêu một tiếng Bá Bá ca, cảm bỗng nhiên bị người nắm, rồi sau đó nâng lên.

Ngay sau đó, chính mình môi bị một khác đôi môi hung hăng ngăn chặn, lạnh lạnh, giống qua nói điện. Không đợi nàng phản ứng lại đây, đối phương lại nhanh chóng cạy ra nàng hàm răng, bá đạo quấn lên nàng đầu lưỡi, rồi sau đó ——

Kiều Phi “Ngô” kêu ra tiếng, dùng sức đẩy ra nam nhân: “Hạ Thừa Nam người cắn ta làm gì!”

Hạ Thừa Nam cúi người xem bị chính mình hôn môi qua đi dạng động tình nhan sắc môi, cười cười, thấp giọng ách nói: “Trừng phạt.”

“.....”

Hắn cắn chính mình còn dám cười!

Kiều ngạo! Cản rờ!

Kiều Phi cảm tức nhìn hắn, mặt đều cấp khí đỏ, bỗng nhiên thực không cam lòng nhón mũi chân, sẵn Hạ Thừa Nam không chú ý, ôm hắn cổ, thô bạo đem hắn kéo qua tới, ở hắn trên môi hung hăng cắn hai hạ.

Hạ Thừa Nam hít ngược khí lạnh: “Tê ——”

Hắn nhúu mày, đầu lưỡi thế nhưng ném tới rồi một tia mùi máu tươi.

Hắn chỉ là thực nhẹ thực nhẹ cắn một ngụm Kiều Phi, không nghĩ tới này chỉ tức giận tiểu dã miêu sẽ phản kích, thậm chí đem chính mình cắn ra huyết?

Hạ Thừa Nam ngón cái nhẹ nhàng xẹt qua khóe môi, tựa ở dư vị cô nương răng hường, dừng một chút, hấn một bàn tay chống ở thang máy trên tường, đem Kiều Phi vòng cổ ở trong ngực: “Người cần ta?”

Kiều Phi ngửa đầu: “Là! Như thế nào đi?!”

Nàng hung hung, trong mắt tràn đầy 【 ta không sợ người, người cần ta ta cũng cần người! Có loại lại đến a! 】 khiêu khích ý vị.

Hạ Thừa Nam nhìn chăm chăm kia trương quật cường khuôn mặt nhỏ, cuối cùng là không nhịn xuống cười.

“Hảo không náo loạn.” Hấn ngữ khí biến mềm, nhẹ nhàng đi kéo nàng tay, giải thích nói: “Ngũ Thịnh Nhung muội muội tới nói KTV sự, không phải người tưởng như vậy.”

Kỳ thật cái kia mỹ nữ từ đi vào đến ra tới cũng liền vài phút thời gian, Kiều Phi hiểu không sẽ phát sinh cái gì, nàng sở dĩ vô pháp bình tĩnh, vẫn là bởi vì Hạ Thừa Nam quá mức danh vọng thân phận, cùng với cùng Văn gia thiên ti vạn lữ quan hệ, làm nàng thiếu như vậy một chút tín nhiệm cùng cảm giác an toàn.

Bình tĩnh sẽ, Kiều Phi nghiêm túc hỏi: “Vậy người thế giao liên hôn đâu? Cũng là ta loạn suy nghĩ sao?”

“Liên hôn?”

Hạ Thừa Nam biểu tình hơi giật mình, hấn cho rằng trải qua lần trước giải thích, Văn Lễ Tiệp sự đã phiên thiên, lại không có nghĩ đến Kiều Phi nguyên lai còn ở để ý.

Này cũng coi như là hoành ở lẫn nhau quan hệ một cái trọng đại vấn đề.

“Yên tâm.” Hạ Thừa Nam xoa xoa nàng đầu: “Ngày mai trong vòng ta liền toàn bộ giải quyết, về sau sẽ không lại có cái loại này tin tức phát ra tới.”

Kiều Phi hừ một tiếng, tay đi chọc mở cửa kiện: “Giải quyết lại nói, ta hiện tại phải về nhà.”

-

Đêm nay Hạ Thừa Nam cùng Chử Diễm đều uống xong rượu, đành phải đem đang ở nghỉ phép tề buổi hô lên tới lái xe.

Hai người hiện tại đều ở thang máy ngoài chờ, môn thành linh mở ra, bọn họ động tác nhất trí quay đầu lại.

Một nam một nữ, một trước một sau.

Kiều Phi buồn đầu đi phía trước đi, nàng không có tới quá phụ lâu ba, lại là cái lộ si, tả hữu nhìn một vòng không biết xuất khẩu ở nơi nào.

Vì thế đành phải hỏi Chử Diễm: “Xin hỏi ta muốn đi ra ngoài đi như thế nào?”

Chử Diễm thực bình tĩnh chỉ vào Hạ Thừa Nam xe đình vị trí: “Bên kia.”

“Nga.” Kiêu Phi tin là thật đi qua đi, còn không quên cảm tạ Chử Diễm: “Cảm ơn hỏa ca.”

Chử Diễm lương tâm lập tức đã chịu khiến trách.

Hạ Thừa Nam mặc không lên tiếng theo ở phía sau đi ra, tề buổi nhìn đến hẳn lập tức che lại ngực:

“Ngọa tào, hai người muốn hay không mạnh như vậy, đều cần xuất huyết.....”

Hạ Thừa Nam vừa đi vừa sờ trường khăn xoa xoa khóe miệng, lười đến phản ứng hẳn.

Tề buổi lại hưng phấn thực, cùng hẳn sóng vai, nhìn xem đi xa Kiều Phi, nhìn nhìn lại bên người Hạ Thừa Nam, đánh giá một lát, hẳn bỗng nhiên nghi hoặc: “Không có làm?”

“Làm cái gì?”

“Ta thao, cần đến như vậy kịch liệt người đều có thể nhìn xuống? Người thật sự ngu bực.”

“.....” Hạ Thừa Nam minh bạch hẳn ý tứ, hắc mặt: “Người là cầm thú ta cũng đến phải không?”

“???” Tề buổi vẽ mặt kinh ngạc buông tay: “Người mẹ nó chẳng lẽ không phải sao?”

“.....”

Hạ Thừa Nam câm miệng, không hé răng.

Hẳn trong thân thể nam nhân nguyên thủy khô nóng ở liếm đến kia ti huyết tinh sau liền điên cuồng thổi quét toàn thân, hiện tại hẳn bất quá là dựa vào cường đại ấn nhãn cùng khắc chế xét ở lực duy trì thôi.

Trước mắt phía trước mười mấy mét khoảng cách, cái kia lúc ẩn lúc hiện còn ở quật cường khắp nơi tìm bãi đỗ xe xuất khẩu tiểu thân ảnh rốt cuộc có cái gì ma lực.

Hẳn cũng không biết.

Bất đắc dĩ hít sâu một hơi, Hạ Thừa Nam đem chìa khóa xe vứt cho tề buổi:

“Chạy nhanh lăn đi lái xe.”

Một phút đồng hồ sau, ở một đồng trong xe nỗ lực phân biệt xuất khẩu Kiều Phi bị người từ phía sau nhắc tới, liền giãy giụa đều không kịp, đã bị đưa vào trong xe.

“Đưa người hồi trường học.”

“.....”

Như vậy cường thế số lần nhiều, Kiều Phi cũng thói quen, nàng cũng không tính toán phản kháng, ngồi vào trong xe liền bắt đầu quay đầu xem ngoài cửa sổ phong cảnh, Hạ Thừa Nam biết nàng này sẽ đúng là nhanh vượt sắc bén thời điểm, liền cũng an an tĩnh tĩnh ngồi ở bên cạnh, không lại trêu chọc nàng.

Xe hành đến nửa đường, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên dùng tay chống cằm, thường thường nhíu mày, hoặc phát ra kỳ quái giống như thống khổ thanh âm.

Kiều Phi ngay từ đầu nhìn xuống không xem, chỉ dùng khước mắt dư quang trộm đánh giá, sau lại nàng phát chút Hạ Thừa Nam tổng dùng ngón tay nhẹ nhàng đi xoa khước miệng, sắc mặt không quá đẹp.

Hình như là miệng đau?

Kiều Phi trong lòng lập tức đánh lên cổ, hồi tưởng vừa rồi ở thang máy chính mình thật là dùng man đại sức lực đi cản Hạ Thừa Nam.

Cho nên hiện tại hẳn nên không phải là quá đau đi?

Kiều Phi ngón tay ám chọc chọc giáo ở bên nhau, có điểm tự trách lên.

Bởi vì lần trước nàng ăn cơm không cẩn thận cắn được miệng, đau đã lâu, cho nên loại cảm giác này nàng rất rõ ràng. Vừa rồi nàng như vậy dùng sức

căn Hạ Thừa Nam, hãn loại này sống trong nhung lụa đại thiếu gia nhất định là chịu không nổi.

Xe qua một cái ngã tư đường, tề buổi chậm rì rì dầm phanh lại:

“Sóng nương nương, tới rồi.”

Kiều Phi dừng một chút thân mình, trộm ngắm mắt Hạ Thừa Nam, phát chút hãn tay còn chống cằm, thần sắc ngưng trọng.

“Khụ.” Nàng thanh thanh giọng nói, tưởng tại hạ xa tiền nói điếm cái gì, nhưng Chủ Diễm cùng tề buổi đều ở, nàng lại có điếm ngưng ngưng.

Tổng không thể đương nhân gia mặt hỏi: “Ta có phải hay không đem người cắn đau.”

Kia cũng quá xấu hổ.

Rối rắm vài giây, liền ở Kiều Phi không biết như thế nào mở miệng khi, Chủ Diễm giống như nhìn ra cái gì, bình tĩnh mở cửa, cùng tề buổi nói: “Đi ra ngoài rít điếu thuốc.”

Tề buổi: “???”

Từ kính chiếu hậu nhìn mắt ngưng ngưng cô nương, hãn nháy mắt đã hiểu: “Yên tâm.”

Sau đó vỗ ngực khẩu hứa hẹn: “Ta mẹ nó không trù xong một bao tụyệt không trở về!”

Kiều Phi: “.....”

Ta nếu không thời gian lâu như vậy...

Hai cái trợ lý nói đi là đi, nháy mắt đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

10 giờ rưỡi trường học cửa sau còn có không ít học sinh lui tới, Kiều Phi cúi đầu, chạy nhanh hướng Hạ Thừa Nam kia mặt đến gần rồi điếm:

“Cái kia, ta có phải hay không đem người cắn đầu...”

“Ân.” Hạ Thừa Nam một tay che miệng: “Có một chút.”

Được đến khăng định trả lời Kiều Phi càng áy náy, không biết làm sao ở trong bao tìm nàng kia chi son dưỡng môi. Biên biên nói: “Thực xin lỗi ta không phải cố ý, ai làm người trước cắn ta sao.”

Nàng tìm ra son dưỡng môi, vắn ra cái nắp: “Người mau sát điếm cái này, chữa trị hình, dùng thực mau liền hảo.”

Cô nương ánh mắt vội vàng, Hạ Thừa Nam chậm rì rì tiếp nhận tới, nhìn mắt: “Thứ này dùng như thế nào?”

Kiều Phi hoàn toàn không nghi ngờ có hẳn đem son môi ở chính mình ngoài miệng khoa tay múa chân hai hạ: “Cứ như vậy a!”

Hạ Thừa Nam lắc đầu: “Vô dụng quá, sẽ không.”

Hắn thân thể âm thầm chậm rãi triều Kiều Phi tới gần: “Nếu không người giúp ta sát một chút?”

Kiều Phi nhận thức thẳng nam đều không cần son môi, cho nên Hạ Thừa Nam nói như vậy nàng hoàn toàn không có hướng nơi khác tưởng, gật gật đầu, nghiêm túc xoay tròn son môi, màu vàng nhạt cao thể ra tới sau, nàng nhìn về phía chính mình cắn địa phương:

“Vậy người đem miệng dựa lại đây một chút a!”

Hạ Thừa Nam nướng mày, thực nghe lời lại gần qua đi.

Cô nương ánh mắt nhợt nhạt, thần sắc nghiêm túc lại đáng yêu, là thật sự toàn tâm toàn ý tưởng đền bù chính mình hàm răng phạm phải sai. Nhưng đang muốn giúp trước mặt người sát son môi khi, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên không có dự triệu thấp đầu.

Gặp phải nàng mềm mại môi, chẳng sợ chỉ là chuồn chuồn lướt nước, đều như mật đường, dư vị vô cùng.

Bị đột nhiên không kịp phòng ngừa lại hôn hạ Kiều Phi giờ son môi sưng sốt, trơ mắt xem nam nhân ngồi thẳng, lười nhác sửa sửa cổ áo, rồi sau đó cười đến giống cái văn nhã bại hoại:

“Hảo, không đau.”

“.....”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 27 Liêu Hai Mười Bảy Thức

Kiều Phi chọn cái tinh không vạn lí nhật tử chuyển nhà.

Nữ hài tử đồ vật nói nhiều không nhiều, nói ít cũng không ít, thu thập lên cũng có hai rương quần áo thêm một rương thượng vàng hạ cám đồ trang điểm trang sức, quan trọng nhất chính là còn có một cái đại đàn cổ rương, cộng thêm các loại thư tịch, CD từ từ.

Tất cả đồ vật thêm lên, vẫn là rất nhiều.

Hạ Thừa Nam biết hôm nay Kiêu Phi muốn chuyển nhà, hẳn công ty một đồng sự đi không khai, nhưng lại không yên tâm Kiêu Phi một người, liền dẫn dò Chủ Diễm cùng tề buổi qua đi hỗ trợ.

Buổi sáng 9 giờ, ánh mặt trời thực đủ, Kiêu Phi ở trong ký túc xá đem sở hữu cái rương đều chứa đầy, cách vách phòng ngủ cô nương tới giúp nàng hướng dưới lầu đề, vừa mới đem một đồng đồ vật đưa đến cửa thang lầu, Kiêu Phi di động vang lên.

Điện thoại tiếp lên, là kỹ mây tía bên kia giúp nàng an bài chuyển nhà công ty tới rồi.

“Kiêu tiểu thư sao? Ta ở các người ký túc xá hạ! Túc quản không cho ta đi lên, ta chỉ có thể ở dưới chờ người.”

“Úc tốt tốt, ta lập tức xuống dưới.”

Treo điện thoại, Kiêu Phi chạy nhanh đem cái rương hướng dưới lầu vận, cùng cấp học giúp chính mình đem đồ vật đưa đến ký túc xá cửa khi, nàng

lại không có nhìn đến trong tưởng tượng chuyển nhà tiểu xe vận tải.

Ngừng ở trước mắt, cứ nhiên là một chiếc Audi Q5.

Kiều Phi tả hữu nhìn xem, đang muốn một lần nữa lấy ra di động cấp chuyển nhà công ty đánh qua đi, Audi xe chủ nhân ra tới.

“Hải! Kiều tiểu thư, nơi này!”

Kiều Phi: “.....?”

Nàng ngần người, nghĩ thầm hiện tại chuyển nhà công ty đều như vậy xa xỉ sao? Dùng SUV tới chuyển nhà?

Trong xe ra tới chính là cái ăn mặc hữu nhân nam nhân, vóc dáng không cao lắm, một mét bảy xuất đầu, hơi béo, mang một bộ màu đen dàn giáo mắt kính, người đảo còn tính sạch sẽ thoải mái thanh tân.

Hắn tích cực mà đi tới giúp Kiều Phi kéo rương hành lý:

“Đồ vật trọng sao, ta tới ta tới.”

Người còn rất nhiệt tình.

Kiều Phi không kịp nghĩ nhiều, chạy nhanh giúp đỡ đem hành lý hướng trên xe dọn, biên dọn biên nghi hoặc hỏi: “Liên người một người sao?”

“Đúng vậy!”

“.....”

Mấy cái rương thực mau liền đưa đến trên xe, SUV không gian đại, hành lý đảo cũng bãi đến rộng thùng thình.

“Đi thôi, lên xe.”

Kiều Phi tuy rằng cảm thấy có nào không thích hợp, nhưng kỷ mỹ tía phía trước riêng nói qua là nàng nhà mình thân thích, vì thế Kiều Phi cũng liền không có lại nghĩ lại, kéo ra cửa xe chuẩn bị lên xe.

Phía sau lúc này có người kêu nàng tên:

“Ba Ba tỷ?”

Kiều Phi quay đầu lại xem, là Chủ Diễm cùng tề buổi.

Hai nam nhân cũng khai chiếc xe, tề buổi từ trong xe nhô đầu ra hỏi:

“Nha, tìm người a? Sớm nói chúng ta liền không tới sao.”

“A?” Kiều Phi không biết bọn họ cũng tới, thực ngoài ý muốn: “Các người như thế nào lại đây?”

Tề buổi ngậm điều thuốc, nhướng mày cốt thượng đao sẹo cười nói: “Người nói đi?”

Kiều Phi đóng cằm miệng, phản ứng lại đây khẳng định là Hạ Thừa Nam làm.

“Vậy các người trở về đi, ta tìm cái chuyển nhà công ty, đã thu phục, ta ngồi chiếc xe kia trực tiếp đi công nhân ký túc xá.”

“Hành hành hành, chúng ta đi rồi.” Tề buổi nói liền đánh tay lái bắt đầu chuyển xe.

Chủ Diễm lại ngăn lại hẳn: “Đợi lát nữa.”

Hắn tầm mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ kia chiếc Audi Q5, nhú nhú mi: “Đây là chuyển nhà công ty?”

Kiều Phi quay đầu lại nhìn mắt, gãi gãi tóc: “Là ta nhận thức một cái a di giới thiệu, nói là thân thích.”

Chử Diễm tinh tế nhìn sẽ, ừ một tiếng, lại quay đầu mở cửa xe, cùng tề buổi nói:

“Người lái xe trở về, ta bồi Ba Ba tử cùng đi ký túc xá, thuận tiện nhìn xem có hay không cái gì muốn thêm vào.”

Kiều Phi: “A? Không cần đi? Ta đồ vật đều thực tề...”

Chử Diễm chỉ nhàn nhạt mỉm cười: “Hạ tổng dặn dò.”

“.....”

Không có biện pháp, Kiều Phi chỉ có thể mang theo Chử Diễm cùng nhau ngồi vào trên xe, đóng cửa cho kỹ, mắt kính nam nhìn đến nhiều cá nhân, nghi vấn nói: “Đây là?”

Kiều Phi ngượng ngùng giới thiệu: “Ta bằng hữu, đồng sự... Cũng là tới hỗ trợ chuyển nhà.”

“Úc.” Nam nhân từ kính chiếu hậu không ngừng đánh giá Chử Diễm, Chử Diễm thấy được hấn trong mắt suy đoán cùng hoài nghi, trong lòng đã có số, hấn chủ động cười hỏi: “Ngài là nhà ai chuyển nhà công ty? Phục vụ không tồi.”

“Nga đúng đúng đúng.” Nam nhân lúc này mới nhớ tới cái gì dường như, xấu hổ cười hai tiếng, “Thiếu chút nữa đã quên tự giới thiệu, Kiều tiểu thư, ta kêu Phạm Soái, ta mẹ nói người hôm nay chuyển nhà, làm ta lại đây đáp bắt tay.”

“A?” Kiều Phi sửng sốt, vẻ mặt mông: “Mẹ người?”

“Kỳ mây tía nha.”

“.....”

Kiều Phi hoãn một phút đồng hồ, minh bạch.

Hoá ra vị này kỳ a di trong miệng chuyển nhà công ty chính là nàng thân nhi tử?!

Ý của Tuý Ông không phải ở rượu, Kiều Phi không phải ngốc tử, lập tức liền minh bạch kỳ mây tía một phen cố tình an bài dụng ý.

Nhưng hiện tại xe đã khai ra đi, lại tưởng cự tuyệt đã không kịp, Kiều Phi chỉ có thể bài trừ một chút cười:

“Kia cảm ơn người, phiền toái người.”

“Không phiền toái không phiền toái.” Phạm Soái thực tự quen thuộc, “Người kêu ta soái ca là được.”

“.....” Kiều Phi chưa thấy qua như vậy tự tin nam nhân.

Phạm Soái ở nhà đã sớm xem qua Kiều Phi ảnh chụp, đối cái này cô nương cũng là thích, mẫu thân chế tạo cơ hội cuối cùng làm hẳn gặp được chân nhân, vừa thấy càng là khuynh tâm.

Hắn biết xa lạ nam nữ lần đầu tiên gặp mặt thực dễ dàng tẻ ngắt không lời gì để nói, vì thế trên đường mở ra máy hát, vẫn luôn chủ động tìm đề tài.

Kiều Phi có một câu không một câu đáp lời nói, Chử Diễm ngồi ở cuối cùng, trong tay cầm di động, giống cái người ngoài cuộc dường như, vẫn luôn diễn hảo đồng sự nhân vật, không hé răng.

Vài phút sau, đang ở mở hộp Hạ Thừa Nam thu được một cái video tin nhắn.

Nhìn đến là Chử Diễm phát tới, hẳn mặc không lên tiếng mà mở ra.

Mở ra video, chỉ nhìn đến một người nam nhân bóng dáng cùng nửa trường Kiều Phi mặt.

Nam nhân biên lái xe biên lái nhả lại vạn phân nhiệt tình thanh âm:

“Kiều tiểu thư, kỳ thật ta mẹ đã sớm cùng ta nhắc tới người.”

“Nghe nói người học âm nhạc, ta cũng thực thích âm nhạc đâu!”

“Đợi lát nữa cùng nhau ăn cơm đi?”

Hạ Thừa Nam thực nhẹ nhúu nhúu mày, đem điện thoại từ bên tai dịch khai, như suy tư gì cái gì.

Mỗ chủ quản hỏi: “Hạ tổng, vừa rồi ta nói cái kia phương án được chưa?”

Hạ Thừa Nam lấy lại tinh thần, nhẹ phiến trong tay trang giấy, dừng một chút, giống trả lời hẩn, lại giống lằm bằm lằm bằm:

“Không được.”

Hẩn nhìn mắt biểu, đứng lên, đem tây trang nhàn nhạt khẩu hảo, ở mọi người ngốc nhiên dưới ánh mắt rời đi:

“Sẽ trước chạy đến này.”

Mới ra phòng họp, Hạ Thừa Nam liền dụng phải trở về báo cáo kết quả công tác tề buổi, biết được thật là cái nam nhân tới giúp Kiều Phi chuyển nhà sau, trực tiếp hắc trên mặt xe.

-

Hoa Dụ công quán.

Phạm Soái cùng Chử Diễm giúp Kiều Phi đem hành lý từng cái dọn đi vào, như là sợ bị so đi xuống đường như, Phạm Soái vẫn luôn cướp lên mặt kiện

hành lý, ngay cả Kiều Phi lấy cái bao nilon hăn đều phải tri kỷ tỉ mỉ tới hỗ trợ đề.

Toàn bộ thu thập hảo đã là buổi sáng 11 giờ, chuyển nhà là kiện rất mệt mỗi sự, hôm nay toàn bộ hành trình đều là Phạm Soái cùng Chủ Diễm ở hỗ trợ, đặc biệt là Phạm Soái, có kỹ mây tía kia tầng quan hệ, Kiều Phi cũng không nghĩ bạch bạch chịu người ân huệ, mắt thấy tới rồi ăn cơm trưa thời gian, nàng cộng lại hạ, tính toán thỉnh hai người ở dưới lầu nhà ăn nhỏ ăn cơm.

Phạm Soái nguyên bản liền có muốn cùng nhau ăn cơm ý tứ, hiện tại Kiều Phi đưa ra cùng nhau, tuy rằng nhiều một cái đồng sự, nhưng tóm lại là một cái tặng tiến cảm tình cơ hội, hăn liền vui vẻ đồng ý.

>Hoa Dụ công quán dưới lầu sát đường có rất nhiều nhà ăn, Kiều Phi tuyển một nhà chất lượng thường trung quán cơm, khai cái tiểu bao sương, điểm sáu đồ ăn một canh, chờ thượng đồ ăn thời điểm, Phạm Soái không ngừng tìm ngành sinh động không khí, từ điện tử khoa học kỹ thuật cho tới trí năng sinh hoạt, từ quốc gia kinh tế phát triển cho tới toàn bộ thế giới kinh tế tăng trưởng xu thế, đỉnh đạc mà nói, tự tin phi dương, giống đủ xã hội chủ nghĩa tiếp. Ban người.

Hăn nói những cái đó kỳ thật Kiều Phi một chút đều nghe không hiểu, rồi lại không hiểu ra sao, thậm chí ở hăn tình cảm mãnh liệt diễn thuyết hạ đều cảm thấy chính mình kéo đương đại sinh viên chân sau, đối quốc gia một chút đều không quan tâm.

Một cái buổi sáng quen thuộc xuống dưới, Kiều Phi cảm thấy người nam nhân này làm bằng hữu nói còn hành, man chính năng lượng.

Nhưng, gần giới hạn trong làm bằng hữu mà thôi.

Ghế lô cái bàn là cái tiểu bàn tròn, Kiều Phi ngồi ở trung gian, Phạm Soái ngồi ở hăn bên cạnh, Chủ Diễm tắc ngồi ở bọn họ đối diện, bảo trì một chút khoảng cách.

Phạm Soái cho rằng đây là đồng sự nên có đúng mực, hơn nữa cùng Kiều Phi liêu đến đầu cơ, nhịn không được ở trong lòng đắc chí.

Lúc này, ghế lô môn bị đẩy ra, người phục vụ lục tục đem đồ ăn bưng lên, trong đó một phần bấp nùng canh rất là thơm ngọt, Phạm Soái lại tưởng biểu hiện, liền cầm lấy Kiều Phi trước mặt chén, chủ động cho nàng múc chén canh.

“Uống trước chén canh đi, ấm áp dạ dày.”

Hắn động tác quá nhanh, Kiều Phi đều không kịp ngăn cản, canh đã đoan tới rồi trước mặt.

Cái này hành động hơi chút có điểm vượt qua hai người trước mắt quan hệ phạm vi, Kiều Phi nói thanh cảm ơn, uyển chuyển nói: “Ta chính mình tới là được.”

Lễ thượng vãng lai một chút, nàng cũng cấp Phạm Soái múc một chén: “Người cũng sẵn nhiệt uống đi.”

Phạm Soái vẻ mặt thụ sủng nhược kinh, liền xưng hô đều đi theo thay đổi: “Cảm ơn phi phi!”

“.....”

Kiều Phi cảm thấy cấp Phạm Soái múc, không cho Chủ Diễm múc cũng không thích hợp, vì thế tay đủ rồi đủ: “Hỏa ca, ta ——”

“Không cần.” Chủ Diễm lập tức lễ phép xua tay: “Ta không uống canh.”

“..... Hảo đi.”

Kiều Phi ngồi xuống, đem cái thìa thả lại canh.

Lúc này người phục vụ bố hảo đồ ăn đi ra ngoài, Kiều Phi cúi đầu, bưng lên chén tường uống một ngụm nhiệt canh lại dùng bữa, môi mới đọng tới chén biên, còn không có nếm đến một chút canh tư vị, trong tay chén bỗng nhiên bị người đoan đi rồi.

Động tác là nhẹ, buông thanh âm lại là hơi trọng, mang theo điểm không quá vui cảm xúc.

Kiều Phi ngấn ra hạ, ngẩng đầu đi xem.

Hạ Thừa Nam ăn mặc khuynh hướng cảm xúc màu xám đậm dương đầu song khâm cao định áo gió đứng ở nàng trước mặt, không biết là dính bên ngoài khí lạnh vẫn là như thế nào, cả người trên người đều âm u, làm người nhìn lạnh cả người.

“Uống cái gì đâu như vậy cao hứng.”

Hắn không chút hoang mang cởi áo khoác đưa cho phía sau tề buổi, vừa nói vừa ngồi xuống, ngồi xuống vị trí vừa vặn chính là Phạm Soái ngồi vị trí.

Đang ở cúi đầu ăn canh Phạm Soái ở mờ mịt trạng thái tiếp theo đem bị tề buổi từ phía sau xách lên, ném đến bên cạnh trên chỗ ngồi: “Mượn quá.”

Phạm Soái trong miệng còn bao canh, sừng sốt sẽ, hai khẩu đem canh nuốt xuống đi hỏi: “Các người làm gì đâu?”

Hạ Thừa Nam liếc mắt trước mặt hắn canh, ý có điều chỉ hỏi lại: “Người làm gì đâu?”

Hắn lời nói hữu lực, mạc danh dấu điểm một cổ sát khí. Phạm Soái dừng một chút, không cảm để bụng đánh giá lên.

Này đột nhiên đổ ở hắn cùng Kiều Phi trung gian nam nhân, trong đó một cái quần áo hiển quý ngồi ở Kiều Phi bên, một cái khác diện mạo không

tốt, trên mặt có sẹo, trong cổ còn mang theo điều xích bạc tử, giống xã hội đen.

Phạm Soái cảm thấy này hai nam nhân tới mơ hồ, nhưng trên người khí tràng quá cường, hẳn cũng không cứng quá chạm vào ngạnh đi đối nghịch, liền quả cong hỏi Kiều Phi:

“Phi phi, hai vị này là?”

Kiều Phi đang muốn mở miệng, Hạ Thừa Nam lại không nhẹ không nặng dương cao giọng âm: “Phi phi?”

Hắn như có như không cười thanh, thân thể tản mạn tựa lưng vào ghế ngồi, cũng không nói lời nào, liền như vậy nhìn Phạm Soái, ánh mắt sắc bén nghiền ngẫm, lại mang theo vài phần nguy hiểm.

Trường hợp có điểm vi diệu, Chữ Diễm im lặng, tề buổi xem diễn, Hạ Thừa Nam tuy rằng không có biểu hiện ra thực rõ ràng cảm xúc dao động, nhưng Kiều Phi biết vị này đại gia khẳng định là sinh khí.

Hắn ở phi thường khó chịu thời điểm thông thường sẽ như vậy nhìn chăm chăm một người xem, cái gì đều không làm, chỉ là âm lãnh đạm mạc ánh mắt là có thể nhìn đến đối phương cả người chột dạ.

Phạm Soái đích xác bị xem đến ném điểm tự tin, nhưng ở lần đầu gặp mặt Kiều Phi trước mặt lại không thể không làm chính mình uy vũ một chút, chẳng sợ hẳn trong lòng đã loáng thoáng đoán được trước mặt nam nhân cùng Kiều Phi quan hệ, hẳn vẫn là thực mới vừa thực trấn định móc ra chính mình danh thiếp:

“Người hảo, ta là Phạm Soái, kim uy khoa học kỹ thuật thị trường bộ giám đốc.”

Kim uy khoa học kỹ thuật ở C thành cũng là bài được với hào công ty, trước đó không lâu vừa mới bị Hạ thị thu mua, công ty bởi vậy mở rộng vài lần, trong ngành bị chịu chú mục. Phạm Soái tuổi còn trẻ có thể làm được giám đốc cấp bậc cũng coi như được với là tuổi trẻ đầy hứa hẹn, sự nghiệp thành công, đi ra ngoài cũng căng đến khởi kia phân bị người vây quanh cùng vây quanh mặt mũi.

Nhưng Hạ Thừa Nam chỉ là nhàn nhạt ứng thanh: “Nga.”

Nga một chút, đại biểu đã biết, không khác.

Cái này hiển nhiên không đem chính mình để vào mắt ngữ khí làm Phạm Soái nháy mắt cảm thấy ở Kiều Phi trước mặt ném phân, hấn sắc mặt đỏ lên, nhin không được từ tố chất phương diện châm chọc đối phương:

“Tư cho rằng ở người khác ăn cơm thời điểm xông tới là thực không lẽ phép hành vi, ta không biết vị này bằng hữu đoạt ta vị trí, một câu giải thích đều không có, là có ý tứ gì?”

Hạ Thừa Nam lười nhác nâng nâng mắt, một con cánh tay thực tự nhiên đáp đến Kiều Phi lưng ghế thương, từ trước mặt xem, giống như đem Kiều Phi ôm ở trong lòng ngực dường như.

Nam nhân tứ chi ngôn ngữ rõ ràng đến kiêu ngạo, kiêu ngạo đến giận sôi, chính là ở trần trụi biểu thị công khai chủ quyền.

Hấn cười khẽ hỏi: “Người cảm thấy ta là có ý tứ gì?”

Chữ Diễm lúc này từ bên cạnh truyền đạt một trương danh thiếp cấp Phạm Soái, cung cung kính kính:

“Người hảo phạm tiên sinh, đây là ta lão bản danh thiếp, thỉnh nhiều chỉ giáo.”

Này nam nhân quả thực kiêu ngạo một bức.

Phạm Soái nghĩ thầm người mẹ nó còn không phải là so với ta cao điếm, soái điếm, gầy điếm, ta không tin người ở sự nghiệp thượng còn có thể so với ta ngu bức nhiều ít!!

Hắn ghen khuất phần uất tiếp nhận tới, thực tự tin liếc mắt.

Ba giây sau ——

“Thực xin lỗi quấy rầy.”

“Các vị chậm dùng, ta còn có việc đi trước một bước.”

Kiều Phi: “.....?”

Phạm Soái người chí khí đâu? Vừa rồi cùng ta nói quốc gia phát triển đại kế khi to lớn tự tin đâu?

Như thế nào tùy tùy tiện tiện liền quỳ gối nhà tư bản trước mặt...

Kiều Phi nhin không được muốn cười, rồi lại đến ghen không cười. Tuy rằng kỷ mây tía cố tình an bài Phạm Soái cùng chính mình gặp mặt, nhưng mặc kệ nói như thế nào người khác giúp nàng dọn gia, hiện tại đột nhiên ly tịch, tóm lại cảm thấy nhân tình không còn thượng, không duyên cố thiếu nhân gia một đốn.

Kiều Phi không yêu thiếu người, vì thế đi lưu Phạm Soái:

“Phạm ca, ăn xong lại đi a.”

Phạm Soái một bộ không thể trêu vào biểu tình, cũng không quay đầu lại xua tay: “Không được không được, Kiêu tiểu thư về sau có việc ngài nói chuyện!”

Kiều Phi: “.....”

Phạm Soái đi rồi, Chủ Diễm thực đúng lúc cùng tề buổi đệ cái ánh mắt, hai người cũng đi theo lặng lẽ rời khỏi ghế lô.

Kiều Phi bất đắc dĩ nhìn về phía Hạ Thừa Nam: “Đem người dọa chạy, vừa lòng?”

Nam nhân cũng đang xem nàng, con người hắc trầm: “Vừa lòng.”

Ngắn ngủi trầm mặc một lát, Kiêu Phi đi qua đi ở trước mặt hắc ngồi xuống, mềm mại giải thích nói:

“Nhân gia chỉ là giúp ta dọn cái gia, lại không làm khác...”

Nàng biết chiếm hữu dục cực cường Hạ Thừa Nam trong lòng khó chịu nàng cùng nam nhân khác cùng nhau ăn cơm, cái loại cảm giác này thật giống như nàng nhìn đến nữ nhân khác tiến hắc ghế lô giống nhau, đích xác không quá dễ chịu.

Nàng có thể lý giải, cho nên đối với người nam nhân này cũng sinh không đứng dậy khí.

Phạm Soái sự phía trước chính mình cũng không biết tình, nếu là biết đến lời nói, nàng như thế nào đều sẽ không lãnh kỷ mây tía này phân tình, làm Hạ Thừa Nam trong lòng không thoải mái.

Thấy Hạ Thừa Nam còn hắc cái mặt, Kiêu Phi suy nghĩ hạ, từ ghế lô tú bát cầm một bộ tân chén đĩa, đưa cho hắc, mang theo diễm hồng ngữ khí: “Người ăn cơm sao?”

Hạ Thừa Nam thanh âm đạm: “No rồi.”

Lão tử cấp cái kia mắt kính khí no.

Kiều Phi lại cho rằng hẳn thật sự no rồi, gật gật đầu: “Ta đây ăn úc, ta đói bụng.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Tiến ghế lô phía trước nhìn đến kia một màn đều mau làm hẳn ghen ghét đến vụn vụn, liễu mạng ngăn chặn trong lòng quay cuồng cảm xúc, hẳn đem Kiêu Phi liền ghế dẫn người kéo đến chính mình trước mặt, thấp giọng hỏi: “Người nhìn không ra tới ta khó chịu?”

Kiều Phi chớp chớp mắt: “Đã nhìn ra a...”

“Vậy người liền không tính toán hống hống ta?”

“.....”

Kiều Phi cảm thấy oan uổng, bối quá thân nhỏ giọng nói thầm: “Ta vừa rồi không phải ở hống sao? Người lại nói người no rồi... Kia còn muốn như thế nào hống, ta sẽ không.”

Nàng là thật sự không biết như thế nào hống vị này bá đạo cường thế lại cao quý lãnh diễm tổng tài, một hồi phong một hồi vũ, nắm lấy không chừng.

Hạ Thừa Nam chán nản vô ngữ, buông ra Kiêu Phi, dừng một chút, mặt vô biểu tình đem không chén đẩy đến nàng trước mặt:

“Ta cũng muốn uống canh.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 28 Liêu Hai Mười Tám Thức

Hạ Thừa Nam sau lại nói.

Người uống canh chỉ có thể là ta thịnh.

Mà người cũng chỉ có thể cho ta một người thịnh canh.

Chiếm hữu dục cường tới rồi cực điểm.

Hai người nửa sảo nửa nháo ở ghế lô ăn xong rồi cơm trưa, trở ra thời điểm, Hạ Thừa Nam sắc mặt rõ ràng âm chuyển tình, tề buổi cùng Chử Diễm ở đại sảnh cũng ăn được cơm, thấy lão bản ra tới, tề buổi quan sát hạ, không cấm cùng Kiều Phi dựng ngón cái, âm thầm hỏi nàng:

“Người là như thế nào đem như vậy khó chơi người thu phục?”

Kiều Phi: “Ta cho hãn mức mười chén canh, hãn uống xong liền cao hứng.”

Tề buổi: “.....”

Chử Diễm: “.....”

Bởi vì buổi sáng này một hồi sự, Hạ Thừa Nam không khai xong sẽ không thể không tại hạ ngọc tiếp tục, hãn không rảnh tiếp tục bồi Kiều Phi, đem người đưa về ký túc xá sau liền cùng Chử Diễm bọn họ cùng nhau quay trở về công ty.

Kiều Phi một người cũng mừng được thanh tịnh, ở trong ký túc xá đem đồ vật cần thận phân loại thu thập, phô lên giường đơn, quét tước vệ sinh,

thieu nước sôi, vì làm ký túc xá càng có một chút gia sinh khí, nàng còn chạy đến dưới lầu cửa hàng bán hoa đi mua một bó nước hoa bách hợp.

Trở về thời điểm ở thang máy gặp được cùng tầng hộ gia đình, Kiều Phi nghĩ đều là hàng xóm, cũng là một cái công ty, liền chủ động đến gần nói:

“Hải, người cũng ở Hạ thị đi làm sao?”

Đối phương là cái tuổi trẻ cô nương, biểu tình cảnh giác nhìn nàng một cái, nói cái gì cũng chưa nói, cửa mở liền đi rồi.

Kiều Phi: “.....”

Hạ Thừa Nam đến tốt cùng là cái cái gì ma quỷ, mang ra tới công nhân đều cùng hăn người kia giống nhau, một thân phòng bị khó tiếp cận.

Trở lại ký túc xá, đem hoa bách hợp cắm hảo, trong nhà tức khắc bị tươi mát mùi hoa quanh quẩn, Kiều Phi ngồi ở trên sofa thưởng thức chính mình thu thập ra tới thành quả, thập phần vừa lòng.

Nàng tin tưởng lúc sau vào ở công nhân cũng sẽ thích.

Chặt chẽ vội một buổi sáng Kiều Phi cũng cũng mệt mỏi, nàng tính toán ngủ cái ngủ trưa bổ bổ tinh lực, nhưng kéo lên chân còn không có chớp mắt, lại có người đánh tới điện thoại.

Nàng chịu đựng buồn ngủ nhìn nhìn, thế nhưng là Quần thúc.

Điện thoại tiếp lên, Quần thúc nói chính mình dính dương cầm tới rồi, nhưng là giống như có mấy cái âm không chuẩn, muốn cho Kiều Phi qua đi giúp nàng giọng âm.

Việc này theo lý hăn là cầm hành người phụ trách, nhưng hôm nay Kiều Phi thiếu kỹ mấy tia một ân tình còn không có còn, vừa vắn có thể sẵn cơ

hội này đi một chuyến, quay đầu lại nàng cũng tưởng đem bên kia công tác từ, miễn cho nhìn đến Phạm Soái hai tương xấu hổ.

Vì thế Kiều Phi đáp ứng rồi Quần thúc, buổi chiều đi nhà hăn hỗ trợ nhìn xem.

Bên này được đến đáp ứng Hạ Kiều Quần vui mừng ra mặt, không chỉ có phân phó người hầu chạy nhanh đi mua đồ ăn chuẩn bị bữa tối, càng quan trọng là lập tức cấp Hạ Thừa Nam đánh đi điện thoại.

“Người đêm nay trở về ăn một bữa cơm.”

Hạ Thừa Nam vội đến không thể phân thân, một ngụm cự tuyệt: “Ngày mai đi, hôm nay bận quá.”

“Không được, cần thiết hôm nay.”

Lão gia tử khẩu khí cường ngạnh, tựa hồ cất giấu chuyện gì, Hạ Thừa Nam biết hăn tính tình, ngày thường cũng không cưỡng cầu chính mình cái gì, nhưng một khi nói ra, kia nhất định sự ra có nguyên nhân.

Suy xét sẽ, Hạ Thừa Nam làm Chủ Diễm một lần nữa điều chỉnh mấy cái hội nghị thời gian, rút ra hai cái giờ về nhà.

5 giờ, Hạ Thừa Nam tới trước biệt thự.

Hăn một người lái xe trở về, đi tới cửa liền nhìn đến lầu một phòng khách nhiều một trận màu đen quái vật khổng lồ.

Dừng một chút, hăn đẩy cửa ra.

Đang ngồi ở tam giác dương cầm trước loạn đạn một hồi Hạ Kiều Quần quay đầu lại nhìn đến hăn, tâm tình thực tốt vẫy tay:

“Nam nhi, lại đây.”

Trong nhà máy sưởi đủ, Hạ Thừa Nam nhú mày, cởi áo khoác ném đến trên xô pha, “Đừng như vậy kêu ta, đều bao lớn rồi.”

“Bao lớn rồi còn không phải ta nhi tử!” Hạ Kiêu Quần nói chuyện trung khí thực đủ, bãi đủ phụ thân thân phận cùng phân lượng.

Hạ Thừa Nam cũng lười đến bởi vì một cái xưng hô cùng hãn đi biện, tùy tay cầm lấy trên bàn trà tạp chí, biên phiên biên nhàn nhạt hỏi: “Kêu ta trở về, có phải hay không chuẩn bị làm ta thấy thấy a di.”

Hạ Kiêu Quần vẫn luôn thực kính yêu mất nhiều năm lão bà, nhưng người đến cái này số tuổi, có một số việc liên tính ở tình cảm thương khó có thể tiếp thu, nhưng từ lý trí thương, Hạ Thừa Nam cũng có thể lý giải.

Cho nên đương lão dư nói cho hãn Hạ Kiêu Quần gần nhất cũng không có việc gì liên triệu một cái cầm hành chạy thời điểm, hãn trong lòng liền có số, vẫn luôn mắt nhắm mắt mở bất quá hỏi, cũng là một loại cam chịu cùng tiếp thu.

Hiện tại Hạ Kiêu Quần mạnh mẽ muốn hãn trở về, trong nhà còn nhiều này giá đại dương cầm, chuyện này cơ bản liền trong sáng.

Hãn đem đề tài đẩy ra hỏi, kết quả Hạ Kiêu Quần một chương chụp ở dương cầm thương, phát ra chói tai hỗn độn thanh âm:

“Người nói cái gì!”

Lão gia tử vẻ mặt hận sắt không thành thép, “Lão tử là cho người tương cái cô nương!”

Hạ Thừa Nam tay đốn ở tạp chí thương, ngẩng đầu nhìn Hạ Kiêu Quần: “Cho ta?”

“Như thế nào không phải đâu?!”

Vừa nói đến Kiều Phi Hạ Kiều Quần cảm xúc lập tức chuyển biến, đi tới ngồi vào sofa bên, đây mặt bán an lợi dạng:

“Người nghe ta nói, cái này cô nương thật là ta đã thấy ưu tú nhất, thiện tâm người mỹ, còn đa tài đa nghệ, người xem ——” Hạ Kiều Quần quay đầu lại chỉ dương cằm: “Liên này ngoạn ý, ta nghe nàng bản vài lần, cảm thấy gần nhất huyết áp đều bình thản.”

Hạ Thừa Nam cùng nghe bán hàng đa cấp diễn thuyết dường như cười: “Thế nào ba, ngài đây là tiến cái gì tà giáo sao?”

Đánh đàn hàng huyết áp? Như thế nào không hề thối tà hồ điếm.

Hắn chưa bao giờ tin này đó, đứng lên muốn đi: “Về sau loại sự tình này đừng kêu ta trở về, ta đối những cái đó nữ nhân đều không có hứng thú.”

Hạ Kiều Quần sừng sốt, mặt lập tức trầm hạ tới: “Cho ta đứng lại!”

Hạ Thừa Nam tại chỗ dừng lại, để lại cái thực tàn mạn bóng dáng.

Hạ Kiều Quần: “Người hiện tại là hoàn toàn không đem ta cái này làm lão tử người phóng nhân đúng không, công ty sự người một người định đoạt, hành, người nghe thúc thúc gia bên kia gặp phải một đồng mâu thuẫn ta giúp người liệu lý, cũng đúng, ta hiện tại cũng chỉ tưởng người có thể sớm một chút định ra tới, thành cái gia, cho ta ôm cái tôn tử hưởng hưởng thiên luân chi nhạc, quá phận sao??”

Lão gia tử liền thiếu than thở khóc lóc, tuy rằng Hạ Thừa Nam biết hắn là cố ý tự cấp chính mình đánh cảm tình bài, nhưng nói như thế nào đâu.

Hạ Kiều Quần nói được cũng có đạo lý.

Gần 60 lão nhân, nhi tử vôi, chính mình lại không bạn già, liền tính là nửa đời kiêu hùng, tới rồi tuổi này cũng sẽ có tuổi xế chiều chi năm tịch tịch

cô đơn.

Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ thở dài, xoay người: “Nhưng ta không thích ngài cho ta an bài những cái đó.”

“Người xem cũng chưa xem liền biết không thích?”

“Bởi vì ta có thích người.”

“.....”

Hạ Kiêu Quần bị hấn những lời này phá hỏng.

Thật lâu ngơ ngẩn.

Cái này đột nhiên kết quả theo lý thuyết là cái đáng giá cao hứng sự, nhưng Hạ Kiêu Quần lại cao hứng không đứng dậy.

Chính mình tưởng khóa CP không khóa trụ, cái loại cảm giác này giống như mất đi toàn thế giới, mất đi sở hữu hy vọng, vạn niệm câu hồi nản lòng thoái chí.

“Nga.” Lão gia tử ánh mắt mất sáng rọi, âm đi xuống, sâu kín ngồi vào trên sô pha xua tay: “Vậy người cút đi.”

“.....?”

Hạ Thừa Nam lúc này ngược lại tới hứng thú, ngồi vào Hạ Kiêu Quần bên cạnh hỏi, “Không phải, ngài vừa mới không phải rất nóng trông ta tìm cá nhân sao? Liền không nghĩ hỏi một chút là cái thế nào cô nương?”

“Không nghĩ.” Hạ Kiêu Quần hãy còn lắc đầu, làm bầm lều bầu: “Dù sao mặc kệ thế nào cũng chưa ta nhìn trúng cái kia hảo.”

Lão gia tử càng nghĩ càng giận, vô cùng đau đớn, vẫn là không muốn từ bỏ giây giụa hạ: “Người đợi lát nữa xem một cái sẽ biết, đặc biệt ngoan, còn đặc biệt hiếu lễ phép.”

Hạ Thừa Nam vô tình bỏ qua một bên lão nhân gia tay, cười nói: “Xảo, ta thích cái kia cũng đặc biệt ngoan.”

“.....”

Hạ Kiêu Quần biết chính mình nhi tử tính tình, hẩn nhìn trúng đồ vật, trừ phi chính hẩn chủ động từ bỏ, nếu không không ai có thể tả hữu hẩn.

Vì thế lão gia tử ngón tay cửa: “Cút xéo cho ta.”

Hạ Thừa Nam gật đầu: “Hảo.”

Đi phía trước nhìn mắt đại sảnh dương cầm: “Này cầm trưởng ta báo, coi như cho ngài tiêu khiển.”

Hạ Kiêu Quần: “.....”

Hỗn Cầu!

-

Rời đi biệt thự là buổi chiều 5 giờ rưỡi, công ty bên kia còn có điểm kết thúc sự muốn xử lý, Hạ Thừa Nam ở trên đường trở về cấp Kiêu Phi gọi điện thoại.

>Tắt máy.

Nhưng hẩn cũng không nghĩ nhiều, tính toán kết thúc công tác lại đi Nhiệt Cách tìm nàng.

Hạ Thừa Nam rời đi vừa mới mười phút, Kiều Phi liền gõ Hạ gia biệt thự môn.

Hạ Kiêu Quần tự mình tới khai môn, nhìn đến tiểu cô nương sau, vừa rồi bị thân nhi tử khí ra tới sở hữu không mau đều toàn bộ tan đi, đặc biệt là đương nhìn đến Kiều Phi còn cho hãnh mua lễ vật, càng là tâm đều cao hứng hóa.

Kiều Phi cười tủm tỉm nói:

“Quần thúc, lần đầu tiên tới cửa, nho nhỏ lễ vật, hy vọng ngài thích.”

Phủng cô nương đưa một hộp trà Phổ Nhị, Hạ Kiêu Quần cùng bảo bối dường như đem Kiều Phi hưởng đại sảnh nghênh:

“Mau tiến vào mau tiến vào.”

Hai người tùy ý hàn huyên chút dương cầm đề tài, Kiều Phi giúp Hạ Kiêu Quần đem tân mua dương cầm điều điều âm, lại dạy hãnh một ít bảo dưỡng tri thức sau, Hạ Kiêu Quần đối nàng chuyên nghiệp tán thưởng có thêm, đối nàng thích càng thêm sâu nặng.

Càng là như vậy, hãnh liền càng khí hận chính mình nhi tử đi rồi khối đại bảo.

Trong lúc nói chuyện phiếm khi Kiều Phi nhắc tới về sau khả năng sẽ không lại đi xuân huyên cầm hành đánh đàn, Hạ Kiêu Quần sững sốt, tức khắc cảm thấy cùng cô nương này duy nhất một chút liên hệ đều phải mất đi.

Liền tính làm không thành con dâu, quen thuộc quen thuộc, về sau nhận cái con gái nuôi đều là tốt.

Lão gia tử lại bắt đầu than thở khóc lóc đánh cảm tình bài:

“Phi phi a, kỳ thật không nói gạt người, người già rồi, thân thể nào chỗ nào đều không thoải mái, từ ở cầm hành nghe người đánh đàn sau, trong khoảng thời gian này ta vẫn luôn cảm thấy thể xác và tinh thần thoải mái, mua này giá cầm trở về cũng là tưởng thỉnh cá nhân trở về đàn cho ta nghe, dù sao đều là thỉnh, không bằng liền thỉnh người, được không?”

Kiều Phi khó xử nói: “Nhưng ta có công tác nha.”

Hạ Kiêu Quần: “Không có việc gì không có việc gì, người có rảnh lại đến, ta không nóng nảy.”

Kiều Phi đóng cằm miệng, quay đầu đánh giá to như vậy biệt thự, dừng một chút, thử hỏi: “Quần thúc, người nhà của người đâu.”

Hạ Kiêu Quần khóc thảm: “Ta không người nhà, chính mình quá, nhi tử là cái Hỗn Cầu.”

Kiều Phi đồng tình nhìn hẳn.

Nàng người này đời này nhất vô pháp cự tuyệt hai loại người, một là tiểu băng hữu, nhị chính là lão nhân gia.

Đặc biệt vẫn là Hạ Kiêu Quần loại này cô đơn tịch mịch không ai bồi không sào lão nhân.

Nhấp môi rồi rậm sẽ, “Hảo đi.”

Nàng cùng Hạ Kiêu Quần cũng coi như là có duyên, Kiêu Phi thực tin duyên phận, nàng tin tưởng sinh mệnh cùng mỗi người gặp được đều là trời cao chú định tốt, đều có từng người an bài cùng gặp gỡ.

Vì thế nàng chân thành đồng ý: “Ta chỉ cần có không liền tới đây đánh đàn cho ngài nghe.”

Hạ Kiều Quần chân tình thật cảm khóc, cảm khái nếu là làm hẳn trở về ba mươi tuổi năm ấy, hẳn quyết tâm muốn sinh cái nữ nhi.

Nữ nhi nhiều ả, giống tiểu áo bông, đâu giống hẳn cái kia nhi tử.

Tiến đi Kiều Phi sau, Hạ Kiều Quần ý nan bình cấp Hạ Thừa Nam lại đã phát điều tin tức:

“Người chính là cái Hồn Cầu! Không thể tha thứ!”

Hạ Thừa Nam: “.....???”

-

Uyển cự ở Quần thúc gia ăn cơm mời sau, Kiều Phi trở lại ký túc xá, đang muốn đổi thân quần áo đi làm, chuông cửa vang, nàng mở cửa vừa thấy, Cao Trăn hòa hảo mấy cái đồng học thế nhưng đứng ở ngoài cửa.

Bọn họ trong tay xách theo rất nhiều ả, còn có rượu vang đỏ.

“surprise!”

“.....” Kiều Phi bị phun về mặt dải lụa, kinh hỉ lại ngoài ý muốn, “Các người như thế nào tới?”

“Biết người hôm nay chuyển nhà, tới cấp người làm cái dọn nhà party nha!!” Cao Trăn nói.

Tới một đồng người bên trong có vài cái đồng học là đã dọn ra ký túc xá, hồi lâu không gặp mặt, bọn họ trộm thương lượng mượn hôm nay Kiều Phi chuyển nhà tới cấp nàng một kinh hỉ, cũng nhân cơ hội tụ một tụ.

Bạn tốt gặp nhau, Kiều Phi cao hứng đến không được, lập tức gọi điện thoại cấp Ngô Anh Tuấn thỉnh cái nghỉ bệnh. Sau đó điếm cái cơm hộp cái

lẩu, hơn nữa các bằng hữu mang đến đồ ăn, năm sáu cái cô nương bắt đầu rồi một hồi điên cuồng cái lẩu bò.

Nghệ thuật học viện các cô nương chơi lên đều là rộng mở điên, hơn nữa là tốt nghiệp quý, đại gia thực mau ai đi đường nấy, về sau có thể hay không lại gặp nhau cũng không biết, cảm xúc như vậy một đồng xây, tụ hội tăng vọt náo nhiệt không khí hạ lại tràn ngập nhàn nhạt thương cảm.

Rượu một lọ tiếp một lọ thấy đáy, cái này nói xong tâm sự cái kia nói, Kiều Phi lẳng lẳng nghe, nghĩ đến chính mình này một năm tới trong nhà biến cố, cho tới nay kiên cường nội tâm cũng không khỏi bị cảm nhiễm đến đau buồn vài phần.

Nàng không thẳng rượu lực, lại tùy hứng uống lên không ít.

Hạ Thừa Nam 8 giờ rưỡi kết thúc công tác thượng sự, lái xe đi vào Nhiệt Cách, lại không có nhìn đến Kiều Phi bóng dáng, tưởng đã kết cục, kết quả hỏi Ngô Anh Tuấn mới biết được Kiều Phi lâm thời thỉnh nghỉ bệnh.

Nhớ tới buổi chiều đánh nàng điện thoại khi tắt máy, nam nhân trong lòng căng thẳng, lập tức hỏi:

“Nàng có hay không nói nơi nào không thoải mái?”

Ngô Anh Tuấn mồ hôi như mưa hạ: “Thực xin lỗi Hạ tổng, ta lúc ấy bận quá, không hỏi.....”

Hạ Thừa Nam không rảnh đi mắng Ngô Anh Tuấn, xoay người liền trở về bãi đỗ xe, đánh xe thẳng triều Hoa Dụ công quán khai.

Trên đường không ngừng cấp Kiều Phi gọi điện thoại, nhưng vẫn biểu hiện tắt máy.

Hắn tâm vững vàng, không biết Kiều Phi có phải hay không thân thể nơi nào không thoải mái, lo lắng lại lo âu. May mắn chung cư liền ở Nhiệt Cách thương vòng, không đến mười phút hắn liền chạy đến mục đích địa.

Đình hảo xe đã mau 10 giờ, Hạ Thừa Nam ấn hạ thang máy, tới rồi tám lầu, cửa thang máy mở ra sau, ngoài cửa đứng rất nhiều người.

Tất cả đều là tuổi trẻ cô nương.

Các nàng cho nhau ôm vào cùng nhau, sắc mặt hơi say, còn đang nói cười cái gì.

Hạ Thừa Nam nhú nhú mày, nghe thấy được thực nùng mùi rượu, hắn nghiêng người từ đám kia người trải qua, mơ hồ nhìn đến một hình bóng quen thuộc, hình như là Kiều Phi đồng học, nhưng các nàng đi vào mau, môn một quan, Hạ Thừa Nam cũng không lại thấy rõ ràng.

Hắn xoay người, lập tức đi 803.

Lần đầu tiên tới thời điểm Hạ Thừa Nam liền giúp Kiều Phi đem đại môn mật mã đổi thành nàng sinh nhật niên đại cùng chính mình sinh nhật tháng, hai người kết hợp tâm cơ mật mã, Kiều Phi cũng là tâm đại, hoàn toàn không thấy ra tới.

Hạ Thừa Nam trước đờ đờ chuông cửa, đợi hai phút, không ai ứng.

Trung gian giống như nghe được trong phòng có đi đường lại đây thanh âm, nhưng đi tới cửa thời điểm thanh âm lại biến mất.

Hạ Thừa Nam đợi sẽ, sợ là Kiều Phi thân thể không khoẻ, liên tưởng ra tới rất nhiều không tốt hình ảnh, hắn không hề chờ, thử thua hạ mật mã, quả nhiên Kiều Phi còn không có đổi.

Tạp tháp một tiếng, cửa mở.

Trong phòng mở ra đèn, chưa thấy được người, nhiệt khí nồng đậm, quanh quần một cỗ hương cay cái lấu vị.

Nhưng Hạ Thừa Nam thực mau cũng nghe thấy được cùng vừa rồi cửa thang máy khẩu đám kia nhân thân thượng giống nhau mùi rượu.

Thực nùng thực nùng, thậm chí sắp che khuất cái lấu cay.

Hạ Thừa Nam đi vào đi, đi rồi hai bước, tiêu phòng khách cái lấu dư ôn còn chưa tán, bảy tám cái bình rượu chỉnh tề đặt lên bàn, có thể thấy được vừa rồi nơi này mới tiến hành rồi một hồi não nhiệt bữa tối.

Hắn khắp nơi nhìn nhìn, không thấy Kiều Phi bóng dáng.

Đang muốn đi phòng ngủ tìm người, bỗng nhiên có người trò đùa dai từ phía sau ôm lấy hắn, đôi tay ôm chặt hắn ngực:

“Bảo bối người luyện tiệc ta lại đã trở lại sao? Hì hì.”

Hạ Thừa Nam cảm nhận được một cỗ mềm mại dán ở trên lưng, thân thể hơi hơi dừng lại, xoay người, nhìn đến vẻ mặt ửng đỏ cô nương, đang ánh mắt mê ly ngây ngô cười xem hắn: “Y? Um tùm, người như thế nào đột nhiên trường cao?”

Hạ Thừa Nam con người trầm xuống, duỗi tay đỡ lấy ngã trái ngã phải nàng:

“Uống rượu?”

Kiều Phi cùng hắn dây dưa ở bên nhau, vừa nghe thanh âm này, đột nhiên liền nhú nhú mày, thực nghiêm túc lắc đầu:

“Um tùm, cảnh cáo người a, không chuẩn bắt chước cái kia nam nhân thói thanh âm làm ta sợ!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Trong nhà mở ra điều hòa, Kiều Phi chỉ mặc một cái bên người màu đen miên T, áo thun cổ áo có điểm thấp, nào đó đường cong như ẩn như hiện, hẳn xem nhiệt mắt, lẩn lẩn hầu tránh đi, đem cô nương đỡ đến trên sofa ngồi xong, sau đó đi đổ ly ôn khai thủy.

Thủy đưa tới thời điểm, Kiều Phi nhắm hai mắt, gương mặt nhiễm men say hồng, trong miệng lẩm nhẩm lẩm nhảm, không biết đang nói cái gì.

Hạ Thừa Nam nâng dậy nàng: “Uống miếng nước.”

Kiều Phi mơ mơ màng màng duỗi tay tới đón, nhận được cái ly thời điểm không biết như thế nào lại bỗng chốc buông tay: “Phi, các người nhưng đừng nghĩ lại rót ta rượu a.”

Vì thế chính ly ôn khai thủy cứ như vậy từ nàng trong tay rời đi, lạch cạch một tiếng, toàn ngã xuống trên người.

Thủy dọc theo Kiều Phi cầm đi xuống lầu, trải qua bóng loáng tuyết trắng cổ, một đường hoạt vào cái kia thâm mương.

Hơi mỏng quần áo dán da thịt, nàng trước ngực ướt. Một tảng lớn.

Mở mắt ra, đen dài lông mi chớp, cô nương cúi đầu liếc mắt bị ướt nhẹ chính mình, lại ngẩng đầu khi, rất bất mãn chọc hạ Hạ Thừa Nam đầu:

“Ngu ngốc, người lộng. Ướt ta...!”

Hạ Thừa Nam vốn là đã có chút khó nhịn khô nóng, nghe được lời này sau càng là giống mở ra nào đó xúc động miệng cống, hoàn toàn banh không được, hẳn vài lần hít sâu khí ý đồ khống chế chính mình, nữ hài lại mềm như bông ngã xuống đi nằm ở trên sofa:

“Tính, đi tú quần áo cho ta tìm kiện sạch sẽ tới, giúp ta thay đổi.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 29 Liêu Hai Mười Chín Thức

Kiều Phi thẳng tắp nằm ở trên sô pha, thủy từ cổ ướt đến ngực, da thịt mọng trong suốt thủy quang, trước ngực quần áo làm ướt một tảng lớn, dính sát vào áo thun.

Nữ hài trong miệng còn đang nói rườy lời nói:

“...Giúp ta lấy áo ngủ đi, liền ở ta tử quần áo treo.”

“Trần bảo?”

Nàng xoa tóc, hình như có chút không kiên nhẫn, “Nhanh lên nha, ướt dính dính thật là khó chịu a.”

Hạ Thừa Nam nhìn ngưỡng ở trên sô pha nữ hài, trước ngực theo nói chuyện động tác mà không ngừng phập phồng, đường cong rõ ràng, dẫn người mơ màng.

Hạ Thừa Nam là cá nhân, nhưng càng là cái nam nhân.

Không có bất luận cái gì một người nam nhân có thể ở như vậy thời khắc bảo trì bình tĩnh, như ẩn như hiện mới nhất dụ hoặc, Hạ Thừa Nam không phải thánh nhân.

Hắn có phản ứng.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn là hiểu không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đạo lý, liền tính hắn tưởng, hắn cũng không muốn ở như vậy thật không minh bạch dưới tình huống phát sinh bọn họ lần đầu tiên.

Nói vậy đối chính mình đối Kiều Phi đều thực không tôn trọng.

Chỉ là hỗ trợ đối cái quần áo mà thôi, chỉ cần ý tưởng đơn thuần một chút, làm lên hẳn là không có gì vấn đề.

Hạ Thừa Nam tạm thời nói như vậy phục chính mình. Mà khi hẳn lao lực tâm tư ẩn hạ chính mình một khang sôi trào từ tủ quần áo tìm tới Kiều Phi áo ngủ sau ——

Hắn hoàn toàn không biết nên như thế nào xuống tay.

Muốn đối, phải trước thoát.

Muốn thoát, liền sẽ nhìn đến.....

Hạ Thừa Nam không dám đi tưởng cái kia hình ảnh, hẳn đối chính mình không như vậy đại tin tưởng. Dem quần áo ném đến trên sofa, hẳn cùng Kiều Phi nói câu: “Quần áo lấy lại đây, chính người đối một chút.”

Sau đó xoay người đi phòng bếp.

Hắn cần thiết uống một chút thủy, độ ấm nhất bằng nước lạnh tới bình tĩnh một chút chính mình.

Vừa vận tủ lạnh có Kiều Phi hôm nay vừa mới mua trở về một tá đồ uống, Hạ Thừa Nam tùy tay mở ra vừa nghe Vương Lão Cát trừ hoả.

Hắn cảm thấy cấp mười phút thời gian, cũng đủ Kiều Phi thay xong áo ngủ.

Ngon miệng trung Vương Lão Cát mới rót hết một nửa, bên ngoài bùm một tiếng trầm vang, như là có cái gì ngã xuống trên mặt đất.

Hạ Thừa Nam chạy nhanh buông đồ uống đi xem, đi tới cửa, hẳn vô ngữ dừng lại.

Kiều Phi có thể là uống say, cởi quần áo thoát đến một nửa, áo thun liền như vậy tạt ở trên đầu ra không được, tầm mắt bị áo thun ngăn trở, người không biết có phải hay không nghĩ ra được, nghiêng ngả lão đảo liền bò tới rồi thảm thương.

Hiện tại nàng còn lấy một loại áo thun bộ đầu tư thế quỳ rạp trên mặt đất, này vốn dĩ cũng không có gì, nhưng làm Hạ Thừa Nam có chút không không được chính là ——

Cô nương nửa người trên liền thừa một kiện BRA a!!

Vẫn là cái loại này vô đại an toàn, hoạt dán dán ở nàng mềm mại làn da thương cái loại này! Cảm giác hơi chút vừa động liền sẽ băng khai...

“Cao Trần người tươi đến ta một thân ướt! Người đâu!!”

Cô nương bắt đầu có mùi rượu: “Mau giúp ta kéo một chút a, ta đầu ra không được.....”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn không cẩn thận đi xuống liếc mắt một cái, nhanh chóng thu hồi, miệng khô lưỡi khô cầm lấy trên sofa cô nương áo ngủ liền trước che lại đi lên. Sau đó kéo ra nàng áo thun, lại đem nàng trở mình, mặt hướng tới chính mình.

Giúp nàng một đám khẩu áo ngủ nút thắt.

Hạ Thừa Nam vẫn luôn làm bảo trì một cái trình độ tầm mắt, tận lực không hướng địa phương khác xem, mới khẩu đến cái thứ hai, Kiều Phi bỗng nhiên thực khô nóng bắt tay duỗi đến trong quần áo, kéo kéo, một giây sau bay ra một cái Bra.

“Thứ này lặc đến ta khó chịu!”

Hạ Thừa Nam trơ mắt nhìn từ chính mình trước mặt bay đi nội y, cũng không biết như thế nào quý mê tâm hồn, ánh mắt theo bản năng đi xuống quét mắt.

“.....”

Giống hai thỏ con, mềm mại.

Trong thân thể hẳn có cái gì nháy mắt nổ tung, khiêng không được, thầm mắng một tiếng: “Thao.”

Sau đó thành thạo mà cấp Kiều Phi khấu hảo sở hữu nút thắt, lại đem nàng hoành ôm đưa vào phòng ngủ, quấn chặt trong chăn.

Che đến kín mít.

Trở lại phòng bếp, đem không uống xong Vương Lão Cát một ngụm buồn rớt.

Lại khai hai bình, lại cùng uống ôn khai thủy giống nhau, thí dùng không có.

Trước mắt luôn là sẽ nhảy ra vừa rồi nhìn đến những cái đó hình ảnh, sau đó trong thân thể một cỗ một cỗ hỏa hương lên trên nhảy.

Áp đều áp không được.

Để lại chỉ sợ sẽ không chế không được xảy ra chuyện gì.

Nửa giờ sau, Hạ Thừa Nam quyết định hồi phòng ngủ xem một cái Kiều Phi, nếu nàng đã ngoan ngoãn ngủ rồi nói, hẳn liền cũng tắt đèn rời đi.

Đi đến phòng ngủ cửa, bên trong im ắng, Hạ Thừa Nam đến gần vừa thấy, cô nương quả nhiên đã phát ra quy luật tiếng hít thở.

Phòng ngủ cảm một tiểu thúc bách hợp, hương vị nhàn nhạt, giống nữ hài trên người thanh hương.

Hạ Thừa Nam xao động cũng theo không khí bình tĩnh mà hơi chút bình ổn một chút.

Hắn đi đến tủ đầu giường trước, chuẩn bị giúp Kiều Phi tắt đèn, tay mới vừa đụng tới chốt mở, nàng bỗng nhiên phát ra vài tiếng nói mới:

“Bá Bá ca...”

Hạ Thừa Nam động tác dừng lại.

“Ngô... Bá Bá ca.”

Hạ Thừa Nam nghiêng mắt đi xem nữ hài, nàng đôi mắt nhắm chặt, gương mặt phỉm hồng, vài sợi tóc dính vào trên trán.

Nàng đang nói nói mới, nhưng Hạ Thừa Nam đợi nửa ngày, cũng chỉ nghe được nàng kêu hai tiếng Bá Bá ca.

Hắn nhìn không được ngồi vào trên mép giường, duỗi tay giúp Kiều Phi đem trên trán đầu tóc vuốt phẳng, cẩn thận đánh giá ngủ say trung nữ hài, nhớ tới ban ngày nàng nhất tần nhất tiếu, cùng hiện tại an tĩnh bộ dáng so, khác nhau như hai người, có khác hương vị.

Hạ Thừa Nam bỗng nhiên nhớ tới cái gì, từ trong túi móc ra một quả thiên lam sắc cái hộp nhỏ.

Đó là phía trước ở Las Vegas cho nàng mua vòng cổ, lúc ấy tưởng đưa, sợ dọa đến nàng trước lưu tại trên người. Nguyên bản tưởng sẵn hôm nay nàng chuyển nhà đương lễ vật đưa ra tới, nàng hiện tại lại uống đến say khướt.

Hạ Thừa Nam hãy còn ngồi ở mép giường nhìn sẽ, sau đó từ hộp lấy khoản chi liên, cởi bỏ yếm khoá, cúi người, dựa hướng Kiều Phi.

Đẩy ra tóc, đem vòng cổ từ nàng cổ sau xuyên qua đi, lại nhẹ nhàng khấu thương.

Có lẽ là vòng cổ kim loại lạnh lẽo chạm được da thịt, Kiều Phi nhăn nhăn mày, tỉnh, nàng mơ hồ mở mắt ra, mơ hồ nhìn đến trước mặt ngồi cá nhân, tưởng còn chưa đi vị nào, nhưng lại tỉnh tể vừa thấy.

Không đối...

Nàng thử đi mở to hai mắt, thật vất vả mới thấy rõ trước mặt gương mặt kia:

“..... Hạ Thừa Nam?”

Nàng thanh âm vẫn là hồ, thần trí cũng còn không phải quá thanh tỉnh, nhưng người nam nhân này với hấn mà nói trong tiềm thức là an toàn, cho nên mặc dù nhìn đến là hấn, Kiều Phi cũng không có quá lớn phản ứng.

Tương phản, có lẽ là uống xong rượu nguyên nhân, nàng so ngày thường nhiều một chút nữ nhân kiều mị cùng lớn mặt.

Duỗi tay, câu lấy đối phương cổ đi xuống kéo, chỉ vào cái mũi chọc hấn:

“..... Nam nhân thú, người vì cái gì sẽ ở ta ký túc xá?”

Hạ Thừa Nam vốn dĩ chính là cúi người, lại bị Kiều Phi như vậy lôi kéo, hai người trực tiếp lấy môi răng khấn y khoảng cách dán ở bên nhau.

“Ân..... Có phải hay không lại tưởng chiếm ta tiện nghi?”

Cô nương hự hự mà hô hấp, mỗi một câu nói, liền sẽ phun ra thật mạnh nhiệt khí, mùi rượu cùng nữ hài trên người tự mang mùi hương dung ở bên nhau, Hạ Thừa Nam vô pháp kháng cự.

Hấn nhẹn không được.

Hương mềm môi liền ở trước mắt, không nếm một ngụm chính mình khả năng sắp một giây nổ mạnh rớt.

Liền một ngụm. Hạ Thừa Nam tưởng.

Hắn liền như vậy đè ép đi xuống, dễ như trở bàn tay hôn lên còn ngây thơ mơ hồ trung nữ nhân, lưỡi. Tiêm câu lấy triền ở bên nhau, cô nương thấp thấp ưm hai tiếng, liền không có lại cự tuyệt, tương phản, tay còn bế lên cổ hắn, một chút một chút đón ý nói hòa hắn.

Một cái say tình, một cái mê tình. Đều là trong tiềm thức nhất chân thật phản ứng.

Một ngụm thật sự không đủ.

>Hạ Thừa Nam liều mạng cuối cùng một chút khắc chế từ nữ nhân trong lòng ngực ngồi dậy, nhìn nữ hài bị lộng loạn áo ngủ, bên trong phong cảnh động lòng người rõ ràng, hắn không ngừng hít sâu, Kiều Phi lại nhắm mắt lại vươn tay:

“Muốn, ta còn muốn.”

“.....”

Hạ Thừa Nam đại não nổ tung, một kích động không nhịn xuống, từ hai bên tách ra nữ hài chân, thậm chí áp thành ái muội M hình, ách giọng nói ở Kiều Phi bên tai hỏi:

“Muốn cái gì?”

Kiều Phi lạiặng khai hắn, lẩm bẩm: “Muốn ôm một cái, ngủ ngủ.”

“.....”

Hạ Thừa Nam hỏa tức khắc tắt một nửa.

Kiều Phi bàn tay ở giữa không trung, vẫn luôn là cầu ôm tư thế, có lẽ là lâu lắm không được đến đáp lại, cô nương không vui đặt chân: “Người đâu hỗn đản!”

Nhân gia căn bản không cái kia ý tứ, Hạ Thừa Nam lại một đường tà hỏa cọ cọ mà trướng.

Lần thứ ba bước chính mình bình tĩnh lại, Hạ Thừa Nam nhẹ dựa đến Kiêu Phi bên người, cầm tay nàng, từ cổ sau ôm nàng, kiên nhẫn ở nàng ngực vỗ nhẹ.

Như là hồng tiểu hài tử ngủ bộ dáng.

Kiều Phi thực hưởng thụ, phát ra vài tiếng không rõ ràng lắm âm tiết sau, lại nặng nề ngủ.

Hạ Thừa Nam nhìn đem chính mình chơi đến dục hỏa đốt người còn hồn nhiên không biết nữ hài, bình tĩnh lại bình tĩnh, lằm bằm lâu bầu:

“Cũng không biết rốt cuộc có thích hay không ta.”

Kiều Phi mơ mơ màng màng ừ một tiếng, “Ta thích Bá Bá ca...”

“Không thích Hạ Thừa Nam tên hỗn đản kia.”

“.....”

“Nhưng người trước hết gặp được chính là ta tên hỗn đản này!”

Hạ Thừa Nam không cam lòng truy vấn nàng: “Người không nhớ rõ năm trước ở Las Vegas sòng bạc trong hoa viên, người cho một người nam nhân rất nhiều tiền? Nói làm hản về nước? Người không nhớ rõ?”

Kiều Phi nhắm mắt lại, giống như ngủ rồi.

Hạ Thừa Nam cũng từ bỏ, không tính toán lại cùng nàng nói tiếp.

Nhưng mà hai phút sau, nữ hài bỗng nhiên phụt một tiếng cười.

Nàng mặt triều Hạ Thừa Nam trở mình, vẫn như cũ nhắm hai mắt:

“Ta chơi đại mạo hiểm thua... Bọn họ một hai phải ta tìm cái nam nhân đến gần, ta nhìn đến có cái đồ ngọc ngời ở trong hoa viên thật lâu, cho nên liền đi đến gần cái kia đồ ngọc, hắc hắc hắc.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Trợn mắt há hốc mồm, kinh thiên chấn động.

Kiều Phi bắt tay hướng hấn trong lòng ngực duỗi:

“...Cái kia đồ ngọc là người sao Hạ Thừa Nam?”

“Hi hi, ngu ngọc!”

Đại khái là chưa từng nghĩ tới chính mình nhất kiến chung tình nữ hài là bởi vì đại mạo hiểm mà “Nhiệt tâm” trợ giúp chính mình, đây ngập thiết tình thế nhưng toàn bộ sai phó cấp một hồi trò chơi Hạ Thừa Nam bị ghen đến hơn nửa ngày nói không ra lời.

“Ta thật sự muốn ngủ, Bá Bá ca...” Kiều Phi mềm mại thanh âm càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng thấp: “Ôm một cái.”

Ấn Hạ Thừa Nam quá vãng tính tình, hiện tại hấn là đem nữ nhân này một phen xách lên tới nói cái rõ ràng, nhưng nghe đến nàng câu kia cầu ôm một cái nói, hấn lại tàn nhẫn tâm cũng tàn nhẫn không đứng dậy.

“Ôm một cái ôm.” Hạ Thừa Nam thân thể dựa qua đi, thuận nằm xuống tới, trong miệng tuy rằng có điểm bực bội, cánh tay lại cam tâm tình nguyện cho nàng đương nổi lên gối đầu.

Này một đêm, hương mềm ở bên, Hạ Thừa Nam trắng đêm khó miên.

Bên cạnh Kiều Phi lại một đêm mộng đẹp, ngủ đến phá lệ kiên định.

Ngày hôm sau sáng sớm.

Hạ Thừa Nam trước tỉnh, hăn cơ hồ cũng không như thế nào ngủ, tám giờ hẹn một cái quan trọng hộ khách, còn muốn đi sớm công ty làm chuẩn bị.

Cánh tay cơ hồ mau bị Kiều Phi gối đến ma, hăn cẩn thận di động tới, từ Kiều Phi cổ hạ rút ra.

Rời khỏi giường, rõ ràng cái gì cũng chưa làm, một thân lại tinh bì lực tẫn, giống như làm một đêm đường như.

Hạ Thừa Nam tự giễu lắc đầu, đứng ở mép giường lý chính mình áo sơmi, thuận tiện xem đang ngủ say Kiều Phi.

Nàng phấn phác phác nửa khuôn mặt mộng ở trong chăn, đối chính mình nói qua nói, đã làm sự, hăn là đều đã quên.

Hạ Thừa Nam khẩu hảo áo sơmi, đi lên trước, khóe môi hơi hơi một câu, ở Kiều Phi trên trán nhẹ điểm hai hạ: “Tỉnh ngủ lại tìm người tính toán số sách.”

Nói xong hăn đi đến phòng khách mặc vào áo khoác, rời đi thời điểm lặng lẽ đóng cửa lại.

Môn đóng lại kia trong nháy mắt, Kiều Phi mở mắt.

Kỳ thật từ Hạ Thừa Nam rút ra cánh tay kia một khắc nàng liền tỉnh, nhưng nàng không cẩn thận mở mắt ra nhìn đến cùng hăn nằm ở bên nhau nam nhân sau, cả người đều Sparta cứng lại rồi.

Kiều Phi trong lòng hoảng đến một đám, chỉ có thể giả bộ ngủ, vẫn luôn nhắm hai mắt. Chờ nam nhân đi rồi lập tức xốc lên ổ chăn.

Quần áo thay đổi, nội y cũng không có.

Đùi cắn tử còn có điểm toan là chuyện như thế nào?!

Kiều Phi ngồi ở trên giường có chút không biết làm sao, nàng đối tối hôm qua cuối cùng ấn tượng dừng lại ở cùng mấy cái tử muội cùng nhau ăn lẩu nói chuyện phiếm uống rượu cảnh tượng, tất cả mọi người đều uống thật sự nhiều, sau lại mau 10 giờ thời điểm người tan, nàng cũng say.

Lại sau lại, ý thức liền có chút nhỏ nhạt.

Kiều Phi chạy nhanh lên uống lên ly nước ấm, nhưng tay mới vừa cầm lấy cái ly, trong đầu một cái giật mình, bỗng nhiên hiện lên một cái dòng nước đến trên người toàn ướt hình ảnh.

Nàng cả kinh, tiếp theo lại chậm rãi toát ra chính mình tưởng cởi quần áo, lại bị quần áo tạp trụ đầu quỳ rạp trên mặt đất hồi ức, hốt hoảng, không quá chân thật.

Đợi lát nữa, kia nhất định không phải chính mình.

Kiều Phi đỡ sô pha, người có điểm không đứng được.

Cho nên nàng có phải hay không ăn mặc như. Dán liền như vậy trần trụi ghé vào thăm thương làm Hạ Thừa Nam nhìn cái tinh quang?!

Quần áo lại là ai cấp đổi?

Bọn họ sau lại có phải hay không đã làm cái gì?

Kiều Phi càng muốn chân càng mềm, miễn cưỡng đem một chén nước uống xong đi sau, nàng an ủi chính mình không có gì hảo hoảng loạn, nhiều

nhất chính là chính mình uống say cùng hẳn đã xảy ra chút cái gì không nên phát sinh.

Người trưởng thành, ổn trọng một chút, trấn định một chút, đừng tự loạn đầu trận tuyến.

Nhưng vô luận dọn ra nhiều ít thuyết phục chính mình luận điểm, Kiều Phi vẫn là nhịn không được muốn bạo khóc.

Nàng nhớ tới phía trước cùng Hạ Thừa Nam nói qua —— ta không phải một cái người tùy tiện.

Cho nên hiện tại nàng là ở biến đổi đa dạng biểu diễn chính mình tùy tiện lên không phải người sao?

Kiều Phi thực phiền xoa xoa tóc, cảm thấy chính mình không mặt mũi tái kiến người nam nhân này, nàng bực bội chôn ở song khuỷu tay. Bỗng nhiên, Hạ Thừa Nam trước khi đi lưu lại câu kia “Tĩnh ngữ lại tìm người tính toán sổ sách” nhảy vào trong óc.

Tức khắc nhớ lại cái này bị xem nhẹ rất trọng điểm, nàng kinh đến từ trên sofa ngồi thẳng, nghiêm túc phân tích lên ——

Hẳn vì cái gì muốn tìm chính mình tính toán sổ sách?

Có thể hay không là chính mình rượu sau thú. Tính quá độ đem hẳn mạnh mẽ ngủ, hẳn muốn tìm chính mình phụ trách?

Vẫn là nàng làm khác cái gì đánh mất nhân tính vô pháp tha thứ sự, thế cho nên khí đến Hạ Thừa Nam như vậy thân phận người muốn tới tới cửa tính toán sổ sách?

Kiều Phi trái tim phác phác nhảy, hoảng hốt lại chột dạ, nàng luống cuống tay chân đi buồng vệ sinh tắm rửa một cái, ở tầng tầng hơi nước tỉnh lại

cùng rửa sạch thân thể của mình linh hồn, chính cân nhắc việc này muốn như thế nào giải quyết khi, bên ngoài di động vang lên tới.

Đến từ thủ trưởng Ngô Anh Tuấn thăm hỏi:

“Kiều Phi nha, thân thể khá hơn chút nào không?”

“Còn có chỗ nào không thoải mái sao?”

Ngô Anh Tuấn lệ hành quan tâm qua đi, cười tủm tỉm nói: “Không có việc gì liền hảo, đêm nay còn có thể tới đi làm sao?”

Kiều Phi: “Ta.....”

Nàng rối rắm nhìn trong gương chính mình, còn không có tướng hảo như thế nào trả lời, Ngô Anh Tuấn lại nói: “Người tối hôm qua nghỉ bệnh, Hạ tổng thực quan tâm đâu, hôm nay buổi tối hẳn muốn lại đây, người nếu có thể tới đi làm, ta tin tưởng Hạ tổng liền càng yên tâm.”

Hắn. Muốn. Quá. Tới.

Này bốn chữ mặc danh nghe được Kiều Phi kiêu khu nhất chấn, ánh mắt phóng không, nàng suy nghĩ không chịu không chế phiêu xa, phảng phất đã thấy được chính mình bị Hạ Thừa Nam trói lại tới đưa đến phòng tối làm nhục hình ảnh.

Ở không biết Hạ Thừa Nam thân phận thật sự trước Kiều Phi liền nghe bãi tử muội nói qua, hẳn người này kiêu ngạo cuồng vọng, thủ đoạn thập phần tàn nhẫn, chỉ cần chọc hắn liền không có gì kết cục tốt, mặc kệ là nam hay là nữ, người nam nhân này đều có thể hướng chết giáo làm người.

Một giây đồng hồ nội Kiều Phi cấp chính mình dự đoán một vạn loại bị thu thập phương thức, nàng chột dạ nuốt nuốt nước miếng, các loại cân nhắc lợi hại sau, cũng không biết như thế nào liền hoảng loạn toát ra một câu:

“Anh tuấn ca, ta có thể từ cái chức sao.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 30 Liêu Nàng Ba Mươi Thức

Kiều Phi câu này nói ra tới nhưng đem Ngô Anh Tuấn sợ tới mức không nhẹ.

Hắn tuy rằng ở công tác thượng cần trọng, theo khuôn phép cũ, nhưng này chút nào không ảnh hưởng người khác đến trung niên tích lũy ra tới phong phú mà nhạy bén lịch duyệt.

Bằng cảm giác, hắn biết Hạ Thừa Nam đối Kiều Phi hẳn là có điểm ý tứ.

Từ phía trước Kiều Phi bị thương đi hẳn bệnh viện còn để lại tây trang, lại lúc sau tự mình dìu dắt, đến bây giờ nhân gia cô nương một cái nghỉ bệnh đều như vậy để bụng sốt ruột, muốn nói không thú vị, kia không có khả năng.

Hiện tại Kiều Phi muốn từ chức, Ngô Anh Tuấn nhưng không làm chủ được, quay đầu lại lão bản trách tội xuống dưới, chính mình vị trí khả năng đều giữ không nổi.

Ngô Anh Tuấn ăn ngay nói thật: “Từ chức đến trải qua Hạ tổng đồng ý, người trước viết cái từ chức báo cáo cho ta.”

Kiều Phi nguyên bản chính là muốn né tránh Hạ Thừa Nam, sao có thể còn sẽ đi chờ hắn đồng ý?

Chờ hắn đồng ý còn không phải là tự động đưa tới cửa đi nhận lấy cái chết?

Ngô Anh Tuấn người này làm việc trực, giảng nguyên tắc, Kiều Phi biết từ chức này quan khăng định giấu không được Hạ Thừa Nam, cho nên trước

mắt nàng duy nhất có thể làm, chính là trước bám trụ Ngô Anh Tuấn, cấp chính mình tranh thủ lớn nhất trốn chạy thời gian.

Vì thế nàng làm bộ đáp ứng, cũng trấn an Ngô Anh Tuấn:

“Như vậy đi Ngô giám đốc, ta lại suy xét một chút, ngài trước không vội cùng Hạ tổng nói... Ta tối nay lại cho ngài hồi phục.”

Nhìn đến từ chức chuyện này còn có quay lại đường sống Ngô Anh Tuấn tự nhiên là vui mừng, liền tính không nói chuyện Hạ Thừa Nam kia tầng quan hệ, Kiều Phi ở trong tiệm nhân khí từ từ bay lên, tới phủng nàng tràng khách nhân càng ngày càng nhiều, nàng lưu lại, đối Nhiệt Cách chỉ có vô hạn chỗ tốt.

Ngô Anh Tuấn liền cũng khuyên Kiều Phi:

“Hảo, người lo lắng nhiều suy xét, người còn không biết đi? Vượt đêm giao thừa chúng ta mời Anh quốc Điện Âm giáo phụ Walker tiên sinh tới trong tiệm biểu diễn, người biết hẳn sao?”

Năm di động Kiều Phi ngây dại.

Nàng sao có thể không biết!!

Đó là nàng điên cuồng mê luyện idol thần tượng a! Sở hữu Điện Âm người yêu thích đều sùng bái cấp đại sư nhân vật!

Thấy điện thoại kia đầu không có thanh âm, Ngô Anh Tuấn còn tưởng rằng Kiều Phi không có hứng thú, vừa vặn bên kia có người kêu hẳn có việc, Ngô Anh Tuấn liền vội vàng treo điện thoại:

“Lại suy xét suy xét a Kiều Phi, buổi tối thấy.”

Kiều Phi ngơ ngác nga thanh, cắt đứt điện thoại.

Kế tiếp mười phút, nàng ở 【 có thể cùng thần tượng thấy trước mặt bài mắt lấp lánh vây xem idol hiện trường Điện Âm gió lốc 】 cùng 【 bị Hạ Thừa Nam bó lên ở phòng tối roi da ngọn nến đại hình hầu hạ 】 trung lặp lại tự hỏi, cuối cùng cảm thấy chính mình tuổi còn trẻ, vẫn là không cần như vậy luân quần trong lòng.

Trân ái sinh mệnh, rời xa Hạ Thừa Nam.

Kiều Phi trong lòng khổ, hôm qua mới dọn tiến này ấm áp tiểu ký túc xá, còn không có tới kịp ở trên ban công không trung bể bơi du lịch một lần, càng chưa kịp chờ đến hợp trụ bạn cùng phòng dọn tiến vào, nàng phải trốn chạy.

Chua xót nhìn mắt thu thập chỉnh chỉnh tề tề ký túc xá cùng khai đến chính hương bách hợp, Kiều Phi biết lại đem mấy thứ này toàn bộ dọn đi ra ngoài khẳng định không còn kịp rồi.

Trốn chạy cần thiết muốn mau, tư thế cần thiết muốn soái, không thể lưu lại làm người nhìn ra thực vội vàng hấp tấp cảm giác.

Vì thế Kiều Phi tùy tiện thu thập hai kiện quần áo, mang lên chủ yếu giấy chứng nhận cùng chính mình kia bình bảo bảo sương, đơn giản bôi cái cặp sách liền ra cửa.

Rời đi Hoa Dụ công quán, lần đầu tiên trốn chạy Kiều Phi cũng không biết nên đi nơi nào, nàng duy nhất có thể ẩn thân mấy cái địa phương Hạ Thừa Nam đều biết, kỷ mây tia nơi đó là ngưỡng ngừng lại đi, trường học cũng đi không được, Cao Trăn bên kia Hạ Thừa Nam cũng nhận thức.

Yêu cầu giấy chứng nhận địa phương càng là đi không được, Hạ Thừa Nam cái loại này người thủ đoạn, một giây là có thể đem nàng nhảy ra tới.

Kiều Phi ngồi ở đường cái biên, thử cấp bậc lấy lấy gọi điện thoại, đối phương ở nơi khác diễn xuất, không có biện pháp.

Đối với không trung thật dài ra khẩu khí, Kiều Phi cảm khái phát ngốc, chính mình thế nhưng hỗn tới rồi không chỗ để đi hoàn cảnh.

Nhưng liền ở giữa mặt lên trời thờ dài kia một khắc, Kiều Phi bỗng nhiên nhớ tới một người.

Nàng đại học cùng lớp đồng học, Mạc Hiểu Quân.

Mạc Hiểu Quân ở đi học khi cùng Kiều Phi quan hệ thực hảo, nhưng tới rồi đại tam khi đột nhiên cao điệu thôi học gả cho so nàng đại hai mươi tuổi nam nhân, bắt đầu làm nhà giàu thái thái. Tuy rằng lúc ấy đồng học trong vòng đều trào nàng là vì tiền, nhưng Kiều Phi cảm thấy ai có chí nấy, mỗi người đều có lựa chọn chính mình sinh hoạt quyền lợi.

Sau lại Mạc Hiểu Quân phi thường điệu thấp, dần dần cùng các bạn học mất đi liên hệ, duy nhất bất biến chính là ngày lễ ngày tết còn sẽ cùng Kiều Phi cho nhau thăm hỏi.

Hạ Thừa Nam chưa thấy qua Mạc Hiểu Quân, cho nên tương đối tới nói, Mạc Hiểu Quân bên kia là tương đối an toàn.

Ít nhất có thể cấp Kiều Phi một chút giảm xóc cùng chuẩn bị thời gian.

Mở ra di động, Kiều Phi ấp ủ hồi lâu mới cho Mạc Hiểu Quân phát đi một cái xin giúp đỡ WeChat, nàng không có nói chính mình là đặc tội trong thành đại lão Hạ Thừa Nam, sợ dọa đến đối phương, chỉ nói là tạm thời từ chức, còn không có tìm được trụ địa phương, hy vọng có thể thu lưu nàng cả đêm.

Mạc Hiểu Quân vui vẻ đồng ý, thực mau cho nàng hồi lại đây:

【 không thành vấn đề thân ái! Nhà ta đại, người tưởng ở bao lâu đều có thể! Người hiện tại ở đâu? Trước tới lam tước hội sở tìm ta, chúng ta cùng nhau ăn cơm trưa lại nói nha! 】

Lão đồng học vẫn là như vậy nhiệt tình, Kiều Phi cảm động cực kỳ, cùng nàng hàn huyên hai câu sau liền bước lên đi lam tước hội sở xe.

Hoa Dụ công quán khoảng cách Mạc Hiểu Quân nói hội sở còn khá xa, Kiều Phi phi thường cẩn thận, cẩn thận lại cẩn thận, lựa chọn sẽ không bại lộ hành tung xe buýt.

Đây là điều tương đối ít lưu ý giao thông công cộng lộ tuyến, hơn nữa buổi sáng 10 giờ tả hữu, qua đi làm cao phong kỳ, lại còn chưa tới tan tầm thời gian, trên xe không có gì người, Kiều Phi trực tiếp ngồi xuống cuối cùng một loạt.

Nàng tâm thần không chừng, có cái vấn đề từ rời giường sau liền quanh quẩn ở trong lòng.

Kiều Phi không thể xác định, chính mình tối hôm qua đến tột cùng cùng Hạ Thừa Nam có hay không phát sinh quá cái gì, nếu có lời nói, nàng hôm nay có phải hay không hẳn là có một chút cảm giác.

Kiều Phi tả hữu nhìn nhìn chung quanh, rồi sau đó ám chọc chọc mở ra di động, mở ra mã độ.

Lặng lẽ đưa vào ——

【 lần đầu tiên là cái gì cảm giác? 】

Vấn đề này ra tới đáp án quá nhiều, hơn nữa các vông hữu miêu tả ra tới nội dung các loại tình cảm mãnh liệt bắn ra bốn phía, xem đến Kiều Phi mặt đỏ tim đập đóng trang web.

Nàng một lần nữa điều chỉnh hạ vấn đề, lại lục soát ——

【 uống say phát sinh quan hệ ngày hôm sau sẽ có cảm giác sao? 】

Lần này các võng hữu đáp án các không giống nhau, có nói khẳng định sẽ có cảm giác, cũng có nói uống say thần kinh bị chết lặng, là sáng vẫn là đau căn bản sẽ không có tri giác.

Xem đến Kiều Phi tâm một hồi thương một hồi hạ, hoàn toàn tìm không thấy đáp đề phương hướng.

Nàng đối Hạ Thừa Nam là như thế nào tới ký túc xá, cùng với tiến vào sau làm chút cái gì, không có một đỉnh điểm ấn tượng.

Nhưng trai đơn gái chiếc ban đêm, nàng toàn thân quần áo đều bị đối quá, hiển nhiên là đã cùng đối phương trần truồng đối diện nhau qua, dưới tình huống như thế, vốn chính là lẫn nhau có cảm giác hai người, liền tính đã xảy ra cái gì, cũng là tình lý bên trong sự.

Kiều Phi đóng sở hữu trang web, ngồi ở cuối cùng một loạt lâm vào hoang mang.

Nếu dựa theo chính mình suy đoán thật sự đã xảy ra cái gì, kia tình ngữ cũng nên là chính mình chỉ vào Hạ Thừa Nam cái mũi tìm hẩn tính số, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của. Như thế nào sẽ trái lại là hẩn muốn tìm chính mình tính số đâu.....

Cái này logic thực không đúng a.

Kiều Phi nghiêm túc tỉnh lại hạ, phát hiện vấn đề khả năng liền ra ở chính mình say chuyện này thương.

Thương một lần say rượu là đại nhị năm ấy nàng ăn sinh nhật, mấy cái bằng hữu cùng nhau ở KTV uống rượu, nàng uống nhiều quá, điên cuồng ấn ghế lô phục vụ sinh tiểu ca ca không cho hẩn đi, một hai phải cho hẩn hoá trang, hóa xong rồi còn mạnh mẽ cho người ta lau chính mình cùng khoản giáp du, còn muốn cùng hẩn kết bái tử muội.

Sau lại nghe các bầy hữu nói thẳng nam tiểu ca ca nếu không phải xem tôn quý vip mặt mũi, đã sớm lấy bình rượu tử ném lại đây.

Cho nên dựa theo nàng cái này say rượu sau đức hạnh, tối hôm qua đem Hạ Thừa Nam cường thượng đều có khả năng. Rốt cuộc ở nào đó mất ngủ đêm khuya, nàng cũng từng ở trong lòng lặp lại dư vị quá Bá Bá ca từ nóng hôi hổi trong phòng tắm bọc khăn tắm ra tới hình ảnh.

Đúng vậy, nàng mơ ước quá hẳn.

Kiều Phi không dám tưởng đi xuống.

Nàng lại lần nữa cảm thấy chính mình hiện tại trốn chạy là đúng, cho dù là trước tránh tránh đầu sóng ngọn gió cũng hảo, chờ đại ca hết giận, lại xem tình huống trở về giải thích một chút, cầu cái tha thứ.

Xe buýt lúc này báo trạm danh, tới rồi Kiêu Phi muốn đi địa phương.

Lam tước hội sở ở đường cái bên phải, Kiêu Phi công cặp sách đi tới cửa, nơi này là một khu nhà tư nhân hội viên chế hội sở, có thể đi vào phi phú tức quý, Kiêu Phi loại này bình thường học sinh đương nhiên vào không được, chỉ có thể ở cửa cấp Mạc Hiểu Quân gọi điện thoại.

Thực mau, Mạc Hiểu Quân ra tới tiếp nàng.

Hai nữ hài thật lâu không gặp, tự nhiên là cho nhau ôm thăm hỏi một phen, Mạc Hiểu Quân hâm mộ Kiêu Phi:

“Phi Bảo người như thế nào vẫn là như vậy xinh đẹp, không giống ta, gả cho người đều biến già rồi.”

Kiều Phi vẫn thượng nàng cánh tay: “Người tẩn nói bậy, nhìn đến người ta liền biết cái gì tên môn thiếu nữ nữ, người xem người, nhiều phúc hậu hắc hắc hắc.”

Mạc Hiếu Quân đem nàng hướng bên trong nghênh: “Nha đầu chết tiệt kia người chính là biến đổi pháp nói ta béo có phải hay không.....”

Hai người vừa nói vừa cười tới rồi ghé lô cửa, Mạc Hiếu Quân nhỏ giọng nói cho Kiều Phi:

“Ta ở bồi ta lão công xã giao, bên trong còn có mấy cái hản sinh ý thượng bằng hữu, người đi vào liền cùng ta cùng nhau ngồi trên sô pha chơi sê, chờ bọn họ nói xong, giữa trưa cùng nhau ăn cơm.”

Kiều Phi hoảng sợ: “Còn có khác người?”

Mạc Hiếu Quân: “Không có việc gì, cũng có nữ, bọn họ đều thực dễ nói chuyện, lại nói không phải có ta bồi người sao.”

>“.....”

Tuy rằng không quá thích người xa lạ trường hợp, nhưng tới đều tới, Kiều Phi hiện tại cũng không khác nơi đi, nàng nghĩ nghĩ, ngẩng đầu nhìn mắt: “208 đúng không, ta đợi lát nữa chính mình tiến vào có thể chứ? Ta tưởng đi trước đi WC.”

Mạc Hiếu Quân một ngụm đáp ứng: “Hành, vậy người nhanh lên a, ta phao một ly trà chờ người.”

“Hảo.”

Hỏi người phục vụ toilet vị trí, Kiều Phi chậm rì rì đi qua đi.

Buổi sáng 10 giờ nhiều hội sở thực an tĩnh, phục vụ sinh đi đường thanh âm đều là im ắng, điệu thấp rụt rè. Toàn bộ hội sở đều lộ ra một loại xã hội thượng lưu xa xôi không thể với tới tôn quý cùng khoảng cách cảm.

Kiều Phi tìm được buồng vệ sinh, mở cửa đi vào.

Trong WC châm nhàn nhạt đàn hương, quét tước đến phi thường sạch sẽ, này sẽ tựa hồ không ai, mỗi cái vị trí đều là trống không.

Nàng vòng đến cuối cùng một cách, đóng cửa lại, ở bồn cầu đắp lên lập tức ngồi xuống.

Kỳ thật Kiều Phi hiện tại cũng không tưởng tượng WC, chỉ là cảm thấy ghê lô còn có những người khác, nàng một vòng tròn tử ở ngoài người đi vào không quá thích hợp, vì thế tính toán ở toilet kéo thời gian, hỗn đến ăn cơm thời điểm lại đi tìm Mạc Hiểu Quân.

Đến lúc đó đi theo bằng hữu mặt sau, tận lực không làm cho các đại lão chú ý là được.

Kiều Phi ngồi ở trên bồn cầu ăn không ngồi rồi, mở ra di động nhìn sẽ tin tức, nhớ tới Ngô Anh Tuấn bên kia còn đang đợi chính mình “Suy xét kết quả”, nếu chính mình đã trốn chạy thành công, nàng liền thành khẩn chân thành tha thiết mở ra hồ sơ biên tập một phong chính thức từ chức tin, rồi sau đó chia Ngô Anh Tuấn.

Lạc đuôi chỗ nàng viết chính là ——

【 bởi vì nào đó không thể kháng nhân tố, đặc đưa ra từ chức, vọng phê chuẩn. 】

Thu được từ chức tin Ngô Anh Tuấn một chút cũng không dám chậm trễ, lập tức báo cáo Hạ Thừa Nam.

Bên này, phát xong tin nhắn Kiều Phi cuối cùng cảm thấy nhẹ nhàng chút, nàng mở ra mở video APP, đang muốn tìm một bộ kịch tới xem, toilet bỗng nhiên truyền đến giày cao gót thanh âm.

Có người vào được.

Giày cao gót thanh thanh thúy thúy, mở ra Kiều Phi cách vách kia gian môn.

Kiều Phi cũng không biết như thế nào, theo bản năng liền nâng lên chính mình chân, như là muốn che dấu chính mình tồn tại dường như, cả người cuộn ngồi ở trên bồn cầu.

Toilet vốn dĩ chính là nơi công cộng, có người tiến vào có người đi ra ngoài đều là hết sức bình thường sự. Kiều Phi cũng không cảm thấy có cái gì kỳ quái, che dấu chính mình cũng chỉ là theo bản năng một động tác.

Nhưng bất quá vài giây, lại có người vào được.

Lần này tiến vào người này bước chân không như vậy ổn, thậm chí có chút dồn dập, Kiều Phi bắt đầu không chú ý, nhưng bỗng nhiên phanh một tiếng, cách vách môn ở đóng lại phía trước bị người này mạnh mẽ tạp trụ.

Kiều Phi mơ hồ cảm thấy không đúng chỗ nào, thực mau, cách vách truyền đến đối thoại làm nàng lông tơ một lập!

Là cái nam nhân vào được!

Bang tháp một tiếng, cách vách môn từ bên trong khóa trụ.

Nam nhân hạ giọng: “Người có ý tứ gì?!”

“Cái gì có ý tứ gì?” Nữ nhân bình tĩnh lại mĩa mai hỏi lại.

“Cái kia lâm tổng ở cố ý chiếm người tiện nghi người nhìn không ra tới?”

“Cho nên đâu, cùng người có quan hệ sao?”

Dồn dập bốn câu đối thoại kịch liệt mà nhanh chóng, tuy rằng đều cố tình phóng thấp thanh âm, nhưng Kiều Phi ở cách vách nghe được rõ ràng.

Nàng ngừng thở không dám động, sợ bởi vì phát hiện chính mình tồn tại mà quấy rầy đến cách vách kia đối nam nữ.

Cũng không biết như thế nào, Kiều Phi tổng cảm thấy cái kia giọng nam thập phần quen tai, nhưng có lẽ là thanh âm ép tới thấp nguyên nhân, nàng nhất thời lại nghĩ không ra là ai.

Nữ nhân cuối cùng nói câu nói kia rõ ràng kích thích nam nhân, nam nhân ngừng vài giây, bỗng nhiên WC tắm ngăn bị hung hăng va chạm.

Kiều Phi hoảng sợ.

“Người đến tột cùng muốn ta thế nào?” Hãn nói.

“Chẳng ra gì, nếu bốn năm trước lựa chọn từ bỏ, hiện tại liền tỉnh an tĩnh làm người xa lạ, đừng lại ——”

Nữ nhân lời nói còn chưa nói xong liền chặt đứt, giống bị cái gì ngăn chặn dường như.

Ngay sau đó, có cự tuyệt giãy giụa thanh, có tứ chi cùng tắm ngăn va chạm thanh, đứt quãng sau, biến thành rất nhỏ thở dốc thanh.

Thanh thanh lọt vào tai, nghe được Kiều Phi vẻ mặt mờ mịt, chậm rãi mới hậu tri hậu giác phản ứng lại đây ——

..... Cách vách ở kích hôn!?

Nàng da đầu nháy mắt liền đã tê rần, bao phủ ở ẩn nhẫn khắc chế tình dục thanh không biết làm sao, tuy rằng không phải cố ý làm một cái nghe lén giả, nhưng cái loại này chợt dạ cùng đáng xấu hổ lại chân thật gõ nàng.

Kiều Phi gắt gao che miệng lại, sợ chính mình không cẩn thận phát ra âm thanh nhiều người hoan hảo.

Nhưng cố tình, đúng lúc này ——

“Tích ——”

Nàng di động vang lên.

Thanh âm này xuất hiện nháy mắt đánh vỡ kia đối nam nữ như hỏa kịch liệt không khí, liền tại đây một giây, cách vách thế giới yên lặng.

Kiều Phi sợ tới mức trái tim thiếu chút nữa đều phải nhảy ra tới, tuy rằng không thay đổi được gì, nhưng nàng vẫn là luống cuống tay chân đi đưa điện thoại di động đổi thành tĩnh âm, liền ở cái này trong quá trình, nàng thuận tiện nhìn mắt vừa rồi cái kia phát tiến vào tin nhắn.

Hạ Thừa Nam, liền hai chữ.

【 người dám. 】

Kiều Phi phía sau lưng run lên, biết khẳng định là Ngô Anh Tuấn đem nàng từ chức sự hội báo lên rồi.

Nhưng nàng này sẽ đã không rảnh lo Hạ Thừa Nam, nàng cảm thấy hiện tại chính mình tùy thời sẽ bị cách vách nam nhân xách ra tới hành hung một đốn, đặc biệt vẫn là tại đây loại xa hoa hội sở, tùy tiện trạm một vị ra tới đều là đặc tội không nổi đại lão.

Kiều Phi muốn khóc, ngày hôm qua đặc tội vị kia còn ở trốn chạy trung, hiện tại lại đặc tội cái tân.

Trong WC, cách vách hoàn toàn an tĩnh xuống dưới, giống như cũng ở quan sát nàng bên này động tác.

Hai bên ần ần giảng co ba giây, tùy thời mà phát, nguyên bản hẳn là địch bất động ta bất động chiến lược, nhưng Kiều Phi lẻ loi một mình, thật sự

chịu không nổi loại này không khí dày vò. Huống chi nàng vẫn là cái kia nên đánh nghe lén giả.

Lấy hết can đảm, nàng rón ra rón rén đẩy ra WC môn chốt mở, hoãn hoãn, sẵn cách vách còn không có phản ứng, một phen đẩy cửa ra liền ra bên ngoài hướng.

Cũng không quay đầu lại hướng.

Thật vất vả chạy đến 208 ghế lô cửa, Kiều Phi mới dám xoay người nhìn nhìn phía sau, còn hảo cũng không có bất luận kẻ nào theo kịp.

Người phục vụ thực an tĩnh qua lại xuyên qua ở các ghế lô, hết thảy đều thực an tĩnh, hết thảy cũng đều rất hài hòa.

Tránh thoát một kiếp Kiều Phi dựa vào cửa nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới rồi rãnh nhớ tới làm chính mình thân hãm hiểm cảnh đầu sỏ gây tội.

Hạ Thừa Nam!

Kiều Phi nghiêng răng nghiêng lợi lấy ra di động, cho hẳn về quá khứ: 【 ta liền dám! 】

Phát ra đi sau, giống như cảm thấy chính mình khí thế không đủ đủ, không đủ cương, lại phát đi một cái: 【 ta đã đi rồi! Có bản lĩnh người tìm được ta a! 】

Nàng ẩn nấp công tác làm như vậy đúng chỗ, C thành lớn như vậy, nàng cũng không tin Hạ Thừa Nam có thể tai nghe bát phương đem nàng nháy ra tới.

Tin nhắn phát xong, Kiều Phi bình phục cảm xúc.

WC nàng là trăm triệu không dám đi trở về, vạn nhất lại gặp được kia đối nam nữ đem chính mình diệt khẩu đều có khả năng. Nhưng chính mình liền

ngu như vậy đứng ở lối đi nhỏ cũng không tốt lắm.

Rối rắm hạ, vì an toàn suy xét, nàng chỉ có thể đối với 208 gõ tam hạ môn.

Mạc Hiếu Quân tới khai môn, vừa thấy là nàng oán trách cười nói: “Như thế nào đi lâu như vậy, người trà đều lạnh.”

Mạc Hiếu Quân nắm tay nàng hướng trong kéo, Kiều Phi theo ở phía sau, khiêm tốn điệu thấp.

Nàng tiến vào sau vẫn luôn không dám hướng bên trong xem, chỉ biết ghé lô ngồi rất nhiều người, có nam có nữ, Mạc Hiếu Quân ở bên cạnh trên sofa xem IPAD, trước mặt có một hồ hoa hồng trà cùng mấy tầng điểm tâm đồ ngọt, Kiều Phi đi theo ngồi xuống, đang muốn uống một ngụm trà áp áp kinh, di động tin nhắn lại vang lên.

Hạ Thừa Nam: 【 ta nếu tìm được người làm sao bây giờ? 】

Kiều Phi mặc danh thực không thích hấn này phó đạm nhiên khẩu khí, giống như hết thầy đều ở hấn trong lòng bàn tay, trên đời này liền không có hấn làm không được sự dường như.

Kiều ngạo!

Kiều Phi còn không tin chính mình trốn không thoát người nam nhân này ngũ chỉ sơn!

Nàng ở trong lòng cắt thanh, khiêu khích đánh qua đi: 【 người tưởng làm sao bây giờ liền làm sao bây giờ lặc. 】

Phát xong nàng bình tĩnh bưng lên pha lê ly, phát hiện trà đích xác lạnh, vì thế buông, chuẩn bị cấp chính mình một lần nữa đảo một ly.

Lúc này tin nhắn lại vang.

Kiều Phi thực không thềm để ý dẫn theo ẩm nước liếc mắt ——

Hạ Thừa Nam: 【 người muốn hay không trước nâng cái đầu nhìn xem? 】

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 31 Liêu Ba Mươi Một Thức

Kiều Phi nhìn đến tin nhắn cương hai giây.

Nàng chậm rãi từ này một hàng lời nói phản ứng lại đây cái gì, tiếp theo không thể tin được, thật cẩn thận, vẫn tồn một tia Hạ Thừa Nam là ở hù dọa nàng hy vọng ngãng đầu.

Nội sảnh ngồi vây quanh ở bên nhau một bàn người, Hạ Thừa Nam liền như vậy ngồi ở nàng đối diện, hiện tại, vừa lúc chính lấy hạ nhìn nàng.

Nam nhân hừ nhàn màu xám tây trang nội đáp cao cổ màu đen tuyến sam, đường cong thanh lãnh giản lược, một phân không nhiều lắm, một phân không ít, vừa lúc tốt mê người.

Hắn không chút để ý nhìn Kiêu Phi, khóe miệng cười như không cười, trong mắt giống như đang nói: 【 vừa lòng người nhìn đến sao? 】

Kiều Phi cầm ấm nước, không biết là khẩn trương vẫn là dọa, dạ dày bỗng nhiên liền hung hăng trườ hạ. Thân thể bị cái này đau đớn kích thích run lên, ấm nước năng thủy lậu ra một chút, tích ở trên tay nàng.

Cô nương bị năng đến co rụt lại, trong miệng vô ý thức hô một tiếng, chọc đến ghế lô một chúng đại lão toàn bộ nhìn qua.

Mạc Hiếu Quân vội trườ giấy giúp nàng sát, “Năng đến không có? Đau không?”

Thấy đại gia ánh mắt đều bị hấp dẫn lại đây, Mạc Hiếu Quân ngượng ngùng chào hỏi: “Không có việc gì không có việc gì, ta bằng hữu bị phỏng hạ.”

Các đại lão lại không có việc gì đem đầu quay lại đi, tiếp tục vừa rồi đang ở liêu đề tài. Không ai phát hiện Hạ Thừa Nam ở nữ hài bị năng sau khẽ nhúu mày thần sắc biến hóa.

Kiều Phi nhân cơ hội chạy nhanh cùng Mạc Hiểu Quân nói: “Hiểu đều, ta còn có việc, ta đi trước!”

Mạc Hiểu Quân lại không chịu ngăn lại nàng: “Người mới đến liền đi? Không phải nói tốt hôm nay trụ nhà ta sao?”

Kiều Phi có miệng khó trả lời, đối diện kia tôn thần liền như vậy thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm chính mình, nàng đều không cần lại ngẩng đầu xác nhận liền biết hẳn hiện tại có bao nhiêu muốn thu thập chính mình.

Nàng không thể lại lãng phí thời gian cùng Mạc Hiểu Quân giải thích, chuẩn bị trước chạy lại nói.

Nhưng trong đầu mới có muốn đứng lên ý tưởng, đối diện một đám người lại so với nàng mau một bước đều đứng lên.

Kiều Phi sửng sốt, động tác lặng lẽ dừng lại, tĩnh xem này biến.

Mạc Hiểu Quân lão công cùng vài người đi ở phía trước, đến sô pha nơi này kêu Mạc Hiểu Quân: “Đi thôi, Hạ tổng lâm thời có việc, giữa trưa cục hủy bỏ.”

“Phải không?” Mạc Hiểu Quân pha ngoài ý muốn, nàng suy nghĩ hạ, quay đầu lại kéo Kiều Phi: “Kia vừa lúc, chúng ta về nhà ăn cơm.”

“Hảo a hảo a!”

Kiều Phi đương nhiên cầu mà không được, cúi đầu làm bộ chính mình là không khí đi theo Mạc Hiểu Quân mặt sau lưu, đoàn người đi tới cửa, phía sau bỗng nhiên truyền đến đạm nhiên bình tĩnh thanh âm:

“Trở về.”

Không biết ở kê ai, mọi người đều sững sốt, toàn bộ quay đầu lại.

Trừ bỏ Kiều Phi.

Hạ Thừa Nam lười nhác uống một ngụm trà, nhìn cái kia tránh ở trong đám người hận không thể ẩn thân tiểu thân ảnh, không nhẹ không nặng lặp lại một lần:

“Kiều Phi, trở về.”

Kiều Phi đại não một bạch, nghĩ thầm xong rồi.

Mạc Hiểu Quân kinh ngạc kinh ngạc nhìn về phía nàng:

“Phi Bảo, Hạ tổng là ở kê người sao?”

“Các người nhận thức?”

Còn không có tới kịp trả lời bạn tốt, Mạc Hiểu Quân lão công thực thức thời đem lão bà lôi đi, âm thầm nói: “Đừng xen vào việc người khác.”

Hai người chậm rãi đi ra ngoài, Kiều Phi mơ hồ nghe được nam nhân đối khuê mật nói: “Khó trách vừa rồi Hạ tổng nói hấn nữ nhân náo loạn điểm tiểu tính tình, muốn đi xử lý hạ, nguyên lai người đều đi tìm tới a, như thế nào người cùng Hạ tổng nữ nhân nhận thức?”

Mạc Hiểu Quân vẻ mặt mờ mịt: “Thiệt hay giả, ta không nghe nói qua a.....”

“Vậy người nhưng đến cùng nàng chỗ hảo quan hệ.....”

BALABALA nói dần dần nghe không rõ ràng lắm, ghé lô người toàn bộ đi xong, liền thừa Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi.

“Đóng cửa.” Hãn đạm thanh, lại giống mệnh lệnh.

Kiều Phi không có lựa chọn nào khác, thân thể giống bị người làm pháp, rõ ràng muốn chạy, chân lại định ở trên mặt đất.

Nàng thực nghe lời ngoan ngoãn đóng cửa lại.

Nam nhân lại nói: “Xoay người, lại đây.”

“.....”

Kiều Phi bất đắc dĩ nhắm mắt lại, hồi hận hôm nay ra cửa không thấy hoàng lịch, cư nhiên đã xảy ra ngàn dặm tặng người đầu loại này vỡ vãn sự.

Nàng bẹp miệng chậm rì rì chuyển qua đi, đi đến Hạ Thừa Nam trước mặt, còn không có tới kịp ngồi xuống, nam nhân một cái cánh tay dài đuổi tới, đem nàng vòng nhập trong lòng ngực.

Kiều Phi chỉ cảm thấy trước mắt choáng váng một giây, chờ lại thấy rõ khi, chính mình đã ngồi ở Hạ Thừa Nam trên đùi.

Nam nhân bất động tiếng vang xả quá nàng vừa rồi bị năng đến tay, rũ mắt nhìn mắt, chỉ là có một chút hồng, không có gì trở ngại, lúc này mới tựa hồ yên tâm, bắt tay buông ra.

Tiếp theo, liền một ánh mắt cũng chưa bỏ được cho nàng, bưng lên trước mặt cái ly tiếp tục uống trà, trong miệng nhàn nhạt hỏi:

“Từ chức là đối Nhiệt Cách kinh doanh có cái gì bất mãn sao?”

Kiều Phi mí mắt loạn nhảy, nơm nớp lo sợ: “Không có.”

“Đó là Ngô Anh Tuấn nơi nào làm được không tốt?”

“Cũng không có.”

“Ân.” Hạ Thừa Nam buông cái ly, thân thể lười biếng dựa thượng bối ghế, nâng lên mắt, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua Kiều Phi mặt, đốn sỡ, bỗng nhiên đem nàng kéo gần, không nhẹ không nặng thanh âm kề mặt rơi xuống:

“Đó chính là đối ta có ý kiến?”

“.....”

Kiều Phi kỳ thật trong lòng rất tưởng gật đầu, nhưng cầu sinh dục làm nàng chỉ có thể nhu nhu nhỏ giọng nói thầm một câu: “Ta làm sao dám.”

“Người không dám?” Hạ Thừa Nam cười: “Còn có người Kiều Phi chuyệן không dám làm sao?”

Hắn lời nói có ẩn ý, ý có điều chỉ, Kiều Phi không biết đối phương có phải hay không là ám chỉ chính mình tối hôm qua đã làm phát rồ sự, tâm một chút liền hư.

Lúc này, bên ngoài có người gõ cửa.

Kiều Phi có điểm ngượng ngùng, thân thể theo bản năng muốn tránh, lại bị nam nhân khấn thật sự khẩn, vẫn cứ bảo trì cái này ái muội ngòi trên đùi tư thế ngênh đón từ ngoài cửa tiến vào người.

Tiến vào chính là Chử Diễm, hắn vào cửa sau nhìn đến ghế lô bỗng nhiên đi trống không người cập trước mặt dính vào cùng nhau nam nữ, lập tức minh bạch cái gì, không có lại hướng trong tiến, mà là lui ra phía sau một bước, tất cung tất kính:

“Ta ở bên ngoài chờ ngài.”

Hạ Thừa Nam gọi lại hắn: “Vừa rồi ngũ tiểu thư đi toilet còn không có trở về, người đi xem, tìm được nàng nói một tiếng, làm nàng cuối tuần thứ hai công ty ký hợp đồng.”

“Là.” Chủ Diễm gật đầu, rời khỏi ghế lô.

Hắn trầm thấp một tiếng trả lời, mặc danh liền cùng trong đầu nào đó thanh âm trọng điệp, Kiều Phi đôi mắt tròn to, không thể tin được quay đầu qua đi.

Là hắn?

Vừa rời cái kia trong WC nam nhân?!

Chủ Diễm đã lui ra, Kiều Phi còn thực khiếp sợ nhìn cửa vị trí.

Hạ Thừa Nam néo nàng cảm trở về chuyên: “Như thế nào, ta bí thư so với ta đẹp?”

“..... Người buông tay.” Kiều Phi nói thầm quay mặt đi, thầm nghĩ thật là có cái gì lão bản sẽ có cái gì đó bí thư, tam hỏa ca thoát nhìn khiêm khiêm quân tử ôn nhuận như ngọc, không nghĩ tới sẽ tiến WC nữ cùng người chơi kích hôn như vậy kích thích sự.

Hạ Thừa Nam không biết nàng suy nghĩ này đó tính toán, không buông ra, niết đến càng khẩn, hiện lên hứng thú hỏi:

“Vừa rồi không phải nói tìm được người muốn thế nào liền thế nào sao?”

Kiều Phi ngơ ngẩn, nhớ tới chính mình khoác lác, khí thế nhanh chóng nhược đi xuống, giống chỉ nhu nhược bất lực tiểu đệ con, lúng ta lúng túng nói: “Vậy người muốn thế nào.....”

Hạ Thừa Nam nheo lại hai mắt đánh giá nàng.

Kiều Phi trên người ăn mặc thật dày quần áo, khả năng chính mình cũng chưa phát hiện trong cổ nhiều điều vòng cổ.

Khóe môi ần ần một câu, Hạ Thừa Nam quán bình chính mình hai tay, hoạt động hạ xương cổ, thông thả ung dung ngữ khí:

“Tối hôm qua hầu hạ người một đêm, hiện tại cũng nên người hầu hạ ta.”

Hắn nói ái muội không rõ, nghe được Kiều Phi mặc danh liền lĩnh ngộ thành một chuyện khác, nàng suy đoán Hạ Thừa Nam cũng là ở dùng mịt mờ câu nói nhắc nhở hai người bọn họ tối hôm qua phát sinh quá sự.

Kiều Phi đầy mặt đỏ bừng, ấp úng: “Từ bỏ đi..... Một lần còn chưa đủ sao?”

Hạ Thừa Nam đậy mắt chột tăt: “Cái gì?”

Kiều Phi rốt cuộc vẫn là da mặt mỏng, lần đầu tiên trải qua loại sự tình này cũng không biết nên như thế nào đối mặt, nghiêm túc suy nghĩ sẽ, nàng từ trong bao nhảy ra chính mình tiền bao, lại từ bên trong rút ra một trương tạp, đưa cho Hạ Thừa Nam:

“Đây là ta sở hữu gởi ngân hàng, tám ngàn khối, đều cho người.”

“Có ý tứ gì?”

“Liên... Ta không phải cố ý muốn ngủ người.”

Hạ Thừa Nam nguyên bản là muốn cho Kiều Phi cấp chính mình xoa bóp vai, dấm dấm cánh tay, đến này một câu mới hiểu được Kiều Phi lý giải kia tầng ý tứ.

Hắn không hề chớp mắt nhìn chăm chăm gương mặt đỏ bừng cô nương, cười cười, lười nhác tiếp nhận tạp:

“Ta liền giá trị tám ngàn khối?”

Kiều Phi biết lấy Hạ Thừa Nam loại này đáng người, loại này nhan giá trị, liền tính đặt ở ngư. Lang cửa hàng kia cũng tuyệt đối là đầu bảng cấp bậc, huống chi hẳn không phải ngư. Lang, hẳn là số một thương vòng đại lão.

Tám ngàn giá cả ngủ hẳn cả đêm, Kiêu Phi biết là đã thương người, chính là ——

Nàng sợ hãi nhỏ giọng nói: “Đây là ta sở hữu gửi ngân hàng, lại nói.”

Thanh âm càng áp càng thấp: “Loại chuyện này, người không cũng sáng tới rồi sao.....”

“?”Hạ Thừa Nam sắp khí cười.

Sáng?

>Hẳn chưa cho ghen ra nội thương cũng may ngày thường thân thể tổ chất cường.

Không khí yên tĩnh vài giây, nam nhân không có ra tiếng.

Kiều Phi cũng không biết chính mình có phải hay không nói sai rồi lời nói, chỉ cảm thấy trước mặt ánh mắt kia phá lệ áp người, nàng cúi đầu, đang muốn một lần nữa nói điểm cái gì giảm xóc lẫn nhau chi gian xấu hổ, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên dùng một chút lực, đứng lên, đem nàng bế lên tới triều trên sô pha đi.

Mang theo cường thế, bá đạo, không dung cự tuyệt ham muốn chinh phục.

“Ta sai rồi sai rồi!” Kiêu Phi thân thể cứng đờ, tức khắc sợ hãi, cho rằng hẳn muốn tại đây mạnh mẽ cùng chính mình phát sinh cái gì, nàng lông mi cuốn trường tránh mau, ánh mắt diêm đạm đáng yêu, vội vàng vô tội phát ra xin tha tín hiệu: “Bá Bá ca không cần! Như vậy không tốt, người không chế hạ chính mình..... Người ——”

Bùm bùm nói không nói xong, Kiều Phi bị buông xuống.

Hạ Thừa Nam thập phần trấn định đem nàng đặt ở sô pha bên, thuận tiện xách lên trên sô pha nàng cặp sách ở trong tay ước lượng hai hạ, cười:

“Liên điểm này đồ vật người chuẩn bị đi đâu? Quá mọi nhà sao.”

“.....” Phong cách chuyển biến quá nhanh, Kiều Phi nhất thời ngơ ngác sửng sốt, không minh bạch hẳn có ý tứ gì.

Hạ Thừa Nam khẩu hảo tự mình tây trang, rồi sau đó giúp nàng bôi hảo bao, bình tĩnh nói: “Ta còn có việc, làm Chủ Điểm đưa người trở về.”

Dừng một chút, phảng phất thấy được Kiều Phi trong mắt nghi hoặc, hẳn quay đầu lại, ánh mắt ám trầm nhìn nàng:

“Người nói kia sự kiện, trừ phi người nguyện ý, nếu không sẽ không phát sinh.”

Kiều Phi ngơ ngác trương trương môi, vài giây sau phản ứng lại đây hẳn ý tứ trong lời nói, thần sắc có chút kích động:

“Người là nói chúng ta không có ——”

“Buổi tối ta sẽ đi Nhiệt Cách, người tốt nhất là ở hảo hảo đi làm, lại bị ta phát hiện người có này đó lung tung rối loạn tâm tư.....” Hạ Thừa Nam sửa sang lại hảo ăn mặc, sắc mặt nhàn nhạt quay đầu lại xem Kiều Phi, gần từng chữ một tựa cảnh cáo:

“Ta vừa rồi nói câu nói kia liền trở thành phế thải.”

Kiều Phi: “.....”

Đây là cái cái gì hỉ nộ vô thường nam nhân!

Vừa mới còn lời thề son sắt cùng chính mình bảo đảm, một giây đồng hồ không đến lại sắc mặt không thay đổi uy hiếp người khác!

Kiều Phi nghiến răng nghiến lợi rồi lại thực túng không dám mở miệng nói, dạ dày lúc này lại khó chịu co rút đau đớn lên, nàng mày nhíu hạ, phát ra một tiếng hít ngược khí lạnh thanh âm, Hạ Thừa Nam chú ý tới, hỏi nàng:

“Làm sao vậy?”

Kiều Phi trong lòng đặt khí, lười đến nói với hắn, liền nói câu: “Không có việc gì.”

Hạ Thừa Nam cũng không lại hướng nơi khác tưởng, hai người cùng nhau lên xe, Chử Diễm trước đưa hắn hồi công ty, rồi sau đó mới đưa Kiêu Phi hồi Hoa Dụ công quán.

Dọc theo đường đi hai người cũng không nói chuyện, Kiêu Phi thường thường từ kính chiếu hậu nhìn lén liếc mắt một cái Chử Diễm, trong lòng đối hắn có rất nhiều suy đoán.

Nàng nhớ rõ vừa rồi Hạ Thừa Nam đề qua một câu —— 【 ngũ tiểu thư đi toilet. 】

Cho nên ở trong WC cùng Chử Diễm kích hôn nữ nhân hắn là chính là cái này ngũ tiểu thư.

Ngũ gia trưởng tử bỏ tù, theo lý mà nói hiện tại Ngũ gia người hắn là hận thấu Hạ Thừa Nam, nhưng cái này nhị tiểu thư không thêm quan tâm tiếp tục cùng Hạ Thừa Nam làm buôn bán không nói, hiện tại còn cùng hắn bí thư có không muốn người biết bí ẩn quan hệ.

Kiều Phi yên lặng suy nghĩ một đường, tổng cảm thấy việc này kỳ quặc, nàng nghĩ ra một bộ 【 hào môn tiểu thư vi huynh báo thù, trong ngoài tiếp ứng chính chết kẻ thù 】 câu huyết cốt truyện, không cảm ẩn ẩn lo lắng

khởi Hạ Thừa Nam an toàn, nhưng lần trước nàng gặp qua cái kia ngô tiểu thư, rất là ưu nhã giỏi giang, từ bề ngoài tới nói, không giống cái loại này tâm cơ nữ nhân.

Xe chạy đến Hoa Dụ công quán, Kiều Phi dừng lại suy nghĩ, nhàn nhạt cảm tạ Chử Diễm sau xuống xe, Chử Diễm ở nàng đóng cửa khi bỗng nhiên kêu trạ nàng:

“Ba Ba tỷ.”

“A.” Kiều Phi sửng sốt: “Làm sao vậy?”

Chử Diễm muốn nói lại thôi, thanh âm có chút mỏi mệt, do dự sau một hồi mới nói ra một câu: “Nàng cùng hắc ca ca không giống nhau.”

“.....”

Kiều Phi biết Chử Diễm tâm tư cực kỳ tinh mịn, liền nàng đều phát hiện sự, đối phương khẳng định cũng đã sớm đoán được cái kia tránh ở trong WC người là chính mình.

Không có chỉ tên điểm họ, không có đem lời nói làm rõ, nhưng hai bên đều biết những lời này ý tứ.

Hoãn hoãn, Kiều Phi gật gật đầu: “Hóa ca, ta tin tưởng người lời nói, cũng tôn trọng người riêng tư... Nhưng, ta vẫn cứ hy vọng người có thể tự mình nói cho Bá Bá ca người cùng ngô tiểu thư quan hệ.”

Từ đáy lòng tới nói, liền tính lại tín nhiệm Chử Diễm, Kiều Phi cũng không nghĩ làm Hạ Thừa Nam ở vào chẳng sợ một tia nguy hiểm khả năng.

Chử Diễm lặng im một lát: “Sẽ.”

“Hảo.”

Tiền đi Chử Diễm, Kiều Phi trở lại ký túc xá, trốn chạy trò khôi hài chỉ náo loạn không đến ba cái giờ liền chào bế mạc.

Nàng quả nhiên trốn không thoát Hạ Thừa Nam ngũ chỉ sơn, mệnh trung chú định, liền tính nàng chạy ra, ông trời cũng sẽ làm nàng ngoan ngoãn chạy trốn tới trong tay của hắn.

Nhận mệnh thờ dài, Kiều Phi mở ra mỗ cơm hộp APP, buổi sáng đến bây giờ nàng cái gì cũng chưa ăn, ở hội sở vốn đang có thể uống một ngụm trà, kết quả bị Hạ Thừa Nam xuất hiện dọa đến trà cũng không cố thượng uống một ngụm.

Dạ dày một giờ trước liền bắt đầu ần ần làm đau.

Tối hôm qua cay độc cái lẩu thêm ướp lạnh bia, đến bây giờ tích mễ chưa tiến, Kiều Phi cũng biết chính mình liền tính dạ dày đau cũng là làm ra tới, nàng uống trước ly nước ấm, ấm ấm phóng túng một đêm dạ dày.

Sau đó ở APP xem thật lâu, lại một chút ăn uống đều không có, đến cuối cùng, miễn cưỡng cấp chính mình điểm phân lầu niêu mễ tuyến.

-

Buổi tối 6 giờ không đến, Hạ Thừa Nam kết thúc tổng công ty sự, chuẩn bị đi Nhiệt Cách chờ Kiều Phi, thuận tiện đem bên kia tích góp xuống dưới một ít văn kiện ký tên.

Đi trên đường, hắn riêng trải qua một nhà tiệm bánh ngọt, mua vài loại đương thời các nữ hài thích điểm tâm ngọt.

Giữa trưa Kiều Phi ở ghế lô ngồi xuống muốn ăn bánh kem tiêu biểu tình hắn còn nhớ rõ.

Sau lại một ngụm cũng chưa ăn thượng, cũng là vì chính mình.

Tới rồi Nhiệt Cách, hẳn trước xử lý công sự, Ngô Anh Tuấn lấy tới một xấp yêu cầu hẳn ký tên văn kiện, hai người tương đối mà ngồi, chính vội vàng, Ngô Anh Tuấn di động bỗng nhiên vang.

Hạ Thừa Nam không có để ý, cúi đầu xem văn kiện.

Ngô Anh Tuấn nhìn mắt điện báo, cố ý rất lớn thanh tiếp khởi điện thoại, “Kiều Phi a? Làm sao vậy?”

Hạ Thừa Nam ngồi bút nhẹ nhàng một đống.

“Lại thỉnh nghỉ bệnh? Nga..... Không thoải mái a.” Ngô Anh Tuấn vừa nói vừa xem Hạ Thừa Nam phản ứng, là ở báo cho, cũng là ở trưng cầu.

Quả nhiên, Hạ Thừa Nam lưu loát thêm xong một phần văn kiện sau, rũ mắt nhìn nhận: “Làm nàng lại đây, đến ta trước mặt tới nói nói là nơi nào không thoải mái.”

Giữa trưa đi thời điểm người còn hảo hảo, tung tăng nhảy nhót, tức chết hẳn đều được, hiện tại không biết lại ở nháo cái gì tiểu tính tình.

Hạ Thừa Nam làm Ngô Anh Tuấn treo điện thoại, hai người tiếp tục xử lý nổi lên văn kiện.

Nửa giờ sau, có người ở văn phòng ngoại gõ cửa.

Vừa rồi ở cùng Ngô Anh Tuấn thẩm tra đối chiếu văn kiện số liệu khi phát hiện tài vụ bộ ra một cái thập phần thái quá sai, này trực tiếp làm cho tháng này khoản co lại mấy trăm vạn, Hạ Thừa Nam giận tím mặt, hai cái phó giám đốc cũng đều nghe tin đuổi lại đây, hiện tại trong văn phòng, mọi người cúi đầu, đại khí cũng không dám ra một tiếng.

Nghe được tiếng đập cửa, Ngô Anh Tuấn tưởng làm người đi kêu tài vụ giám đốc lại đây, tiểu tâm đáp: “Tiến vào.”

Môn thật cẩn thận bị đẩy ra, qua vài giây, một cái tiểu thân ảnh bọc một kiện siêu trường áo lông vũ hiện tại quang hạ.

Hạ Thừa Nam ở công sự thượng, đặc biệt là đối ra loại này nhược trí sai lầm cấp dưới là thập phần thô bạo, hãn lưng dựa ở ghế trên ninh ấn đường, cũng không thèm nhìn tới liền đem văn kiện ném trên mặt đất:

“Người còn có mặt mũi lẫn tới đây?”

Kiều Phi bị chột nếu như tới bay đến bên chân văn kiện hoảng sợ, trước mắt nhoáng lên, nguyên bản liền có điểm không đứng được thân thể càng là run rẩy, gần như ngã xuống.

Nàng hoàn toàn không biết Hạ Thừa Nam vì cái gì sẽ sinh lớn như vậy khí, còn lấy đồ vật ném nàng.

Hãn chưa bao giờ sẽ như vậy đối chính mình.

Kiều Phi mặc danh có chút ủy khuất, hơn nữa dạ dày từng đợt năm khăn, đau đến nàng phía sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Căn khẩn run lên khớp hàm: “Không phải người để cho ta tới sao.....”

Thanh âm vừa ra Hạ Thừa Nam liền ngưng.

Hãn kinh ngạc xoay người, nhìn bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt cô nương, một khuôn mặt trắng bệch, còn mạo hiểm mồ hôi lạnh.

Hậu tri hậu giác phản ứng lại đây Kiều Phi hình như là thật sự bị bệnh, Hạ Thừa Nam bỗng chốc buông trong tay đồ vật, từ ghế trên cơ hồ là nhảy dựng lên đứng lên:

“Người làm sao vậy?”

Kiều Phi kỳ thật cũng không quá minh xác chính mình là nơi nào vấn đề, nhưng so với co rút đau đớn dạ dày, càng làm cho nàng khó chịu ủy khuất chính là Hạ Thừa Nam không tín nhiệm cùng vừa rồi kia thông đồ ập xuống nói.

Nàng quật cường nhấp khẩn môi: “Ta tới tìm Hạ tổng thỉnh nghị bệnh.”

“.....” Hạ Thừa Nam vừa nghe liền biết nàng đây là ủy khuất, cùng chính mình giằng co.

Cũng đích xác, hôm nay việc này là hấn sơ ý, hấn không chiếm lý.

Ngô Anh Tuấn bị Kiêu Phi này phó tái nhợt bộ dáng sợ hãi, thân là trực tiếp thủ trưởng, hấn theo bản năng đi đến Kiêu Phi trước mặt, hư chờ lấy nàng, rồi sau đó khẩn cấp gọi điện thoại thông tri: “Kia ai, tiểu trưởng a, mau làm trong tiệm y tế lão sư thượng một chuyển văn phòng lâu ba, nơi này ——”

Lời còn chưa dứt, Hạ Thừa Nam không kiên nhẫn đánh gãy cũng tiến lên một phen đẩy ra hấn: “Người tránh ra.”

Ở trong lòng đem chính mình mắng cái máu chó phun đầu sau, Hạ Thừa Nam thử đi ôm Kiêu Phi, tưởng đưa nàng đi bệnh viện, kết quả cô nương lại vẻ mặt khoảng cách cảm cự tuyệt.

“Hạ tổng hiện tại chuẩn ta giả sao?”

“..... Chuẩn.” Hạ Thừa Nam trong lòng áy náy hạ giọng: “Ta trước đưa người đi bệnh viện được không.”

Cô nương quay đầu liền đi, khuôn mặt nhỏ cố chấp lại quật cường: “Không. Dừng..”

“.....”

Các vị giám đốc ở đây cũng là xem đến như lọt vào trong sương mù, hai mặt nhìn nhau, đối hai người rốt cuộc là cái gì quan hệ về mặt mờ mịt.

Nhưng thực mau, bọn họ liền hoàn hoàn toàn toàn xem đã hiểu.

Mắt thấy Kiều Phi kéo một bộ bệnh ửng ửng thân thể còn ở cùng chính mình sinh khí, mềm không được, Hạ Thừa Nam trực tiếp mạnh bạo, tiến lên không nói hai lời chặn ngang bế lên nàng đi ra ngoài, ngữ khí cường ngạnh:

“Người cho ta đi trước xem bệnh!”

Mở cửa đóng cửa trong nháy mắt, ở đây giám đốc nhóm mơ hồ từ BOSS trong miệng nghe được một câu khó có thể tin chịu thua:

“...Xem xong rồi đánh ta mắng ta đều tùy người.”

Mọi người: “.....?!”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 32 Liêu Ba Mười Hai Thức

Chúng mục nhìn trừng hạ, luôn luôn lời nói lạnh nhạt không có gì nhân tình vị lão bản thế nhưng ôm một cái công nhân liền như vậy đi ra ngoài, mấy cái giám đốc nhìn đến trợn mắt há hốc mồm, hoãn hảo một trận cũng chưa hoàn hồn, trong đó một người phó giám đốc giương miệng hỏi:

“Đây là tình huống như thế nào, ta như thế nào có điếm xem không hiểu?”

Ngô Anh Tuấn rất cuộc là ngồi ở giám đốc vị trí thượng, so người khác nhiều vài phần trấn định, hắn lấy giấy sát vừa rồi khẩn trương ra tới một đầu hãn, báo cho bọn họ: “Tóm lại chuyện vừa rồi các người đều học thông minh điếm, coi như không thấy được.”

Mọi người đều gật đầu tán đồng, ai dám đi xen vào lão bản việc tư.

Chỉ là dừng một chút, Ngô Anh Tuấn lại ý vị thâm trường bổ câu:

“Nhưng nhìn đến cái kia cô nương về sau các người muốn khách khí điếm, không chừng khi nào chính là lão bản nương.”

“.....”

-

Hạ Thừa Nam ôm Kiều Phi từ lâu ba văn phòng công nhiên đi ra ngoài, tuy rằng cô nương vẫn luôn ở phản kháng, nhưng hãn sức lực đại, thả thái độ cường thế, Kiều Phi giãy giụa hai hạ liền từ bỏ.

Nàng bụng lại đói lại đau, giữa trưa điếm tới lẩu niêu mẽ tuyến ăn hai khẩu liền toàn phun ra. Chịu đựng ngủ một giấc nghĩ lên sau kiên trì đi đem lớp

học, kết quả rời giường sau thân thể hư đến không đứng được, dạ dày từng đợt trướng đau.

Cấp Ngô Anh Tuấn gọi điện thoại, lại đổi lấy một câu 【 Hạ tổng muốn đích thân nghe người nói nơi nào không thoải mái 】 nói.

Kiều Phi cũng là cái quật cường tính tình, nếu Hạ Thừa Nam không tin, liền tính bò cũng muốn bò qua đi chứng minh một chút chính mình trong sạch.

Kết quả vừa vào cửa đã bị người nam nhân này đổ ập xuống mặng không nói, còn hung thần ác sát lấy đồ vật ném chính mình.

Kiều Phi càng nghĩ càng sinh khí, càng nghĩ càng ủy khuất, dù sao cũng tránh không ra nam nhân ôm ấp, nàng đơn giản ôm gầy yếu dạ dày nhỏ giọng phát tiết: “Thổ phỉ! Cường đạo! Máu lạnh! Không nói lý!”

Hạ Thừa Nam mỗi cái tự đều nghe được.

Nhưng hẳn chỉ là nhỏ đến khó phát hiện cong môi, nhất nhất nhận lấy những cái đó xưng hô: “Ân, người mặng đều đối.”

Kiều Phi: “.....”

Trực tiếp từ lầu ba công nhân thang máy hạ bãi đỗ xe, đem Kiêu Phi đặt ở trên ghế phụ, khẩu hảo đại an toàn, Hạ Thừa Nam ở lái xe phía trước cấp Chủ Diễm gọi điện thoại.

“Thông tri một chút Bệnh viện, ta hai mươi phút sau đến.”

Treo điện thoại, xe chậm rãi sử ra Nhiệt Cách bãi đỗ xe, Kiêu Phi vẫn luôn đem mặt đối với chính mình cửa sổ kia đầu, không rên một tiếng, không nói lời nào, đầy mặt đều viết 【 ta ở sinh khí 】

Hạ Thừa Nam mã tay lái, thường thường xem một cái nàng, ở trong lòng cân nhắc như thế nào nhận cái sai mới được.

Toát ra cái này ý niệm sau Hạ Thừa Nam chính mình đều kinh ngạc.

Nhận sai?

Cái này từ ở qua đi hẳn hơn hai mươi năm trong thế giới là cũng không tồn tại, từ tiếp quản Hạ thị sau Hạ Thừa Nam thủ đoạn mọi người đều biết, ý chí sắt đá, tàn nhẫn độc ác, hẳn trong mắt trừ bỏ tiền cùng ích lợi, không có bất luận cái gì có thể ràng buộc đến chính mình tình cảm.

Nhận sai loại sự tình này, trước nay chỉ có người khác quý cùng hẳn nhận phân.

Hạ Thừa Nam nhú nhú mày, vì vừa rồi kia một khắc chính mình chủ động toát ra ý tưởng cảm thấy không thể tưởng tượng.

Nguyên lai thật sự nguyệt sẽ viên, người sẽ biến.

An tĩnh sẽ, hẳn triều nữ hài phương hướng nói:

“Ta không biết người thật sự bị bệnh.”

“Vừa rồi là ở xử lý công sự, người đột nhiên tiến vào.”

“...Là ta không đúng.”

Nghe được đứt quãng giải thích, Kiều Phi trong lòng cuối cùng dễ chịu điểm, nhưng lại không nghĩ nhanh như vậy liền lý Hạ Thừa Nam, miễn cho trường nam nhân chí khí, cảm thấy chính mình hảo hống.

Vì thế liền không rên một tiếng, tiếp tục bưng, tính toán đến bệnh viện lại nói.

Xe chạy đến trong thành nhân vật nổi tiếng chuyên chúc hòa thuận bệnh viện, Chử Diễm đã liên hệ hảo bệnh viện viện trưởng, cũng là Hạ gia tư gia bác sĩ đợi khám bệnh.

Xa hoa khám và chữa bệnh gian phảng phát tinh cấp khách sạn, bước vào tới kia một khắc Kiều Phi còn tưởng rằng đi nhầm địa phương.

Bệnh viện trưởng bắt đầu tưởng Hạ Thừa Nam thân thể không thoải mái, chờ biết là vì hấn mang đến cái này cô nương xem bệnh khi, trong ánh mắt hơi hơi toát ra một chút khác thường.

Nhưng hấn thực mau liền đem loại này cảm xúc che khuất, mỉm cười làm Kiều Phi qua đi, cẩn thận dò hỏi bệnh tình.

Bước đầu phán định Kiều Phi là một cái viêm dạ dày cấp tính, viện trưởng cho nàng khai một ít kiểm tra đơn, trong đó có hạng nhất là rút máu.

Kiều Phi nhìn khám và chữa bệnh đơn, định rồi ba giây, ngưng ngẩn hỏi viện trưởng: “Cái kia, nhất định phải rút máu sao?”

Viện trưởng: “Rút máu chủ yếu là bài trừ một chút người có hay không vi khuẩn cảm nhiễm, tỷ như ăn hư bụng linh tinh, liền phải cho người thua chất kháng sinh, phải đối chứng trị liệu, mới có thể hảo đến mau.”

Kiều Phi do do dự dự, muốn nói lại thôi: “Nga.....”

Nàng thật sự ngượng ngừng nói chính mình lớn như vậy sợ chọc châm, thượng một lần chích vẫn là sơ trung hai năm cấp, trường học tập thể đánh vắc-xin phòng bệnh, tất cả mọi người đánh xong, liền thừa nàng một cái không dám, hướng về phía trốn đến sân thể dục thượng, chủ nhiệm lớp đi theo nàng đuổi theo ba vòng cũng chưa đuổi theo, cuối cùng vẫn là xuất động thể dục lão sư đem nàng bắt được trở về.

Sau lại hai lão sư mạnh mẽ tả hữu đè nặng nàng đánh xong châm, Kiều Phi khóc đến kinh động toàn bộ niên cấp.

Kia sự kiện cấp Kiều Phi lưu lại rất sâu bóng ma, đặc biệt là hai cái nam lão sư tả hữu đè nặng nàng không buông tay, trơ mắt xem kim châm chọc đến chính mình trên người khi hình ảnh, sau lại rất nhiều năm đều làm nàng lâm vào ác mộng.

Cho nên mấy năm nay phàm là có cái đau đầu phát sốt, Kiều Phi đều là chính mình uống thuốc liền khiêng đi qua, cũng không dám vào bệnh viện. Hôm nay thật sự là dạ dày đau đến lợi hại, hơn nữa Hạ Thừa Nam cường thế trói nàng lại đây, nàng đều thiếu chút nữa đã quên bệnh viện còn có chích loại này đáng sợ sự.

Nhưng hiện tại viện trưởng cũng nói, phải đối chứng trị liệu mới hảo đến mau, Kiều Phi ở trong lòng ước lượng hạ, cảm thấy chính mình lớn như vậy, hẳn là sẽ không giống khi còn nhỏ như vậy ấu trĩ.

Còn không phải là chọc cái châm sao, coi như là bị ong mật chập một ngụm, chớp cái mắt liền đi qua.

Vì thế Kiều Phi căng da đầu đáp ứng, “Hảo đi, ở nơi nào trều?”

Viện trưởng chỉ vào một cái xinh đẹp đạo chữa bệnh và chăm sóc sĩ: “Người cùng nàng đi, nàng sẽ toàn bộ hành trình vì người phục vụ.”

“.....” Không hổ là tư gia bệnh viện, phục vụ tất cả đều là một chọi một.

Kiều Phi nga thanh, chuẩn bị đi theo đạo y đi ra ngoài, Hạ Thừa Nam lại không yên tâm giữ chặt nàng: “Ta cùng người cùng đi đi.”

Kiều Phi hảo tự còn chưa nói xuất khẩu, viện trưởng ở bên cạnh giành trước đã mở miệng: “Ngài vẫn là đừng đi, gần nhất lưu cảm nghiêm trọng, bệnh khu virus nhiều, rút máu thực mau, hai phút thì tốt rồi.”

Kiều Phi vừa nghe viện trưởng câu kia virus nhiều, lập tức liền cùng Hạ Thừa Nam lắc đầu: “Kia không cần, ta chính mình đi.”

Nàng đã bị bệnh, không nghĩ Hạ Thừa Nam lại bởi vì chính mình mà sinh bệnh.

Hạ Thừa Nam đốn sê, buông tay: “Hào, ta đây tại đây chờ người.”

“Ân.”

Kiều Phi đi theo đạo y rời đi, phòng khám liền thừa Hạ Thừa Nam cùng viện trưởng hai người, viện trưởng tựa hồ cũng tìm được rồi thích hợp thời cơ, đóng cửa lại hỏi:

“Tiểu Hạ tổng, vừa rồi vị kia là?”

Hạ Thừa Nam đối hẳn cái này đột nhiên vấn đề hơi hơi không vui.

Vấn đề này đáp án hơi chút sẽ xem mặt đoán ý người đều biết, là rõ ràng.

Hắn hỏi ra được đã nói lên tâm tồn nghi ngờ.

Hạ Thừa Nam cúi đầu đi xem chữa bệnh tạp chí, ngữ khí nhàn nhạt: “Người nhìn không ra tới?”

Viện trưởng lập tức minh bạch hẳn ý tứ, hẳn suy nghĩ một lát, nói cho hẳn:

“Văn gia phu nhân hiện tại cũng ở phòng bệnh ở, trước tuần tới.”

Hạ Thừa Nam mi một chọn, ngẩng đầu.

Mới nhất hẳn vội, căn bản không có đi chú ý Văn gia mẹ con sự, từ lần trước Văn Lễ Tiếp Diễn Tấu Hội sau khi kết thúc, Hạ Kiêu Quần cho nàng thiết trí một cái quỳ, cơ bản có thể bảo các nàng mẹ con tuổi già sinh hoạt

vô ưu, nhưng cũng là từ kia lúc sau, Hạ Kiêu Quần liền mượn bọn nhỏ trưởng thành vì từ, đem Văn Lễ Tiệp đưa về Văn gia.

Hắn hỏi: “Cái gì nguyên nhân tiến vào?”

“Kỳ thật cũng không có gì khuyết điểm lớn, nữ tính thời mãn kinh tổng hội có chút thân thể không khoẻ, hơn nữa nàng mấy ngày nay cảm xúc kích động, huyết áp liền cao điểm, hiện tại ở điều trị mấy ngày, không có gì vấn đề lớn.”

Hạ Thừa Nam nghe xong gật gật đầu, tiếp tục xem nổi lên tạp chí.

Không khí an tĩnh sẽ, viện trưởng lại thử thăm dò hỏi: “Ngài biết nàng vì cái gì cảm xúc kích động sao?”

Hạ Thừa Nam nhìn mắt đồng hồ, hai phút đã qua đi, Kiều Phi còn không có trở về.

Hắn hướng cửa vị trí xem qua đi, trong miệng lạnh lùng hỏi: “Người muốn nói cái gì liền nói, đừng một câu một câu bộ ta nói.”

Viện trưởng nghe ra hắn trong giọng nói không mau, biết chính mình lời nói có chút vượt rào, tuy rằng hắn là hạ nghe hai nhà vài thập niên tư nhân bác sĩ, nhưng những việc này cũng không nên hắn quản.

Vì thế đem đề tài chuyển qua: “Ta đi cách vách nhìn xem người bệnh, lập tức quay lại.”

Hạ Thừa Nam liêu liêu mí mắt: “Ân.”

“Đợi lát nữa.” Hắn trước sau có chút không yên tâm, “Rút máu ở đâu, người dẫn ta qua đi.”

Viện trưởng đang muốn nói chuyện, trong phòng môn bị mở ra, vừa rồi đạo y vẽ mặt vôi vàng tiến vào: “Kiều tiểu thư nàng!”

Hạ Thừa Nam trong lòng trầm xuống, lập tức đứng lên: “Làm sao vậy?”

Đạo y thở hỗn hển: “Nàng chạy! Không biết đi đâu!”

“.....” Hạ Thừa Nam ngơ ngẩn, tuy rằng không biết vì cái gì hảo hảo đi rút máu người chạy, nhưng hẳn vẫn là nhanh chóng vọt lên cởi áo khoác, một bên mặc thượng thân biên đi ra ngoài, “Các người là làm việc như thế nào?!”

Đạo y cũng thực vô tội: “Rút máu bác sĩ mới vệt ra châm mũi, Kiều tiểu thư liền cùng trận gió dường như chạy, ta.....”

Nếu không phải bởi vì đạo y là cái nữ nhân, Hạ Thừa Nam đã sớm mắng đi qua.

Hắn khắc chế trong lòng bất mãn, hắc một khuôn mặt ở bệnh viện hành lang tìm người, Kiều Phi không mang bao, di động không ở trên người, đánh không thông nàng điện thoại, chỉ có thể chậm rãi tìm.

May mắn buổi tối 8 giờ nhiều, tư nhân bệnh viện tới xem bệnh không nhiều lắm, lối đi nhỏ ngẫu nhiên xuyên qua năm sáu cá nhân, liếc mắt một cái là có thể thấy rõ ràng.

Hạ Thừa Nam một gian một gian xem, trước sau cũng chưa nhìn đến Kiều Phi bóng dáng, bên ngoài thiên lãnh, cô nương còn bệnh, hẳn lòng nóng như lửa đốt, rồi lại không thể không nhẫn nại tính tình tìm.

Ở phòng khám tầng này hành lang cuối, Hạ Thừa Nam đang muốn từ an toàn xuất khẩu xuống lầu tiếp tục tìm, bỗng nhiên bị một đôi tay kéo vào chỗ tối.

Hắn nhanh chóng quay đầu lại, liền thấy một cái tiểu đáng thương mắt trông mong so một cái im tiếng thủ thế:

>“Hư!”

Tìm được người, Hạ Thừa Nam đã sinh khí lại đau lòng, không cảm nhúu mà, thanh âm khẽ khẽ: “Người tại đây làm gì? Vì cái gì không đi rút máu?”

“Bá Bá ca.” Kiều Phi tránh ở hàng hiên, nơi này không có máy sưởi, nàng bị gió lạnh thổi ra thực trọng giọng mũi, nói chuyện đều mạo hiểm bạch khí: “Có thể không rút máu sao? Chúng ta đi trở về được không? Ta không đau, thật sự.”

Thấy nam nhân không nói lời nào, Kiều Phi hít hít cái mũi, nhỏ giọng: “Cầu người.”

Hạ Thừa Nam nghe ra nàng sợ hãi, tuy rằng hẳn vô pháp lý giải thành nhân đối loại này cơ bản chữa bệnh kháng cự nguyên tự nơi nào, nhưng hẳn vẫn là nhẫn nại tính tình hỏi: “Người sợ chích?”

Kiều Phi cắn môi, trầm mặc vài giây, thẹn thùng gật gật đầu.

“Vì cái gì sợ?”

Vì tranh thủ đến Hạ Thừa Nam đối chính mình lý giải, Kiều Phi không thể không thành thật công đạo chính mình hắc lịch sử.

Kết quả sau khi nghe xong Hạ Thừa Nam không chỉ có không có nửa điểm đồng tình đau lòng, còn nhìn không được cười.

“Làm hai cái lão sư đi theo người truy, người rất lợi hại a.”

Kiều Phi đắm chìm ở chính mình bi thảm chuyện cũ, phát giác người nam nhân này thế nhưng không có cùng chính mình sinh ra một chút cộng minh, tức khắc mắt hạnh trợn lên: “Hạ Thừa Nam người cười ta?!”

Hạ Thừa Nam lập tức dừng tươi cười, “Không cười, không cười.”

Hắn lôi kéo cô nương tay đi ra ngoài, “Ngoan, đi rút máu.”

Kiều Phi nóng nảy: “Như thế nào còn muốn trừu đầu, ta không đi! Người như thế nào đều không giúp đỡ ta!”

Hạ Thừa Nam không nghe nàng, cùng năm đó thể dục lão sư giống nhau, một chút tình cảm đều không nói lôi kéo nàng hướng rút máu địa phương đi, Kiều Phi cùng cái tiểu hài tử dường như mộng sau này lại, “Không cần, không! Muốn! Ô ô ô!”

Vì thế lối đi nhỏ thương tất cả mọi người đều nghiêng mắt nhìn chăm chú

Một cái thanh lãnh cao quý nam nhân thái độ kiên quyết, lôi kéo một cái khóc chít chít xinh đẹp cô nương, phong cách cực kỳ giống gia trưởng mang ba tuổi tiểu hài tử tới chích.

Đi đến rút máu chỗ, đạo y như trút được gánh nặng chào đón, cười hỏi: “Kiều tiểu thư người đi đâu?!”

Kiều Phi vừa thấy đến nàng liền phảng phất thấy được năm đó đè nặng chính mình lão sư, cả người lông tơ dựng thẳng lên, thân thể cực độ kháng cự.

Muốn khóc.

Hạ Thừa Nam đem nàng ấn đến cửa sổ ngồi xuống.

Rút máu cửa sổ tổng cộng có hai cái, Kiều Phi ngồi ở bên trái, Hạ Thừa Nam giúp nàng cởi quần áo, lộ ra muốn rút máu cái tay kia cánh tay, ở cái đệm thương phóng bình.

Sau đó, ở nàng bên cạnh vị trí ngồi xuống, đồng dạng vẫn khởi chính mình tay áo.

Vốn đang ở khóc chít chít Kiều Phi tức khắc sừng sốt, lực chú ý bị dời đi.

“Người làm gì?”

Hạ Thừa Nam: “Người không phải sợ sao, ta bồi người, người xem ta.”

Nói xong hắn triều rút máu hộ sĩ đuổi đi cánh tay: “Tới, cùng nhau trừu.”

Kiều Phi nhìn nam nhân mạch sắc hữu lực cánh tay ngơ ngẩn, nàng giật giật môi, trong lòng có chút xúc động, chính đi tới thần, hộ sĩ lấy miên thêm ở nàng tay trái nách chỗ tiêu độc, lạnh lẽo còn i-ốt lại đánh thức nàng ký ức, nàng thân thể run lên, cánh tay theo bản năng trở về súc.

Cơ hồ là đồng thời, một bàn tay đuổi tới dặt lấy nàng phóng không tay phải.

Mười ngón giao khẩu, gắt gao nắm ở bên nhau.

“Đừng sợ, ta ở.”

Nam nhân trầm thấp thanh âm lặng lẽ truyền lại lực lượng cùng ấm áp, Kiều Phi mặc danh an tâm thả lỏng lại, liền tại như vậy lơ đãng trong nháy mắt, kim đâm đi vào.

Không có trong tưởng tượng như vậy đau, chỉ là một chút, bị cái gì đâm hạ cảm giác.

Kiều Phi nguyên tưởng rằng chính mình còn sẽ giống khi còn nhỏ, kêu thảm thiết đến chính đồng lâu đều nghe được đến, nhưng giờ khắc này nàng lại dị thường bình tĩnh, bình tĩnh đến kỳ cục.

Nàng không dám nhìn tới chính mình, tầm mắt ngừng ở Hạ Thừa Nam cánh tay thượng.

Ổng tiêm một chút một chút từ hãn trong thân thể rút ra màu đỏ huyết, là cực nóng, nhiệt liệt.

Kiều Phi có thể cảm giác được.

Tựa như giờ phút này nắm chính mình cái tay kia giống nhau, tuy rằng bá đạo cường thế, lại trầm ổn hữu lực, mang theo làm nàng tâm động không thôi độ ấm.

Không tự giác khuất khuất tay, lại bị cầm thật chặt.

Nàng không hề động, liền như vậy tùy ý đối phương nắm, ở như vậy bình tĩnh gọn sóng thời khắc, lạng lẽ quyết định một ít việc.

Vài giây sau, hộ sĩ nói: “Được rồi, nửa giờ sau đạo y sẽ đem kết quả đưa cho ngài.”

.....

Viện trưởng cấp Kiêu Phi an bài một gian phòng nghỉ, Hạ Thừa Nam đem nàng mang qua đi, Kiêu Phi trong lòng trang tiểu tâm tư, một đường không nói chuyện, nằm xuống tới sau Hạ Thừa Nam cho nàng đỡ chén nước.

Nàng nhấp nhấp môi, cổ ý không tiếp, đôi mắt hướng hãn chớp.

Hạ Thừa Nam lập tức minh bạch nàng ý tứ, dừng một chút, đem cái ly đưa đến miệng nàng bên.

Kiều Phi cảm thấy mỹ mãn thấu lên rồi uống lên hai khẩu, liếm liếm ướt át môi, lại nói: “Đói bụng.”

“.....” Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ sủng thanh: “Muốn ăn cái gì?”

Có lẽ là đói bụng một ngày nguyên nhân, cô nương nghiêng đầu suy nghĩ hạ, “Ngọt.”

Hạ Thừa Nam đem cái ly đặt lên bàn, “Tại đây đợi đừng lộn xộn, ta lập tức quay lại.”

“Úc.” Kiều Phi trong lòng ngọt tư tư.

Một cái dặt tay, không ngừng hóa giải đêm nay sở hữu không mau, thậm chí vô hình trung còn đi nhanh kéo gần lại hai người chi gian khoảng cách.

Từ trước đối hẳn sở hữu do dự, rối rắm, không dám tới gần, đều ở vừa mới kia một câu 【 đừng sợ, ta ở 】 trung tan thành mây khói.

Kiều Phi cảm thấy chính mình phảng phất bị đả thông tình yêu hai mạch Nhâm Đốc, nháy mắt toàn thân thông thấu, dạ dày cũng không đau, thần thanh khí sáng, lập tức vòng quanh bệnh viện chạy mười vòng cũng không có vấn đề gì!

Nàng nằm ở trên sofa, ngọt đắm chìm ở thế giới của chính mình chờ Hạ Thừa Nam trở về, hoàn toàn không chú ý môn bị người đẩy ra, từ bên ngoài tiến vào một cái trung niên phụ nhân.

Văn mẫu từ hộ sĩ kia nghe nói Hạ Thừa Nam mang theo cái cô nương tới bệnh viện sự, nàng trong lòng vẫn luôn vì nữ nhi ghen một hơi, cũng không là không nghe khuyên bảo từ phòng bệnh tìm lại đây.

Kiều Phi nhìn đến đột nhiên xông tới xa lạ nữ nhân, bắt đầu tưởng ai đi nhầm phòng, cũng không quá để ý, kết quả đối phương thông thả đi thông thả đến nàng trước mặt, dùng một loại thập phần trên cao nhìn xuống khinh thường miệng lưỡi hỏi:

“Người chính là thừa nam bao dưỡng cái kia sinh viên?”

Kiều Phi vừa nghe liền phản ứng lại đây đây là hướng chính mình tới.

Nàng nhíu mày ngẩng đầu, trên dưới đánh giá phụ nhân, qua sẽ dời đi tầm mắt, nhàn nhạt nói: “Người ai a?”

Đối phương tuy rằng là trưởng bối, nhưng nàng cũng chưa tính toán cấp chính mình thể diện, Kiều Phi tự nhiên cũng sẽ không đối nàng nhiều ba phần lễ kính.

Nằm mơ đầu.

Kiều Phi một mở miệng hoàn toàn phù hợp một cái không hiểu lễ nghĩa gà rừng đại học học sinh thân phận, Văn mẫu khẽ cười một tiếng, “Xem ra thừa nam cũng là đầu óc không thanh tỉnh, cứ nhiên sẽ vì người loại này hoa đại cỏ đại cùng lễ tiếp công nhiên phải sạch quan hệ, được rồi, nhìn đến người chân nhân ta cũng coi như yên tâm, liền người như vậy, thừa nam nhiều nhất chơi ba tháng.”

Văn mẫu nói xong xoay người muốn đi, Kiều Phi lại ai thanh: “Ngài đợi lát nữa.”

Nàng chậm rãi đứng lên, cười như không cười: “Ta như vậy, là loại nào?”

“Tưởng thấy người sang bắt quàng làm họ, ý vào tuổi trẻ xinh đẹp muốn gả nhập hào môn tam lưu nữ nhân.” Văn mẫu không chút nào dấu diếm chính mình đối Kiều Phi coi khinh, nàng châm biếm gợi lên môi: “Tiểu cô nương, đừng quá lòng tham, có chút người không chiếm được, vốn là không xứng được đến, muốn học hội kiến hảo liền thu, đừng quá si tâm vọng tưởng.”

“Ân.” Kiều Phi lẳng lặng nghe nàng nói xong, hãy còn diếm vài cái đầu: “Cũng là.”

Văn mẫu tuổi trẻ khi là đi theo Văn Lễ Tiếp phụ thân vào Nam ra Bắc hỗn ra tới, nói chuyện thời điểm còn mang theo tuổi trẻ khi tàn khốc, giống nhau cô nương nghe được nàng này vài câu kẹp dao giấu kiếm nói, đã sớm dọa đến không dám hé răng.

Cho nên Kiều Phi hiện tại cái này phản ứng Văn mẫu một chút đều không ngoài ý muốn, nàng thậm chí còn có vài phần đắc ý.

Nàng đau lòng chính mình nữ nhi, rõ ràng nửa cái chân đã bước vào Hạ gia đại môn, lại bị cái này chướng ngại vật hung hăng ngăn lại, trước đó không lâu Hạ Thừa Nam còn không thể hiểu được thông qua công ty tuyên bố cùng Văn Lễ Tiệp chỉ là bằng hữu bình thường quan hệ thanh minh.

Thanh minh vừa ra, chính mình nữ nhi ở trong vòng không biết ăn nhiều ít cười.

Văn mẫu còn muốn chế nhạo Kiều Phi vài câu, Kiều Phi bỗng nhiên triều nàng phương hướng đi tới: “A di, ta cảm thấy ngài nói được đặc biệt đối.”

Cô nương vừa đi vừa nói chuyện, không chút hoang mang, chắc chắn tự tin từ nàng vai bên cạ qua, Văn mẫu mơ hồ cảm thấy không đúng, đi theo nàng lời nói quay đầu lại, đột nhiên phát hiện các nàng thảo luận nam nhân sớm đã đứng ở phía sau, thả sắc mặt ám trầm, hiển nhiên khó chịu.

Nàng sửng sốt: “Thừa nam?”

Hạ Thừa Nam đi tranh bãi đỗ xe, đem buổi chiều cấp Kiều Phi mua kia một hộp đồ ngọt mang lên, mới vừa đi tới cửa liền nghe được bên trong lạnh giọng trách cứ Kiều Phi quen thuộc thanh âm.

Phản ứng lại đây là Văn mẫu tới tìm phiền toái, hần lập tức đẩy cửa tiến vào, tưởng giúp Kiều Phi giải vây, kết quả nàng lại ánh mắt ám chỉ hần không cần ra tiếng.

Hạ Thừa Nam biết Kiều Phi hần là có ý nghĩ của chính mình, liền không có nhúng tay, tràn đầy hứng thú mà chờ xem nàng muốn như thế nào vì chính mình hòa nhau này một ván.

Cô nương lúc này chậm rãi đi đến hẳn bên người, ngoan ngoãn vẫn thượng cánh tay hẳn, thân thể dính dựa đi lên, dừng một chút, bỗng nhiên làm nũng hé miệng:

“A ——”

Văn mẫu không biết nàng muốn làm gì, nhưng không một hồi, Hạ Thừa Nam giống như hoàn toàn hiểu nữ hài ý tứ dường như, cam tâm tình nguyện từ hộp móc ra một khối tiểu điểm tâm, đưa đến miệng nàng.

Văn mẫu xem ngậy người: “.....”

Kiều Phi nhai hai khẩu, cười tùm tùm: “Ngài gia nghe tiểu thư được không?”

Ngụ ý, ta cái này tam lưu nữ nhân có bản lĩnh làm cái này tôn quý nam nhân uy ta ăn cái gì, nhà người nữ nhi đâu?

Văn mẫu lửa giận khó thở: “Người ——”

“Cho nên a.” Kiều Phi rũ mắt, bình tĩnh chấp thượng Hạ Thừa Nam tay, giống vừa rồi rút máu khi hẳn nắm nàng giống nhau, mười ngón gắt gao tương khẩu:

“Nghe tiểu thư không chiếm được, vốn là không xứng được đến, tốt nhất cũng đừng lại si tâm vọng tưởng, bởi vì ——”

Nàng ngẩng đầu, khóe mắt giống trăng non giống nhau cong, mắt lại bình tĩnh rõ ràng, là chưa bao giờ từng có khẳng định cùng kiên định:

“Hẳn là của ta.”

Nói xong, cô nương xoay người cùng bên người nam nhân chớp chớp mắt:

“Hạ Thừa Nam.”

“Từ giờ trở đi, ta chính thức tiếp thu người theo đuổi.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 33 Liêu Ba Mười Ba Thức

Văn mẫu về điểm này ý thế hiệp người ý niệm căn bản không có dọa đến Kiều Phi, tương phản, nàng chiêu số Kiều Phi xem đến rõ ràng.

Tưởng từ thân phận thượng áp chế cùng đả kích người khác, lại không biết người khác cũng từng xuất từ hào môn, vô luận là lễ nghĩa vẫn là nội hàm đều chút nào không thua chính mình nữ nhi.

Nàng cao ngạo, Kiều Phi có rất nhiều tư bản càng cao ngạo.

Cho nên nàng chiếu đối phương chỗ đau hung hăng chọc đi, trực tiếp mệnh trung, tức giận đến Văn mẫu nửa ngày nói không nên lời nửa câu lời nói, thật mạnh quăng ngã môn rời đi.

Hoàn thành xinh đẹp phản kích, Kiều Phi hướng Văn mẫu đi phương hướng mắng lão yêu bà, bên cạnh Hạ Thừa Nam lại hòa nhau nàng mặt, thanh lãnh con người nổi lên như có như không cười.

“Nhìn ta.”

Hắn ái muội ôm nàng eo, kéo gần, thấp thấp từ thanh:

“Vừa rồi nói chính là thật sự sao?”

Phòng nghỉ vốn dĩ liền không lớn, đóng cửa lại một mảnh yên tĩnh, nam nhân thân hình che khuất duy nhất một chút ánh sáng, Kiều Phi bị chống, hô hấp hẳn trên người hương vị.

Nam nhân thành thực hormone, thêm một chút nhàn nhạt mùi thuốc lá, hỗn hợp thành độc nhất vô nhị mê người hơi thở.

Kiều Phi không hề sức chống cự, từ lúc bắt đầu chính là.

Má nàng hơi nhiệt, tay chậm rãi leo lên Hạ Thừa Nam eo, hướng lên trên, cuối cùng ôm lấy hăn cổ.

Ngẩng đầu, mềm mại thanh âm: “Hạ tổng, ta mạnh miệng đã thối ra khẩu, người phải cho ta điểm mặt mũi úc.”

Nói xong, cô nương nhón chân tiêm, ở hăn trên môi nhẹ điểm một cái chớp mắt: “Về sau chỉ cho thích ta một người, bằng không Ba Ba tỷ đối với người không khách khí.”

Được đến đáp án Hạ Thừa Nam khước miệng rất cuộc nhẹ nhàng gọi lên.

Bốn mắt nhìn nhau, trong lòng ngực cô nương ánh mắt liễm diễm động lòng người, là chính mình khát vọng đã lâu mềm mại.

Hăn nghiêng đầu, không chút do dự nghiêng nàng cánh môi áp xuống đi.

Đồ ngọt hộp bang tháp một tiếng rơi trên mặt đất, lại không người chú ý. Giờ khắc này bọn họ đều không có tâm tư lại đi xem khác sự, tưởng những người khác. Trong phòng chậm rãi bị môi răng giao triền thanh âm bao phủ, hô hấp lửa nóng, độ ẩm lên cao.

Đây là một cái đợi thật lâu, thuộc về lẫn nhau chính thức hôn.

Cuối cùng, Hạ Thừa Nam bám vào Kiêu Phi bên tai nói nói mấy câu, Kiêu Phi mặt đỏ, vui sướng bên trong mang theo thiếu nữ then thùng:

“Hừ, người miệng mạt mạt đi.”

Nam nhân đem nàng ấn đến trong lòng ngực, “Ân.”

Ngay sau đó lại lần nữa tham lam phủ lên nàng môi: “Còn tưởng lại mạt mạt một chút.”

Kiều Phi: “.....”

-

Tình yêu cuồng nhiệt phảng phất có thể trị bệnh, Kiều Phi dạ dày viêm bằng vào Hạ Thừa Nam mỗi ngày như thế nào đều sẽ không nị hôn môi cùng ôm, không thuốc mà khỏi.

Thời gian đi tới này một năm cuối cùng một ngày, vượt đêm giao thừa, không trung từ buổi sáng liền phiêu nổi lên bông tuyết, cả tòa thành thị bị tuyết bao trùm, nơi nơi đều tràn đầy lãng mạn hương vị.

Hạ Thừa Nam mới từ nơi khác đi công tác trở về, ở công ty khai xong sẽ sau, mã bất đình đề sẵn cơm trưa thời gian cùng Kiều Phi chạm vào một mặt.

Hai người một ngày không thấy như cách tam thu, Kiều Phi ngồi vào trong xe tựa như chỉ tiểu miêu dường như chui vào Hạ Thừa Nam trong lòng ngực làm nũng:

“Không phải nói tốt liền đi hai ngày sao, như thế nào ba ngày mới trở về.”

Hạ Thừa Nam lái xe, một bàn tay còn dang ra tới sờ nàng lông xù xù đầu:

“Tưởng ta?”

Kiều Phi mếu máo, không nói lời nào, ghé vào trong lòng ngực chơi hân tây trang thượng nút thắt.

Qua một hồi lâu mới sâu kín nói: “Người không ở ta đi làm cũng chưa kính.”

Cô nương nói ần ần mang theo một chút không vui, Hạ Thừa Nam minh bạch này bên trong nguyên nhân, hân vừa trở về liền nghe tề buổi nói trong tiệm một ít nhàn ngôn toái ngữ.

Xe ngừng ở chỗ nhà ăn bãi đỗ xe, Hạ Thừa Nam đem Kiều Phi đỡ ngồi xong, nhìn nàng:

“Chịu ủy khuất?”

Kiều Phi ánh mắt lập loè hạ, lập tức cười nói: “Không có a?”

Như là sợ Hạ Thừa Nam không tin dường như, nàng đi niết hấn mặt, nhếch lên môi: “Được rồi được rồi, làm người kiêu ngạo một chút, ta chính là tưởng người.”

Nhìn ra vẻ nhẹ nhàng cô nương, Hạ Thừa Nam không rõ nàng vì cái gì không cùng chính mình nói thật.

Nhưng nếu nàng không muốn nói, hấn liền cũng không miễn cưỡng đuổi theo hỏi.

Tiện lợi làm cái gì cũng không biết, nhẹ nhàng ở Kiều Phi nhếch lên trên môi hôn hạ: “Ngoan, ta cũng tưởng người.”

Hai người đến nhà ăn điểm một phần tình lữ phần ăn, ở ghế lô người uy ta một ngụm, ta uy người một muống, ăn thật sự là tình thú, Kiều Phi tâm tình chậm rãi biến hảo, ăn đến vui vẻ thời điểm thuận miệng vừa hỏi:

“Đêm nay vượt năm, người sẽ đến trong tiệm sao?”

Nàng biết Hạ Thừa Nam vội, liền này một vòng đã bay vài cái thành thị, cho nên ngượng ngùng hỏi 【đêm nay vượt năm, người có thể bồi ta sao】 nói như vậy.

Làm loại này vị trí nam nhân bạn gái, liền phải gánh nổi sau lưng sở hữu nhượng bộ cùng lý giải.

Hạ Thừa Nam đốn một lát, có chút tiếc nuối nói: “Buổi tối muốn cùng một cái quan trọng hộ khách gặp mặt, khả năng không được.”

“Như vậy a.” Kiều Phi đậy mắt nhanh chóng hiện lên một chút thất vọng, nhưng bất quá nửa giây liền thu hồi, một lần nữa thay tươi cười:

“Ta đây chờ người ăn khuya?”

Hạ Thừa Nam nhìn cô nương chờ mong ánh mắt, không đành lòng cự tuyệt: “Hào.”

Quả nhiên, Kiều Phi chính là dễ dàng như vậy thỏa mãn, tức khắc lại cao hứng lên: “Ta đây trước hết nghĩ tưởng buổi tối ăn cái gì, hắc hắc.”

Cô nương này vài giây biểu tình biến hóa Hạ Thừa Nam thu hết đậy mắt, hẩn uống lên nước miếng, ánh mắt lạc hướng ngoài cửa sổ, trong mắt ngậm một chút gần như không thể phát hiện cười, không nói chuyện nữa.

-

Buổi tối 7 giờ, Nhiệt Cách.

Nhiệt Cách làm trong thành đứng đầu hộp đêm, vẫn luôn là những người trẻ tuổi kia tụ ở bên nhau vượt năm đứng đầu nơi đi, lần này công ty càng là hoa vốn to thỉnh Anh quốc trứ danh Điện Âm giáo phụ Walker tới hiện trường biểu diễn, sáng sớm liền hấp dẫn rất nhiều fans chú ý.

Walker là toàn cầu Điện Âm người yêu thích sùng bái cấp đại sư nhân vật, này trong đó cũng bao gồm Kiều Phi, nàng đã sớm chuẩn bị tốt vượt đêm giao thừa cái gì đều không làm liền ở phía trước bài quỳ lạy đại sư hiện trường, nhưng không nghĩ tới Walker ba ngày tiến đến trong tiệm diễn tập sau đưa ra muốn một cái trợ thủ hợp tác.

Sau đó, Ngô Anh Tuấn không chút suy nghĩ liền khâm điểm Kiều Phi.

Có thể cùng Walker cùng nhau hợp tác là sở hữu DJ đều tha thiết ước mơ sự, chẳng sợ chỉ là giúp đại sư sát cái hãn đều có thể đi ra ngoài thối mẩy

năm ngư. Kiều Phi ở trong tiệm tư lịch nhất thiên, lại có thể mặc danh quán thượng loại chuyện tốt này, vài cái DJ đều không quá chịu phục, ám mà xa lánh nổi lên nàng.

Hơn nữa phía trước Hạ Thừa Nam từ văn phòng đem nàng ôm đi ra ngoài sự, tuy rằng mấy cái giám đốc khẩu phong đều thực khẩn, nhưng vẫn cứ ngăn không được người nhiều mắt tạp, sau lại một truyền mười mười truyền trăm, sự tình cũng truyền ra vài cái phiên bản.

Hai việc trước sau một liên hệ, khó tránh khỏi sẽ có người mượn đề tài, nói Kiều Phi vì cầu thượng vị không tiếc đi văn phòng sắc dụ lão bản. Vì thế hai ngày này, vô luận là bị cướp đi cơ hội DJ đồng sự vẫn là âm thầm ái mộ Hạ Thừa Nam nữ diễn viên, đều sẽ cố ý vô tình kéo dẫm Kiều Phi, tìm nàng phiền toái.

Nhiệt Cách vốn dĩ chính là một cái tiểu xã hội, có quang địa phương liền có bóng dáng, hưởng chi như vậy một cái đại hình hội sở, bên trong càng là rất nhiều tiểu tập thể.

Từ trước Kiều Phi thấp thấp giọng, không chống đỡ bất luận kẻ nào lộ, cho nên cùng mỗi người cũng đều hòa hòa khí khí, nhưng hiện tại nàng bỗng nhiên lướt qua đông đảo lão tư lịch DJ, trực tiếp thượng vị làm đại sư trợ thủ, còn không thể bài trừ là sắc dụ lão bản đối lấy, làm rất nhiều người đều âm thầm khinh thường cùng khinh bỉ.

Đêm nay là vượt đêm giao thừa, cũng là Kiều Phi đi theo đại sư loang loáng sáng lên nhật tử, bao nhiêu người đổ mắt.

>Hậu trường, diễn viên chức nhóm đều ở từng người chuẩn bị. Kiều Phi ở chính mình nhất quán ngời vị trí thượng hoá trang, bỗng nhiên Lữ Thiển liền tế lại đây, “Ngượng ngừng nhường một chút, ta đợi lát nữa trước mở màn, ta cần dùng gấp.”

Lữ Thiến là trong tiệm nào đó giám đốc chất nữ, đơn vị liên quan, Kiều Phi lười đến cùng nàng tranh, liền hướng bên cạnh dịch một vị trí, kết quả tiểu Lữ lại đổ lại đây: “Nơi này ta ngồi, cảm ơn.”

Mấy ngày nay chính là này hai người dầm Kiều Phi dầm đến nhất hung, Lữ Thiến ý vào chính mình là đơn vị liên quan, ở đây tử vẫn luôn đều thực kiêu căng, tiểu Lữ là nàng trung thành nhất tùy tùng.

Kiều Phi vốn định lời đồn đãi truyền hai ngày cũng liền đi qua, hơn nữa Hạ Thừa Nam ở đi công tác, nàng không nghĩ đem sự tình nháo đại làm hấn lo lắng, liền vẫn luôn không cùng các nàng so đo, nhưng hiện tại đối phương không những không có chuyển biến tốt liền thu, ngược lại càng thêm không kiêng nể gì.

Kiều Phi cảm thấy chính mình liền sắp nhịn không được bạo phát.

Nhưng hôm nay là vượt đêm giao thừa, bên ngoài khách nhân đã toàn bộ chen đầy, hết thầy đều có điều có tự mà tiến hành. Một giờ sau nàng liền phải cùng toàn cầu đỉnh cấp Điện Âm đại sư cùng đài đánh đĩa, này có lẽ là nàng DJ kiếp sống nhất quang vinh một đêm, nàng hiện tại tái sinh khí cũng cần thiết nhẫn qua đi, thu sau lại tính số.

Vì thế Kiều Phi không hé răng, tìm một cái không ai ngồi góc vị trí ngồi xuống đi. Nhưng kia hai nữ nhân lại không thuận theo không buông tha, ở bên cạnh không ngừng lời nói trào phúng, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe

---

“Ngày thường thấy ai đều cười tùm tùm một bộ phúc hậu và vô hại bộ dáng, thật không thấy ra tới trong xương cốt như vậy tao.”

“Cũng không phải là sao, rõ ràng biết lão bản có bạn gái còn hướng lên trên phác, quái không biết xấu hổ.”

“Không hưởng thưởng phác đêm nay có thể lên đài sao? Người ghen ghét người cũng đi phác bái.”

“Thiệt, ta nhưng làm không được cái loại này mất mặt sự.”

Hai người kẻ xướng người hoạ, cơ hồ ở hậu đài người đều nghe được đến, nhưng lại không ai đứng ra giúp Kiều Phi nói chuyện.

Kỳ thật đại bộ phận người đối Kiều Phi sự là trung lập, tức không liên quan ta sự tình quan ta đánh rắm thái độ. Nhưng hiện tại mọi người tập thể trầm mặc, nhiều ít cũng là vì Lữ Thiến đơn vị liên quan thân phận.

Đều tưởng bo bo giữ mình, đều không nghĩ chảy hỗn thủy.

Chói tai nói không ngừng truyền tới trong tai, Kiều Phi đã dùng hết lớn nhất khí độ đi chịu đựng, nàng cũng biết này hai người chính là ở cố ý kích chính mình, muốn cho nàng không chế không được chính mình cảm xúc, tốt nhất là khí đến lên không được đài cái loại này.

Kiều Phi đều biết, nhưng nàng thật sự là nhịn không được.

Ở Lữ Thiến sinh động như thật miêu tả chính mình là như thế nào câu dẫn Hạ Thừa Nam khi, Kiều Phi bang một tiếng đem trong tay hoá trang xoát thật mạnh nện ở trên bàn.

Rồi sau đó lạnh lùng quay đầu lại, nhìn Lữ Thiến:

“Con mắt nào của người nhìn đến ta câu dẫn Hạ tổng?”

Nàng xác không chế không được đứng lên, lồng ngực hỏa khí khắp nơi loạn dũng, đi đến Lữ Thiến trước mặt xả nàng đứng dậy: “Tới tới, người nói cho ta nghe một chút, người là tránh ở bàn làm việc hạ vẫn là giấu ở cái nào góc xó xinh nhìn đến ta câu dẫn hần?!”

Lữ Thiến trào Kiêu Phi vài thiên Kiêu Phi cũng chưa hé răng, nàng cho rằng Kiêu Phi là một con mềm mại dương, cho nên càng thêm kiêu ngạo. Nhưng trước mắt nàng lại đột nhiên phản kích, thả lời nói sắc bén, rất có muốn cùng chính mình công khai xé trận trượng.

Lữ Thiến ngăn ngui sừng sốt vài giây, trấn định ném ra Kiêu Phi tay: “Trang cái gì trình tiết? Bao nhiêu người đôi mắt đều nhìn đến người ôm Hạ tổng cổ hạ lâu, người nhưng đừng nói cho ta người là Hạ tổng bạn gái, hẳn ở sủng người chơi công chúa ôm đâu.”

Nói xong nàng trắng Kiêu Phi liếc mắt một cái, ôm ngực cười nhạt một tiếng: “Còn có mặt mũi nhảy ra tẩy chính mình.”

Lữ Thiến làm bộ muốn tiếp tục ngồi xuống đi, Kiêu Phi lại chen chân vào đá văng nàng dưới thân ghế, phi khai ghế phanh đụng phải tường, Lữ Thiến bị dọa đến cả kinh: “Người mẹ nó muốn làm gì? Đừng cùng ta tại đây giường oai, này nhưng không ai quán người!”

“Dùng đến người quán?” Kiêu Phi đi phía trước đi rồi một bước, lạnh nhạt nói:

“Ta chính là Hạ Thừa Nam bạn gái, như thế nào, người không phục sao?”

Lữ Thiến sừng sốt một cái chớp mắt, ngay sau đó che miệng cười khai: “Người mau đừng cười chết ta, nếu trước giường liền tính bạn gái, Hạ Thừa Nam không biết có bao nhiêu bạn gái!”

“.....”

Kiêu Phi nghe thế câu nói trong lòng mạc danh ninh hạ, rõ ràng vừa rồi còn thực cứng khí muốn thu thập Lữ Thiến, suy nghĩ lại bỗng nhiên bị những lời này nhẹ nhàng quấy rầy, phân tâm.

Lên giường, đây là một cái mẫn cảm đề tài.

Hạ Thừa Nam là một cái người trưởng thành, một cái có bình thường nhu cầu thành niên nam nhân, hẳn cái kia vị trí, nhiều ít nữ nhân tre già măng mọc đưa lên đi, liền tính ở nhận thức Kiều Phi phía trước cùng nữ nhân khác thượng quá giường, Kiều Phi cũng có thể lý giải.

Nhưng tưởng tượng đến hẳn từng ở nữ nhân khác trên người lưu luyện quá, Kiều Phi tâm liền ngăn không được khó chịu lên.

Nàng môi giật giật, trong lòng bỗng nhiên liền rất hụt hẫng, vừa rồi dâng lên tràn đầy chiến đấu dục cũng một giây mất tinh thần đi xuống, không có sức mạnh.

Hứng thú thiếu thiếu xoay người rời đi, nàng nhàn nhạt lưu lại một câu:

“Tùy tiện người, tin hay không tùy thích đi.”

Lữ Thiển tưởng chính mình xé thẳng, đặc ý không được, ở sau người kêu gào:

“Quý tài tin người, có bản lĩnh làm Hạ tổng đứng ra thừa nhận người là hẳn bạn gái a, đơn phương trang bức ai sẽ không, ta mẹ nó vẫn là Hạ tổng bạn gái đâu, chúng ta cũng ngủ quá a.”

Kiều Phi dưới chân một đốn, không thể tin được quay đầu lại xem nàng, chính không biết nên nói cái gì khi, bỗng nhiên có nóng nảy thanh âm từ phía sau truyền đến: “Người cầm miệng cho ta!”

Tất cả mọi người sửng sốt, đồng thời triều thanh nguyên chỗ nhìn lại.

Hậu trường nhập khẩu, Hạ Thừa Nam đang đứng ở kia, một thân hắc y tựa hiệp mãn bên ngoài phong tuyết, đem hậu trường độ ẩm nháy mắt giáng đến băng điểm. Cứ việc trong mắt đậm nhiên bình tĩnh, lại che không được đáy mắt tảng lớn miêu tả sinh động âm lãnh.

Hắn phía sau đi theo Chủ Diễm cùng tề buổi, cùng với Lữ Thiến thúc thúc, một đầu mồ hôi lạnh hộ khách giám đốc: “Lữ Thiến người câm miệng cho ta!”

Lão bản đột nhiên đã đến làm mọi người kinh ngạc, tất cả mọi người đứng lên, đồng thời cung kính hô: “Hạ tổng.”

Lữ Thiến cũng run run rẩy rẩy đứng lên, nàng từ nhà mình thúc thúc biểu tình đã nhìn ra đến chính mình vừa rồi lời nói Hạ Thừa Nam hẳn là đều nghe được, nàng nói năng lộn xộn giải thích: “Ta, thực xin lỗi Hạ tổng, ta chính là chỉ đùa một chút, vui đùa mà thôi...”

“Vui đùa?” Tề buổi tiến lên, bỗng nhiên ngoài cười nhưng trong không cười nhìn nàng, vài giây sau duỗi tay ở má nàng chụp đánh, một chút lại một chút đánh ra thanh âm:

“Người tính thứ gì, liền người cũng dám khai Ba Ba tỷ vui đùa?”

Ba Ba tỷ.

Tề buổi này ba chữ nói ra, phía dưới người hai mặt nhìn nhau, trì độn phản ứng sẽ, toàn bộ ghi tội tới —— trước đó không lâu bị hỗ động tường bá bình thổ lộ cái kia thần bí nữ nhân!

Tất cả mọi người đều kinh ngạc... Nguyên lai bọn họ vẫn luôn thảo luận sóng sóng thế nhưng chính là giấu ở bọn họ bên người tiểu DJ Kiều Phi!

Lữ Thiến bị tề buổi nhìn như thực nhẹ kỳ thật rất có lực đạo phiến mấy chương, bụm mặt khóc tha: “Cái gì Ba Ba tỷ, Hạ tổng, ta không biết! Ta thật sự chỉ là nói giỡn, ta không có ác ý!”

Nàng thúc thúc cũng ở bên cạnh cầu tình: “Hạ tổng, tiểu cô nương lạnh mồm lạnh miệng, nàng lần sau không dám, ta trở về sẽ nói nàng, ta...”

“Còn có lần sau?”

Hạ Thừa Nam không chút để ý mở miệng, liếc mắt nhìn hẳn, khoe mắt đuôi lông mày đều là lạnh băng hàn ý: “Lập tức, cùng nhau lăn.”

Lữ Thiển thúc thúc nhất thời liền ngậy ngấn cả người: “Hạ tổng! Hạ...”

Còn tưởng lại giải thích chút cái gì, tề buổi đã kéo Lữ Thiển đi ra ngoài, thậm chí bởi vì bị nào đó ám chỉ, đối cô nương thủ hạ một chút không lưu tình, động tác thô bạo trực tiếp, không chút nào thương tiếc.

Ở đây tất cả mọi người bị này đột nhiên phát sinh sự dọa tới rồi.

Mỗi người đều biết được tội Hạ Thừa Nam không hảo kết quả, trước đó không lâu Ngũ gia thiếu gia chính là vết xe đổ, người nam nhân này thế giới có chính mình quy tắc trò chơi, ai không tuân thủ nhất định phải rời khỏi.

Nhưng, chưa từng có người nào có thể toàn thân mà lui, phần lớn đều sẽ trả giá thảm thối đại giới.

Không ai dám nói chuyện.

Mọi người đều đã bị dọa không dám ngẩng đầu, im như ve sầu mùa đông.

Kiều Phi cũng ngốc đứng ở tại chỗ, không biết nói muốn gặp hộ khách nam nhân vì cái gì sẽ đột nhiên xuất hiện, còn vì chính mình nháo ra lớn như vậy động tĩnh. Hạ Thừa Nam lại đây lôi kéo phát ngọc nàng đi ra ngoài, sắp đến cửa thời điểm tựa hồ nhớ tới cái gì, bỗng nhiên dừng lại:

“Yêu cầu ta công khai thừa nhận đúng không.”

Không ai dám ứng, Kiều Phi nhẹ dặt hẳn góc áo, lại ngăn cản không được hẳn tiếp tục lạnh lùng mở miệng:

“Kia đều nghe hảo.”

Hắn quay đầu lại nhìn mọi người, gằn từng chữ một rơi xuống, là chính diện thản nhiên đáp lại, cũng là nguy hiểm ám chỉ cùng cảnh cáo:

“Kiều Phi là ta Hạ Thừa Nam nữ nhân.”

“Duy nhất.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 34 Liêu 34 Thức

Ở sở hữu công nhân dưới ánh mắt, Hạ Thừa Nam cao điệu đem Kiều Phi đưa tới chính mình văn phòng, tiến vào sau, từ trong ngăn kéo móc ra một phen chìa khóa đưa cho nàng.

Kiều Phi có chút ngốc: “..... Làm gì?”

“Về sau muốn làm gì đều tới ta văn phòng, đừng ở dưới lầu tể.”

Hạ Thừa Nam ngồi ở ghế xoay thượng kéo ra cổ áo, tựa hồ còn không có từ vừa rồi hậu trường không khí hoãn trở về, thanh âm mang theo ba phần áp lực táo hỏa, thấp giọng bạo câu thô sau lạnh lùng nói:

“Nếu không phải xem nàng là cái nữ.”

Câu nói kế tiếp tuy rằng chưa nói ra tới, nhưng Kiều Phi hoàn toàn minh bạch Hạ Thừa Nam ý tứ.

Nam nhân sở hữu sinh khí cùng bất mãn đều là vì chính mình.

Kiều Phi nhìn đến trên bàn có cái pha lê ly, nàng tích cực đi giúp hẩn đổ chén nước, sau đó ghé vào bên cạnh bàn tiểu tâm hống nói: “Được rồi, người vừa mới không phải đều giúp ta hung quá các nàng sao.”

Hạ Thừa Nam liếc mắt ly nước, không lên tiếng.

Kiều Phi thực mau hiểu ý, nhấp nhấp môi, đem cái ly đưa tới hẩn bên miệng: “Ta anh minh thần võ Hạ tổng, anh tuần tiêu sái Bá Bá ca như thế nào còn cùng đồ ngốc luận khởi dài ngăn tới, ngoan lạ, đừng tức giận.”

Cô nương hai ba câu nói ngọt nói, tức khắc liền hồng đến tràn đầy khó chịu Hạ Thừa Nam cười khẽ ra tới: “Kêu ai ngoan đâu.”

Hắn uống lên nàng uy thủy, theo ly duyên cầm tay nàng, lôi kéo, đem người ôm đến trong lòng ngực, “Ngồi xong, ta hỏi ngươi.”

Kiều Phi chớp chớp mắt: “Cái gì?”

“Vừa rồi cái kia nữ lời nói ngươi có phải hay không lại để bụng?”

Hạ Thừa Nam sức quan sát phi thường cường, hẳn đến hậu trường thời điểm, vừa lúc nhìn đến Kiều Phi đứng lên đi theo Lữ Thiến xé, tiểu cô nương nguyên bản hùng hổ, sức chiến đấu mãnh huyết, đối phương là hồ giấy, tuyệt đối là xé bất quá nàng, nhưng Lữ Thiến nói câu kia 【 lên giường đều là bạn gái 】 sau, Kiều Phi khí thế lập tức liền héo đi xuống.

Nàng về điểm này thay đổi bất ngờ tâm tư, Hạ Thừa Nam xem đến rõ ràng.

Kiều Phi ánh mắt lóe lóe, hướng nơi khác xem: “Không, không có a.”

“Thật không có?”

“.....”

Kiều Phi tay treo ở nam nhân trên cổ, trái lo phải nghĩ, rốt cuộc vẫn là tàng không được trong lòng về điểm này tiểu ghen tuông, nhin không được hỏi: “..... Vậy ngươi rốt cuộc cùng mấy người phụ nhân thượng quá giường.”

Hạ Thừa Nam còn không có trả lời, nàng lập tức lại cướp nói: “Ngươi lời nói thật nói cho ta, không thể gạt ta, ta có thể tiếp thu.”

Hạ Thừa Nam thân thể thoáng ngửa ra sau, buồn cười đánh giá Kiều Phi, chỉ cảm thấy nàng loại này ánh mắt đã hoàn toàn bán đứng nội tâm biểu tình thập phần thú vị.

Rõ ràng để ý không được, rồi lại mạnh mẽ đi giả không chút nào để ý.

“Cái kia, người không phải là ở số đi?” Kiều Phi thấy hấn này giờ không nói gì, tiểu tâm thử nói.

Hạ Thừa Nam muốn chọc giận cười.

Hấn khước miệng nhẹ nhàng câu lấy dựa lại đây: “Tiểu thư, vấn đề này vừa rồi ta ở dưới lầu không phải đã nói rồi sao?”

“?” Kiều Phi sững sốt, không nghe minh bạch: “Khi nào ——”

“Người là duy nhất.” Hạ Thừa Nam đánh gãy nàng, trong mắt ý vị thâm trường: “Còn không tính trả lời?”

【 duy nhất 】

Kiều Phi nghiêm túc đi phẩm Hạ Thừa Nam này ba chữ hàm nghĩa, nguyên tưởng rằng là nói chính mình là hấn duy nhất bạn gái, nhưng hiện tại xem ra, giống như còn không ngừng ý tứ này.

Sau một lúc lâu, nàng cái hiểu cái không, cũng không quá dám tin tưởng nhìn hấn: “Người là nói, người không có.....”

“Cho nên khi nào Ba Ba tử nể tình...” Nam nhân cúi đầu, nhiệt khí ở nàng cổ gian ái mọii phun, mang ra lười biếng tiếp theo câu: “Hạ Thừa Nam mới có thịt ăn.”

Kiều Phi trì độn ngẩn người, thực mau liền phản ứng lại đây.

“Ai người hảo phiền a.” Má nàng hơi nhiệt, ngượng ngùng đẩy ra hấn: “Làm gì đột nhiên nói những đề tài này.”

“Ân? Không phải người đang hỏi sao?” Hạ Thừa Nam cười.

“.....”

Bị hấn liêu đến đỏ mặt nhĩ nhiệt, Kiều Phi xoay người, khoe môi lạng lẽ cong ra mừng thầm lại thẹn đỏ mặt độ cung:

“Không thềm nghe người nói nữa, ta muốn đi xuống thay quần áo chuẩn bị lên sân khấu.”

“Liên tại đây đổi.” Hạ Thừa Nam bá đạo từ phía sau kéo về muốn từ hấn trên người đi xuống cô nương, sau đó không biết cho ai gọi điện thoại, phân phó nói: “Dem nàng hậu trường sở hữu đồ vật đều mang lên.”

Kiều Phi: “.....”

Năm phút đồng hồ sau, Kiều Phi rương trang điểm, trang phục, bao, toàn bộ đưa đến Hạ Thừa Nam văn phòng.

“Về sau nơi này chính là người một người hậu trường, không ai cùng người đoạt.”

Hạ Thừa Nam nói đứng dậy, sờ đi trên bàn hộp thuốc, đi đến ban công: “Đổi đi.”

Hấn lưng dựa ban công, thân ảnh lười biếng tùy ý hiện tại lúc sáng lúc tối nghệ hồng quang ảnh hạ, bốc cháy lên xám trắng sương khói dần dần mờ hồ hấn khuôn mặt, ngẫu nhiên một đạo quang xẹt qua, chiếu sáng lên hấn đáy mắt thanh lãnh cao ngạo.

Hấn tựa như trong đêm tối độc nhất viên chuế mãn mũi nhọn tinh, chỉ là như vậy không chút để ý đứng ở, cũng đã quá phạm loá mắt, chọc người mê muội.

Kiều Phi nhìn thẳng hấn một lát, nuốt nuốt nước miếng cúi đầu.

Nàng nâng lên muốn đổi quần áo, tả hữu nhìn nhìn, có chút không xác định hỏi: “Ách, người không bối qua đi sao?”

Hạ Thừa Nam đem yên kẹp ở trong tay, hai cánh tay chống ở trên ban công, dừng một chút, nghiền ngẫm cười: “Đều xem qua còn sợ cái gì.”

Kiều Phi: “Người.....”

Nàng xấu hổ trừng mắt nhìn Hạ Thừa Nam liếc mắt một cái, bước nhanh tiến lên kéo ban công hai bên màn, khép lại phía trước cảnh cáo nam nhân: “Không chuẩn nhìn lên!”

Vì thế hai người cứ như vậy bị hai mảnh màn ngăn cách.

Có lẽ là cách tầng này sa nguyên nhân, Kiều Phi ở ánh đèn hạ thân ảnh phá lệ mềm nhẹ, ngẫu nhiên thổi qua một trận gió, mang theo lụa mỏng khẽ nhúc nhích, dưới đèn cô nương mạn diệu đường cong giống mang theo vàng sáng, dẫn người mơ màng.

Hạ Thừa Nam liền như vậy đứng ở màn ngoài lẳng lẳng nhìn sẽ, nguyên tưởng rằng tự khống chế lực rất mạnh, chỉ là xem cái bóng dáng hẳn là có thể ổn định hẳn cuối cùng vẫn là yên lặng xoay thân, bức chính mình nhìn về phía nơi xa rục rĩ lóng lánh nghê hồng đại lâu.

Vài phút sau, Kiều Phi đổi hảo quần áo.

Nàng nửa người trên mặc một cái rất đơn giản màu đen mặt ngực, mặt ngực thực đoản, chỉ tới ngực hạ, trên vai mang theo một cái thiết kế cảm mười phần thân thể liên, từ xương quai xanh đến eo thon, giống một trương tự mang quang mang kim loại áo ngoài, tinh tinh lấp lánh, thập phần mỹ hoặc.

Cô nương kéo ra màn, ở trước mặt hẳn hưng phấn xoay quanh: “Lão bản, ta hôm nay này thân chiến y thế nào?”

Hạ Thừa Nam quay đầu lại, ánh mắt từ từ hạ đánh giá.

Cô nương làn da bạch đến sáng lên, thon dài thiên nga cổ, gãi đúng chỗ ngứa phập phồng, tế đến phảng phất một tay có thể cầm eo, cùng một đôi làm người nhìn hận không thể lập tức chiết đi lên chân dài.

>Vừa rồi thật vất vả bình tĩnh một chút đi ý niệm lại đáng xấu hổ xông ra.

Hắn hầu kết thực nhẹ giật giật.

Thao, chính mình đều như vậy, kia đợi lát nữa nhìn đến nàng nam nhân chẳng phải là.....

Hạ Thừa Nam lập tức liền khó chịu, vọt lên bên cạnh cô nương cởi một kiện tuyến sam:

“Đem cái này mặc vào càng đẹp mắt.”

“Làm gì!” Kiều Phi liếc mắt một cái nhìn thấu hẳn trong lòng ý tưởng, ở ngược hẳn đấm một quyền: “Hạ tổng, ta là ở đi làm, người chuyên nghiệp một chút! Không cần tưởng những cái đó kỳ kỳ quái quái đồ vật!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi cầm lấy hoá trang trong bao son môi, tạm chấp nhận đối với trên ban công pha lê nhanh chóng lau hai hạ, trên dưới nhấp nhấp, thực vừa lòng.

Nàng thu hảo tất cả đồ vật, cùng Hạ Thừa Nam chớp chớp mắt: “Đợi lát nữa người là ở lâu hai chờ ta sao?”

Hạ Thừa Nam tới Nhiệt Cách đều là ở lâu hai chính mình ghé lô, hẳn gật đầu: “Ân, làm sao vậy?”

“Nhưng ta đêm nay muốn đánh tới 0 điểm vượt năm mới kết thúc đầu, lâu lắm.” Cô nương làm nũng lơi kéo hẳn tay, “Ta tưởng tùy thời ngẩng đầu là có thể nhìn đến ngươi.”

“.....”

-

Đêm nay âm nhạc từ vốn to mời đến Điện Âm giáo phụ Walker toàn bộ hành trình khổng chế, vô số Điện Âm phấn mộ danh tiến đến triều bái, hy vọng có thể cảm nhận được đại sư tạc nứt hiện trường.

Walker bốn mươi xuất đầu, người tương đương cao lãnh nghiêm túc, đối chuyên nghiệp thượng sự một chút đều không qua loa, ở đêm nay diễn xuất phía trước hẳn cùng Kiều Phi diễn tập thích ứng quá rất nhiều lần, Kiều Phi tiếng Anh không tồi, có đôi khi chủ động cùng hẳn giao lưu, hẳn lại lời nói ít ỏi, một bộ không muốn cùng nàng nói chuyện phiếm bộ dáng.

Này một lần làm Kiều Phi cảm thấy hẳn khả năng không phải thực vừa lòng chính mình cái này trợ lý, nhưng còn hảo, Walker trước sau cũng không có muốn thay đổi người ý tứ.

Buổi tối 8 giờ, vượt năm hoạt động chính thức bắt đầu.

Nhiệt Cách toàn trường chỗ ngồi chật ních, giữa sân tất cả đều là trầm mê ở ngợp trong vàng son người trẻ tuổi, huyền lệ bắt mắt ánh đèn hạ mọi người biểu tình đều thực kích động, mê ly ánh sáng cùng mãnh liệt nhịp trống bao phủ toàn bộ nội tràng. Mở màn kính vũ kết thúc, đương Walker mang theo màu đen kính râm, lên sân khấu cấp ra cái thứ nhất giai điệu sau, toàn trường càng là ném đi nhiệt triều.

Kiều Phi ở hẳn bên cạnh cũng tương đương thấy được, một thân khốc đến nỗ mạnh trang trí thể liên theo thân thể đong đưa biên độ lóa mù các khách nhân mắt.

Nàng đêm nay tóc dài liền như vậy khoác ở sau lưng, ngẫu nhiên một cái vén lên tóc động tác, một cái vô ý thức tươi cười, đều ở âm nhạc nhiệt liệt tô đậm hạ, có vẻ vô cùng kiều tiểu mê người.

Hạ Thừa Nam không ở lâu hai ghế lô chờ nàng.

Lâu một ghế dài chật ních, rất nhiều đều là trước tiên dính, không có cách nào đuổi khách, hẳn đành phải làm Ngô Anh Tuấn đi phối hợp, cấp lâu một nội tràng nhất dựa DJ đài ghế dài khách nhân tặng chung thân thẻ hội viên, cùng sử dụng đêm nay tiêu phí toàn miễn đơn vì điều kiện, đổi tới rồi vị trí.

Vì thế cả đêm, Hạ Thừa Nam liền ở dưới đài ly Kiều Phi gần nhất vị trí, xem nàng trầm mê ở chính mình Điện Âm trong thế giới, đem trên người kia phân thanh xuân cùng mị lực phát ra đến mức tận cùng, đem nàng sở hữu loang loáng điểm nhất nhất bùng nổ.

Nàng ở trên đài rơi tùy ý, hẳn ở dưới đài đáy mắt tất cả đều là cười.

Hai cái DJ hợp tác ngoài ý muốn hợp phách, từ 8 giờ bắt đầu khổng tràng đến 0 điểm, hiện trường không khí nhiệt liệt, liên tục một đợt lại một đợt cao trào.

Đến 0 điểm bắt đầu đếm ngược thời điểm, sở hữu khách nhân trong tay đều cầm một chồng trang giấy, Kiều Phi trong tay cũng có. Ở âm nhạc tầng tầng đây mạnh hạ, mọi người đồng thời đếm ngược đến một, nhịp trống thật mạnh rơi xuống, dự báo năm đầu tiến đến, giữa sân màu sắc rực rỡ trang giấy tùy loá mắt ánh đèn đây trời bay múa, giống bên ngoài đang ở phiêu bông tuyết, một chút một chút rơi xuống, phác họa ra một hồi nhiệt liệt phong hoa tuyết nguyệt.

0 điểm bạo tràng, âm nhạc tới điểm sôi, mọi người đều ở cuồng hoan tân niên thời khắc. Ở trang giấy sôi trào sóng triều, Kiều Phi lặng lẽ mặt triều Hạ Thừa Nam ngồi vị trí, nhìn cái này cả đêm đều đang xem chính mình nam nhân, khoe môi hạnh phúc cong lên.

Nàng vươn đôi tay, ở chính mình trên môi hôn môi qua đi, âm thầm đối hẳn ngọt ngào so tâm.

.....

Hạ Thừa Nam đậy mắt ý cười sắp ngăn không được tràn ra tới.

Tuy rằng Chử Diễm cùng tề buổi đều tại bên người, hẳn vẫn là đáp lại Kiều Phi ——

Duỗi tay, ở không trung làm một cái tiếp được động tác, sau đó đưa đến chính mình ngực trái chỗ, tàng hảo cô nương tâm.

Chử Diễm nắm di động, tựa hồ đang đợi ai tin tức, cả đêm đều ở yên lặng uống rượu, hứng thú không phải đặc biệt cao.

Cùng hẳn so sánh với tề buổi liền có vẻ đặc biệt có rảnh, vẫn luôn ở vậy xem Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi ánh mắt hỗ động, vừa nhìn vừa mắng, mắng xong còn một hai phải tìm ngược tiếp tục xem,

“Hai người có thể hay không ngừng nghỉ sẽ, nơi công cộng tán tỉnh, mẹ nó, lão tử muốn báo nguy.”

.....

12 giờ thập phần, Kiều Phi rốt cuộc hạ tràng, rời đi trước Walker gọi lại nàng, ở sóng nhiệt trung cùng nàng nói câu lời nói, nhưng Kiều Phi không nghe rõ, chờ lại muốn hỏi thời điểm, đối phương lại khôi phục cao lãnh tư thái, lưu lại một câu: “Ta sẽ cùng người công ty liên hệ.”

Kiều Phi kia sẽ cũng vội vã muốn đi tìm Hạ Thừa Nam, liền không có hướng trong lòng đi, gật gật đầu liền rời đi.

Hạ Thừa Nam cho nàng đã phát tin tức, nói trở về lầu hai ghé lô chờ nàng.

Kiều Phi liền quần áo cũng chưa đổi, trực tiếp từ lầu một thang lầu đi lên, đẩy ra ghế lô môn.

Chữ Diễm cùng tề buổi hăn là rời đi, ghế lô chỉ có Hạ Thừa Nam một người, hăn đưa lưng về phía Kiêu Phi đứng ở rượu quây chỗ, trong tay đang ở rót rượu.

Kiều Phi thả chậm động tác, nhẹ nhàng đóng cửa lại, sau đó đi qua đi, xuất kỳ bất ý từ sau lưng ôm hăn, lớn tiếng nói:

“Bá Bá ca tâm! Năm! Mau! Nhạc!”

“Tâm một năm còn sẽ yêu ta sao lập tức trả lời không chuẩn do dự!”

Hạ Thừa Nam xoay người, sau lưng cô nương chính giữa đầu xem hăn, khuôn mặt nhỏ hưng phấn đến ửng đỏ, con ngươi sáng ngời thấu triệt, hắc y nhiệt liệt phụ trợ môi đỏ, giống một đạo rượu, minh diễm lại mê người.

“Ái.”

Hăn ngay sau đó trả lời, rồi sau đó thoáng thấp gật đầu một cái, cùng Kiêu Phi bốn mắt đối diện một lát sau hỏi: “Người sát cái gì nhan sắc son môi?”

Kiều Phi còn không có mở miệng trả lời, nam nhân thấp thấp thanh âm liên cường thế đè ép xuống dưới, xẹt qua nhĩ tấn, hỗn hợp cây thuốc lá cùng cồn hương vị, mạc danh lộ ra một loại khàn khàn gợi cảm:

“Làm ta cả đêm đều ở điên cuồng tưởng hôn người.....”

Kiều Phi bị hăn đột nhiên ái muội sợ tới mức sau này một lui, bối đụng vào trên tường.

Nàng tim đập có điểm mau, tay để ở nam nhân ngực, chân tay luống cuống trả lời:

“Trăm, trăm nam sắc a.”

“..... Người thích sao?”

Hạ Thừa Nam nheo lại hai mắt, đốn sễn, đáy mắt nổi lên ý vị thâm trường cười: “Trăm nam?”

“Ân?” Kiều Phi ngốc ngốc chớp chớp mắt, còn đang suy nghĩ cái này sắc hào có cái gì vấn đề khi, lỏa lồ mềm mại bên hông bỗng nhiên không có phòng bị xâm nhập nam nhân tay.

Hơi lạnh xúc cảm từ phía sau khoanh lại nàng, giống nói điện lưu tập quá, kích đến Kiều Phi thân thể không chịu không chế tê dại run lên.

Nàng theo bản năng muốn đi xem, mới vừa cúi đầu, người đã bị giá eo nhẹ nhàng hướng lên trên nhắc tới.

Hỗn tạp thuốc lá và rượu vị hô hấp nhanh chóng chui vào chóp mũi, đồng thời cảm nhận được, còn có trước mặt cùng chính mình kề sát ở bên nhau, đến từ nam nhân dục vọng tín hiệu.

“Nói nói.”

Hạ Thừa Nam cúi người khẽ cản trụ nàng môi: “Người tưởng như thế nào trăm ta?”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 35 Liêu Ba Mười Lăm Thức

Tân niên ngày đầu tiên, rạng sáng 12 giờ rưỡi, Kiều Phi đưa Hạ Thừa Nam hồi khách sạn.

Chữ Diễm cùng tề buổi vì cho bọn hăn hai người thế giới đều đã rời đi, Hạ Thừa Nam uống xong rượu vô pháp lái xe, Kiều Phi chỉ có thể lại lần nữa căng da đầu khai thưởng hăn kia chiếc Bugatti.

Lần trước cũng là cái dạng này tình huống, nàng sau lại đem xe khai đi vùng hoang vu dã ngoại, cho nên hôm nay liền tính Kiều Phi đáp ứng rồi đưa Hạ Thừa Nam, cũng mãnh liệt yêu cầu hăn không chuẩn ngủ.

Trên đường, nàng vẫn là cùng phía trước giống nhau co quắp, lòng bàn tay đều là hăn, thường thường khẩn trương liêu một chút tóc, trong miệng nói thầm:

“Đều nửa đêm như thế nào còn nhiều người như vậy a.”

“Ta không dám khai quá nhanh, người không ngại đi.....”

Kiều Phi vẫn như cũ mở ra khi tốc 20 mã lão gia xe, lăm bằm lâu bầu sẽ, bên người nam nhân vẫn luôn không có phản ứng, còn tưởng rằng hăn lại cùng lần trước giống nhau ngủ rồi, sẵn đèn đỏ thời điểm nàng quay đầu đi xem ——

Hạ Thừa Nam không ngủ.

Hăn nghiêng đầu, liền như vậy ghé vào ghế phụ phía trước đài thưởng, không hề chớp mắt nhìn Kiều Phi.

Đột nhiên đùng phải hấn đen nhánh cực nóng ánh mắt, Kiều Phi trong lòng vừa động, có điểm then thùng chuyển qua đi.

“..... Người uống nhiều sao, làm gì vẫn luôn như vậy xem ta.”

Hạ Thừa Nam lười nhác cong cong môi: “Bởi vì ở đối với người ý tưởng không an phận.”

“.....”

Kiều Phi vốn dĩ liền không quá am hiểu lái xe, bị hấn như vậy liền đạt được tâm, bởi vì tốc độ xe chậm, phía sau xe không ngừng bóp còi thúc giục đuổi, nàng càng là luống cuống tay chân, tức khắc không biết nên đi chỗ nào khai.

Ngốc nắm tay lái, trong đầu chỉ còn nam nhân vừa rồi đối nàng phát ra cái kia cười, hoàn toàn không nhớ rõ hương dẫn báo ra lộ tuyến là hương tả vẫn là hữu.

Phía sau xe thấy nàng chậm rì rì bất động, càng thêm nóng nảy thúc giục lên.

Cô nương không biết làm sao dẫm lên chân ga, lại đi phân tâm xem hương dẫn, lúc này một bàn tay từ bên cạnh đuổi lại đây,

Lười nhác, liền như vậy đáp ở tay nàng thượng.

“Đừng nhúc nhích, xem phía trước.” Hạ Thừa Nam từ tính thanh âm rơi xuống.

Nửa đêm đường cái thượng còn có rất nhiều vượt năm người trẻ tuổi, rộn ràng nhốn nháo, rất là náo nhiệt, Kiều Phi không dám loạn xem, chỉ có thể ấn Hạ Thừa Nam nói, tầm mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trước.

Sau đó, nam nhân ấm áp lòng bàn tay bao lấy chính mình, ở tay lái thượng đảo quanh, khống chế được phương hướng.

Trong xe thực an tĩnh, Kiều Phi tuy rằng ngồi ở điều khiển vị, giờ khắc này lại phảng phất có được nào đó ma lực. Nàng cái gì đều không cần làm, liền như vậy, tùy ý nam nhân tay mang theo chính mình về phía trước, tránh né sở hữu nguy hiểm.

Đây là Kiều Phi chưa bao giờ có thể nghiệm quá kích thích, tràn đầy cảm giác an toàn dũng biến toàn thân, nàng căn cứ môi, tuy rằng không nói gì, trong lòng lại dạng đầy tiểu nữ nhân bị sủng ngọt ngào cùng hạnh phúc.

Xe chạy đến khách sạn thời điểm, Kiều Phi bỗng nhiên ở nào đó chỗ rẽ dừng lại, xoay người xem xe sau.

Nàng cau mày, tổng cảm thấy mặt sau giống như có chiếc xe từ Nhiệt Cách ra tới liền đi theo bọn họ, nhưng đêm nay bên ngoài chơi người nhiều, nàng cũng không phải thực xác định.

Chờ hiện tại lại quay đầu lại đi nhìn lên, mặt sau lại cái gì đều không có.

Hạ Thừa Nam hỏi nàng: “Làm sao vậy?”

Kiều Phi lắc đầu: “Không có.”

Nàng tưởng hẳn là chỉ là chính mình lái xe khi quá mức khẩn trương sinh ra ảo giác.

Đến khách sạn sau, Kiều Phi đem Hạ Thừa Nam đưa đến 2888, nguyên bản nói chính mình đánh chiếc xe hồi Hoa Dụ công quán, Hạ Thừa Nam lại giữ nàng lại.

“Người một người trở về ta không yên tâm, đêm nay liền trụ này.”

“.....”

Vừa rồi ở Nhiệt Cách ghế lô hai người cũng đã có chút ái muội mọc thành cụm, sau lại vẫn là có người cấp Hạ Thừa Nam gọi điện thoại, mới đánh gãy chưa hoàn thành thân mật.

Hiện tại là rạng sáng 1 giờ, hai người cùng nhau đi vào khách sạn, người trưởng thành thế giới, Kiều Phi biết, cuồng hoan qua đi vẫn có tận hứng.

Nàng nghĩ đến lưu lại khả năng sẽ phát sinh cái gì, nuốt nuốt nước miếng, do dự nói: “Vẫn là từ bỏ, ta.....”

Hạ Thừa Nam lập tức cởi áo khoác triều phòng ngủ đi, đánh gãy nàng lời nói: “Ta sẽ không.”

Đơn giản ba chữ, biểu lộ chính mình thái độ.

Kiều Phi đứng ở cửa, tiếp tục do dự vài giây.

Tư tâm, kỳ thật nàng cũng không nghĩ đi. Tân niên cái thứ nhất buổi tối, nàng cũng tưởng cùng người mình thích ở bên nhau vượt qua.

Nhớ tới phía trước đã tới vài lần, lúc ấy cũng là trai đơn gái chiếc chung sống, Hạ Thừa Nam còn khoác Bá Bá ca áo choàng, nhưng đối chính mình chưa bao giờ du củ, hơn nữa hẳn hiện tại cũng làm bảo đảm.

Như thế, Kiều Phi liền yên tâm bước vào môn.

Hạ Thừa Nam từ phòng ngủ ra tới, trên người màu đen áo sơ mi rộng mở một nửa, hẳn trên người mùi rượu thực trọng, từ Kiều Phi bên người trải qua khi thực bình tĩnh nói: “Ta đi hưởng tắm rửa, người xem sẽ TV?”

“Ân.” Kiều Phi tầm mắt từ hẳn cổ áo như ẩn như hiện dịch khai, mất tự nhiên cầm lấy điều khiển từ xa: “Ta nhìn xem phát lại vượt năm tiệc tối đi.”

“Hảo.” Hạ Thừa Nam nói xong vào buồng vệ sinh.

Bên trong thực mau truyền đến dòng nước xôn xao thanh âm.

Kiều Phi ngồi ở trên sofa, vẫn luôn tâm thần không yên, miên man bất định, trong TV bá cái gì nàng một chút cũng chưa xem đi vào.

Thực mau, Hạ Thừa Nam tắm xong ra tới, biên lấy khăn lông sát đầu biên hỏi Kiều Phi: “Người muốn tẩy một cái sao?”

Kiều Phi hôm nay ở trên đài mệt mỏi bốn cái giờ, một thân hãn, không tẩy là không có khả năng. Nhưng bị Hạ Thừa Nam kéo đến khách sạn, nàng cũng không tắm rửa quần áo.

Hạ Thừa Nam giống như tổng có thể nhìn thấu nàng ý tưởng, nói: “Trước xuyên ta, sáng mai ta làm người mua một bộ đưa lại đây.”

Hắn đem Kiều Phi kéo đến phòng ngủ, mở ra tủ quần áo: “Tưởng xuyên nào kiện?”

Kiều Phi ngẩng đầu xem qua đi, tủ quần áo treo đầy các loại nhãn hiệu áo sơmi, nhan sắc thanh lãnh giản lược, thuần một sắc hắc bạch hôi.

“Tùy tiện đi.” Lần đầu tiên ở một người nam nhân trước mặt tắm rửa, còn muốn xuyên đối phương quần áo, Kiều Phi có điểm ngượng ngùng.

Vì thế Hạ Thừa Nam tùy tiện chọn kiện màu trắng đưa cho nàng.

Kiều Phi cầm nam nhân áo sơ mi vào buồng vệ sinh, chờ tẩy xong ra tới thời điểm, nàng nhìn đến trên bàn trà phóng một cái máy sấy, cùng một ly khen ngược ôn khai thủy.

Cảm khái người nam nhân này thế nhưng như vậy cẩn thận săn sóc, Kiều Phi mím môi, trong lòng thực ngọt.

Thối hảo tóc, nàng uống trong ly thủy, sau đó triệu phòng ngủ ngấm liếc mắt một cái.

Phòng ngủ lộ ra một chút ấm hoàng quang, âm thầm, thực ấm áp.

Phùng ly nước đi đến phòng ngủ cửa, Kiều Phi nhìn đến Hạ Thừa Nam dựa vào trên mép giường, hai mắt nhắm, giống như đã ngủ rồi.

Nàng lặng lẽ đi đến nam nhân trước mặt, cong lưng, nghiêm túc đánh giá thích nam nhân bộ dáng.

Hạ Thừa Nam ngủ thời điểm ngũ quan trung sắc bén sẽ có vẻ hơi chút ôn nhu một ít, nhưng liền tính là nhắm mắt lại, hăn trên người vẫn như cũ có nào đó nguy hiểm khí tràng, làm người không dám tới gần.

Nhưng Kiều Phi đêm nay đánh bạo cách hăn gần chút.

Kỳ thật Hạ Thừa Nam cũng không có ngủ, hăn chỉ là ở chớp mắt chờ Kiều Phi tắt xong tiến vào.

Đương cảm nhận được có nữ nhân hương hơi hơi truyền đến khi, hăn lại không trợn mắt, tưởng chậm đợi nhìn xem cô nương sẽ trộm làm chút cái gì.

Tỷ như, có thể hay không được đến hôn trộm linh tinh phúc lợi.

Nhưng mà đại lão thất sách.

Cô nương để sát vào hăn, đầu tiên là dùng ngón tay ở hăn mũi thượng điểm điểm, như là thí nghiệm hăn ngủ say độ, sau đó ngón tay đi theo hăn ngũ quan hình dáng chậm rãi miêu tả, đến cuối cùng, tay nhéo hăn gương mặt hai sườn, giống ở niết cục bột.

Đại khái là chơi ra nghiện, nàng nhin không được cười, rất thấp rất thấp, đè nặng thanh âm cười.

Cô nương mềm mại tinh tế đầu ngón tay ở chính mình trên mặt trêu chọc, Hạ Thừa Nam đã sớm không kiên nhẫn đợi, hăn bỗng chốc mở mắt ra, lười

thanh: “Hảo chơi sao?”

Kiều Phi hoảng sợ, theo bản năng tưởng đứng lên, nhưng nàng tốc độ vĩnh viễn không đuổi kịp Hạ Thừa Nam, một trận trời đất quay cuồng sau, đã bị nam nhân đè ở dưới thân.

“Người giả bộ ngủ?”

“Là người ở liêu ta.”

Hạ Thừa Nam môi dán ở Kiều Phi bên môi nói chuyện, khoảng cách rất gần, tựa thân phi thân, càng giống một loại cố tình cùng nghiền ngẫm dụ hoặc, liêu đến cô nương tức khắc phương tâm đại loạn.

Hai người đều ăn mặc rất ít, ngực dính sát vào ở bên nhau, thoáng vừa động là có thể cảm nhận được đối phương mềm mại cùng cứng rắn.

Như vậy thân mật khoảng cách làm Kiều Phi không biết làm sao, rõ ràng khẩn trương lên: “Ta không liêu người, ta chỉ là muốn thử xem người ngủ không có.....”

Nàng thanh âm càng ngày càng thấp, thậm chí không dám ngẩng đầu xem nam nhân.

Trầm mặc vài giây, trong không khí ái muội điên cuồng kéo lên đến đỉnh điểm. Hạ Thừa Nam nhìn Kiều Phi thẹn thùng, hô hấp giảm trọng, nhiệt khí thoán dũng, rốt cuộc vẫn là khắc chế không được cúi xuống thân, triều môi nàng hôn đi.

Có lẽ đêm nay lây dính còn xúc động, Hạ Thừa Nam hôn phá lệ bá đạo, giống như muốn đem Kiều Phi cắn nuốt nhập bụng, lưỡi thăm tiến miệng nàng tùy ý giao triền, một chút lui bước đều không lưu, Kiều Phi bị hôn đến rối loạn hô hấp, rất nhiều lần đều mau không thở nổi.

Nàng phát ra một ít giãy giụa thanh âm, thử đi đẩy hẳn, được đến lại là càng bá đạo thăm dò cùng xâm chiếm.

“Người không phải nói người không biết sao.....?!”

“Đó là Bá Bá ca nói.” Nam nhân khởi động hai tay, trong mắt động tình như hỏa, thanh âm khàn khàn: “Nhưng ta hiện tại là Hạ Thừa Nam.”

“.....”

Hạ Thừa Nam thừa nhận, hẳn muốn nàng, tưởng điên rồi.

Hẳn câu kia bảo đảm ở lúc ấy là thật sự, nhưng này sẽ tình khó tự khống chế cũng là thật sự.

Hai người cũng không mâu thuẫn, đơn giản là hẳn ái nữ nhân này, ái đến mức tận cùng liền muốn có được, huống chi hẳn như vậy một cái ở thương giới hô mưa gọi gió người, trời sinh tự mang mãnh liệt ham muốn chinh phục.

Hẳn mãnh liệt thể công làm Kiều Phi dần dần có chút thủ không được, thân thể từng đợt nhũn ra, liền ở nam nhân đem tay thăm tiến nàng áo sơmi thời khắc đó, nàng chưa bao giờ kinh nhân sự thân thể mẫn cảm run lên, bưng tình cái gì, mở to hai mắt:

“Không, không được!”

Nàng đẩy ra Hạ Thừa Nam, từng ngậm từng ngậm thở phì phò.

Hạ Thừa Nam trong cơ thể hỏa đã sắp nổ tung, bị cô nương đẩy ra, hẳn thất bại dừng một chút, nhìn nàng: “Người không muốn?”

Kiều Phi đầy mặt ửng đỏ, lắc lắc đầu: “Không phải.”

“Kia...”

“Nhưng ta mẹ cùng ta nói, loại sự tình này nhất định phải kết hôn sau mới có thể, bằng không nam nhân sẽ không quý trọng.”

Cô nương trong mắt lợng lợng, có xin lỗi, lại cũng thực kiên định.

Nàng là ám chỉ chính mình nguyên tắc.

Hạ Thừa Nam nhất thời thế nhưng không biết nên trở về cái gì.

Hắn hỏa đã đốt tới toàn thân, cơ bắp đều là nóng bỏng, nhưng Kiều Phi nếu nói như vậy, hắn vô luận như thế nào cũng không thể lại tiếp tục đi xuống.

Tuy rằng hắn tưởng, nhưng hắn có chính mình điểm máu chốt, tính là đôi bên tình nguyện tốt đẹp, không phải chính mình độc đoán cường thế đòi lấy.

Hít sâu vài khẩu khí, Hạ Thừa Nam xoay người đi xuống, nằm thẳng ở trên giường nhú mào tâm, làm chính mình bình tĩnh.

Kiều Phi nhìn đến hắn khó chịu bộ dáng trong lòng hồ thẹn, tránh ở trong ổ chăn ôm bờ vai của hắn, nhu nhu hỏi: “Người sinh khí sao?”

“Không.”

Hạ Thừa Nam từ cổ hạ duỗi tay câu quá cô nương ôm lấy, sa thanh âm hỏi nàng: “Vậy chờ chúng ta kết hôn sau.”

Dừng một chút, giống như ở tính thời gian: “Ngày mai liền đi lãnh chứng đi.”

Kiều Phi: “.....”

Người điên rồi đi!!!

Hạ Thừa Nam nhìn trần nhà.

Ân, ta này sẽ đích xác phải bị bức điên rồi.

“Chúng ta liệu sẽ thiên được không?” Kiều Phi biết hẳn trong lòng ghen đến mức hoảng, vì thế ngoan ngoãn tể ở hẳn trong lòng ngực giúp hẳn dòi đi lực chú ý:

“Hóa ca gần nhất tìm người nói cái gì sao?”

Hạ Thừa Nam không thể hiểu được: “Nói cái gì?”

Hắn như vậy vừa nói, Kiều Phi liền biết Chủ Diễm còn không có nói cho Hạ Thừa Nam chính mình cùng Ngũ Hạ sự.

Vì thế Kiều Phi cũng không nhắc lại, nghĩ chờ tân niên đầu hai ngày qua đi, nếu Chủ Diễm còn không có nói, kia nàng liền phải nói cho Hạ Thừa Nam.

Sau lại lại nói chuyện phiếm chút khác đề tài, dần dần, hai người cứ như vậy ủng ở bên nhau ngủ.

>Cái gì đều không có làm, cũng chỉ là ôm, Kiều Phi cũng đã thực thỏa mãn.

-

Ngày hôm sau, còn ở Hạ Thừa Nam trong lòng ngực nằm mơ Kiều Phi bị chính mình di động đánh thức.

Quần thúc cho nàng gọi điện thoại tới, chúc nàng tân niên vui sướng, Kiều Phi chịu chi hổ thẹn, nguyên bản như vậy điện thoại hẳn là chính mình đánh qua đi, kết quả hiện tại lại muốn trường bối cấp chính mình trước phát tới chúc phúc.

Nàng tưởng ngồi dậy hảo hảo cùng Quần thúc nói hội thoại, mới vừa chống thân thể, Hạ Thừa Nam liền bá đạo ấn hạ nàng.

Ôm vào trong ngực, không cho phép nhúc nhích.

Kiều Phi bất đắc dĩ, chỉ có thể nằm tiếp điện thoại, nàng sợ sảo đến Hạ Thừa Nam, thanh âm rất nhỏ.

Hạ Kiều Quần làm nàng hai ngày này không đi trong nhà chơi, Kiều Phi cũng cảm thấy thật lâu không đi xem hễn, liền một ngum đáp ứng, treo điện thoại sau, vẫn luôn nhắm mắt lại Hạ Thừa Nam lười nhác hỏi:

“Cái nào nam.”

Kiều Phi thu hồi di động, cố ý đậu hễn: “Không nói cho người.”

Nam nhân lập tức xoay người lại đây, một bộ phải mạnh hơn tư thái.

Kiều Phi sợ, chạy nhanh ngăn trở hễn thành thật trả lời: “Được rồi, chỉ là nhận thức một cái thúc thúc, một người quá, rất đáng thương, con cái giống như đối hễn thật không tốt, hễn nói con của hễn là cái Hổn Cầu, ta đoán là cái loại này ngộ nghịch bất hiếu, hai ngày này ăn tết, ta tưởng mua điếm lễ vật đi xem hễn.”

Hạ Thừa Nam mở mắt ra, tay xoa Kiều Phi mặt, nhìn sẽ, bỗng nhiên ý vị thâm trường nói: “Ta cũng rất đáng thương.”

Kiều Phi lập tức minh bạch hễn nói có chuyện, đóng câm miệng, túm khai hễn tay: “Đây là ta đối với người khảo nghiệm!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Rời giường sau, chuyên gia đưa tới một bộ hoàn toàn mới nữ tính phục sức, Kiều Phi thay, kích cỡ thể nhưng ngoài ý muốn thích hợp.

Cùng nhau ăn qua cơm sáng, Hạ Thừa Nam muốn đi công ty mở họp, ước định buổi tối đi Nhiệt Cách tiếp Kiều Phi tan tầm sau, hai người lưu luyến không rời tách ra.

Kiều Phi từ khách sạn ra cửa, đánh xe hồi Hoa Dụ công quán.

Xe chạy đến thời điểm, không thể hiểu được, chính là một loại kỳ quái mà quen thuộc trực giác, Kiều Phi tại hạ xe khi lại quay đầu lại đi xem, phát hiện nàng đánh thân xe sau lại đi theo một chiếc cùng tối hôm qua giống nhau màu đen đại chúng, nàng đứng ở phong quan sát thật lâu, mơ hồ cảm thấy có chút không thích hợp.

Thói quen tính mở ra di động tưởng cấp Hạ Thừa Nam phát tin tức nói cho hẳn chuyện này, nhưng nhớ tới buổi sáng tách ra thời điểm hẳn nói qua hôm nay có một ngày sẽ muốn khai, không nghĩ nhiều hẳn, liền không phát qua đi.

Nghĩ dù sao buổi tối đều phải gặp mặt, liền buổi tối nói tốt.

Màu đen đại chúng ở Kiều Phi vào Hoa Dụ công quán sau, cũng chậm rãi khai ly đường cái.

-

Buổi tối, Nhiệt Cách.

Kiều Phi hôm nay vừa đến trong tiệm liền rõ ràng cảm giác được mọi người đối chính mình thái độ thay đổi.

Từ Ngô Anh Tuấn loại này giám đốc, cho tới người phục vụ, bartender, toàn bộ đối nàng tất cung tất kính, lễ phép có thêm. Đi đến hậu trường, nàng thường ngồi cái kia vị trí chính bài đều không người lại ngồi, diễn viên DJ nhóm thấy nàng tiến vào, toàn bộ khách khách khí khí hô câu: “Phi tỷ hảo.”

Kiều Phi tuy rằng cảm thấy không quá thói quen như vậy trận trượng, nhưng nàng biết đây cũng là tất nhiên, Hạ Thừa Nam tối hôm qua ở trong tiệm lên tiếng, ai đều không thể lại có lá gan khó xử chính mình.

Vì thế tân niên ngày đầu tiên, ở như vậy một nhà lục đục với nhau hộp đêm tiểu xã hội, Kiều Phi bị động tiếp nhận rồi đại ca nữ nhân tân thân phận, ở mọi người nịnh nọt nịnh hót trung thượng xong rồi chính mình 8 giờ đương.

Tan tầm sau, Ngô Anh Tuấn lưu lại nàng, nói có chuyện quan trọng muốn cùng nàng thương lượng.

Cùng nhau thượng lầu ba, Ngô Anh Tuấn trong văn phòng, Walker cùng hẳn đoàn đội hai cái quan trọng trợ thủ cũng ở, vài người đang dùng tiếng Anh giao lưu cái gì, thấy Kiều Phi lại đây, trong đó một người đứng lên, thực nhiệt tình cùng nàng bắt tay chào hỏi.

Walker ngồi, biểu tình vẫn là nhất quán cao lãnh nghiêm túc.

Kiều Phi tưởng ngày hôm qua biểu diễn chính mình ra cái gì sai, ngơ ngác ngồi xuống, hỏi: “Rốt cuộc là chuyện gì a?”

Ngô Anh Tuấn ở nàng đối diện ngồi xuống, chỉ vào Walker nói:

“Walker tiên sinh đoàn đội chiều nay tới tìm ta, Walker tiên sinh đối tối hôm qua cùng người hợp tác tương đương vừa lòng, hẳn mấy năm nay vẫn luôn muốn tìm một cái có thiên phú đồ đệ, cùng hẳn cùng nhau đem Điện Âm sự nghiệp mở rộng phát huy, người lần đầu tiên cùng hẳn hợp tác liền có như vậy ăn ý, hẳn thực vừa lòng, muốn hỏi người có nguyện ý hay không làm hẳn nhập thất đệ tử.”

Kiều Phi nghe xong giật giật môi, không thể tin được ngây người: “..... Đồ đệ?”

Nàng có phải hay không còn chưa ngu tỉnh?

Kiều Phi xoa xoa đôi mắt, không quá xác định nhìn mắt bên người Walker, hỏi lại Ngô Anh Tuấn: “Người là nói, ta bên người vị này Walker tiên sinh,

hỏi ta có nguyện ý hay không làm hẳn đồ đệ?!!!”

Ngô Anh Tuấn cười tủm tỉm gật đầu: “Đúng vậy.”

“.....” Kiều Phi cọ mà đứng lên, “Đương nhiên nguyện ý!”

Nàng lập tức dùng tiếng Anh cùng Walker lặp lại một lần, biểu đạt nội tâm vui sướng cùng kích động.

Loại sự tình này nằm xoài trên toàn thế giới bất luận cái gì một cái DJ trên người, kia đều là không cần do dự sợ, Walker ở Điện Âm lĩnh vực là cấp đại sư nhân vật, có thể bá ở hẳn môn hạ học tập, không thua gì ở quốc nội trực tiếp từ nhà trẻ nhảy đến Thanh Hoa Bắc Đại, tương lai phát triển tiền đồ vô hạn nhưng kỳ.

Huống hồ có thể làm Walker đồ đệ, bản thân cũng đã là cực đại vinh dự.

Kiều Phi chưa từng nghĩ tới chính mình sẽ có như vậy hảo vận, Ngô Anh Tuấn lúc này lại nói cho nàng:

“Người nếu đồng ý nói, công ty đem cùng người trước tiên giải trừ hợp đồng, người muốn cùng Walker tiên sinh cùng đi Anh quốc.”

Kiều Phi thượng một giây còn cong khoe mắt lập tức liền trệ trụ, hoãn hoãn: “Đi Anh quốc?”

“Đương nhiên, Walker tiên sinh chỉ là chúng ta mời tới biểu diễn, hẳn này thứ sáu liền sẽ hồi Luân Đôn.”

“.....”

Kiều Phi sở hữu vui mừng cảm xúc đang nghe đến muốn đi Anh quốc sau không còn sót lại chút gì.

Quả thật nàng là thập phần thích Điện Âm, may mắn có thể làm Điện Âm giáo phụ đồ đệ càng là nàng phía trước chưa bao giờ dám khát vọng mộng tưởng, đột nhiên có một ngày may mắn buông xuống ở nàng trên đầu, nàng chỉ nghĩ liều mạng bắt lấy cơ hội như vậy.

Người cả đời này thực đoản, cần thiết phải làm chính mình thích sự, quá ra bản thân muốn sinh hoạt mới không tính uổng phí. Cho nên mặc dù từ trước nàng vẫn là áo cơm vô ưu đại tiểu thư, nàng cũng vẫn luôn nỗ lực học tập chính mình thích sự vật.

Càng đừng nói hiện tại, nàng sớm đã không phải cái gì Kiều gia đại tiểu thư, nàng chỉ là một cái sinh viên.

Một cái bình phàm bình thường, rồi lại có dã tâm, muốn ở Điện Âm giới xông ra tên tuổi, thay đổi đại gia đối Điện Âm truyền thống cái nhìn sinh viên.

Cần phải đi Anh quốc, Kiều Phi lại bị một người ràng buộc ở.

Nàng dừng một chút, thu hồi sở hữu hưng phấn biểu tình, dùng tiếng Anh hỏi Walker: “Có thể cho ta suy xét mấy ngày sao?”

“Đương nhiên.” Walker gật đầu: “Người có lựa chọn quyền lợi, tại đây thứ sáu phía trước nói cho ta quyết định của người liền hảo.”

Lúc này Kiều Phi trong tay di động vang, là Hạ Thừa Nam đánh tới điện thoại.

Nàng vội vàng cáo biệt, rời đi văn phòng, đi bãi đỗ xe thượng Hạ Thừa Nam xe.

Hạ Thừa Nam cũng là vừa rời vội xong công ty sự, thoát nhìn có một chút mệt mỏi, nhưng nhìn đến Kiều Phi lại đây, vẫn là đánh lên tinh thần hỏi nàng:

“Đói sao?”

“Không đói bụng.” Kiều Phi lắc đầu, “Người đâu, mệt sao.”

Hạ Thừa Nam sờ sờ nàng đầu: “Nhìn đến người như thế nào sẽ mệt.”

Như vậy đối thoại là thực ấm áp thực ngọt ngào, nhưng Kiều Phi trong lòng lại mặc danh khó chịu. Về nhà trên đường, bởi vì cất giấu tâm sự, nàng vẫn luôn cũng chưa như thế nào mở miệng nói chuyện, tâm tình có điểm trầm.

Không biết muốn hay không đem Walker sự cùng Hạ Thừa Nam nói, càng không biết nói ra sau hẳn là ý kiến gì.

Mắt thấy mau đến Hoa Dụ công quán, Kiều Phi biết chuyện này sớm hay muộn là muốn mở miệng, hoãn hoãn, liền thử thăm dò hỏi trước câu: “Người sẽ duy trì ta làm chính mình thích sự sao?”

Hạ Thừa Nam lái xe, trong miệng tùy ý hỏi: “Đương nhiên, người muốn làm cái gì đều có thể.”

“Thật sự?” Kiều Phi ánh mắt sáng lên.

“Làm sao vậy.” Hạ Thừa Nam nhận thấy được Kiều Phi tựa hồ có chuyện, khóe môi dạng nhợt nhạt ý cười: “Muốn nói cái gì liền nói, đừng thử ta.”

Nếu được đến nam nhân khẳng định hồi phục, Kiều Phi tổ chức hạ ngôn ngữ, lấy hết can đảm nói:

“Hôm nay đi làm, anh tuần ca đem ta gọi vào văn phòng, nói.....”

“Ân?”

“Nói Walker muốn nhận ta làm đồ đệ.....”

Hạ Thừa Nam tốc độ xe ở kia một khắc rõ ràng chậm lại.

“Đúng không.” Hãn thanh âm nhẹ nhàng, bất động thanh sắc cất dấu chính mình cảm xúc: “Có điều kiện gì.”

Hạ Thừa Nam là cái người làm ăn, biết sở hữu được đến đâu cần thiết dùng đại giới tới thu hoạch, Kiều Phi nói Walker muốn thu nòng, sau lưng khẳng định có lẫn nhau đều không cần nhất định có thể gánh vác đại giới.

Quả nhiên, Kiều Phi đốn thật lâu mới nhỏ giọng nói: “Điều kiện chính là, muốn cùng hãn cùng đi Anh quốc, hệ thống học tập Điện Âm chế tác.”

Hạ Thừa Nam đôi mắt tức khắc ám chìm xuống, nhưng hãn còn tại nỗ lực khắc chế, tiếp tục bình tĩnh hỏi: “Bao lâu.”

“..... Bốn năm.”

Xe liền như vậy đột nhiên ở ven đường sát trụ.

Kiều Phi bị phanh lại quán tính mang đến đi phía trước thoáng một hướng, rồi sau đó đạn trở về, đang ngồi ghế phát ra rầu rĩ một tiếng tiếng đánh.

“Không chuẩn.”

Hạ Thừa Nam đáy mắt đen nhánh, nhàn nhạt hai chữ, nói tận sở hữu thái độ.

“.....” Tuy rằng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng Kiều Phi không nghĩ tới hãn sẽ như vậy một ngum cự tuyệt.

Nàng quá hiểu biết Hạ Thừa Nam, cho nên nàng có thể tiếp thu hãn đối chính mình bất luận cái gì thời điểm bá đạo, nhưng sự tình quan tự thân tương lai tiền đồ hãn vẫn như cũ cường thế đến tận đây, Kiều Phi có chút ủy khuất.

Loại này ủy khuất đến từ lẫn nhau kia phân không bình đẳng lý giải.

Ở biết cần thiết đi Anh quốc khi, Kiều Phi lập tức nghĩ tới Hạ Thừa Nam cảm thụ, cho nên đưa ra muốn suy xét mấy ngày.

Nhưng hiện tại, Hạ Thừa Nam lại hoàn toàn không có từ nàg góc độ, ngẫm lại nàg đối Điện Âm thích, trực tiếp lãnh đạm liền một thương phá hỏng nàg sở hữu lựa chọn.

Kiều Phi cũng là cái quật cường phản nghịch người, càng là cường chế hạn chế, nàg càng phải phản kháng.

“Ta muốn vì chính mình tránh một cái tiền đồ, ta không có sai.”

“Người tiền đồ có ta, người nghĩ muốn cái gì đều có thể, ta sở hữu đều có thể cho người!”

“Là ta muốn sao?”

“.....” Hạ Thừa Nam đích xác nhìn không thấu nữ nhân tâm tư: “Người nghĩ muốn cái gì?”

“Ta thích Điện Âm, ta tưởng trạm đến càng cao! Ta tưởng về sau ở cái kia lĩnh vực tất cả mọi người đều có thể nhận thức một cái kêu Kiều Phi DJ _____”

“Cho nên ta đâu? Chúng ta mới ở bên nhau, người liền phải rời đi, làm ta chờ người bốn năm?”

“.....”

Lời nói đui lời nói nói ra lẫn nhau trong lòng ý tưởng, Kiều Phi bị Hạ Thừa Nam cuối cùng một câu xúc động cứng họng.

Khi đó nàg hiểu lầm Hạ Thừa Nam cùng Văn Lễ Tiệp, chính mình còn trào quá đối phương để cho người khác chờ bốn năm, là cái tra nữ, kết quả

phong thủy thay phiên chuyển, chuyện như vậy thế nhưng phát sinh ở trên người mình.

Kiều Phi cúi đầu, không nói nữa.

Hạ Thừa Nam cũng không lên tiếng nữa.

Lần nhau đều trầm mặc xuống dưới, đắm chìm ở đối phương nói, suy tính, suy nghĩ.

Giao cảnh lái xe trải qua, gõ cửa số nói nơi này không thể dừng xe, Hạ Thừa Nam đành phải một lần nữa phát động ô tô, không đến hai phút liền chạy đến Hoa Dụ công quán cửa.

Hắn giải khóa, nhìn mắt bên người biểu tình có chút uể oải cô nương, mềm lòng xuống dưới, muốn nói gì, Kiều Phi lại trước rầu rĩ đã mở miệng:

“Ta đi trước.”

Sau đó không chờ Hạ Thừa Nam nói nữa đã đi xuống xe.

Chuyện này đích xác lưỡng nan, nếu muốn thành toàn Kiều Phi mộng tưởng, nhất định sẽ hy sinh hai người cảm tình.

Hạ Thừa Nam nhìn nàng rời đi khi lực thất vọng nho nhỏ bóng dáng, đau lòng lại bực bội, cố tình cái loại này vô lực cảm xúc chỉ có thể chịu đựng, cất giấu, thậm chí không thể không đi tiếp thu cùng đối mặt.

Dẫm hạ chân ga, siêu chạy lòi ra cường lực động cơ thanh, cực kỳ giống nam nhân giờ phút này không chỗ phát tiết bực bội.

Điểm một cây yên, Hạ Thừa Nam mới vừa khai ra không bao xa, Chử Diễm bỗng nhiên tới điện thoại.

Hắn ấn hạ Bluetooth tai nghe, tận lực khắc chế đáy lòng cảm xúc, lạnh giọng hỏi: “Chuyện gì.”

“Buổi tối mới thu được tin tức, Ngũ Thịnh Nhung không biết tìm cái gì quan hệ bị nộp tiền bảo lãnh, người đã ra tới.”

Chủ Diễm thanh âm dừng một chút, “Hắn hiện tại thần trí không quá thanh tỉnh, vì bảo an toàn, ngài mấy ngày nay ra cửa tốt nhất đều làm tề buổi đi theo.”

Hạ Thừa Nam nghe xong Chủ Diễm nói, như suy tư gì một lát, bình tĩnh nói: “Đã biết.”

Cắt đứt điện thoại, hắn ấn ấn có chút không yên tâm, đánh tay lái đem xe quay đầu, triều Hoa Dụ công quán phương hướng một lần nữa khai đi, biên khai biên bát Kiêu Phi di động.

Vài giây sau, di động truyền đến —— “Ngài bát đánh điện thoại tạm thời vô pháp chuyển được.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 36 Liêu Ba Mươi Sáu Thức

Kiều Phi di động vẫn luôn đánh không thông, lại qua sẽ đánh thời điểm chính là tắt máy trạng thái.

Nàng không phải cái loại này náo loạn tính tình liền không tiếp điện thoại cô nương, tuy rằng suy xét quá có thể hay không gặp được người ở thang máy, hoặc là vừa lúc không điện linh tinh trùng hợp, nhưng Hạ Thừa Nam vẫn là dùng nhanh nhất tốc độ phản hồi Hoa Dụ công quán.

Bãi đỗ xe thang máy bị chiếm dụng, hẳn trực tiếp từ phụ lầu một chạy đến tám lầu.

803 cửa, gõ cửa, không người ứng.

Hạ Thừa Nam nhanh chóng ấn mật mã đi vào, trong phòng một mảnh đen nhánh, Kiêu Phi dè dặt còn ở huyền quan giày giá thượng, vừa thấy chính là người còn không có trở về quá.

Hạ Thừa Nam lập tức đoán rằng khả năng xảy ra chuyện, tâm đột nhiên trầm xuống, xoay người liền cấp tề buổi cùng Chủ Diễm gọi điện thoại.

Chờ hai người đuổi tới Hoa Dụ công quán khi, hẳn đang ở bất động sản chỗ điều theo dõi.

Hạ Thừa Nam là tự mình đem Kiêu Phi đưa đến tiểu khu cửa, cho nên một đoạn này lộ nàng rốt cuộc đã xảy ra cái gì, vừa thấy theo dõi liền biết.

Bất động sản bảo an mở ra theo dõi, điều đến buổi tối 10 giờ chung tá hữu Kiêu Phi xuống xe thời gian, theo dõi biểu hiện khi đó tiểu khu cửa người

không nhiều lắm, Kiều Phi xuống xe sau nguyên bản là buồn đầu hướng trong đi, sau lại giống như có ai ở sau người kêu nàng, nàng quay đầu lại, đi rồi hai bước liền vào một cái theo dõi góc chết chỗ, lại lúc sau liền biến mất.

Đúng lúc này, tuần tra bảo an đi vào tới, nói là nhật được một cái di động.

Bảo an nhìn đến Hạ Thừa Nam sau, đánh giá sẽ, đem điện thoại đưa qua nói: “Ai, này di động là người bằng hữu rút đi? Ta xem bình bảo ảnh chụp cùng người rất giống.”

Hạ Thừa Nam lập tức tiếp nhận tới, ẩn lượng màn hình, di động bình bảo là hẳn giúp Kiều Phi trang gia trường lần đó ở trên xe bị Kiều Phi mạnh mẽ hợp ảnh.

Tề buổi đầu dựa lại đây nhìn mắt, trong lòng ám đạo —— ta thao.

Hắn nhìn đến trên ảnh chụp Hạ Thừa Nam còn dán giả râu, giống ở chơi cái gì đặc biệt tình thú play đường như, thập phần kích thích.

Thay đổi ngày thường tề buổi đã sớm trên chọc đi qua, nhưng hiện tại Kiều Phi mất tích, Hạ Thừa Nam giết người tâm đều có, hẳn cũng không dám tùy tiện nói giỡn.

Nguyên bản theo dõi tuy rằng vô pháp biết được Kiều Phi thấy chính là ai, đi đâu, nhưng bọn hắn còn thượng tồn một tia hy vọng nàng có phải hay không gặp được cái nào bằng hữu.

Nhưng di động đều rút, Hạ Thừa Nam cơ hồ có thể khẳng định, cô nương xảy ra chuyện.

Hắn đậy mắt âm lãnh, lập tức đứng lên đi ra ngoài, vừa đi vừa hỏi Chủ Diễm:

“Ngũ gia trụ nào.”

Hạ Thừa Nam biểu tình thập phần xúc động, Chử Diễm biết hẳn là nóng nảy, an ủi nói:

“Ngài đừng có gấp, ta hiện tại cấp Tổng cục gọi điện thoại, xuất động cảnh lực có lẽ có thể nhanh lên tìm được người.”

Hạ Thừa Nam căn bản không nghe hẳn, tề buổi cũng là cái không phục liền làm đến phục tính tình, lẩm bẩm Chử Diễm: “Tìm cái gì Tổng cục, Ngũ Thịnh Nhung cái loại này tiện nhân chính là muốn đem hẳn đánh tới phục, đưa vào cục cảnh sát hữu dụng sao? Này không lại ra tới tai họa người?”

Hắn nói xong đã cùng Hạ Thừa Nam đi tới bên cạnh xe, kéo ra cửa xe, hai người đều khí thế bức người, Chử Diễm không có cách nào, chỉ có thể đuổi kịp.

Môn đóng lại, Hạ Thừa Nam gằn từng chữ một: “Hỏi lại người một lần, Ngũ gia trụ nào.”

Chử Diễm chần chờ vài giây, bất đắc dĩ báo một cái địa điểm.

Một đường không nói gì bay nhanh, ban đêm mau 11 giờ, Hạ Thừa Nam đem xe chạy đến Ngũ gia đại trạch.

Các chủ nhân sớm đã đi vào giấc ngủ, tề buổi cơ hồ sắp tương môn đá phiến mới có người hầu tới mở cửa, nhìn đến ngoài cửa ba cái cao lớn nam nhân, ngơ ngẩn còn chưa nói lời nói, Hạ Thừa Nam liền một phen đẩy hẳn ra, lạnh lùng hỏi: “Ngũ Thịnh Nhung đâu.”

Người hầu bị tàn nhẫn lực đẩy té ngã trên mặt đất, sợ tới mức run run rẩy rẩy: “Thiếu, thiếu gia ngủ a. Các người là.....”

Phòng khách đèn lúc này bị người mở ra, toàn bộ biệt thự chợt sáng trưng lên.

Từ thang lầu thượng lười biếng đi xuống tới một cái ăn mặc áo ngủ nam nhân, nhìn đến Hạ Thừa Nam sau âm dương quái khí cười hai tiếng:

“Nha, này không phải Hạ thiếu gia sao, biệt lai vô dạng a?”

Hạ Thừa Nam nhìn đến hấn đáy lòng tức giận hoàn toàn bùng nổ, hai bước tiến lên xách hấn cổ liền để đến tay vịn cầu thang thượng:

“Là người làm đúng không?”

Ngũ Thịnh Nhung ngồi lâu lắm lao, biểu tình thực hư, thân thể càng hư, chịu không nổi Hạ Thừa Nam như vậy một túm, người thiếu chút nữa từ thang lầu thượng phiên đi xuống.

Nhưng hấn vẫn là cười, thậm chí cười thực vui vẻ nhún vai:

“excuse me? Ta nghe không hiểu Hạ thiếu gia đang nói cái gì?”

Hạ Thừa Nam ánh mắt như mực, hung hăng siết chặt cổ hấn: “Ta cảnh cáo người, đừng cùng ta chơi đa dạng, tưởng tính số tìm ta, tìm nữ nhân tính cái gì bản lĩnh?”

Ngũ Thịnh Nhung bị tạt thở không nổi, “Người mẹ nó, buông tay!”

“Người ở đâu!!” Hạ Thừa Nam tăng thêm trong tay lực đạo.

Liên ở hai bên tranh chấp không dưới thời điểm, Ngũ gia duy nhất trường bối, Ngũ Thịnh Nhung nhị thúc tựa hồ là nghe được động tĩnh từ trên lầu xuống dưới, hấn nghiêng ngả lão đảo đỡ thang lầu:

“Hạ Thừa Nam người dừng tay! Người lại xằng bậy ta báo nguy!”

Tề buổi lúc này nâng lên mí mắt đáp câu nói: “Ngài một bên nhi đi, tùy ý.”

Hạ Thừa Nam cũng căn bản chưa cho vị này nhị thúc mặt mũi, trong tay liên tục buộc chặt, Ngũ Thịnh Nhung sắc mặt dần dần trắng bệch, tiếp cận hít thở không thông trạng thái, Chử Diễm mắt thấy sự tình không tốt lắm, sợ Hạ Thừa Nam xúc động quá mức, đi lên kéo ra hẳn, thấp giọng nói: “Ta cấp Lục gia đánh quá điện thoại, bọn họ đã bắt đầu ở toàn thành thanh để tra người.”

Dừng một chút, hạ giọng: “Ngài xin bớt giận, trước tìm được Ba Ba tử lại nói.”

Hạ Thừa Nam thật là khí điên rồi, khí đến mất đi lý trí.

Chử Diễm nhắc nhở qua đi, hẳn mới bình tĩnh ba phần, không giải hận nhéo Ngũ Thịnh Nhung cổ áo, tàn nhẫn uy danh hiếp:

“Nghe hảo, ta nữ nhân nếu là thiếu một cây tóc, ta đều sẽ làm người để mạng lại đổi.”

Ngũ Thịnh Nhung khẩn đối với hẳn tầm mắt, bỗng nhiên tố chất thần kinh cười, “Không sao cả, đổi người đau lòng cả đời, đáng giá.”

Hẳn cười xong thần sắc lãnh xuống dưới, mang theo đánh rớt hàm răng nuốt huyết hận, thông thả ung dung nói:

“Ta liền chờ xem người Hạ Thừa Nam có bao nhiêu đại bản lĩnh.”

Hạ Thừa Nam một phen buông ra Ngũ Thịnh Nhung, đem hẳn hung hăng đánh vào trên tay vịn: “Chờ.”

Hẳn tới Ngũ Thịnh Nhung này cũng không được đầy đủ là vì phát tiết lửa giận, ít nhất tới này một chuyến, hẳn xác định hai việc.

Đệ nhất, là Ngũ Thịnh Nhung làm.

Đệ nhị, Ngũ Thịnh Nhung không tự mình động thủ, tìm người khác.

Có thể xác định trở lên hai điểm đối Hạ Thừa Nam tới nói, tìm người phạm vi liền rút nhỏ rất nhiều.

Thành thị này giấu ở khe hở tam giáo cửu lưu cũng có chính mình quy củ, tựa như phía trước mẽ tuyến trong tiệm Tử Mao giống nhau, liền tính chỉ là ở đầu đường chơi tên côn đồ, du côn thiếu niên, cũng sẽ có chính mình cái vòng nhỏ hẹp, cái vòng nhỏ hẹp dung hợp thành vòng lớn tử, một tầng một tầng, tổng có thể tìm được người muốn tìm.

Nhưng hiện tại Hạ Thừa Nam không có cách nào biết đến là, Ngũ Thịnh Nhung tìm chính là người nào, bản địa, vẫn là nơi khác. Đây liền giống như biển rộng tìm kim.

Cục Công An bên kia đã xuất động cảnh lực điều tra Hoa Dụ công quán dọc tuyến sở hữu theo dõi, bài trừ khả nghi chiếc xe.

Bên kia, C thành đã quy ẩn tu thân dưỡng tính lão đại ca Lục gia cũng bị Chủ Diễm một chiếc điện thoại đánh thức, nguyên bản lão đại ca không nghĩ lại quán này đó dơ sự, nhưng phía trước hẳn thiếu Hạ Thừa Nam một ân tình, lần này cũng không thể không cấp vài phần mặt mũi đứng ra hỗ trợ.

Có thể nói, Hạ Thừa Nam vận dụng sở hữu hắc bạch lưỡng đạo quan hệ, ở rét lạnh đông đêm, bắt đầu rồi thăm thức tìm người.

Hắn ngồi trên xe, lòng nóng như lửa đốt, rồi lại bất lực.

Nhớ tới hai người tách ra khi còn ở bởi vì đi Anh quốc sự đã xảy ra vài câu khắc khẩu, bất quá nửa giờ thời gian, cô nương lại không biết thân ở chỗ nào, có hay không đã chịu nguy hiểm.

Hạ Thừa Nam thực hối hận, hối hận không có đi quý trọng ở bên nhau thời gian, hối hận chính mình không có ở lúc ấy hảo hảo nói chuyện, hối hận

hắn là tự mình đưa nàng về nhà lại đi.

Hắn vuốt Kiều Phi lưu lại di động xuất thần, màn hình cứ nhiên sáng ngời, nhắc nhở muốn đưa vào mật mã.

Trong đầu ý thức là chỗ trống, Hạ Thừa Nam tay ở trên màn hình vuốt ve, giống bị nào đó sử dụng, ấn Kiều Phi sinh nhật.

Màn hình theo sát chột lóe, cứ nhiên giải khóa.

Hạ Thừa Nam chính thất thần lực chú ý bị hấp dẫn lại đây.

Giải khóa sau Kiều Phi bình báo là chính mình ảnh chụp, trên ảnh chụp nàng mang theo tai nghe, ở DJ trên đài cười đến thực vui vẻ. Nhưng giờ phút này như vậy tươi cười lại điên cuồng chọc Hạ Thừa Nam tâm.

Bất đắc dĩ, vô lực, tự trách.

Hắn mới một thở dài, dựa đến chỗ ngồi bối ghế.

Ngón tay không cần thận vùng, mở ra WeChat.

Kiều Phi trí đỉnh chính là cùng chính mình đối thoại cửa sổ.

Hạ Thừa Nam liếc mắt một cái, giao diện thượng, hai người đối thoại cửa sổ giữ lại cuối cùng một câu tựa hồ là không có phát ra.

Hắn ngần người, lập tức ngồi thẳng click mở xem.

【 ta đến ký túc xá, nhưng là hảo kỳ quái a, ta phát hiện có một chiếc màu đen đại chúng xe giống như ở đi theo ta. 】

Lời nói đánh xong, lại không có phát ra đi.

Suy tính thời gian, hắn là buổi sáng hai người tách ra nàng một mình hồi ký túc xá sau muốn phát tới, không biết vì cái gì sau lại lại không phát.

Phương diện này manh mối quá trọng yếu, Hạ Thừa Nam lập tức làm Chủ Diễm thông tri Lục gia cùng Tổng cục. Cảnh sát có thể tra từ Hoa Dụ công quán phụ cận rồi đi sở hữu màu đen đại chúng, Lục gia bọn họ cũng có thể hỏi một chút gần nhất có hay không quen mắt chiếc xe.

Thực mau, hai bên đều tới tin tức.

Cảnh sát bên kia căn cứ Hạ Thừa Nam cung cấp manh mối, tra được một chiếc có hiêm nghi chiếc xe, nhưng đối phương thực âm hiểm, biển số xe bị che khuất, tạm thời còn ở truy tra lộ tuyến.

Lục gia cũng hỏi một vòng trong thành những cái đó tam giáo cửu lưu đêm nay có hay không “Làm việc”, nhưng được đến trả lời đều là —— không muốn sống nữa sao, trói Hạ Thừa Nam người?

Thật là như vậy, bản địa không ai có cái này lá gan, Hạ Thừa Nam cũng đã sớm nghĩ tới, Ngũ Thịnh Nhung không có khả năng sẽ xuân đến ở C thành tìm người làm chính mình.

Sự tình tới rồi nơi này trở nên hơi khó giải quyết lên, nếu Ngũ Thịnh Nhung tìm chính là cái loại này bỏ mạng đồ đệ, Kiều Phi nguy hiểm lại gia tăng rồi một phen.

Hạ Thừa Nam vô pháp làm chính mình ngồi ở trong xe làm chờ, hẳn tự mình đi cục cảnh sát, yêu cầu lập lại lại xem theo dõi, hy vọng có thể tra được một chút dấu vết để lại.

Đoàn người khẩn trương điều lấy hữu dụng manh mối nhất nhất bài tra, đúng lúc này, Chủ Diễm lãnh tiến vào một người.

Ngũ Hạ phong trần mệt mỏi, tựa hồ là mới từ nơi nào chạy tới, tóc dài hơi loạn, trong tay cầm cái cái gì, vừa tiến đến liền cùng cảnh sát nói:

“Nơi này ghi âm có lẽ có dùng.”

Hạ Thừa Nam đối nàng đột nhiên xuất hiện thực ngoài ý muốn, nhưng nghe tới Ngũ Hạ đưa tới một quyển ghi âm sau, càng là khiếp sợ.

Nơi đó mặt là Ngũ Thịnh Nhung từ cục cảnh sát ra tới sau sở hữu trò chuyện ký lục ghi âm.

Hắn ra tới sau 37 tiếng đồng hồ tổng cộng đánh 19 cái điện thoại, trong đó cùng một cái gọi nhíp ca đối thoại nhất có hiềm nghi, đối thoại nội dung thập phần mật mờ, bình thường tới nghe một chút không ra cái gì, nhưng cục cảnh sát trường kỳ làm trinh thám cảnh sát một chút nghe ra không thích hợp địa phương, có vài cái từ ngữ đều là ám hiệu.

Cảnh sát nhóm lập tức truy bắt đầu tung dây số thuộc sở hữu mà, tra nổi lên tân manh mối.

Chữ Diễm đem cái này đồng bộ nói cho Lục gia sau, đối phương thực mau hồi phục, bản địa không này hào người, mấy năm trước ở cách vách Tương thành nhưng thật ra nghe nói qua một cái gọi nhíp ca.

Này cùng cảnh sát nhóm tra được thuộc sở hữu mà hoàn toàn ăn khớp.

Vì thế mọi người nhanh chóng hành động, ở C thành đến Tương thành sở hữu xuất khẩu thiết trí trạm kiểm soát bài trừ màu đen đại chúng.

>Hạ Thừa Nam nhìn đến sự tình rốt cuộc có mặt mây, huyền tâm cuối cùng buông xuống một chút, hắn nhìn vẻ mặt bình tĩnh không có bất luận cái gì cảm xúc Ngũ Hạ, có chút xem không hiểu:

“Người vì cái gì muốn làm như vậy?”

Nghe lén chính mình thân ca ca, còn ở như vậy thời điểm máu chốt đôi tay đưa lên hắn phạm tội chứng cứ.

Ngũ Hạ chỉ là thực nhẹ cười cười, không trả lời.

Chử Diễm lúc này lại bỗng nhiên giữ chặt tay nàng, hoãn hoãn, trên mặt nổi lên một loại chưa bao giờ từng có tàn nhẫn kính, đối Hạ Thừa Nam nói:

“Bởi vì, chúng ta so người còn tưởng hãn chết.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Không kịp tế hỏi Chử Diễm cùng Ngũ Hạ quan hệ, cùng với này trung gian đến tột cùng đã xảy ra cái gì, cảnh sát bên kia thực mau truyền đến phần chấn nhân tâm tin tức ——

Tìm được người!

Ở C thành cao tốc xuất khẩu thu phí chỗ, cảnh sát chặn lại một chiếc màu đen đại chúng, cũng xác nhận Kiều Phi liền ở chiếc xe kia thượng, nhưng hiện tại thực phiến toái chính là, hiện trường có chút hỗn loạn.

Đối phương tựa hồ là không có nghĩ tới còn không có ra C thành môn đã bị bắt được, bị buộc đến được ăn cả ngã về không, hiện tại lấy Kiều Phi làm con tin cùng cảnh sát ở uy hiếp giằng co.

Hạ Thừa Nam bọn họ nghe thấy cái này tin tức, một giây đều không có dừng lại, khai lên xe liền triều cao tốc xuất khẩu đuổi qua đi.

Loại này thời điểm chính là giành giật từng giây, phảng phất hãn đi sớm một giây, Kiều Phi liền sớm thoát ly nguy hiểm một giây.

-

C thành cao tốc lộ xuất khẩu chỗ đã bị ánh huỳnh quang sắc cách ly mang bao quanh vây quanh, cảnh đèn lập loè, chiếc xe toàn bộ khơi thông rời đi.

Không trung bay một chút rất nhỏ bông tuyết, kẻ bắt cóc đã bị bắt hai cái, dư lại một cái chính bắt cóc Kiều Phi cùng cảnh sát giằng co.

Kiều Phi ánh mắt có chút kinh hoàng thất thố, nàng chưa bao giờ có nghĩ tới chính mình sẽ gặp được loại này trong TV mới có thể xuất hiện hình ảnh, bị bắt lên xe sau đã bị trói chặt tay, thương để ở trên eo uy hiếp không chuẩn phát ra tiếng, nguyên tưởng rằng đối phương là cướp bóc, kết quả lên xe sau bọn họ lại không nói một lời, thậm chí phần có mục đích tính mang theo nàng liền hướng ngoài thành khai.

Kiều Phi một đường đều ở tìm tự cứu phương pháp, thẳng đến tới rồi cái này thu phí trạm chỗ, nàng phát hiện thế nhưng có rất nhiều cảnh sát, phía trước còn cản lại trạm kiểm soát, thương để ở trên eo nàng không dám nói lời nào, chỉ có thể tìm cơ hội dùng ánh mắt điên cuồng ám chỉ, cũng không biết là chính mình ám chỉ hữu dụng vẫn là cảnh sát bài tra ra cái gì, cảnh sát làm cho bọn họ toàn bộ xuống xe.

Hoảng loạn trong nháy mắt, kẻ bắt cóc muốn cưỡng hướng trạm kiểm soát, lại bị cảnh sát mạnh mẽ ngăn lại, lại mặt sau một đoàn hỗn loạn, nàng bị cái kia lấy thương nam nhân trảo hạ xe.

Sau đó, vẫn luôn giằng co đến bây giờ.

Thân thể của nàng ần ần có chút phát run, cổ bị kẻ bắt cóc tạp, họng súng liền ở sau lưng, động cũng không dám động.

Đối diện một loạt cảnh sát, đồng dạng mấy cái màu đen họng súng nhắm ngay kẻ bắt cóc.

Hiện trường không khí đình trệ không dưới, không người lui bước.

Hạ Thừa Nam đuổi tới thời điểm, kẻ bắt cóc cảm xúc thực táo bạo ở đề yêu cầu, hần mở cửa xe liền tưởng hướng trong đám người hướng, Chủ Diễm ngăn lại hần:

“Hạ tổng!”

Hắn tưởng nói nguy hiểm, không cần qua đi.

Nhưng lời nói đến bên miệng, phảng phất có thể đồng cảm như bản thân mình cũng bị hấn giờ khắc này tâm tình, yên lặng thu hồi câu nói kế tiếp, đổi thành: “Đừng xúc động, chú ý an toàn.”

“Biết.”

Cảnh sát căn bản không cho Hạ Thừa Nam tới gần, hắn không khỏi phân trần lột ra giăng co đội ngũ, liền như vậy không hề phòng bị đứng ở kẻ bắt cóc đối diện.

Kiều Phi nhìn đến đột nhiên xuất hiện hắn, môi giật giật, trong nháy mắt trong mắt có thiên ngôn vạn ngữ trào ra tới, sợ hãi thật lâu nước mắt tức khắc liền ủy khuất bao ở trong mắt, hốc mắt hồng hồng.

Hạ Thừa Nam tâm nắm thành một đoàn, triều nàng làm cái khẩu hình: “Đừng sợ.”

Rồi sau đó hắn chậm rãi đến gần, cùng kẻ bắt cóc chu toàn thương lượng: “Thả người, người muốn bao nhiêu tiền, muốn cái gì điều kiện, ta đều có thể thỏa mãn người.”

Bắt cóc Kiều Phi đúng là vị kia bản ca, hắn hiện tại cảm xúc so Kiều Phi còn muốn khẩn trương, còn muốn kích động, nhìn đến Hạ Thừa Nam đến gần, tức khắc lấy thương chỉ hắn:

“Lui ra phía sau! Trạm xa một chút!”

Hạ Thừa Nam ở bên này hấp dẫn kẻ bắt cóc lực chú ý, tề buổi cùng một cái đặc cảnh từ trong đám người lặng lẽ ẩn đến sau lưng, vòng một vòng, đứng ở bản ca phía sau.

Hiện trường không khí giương cung bạt kiếm, bản ca đã là cùng đường bí lối, vô cùng có khả năng làm mất đi lý trí sự, Hạ Thừa Nam không nghĩ lại đem Kiều Phi an toàn ký thác người khác, hẳn muốn cứu nàng, cần thiết lông tóc vô thương cứu tới.

Sau này tượng trưng tính lui một bước, hẳn tiếp tục phân tán bản ca lực chú ý:

“Hai trăm vạn đủ sao?”

“Không đủ nói năm trăm vạn, tiền mặt, lập tức cho người.”

Bản ca bị hẳn nói thoáng phân tâm, biểu tình giật mình, giống như ở suy xét, đây là tuyệt hảo cơ hội. Hạ Thừa Nam lập tức cùng tề buổi ánh mắt ám chỉ, tề buổi cũng là phản ứng mau lả gan đại, ngay sau đó liền tiến lên từ phía sau phản chế trụ bản ca tay, hẳn là xuất ngũ bộ đội đặc chủng, thân thủ nhanh nhẹn nhanh chóng, ở cùng đặc cảnh hợp tác khống chế bản ca đồng thời hung hăng đẩy Kiều Phi một phen, đem người đẩy ra đi.

Kiều Phi ngã đụng phải hai bước, kinh hồn chưa định, Hạ Thừa Nam lập tức đi nhanh sải bước lên đi tiếp được nàng, liền ở đồng thời, phía sau truyền đến kịch liệt một tiếng súng vang.

Hạ Thừa Nam tay mới vừa đụng tới Kiều Phi, cơ hồ là không có suy xét, lập tức liền đem nàng chuyển qua tới ôm vào trong ngực.

Tiếng súng chưa đình, một tiếng một tiếng, kinh thiên động địa.

Hạ Thừa Nam đem Kiều Phi gắt gao ấn ở chính mình trong lòng ngực, dùng chính mình bối, đối diện phía sau phát ra tiếng súng địa phương.

Gần gũi nghe tiếng súng, Kiều Phi trong tai mãnh liệt ù tai, trong nháy mắt nghe không được bất luận cái gì thanh âm. Nàng ghé vào Hạ Thừa Nam

trong lòng ngực, nhìn đến hãn không chút do dự bảo hộ chính mình, là cái loại này căn bản đều không có tự hỏi tiềm thức hành vi.

Ngắn ngủn bốn năm giây, trời đất tối tăm, Kiều Phi giống như đã trải qua cả đời.

Chờ bên tai thanh âm lại lần nữa trở về, nhìn đến cảnh sát nhóm ào ào xông lên đi chế phục bản ca khi, Kiều Phi mới giống như hoàn hồn, phản ứng lại đây cái gì, kinh hoảng đẩy ra Hạ Thừa Nam, dùng tay đi sờ hãn mặt, sờ thân thể hãn.

Còn hảo, hãn hết thảy đều hảo.

Chờ xác định hãn sau khi an toàn, Kiều Phi nhịn cả đêm nước mắt rồi cuộc nhịn không được chảy xuống xuống dưới, sống sót sau tai nạn, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nàng gắt gao ôm hãn, không ngừng ở trong miệng lặp lại:

“Ta liền biết người sẽ không mặc kệ ta..... Còn hảo người đã đến rồi..... Còn hảo là người.....”

Bông tuyết an tĩnh dừng ở hai người đầu vai, mất mà tìm lại tư vị Hạ Thừa Nam trước kia cũng không biết.

Nhưng tối nay qua đi, hãn rốt cuộc đối nhân sinh, đối tình yêu có không giống nhau hiểu được cùng lý giải.

-

Sự tình đi qua hai ngày, dần dần bình ổn.

Kiều Phi có lẽ là bắt cóc sử bị giải cứu nhanh nhất, từ cột lên xe đến thoát ly nguy hiểm chỉ tốn hai giờ hai mươi phút.

Này hết thấy, đều nguyên với Hạ Thừa Nam nhảy bén phản ứng năng lực, nếu đêm đó hẳn không có quay đầu lại lại đi xem, không có kiên trì cấp Kiều Phi gọi điện thoại, không có vận dụng sở hữu quan hệ đi tìm, chờ bản ca đem người đưa tới Tương thành, thậm chí đưa tới xa hơn địa phương, hậu quả không dám tưởng tượng.

Ngũ Thịnh Nhung cũng lại một lần bị mời vào kết thúc tử, phía trước hẳn nhị thúc liêu mạng mọi người tế tài lực đem hẳn nộp tiền bảo lãnh ra tới, kết quả như vậy một nháo, sau này quãng đời còn lại Thiên Vương lão tử cũng không có biện pháp cứu.

Kiều Phi bên này, từ Hạ Thừa Nam không chút do dự che ở chính mình trước người kia một khắc khởi, cô nương liền quyết định —— lưu tại C thành, lưu tại cái này nguyện ý vì nàng đỡ đạn nam nhân bên người.

Mộng tưởng là rất quan trọng, nhưng mộng tưởng không phải nhân sinh duy nhất, mộng tưởng cũng có khác theo đuổi phương thức.

Nhưng ái nhân chỉ có một, hẳn đáng giá chính mình vì hẳn dứt bỏ cùng từ bỏ.

Trở về cùng ngày Hạ Thừa Nam ở Hoa Dụ công quán bồi nàng, buổi tối lẳng lặng nằm ở bên nhau khi, Kiều Phi nói cho chính hẳn quyết định, Hạ Thừa Nam lúc ấy nói cái gì cũng chưa nói, chỉ vỗ về nàng tóc nói: “Trước ngủ, về sau lại nói.”

Sau lại ngày hôm sau, hẳn từ công ty bắt một chiếc xe cùng tài xế chuyên môn đón đưa Kiều Phi, trên xe còn bị một cái nữ bảo tiêu.

Dùng nam nhân nói tới nói, hẳn quyết không thể tiếp thu loại sự tình này lại phát sinh lần thứ hai, cho nên vì làm hẳn yên tâm, Kiều Phi đành phải tiếp nhận rồi này hết thấy an bài.

Ở nhà nghỉ ngơi hai ngày, thời gian thực mau liền đến Walker cấp Kiều Phi cuối cùng kỳ hạn.

Nàng mấy ngày nay cũng chưa đi Nhiệt Cách, tuy rằng chính mình không có bị thương, nhưng Hạ Thừa Nam vẫn là muốn nàng ở nhà nghỉ ngơi hai ngày, bình phục tâm tình, mắt thấy ngày mai Walker phải đi, Kiều Phi quyết định hôm nay vẫn là đi một chuyến trong tiệm, cùng Ngô Anh Tuấn nói hạ quyết định của chính mình, lại làm hấn chuyển cáo Walker.

Có lẽ sẽ có điểm tiếc nuối, nhưng Kiều Phi không hối hận quyết định của chính mình.

Buổi chiều 6 giờ, tài xế đem nàng đưa đến Nhiệt Cách, sau đó liền tại chỗ chờ nàng tan tầm.

Kiều Phi tới rồi lầu ba văn phòng sau, thực ngoài ý muốn nhìn đến Walker cùng hấn sinh hoạt trợ lý cũng ở.

Nàng không nghĩ tới bọn họ lại ở chỗ này, biểu tình trệ hạ, ra vẻ nhẹ nhàng theo chân bọn họ đánh thanh tiếp đón, rồi sau đó đi vào đi, đang muốn nói cho Walker chính mình lựa chọn lưu lại khi, Ngô Anh Tuấn cười tùm tùm nói:

“Kiều Phi, về sau người chính là Walker tiên sinh ở Nhiệt Cách DJ trợ lý, các người phải hảo hảo hợp tác, đem trong tiệm sinh ý phiên cái phiên nga!”

“?”Kiều Phi ngơ ngẩn, nhất thời không phản ứng lại đây: “Cái gì? Hợp tác?”

Walker ngồi ở bên cạnh, ở một phần trên giấy ký tên sau, đưa cho Ngô Anh Tuấn, hai bên bắt tay, khuôn mặt mỉm cười.

Như là ở ký hợp đồng.

Kiều Phi ngơ ngác nhìn này hai người thao tác, ngốc, “Đây là có ý tứ gì? Walker tiên sinh về sau muốn ở Nhiệt Cách trú cửa hàng sao?”

Walker ở Anh quốc đều là độc lập thân thể hình thức, chưa bao giờ trường kỳ ở đâu một nhà hộp đêm trú lưu quá, chỉ là mời hẳn tới làm trận này biểu diễn cũng đã là hoa vốn to, Kiều Phi không thể tin được có thể làm hẳn nguyện ý lưu lại, cấp ra chính là như thế nào kinh người giá cả.

“Đúng vậy, trú cửa hàng DJ.” Ngô Anh Tuấn lắc lắc hợp đồng: “Đêm mai bắt đầu, người chính là Walker tiên sinh ở Nhiệt Cách đệ nhất trợ thủ, muốn cố lên nga.”

Nói, che miệng lại đây nhỏ giọng nói bát quái: “Hạ tổng hoa đại đại giới hồng người cao hứng.”

Kiều Phi: “.....”

-

Trên đường trở về, nàng cấp Hạ Thừa Nam đánh vài cái điện thoại cũng chưa người tiếp, chờ tới rồi Hoa Dụ công quán dưới lầu, tiến thang máy phía trước mới đã thông nam nhân điện thoại.

Điện thoại bên kia có thể nghe được tiếng nước, Hạ Thừa Nam tiếp lên, thanh âm mang theo hơi nước, lười nhác, thực mê người sa thanh:

“Làm sao vậy?”

“Người ở tắm rửa sao?”

“Ân.”

“.....” Kiều Phi ấn hạ thang máy con số 8, đóng cửa lại, áp lực đáy lòng vui sướng cùng hưng phấn, nhỏ giọng hỏi hẳn:

“Người như thế nào không nói cho ta đem Walker ký xuống tới sự... Còn có, nhất định hoa không ít tiền đi...”

Tiếng nước biển mất, Hạ Thừa Nam giống như tẩy xong rồi, từ buồng vệ sinh ra tới, ngữ khí lười nhác trả lời:

“Quan trọng sao? Có thể sử dụng tiền giải quyết đều không phải vấn đề. Chỉ cần người vui vẻ, mười cái Walker ta cũng có thể thỉnh trở về.”

Dừng một chút, thanh âm trầm hạ tới, có chút tiếc nuối: “Nhưng vẫn là thực đáng tiếc, hẳn chỉ nguyện ý lưu lại một năm.”

“Đủ rồi, ta thỏa mãn, thật sự.” Kiều Phi cái mũi ê ẩm, cảm thấy người nam nhân này vì chính mình làm thật sự là quá nhiều, nàng nguyện ý vì hẳn từ bỏ, không nghĩ tới hẳn đồng dạng cũng ở tận lực bảo hộ chính mình mộng tưởng.

Hạ Thừa Nam tựa hồ nghe tới rồi nàng cảm động, hỏi: “Hiện tại vui vẻ sao?”

“Vui vẻ, đương nhiên vui vẻ!” Kiều Phi tới rồi cửa, duỗi tay đi ấn mật mã, mềm mại làm nũng: “Người còn ở vội sao? Ta muốn gặp người, tưởng lập tức liền nhìn đến người, cảm ơn người vì ta làm hết thảy.”

Mật mã thua xong, 803 môn tự động mở ra.

Giây tiếp theo, Kiều Phi ngẩng đầu, tầm mắt thẳng tắp đối thượng chính cầm di động dựa nghiêng ở ven tường, hạ thân bọc điều khăn tắm nam nhân.

Nàng bừng tỉnh sửng sốt, đôi mắt chớp chớp, nhìn trước mặt dụ hoặc nam. Sắc cùng phòng khách ba cái chĩnh tề rương hành lý, môi khẽ nhếch: “Người.....”

Hạ Thừa Nam lười nhác đứng thẳng, khóe miệng cười, triều nàng từng bước một đến gần:

“Như thế nào ạ?”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 37 Liêu Ba Mười Bảy Thức

Kỳ thật từ Kiều Phi gặp được lần này nguy hiểm sau, Hạ Thừa Nam liền có phải nhanh một chút dọn tiến vào quyết định.

Thiếu chút nữa mất đi quá một lần, liền càng sẽ gặp bội quý trọng, hẳn chỉ nghĩ từ nay về sau đều bồi ở chính mình ái nhân thân biên, tự mình thủ an toàn của nàng.

Cho nên sẵn hôm nay tan tầm thời gian tương đối sớm, Hạ Thừa Nam đi khách sạn đem chính mình hành lý toàn bộ thu thập hảo, cứ như vậy quang minh chính đại dọn tiến vào, cho Kiều Phi một cái trở tay không kịp kinh hỉ.

Không đúng, là kinh hách.

Giờ phút này, hẳn bực khản tẩm triều Kiều Phi đi bước một đến gần, thanh âm bực hơi ảm dụ hoặc: “Nga? Tính toán như thế nào cảm tạ ta?”

Nam nhân trần trụi đường cong hoàn mỹ nửa người trên, môi mỏng nhẹ dạng, cười như không cười, vô cùng nhuần nhuyễn suy diễn nam. Sắc dụ hoặc bốn chữ.

Kiều Phi ý thức đều bị ngăn ngại hấp dẫn qua đi, thẳng đến sau lưng bị trên tường móc nối đụng tới, nàng mới lấy lại tinh thần, chạy nhanh dùng di động chống lại dần dần ép xuống nam nhân, lắ bắ:

“Người như thế nào sẽ đột nhiên tới?”

Nói xong nàng lập tức lại phản ứng lại đây cái gì, loát loát suy nghĩ, đề cao cảnh giác mà chỉ vào đại sảnh tam rương hành lý: “Không đúng, người đây là có ý tứ gì?”

Hạ Thừa Nam cười cười: “Khách sạn quá quý, ta tới trụ túc xá.”

“.....”

Cái này lý do xa đến một chút đều không cao minh, thậm chí còn thực khôi hài.

“Người thiếu tới, ta nơi này là công nhân ký túc xá, người không chuẩn tới hạt xem nào nhiệt.”

Kiều Phi vừa nói vừa đem hũ rượu hành lý ra bên ngoài đây: “Chạy nhanh, như thế nào tới đi như thế nào.”

Hạ Thừa Nam nhún nhún vai, lộ ra một cái 【 người cứ việc đuổi đi tính ta thua 】 biểu tình, rồi sau đó lo chính mình đi đến không trí một khác gian phòng ngủ, lười biếng tuyên bố:

“Ta liền trụ này gian.”

“.....”

Kiều Phi ngờ ngẩn đứng ở cửa, đóng cằm miệng.

Nàng kỳ thật cũng biết Hạ Thừa Nam nếu đã hưng sư động chúng dọn lại đây, việc này nhất định sớm tại hũ kế hoạch trong vòng. Chính mình kháng nghị đối người nam nhân này tới nói căn bản vô dụng.

Vì thế, cô nương đem đẩy đến cửa rương hành lý lại chậm rì rì đẩy trở về.

Trong miệng đồng thời oán niệm: “Không được này gian chẳng lẽ còn trụ ta kia gian sao.”

Hạ Thừa Nam cùng dài quá ngàn dặm nhĩ dường như, bỗng nhiên từ phòng ngủ xoay người, dường như không có việc gì nhìn nàng: “Có thể chứ? Ta không thành vấn đề.”

Kiều Phi: “..... Cút đi!”

Cô nương buồn lần đầu chính mình phòng ngủ.

Đối bỗng nhiên muốn cùng Hạ Thừa Nam cùng ở dưới một mái hiên chuyện này, Kiều Phi nhất thời còn không quá có thể thói quen.

Đảo không phải bởi vì khác, chủ yếu vẫn là Hạ Thừa Nam người này quá mức bá đạo cường thế, Kiều Phi không làm gì được nàng, hai người ở cùng một chỗ, chính mình tựa như ở tại ổ sói dương, không chừng ngày nào đó lang tới hứng thú, dương đã bị ăn.

Kiều Phi ngồi ở chính mình phòng ngủ tính tính toán, càng nghĩ càng cảm thấy chính mình yêu cầu làm điểm cái gì.

Vì thế nàng lấy ra giấy cùng bút, ghé vào án thư lâm vào tự hỏi.

Hạ Thừa Nam ở phòng ngủ dạo qua một vòng, quen thuộc chính mình tân nơi, tuy rằng nơi này phòng cùng khách sạn tổng thống phòng hoàn toàn vô pháp so, nhưng còn tính tinh xảo sạch sẽ.

Rốt cuộc cùng thích nữ nhân ở cùng một chỗ, chỉ là điểm này, này gian tiểu bộ nhị cũng đã là Hạ Thừa Nam trong lòng tốt nhất biệt thự cao cấp.

Nhìn sẽ, hẳn có điểm đối. Tan tâm sau vội vàng chuyển nhà, còn không có cỗ thượng ăn cơm chiều, Hạ Thừa Nam từ trong phòng ra tới, đang chuẩn bị hỏi một chút Kiều Phi có đói bụng không, đi đến phòng khách lại phát hiện người không thấy.

Xoay người vừa thấy, tiêu cô nương chính dựa bàn ở chính mình trong phòng trên bàn viết cái gì, biểu tình thực nghiêm túc, thường thường còn cẩn bút ngẩng đầu tưởng sẽ.

Cách không đến năm mét khoảng cách, Hạ Thừa Nam nhìn đến nàng chiếu vào ánh đèn hạ sườn mặt, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn nàng, phảng phất nhân sinh cũng đã viên mãn.

Hạ Thừa Nam vẻ mặt sùng nịch, nhẹ nhàng câu môi, triệu cô nương đi qua đi.

Trong phòng, Kiều Phi hoàn toàn không chú ý từ bên ngoài đi vào tới nam nhân, nàng hợp trụ điều ước vừa mới mới vừa viết đến thứ tám điều, còn ở cẩn thận cân nhắc tăng thêm.

Hạ Thừa Nam ở nàng phía sau, thoáng khom lưng, ánh mắt liếc đi xuống xem.

“Điều thứ nhất, chưa kinh đồng ý không được tiến đối phương phòng (đặc biệt buổi tối 10 giờ sau!)”

“Đệ nhị điều, ở nhà không thể xuyên bại lộ quần áo (đặc biệt là tắm rửa sau!)”

“Đệ tam điều, Hạ Thừa Nam muốn khống chế được chính mình.”

.....

Mặt sau như là cái gì muốn tiết kiệm nước, thay phiên trực nhật linh tinh khuôn sáo, đã viết tới rồi thứ tám điều.

Nhìn đến cái kia 【 khống chế chính mình 】 , Hạ Thừa Nam khoe môi bỗng dựng dạng thượng một chút cười, hãnh cúi xuống thân, đem cô nương vòng ở trong khuỷu tay, sau đó trừu đi kia trương điều ước.

Kiều Phi sửng sốt, xoay người đi xem, thiếu chút nữa đối thượng nam nhân nghênh diện mà đến môi.

Thiếu chút nữa điểm liền đụng tới cùng nhau.

Nàng lập tức chột dạ sau này ngưỡng, bên tai đỏ: “Làm gì... Ta còn không có viết xong!”

Hạ Thừa Nam trực tiếp đem điều ước lưu loát hai hạ xé rớt, rồi sau đó đem Kiều Phi từ trên ghế bế lên tới, phóng tới trên bàn cùng chính mình tầm mắt tề bình, thanh âm lười biếng rơi xuống:

“Bảo bối, chúng ta hiện tại là ở chung, người thả lỏng một chút được không.”

Kiều Phi ngồi ở trên bàn, Hạ Thừa Nam tay chống nàng phía sau mặt bàn, ánh mắt ái muội cực nóng, hơi thở như gần như xa.

Đối thượng nam nhân ánh mắt, Kiều Phi mặt có chút nằng, hô hấp hơi loạn, nuốt nuốt nước miếng, quay mặt đi nhỏ giọng nói:

“..... Người như vậy ta có thể thả lỏng sao.”

Tiểu cô nương không có gì định lực, gần vừa rồi đối diện vài giây, đều thiếu chút nữa luân hãm ở cặp kia đen nhánh trong ánh mắt.

Hạ Thừa Nam nhìn trước mặt một chút đều không trải qua liêu cô nương, không đành lòng lại đậu nàng, rút ra thân thể, thanh thanh giọng, ngữ khí đứng đắn vài phần: “Vừa rồi không phải nói muốn cảm tạ ta sao?”

... Lời nói là nói như vậy, nhưng vừa rồi là vừa mới, hiện tại lại là hiện tại.

Kiều Phi do dự sẽ, thử nói: “Vậy người tưởng ta như thế nào tạ người.....”

Nguyên tưởng rằng nam nhân sẽ nhân cơ hội đưa ra cái gì cầm thú yêu cầu, không nghĩ tới Hạ Thừa Nam lại dừng một chút, nghiền ngẫm cong cong môi: “Không nóng nảy, ta nghĩ tới lại nói.”

Nói xong hắn đi ra ngoài, vừa đi vừa nói chuyện: “Người muốn ăn cái gì sao, ta làm Chủ Diễm mua điếm ăn lại đây.”

“Hiện tại?” Kiều Phi bị dời đi lực chú ý, đuổi theo theo sau: “Người đói bụng sao?”

“Ân, buổi tối tan tầm còn không có ăn cơm.”

“Thiên.” Kiều Phi nhìn mắt phòng khách chung, đều đã mau 9 giờ, hắn cư nhiên còn không có ăn cơm!

Lập tức đau lòng hướng phòng bếp chạy: “” Ta đây nấu mì cho người ăn muốn sao? Làm hỏa ca mua tới còn phải đợi.”

Hạ Thừa Nam ngược mắt, bán tín bán nghi: “Người sẽ nấu mì?”

“Sẽ a!”

...

Mười phút sau, Kiều Phi bưng chính mình sở trường mặt ra tới, đi đến Hạ Thừa Nam trước mặt buông, vạch trần cái nắp:

“Ném thử nha.”

Cô nương tiến phòng bếp phía trước đem chính mình trù nghệ khen đến bầu trời có trên mặt đất vô, lời thề son sắt vỗ ngực bảo đảm từ chính mình trong tay ra tới đều xứng được với là nhân gian mỹ vị.

Nhưng mà hiện tại ——

Hạ Thừa Nam rũ mắt: “Mì gói?”

“Đây là ta Ba Ba tỷ độc nhất vô nhị bí phương nấu ra tới sóng thức mì sợi, người xem a, có màu xanh lục rau dưa, có trứng trắng bao, còn có thịt xông khói ——”

Nam nhân bình tĩnh: “Bản chất vẫn là mì gói.”

“.....”

Hạ Thừa Nam là cái người làm ăn, nhìn vấn đề thực thành thật, không chơi hoa hòe loè loẹt.

Nhưng Kiều Phi cực cực khổ khổ loại dưa mới mè khen mè dài đuôi một nửa đã bị nam nhân một chậu nước lạnh đánh gãy, dừng một chút, lập tức không vui, đem chén lấy đi: “Không ăn đánh đổ!”

>Hạ Thừa Nam nhìn tức giận đưa lưng về phía chính mình thân ảnh, lại nhìn mắt giống một mâm lâu thập cẩm “Sóng thức mì sợi”, bất đắc dĩ kéo kéo môi, duỗi tay đi kéo Kiều Phi tay áo hồng:

“Uy, ta lại chưa nói không ăn.”

Kiều Phi quay đầu, còn giữ một nửa sinh khí, đôi mắt nhỏ thờ phì phì lại ủy khuất ba ba, giống như đang nói —— 【 vậy người ăn a! Lập tức ăn cho ta xem! 】

Hạ Thừa Nam ngậm cười đem chén kéo qua tới, chọn một chiếc dưa, đối với Kiều Phi: “Lại đây, đệ nhất khẩu uy người, người nấu mì vất vả.”

Kiều Phi rất cuộc âm chuyên tình có gương mặt tươi cười, lăm bằm: “Này còn kém không nhiều lắm.”

Nàng gương miệng tiến đến Hạ Thừa Nam trước mặt, ăn vào nam nhân uy này khẩu mặt, kết quả có một cây mì sợi quá dài, nàng chậm rãi dùng đầu

lưỡi liếm hương trong miệng hồi hút, đang muốn nói như thế nào nửa ngày cũng chưa hút đến trong miệng, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên dựa lại đây, đáy mắt hiện lên một chút ý cười.

Chờ Kiều Phi lại phản ứng lại đây thời điểm, nam nhân môi đã dán tới rồi chính mình trên môi.

Bá đạo cạy ra khớp hàm, đem còn thừa nửa thanh mì sợi đưa đến nàng trong miệng.

“Đồ ngốc, ăn cái mặt đều phải ta hỗ trợ.”

“.....?”

Ta khi nào muốn người giúp!!

Chờ Hạ Thừa Nam cảm thấy mỹ mãn ở chính mình môi lưu luyến một vòng sau, Kiều Phi mới hậu tri hậu giác phản ứng lại đây ——

Nàng lại bị kích bản.

Cái gì vất vả, trước uy người.

Ha hả, đều là người nam nhân này chiếm chính mình tiện nghi chiêu số.

Kiều Phi nhìn trước mặt thông thả ung dung ăn mì nam nhân, bỗng nhiên liền rất không phục muốn nhân vật trao đổi một lần.

Nàng cầm chén đoạt lấy tới, khơi mào một chiếc đũa cấp Hạ Thừa Nam:
“Người há mồm!”

“Úc.” Hạ Thừa Nam thực thản nhiên hé miệng, “Hào.”

Kiều Phi cùng vừa rồi giống nhau cho hấn uy một ngụm, chờ mì sợi đến nam nhân trong miệng sau, cũng thực khí phách thấu đi lên hôn lấy hấn.

Muốn học hẳn cường hôn chính mình giống nhau, đi cạy ra nam nhân khớp hàm, đi ở hẳn trong miệng quấy rối, đi quấy rối hẳn ăn mì.

Kết quả người mới vừa bổ nhào vào hẳn trong lòng ngực, Hạ Thừa Nam liền vững vàng tiếp được, theo sau chậm rì rì vừa lật, đem cô nương nhẹ nhàng áp đến trên sô pha.

“.....” Lại thất thủ.

Nam nhân lúc này khoe mắt câu lấy cười, ngón tay thực hiện được ở má nàng loạn liêu, trong miệng lưỡi nhắc nói:

“Làm sao bây giờ, người so mặt hương.”

“.....”

Kiều Phi từ hẳn ánh mắt đã nhìn ra hẳn bước tiếp theo động tác, nàng duỗi tay đi đẩy hẳn:

“Hạ Thừa Nam! Hiệp ước đệ tam điều! Người muốn khổng —— ngô.”

“Ngoan, hôn người thời điểm đừng cử động.” Nam nhân lại lần nữa phúc môi dưới: “Bằng không ta thật sự sẽ khổng chế không được.”

“.....”

Lúc sau mười mấy phút, tiểu bộ nhị chỉ nghe hai người giao triền ở bên nhau hôn nồng nhiệt hơi thở.

Ấm áp, ngọt ngào, tốt đẹp.

Hợp ở cùng một chỗ cái thứ nhất buổi tối tuy rằng bị Hạ Thừa Nam mạnh mẽ chiếm rất nhiều lần tiện nghi, nhưng còn hảo, cuối cùng lẫn nhau vẫn là quy quy củ củ trở về từng người phòng ngủ nghỉ ngơi.

Kiều Phi biết, vô luận là Hạ Thừa Nam vẫn là Bá Bá ca, ở nguyên tắc vẫn đề thượng, hãn đối chính mình vẫn luôn đều thực tôn trọng.

-

Cách nhật, Kiêu Phi tưởng sẵn có rảnh đi xem một chút Quần thúc.

Nàng 7 giờ rưỡi lên, nhìn đến Hạ Thừa Nam phòng cửa mở, lại nghe được trong phòng vệ sinh truyền đến dòng nước thanh âm, chậm rãi đi qua đi, mau tới cửa thời điểm, ý ở ven tường nhìn lén.

Hạ Thừa Nam đứng ở bồn rửa mặt trước mặt, đang ở đối kính đi xuống ba thượng đánh bọt biển.

Nam nhân tuy rằng xé hiệp ước, lại rất nghe lời, mặc vào quy quy củ củ áo ngủ, không có khoe khoang chính mình nam. Sắc.

Nhưng liền tính là như vậy, hãn tư thái lười biếng đứng ở kia, vẫn như cũ làm người mê muội. Cửa sổ rắc sáng sớm đệ nhất lữ ánh mặt trời lung ở hãn trên người, ánh đến hãn đầy người đều là trí mạng lực hấp dẫn.

“Nhìn cái gì?” Thành linh có hãn thanh âm.

Kiều Phi hoảng sợ, phát hiện Hạ Thừa Nam đang từ trong gương xem nàng, lập tức chốt dạ lý hạ chính mình đầu tóc: “Ta... Ta xem người chừng nào thì dùng xong, ta cũng muốn rửa mặt đánh răng.”

“Ân.” Hạ Thừa Nam cùng nàng vẫy tay: “Lại đây.”

Như vậy một cái ái nhân cùng ánh mặt trời đều ở buổi sáng, Kiêu Phi mặc danh có chút mặt đỏ, trong lòng vui mừng lại thẹn đỏ mặt.

Trong lòng nai con loạn nhảy, nàng chậm rì rì đi qua đi: “Làm gì.”

Hạ Thừa Nam đem nàng kéo đến trong lòng ngực sủng nịch khoanh lại, sau đó đem trong tay dao cạo râu đưa cho nàng: “Người giúp ta.”

“.....”

Kiều Phi nắm màu đen dao cạo râu, ngẩng đầu ngơ ngác xem trong gương nam nhân, “Ta sẽ không a.”

Hạ Thừa Nam chỉ lo đem nữ nhân ôm vào trong ngực, giáo nàng: “Trước chuẩn bị bọt biển.”

Kiều Phi đem hãn chỉ kia bình cạo râu cao ấn một chút ở trong tay, lại dính thủy, ở trong tay đánh một ít bọt biển ra tới, sau đó xoay người.

Nàng thực mới mẻ quan sát nam nhân ẩn ẩn phiếm màu đen rể chùm cằm, quang xem không đủ, nàng còn dùng ngón trỏ tiểu tâm đi chọc.

Rồi sau đó cùng phát hiện tân đại lục đường như, vui vẻ: “Hắc hắc, hảo chơi, thật là ngạnh ngạnh ai.”

“.....” Nam nhân hồ tra đều có thể chơi như vậy cao hứng, Hạ Thừa Nam muốn cười, ngạch thân mật để thưởng nàng, thanh âm khàn khàn ái muội: “Nơi nào ngạnh ngạnh?”

Kiều Phi sửng sốt, lập tức phản ứng lại đây nam nhân lại ở trên chọc chính mình, mặt đỏ lên, nhin không được đem trong tay đang ở đánh bọt biển tùy tiện mặt đến trên mặt hãn:

“Ta không phải cái kia ý tứ, người thật chán ghét...”

Hạ Thừa Nam bắt được nàng quấy rối tay, rồi sau đó mạnh mẽ ôm lấy cô nương mặt, kéo gần, đem trên cằm bọt biển dính một chút cho nàng.

Kiều Phi bị lộng một miệng, tức khắc liền ồn ào lên:

“Hạ! Thừa! Nam! Người lại chọc ta!”

Nữ hài thanh thúy mang cười thanh âm vang ở trong phòng, cấp cái này gia mạc danh tăng thêm rất nhiều sinh khí.

Nàng nhảy dựng lên liền tưởng đem trong tay bột biển toàn đổ đến Hạ Thừa Nam trên mặt, nam nhân lại lấy lòng nhận sai, “Hảo ta sai rồi, không chọc người.”

Hắn thái độ tương đương đoan chính, Kiều Phi lại thiên chân tin, thực không biết cố gắng liền tha thứ hắn: “VẬY người trạm hảo úc, ta tới giúp người cạo.”

Cô nương hai tròng mắt thanh triệt, nghiêm túc cầm dao cạo râu, một chút một chút cạo thật sự nghiêm túc.

Hạ Thừa Nam trong mắt tất cả đều là nàng bộ dáng, nàng cười, nàng nháo, nàng đứng ở dưới ánh mặt trời cấp chính mình cạo râu.

Như vậy hình ảnh, hẳn như thế nào đều xem không đủ.

Vài phút sau.

“Người nhìn xem, hảo sao?” Kiều Phi rất tinh tế cạo xong, ngẩng đầu xem hắn, muốn tranh công.

Hạ Thừa Nam nghiêm trang nhìn gương, dừng một chút: “Còn kém một chút.”

Kiều Phi tin là thật, đi theo chuyển qua đi xem ở trong gương đánh giá nửa ngày: “Thực sạch sẽ a..... Kém điểm nào?”

Nàng nghi hoặc quay đầu, liền ở kia nháy mắt, nam nhân từ phía sau nghiêng đầu rơi xuống hôn trộm, thanh âm sủng nịch:

“Còn kém cái này.”

Kiều Phi: “.....”

Hai người dính vào cùng nhau, chỉ là rửa mặt đều hoa hơn nửa giờ. Tẩy xong từng người đổi hảo quần áo sau, lại cùng nhau uống lên Kiêu Phi tối hôm qua ngủ trước riêng nấu cháo ngũ cốc, cuối cùng mười ngón nắm chặt ra cửa.

“Ta đưa người, đi đâu?”

Kiều Phi: “Ta hôm nay muốn đi xem ta vị kia thúc thúc, người đâu?”

Hạ Thừa Nam nhìn nhìn đồng hồ, hôm nay buổi sáng khó được có hai cái giờ nhàn rồi, suy nghĩ sẽ, hần nói:

“Ta về nhà, lấy điểm đồ vật lại đây.”

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 38 Liêu Ba Mười Tám Thức

Kiều Phi sau lại cự tuyệt Hạ Thừa Nam đưa nàng, hai người không có cùng nhau đi ra ngoài, nguyên nhân là nàng nói:

“Ta còn muốn đi cấp thúc thúc mua một chút tân niên lễ vật, người cũng đừng đi theo cùng nhau.”

Hạ Thừa Nam liền cũng không có cưỡng cầu, công đạo hảo tài xế bình an đón đưa Kiêu Phi sau, liền chính mình trước ra cửa.

Càng gần thâm đông, thời tiết cũng càng thêm lãnh lên, hăn hôm nay phải về nhà lấy một ít tắm rửa quần áo cùng hằng ngày xem kinh tế tạp chí. Lái xe trở lại biệt thự sau, đem xe ngừng ở cửa, người hầu đang ở bên ngoài tưới hoa, nhìn đến hăn trở về thật cao hứng:

“Thiếu gia người đã về rồi?”

Hạ Thừa Nam một thân màu đen vải nỉ trường y, thoải mái thanh tân lạnh lùng, có lẽ là tâm tình tốt nguyên nhân, cùng người hầu chủ động đánh thanh tiếp đón, hỏi:

“Ta ba đâu?”

Người hầu chỉ bên trong: “Lão gia mới vừa lên, ở uy điều đâu.”

Hạ Thừa Nam vào cửa, cởi áo khoác ném ở trên sô pha, nhìn đến Hạ Kiêu Quần đang đứng ở ban công một góc, trong tay bắt lấy một phen điều thực, lầm bầm lâu bầu cùng điều nói cái gì, hăn chậm rãi đến gần, phát hiện lão gia tử nói chính là:

“Sinh cái Hồn Cầu còn không bằng không sinh, suốt ngày chính là kiếm tiền, cũng không biết cho ta Hạ gia nổi dãi tông đường.”

Hạ Thừa Nam nghe cười.

Hắn phát hiện Hạ Kiêu Quần từ từ công ty lui ra tới ở nhà hưởng phúc sau, mỗi ngày trong đầu tưởng đều là này đó có không chuyện nhà, người càng già càng nhân gian chân thật.

Hạ Thừa Nam còn nhớ rõ chính mình năm tuổi năm ấy, Hạ Kiêu Quần vừa mới bắt đầu dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng làm KTV sinh ý, khi đó không biết là chần ai kiếm tiền, có một đêm khuya khoắt, trong nhà đột nhiên bị năm cái hung thần ác sát người phá cửa tiến vào, tìm Hạ Kiêu Quần phiến toái.

Hạ Thừa Nam khi đó còn nhỏ, bị mù mù gặt gao ôm, sau đó trơ mắt nhìn thô bạo khí thịnh Hạ Kiêu Quần, từ trong phòng bếp cầm dao phay liền chém qua đi, một tá năm, lẳng là đem người đánh đến không dám lại động.

Cho nên Hạ Thừa Nam trên người cuồng vọng cùng tàn nhẫn hoàn toàn là di truyền lão gia tử giên.

Sau lại, Hạ Kiêu Quần bằng vào này cỗ không sợ không sợ dưng, tại hạ gió biển nhất nhiệt kia mấy năm, thành công từ châu tam giác đại ca chuyển hình vì đứng đắn thương nhân, trong ngành trở thành một cái thần kỳ truyền thuyết.

Cho nên hiện tại rất nhiều thời điểm, nhìn một thế hệ kiêu hùng chậm rãi biến thành nhắc mãi muốn ôm tôn tử phật tính lão nhân, Hạ Thừa Nam thực sự có điểm không quá thói quen.

Hắn tiến lên hai bước giúp lão gia tử uy điều, khóe môi mặc cười:

“Biết ta đã trở về, cố ý mắng cho ta nghe đi.”

Hạ Kiều Quần đều không mang theo để ý đến hắn, còn ở khí lần trước hắn không muốn thấy Kiều Phi sự, thà rằng đối với điều cũng không xem hắn.

Hạ Thừa Nam cảm thấy mới mẻ, lão nhân này như thế nào còn cùng chính mình nháo khởi tính tình tới.

Thật sự là càng già càng muốn hồng.

Hạ Thừa Nam cũng biết gần nhất là có chút xem nhẹ lão gia tử, công ty sự tình áp đến chính mình ngẫu nhiên sẽ thử không nổi, hơn nữa cùng Kiều Phi trước đó vài ngày cảm tình không ổn định, hắn vội đến đã lâu đều không có về nhà tới xem Hạ Kiều Quần.

Thật là cái Hồn Cầu nhi tử.

Hạ Thừa Nam thỏa hiệp, lấy ra bản thân mang về tới một hộp xì gà, kiên nhẫn hồng lão gia tử:

“Riêng làm bằng hữu từ Cuba mang về tới, hiếu thuận ngài.”

Hạ Kiều Quần hơi quay đầu liếc mắt một cái, khụ khụ, làm bộ không thèm để ý thu hồi tầm mắt.

“Giới, ta hiện tại liền muốn ôm tôn tử.”

“.....” Hạ Thừa Nam đều nhìn ra lão gia tử trong mắt chột lóe mà qua lại dùng sức đè nén xuống kính hi, hắn bất đắc dĩ đem xì gà nhét vào Hạ Kiều Quần trong tay, cười nói:

“Được rồi, đừng diễn, xì gà cho người, tôn tử năm nay cũng cho người.”

“?!” Hạ Kiều Quần lập tức quay đầu, “Có?”

Hạ Thừa Nam liêu liêu mi, nghiêng đầu tưởng: “Nhanh.”

“..... Vậy người nói thí lời nói!”

Hạ Kiều Quần bạch vui mừng một hồi, nhưng trầm trầm khí, cuối cùng nguyện ý phản ứng nhi tử.

Đem lồng chim bông, cầm lấy xì gà nhìn hai mắt, xác định là hảo mặt hàng, lúc này mới hoãn thái độ, hỏi:

“Nơi nào cô nương?”

“Ở ta hộp đêm đi làm.”

“.....” Hạ Kiều Quần mở to hai mắt nhìn hẳn: “Hỗn hộp đêm?”

Lão gia tử lập tức lắc đầu: “Không được không được, nhà của chúng ta gien không thể lại đến một cái dã, cần thiết muốn một cái ôn nhu điểm tới trung hoà một chút, người nghe ta, ta lần trước cùng người nói nữ hài kia thật sự _____”

“Hảo.” Hạ Thừa Nam biết lão gia tử muốn tác hợp chính mình cùng người khác tâm còn chưa có chết, đem lời nói đánh gãy: “Ta đi lên lấy vài thứ, đợi lát nữa còn muốn đi công ty mở hợp.”

Hạ Kiều Quần thấy hẳn lại không bằng lòng nói Kiều Phi sự, hận sắt không thành thép, nhưng biết chính mình nhi tử tính nết cho nên lại không thể nề hà, chỉ có thể truy vấn câu: “Lẽ tiếp đều dọn đi đã lâu như vậy, người chừng nào thì trở về trụ?”

“Ta hiện tại cùng bạn gái ở cùng một chỗ.” Hạ Thừa Nam đi đến phòng khách chỗ ngoạn thang máy chỗ, dừng một chút: “Kết hôn lại trở về đi.”

“.....” Hạ Kiều Quần phát hiện này nhi tử so với chính mình quả thực là chỉ có hơn chứ không kém, vừa giận:

“Cút đi, chính mình đi ra ngoài mua phòng ở trọ, ta mới không vui cùng các người trọ.”

Lão gia tử tưởng tượng đến có thể trung hoà bọn họ Hạ gia loại này thô bạo giեն ôn nhu nữ hài cứ như vậy cùng hấn lờ mất dịp tốt, người liền hạ xuống lên, đối với lồng chim cảm khái vạn ngàn, đang ở thương cảm khi, người hầu từ bên ngoài nghênh đón một cái cô nương:

“Lão gia, dương cầm tiểu thư lại tới xem người.”

Hạ Kiêu Quần ngẩn người, lập tức quay đầu lại, nhìn đến Kiêu Phi cười tủm tỉm đứng ở trước mặt: “Quần thúc, ta tới rồi! Người có khỏe không?”

Cô nương xuyên kiện màu trắng lông dê áo choàng, cổ áo hệ nơ con bướm, đầu mang màu nâu nhạt mũ Beret, tóc dài dịu dàng khoác ở sau người, khóe mắt nhợt nhạt cong, lộ ra mỉm cười ngọt ngào.

Cả người giống tự mang theo ánh mặt trời, một chút liền ấm Hạ Kiêu Quần kia viên lão nam tâm.

Này còn không phải là chính mình trong tưởng tượng con dâu sao.....

Cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, còn sinh đến xinh đẹp, hào phóng khéo léo.

Nhưng như vậy một cái giống cái tiểu lò sưởi cực phẩm cô nương lại vô duyên Hạ gia, Hạ Kiêu Quần tưởng tượng đến cái này nội tâm liền băng rồi.

“Quần thúc? Quần thúc!” Kiêu Phi ở lão gia tử trước mặt hoa tay.

Hạ Kiêu Quần hoàn hồn, thay gương mặt tươi cười nghênh đón nàng: “Nha phi phi, người nhưng tính ra, Quần thúc tưởng người.”

“Hắc hắc.” Kiều Phi đi lên đỡ lấy hần, ngoan ngoãn đệ thượng chính mình lễ vật: “Này khăn quàng cổ là ta mua cho ngài, gần nhất trời lạnh, phải chú ý giữ ấm nga!”

“.....” Lão gia tử chảy xuống hạnh phúc chua xót nước mắt.

Hần cái kia Hồn Cầu nhi tử liền sẽ không nghĩ vậy sao ấm áp sự!

Cứ việc trong nhà máy sưởi chạy đến 28 độ, Hạ Kiều Quần vẫn là lập tức tiếp nhận tới vây quanh ở trên cổ, thẳng hô: “Ấm áp, quá ấm áp! Ta thực thích!”

Kiều Phi thấy hồng đến lão nhân gia vui vẻ, cũng đã chịu cảm xúc cảm nhiệm dường như, vui vẻ đem hần đỡ đến dương cầm bên:

“Quần thúc, ngài hôm nay muốn nghe cái gì khúc nha?”

“Tùy tiện, người đàn ta đều thích nghe.”

Hạ Kiều Quần ngồi vào dương cầm bên, thuận tiện kêu người hầu:

“Người đi kêu thiếu gia, liền nói trong nhà tới khách nhân.”

Người hầu theo tiếng rời đi, Kiều Phi xem nàng chậm rãi đi đến một chỗ chỗ ngoặt, phát hiện kia thể nhưng có thang máy.

Trước vài lần tới nàng cũng chưa chú ý, nguyên lai cái này phòng ở lớn như vậy, thể nhưng còn có nổi thang máy.

Thu hồi tầm mắt, nàng dừng một chút, thấp giọng hỏi Hạ Kiều Quần: “Ngài nhi tử đã trở lại?”

Hạ Kiều Quần gật gật đầu: “Không có việc gì, ta chính là làm hần xuống dưới đánh với người cái tiếp đón, làm cái kia Hồn Cầu tẩy tẩy mắt, cũng thưởng thức thưởng thức cái gì là cao nhã nghệ thuật.”

— lại thuận tiện, mạnh mẽ tương cái thân.

Kiều Phi ngượng ngùng: “Ngài đừng nói như vậy, ta cũng là tùy tiện đạn đạn, không lên được nơi thanh nhã.”

Nàng tuy rằng vẫn luôn nghe Quần thúc nói cái này Hồn Cầu nhi tử, lại cũng trước nay sao gặp qua, bất quá nàng đoán rằng, đại khái là cùng Ngũ Thịnh Nhung không sai biệt lắm ăn chơi trác táng đi.

Kiều Phi bắt tay phúc ở phím đàn thượng, bỗng nhiên nhớ tới cùng này đó ăn chơi trác táng thế tử hoàn toàn không giống nhau Hạ Thừa Nam, trong lòng nảy lên một cỗ ngọt ngào, lập tức quyết định: “Quần thúc, ta đây hôm nay đạn 《 tạp nông 》 cho người nghe.”

“Hảo loại!”

Tinh tế ngón tay rơi xuống, mang theo tình yêu tiếng đàn du dương truyền đến, vang ở biệt thự trong đại sảnh, chậm rãi phiêu cao, truyền tới lầu hai.

Hạ Thừa Nam đang ở tìm một quyển sách, tìm thật lâu cũng chưa tìm được, có điểm bức bối, người hầu lúc này tới gõ cửa:

“Thiếu gia, lão gia làm người đi xuống, cái kia dương cầm tiểu thư tới.”

Hạ Thừa Nam chính không kiên nhẫn, đặc biệt là nghe được chính mình khó được trở về một lần, cái kia nữ lại tới nữa trong nhà, trong lòng lập tức có mãnh liệt mâu thuẫn cùng phản cảm, lạnh lùng nói:

“Đi ra ngoài.”

Người hầu có chút khó xử: “Nhưng lão gia nói.....”

Nói còn chưa dứt lời, đối thượng cái này đại thiếu gia âm lãnh ánh mắt, người hầu tự giác mà không nói thêm gì nữa, yên lặng xoay người, đang muốn xuống lầu, Hạ Thừa Nam bỗng nhiên ở sau người lại gọi lại hắn:

“Cái kia nữ lão tới sao?”

“Đã tới ba bốn lần, mỗi lần tới đều đánh đàn cấp lão gia nghe, có đôi khi còn bồi hấn chơi cờ, hống đến lão gia thật cao hứng.”

Hạ Thừa Nam nhú mày, suy nghĩ hạ, vẫn là buông trong tay thư, từ cửa đi ra ngoài, xuyên qua thật dài lối đi nhỏ, đi đến lầu hai tay vịn chỗ, vừa lúc có thể nhìn đến phòng khách tam giác dương cầm.

Hắn đứng ở kia có thể nghe được dưới lầu tiếng đàn, nói thật đích xác thực tuyệt đẹp êm tai, nhưng có lẽ là bởi vì nội tâm vào trước là chủ cấp cái này nữ bỏ thêm phản cảm lự kính, Hạ Thừa Nam nghe xong sẽ cũng cảm thấy chỉ thường thôi.

Tam giác dương cầm khởi động óc tuy rằng che khuất nữ hài bộ dáng, nhưng Hạ Thừa Nam có thể nhìn đến ngồi ở bên cạnh cười đến vẻ mặt vui mừng thỏa mãn Hạ Kiêu Quân.

>Lão gia tử giống ăn mật, đối lập vừa rồi hắn đối chính mình thái độ cùng biểu tình, phảng phất hiện tại ngồi ở hắn bên cạnh cái kia mới là thân sinh.

Hạ Thừa Nam nhìn hai mắt, xoay người về phòng, đóng cửa lại:

“Đừng lại đến phiền ta.”

Người hầu đàn phải ngượng ngừng rời đi, xuống lầu nói cho Hạ Kiêu Quân: “Lão gia, thiếu gia nói đừng đi phiền hắn.....”

Hạ Kiêu Quân vừa nghe có điểm không nhịn được mặt mũi, phất phất tay: “Ái tới hay không!”

Sau đó tươi cười đối Kiêu Phi: “Cái kia Hỗn Cầu là cái dạng này, mỗi ngày đều ở khí ta.”

Kiều Phi vì thế đối Hạ Kiêu Quần càng thêm đồng tình, đồng thời cũng ở trong lòng chán ghét nổi lên cái này Quần thúc nhi tử, bất hiếu tử một cái, thật sự không làm thất vọng Hồn Cầu hai chữ.

Mới vừa bắn hai đầu khúc, nàng trong túi di động vang, là trường học đánh tới điện thoại, bởi vì cuối tuần muốn khai biện hộ sẽ, mà nàng luận văn có mấy chỗ vấn đề muốn lại tu chỉnh một chút, phụ đạo viên kêu nàng lập tức trở về một chuyến.

Không có biện pháp, chỉ có thể đứng dậy cùng Hạ Kiêu Quần cáo biệt, thuận tiện biểu đạt xin lỗi.

Hạ Kiêu Quần biết nàng lâm thời có việc liền không giữ lại, chỉ là đi phía trước hỏi nàng: “Phi phi a, tháng này 27 hào ta 60 đại thọ, người có thể tới tham gia sao?”

Kiều Phi tính hạ thời gian, nguyên bản nàng là tưởng định 26 hào phiếu hồi A thành ăn tết, nhưng nếu Quần thúc là 60 đại thọ, nhân gia lời nói cũng nói ra, Kiêu Phi nghĩ chậm lại một ngày cũng không có việc gì, liền sáng khoái đáp ứng rồi hã: “Hảo nha.”

Hạ Kiêu Quần vui mừng khôn xiết, đưa nàng đi ra ngoài: “Kia 27 hào buổi tối 6 giờ, liền còn ở nhà, ta chờ người a.”

Kiều Phi gật gật đầu: “Tốt Quần thúc, ta sẽ đúng giờ đến.”

Dem người tiễn đi, Hạ Kiêu Quần vẻ mặt ý cười chậm chạp treo ở khoe miệng không tiêu tan, Hạ Thừa Nam từ trên lầu xuống dưới nhìn lão gia tử kia thãm người mỉm cười, thành linh từ sau lưng nói:

“Không biết còn tưởng rằng đó là người thân sinh đâu.”

Hạ Kiêu Quần quay đầu kỳ quái nhìn hã, dừng một chút, như là bị nhắc nhở cái gì dường như: “Đúng vậy...”

Hạ Thừa Nam: “? Đối cái gì.”

“Nếu người có bạn gái, ta đây muốn nhận nàng làm con gái nuôi, đúng đúng đúng.” Hạ Kiêu Quần bỗng nhiên hưng phấn, “Sau đó giới thiệu cho người đường đệ! Đó chính là chúng ta Hạ gia tức phụ, thân càng thêm thân, đúng đúng đúng!”

Hạ Kiêu Quần nói làm liền làm, lập tức liền bắt đầu gọi điện thoại, thông tri Hạ Thừa Nam ở nước ngoài làm luật sư đường đệ, 27 hào cần phải phải về tới tham gia chính mình tiệc mừng thọ.

Hạ Thừa Nam giống một đoàn không khí, hoàn toàn bị vắng vẻ.

Đi rồi một cái Văn Lễ Tiệp, hai mươi sáu tuổi Hạ Thừa Nam thế nhưng muốn bằng không nhiều ra một cái làm muội muội, hãnh nhàn nhà mình lão gia tử một bộ trứng tà si cuồng bộ dáng, nhịn không được cắn răng phun tào:

“Thao, tiên nữ sao là.”

Hạ Kiêu Quần còn ở gọi điện thoại: “Tuấn nguyên a, 27 hào trở về tham gia thúc thúc tiệc mừng thọ sao? Thúc thúc cho người giới thiệu bạn gái a..... Ha ha..... Đúng đúng đúng, có thể tới phải không? Hảo hảo! Thúc thúc ánh mắt bao người vừa lòng!”

Hạ Thừa Nam không lỗ tai tiếp tục nghe đi xuống, cầm chính mình thu thập đồ tốt liền ra cửa.

Hãnh vội vàng phản hồi công ty, vội một buổi sáng, sẵn cơm trưa thời gian cấp Kiêu Phi gọi điện thoại, hai người ngọt ngào nói sẽ lời âu yếm sau, cắt đứt lại tiếp tục vội từng người sự.

-

Kiều Phi hôm nay trở về tranh trường học, trừ bỏ tu chính luận văn thượng một ít không đủ kỹ càng tỉ mỉ xuất xứ ngoại, còn phải biết một kiện thực ngoài ý muốn sự.

Năm nay học viện Âm Nhạc cổ điển âm nhạc hệ sẽ cử đi học một người học sinh đọc nghiên, trực tiếp bái ở quốc nội cổ điển âm nhạc ngôi sao sáng hồ ngọc lão sư môn hạ.

Hồ lão sư thu học sinh đặc biệt nghiêm, mấy năm đều mang không được hai ba cái, thực coi trọng thiên phú, là lấy chính phủ tiền trợ cấp thế hệ trước nghệ thuật gia.

Mà hiện tại, phụ đạo viên nói cho nàng, hệ nhiều lần thương lượng tham khảo, quyết định cái này bảo nghiên danh ngạch ở nàng cùng một khác danh nữ sinh chi gian lựa chọn.

“Phi phi, ta dám cam đoan, người đem người luận văn sửa lại, không viết cái gì Điện Âm, cái này danh ngạch phi người mặc chúc.” Phụ đạo viên lời nói thắm thía khuyên nàng: “Kỳ thật hôm nay kêu người trở về là ta tư tâm, ta nhìn ra được tới chủ nhiệm thực thích người, cái này danh ngạch cũng là hướng vào cho người, chỉ là người luận văn thật sự quá.....”

Kiều Phi chưa từng nghĩ tới tiếp tục đọc nghiên sự, tuy rằng hồ ngọc là trong nghề ngôi sao sáng, là rất nhiều cổ điển âm nhạc hệ học sinh đều tha thiết ước mơ lão sư, chính là.

Nàng chỉ không ở này.

Vì thế nàng trấn an phụ đạo viên: “Khiến cho mặt khác cái kia đồng học đi thôi, ta không đọc nghiên, ta đã toàn chức đi làm.”

Phụ đạo viên không thể tin được; “Người điên rồi đi, hồ ngọc a! Người biết bao nhiêu người tưởng đọc hồ lão nghiên cứu sinh sao?”

“Ta biết.” Kiều Phi nhàn nhạt hồi, trên mặt mỉm cười.

Nàng đương nhiên biết, loại này khát vọng tựa như chính mình mộng tưởng trở thành Walker đồ đệ giống nhau, nhưng cổ điển âm nhạc không phải nàng nhiệt tình yêu thương. Cùng với như vậy, còn không bằng đem cơ hội để lại cho càng cần nữa đồng học.

“Thật sự, ta không nghĩ đọc nghiên.” Kiều Phi rời đi trước, luôn mãi nói cho phụ đạo viên: “Nếu có cơ hội, hy vọng ngài giúp ta chuyển cáo hệ, ta không có cái này ý nguyện.”

Phụ đạo viên: “.....”

Phụ đạo viên là cái thực tích tài người, nàng không nghĩ Kiều Phi bởi vì tuổi trẻ không hiểu chuyện bị mất chính mình một mảnh cẩm tú tiền đồ, ở nàng đi rồi cẩn thận nghĩ nghĩ, tìm được học sinh. Tư liệu điện thoại, liên hệ Kiều Phi ba ba Kiều Thạch Vũ, tỏ vẻ:

“Ngài nếu có rảnh, có thể tự mình tới một chuyến trường học sao? Hy vọng ở chúng ta lão sư cùng gia trưởng nỗ lực hạ, phi phi có thể thay đổi chủ ý.”

-

Buổi tối tan tầm sau, Kiều Phi trở lại Hoa Dụ công quán.

Hạ Thừa Nam đã về trước tới, hẳn tâm tình không tốt lắm bộ dáng, ngày mùa đông, người cư nhiên ngâm mình ở ban công không trung bể bơi.

Kiều Phi nhẹ nhàng đẩy ra ban công cửa kính, nước ao sóng nước lóng lánh, nam nhân trần trụi nửa người trên dựa vào bể bơi góc, đôi mắt hơi hơi nhắm, khăn thật cơ bắp đường cong thượng có rất nhỏ mồ hôi mỏng.

Hắn giống như suy nghĩ cái gì, mày túc ở bên nhau.

Kiều Phi không yên tâm, bàn tay đến trong ao xem xét, còn hảo là nhiệt độ ổn định.

Nàng biết Hạ Thừa Nam tưởng sự tình thời điểm không thích bị người quấy rầy, vì thế lẳng lặng sau này lui, tính toán đi vào cho hãn phao ly trà.

Mới vừa đi, Hạ Thừa Nam nghe được động tĩnh tránh ra đôi mắt:

“Đã trở lại?”

“Ân.” Nếu đem hãn đánh thức, Kiêu Phi đành phải xoay người, đi đến trước mặt hãn ngồi xổm xuống, ôn nhu hỏi: “Như thế nào ngâm mình ở này, không lạnh sao?”

Hạ Thừa Nam cảm xúc thực đậm dặt dặt khóe miệng, từ trong nước vươn cánh tay đi kéo Kiêu Phi tay, bọt nước nhẹ nhàng mang ra một chút đến nữ hài trên tay.

“Người không vui sao?” Kiêu Phi hỏi.

Hạ Thừa Nam cúi đầu không nói chuyện, liền như vậy nắm nàng.

Kiều Phi biết hãn khẳng định là có tâm sự, nghĩ nghĩ, cởi giày, vãn cao ống quần, đem cẳng chân tiểu tâm tẩm đến trong ao:

“Đừng không vui sao, ta bồi người phao được không?”

Hạ Thừa Nam hơi hơi ngược mắt liếc nàng, nhìn ra nàng dụng tâm, cười khẽ, thuận tay đem nàng đi xuống lôi kéo, cô nương lập tức cả người ngã xuống đến trong ao.

“Bồi ta liền xuống dưới.”

Kiều Phi từ trong ao trời lên tới, mặt làm trên mặt thủy, màu đen tuyền sam toàn bộ ướt nhẹp, kề sát thân thể, nàng buột miệng thốt ra:

“Hạ Thừa Nam người ——!”

Vốn định phát tác, có thể tưởng tượng đến chính mình bạn trai đang ở không vui, đành phải áp xuống tiểu cảm xúc, bĩu môi, “Dù sao ta bị cảm không đi làm người cũng đến phát ta tiền lương.”

Hạ Thừa Nam cười đem nàng câu đến trong lòng ngực, nhàn nhạt: “Hảo.”

Vì thế cứ như vậy ôm ở cùng nhau, Kiều Phi dựa vào hãn đầu vai, trộm xem hãn: “Người... Hôm nay nơi nào không vui sao?”

Hạ Thừa Nam đốn một hồi lâu, cũng không biết là cười chính mình vẫn là cười cái gì, lắc đầu, đối với không khí lăm bầm lâu bầu:

“Người tin sao, ta 26, ta ba trả lại cho ta tìm cái muội muội.”

“Muội muội?”

Kiều Phi nho nhỏ sừng sốt hạ.

Tuy rằng không biết này trung gian cụ thể chi tiết, nhưng nàng cũng biết, hào môn gia tộc dễ dàng nhất xuất hiện cái gì tư gia đình, tư gia nữ, bên ngoài dưỡng vài thập niên sau bỗng nhiên trở về đoạt gia sản, sau đó gia tộc chi gian lục đục với nhau, không được an bình.

Nguyên lai Hạ Thừa Nam là bởi vì việc này không vui a.

Cũng khó trách, là rất bực bội.

Kiều Phi tuy rằng minh bạch, nhưng loại sự tình này nàng cũng không biết như thế nào an ủi, chỉ có thể từ tốt phương hướng thử khuyên hãn:

“Đừng như vậy.”

“Nói không chừng người muội muội là cái thực mềm tiếu khả ái đâu? Người ngấm lại, bỗng nhiên có người kêu ca ca người, nhiều hạnh phúc a.”

Hạ Thừa Nam cười khê tự giễu: “Hạnh phúc?”

“Đúng vậy.” Kiều Phi xem hăn giống như bị thuyết phục bộ dáng, ngửa đầu đối với hăn: “Không tin người cảm thụ hạ.”

Nàng thanh thanh giọng nói, dùng thực mềm thực mềm thanh âm làm nũng kêu câu: “Ca ca...”

Hạ Thừa Nam nghe được lưng cứng đờ, thiếu chút nữa nổi lên phản ứng.

Hăn chuyển qua tới, ánh mắt hơi động, không hề chớp mắt mà nhìn cô nương.

“Không dễ nghe sao?” Kiều Phi thấy hăn tựa hồ không có gì phản ứng, nghĩ nghĩ, lại ngoan ngoãn hỏi:

“Kia như vậy đâu?”

Cô nương kéo đuôi dài âm, chớp chớp mắt, đôi tay cử qua đỉnh đầu so cái tâm, kiêu tiếu nhuần thanh điệu hăn:

“Nam ca ca, người xem ta cái này muội muội đáng yêu sao?”

Cô nương mặt mày mang cười, thanh âm mềm như bông, giống vào miệng là tan kẹo bông gòn, nhẹ nhàng liền hòa tan Hạ Thừa Nam cả đêm buồn úc.

Hăn nổi lên hứng thú xoay người, từ trong nước ôm Kiều Phi eo, kéo đến chính mình trước mặt, trong mắt rớt đầy sủng nịch:

“Đáng yêu.”

Dừng một chút, mặt dán ở bên nhau, ôn nhu hôn nàng:

“Kêu một tiếng lão công nói, càng đáng yêu.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 39 Liều Ba Mười Chín Thức

Rốt cuộc vẫn là sợ Kiều Phi bị đông lạnh cảm mạo, không một hồi, Hạ Thừa Nam liền đem cô nương ôm ra bể bơi.

Hắn cũng đi theo cùng nhau ra tới, đem người ôm hồi phòng khách, phòng khách mở ra điều hòa, thực ấm áp. Hạ Thừa Nam hướng trong phòng vệ sinh dương dương cảm, ý vị thâm trường: “Cùng nhau?”

Kiều Phi mặt đỏ lên, từ nam nhân trong lòng ngực nhảy xuống: “Đi, người đảo tưởng bở.”

Nàng từ phòng ngủ cầm chính mình áo ngủ, một mình đi vào buồng vệ sinh, đóng cửa phía trước ghé vào khung cửa thượng nói: “Ta đột nhiên hảo muốn ăn kem, người có thể hay không đi dưới lầu cửa hàng tiện lợi giúp ta mua cái hương thảo vị, đợi lát nữa tắm rửa xong ta ăn.”

Nói xong Kiều Phi mềm thanh âm làm nũng: “Làm ơn nam ca ca sao.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hai mươi sáu tuổi, đây là lần đầu tiên có người sai sử hắn.

Nhưng không biết sao lại thế này, hắn thế nhưng có loại thực biến thái thỏa mãn cùng vui sướng cảm.

Kiều Phi tiến vào sau, trong phòng vệ sinh thực mau truyền đến tiếng nước. Hạ Thừa Nam nhớ tới cô nương làm ơn, liếc mắt trên bàn trà mâm đựng trái cây, từ bên trong cầm lấy mấy cái trái cây vào phòng bếp.

Có một số việc, từ trước hẳn khinh thường nhìn lại, nhưng hiện tại lại cam tâm tình nguyện.

Kiều Phi ở trong phòng vệ sinh phao cái nước ấm tắm đuối hàn, suốt phao nửa giờ, thay chính mình tiểu trư Bội Kỳ áo ngủ, thối hảo tóc sau ra tới, nàng khẩu đặc biệt khát, đang muốn hỏi Hạ Thừa Nam có hay không cho nàng mua kem, đi đến phòng khách dưới chân dừng lại ——

Trên bàn trà, trừ bỏ có tước tốt một mâm trái cây ngoại, còn có một ly mới vừa ép tốt nước chanh, lấp la lấp lánh, rất là ngon miệng.

Kiều Phi đi qua đi, lại khắp nơi nhìn nhìn: “Người chưa cho ta mua kem sao?”

“Cái gì thiên, còn ăn kem.” Hạ Thừa Nam đem nước chanh đưa cho nàng: “Uống cái này.”

“.....”

Kiều Phi rầu rĩ tiếp nhận tới, cư nhiên vẫn là nhiệt.

Nàng bẹp miệng, cái ly ở trong tay nắm sẽ, miễn cưỡng uống một ngụm sau, vẫn là không buông tay tranh thủ: “Nhưng ta hiện tại chính là đặc biệt muốn ăn kem, đặc biệt đặc biệt tưởng, không ăn sẽ ngủ không được, ăn một ngụm là có thể tặc mệnh cái loại này.”

Hạ Thừa Nam ngoảnh mặt làm ngơ dường như, xoa một cái trái cây cho nàng: “Nghe lời, ăn cái này.”

Kiều Phi: “.....”

Bị mạnh mẽ uy một khối quả táo, cô nương trong lòng có điểm không vui.

Nàng biết dù sao Hạ Thừa Nam không chuẩn sự chính mình cũng phản kháng không được, vì thế ở trong lòng quyết định chờ ngày mai nam nhân

không ở nhà khi chính mình trộm mua trở về cất giấu.

Hứng thú thiếu thiếu căn xong quả táo, nàng đứng dậy triệu phòng ngủ đi:
“Không ăn, ngủ.”

Hạ Thừa Nam nhìn ra cô nương cảm xúc, một thân thêu Bội Kỳ đồ án hồng nhạt áo ngủ mềm mềm manh manh, còn có chút ủy khuất.

Bọn người đi mau đến chính mình phòng ngủ cửa, hần mới lười nhác mở miệng: “Thật sự chỉ ăn một ngụm?”

Kiều Phi dừng lại, quay đầu lại xem hần, có điểm không phản ứng lại đây hần có ý tứ gì.

Thực mau, Hạ Thừa Nam xoa khối trái cây cấp chính mình, công nàng nhàn nhạt nói: “Hương thảo bán xong rồi, chỉ có quả xoài cùng chocolate.”

“.....”

Kiều Phi lúc này rất cuộc dư vị lại đây, không thể tin được tiểu toái bộ chạy đến phòng bếp, mở ra tủ lạnh.

Quả nhiên, bên trong năm nàng yêu nhất ăn kem, tuy rằng không phải hương thảo vị, nhưng thêm trùng tác loạn thời điểm, cái gì hương vị đều là mỹ vị.

Nàng cầm một hộp quả xoài vị, mỹ tư tư từ trong phòng bếp ra tới, đứng ở Hạ Thừa Nam trước mặt, nháy đôi mắt cố đưa thu ba:

“Cảm ơn nam ca ca sao sao.”

Hạ Thừa Nam nhìn cô nương vẻ mặt thỏa mãn bộ dáng, khoe miệng ần ần ngậm sủng nịch cười: “Chỉ ăn một ngụm.”

“Ân ân.” Kiều Phi chớp mắt, cười đến giảo hoạt nghịch ngợm: “Nhưng ta một ngụm là có thể ăn một ly nha, ha ha ha!”

“.....”

Bất đắc dĩ, kỳ thật mua thời điểm Hạ Thừa Nam cũng đã làm tốt từ nàng chuẩn bị.

Hắn từ trên sofa lên, đi phòng ngủ cầm quần áo của mình, chuẩn bị đi phao tắm.

Trải qua nghiêm túc ăn kem Kiều Phi trước mặt, dưới chân tạm dừng, triều nàng nhìn liếc mắt một cái. Cô nương trong miệng bao tràn đầy, băng lạnh lẽo, một bộ sáng bạo biểu tình.

“Ăn ít điếm.” Hắn dặn dò: “Đợi lát nữa bụng đau ta mặc kệ.”

“Sẽ không lạ! Yên tâm yên tâm.” Kiều Phi lời thề son sắt.

Hạ Thừa Nam lấy nàng không có biện pháp, đành phải vào buồng vệ sinh.

Hắn cũng phao cái nước ấm tắm, phao đến một nửa thời điểm Kiều Phi trộm tiến vào, ở bên ngoài đánh răng, kính mờ cách hai người, hắn hỏi: “Ăn xong rồi?”

Kiều Phi đưa lưng về phía hắn, thấp thấp ừ một tiếng, thanh âm mạc danh đặc biệt thành thật: “Ta xoát nha liền trước ngủ nga, ngày mai thấy.”

Thời gian cũng không còn sớm, Hạ Thừa Nam còn tưởng lại phao sẽ, không nghĩ lại liền trở về cái: “Hảo.”

Tiếp tục phao mười tới phút sau, Hạ Thừa Nam đang muốn lên, trong phòng vệ sinh bỗng nhiên ánh sáng chợt lóe, giây tiếp theo chung quanh toàn bộ lâm vào hắc ám.

Hắn theo bản năng triều ngoài cửa sổ xem qua đi, đối diện một đồng lâu cũng toàn bộ biến hắc, hẳn là đình điện.

Bằng vào một chút phương hướng cảm từ bồn tắm ra tới, đi đến trí vật giá thượng bắt được chính mình di động, mở ra mỏng manh ánh đèn, lau khô thân thể, thay sạch sẽ áo ngủ.

Sau đó từ trong phòng vệ sinh ra tới, phòng khách cũng là một mảnh hắc ám, toàn bộ gia cứ như vậy an tĩnh lại.

Hạ Thừa Nam lấy khăn lông xoa tóc, đi đến Kiều Phi phòng ngủ cửa nghe xong vài giây, bên trong một chút thanh âm đều không có, người giống như đã ngủ.

Vì thế hắn không có lại phát ra âm thanh, nhẹ giọng đi đến chính mình phòng ngủ.

Đã là buổi tối mau 11 giờ, tuy rằng ngừng điện, Hạ Thừa Nam vẫn là ngồi ở trên giường mở ra chính mình laptop, hồi phục mấy phong bưu kiện sau, đang muốn khép lại máy tính, bỗng nhiên nghe được cách vách phòng ngủ mở cửa, sau đó có dép lê đi đường thanh âm, đi buồng vệ sinh.

Vài phút sau, lại trở về.

Đóng cửa, không có động tĩnh.

Hạ Thừa Nam cũng yên tâm, đóng máy tính ở trên giường nằm xuống, kéo hảo chăn, chuẩn bị đi vào giấc ngủ.

Đêm nay hắn có chút mất ngủ, chủ yếu vẫn là ban ngày Hạ Kiều Quần nói phải cho chính mình nhận cái làm muội muội sự làm hắn hơi chút phiền tâm, lăn qua lộn lại, suy nghĩ tĩnh không xuống dưới.

Sau lại, thật vất vả có chút buồn ngủ, nửa ngủ nửa tỉnh, hẩn ẩn ẩn nghe được chính mình phòng ngủ cửa phòng giống như bị mở ra.

Tuy rằng đối phương là thực nhẹ thực nhẹ, tận lực dùng một loại không cho người phát hiện thanh âm, nhưng nhạy bén Hạ Thừa Nam vẫn là nghe tới rồi.

Phòng trong tuy là đen nhánh, nhưng bên ngoài ánh trăng cùng bóng đêm vẫn là làm đen nhánh trung có một chút mỏng manh ánh sáng.

Hạ Thừa Nam nhìn đến một cái tiểu thân ảnh tránh ở cửa tham đầu tham não, giống như ở đánh giá quan sát đến cái gì. Hẩn biết là Kiều Phi đứng ở kia, nhưng hẩn không rõ ràng lắm chính là, nữ hài thời gian này trộm tiến chính mình phòng là làm gì?

Phía trước đỉnh quy củ thời điểm cũng là nàng lời nói chuẩn xác nói, sau mười giờ không chuẩn tiến đối phương phòng, cho nên hiện tại?

Hạ Thừa Nam mặc không lên tiếng, muốn nhìn cô nương rốt cuộc muốn làm gì.

Kiều Phi thật cẩn thận mở cửa sau, trước ngưỡng thờ quan sát một lát, phát hiện trên giường nam nhân tựa hồ ngủ, nàng tránh ở cửa do dự thật lâu, cảm thấy chính mình làm như vậy có điểm vả mặt, nhưng không ngừng run run thân thể vẫn là làm nàng thực mau hạ quyết tâm.

Vả mặt liền vả mặt đi, trước ngủ quá đêm nay... Tỉnh ngủ lại là một cái hảo hán.

Vì thế lặng lẽ tiến vào, lại đóng cửa lại.

Sau đó bằng vào một chút phóng tiến vào ánh trăng, rón ra rón rén sờ đến mép giường, xác định Hạ Thừa Nam ngủ ở bên trái sau, nàng vòng đến bên phải, hai cái đầu ngón tay néo chần nhắc lên một chút, chính mình ngồi

trên đi, tiếp theo chậm rãi nằm xuống tới, duỗi thẳng chân, lại kéo hảo chân.

Toàn bộ quá trình không phát ra một chút động tĩnh, liền hô hấp đều là nghẹn.

Nằm tiến vào sau, Kiều Phi tức khắc cảm thấy người sống lại.

Trong ổ chăn hảo ấm áp, nam nhân nhiệt độ cơ thể từ bên cạnh truyền lại lại đây, Kiều Phi âm thầm nhấp môi cười trộm, nàng thực lòng tham, tưởng lại gần một chút, lại ấm áp một chút.

Vì thế có chút vong hình, mộng lại hưởng bên trong dịch mấy centimet.

Đương không cần thận dựa đến Hạ Thừa Nam cánh tay khi, nàng giống làm tặc, nhanh chóng lùi về tới, nhưng thực mau, phát hiện nam nhân cũng không có phát hiện sau, lại đánh bạo thẩu đi lên.

Cùng thân thể hần dựa vào cùng nhau, vừa mới còn ở run run chính mình khá hơn nhiều, từng đợt ấm áp vọt tới, nhanh chóng hòa tan nàng toàn thân lạnh băng.

Kiều Phi trộm khích lệ chính mình tiểu thông minh, nhắm mắt lại, đang muốn an an tĩnh tĩnh cọ cá nhân thịt máy sưởi ngủ, bên cạnh nam nhân bỗng nhiên lười biếng trở mình, không chút hoang mang thanh âm rơi xuống:

“Khuya khoắt thượng ta giường, người không sợ sao.”

Kiều Phi thân thể run lên, bị bắt tại trận, khoe miệng cong cười lập tức cứng đờ, đại não trắng xoá một mảnh, không biết làm sao giải thích:

“Không phải, ta chỉ là.....”

Lời còn chưa dứt, nam nhân thân thể đã toàn bộ đè ép đi lên.

“Chỉ là cái gì?” Hãn tràn đầy hứng thú chôn ở nàng cần cổ, truyền lại nam nhân nhiệt khí.

Kiều Phi một trận tê dại, tay để ở ngực hãn, “Người mau đi xuống, ta.....”

Nàng rất khó vì tình do dự sẽ: “Ta bụng đau.”

Hạ Thừa Nam vừa nghe lập tức xoay người đến chính mình kia sườn, khẩn trương hỏi:

“Sao lại thế này?”

Sau đó lập tức nhớ tới nguyên nhân, ngữ khí lược trọng: “Liền không nên làm người ăn kem.”

“Không phải.” Kiều Phi cũng thực vô tội, thực ủy khuất, “Ta đã quên ta nghỉ lễ liền mấy ngày nay sự, vừa rồi ăn một ly kem, thế nhưng liền trước tiên.”

“.....”

“Hơn nữa đình điện, trong phòng điều hòa ngừng, ta hảo lãnh, lãnh đến thẳng run, cho nên mới.”

Kiều Phi thanh âm càng nói càng tiều, mau ủy khuất đã chết.

Hạ Thừa Nam lập tức ở trong chần đi sờ cô nương tay, chân cũng đi theo xem xét.

Tay chân lạnh lẽo, giống vuốt khối băng.

Hạ Thừa Nam tiếp theo cái động tác lập tức chính là đem chần cho nàng bốn phía cái hảo, sau đó chuẩn bị đi xuống cho nàng đảo ly nước ấm, nhưng mới vừa xốc lên chần, Kiều Phi liền giữ chặt hãn tay:

“Người đừng đi.”

“Trong chăn hào ấm áp, người đừng đi, đi rồi nhiệt khí liền tan.”

“.....”

Hạ Thừa Nam đành phải thôi, nằm xuống tới, nằm ở Kiều Phi bên người, đem nàng lạnh lẽo chân phóng tới chính mình trên người ấm, lại đem nàng cả người ôm vào trong ngực, giống muốn đem toàn thân ấm áp đều độ cho nàng dường như, ôm thật sự khấn.

“Có hay không hào một chút?”

Kiều Phi từ nhỏ chính là tay chân lạnh lẽo thể chất, tới rồi mùa đông mỗi đêm đều đến tắm nước nóng, ngủ cũng đến mở ra điều hòa, bằng không đến ngày hôm sau buổi sáng tỉnh ngủ chân đều có khả năng vẫn là lạnh.

Vừa rồi tuy rằng phao tắm, nhưng nàng tham ăn ăn kem, đem nghỉ lễ ăn trước tiên không nói, trong nhà còn bỗng nhiên đình điện, điều hòa không công tác, toàn bộ phòng ngủ lạnh đến nàng khớp hàm run lên, trong chăn tất cả đều là hàn khí.

Cho nên, nàng mới có tới cách vách Hạ Thừa Nam nơi này trộm thịt người máy sưởi sự.

May mà hiện tại, nàng bị nam nhân ôm vào trong ngực, toàn thân độ ấm nhanh chóng liền thăng lên, tay chân chậm rãi biến ấm, run run thân thể cũng dần dần bình tĩnh.

Hạnh phúc lại thỏa mãn tránh ở hẳn trong lòng ngực: “..... Khá hơn nhiều.”

Hạ Thừa Nam ôm nàng cũng có vài phần tự trách, không nên mềm lòng túng nàng xằng bậy, thấp giọng nói: “Lần sau không chuẩn lại ăn kem.”

“Không sao, ta muốn ăn.” Kiều Phi làm nũng, hướng hẳn trong lòng ngực toàn tâm điếm, “Nhiều nhất ăn xong rồi lại tìm người cho ta làm thịt người máy sưởi.”

Hạ Thừa Nam khóe miệng giật giật, bất đắc dĩ cười, loại này phúc lợi hẳn đương nhiên không có lý do gì cự tuyệt.

Trong bóng đêm nhẹ giọng hỏi cô nương:

“Bụng đau không?”

“Có một chút.”

“Nơi nào? Ta giúp người xoa một xoa.”

“Nơi này.”

An tĩnh vài giây sau, cô nương ha ha ha cười ra tới: “Đừng, người vẫn là đừng xoa nhẹ, cùng cào ngứa dường như.”

“.....” Hạ Thừa Nam: “Lão bản tự mình cho người xoa bụng yêu cầu còn nhiều như vậy.”

“Úc, kia cảm ơn lão bản hì hì.”

“Lại đây, làm ta thân một chút.”

“Không cần, không cần, a ha ha chán ghét a Hạ Thừa Nam!”

.....

Dạng ấm áp cùng ngọt ngào đối thoại, cứ như vậy chậm rãi dung vào bóng đêm.

-

Ngày hôm sau, tiến vào tân một vòng.

>Này chu là Kiều Phi ở trường học biện hộ chu, đại bốn không có gì khóa, hoàn thành biện hộ sau cơ bản có thể xem như tốt nghiệp, cho nên này một vòng Kiều Phi không an bài khác sự, chuẩn bị ở nhà hảo hảo chuẩn bị biện hộ nội dung.

Buổi sáng mới vừa lên không bao lâu, còn cùng Hạ Thừa Nam nị oai tại trên giường thời điểm, Kiều Phi lại nhận được đến từ trường học điện thoại.

Lần này tới điện thoại không phải phụ đạo viên, là hệ chủ nhiệm.

Cũng chính là Kiều Phi lớn như vậy còn phải bị thỉnh gia trưởng vị kia chủ nhiệm.

Vừa thấy đến là hăn đánh tới, Kiều Phi do dự sẽ, tiếp lên.

Trong lòng quyết định, nếu vẫn là bởi vì đọc nghiên sự tới khuyên chính mình nói, nàg liền một ngụm từ chối.

Kết quả điện thoại tiếp lên, chủ nhiệm ngữ khí không tốt lắm.

“Kiều Phi, người lập tức tới một chuyến trường học, ta có phi thường nghiêm túc chuyện quan trọng muốn tìm người.”

Kiều Phi ngẩn ra, cảm giác không thật là khéo: “Chuyện gì a?”

“Lại đây lại nói!” Hệ chủ nhiệm trực tiếp treo điện thoại, Kiều Phi thậm chí từ hăn khẩu khí nghe ra một chút không thể hiểu được phần nộ.

Giống như thật là đặc biệt nghiêm trọng sự.

Kiều Phi có chút không để, biểu tình một chút liền ngưng trọng lên.

Cẩn thận ngẫm lại, chính mình gần nhất cũng không có làm cái gì trái với nội quy trường học sự a.....

Hạ Thừa Nam cũng nhìn ra không thích hợp, từ trên giường ngồi thẳng hỏi: “Làm sao vậy?”

Kiều Phi lắc đầu, vội vàng xuống giường, “Không biết, trường học đánh tới, giống như ra cái gì đại sự, làm ta lập tức trở về một chuyến.”

Nàng bắt đầu nhanh chóng rửa mặt đánh răng, Hạ Thừa Nam không quá yên tâm, mắt thấy thời gian còn sớm, hăn liền đi theo đổi quần áo nói:

“Ta đưa người hồi trường học.”

Kiều Phi dừng một chút, gật đầu.

Nàng xác thật bị hệ chủ nhiệm khẩu khí dọa tới rồi, nếu thật sự ra chuyện gì, Hạ Thừa Nam ở nói cũng có thể giúp chính mình ra cái chủ ý.

Hai người tùy tiện ăn chút gì liền cùng nhau ra cửa.

Hạ Thừa Nam đã tới học viện Âm Nhạc rất nhiều lần, thực mau liền đem xe chạy đến trường học, hăn xe quá hút tình, Kiều Phi đành phải làm hăn đem xe ngừng ở điệu thấp địa phương chờ chính mình, bảo trì di động liên hệ.

Sau đó, một người vào trường học.

Đi vào cổ điển âm nhạc hệ khu dạy học, hệ chủ nhiệm văn phòng ở lầu hai, Kiều Phi tới rồi sau, nhìn đến cửa mở ra.

Nàng đi tới cửa, nhẹ nhàng gõ hai hạ môn:

“Chủ nhiệm, ta tới.”

Hệ chủ nhiệm ngẩng đầu, thấy là nàng, biểu tình thực ngưng trọng trầm trầm, “Tiến vào.”

Kiều Phi nhìn đến hắt ánh mắt không thể hiểu được phạm chốt dạ, nhưng nàng cũng rất muốn biết chính mình rốt cuộc phạm vào cái gì đại nghịch bất đạo sự, đáng giá chủ nhiệm như vậy tức giận.

Chạy nhanh đi vào đi, ngồi xuống, lúng ta lúng túng hỏi: “Ngài như vậy vội gọi ta trở về, là đã xảy ra chuyện gì sao?”

Hệ chủ nhiệm thẳng tắp nhìn nàng, không hề chớp mắt, vài giây sau từ trong ngăn kéo lấy ra một chồng ảnh chụp.

Kiều Phi tầm mắt theo rơi xuống đi, nhìn đến trên ảnh chụp người là chính mình, lại nhìn kỹ, nàng mở to hai mắt ——

Thế nhưng là chính mình cùng Hạ Thừa Nam chụp ảnh chung!

Ảnh chụp hiển nhiên là chụp lén, Hạ Thừa Nam bộ dáng không có chụp đến, đại bộ phận đều là mặt bên hoặc bóng dáng, thấy không rõ lắm, nhưng loại này góc độ lại có vẻ đặc biệt cố tình, phảng phất nam nhân mặt cũng không quan trọng, thậm chí bọn họ muốn chính là một cái mơ hồ không rõ.

Quan trọng là, Kiều Phi mặt rõ ràng là đến nơi.

“Ta thu được học sinh cử báo, nói người cầm vào đã kết hôn nam sĩ gia đình, bàng kim chủ, đạo đức quan vận vẹo, phá hư trường học danh dự.” Hệ chủ nhiệm một bên nói một bên phiên ảnh chụp, “Này đó chính là học sinh nặc danh đặt ở ta bàn làm việc thượng, người như thế nào giải thích!”

Kiều Phi bị này một đống lớn có lẽ có tội danh nói trợn mắt há hốc mồm, nàng môi giật giật, tưởng giải thích, rồi lại muốn cười.

Đã kết hôn nam sĩ, bàng kim chủ.

Cái này nặc danh cử báo nàng người sức tưởng tượng cũng quá phong phú điểm.

Thượng đại học bốn năm, vẫn luôn đều rất điệu thấp, cùng các bạn học ở chung đều rất hài hòa, này đều phải tốt nghiệp bỗng nhiên toát ra này vừa ra ——

Dừng một chút, Kiều Phi giống như bỗng nhiên phản ứng lại đây này đốn thao tác sau lưng ý nghĩa, hãy còn cười cười: “Đến mức này sao, ta vốn dĩ cũng liền không có muốn cùng nàng đoạt cái kia danh ngạch.”

Hệ chủ nhiệm nhíu mày: “Người nói cái gì?”

Kiều Phi lắc đầu, “Không có gì, ta là nói ——”

Nàng châm chọc hạ dùng từ, bình tĩnh giải thích: “Trên ảnh chụp người là ta bạn trai, chúng ta trai chưa cưới nữ chưa gả, quan hệ trong sạch, hoàn toàn phù hợp lập tức xã hội chủ nghĩa trung tâm giá trị quan, hơn nữa.”

Kiều Phi chuyện vừa chuyển, trực tiếp nhảy đến trọng điểm: “Ta không có muốn đọc nghiên ý nguyện.”

Hệ chủ nhiệm bị nàng đột nhiên biến chuyển nói giật mình, “Hồ ngọc lão sư nghiên cứu sinh người thật sự không muốn đọc?”

Cho dù là lần trước thỉnh gia trưởng bị dỗ đến á khẩu không trả lời được, vị này chủ nhiệm vẫn là bất công Kiều Phi, nhưng cái này cô nương chính là một cỗ não thích cái gì Điện Âm, làm hấn đau triệt nội tâm.

“Đúng vậy, ta không đọc.” Kiều Phi thực khẳng định hồi phục, cũng không nghĩ lại bởi vì danh ngạch chặm chạp không xuống dưới nguyên nhân làm chính mình vô cơ gặp này đó ác ý lãnh dao nhỏ, “Ta đã đi làm, cảm ơn chủ nhiệm cùng hệ đối ta tài bồi cùng nâng đỡ, ta thật sự không đọc.”

Hệ chủ nhiệm hảo một đống không suyễn quá khí tới, cấp khí.

Hắn vô ngữ thẳng xua tay, hận sắt không thành thép: “Ta không nghĩ cùng người nói, ta gọi điện thoại cùng gia trưởng của người nói, hồ ngọc lão sư nghiên cứu sinh, ta xem người là hôn đầu!!!”

Vị này chủ nhiệm nơi nào đều hảo, chính là một lời không hợp liền ái kéo gia trưởng ra tới.

Kiều Phi nhất thời liền luống cuống, này nếu như bị trong nhà biết chính mình cự tuyệt cổ điển âm nhạc ngôi sao sáng hồ ngọc nghiên cứu sinh, Kiều Thạch Vũ có thể đem nàng treo lên đánh tới.

Vội dè lại điện thoại: “Đừng, chủ nhiệm!”

Chủ nhiệm: “?”

Này lại là bị buộc đến góc tường không có cách nào.

Kiều Phi nuốt nuốt nước miếng, căng da đầu bài trừ một câu: “Ta ba liền ở trường học, hắn, hắn vừa rồi đưa ta tới.”

Lần trước chủ nhiệm thấy chính là Hạ Thừa Nam đóng vai ba ba, lần này lại phiền toái hắn diễn một tuồng kịch là được, dù sao hắn cũng tới trường học.

Kiều Phi lập tức gọi điện thoại, cố ý làm trò hệ chủ nhiệm mặt đánh, lấy biểu chân thành.

Điện thoại một chuyển được, Hạ Thừa Nam đang muốn hỏi ra chuyện gì, liền nghe điện thoại kia đầu, cô nương một câu tình cảm phong phú: “Ba!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

“Ba ba, chúng ta chủ nhiệm muốn gặp người, người đi lên một chuyến hảo sao?”

“.....”

Kiều Phi ngữ khí cố tình, Hạ Thừa Nam vừa nghe liền minh bạch, hơn phân nửa lại là bị cái kia hệ chủ nhiệm làm khó để muốn thỉnh gia trưởng.

Hạ Thừa Nam hôm nay muốn gặp hộ khách, cho nên ăn mặc còn tính chính thức, một thân sắc lạnh điều tây trang, bên ngoài là lông dê ni áo gió.

Hắn dừng một chút, gửi điện trả lời lời nói bên kia: “Đã biết, lập tức đi lên.”

Biết Hạ Thừa Nam khẳng định nghe ra chính mình ý tại ngôn ngoại, Kiều Phi yên tâm, treo điện thoại, nhẹ nhàng thở ra, tiểu tâm hồi hệ chủ nhiệm:

“Chủ nhiệm, ta ba lập tức liền đi lên.”

Hệ chủ nhiệm còn đắm chìm đối Kiều Phi phản nghịch bất mãn trung, đứng lên cấp chính mình phao ly trà, không hé răng.

Kiều Phi chỉ có thể ngồi ở trên sô pha, giảo ngón tay chờ Hạ Thừa Nam tới giải cứu chính mình.

Không một hồi, năm phút đồng hồ không đến bộ dáng Hạ Thừa Nam liền đến văn phòng.

Hắn nhìn đến lo sợ bất an ngồi ở trên sô pha cô nương, khụ thanh, rồi sau đó gõ cửa.

Hệ chủ nhiệm ngẩng đầu, có chút chần chờ nhìn hai mắt:

“Người là?”

Kiều Phi biết hôm nay không có giả râu đạo cụ, Hạ Thừa Nam quá tuổi trẻ, hoàn toàn không có một chút ba ba bộ dáng.

Nàng chạy nhanh đi lên lôi kéo Hạ Thừa Nam tiến vào, mạnh mẽ tẩy não giới thiệu:

“Đây là ta ba a chủ nhiệm, lần trước các người không phải gặp qua sao?”

Hệ chủ nhiệm cau mày, từ trên xuống dưới đánh giá cái này tuổi trẻ nam nhân, có điểm loạn.

Tuy nói người nam nhân này cùng lần trước nhìn thấy Kiều Phi ba ba khuôn mặt là không sai biệt lắm, khí chất cũng thực ổn trọng, chính là, hôm nay hẳn cũng quá tuổi trẻ, hoàn toàn tựa như không đến ba mươi tuổi người.

Kiều Phi nhìn ra hẳn hồ nghi, lập tức sửa miệng thôi: “Ta ba mười tám tuổi liền sinh ta, cho nên hiện tuổi trẻ.”

Hệ chủ nhiệm lập tức nga thanh, một bộ hiểu rõ biểu tình.

Quán thượng như vậy cái tiền vệ ba ba, cũng khó trách Kiều Phi như vậy phản nghịch, tư tưởng đi ở trào lưu mũi nhọn.

Hắn tâm tư còn ở Kiều Phi không muốn đọc nghiên chuyện này thượng, cũng liền không có lại đi miệt mài theo đuổi chuyện này, ngồi xuống, trước đem vừa rồi nặc danh cử báo Kiều Phi sự nói biến, cuối cùng còn đặc biệt cường điệu một lần: “Đương nhiên, Kiều Phi luyện ái tự do chúng ta sẽ không can thiệp, chỉ là nếu là bàng kim chủ nói...”

Hạ Thừa Nam nghe được có người chửi bới Kiều Phi thanh danh sau sắc mặt đã sớm thay đổi, hắn cầm lấy trên bàn những cái đó chính mình cùng Kiều Phi bị chụp lén ảnh chụp, nhìn mấy trương, lạnh lùng quăng ngã ở trên bàn:

“Ai cử báo.”

Hệ chủ nhiệm còn ở thao thao bất tuyệt nói chuyện, bị đột nhiên như vậy một tá đoạn, “Cái gì?”

Hạ Thừa Nam thần sắc thực lãnh, còn muốn nói cái gì, Kiều Phi chạy nhanh ngăn lại hắn, cười gượng hời: “Ta ba ý tứ là, chủ nhiệm người nói rất đúng, luyện ái tự do, hắn cũng vẫn luôn thực tôn trọng ta.”

Sau đó âm thầm kháp Hạ Thừa Nam một chút, ám chỉ hắn dừng sinh sự.

Hạ Thừa Nam đành phải kiềm chế trong lòng khó chịu, tiếp tục nghe hệ chủ nhiệm thao thao bất tuyệt.

Đang nói, phụ đạo viên không biết từ nào lại đây, ở cửa gõ cửa, “Chủ nhiệm, ta đem Kiều Phi gia trưởng mời đi theo, chúng ta thương lượng hạ khuyến như thế nào ——”

Phụ đạo viên lúc này nhìn đến ngồi ở trên sô pha Kiều Phi, sửng sốt: “Di? Kiều Phi người cũng ở? Kia vừa lúc, mau.”

Nàng tránh ra thân thể, ngênh xuất thân sau đứng trung niên nam nhân.

“Người ba ba tới, chúng ta cùng nhau thương lượng hạ người đọc nghiên sự.”

Kiều Phi: “!!!!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Thạch Vũ nhận được phụ đạo viên điện thoại, vừa nghe là vì nữ nhi việc học vấn đề, không nói hai lời liền mua sáng nay vé máy bay, thậm chí cũng chưa tới kịp thông tri Kiều Phi một tiếng, xuống máy bay mã bất đình đề liền chạy tới học viện Âm Nhạc.

Cái này nhìn đến nữ nhi vừa vặn cũng ở, liền lập tức đi vào tới, tất cung tất kính nói:

“Chủ nhiệm hảo, ta là Kiều Phi ba ba, Kiều Thạch Vũ.”

Hệ chủ nhiệm phủng chén trà, biểu tình ở Kiều Thạch Vũ cùng Hạ Thừa Nam chi gian qua lại quét hai mắt, sợ chính mình nghe lầm lại xác định hỏi một lần: “Ba ba?”

Kiều Thạch Vũ: “Đúng vậy, ba ba.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng đã bị thành linh xảy ra biến cố kinh đến đã quên phản ứng, cả người ở vào thạch hóa trạng thái, sẽ không mở miệng, sẽ không động.

Hệ chủ nhiệm tuổi đại, bị làm cho có điểm hỗn loạn, buông chén trà ấn huyết Thái Dương: “Các người đợi lát nữa, ta loát loát.”

“Người nói người là Kiều Phi ba ba.” Chủ nhiệm trước nhìn Kiều Thạch Vũ, lại vẻ mặt phức tạp chuyển qua tới xem Hạ Thừa Nam: “Người cũng nói là nàng ba ba.”

Cuối cùng hỏi Kiều Phi: “... Người có mấy cái ba ba?”

Kiều Thạch Vũ nghe được hệ chủ nhiệm nói như vậy, ánh mắt lập tức liền dừng ở nữ nhi bên người cái này khí chất nổi bật nam nhân trên người.

Văn phòng tức khắc lâm vào nào đó quỷ dị an tĩnh.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Đối thượng nhạc phụ tương lai sắc bén tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, liền tính là biến cát thành vàng hô mưa gọi gió thương giới đại lão cũng có chút vi diệu khản trương lên.

Cùng Kiều Phi hai mặt nhìn nhau, dừng một chút, đại lão bằng vào chính mình nhanh nhẹn tư duy logic năng lực nhanh chóng nghĩ ra hóa giải cái này cục diện biện pháp, thanh thanh giọng:

“Kỳ thật, ta...”

“Người đợi lát nữa!” Hệ chủ nhiệm lại ra tiếng đánh gãy hẳn, sau đó cầm một trương ảnh chụp sâu kín tiến đến trước mặt hẳn.

Kiều Phi yên lặng che lại mặt, đoán trước đến sắp sẽ phát sinh sự, nằm yên không nghĩ lại giây giũa.

Rốt cuộc, ở căn thận đối lập hạ Hạ Thừa Nam mặt nghiêng sau, chủ nhiệm đẩy cao mắt kính, cùng phát hiện tân đại lục dường như tỉnh táo lại, thanh âm và tình cảm phong phú vạch trần nói:

“Hảo a, ta nhận ra tới ——”

“Người chính là cái này kim chủ!”

Kiều Thạch Vũ: “?”

Phụ đạo viên: “??”

Kiều Phi: “.....”

Cứu mạng.

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 40 Liêu Nàng Bốn Mười Thức

Hiện trường không khí xấu hổ đến chết, Kiều Thạch Vũ tuy rằng trong lòng có giận, lại vẫn là cho đại gia đều để lại mặt mũi, không có lập tức biểu hiện ở trên mặt.

Hắn rất bình tĩnh nhìn Hạ Thừa Nam: “Người có thể hay không giải thích hạ cùng nữ nhi của ta quan hệ.”

Nhạc phụ tương lai tuy rằng ngữ khí bình tĩnh, nhưng Hạ Thừa Nam đã nhạy bén đã nhận ra hắn lời nói che dấu không vui, thậm chí là phần nộ tột đỉnh.

Hạ Thừa Nam đứng lên, hơi hơi gật đầu: “Ngài không ngại nói, chúng ta đi ra ngoài nói tốt sao.”

Ở cái này chỉ biết thêm phiền hệ chủ nhiệm nơi này, sự tình chỉ biết bị càng càng càng loạn.

Hạ Thừa Nam không nghĩ cùng cái này xách không rõ lão sư vô nghĩa.

Cái gọi là việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, Kiều Thạch Vũ đại khái cũng là tướng cấp chính mình nữ nhi chưa chút mặt mũi, liền lạnh giọng cam chịu hẳn kiến nghị.

Từ trong văn phòng hấp tấp rời khỏi tới, Hạ Thừa Nam gần đây đem Kiều Thạch Vũ cùng Kiều Phi đưa tới học viện Âm Nhạc sau phố một cái quán cà phê.

Hôm nay sự phát sinh ngoài ý muốn lại đột nhiên, Hạ Thừa Nam tuy rằng cũng ở trong đầu thiết tưởng quá các loại cùng Kiều Thạch Vũ gặp mặt trường hợp, nhưng là hẳn chưa từng dự đoán được sẽ là hôm nay như vậy hỗn loạn bất kham cục diện.

Khai một cái an tĩnh ghế lô, Hạ Thừa Nam đem Kiều Thạch Vũ cung kính mời vào đi, lại ở vào cửa trước cản lại Kiều Phi.

“Người ở bên ngoài chờ chúng ta.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng đã mãnh liệt cảm nhận được chính mình phụ thân trên người kia cố diệt trừ cho sáng khoái sát khí, Hạ Thừa Nam thể thân thân phận của hẳn, này năm xoay trên cái nào làm ba ba trên người đều là kiện khó chịu sự, hưởng chi hiện tại còn bị hệ chủ nhiệm khấu thượng cái gì kim chủ ái muội quan hệ.

Kiều Phi cảm thấy Kiều Thạch Vũ hiện tại trạng thái chính là bão táp trước bình tĩnh, mà Hạ Thừa Nam cũng không phải cái gì hảo tính tình người, hai cái nam nhân nếu là không thể đồng ý, một lời không hợp đánh lên tới nên như thế nào xong việc?

Kiều Phi không yên tâm, một hai phải đi theo đi vào.

Còn lặng lẽ nói: “Ta ba phát hỏa thời điểm thực đáng sợ, ta ở nói hoặc nhiều hoặc ít có thể giúp người chặn một chút,”

Hạ Thừa Nam lại không quá để ý cười cười, an ủi nàng: “Yên tâm, không có việc gì.”

Sau đó, vẫn là vô tình đem nàng đẩy ra ghế lô ngoài cửa.

Kiều Phi: “.....”

Nàng bất đắc dĩ tìm cái tán tòa ngồi xuống, điếm ly nước trái cây lại uống không đi xuống, trong đầu điên cuồng nào bố đờ lát nữa có khả năng phát sinh sự.

Tỷ như, Kiều Thạch Vũ vừa ra tới liền phẫn nộ nói: “Ta không cho phép người cùng như vậy nam nhân ở bên nhau!”

Hoặc là Hạ Thừa Nam hắc mặt ra tới: “Ta và người ba ba, người chỉ có thể tuyển một cái.”

Hông mắt, này hai loại bên trong vô luận là nào một loại tình huống, Kiều Phi cũng chưa biện pháp tiếp thu.

Nàng đứng ngồi không yên, rồi lại chỉ có thể lẳng lặng mà chờ, dày vò chờ hai cái nam nhân thế kỷ đàm phán, lòng bàn tay đều khẩn trương chảy ra hãn.

Mà ghế lô, môn đóng lại sau trong nháy mắt, Kiều Thạch Vũ thật là phát tác.

Nhanh chóng bị bậc lửa đạo. Hòa. Tác cái loại này nổ mạnh.

“Hỗn trưởng!”

“Nữ nhi của ta mới bao lớn? Người xem nàng đơn thuần không hiểu chuyện liền bao dưỡng nàng?”

“Nhà của chúng ta không thiếu người bao dưỡng chút tiền ấy!!”

Kiều Thạch Vũ nói tới đây tâm là thật sự đau, hẳn biết năm nay trong nhà phát sinh biến đổi lớn làm nữ nhi sinh hoạt từ thiên đường ngã xuống nhân gian, đặc biệt là ở như vậy một cái tràn ngập dụ hoặc phồn hoa C thành, nữ nhi tâm thái nhất thời không điều chỉnh tốt, vào nhằm lạc lối đi rồi như vậy lộ, làm phụ thân đau lòng lại tự trách.

“Mới bao lớn tuổi đi học người chơi bao dưỡng, chơi kim chủ, người có bao nhiêu đại năng nại có thể bao dưỡng ta Kiều gia nữ nhi?! Hồn đản con bê!”

Kiều Thạch Vũ lạnh giọng trách cứ, một câu lại một câu, cảm xúc thực kích động.

Đây là Hạ Thừa Nam sống đến hai mươi sáu năm qua lần đầu tiên bị người đồ ập xuống chỉ vào mắng.

Nhưng hẳn một chút cũng chưa động khí, vẫn luôn thực lễ kính nghe, chờ Kiều Thạch Vũ đem kia cổ kích động hoãn qua đi, an tĩnh vài giây, mới chậm rãi đã mở miệng:

“Bá phụ, ngài có thể trước ngồi xuống, uống một ngụm trà, nghe ta giải thích.”

Kiều Thạch Vũ một chút đều không mua trướng, hẳn đã chịu đánh sâu vào quá lớn, một lòng ký thác hy vọng nữ nhi không chịu độc nghiên còn chưa tính, còn theo cái nam nhân! Này nam nhân còn giả mạo chính mình làm xằng làm bậy!

Cực cực khổ khổ dưỡng hơn hai mươi năm nữ nhi liền như vậy bị heo cùg.

Kiều Thạch Vũ âm thầm nhìn Hạ Thừa Nam liếc mắt một cái, tuy rằng chính mình thực tức giận, nhưng không thể không thừa nhận, người thanh niên này khí độ bất phàm, thanh lãnh kiêu căng, từ bên ngoài đi lên nói coi như nhân trung long phượng.

Hành đi, hẳn thu hồi vừa rồi câu kia bị heo cùg nói.

Nhưng này vẫn như cũ thay đổi không được nữ nhi bị một người nam nhân bắt cóc sự thật!

“Giải thích cái gì? Còn có cái gì hảo giải thích?” Kiều Thạch Vũ làm chính mình bình tĩnh lại, ngồi vào Hạ Thừa Nam đối diện: “Chúng ta Kiều gia gia phong là phi thường nghiêm cẩn bảo thủ, người nếu cùng nữ nhi của ta ở bên nhau, ta mặc kệ người là tự do yêu đương vẫn là cái gì bao dưỡng, cần thiết kết hôn.”

Hạ Thừa Nam không chút suy nghĩ: “Đây là đương nhiên.”

Hắn quyết đoán đồng ý không có do dự tỏ thái độ làm Kiều Thạch Vũ cảm xúc hòa hoãn không ít, nâng chung trà lên, ngữ khí tuy vẫn như cũ nghiêm khắc, lại nhiều ba phần bình thản:

“Người giao quá mấy người bạn gái?”

“Liên Kiều Phi một cái.”

Loại này lời nói nghe một chút là được, dù sao Kiều Thạch Vũ cũng không quá sễ tin. Hắn ngược mắt lại hỏi: “Trong nhà còn có huynh đệ tỷ muội sao?”

“Không có.”

Kia còn hành, không có phức tạp gia đình, thiếu chị em dâu huynh đệ gian liên lụy.

Tiếp tục hỏi:

“Kinh tế tình huống đâu?”

Hạ Thừa Nam lần này lại dừng một chút, đã lâu cũng chưa mở miệng.

Kiều Thạch Vũ cho rằng vấn đề này khó xử tới rồi người trẻ tuổi, mà nhẹ nhàng vừa nhịu, đánh giá hắn: “Xem người ăn mặc thể thể diện diện, tổng sẽ không một bộ phòng ở một chiếc xe đều lấy không ra đi?”

Kỳ thật vấn đề này đáp không được nguyên nhân chủ yếu là, Hạ Thừa Nam không biết nên như thế nào miêu tả chính mình vài tỷ tài sản, thả ở nước ngoài còn có vô số quỹ cùng cổ phiếu.

Giống như vô luận dùng loại nào khẩu khí nói ra, đều có điểm khoe giàu trang bức ý tứ.

Kiều Thạch Vũ còn đang đợi hần trả lời.

Hạ Thừa Nam suy xét sẽ, dứt khoát trực tiếp mở miệng: “Không phải, kỳ thật...”

Hần thanh thanh giọng, ngẩng đầu, thẳng tắp nhìn chuẩn nhạc phụ đôi mắt, thanh âm rơi xuống:

“Bá phụ, ta là Hạ Thừa Nam.”

Kiều Thạch Vũ nghe thấy cái này tên trong nháy mắt ngẩn người, như là bị đánh đòn cảnh cáo đánh ngốc đi qua bộ dáng.

“Hạ Thừa Nam? Cái nào Hạ Thừa Nam?”

Hạ Thừa Nam cảm thấy nhạc phụ giống như có điểm bị kinh, lập tức nhàn nhạt mỉm cười lên: “Vừa mới cùng Xảo Gia Nhạc ký thu mua hợp đồng Hạ thị, vị kia Hạ Thừa Nam, bá phụ còn có ấn tượng sao?”

Kiều Thạch Vũ: “???”

Kiều Thạch Vũ lần này sở dĩ có thể không hề vướng bận đuổi tới C thành, cũng là vì liền ở thượng chu, Xảo Gia Nhạc thành công bị Hạ thị thu mua xác nhập, hần một thân nhẹ nhàng, kinh doanh mười mấy năm siêu thị cũng vượt qua cửa ải khó khăn. Càng làm hần vui sướng chính là, Hạ thị lần này cấp ra điều kiện xưa nay chưa từng có hảo, lại còn có mời chính mình tiếp nhận chức vụ siêu thị phó tổng, tiếp tục quản lý kinh doanh.

Cho nên lần này tới C thành, Kiều Thạch Vũ còn có hạng nhất kế hoạch hành trình, chính là tự mình đi một chuyến Hạ thị tổng bộ, cùng vị này chưa từng gặp mặt tổng tài thấy mặt.

Cảm tạ hãn tín nhiệm cùng phó thác.

Nhưng hiện tại, Kiều Thạch Vũ có điểm hoãn bất quá kính tới.

Hãn miệng hơi hơi giật giật, còn có điểm ngốc:

“Hạ Thừa Nam?”

“Đúng vậy, Hạ Thừa Nam.”

Hạ Thừa Nam đứng lên, rất được thể sửa sửa tây trang vạt áo trước, sau đó hơi hơi mỉm cười, vươn một bàn tay: “Ngài hảo, bá phụ.”

Kiều Thạch Vũ: “.....”

Lão nhạc phụ lại một lần đã chịu kịch liệt đánh sâu vào, thực mờ mịt đi theo đuôi tay, “Đừng, đừng khách khí.”

Song song ngồi xuống sau, Kiều Thạch Vũ biểu tình còn dừng lại ở nào đó hoài nghi nhân sinh cảm xúc, hãn không rảnh lo đi cân nhắc chính mình nữ nhi cùng vị này đại lão quan hệ, lão nhạc phụ trong đầu liền một cái ý tưởng.

Đây là ta lão bản!

Này mẹ nó thể nhưng là ta lão bản!

Ta vừa rồi cư nhiên chỉ vào chính mình lão bản mắng hỗn đản?!

“Hạ tổng.” Kiều Thạch Vũ sau khi tỉnh lại xưng hô đều đi theo thay đổi, ngữ khí cũng khiêm tốn lên: “Ta lần này tới còn muốn đi bái phỏng hạ ngài,

vừa rồi thật sự là không biết ngài cùng tiểu nữ... Cho nên ngôn ngữ nhiều có đặc tội...”

Nhạc phụ đối chính mình dùng kính ngữ, ngày mưa sẽ bị sét đánh đi.

Hạ Thừa Nam xấu hổ khụ thanh, “Thúc thúc, ngài kêu ta thừa nam là được.”

Nếu mở ra thân phận, Hạ Thừa Nam liền đem trong lòng nói toàn bộ nói thẳng.

“Bá phụ, ngài có thể yên tâm, ta cùng Kiều Phi là nghiêm túc, chờ nàng tốt nghiệp ta liền sẽ cầu hôn.”

Tuổi trẻ nam nhân một liều thành thối chằm đánh hạ tới, Kiều Thạch Vũ an ủi không ít.

Kỳ thật ở siêu thị bị thu mua qua đi, vì ngày sau tiếp xúc phương tiện, Kiều Thạch Vũ đối chính mình lão bản cũng mặt bên hỏi thăm không ít. Đều nói người nam nhân này tuổi còn trẻ, thủ đoạn tàn nhẫn chuẩn, mấy năm thời gian liền đem Hạ thị làm được quốc nội số một đầu tư nhân hiệu, đề cập nhiều lĩnh vực.

Dùng hành nội nhân nói tới nói, vị này tổng tài tuổi còn trẻ, dã tâm lại rất là lớn, thường thường như vậy nam nhân bên người đều là không thiếu nữ nhân, Kiều Thạch Vũ lại từ Hạ thị lại đây nhân viên công tác bất quá nói, bọn họ tổng tài thập phần giữ mình trong sạch, cũng liền gần nhất, ẩn ẩn ở truyền giao bạn gái.

Nguyên lai là chính mình nữ nhi a.....

Kiều Thạch Vũ vẻ mặt từ phụ cười, thật là vui mừng.

Nói như vậy, Hạ thị cao hơn thị trường giới thu mua Xảo Gia Nhạc hơn phân nửa cũng là cái này chuẩn con rể hạ đệ nhất phân sinh lễ.

“Ân, người nói như vậy ta liền an tâm rồi.” Kiều Thạch Vũ cũng dần dần từ hai cực thân phận tìm được rồi cân bằng điểm, chậm rãi, như là có chút cảm khái:

“Nhà của chúng ta phi phi a... Trước kia là Kiều gia tiểu công chúa, vô ưu vô lự, ăn tốt nhất dùng tốt nhất, nhưng này một năm tới ta cái này làm ba ba rất rõ ràng, nàng bị không ít khổ. Hy vọng Hạ tổng..... Không, hy vọng thừa nam người, về sau có thể hảo hảo chiếu cố nàng.”

“Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ chiếu cố hảo nàng.” Hạ Thừa Nam gật đầu, trong đầu hiện ra Kiều Phi đánh những cái đó công, bị đại minh tinh làm khó dễ tới tay chỉ đồ máu còn quật cường muốn tiếp tục hình ảnh, có chút động dung cùng đau lòng.

Trầm mặc một lát, hắn nói: “Ta có một việc, vẫn luôn đều muốn tìm cơ hội thỉnh bá phụ giúp ta.”

“Ân?”

“Hạ thị thu mua Xảo Gia Nhạc sự, ta tưởng thỉnh ngài trước không cần nói cho Kiều Phi.”

Kiều Thạch Vũ hơi hơi một đốn, “Vì cái gì?”

“Bởi vì...” Hạ Thừa Nam như suy tư gì một lát, khóe môi cong lên một bên, đem thân thể tới gần Kiều Thạch Vũ, lặng lẽ nói kế hoạch của chính mình.

.....

Hai cái nam nhân ở bên trong hàn huyền mau nửa giờ còn không có ra tới, Kiều Phi chờ đến lòng nóng như lửa đốt, sợ có phải hay không ở bên trong đánh nhau rồi, càng chờ càng không yên tâm, dứt khoát từ trên chỗ ngồi đứng lên, đi đến ghế lô cửa đang muốn gõ cửa, bên trong người vừa lúc cũng ra tới.

Một già một trẻ, khuôn mặt mỉm cười, rất là hữu hảo.

Hạ Thừa Nam thực tự nhiên dắt Kiều Phi tay,

“Đi thôi, ta mang bá phụ đi ăn cái cơm trưa.”

Kết quả này là Kiều Phi trăm triệu không nghĩ tới.

Nàng ngần ngợ bị nam nhân đưa tới cửa, tiệm cà phê ngoại, Chủ Diễm đã chuẩn bị ổn thoả, kéo ra cửa xe, phía chính phủ lại cung kính đối Kiều Thạch Vũ: “Kiều tổng, thỉnh.”

Hiển nhiên là được đến Hạ Thừa Nam bày mưu đặt kế cùng thông tri.

Cha con hai bị đưa tới trong thành trú danh xa hoa Michelin tam tinh khách sạn, toàn bộ dùng cơm trong quá trình, Kiều Thạch Vũ cùng Hạ Thừa Nam trò chuyện với nhau thật vui, quan hệ thập phần hài hòa.

Xem đến Kiều Phi vẻ mặt hoài nghi.

Tách ra trước Hạ Thừa Nam thực khách khí mà từ biệt: “Kia lần sau có cơ hội ta sẽ đi A thành xem ngài.”

Kiều Thạch Vũ thẳng gật đầu: “Hảo, lại đây ta mang người cùng phi phi đi ăn canh thịt dê nôi.” Sau đó cùng Kiều Phi cười tủm tỉm gật đầu: “Người cùng thừa nam sự ba ba đều đã biết, phải hảo hảo, ăn tết sớm một chút trở về.”

>“.....”

Vui mừng tiễn đi Kiều Thạch Vũ, Kiều Phi rất cuộc tìm được cơ hội truy vấn Hạ Thừa Nam:

“Người là như thế nào hồng hảo ta ba ba?”

Phải biết rằng Kiều Thạch Vũ cái kia cũ kỹ bảo thủ, lại quật lại cường tính tình, Kiều Phi có đôi khi cũng chưa biện pháp.

Hạ Thừa Nam lại chỉ là thực nhẹ cong cong môi, “Bí mật.”

Nói xong, hẩn nhớ tới Kiều Thạch Vũ kia một phen cảm khái, ánh mắt dừng ở Kiều Phi hôm nay xuyên quần áo trên người thượng.

Đơn giản áo lông vũ, phổ phổ thông thông tiểu ba lô, trên chân dẫm vẫn là một đôi phát cũ tuyết địa ủng.

Hẩn trong lòng có điểm hụt hẫng, nhàn nhạt thu hồi tầm mắt, không tặc không hoãn hỏi: “Buổi chiều có rảnh sao?”

Kiều Phi nói: “Ta phải đi về, Cao Trăn vừa rồi tới tìm ta, giống như có chút không vui, hiện tại còn ở tiểu khu dưới lầu chờ ta đâu.”

Hạ Thừa Nam khẽ gật đầu: “Hành.”

Sau đó làm tài xế đem xe khai lại đây: “Đi vội đi, buổi tối trở về lại nói.”

Hai mươi phút sau, Kiều Phi tới rồi Hoa Dụ công quán.

Ăn cơm thời điểm Cao Trăn cho nàng phát tới WeChat, nói cái gì cũng chưa nói, quãng 20 cái bạo khóc biểu tình, Kiều Phi liền biết khuê mật khẳng định gặp sự.

Cho nên trước mắt tới rồi ký túc xá, nàng nhanh chóng vọt tới chính mình kia đồng lầu dưới lầu, nhìn đến Cao Trăn ngồi ở đại đường trên sô pha, chạy nhanh đón nhận đi:

“Um tùm? Làm sao vậy đây là?”

Cao Trăn ngẩng đầu, đôi mắt hồng hồng, đã khóc.

Vừa thấy Kiều Phi tới, càng là ủy khuất tới rồi cực điểm dường như, ôm khuê mật chính là một đốn nước nỡ.

Đại học bốn năm, Kiều Phi cùng Cao Trăn quan hệ tốt nhất, hai người một cái phòng ngủ, thân mật có thể mặc một cái quần cái loại này.

Dem nàng đưa tới trong nhà, hỏi nửa ngày mới biết được Cao Trăn cùng nói chuyện ba năm bạn trai cãi nhau, còn ồn ào đến đặc biệt kịch liệt cái loại này, nhất thời xúc động liền nói chia tay.

Loại sự tình này người ngoài cũng không hảo phát biểu ý kiến gì, lại nói Cao Trăn bạn trai là thanh mai trúc mã, đối nàng vẫn luôn thực hảo, cho nên Kiều Phi trấn an khuê mật vài câu, nghe nàng nói còn không có ăn cơm, lại nhiệt tình chạy đến trong phòng bếp nấu nổi lên tổ truyền sóng thức mì sợi.

Phòng khách liền thừa Cao Trăn một người, nhàm chán nhìn TV.

Bỗng nhiên, bên ngoài chuông cửa vang.

Cao Trăn dừng một chút, đi đến phòng bếp cửa, “Phi Bảo, có người ở ấn chuông cửa.”

Kiều Phi đang ở chiêm trướng, đi không khai, thuận miệng ứng câu: “Người giúp ta khai một chút nha.”

“Úc, hảo.”

Vì thế Cao Trăn chậm rãi đi tới cửa, thói quen tính ở mắt mèo nhìn hạ, phát hiện bên ngoài đứng trong đó lão niên nam tính.

Bộ dáng thoát nhìn còn rất hòa ái, phỏng chừng là chung quanh hàng xóm.

Cao Trăn liền mở cửa, cùng ngoài cửa lão gia tử không hẹn mà gặp.

Bốn mắt đối diện, Cao Trăn thấy lão gia tử nhìn chăm chăm vào chính mình xem, lúng ta lúng túng hỏi: “Ngạch, thúc thúc ngài tìm ai?”

Hạ Kiêu Quần thực nghiêm túc từ đầu tới đuôi đánh giá Cao Trăn.

Cô nương này vóc dáng không cao, trung lớn lên tóc tùy ý cột vào ót thượng, có chút hỗn độn, dáng người hơi béo, ngũ quan thượng tính thanh tú, mang theo mắt kính, nhìn qua lịch sự văn nhã, mở miệng cũng còn tính lễ phép, miễn cưỡng cũng xưng được với Hạ Thừa Nam nói cái kia ngoan tự.

Nhưng cùng Kiêu Phi so sánh với, kém quá xa.

Không phải một cái level.

Hạ Kiêu Quần từ Chủ Diễm kia muốn tới Hạ Thừa Nam cùng bạn gái trúc tổ ấm tình yêu địa chỉ, vừa vặn ở phụ cận thấy lão hữu, liền bớt thời giờ lại đây nhìn thoáng qua, muốn nhìn một chút đem chính mình nhi tử mê đến thất điên bát đảo chính là cái cái dạng gì tuyệt thế tiên nữ.

Nhưng hiện tại xem ra, có lẽ là có vào trước là chủ tương đối, Hạ Kiêu Quần đối Cao Trăn có như vậy một chút thất vọng.

Hắn chấp tay sau lưng rời đi, ném xuống một câu: “Ta chính là đến xem, người vội đi.”

Cao Trăn: “???”

Lão gia tử thần lái nhái vừa ly khai vài giây, Kiêu Phi bưng mặt từ phòng bếp ra tới: “Trăn bảo, nấu được rồi, mau tới ăn!”

Thuận tiện nhìn mắt mở ra đại môn: “Ai gõ cửa?”

Cao Trăn cũng mờ mịt gãi đầu: “Không biết ai, gõ môn lại đi rồi.”

“Úc.” Kiều Phi không hướng trong lòng đi, vạch trần cái nắp mỹ tửu nghe thấy một ngụm, thuận miệng nói cho Cao Trăn: “Chúng ta này đồng đều là công nhân ký túc xá, nói không chừng là đi nhầm.”

“Công nhân ký túc xá?” Cao Trăn mở to hai mắt: “Nhưng ta vừa rồi ở dưới lầu còn nhìn đến có người môi giới dẫn người tới xem phòng ở ai?”

Kiều Phi trong tay dừng lại, “Người môi giới?”

“Đúng vậy, ta còn nghe nói cái gì nơi này phòng ở tiền thuê chính là mười hai vạn nhất tháng, ta lúc ấy còn tấp lười người như thế nào thuê đến khởi như vậy quý phòng ở đâu!”

“.....?”

-

Bên kia, Hạ Kiêu Quần ở trên đường trở về, trong lòng thực bi thương.

Từ Hoa Dụ công quán rời đi bất quá năm phút đồng hồ, Hạ Thừa Nam liền tới rồi điện thoại:

“Người muốn ta địa chỉ làm gì?”

Hắn lời tuy nói như vậy, dấu điểm ý tứ lại là: “Người có phải hay không đi tìm ta nữ nhân phiền toái?”

Hạ Kiêu Quần nghe được rõ ràng.

Quả nhiên vẫn là chính mình dưỡng bí thư, nhanh như vậy liền đi báo tin.

Trầm trầm khí, đè nặng ngữ khí hồi: “Làm gì, ta liền không thể đi xem ta cái kia tương lai con dâu?”

Hạ Thừa Nam trầm mặc vài giây, thực nhẹ cười cười, “Kia thấy được?”

“Thấy được.”

Hắn thực tự tin: “Còn vừa lòng sao?”

Nói thật Hạ Kiêu Quần là không quá vừa lòng, nhưng thật vất vả chờ đến chính mình nhi tử cây vạn tuế ra hoa tìm bạn gái, cũng không hảo quá bị thương hẳn tâm, đồn sẽ, “Còn hành đi.”

“Chỉ là còn hành?” Hạ Thừa Nam đang ở thêm đơn tay dừng lại, xoay người: “Trên người nàng liền không một chút có thể đả động người loang loáng điểm?”

Hạ Kiêu Quần ngồi ở trong xe thân thể ngửa ra sau, cẩn thận hồi ức vừa rồi nhìn thấy Cao Trăn tình cảnh, từ trên xuống dưới lại nghĩ nghĩ cô nương trên người loang loáng điểm.

Tuy rằng hẳn thật sự không có get đến, nhưng vì không thương nhi tử tâm, vẫn là miễn cưỡng trở về câu:

“Kia cô nương thoát nhìn..... Rất có thể sinh dưỡng.”

Hạ Thừa Nam: “???”

-

Cao Trăn cùng bạn trai nháo mâu thuẫn, trốn tránh không thấy.

Ở tại Kiêu Phi nơi này, buổi tối cũng đi theo nàng cùng đi Nhiệt Cách đi làm, lại cùng nhau tan tầm.

Cùng nhau trở lại tiểu khu khi, Kiều Phi vì chứng thực cái gì, riêng đi tranh bất động sản chỗ, chứng thực này đồng tiểu khu hoàn toàn không phải cái gì công nhân ký túc xá sau, tức giận đến đương trường mắng to Hạ Thừa Nam hỗn đản.

Tên hỗn đản này cho nàng đào hố, nàng còn ngốc hề hề đây cỗi lòng cảm kích nhảy vào tới, cuối cùng thay đổi cái cùng lang chung sống cục diện.

Kiều Phi nổi giận đùng đùng, cấp Hạ Thừa Nam gọi điện thoại:

“Người tan tầm sao?!”

Hạ Thừa Nam lười nhác: “Ta ở nhà.”

Kiều Phi cắt đứt điện thoại, vén tay áo lên liền hương trên lầu hương.

Cao Trăn thật cẩn thận đi theo, “Người muốn cùng người Bá Bá ca cãi nhau sao? Từ bỏ đi, cãi nhau hảo thương hòa khí, người xem ta, đừng xúc động, có chuyện hảo hảo nói.”

Kiều Phi hiện tại đích xác thập phần xúc động, dẫm lên tiểu toái bộ hương gia chạy, chỉ nghĩ lập tức đem Hạ Thừa Nam ấn ở trên giường lấy dây lưng trườ đến ngao ngao kêu, sau đó cùng chính mình nhận sai.

Tới rồi 803, Kiều Phi đưa vào mật mã, môn mở ra sau, đang muốn tìm Hạ Thừa Nam tính sổ, lại phát hiện trong nhà một chút quang đều không có.

Cư nhiên không bật đèn...

Nàng đứng ở huyền quan chỗ sừng sốt hạ, tưởng duỗi tay đi sờ trên tường chốt mở, trong nháy mắt, thân thể bỗng nhiên bị người cường thế ôm, ngữ khí sủng nịch:

“Như thế nào như vậy vẫn?”

Kiều Phi bị đột nhiên không kịp phòng ngừa tới cái công chúa ôm, nhớ tới còn đi theo phía sau khuê mật, vội ngượng ngùng đi đẩy hẳn, hạ giọng:

“Người buông tay, ta có bằng hữu tới.”

Cao Trăn cũng là cái thức thời, mất tự nhiên khụ thanh, “Cái kia, ta đi qua nói gọi điện thoại.”

Sau đó nhanh chóng xoay người, đi ra hai bước, lại bổ đao quay đầu lại, thực tao giúp bọn hắn đóng cửa lại.

Phanh một tiếng, môn một lần nữa khép lại.

Hạ Thừa Nam tuy rằng bị vừa rồi ngăn ngại phát sinh ngoài ý muốn đánh gãy, nhưng một lần nữa khôi phục riêng tư hai người thế giới sau, hẳn bình tĩnh đem cô nương ôm hướng trong phòng đi, đen như mực phòng cái gì đều nhìn không thấy, Kiều Phi không biết hẳn đang làm cái gì, nhưng nàng trong lòng còn ghen công nhân ký túc xá khí, nắm tay đi đánh nam nhân:

“Người buông ra ta.”

“Hạ Thừa Nam người tên hỗn đản này, một tháng tiền thuê mười hai vạn công nhân ký túc xá còn tính toán gạt ta bao lâu?”

“Nga? Lợi hại.” Hạ Thừa Nam vừa đi vừa cười, không chút hoang mang: “Ba Ba tỷ nhanh như vậy sẽ biết.”

Hắn chẳng hề để ý cười, thậm chí còn trêu chọc chính mình, thái độ một chút đều không đoan chính.

“.....” Kiều Phi thế nhưng bị hắn cười không có tính tình, nhấp nhấp môi, nàng duỗi tay trong bóng đêm dùng sức đi tể Hạ Thừa Nam mặt: “Ta mặc kệ, người đêm nay cần thiết cho ta xin lỗi!”

“Hảo, nói, lập tức liền nói.” Hạ Thừa Nam tán mạn, một ngụm đáp ứng.

Hắn đem Kiều Phi đưa tới tiểu nhị bộ không trí phòng giữ quần áo cửa, lại đem người buông.

Bởi vì lẫn nhau phòng ngủ đều có tủ quần áo, cho nên cái này phòng giữ quần áo vẫn luôn không dùng như thế nào.

Kiều Phi không thể hiểu được: “Người muốn làm gì?”

Hạ Thừa Nam dựa vào nàng bên tai: “Xin lỗi.”

Khiêm tự nói xong đồng thời, nam nhân mở ra môn.

Một đạo ánh sáng chợt rơi xuống.

Chợt chạm đến sáng ngời ánh sáng, Kiều Phi theo bản năng nhú nhú mày, dùng tay đi che đậy, chờ đôi mắt thói quen ánh sáng sau mới dờ đi tay.

Giây tiếp theo, nhìn đến trước mặt cảnh tượng, Kiều Phi đứng ở cửa ngây dại.

Phòng giữ quần áo hai bài tủ quần áo, bên trái một loạt toàn bộ thoải mái thanh tân lưu loát treo này một quý đại bài cao định tân khoản, bên phải ô vuông phóng đầy hàng xa xỉ hàng hiệu bao.

Phóng nhãn nhìn lại, hoa cả mắt.

Hạ Thừa Nam nắm tay nàng đi vào đi.

Tiếp tục kéo ra tủ quần áo hạ trưng bày ngăn kéo ——

Tầng thứ nhất, mười khoản tinh xảo hạn lượng nữ sĩ đồng hồ.

Tầng thứ hai, đủ loại hàng hiệu trang sức, vòng cổ, hoa tai, lộng lẫy loá mắt.

Mặt đất tầng chót nhất, là phong phú kiểu dáng nữ sĩ giày, giày bó, giày cao gót, hạn lượng giày chạy đua, cái gì cần có đều có.

Trở lên sở hữu, mọi thứ kiện kiện, đều là Kiều Phi có thể nhận ra được nhãn hiệu, này trong đó có chút qua đi nàng cũng từng quét ngang toàn hệ liệt, nhưng có chút lại là nàng tưởng mua đều mua không được cực phẩm hạn lượng.

Nàng có chút ngốc thần, quay đầu lại nhìn Hạ Thừa Nam: “Đây là.....”

Hạ Thừa Nam từ sau lưng nhẹ nhàng ôm nàng, khẽ hôn nàng phát, thanh nhẹ nhàng, cực hạn sủng nịch:

“Ta xin lỗi.”

“Như vậy muộn mới khôi phục chúng ta kiều công chúa thân phận.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 41 Liều Bốn Mười Một Thức

Vào lúc ban đêm, Cao Trăn cùng Kiều Phi tẽ ở trên một cái giường, hai cái khuê mật thật lâu không gặp, có thật nhiều liêu không xong lạng lẽ lời nói.

Cao Trăn sau lại cũng thấy được Hạ Thừa Nam vì Kiều Phi chuẩn bị này gian mộng ảo phòng giữ quần áo, ghen họng nhìn trần trối rất nhiều thập phần hâm mộ:

“Người Bá Bá ca đối với người cũng quá hảo, quá sủng người đi.” Nàng nằm ở trên giường cảm khái, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, giao hoạt mà lăn một vòng, thần thần bí bí hỏi: “Hai người cùng nhau trụ, có hay không, hắc hắc...”

Khuê mật ngôn ngữ ái muội, ý vị thâm trường, Kiều Phi vừa nghe liền biết nàng tưởng bát quái cái gì, trốn tránh xoay người: “Không có.”

“Không thể nào.” Cao Trăn cười hì hì đem nàng vịn lại đây, “Ta không tin, người đừng gạt ta, ta khi đó cùng thạch lâm..... Nhưng đều là nói cho người.”

Thạch lâm chính là Cao Trăn thanh mai trúc mã bạn trai, hai người ở bên nhau sau không bao lâu liền ở khách sạn khai phòng, lúc ấy Cao Trăn một chút cũng chưa giữ lại nói cho Kiều Phi.

Kiều Phi đến nay đều nhớ rõ Cao Trăn khóc chút chút mà nói lần đầu tiên quá đau, đau đến nàng ngày hôm sau đều có điếm đi không được lộ.

Nàng có điếm ngược ngừng trả lời nói: “Thật sự không có, ta lừa người làm gì, người lại không phải không biết ta là kiên định hôn sau tính sinh

hoạt người ủng hộ.”

Dừng một chút, nhấp môi cười: “Nói nữa, hân cũng thực tôn trọng ta.”

“Vậy người vị này Bá Bá ca thật đúng là hảo nam nhân ai!”

“Đương nhiên.”

Nữ hài tử ở bên nhau, đặc biệt là loại này đêm khuya nằm nói sẽ, liêu đề tài thập phần lớn mật.

Đối với hắc ám trầm mặc một lát, Cao Trăn lại nghiêm túc lên: “Nhưng là Phi Bảo, ta khuyên người một câu, đều 8012 năm, chúng ta nữ hài kết hôn trước tốt nhất nghiêm nghiêm hóa, vạn nhất đối phương là đồ có bề ngoài, kia phương diện không hài hòa, kia kết hôn sau làm sao bây giờ?”

Kiều Phi chớp chớp mắt, có chút nghi hoặc: “Không hài hòa? Như thế nào không hài hòa?”

Cao Trăn chụp nàng một chút, cười: “Người có phải hay không gốc a.”

Sau đó tiến đến Kiêu Phi bên tai lặng lẽ thì thầm, balabala nói một đại thiên lời nói sau, Kiêu Phi mở to hai mắt, cùng mở ra tâm thế giới đại môn đường như: “Không thể nào??”

“Đương nhiên biết, ta có một cái biểu tỷ chính là, nàng lão công không được, sau lại hai người ly hôn.”

“.....”

Loại sự tình này Kiêu Phi phía trước không hề nghĩ ngợi quá, nghe Cao Trăn nóng bỏng đề tài, mặt hơi hơi nổi lên một chút hồng, nhớ tới lần trước ở khách sạn hai người thiếu chút nữa lau súng cướp cò sự, lúc ấy nàng là thực rõ ràng cảm giác được nam nhân phản ứng.

Cao Trăn tiếp theo lại nói rất nhiều trên mạng truyền lưu như thế nào phân biệt nam nhân x năng lực truyện cười. Kiều Phi tuy rằng thân ở mở ra trào lưu nghệ thuật trường học, nhưng trong xương cốt là thật sự rụt rè, đặc biệt là nam nữ chi gian sự, càng là bảo thủ.

“Nhớ kỹ nha, người nếu là thật sự muốn kiên trì hôn sau tính sinh hoạt, cũng muốn trộm ẩn ta nói kia vài giờ đi nghiệm chứng hạ, nhìn xem người Bá Bá ca kia phương diện được chưa.”

Cao Trăn một phen thành nhân thế giới nói nghe được Kiều Phi mặt đỏ tim đập, nhưng có lệ qua đi, hai người lẫn nhau nói ngủ ngon sau, nàng lại lặng lẽ dụng tâm nhớ kỹ vừa rồi khuê mật liệt kia vài giờ nghiệm chứng phương pháp.

Nàng trong bóng đêm liếm liếm môi...

Tuy rằng không tán thành Cao Trăn bộ phận quan điểm, nhưng nàng vẫn là thực đáng xấu hổ muốn đi nghiệm chứng hạ là chuyện như thế nào...

-

Cách nhật Kiều Phi muốn cùng Cao Trăn cùng nhau đi ra ngoài đi dạo phố, vừa lúc Hạ Thừa Nam từ nước ngoài trở về tham gia lão gia tử tiệc mừng thọ đường đệ hạ tuần nguyên cũng là buổi sáng chuyển bay đến thành, Hạ Thừa Nam cái này làm ca ca cần thiết rút ra thời gian đi sân bay tiếp hân.

Tỉnh ngủ sau, trước mang hai cái cô nương đi ăn đốn phong phú bữa sáng,

Ăn qua bữa sáng, đem hai người đưa đến thương trường ngoại, Hạ Thừa Nam nghĩ công ty việc nhiều, chính mình hôm nay khả năng muốn tặng ca, buổi tối trở về thời điểm Kiều Phi khẳng định ngủ.

Vì thế lão gia tử tiệc mừng thọ sự, hân do dự một lát vẫn là đã mở miệng:

“Người ngày mai có rảnh sao?”

Ngày mai là 27 hào, là Quần thúc 60 tuổi sinh nhật, Kiều Phi hứa hẹn quá sẽ đúng giờ đi tham gia hẳn tiệc mừng thọ.

Nàng nói: “Ban ngày có rảnh, buổi tối ta xin nghỉ, có chút việc, làm sao vậy?”

Hạ Thừa Nam nguyên bản muốn mang Kiều Phi đi tham gia Hạ Kiều Quần tiệc mừng thọ, nhưng là lão gia tử đối Kiều Phi ấn tượng đầu tiên giống như chẳng ra gì, hơn nữa đêm mai còn có cái làm yêu làm muội muội muốn lên sân khấu, vạn nhất đến lúc đó nổi bật bị so không bằng, Kiều Phi vô tội bị ủy khuất liền không hảo.

Vẫn là về sau lại tìm cơ hội đi.

Vì thế nam nhân cười cười, “Không có việc gì, tùy tiện hỏi hỏi.”

Hắn từ trong bóp tiền móc ra một trương hắc tạp đưa cho Kiều Phi: “Cái này người cầm, nhìn đến thích liền mua.”

Kiều Phi duỗi tay muốn chối từ, Hạ Thừa Nam lại trực tiếp đem tạp nhét vào nàng trong túi, sau đó lái xe dương trần mà đi.

Cao Trăn ở một bên hâm mộ ghen ghét: “Bá Bá ca cũng quá sủng, không giống thạch lâm, mỗi ngày chính là đối với máy tính, gần nhất còn các loại trầm mê đấu âm.”

Kiều Phi: “.....”

-

Hạ tuần nguyên là buổi sáng 10 giờ rưỡi phi cơ đến C thành, Hạ Thừa Nam từ thương trường rời đi sau liền đi sân bay, đợi không sai biệt lắm hai mươi phút liền nhận được người.

Hạ tuần nguyên chỉ so Hạ Thừa Nam tiểu một tuổi, hiện tại ở nước Mỹ một nhà luật sư văn phòng làm luật sư, đồng thời cũng là Hạ Thừa Nam ở Las Vegas kia gia sòng bạc pháp luật cố vấn, xưng được với là Hạ gia tuổi trẻ đầy hứa hẹn đại biểu chi nhất.

Huynh đệ hai cái quan hệ thực hảo, vừa thấy mặt liền bắt đầu hàn huyên, nói đến Hạ Kiêu Quần làm Nguyệt Lão sự, hạ tuần nguyên thực khó hiểu:

“Ca, đại bá vì cái gì bỗng nhiên phải cho ta giới thiệu bạn gái? Muốn giới thiệu cũng nên là trước cho người a.”

Hạ Thừa Nam chấp nhất tay lái cười: “Ta có.”

“Hành lạc, ta đây liền không khách khí, đại bá có thể nhìn trúng nữ hài khăng định không kém, ta ở Washington hai năm, nước Mỹ nữ ta thật sự ăn không tiến.”

Hạ Thừa Nam tiếp tục không chút để ý: “Người tùy ý.”

Lão gia tử ngày mai 60 đại thọ, hẳn không thích quá âm ỉ trường hợp, vì thế tuy rằng không có đi khách sạn bốn phía phô trương làm, nhưng Hạ Thừa Nam vẫn là giúp hẳn ở nhà chuẩn bị tiệc đứng tiệc tối.

Về đến nhà sau, Hạ Kiêu Quần thấy hạ tuần nguyên trở về thật cao hứng, lôi kéo cháu trai nói chuyện phiếm, tam câu nói không đến liền nhắc tới Kiêu Phi.

Hạ Thừa Nam mặc không lên tiếng ngồi ở bên cạnh, liền nghe lão gia tử nói được mặt mày hớn hờ:

“Cô nương này thật không phải đại bá thối, người cưới trở về đến cảm tạ đại bá cả đời.”

“Sấn người ca hiện tại mù không hiểu thưởng thức, đại bá duy trì người thượng! Bắt lấy nàng!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn từng trận vô ngữ, nghe không đi xuống, mặt vô biểu tình đứng lên: “Các người chậm rãi liêu, ta công ty còn có việc vội.”

Hạ Kiêu Quần từ đề tài bút ra, liếc hắn bóng dáng:

“Ngày mai sớm một chút trở về!”

Tiếp theo lại âm thầm mắng câu: “Hỗn Cầu.”

Đêm đó, Hạ Thừa Nam ở công ty tăng ca, Kiều Phi ở Nhiệt Cách thượng năm nay cuối cùng một lần ban, qua đêm nay nàng liền phóng nghỉ đông.

Từ Walker gia nhập Nhiệt Cách, mỗi đêm bãi đều chen đầy Walker fans, quốc nội lớn nhất video ngắn app mỗi ngày đều có thể nhìn đến Điện Âm các fan chia sẻ hẳn hiện trường.

Nhiệt Cách sinh ý cũng bởi vậy bạo trưởng một phen.

Tết âm lịch trước cuối cùng một lần lên đài, Kiều Phi đặc biệt ra sức.

Đêm đó chủ đề, nàng riêng tuyển một ít tương đối phục cổ âm nhạc, Walker cũng thực cảm thấy hứng thú, hai người phối hợp vẫn như cũ thực hoàn mỹ khăng khít, hứng khởi thời điểm, hẳn thậm chí làm Kiều Phi đứng ở chính mình vị trí, cổ vũ chính nàng đơn độc thao tác.

Kiều Phi cũng thực cấp lực, nhắc lên một cổ đặc biệt phục cổ Điện Âm phong trào, làm bãi khách nhân rất là phía trên.

Cao Trăn bạn trai thạch lâm không biết từ nào được đến tin tức, đuổi tới Nhiệt Cách, thấy được ở ghế dài chờ Kiều Phi Cao Trăn, thạch lâm hảo một

đồn hống, hơn nữa sau lại Kiều Phi cố ý cấp hai người đánh một đầu ngọt ngào ca, khuê mật cùng bạn trai cuối cùng hòa hảo như lúc ban đầu.

Thạch lâm là lý công nam, lần đầu tiên tới vũ trường, hưng phấn nơi nơi chụp, còn chụp được Kiều Phi đánh cuối cùng một đầu khúc khi đoạn ngắn, chụp xong sau thói quen tính ở chính mình đầu âm tài khoản ẩn tuyên bố.

-

60 tuổi đối cái này tuổi trẻ người tới nói là rất lớn sinh nhật.

Cho nên Kiều Phi từ rất sớm trước liền bắt đầu chuẩn bị cấp Quần thúc lễ vật, nhưng lão gia tử trụ biệt thự cao cấp, trăm tới vạn dương cầm mắt cũng không chớp cái nào liền mua, cho nên cái gì hàng hiệu đồ vật hẳn khẳng định đều là dùng quán, sẽ không hiếm lạ.

May mắn Kiều Phi biết hẳn có một cái độc đáo yêu thích.

Vì thế hướng về phía lão gia tử kia một chút yêu thích, nàng đã sớm trước tiên chuẩn bị một phần gỏi đúng chỗ ngửa đặc biệt lễ vật.

Ngày hôm sau buổi chiều, Kiều Phi từ trong nhà xuất phát, tài xế đem nàng đưa đến Hạ Kiều Quần cư trú cái này biệt thự.

Nàng hôm nay xuyên kiện trẻ con lam trung áo khoác dài, bên trong phối hợp đơn giản cao cổ châm dệt váy, chân dầm quá đầu gối giày bó, người đi ra tự nhiên hào phóng, tràn đầy cao cấp cảm.

5 giờ rưỡi thời điểm, Kiều Phi trước tiên tới rồi Hạ Kiều Quần gia.

Biệt thự đã tới rất nhiều người, lần này tiệc mừng thọ Hạ Kiều Quần không có đại quy mô xử lý, thỉnh đều là nhiều năm sinh ý đồng bọn, cùng với Hạ gia thân thích bằng hữu, nhưng cứ việc như vậy, trên dưới thêm lên vẫn là có 5-60 cái khách nhân.

Biệt thự khách và bạn ngồi đây, đều là xa lạ gương mặt, trừ bỏ người hầu Kiều Phi một cái đều không quen biết.

Nàng đành phải nhượng nhượng đi hỏi người hầu:

“Xin hỏi Quần thúc ở nơi nào?”

Người hầu triều một vị trí chỉ hạ: “Nơi đó.”

Kiều Phi xem qua đi, nhìn đến Quần thúc đang cùng một đám tuổi xấp xỉ nam nhân đứng chung một chỗ uống rượu.

Hôm nay Quần thúc ăn mặc thập phần chính thức, màu xanh biển in hoa tây trang phối hợp màu trắng áo sơmi, trong túi cầm một khối cao cấp khăn tay, tây trang sường, lộ ra bên trong áo choàng, hãnh một tay cầm túi, khác chỉ trong tay kẹp xì gà, đoan trang trầm ổn, chuyện trò vui vẻ, vi bạch hai tấn tại đây loại khí chất mặc danh thêm một tia thời thượng cảm.

Cao quý, rồi lại lộ ra một tia lão đạo cùng không kèm chế được.

Cùng Kiều Phi ngày thường nhận thức cái kia cười tủm tủm Quần thúc cũng kém quá xa.

Nàng rất xa đứng, thiếu chút nữa có chút không dám tiến lên đi.

Nhưng thực mau, không biết là ai nói cái gì, Hạ Kiều Quần từ trong đám người nhìn thoáng qua, phát hiện Kiều Phi đã đến sau, thần sắc lập tức liền từ 【Hạ Kiều Quần】 chuyển tới 【Quần thúc】, vẫy tay:

“Phi phi, lại đây!”

Kiều Phi mặc danh cảm thấy đêm nay Quần thúc giống một người khác.

Không kịp tưởng quá nhiều, nàng dừng một chút, phủng đóng gói tốt lễ vật đi lên đi:

“Quần thúc, chúc ngài sinh nhật vui sướng.”

Hạ Kiêu Quần thấy tiểu nha đầu lại cấp chính mình chuẩn bị lễ vật, vui mừng khôn xiết tiếp nhận tới, hưng phấn không thôi: “Là cái gì? Ta có thể mở ra nhìn xem sao?”

Kiều Phi vừa rồi tiến vào thời điểm nhìn đến cửa có chuyên gia ở nhớ tùy lễ, kia bốn thật dày hồng bốn thượng, tùy tiện liếc liếc mắt một cái đều là thật nhiều cái linh.

Tại đây đôi nhân dân tề xây hạ giáp mặt kiểm nghiệm chính mình lễ vật, Kiêu Phi xấu hổ cười gượng hai tiếng:

“Đương nhiên..... Có thể.”

Dù sao đưa đều tặng, hủy đi cũng là sớm muộn gì sự.

Được đến cho phép, Hạ Kiêu Quần cười cong mắt, đem Kiêu Phi đưa tới an tâm một chút tĩnh thiên thính, cùng tiểu bằng hữu hủy đi lễ vật dường như tràn ngập chờ mong: “Đưa cái gì cho ta nha?”

Cùng những cái đó linh so sánh với, Kiêu Phi hiện tại trong lòng cũng có chút không để, ấp úng: “Ngài xem xem sẽ biết...”

Đương đóng gói toàn bộ bị mở ra sau, lão gia tử nhìn đến trong tay đồ vật, đôi mắt thẳng tắp sững sốt.

Giây tiếp theo, không thể tin được ngẩng đầu:

“Ai da ta phi phi a, người là như thế nào làm đến thứ này?”

Hạ Kiêu Quần nhìn trong tay chính bản Đặng Lệ Quân tinh tuyển hắc keo đĩa nhạc, kinh hỉ không biết làm sao.

Kiều Phi từ vẻ mặt của hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn hảo, không bạch vôi.

“Kỳ thật ta mẹ cũng là Đặng Lê Quân fans, nàng qua đi góp nhặt rất nhiều đĩa nhạc, ta làm ơn nàng nhường ra một trương cho ta, chuyển giao cho ngài.”

Hạ Kiêu Quần vui mừng không khép miệng được: “Thật tốt quá thật tốt quá, đây là ta thu được tốt nhất lễ vật!”

Hắn lập tức liền xoay người triệu người chung quanh khoe ra lên:

“Các người mau tới đây nhìn xem, nhà ta phi phi cho ta đưa lễ vật!”

Mọi người tầm mắt toàn bộ đều tới.

Kiều Phi: “.....”

“Nhà ta” hai chữ dùng đến có điểm không rất thích hợp, nhưng Kiêu Phi cũng có thể lý giải, lão gia tử duy nhất nhi tử không hiểu thuận, có lẽ trong khoảng thời gian này chính mình bởi hắn tương đối nhiều, làm lão gia tử đối chính mình có hỗn loạn tình cảm ký thác, cho nên mấy ngày hôm trước mật mờ đưa ra tưởng nhận chính mình làm con gái nuôi ý tứ.

Lúc ấy Kiêu Phi nói suy xét suy xét, kỳ thật là tưởng cự tuyệt, nhưng nhìn đến Quần thúc hiện tại cao hứng cùng cái hài tử dường như, nàng lại động lòng trắc ẩn.

Vì thế không có đi sửa đúng Hạ Kiêu Quần tìm từ, cười tùm tùm bởi hắn, vài vị khách nhân đánh giá lại đây, âm thầm khe khẽ nói nhỏ.

Hạ tuấn nguyên vẫn luôn ở bên cạnh xã giao trong nhà trường bồi, nói chuyện phiếm nhìn thấy Hạ Kiêu Quần bên người không biết khi nào nhiều

cái nữ hài, xa xa tương xem vài giây, ánh mắt đầu tiên cảm giác cũng không tệ lắm.

Vì thế hần buông trong tay chén rượu, đang muốn qua đi, bỗng nhiên có người tới thông tri hần: “Nguyên thiếu gia, tiệc tối liền phải bắt đầu rồi, người chuẩn bị tốt sao.”

“Đã biết.” Hần mất hứng đáp.

>Cơ hồ đồng thời, đại môn bị người đẩy ra.

Hạ Thừa Nam cùng tề buổi, Chủ Diễm cùng nhau biếng nhác, mang theo lạnh lẽo phong tuyết hơi thở vào bàn.

Hạ Thừa Nam một buổi trưa ở công ty vội đến mỗi một bất kham, đây một hội video hội nghị, ba người 5 giờ từ công ty xuất phát, nguyên bản chỉ cần mười lăm phút lộ trình, lại bởi vì gặp được kẹt xe đến trễ hội lâu.

May mắn, cuối cùng vẫn là đuổi kịp yến hội khai tịch.

Hần vừa tiến đến, trong nhà nguyên bản náo nhiệt không khí liền lặng lẽ lãnh xuống dưới không ít.

Hôm nay tới có rất nhiều là tiền bối của hần, là phụ thân hần bằng hữu, nhưng ở sinh ý trong sân, Hạ Thừa Nam chưa bao giờ nói cái gì tình cảm, cho nên ở đây bị hần không lưu tình chút nào gồm thâm hoặc chèn ép quá người không ít, Hạ Kiêu Quần thời đại đã qua đi, hiện tại C thành, là tuổi trẻ khí thịnh thủ đoạn ác hơn Hạ Thừa Nam định đoạt.

Cho nên liền tính là này đó lão tiền bối, thấy hần cũng sẽ khách khí ba phần chào hỏi: “Úc, Hạ tổng tới a.”

Hôm nay là gia yến, Hạ Thừa Nam cũng thu hồi một thân lãnh lệ, vào cửa sau cởi áo khoác ném cho Chủ Diễm, tùy tay bưng lên một chén rượu ngồi

ở trên sô pha:

“Các vị thúc thúc không cần khách khí, đêm nay tùy ý.”

Hắn ngồi xuống sô pha vừa lúc đưa lưng về phía dương cầm.

Tề buổi ở Hạ Thừa Nam đối diện ngồi xuống, Chủ Diễm thay thế lão bản đi cấp lão gia tử đưa hạ lễ.

Đối chính mình phụ thân Hạ Thừa Nam xuống tay cũng không hàm hồ, biết hẳn cả đời chỉ bái Quan Công, riêng ở mỗi tràng tác phẩm nghệ thuật đấu giá hội thượng hoa 400 vạn chụp được một bộ lấy Quan Công là chủ đề gỗ nam chạm khắc gỗ đồ cất giữ, hiệu kính lão nhân gia.

Chủ Diễm tìm một vòng không tìm Hạ Kiêu Quần người, trở về nói: “Lão gia tử không biết đi đâu, nói là cùng cái cô nương ở thiên thánh nói chuyện, đợi lát nữa ra tới.”

Hạ Thừa Nam một chút đều không ngoài ý muốn, hẳn biết cái kia làm muội muội đêm nay sẽ thay thế chính mình hống lão nhân cao hứng.

Hắn đã cùng nhận nuôi hài tử không sai biệt lắm.

Ước lượng trong tay rượu, Hạ Thừa Nam lười biếng cùng tề buổi nói: “Đi giúp ta lại lấy một ly.”

“Hành.” Tề buổi đứng dậy đi tiệc đứng uống khu.

Bên này mới vừa đi, bên kia hạ tuần nguyên đi đến trung ương vị trí mở ra microphone.

Hắn là luật sư, biết ăn nói, nguyên bản tiệc tối cũng yêu cầu một cái nhiệt tràng người chủ trì, hẳn liền xung phong nhận việc bắt đầu làm cái này công tác.

“Khách nhóm các bằng hữu, buổi tối hảo.” Hạ tuần nguyên cung cung kính kính mở màn, khách sáo nói một ít hoan nghênh nói sau, có người từ bên cạnh chạy đến trước mặt hần nói gì đó, hần gật gật đầu.

Theo sau hơi hơi mỉm cười:

“Lão gia tử nói, phía dưới làm chúng ta trước tới thưởng thức một đoạn dương cầm khúc, là hần tự mình đàn nga, hoan nghênh hoan nghênh!”

Hạ Kiêu Quần đã sớm muốn tại như vậy nhiều lão các đồng bọn trước mặt khoe ra một chút, trải qua Kiều Phi dạy học, hần hiện tại nhận thức đa tới mẽ, trước đó không lâu khổ luyện hạ, hiện tại miễn cưỡng có thể đàn đơn giản nhất cái loại này giai điệu, cùng loại hai chỉ lão hồ, ngôi sao nhỏ cái loại này.

Hôm nay lợi hại hơn, hần muốn đích thân cấp chính mình đàn cái sinh nhật ca.

Đã sớm cùng Kiều Phi thương lượng hảo, từ Kiều Phi ở bên cạnh cùng hần hai tay liền đàn, cùng nhau hợp tác, hoàn thành một đầu hoàn chỉnh sinh nhật ca.

Dưới đài mọi người vừa nghe Hạ Kiêu Quần cư nhiên muốn đánh đàn, đều bị ngoại lệ cảm thấy hứng thú nhìn về phía dương cầm chỗ, một tổ ong toàn bộ dừng qua đi.

Trừ bỏ Hạ Thừa Nam.

Hần uống tề buổi cho hần lấy tới champagne, nhàn nhạt, một chút cảm xúc phập phồng đều không có.

Dương cầm bên kia náo nhiệt thật sự, hần lại mở ra di động, cấp Kiều Phi phát tin tức.

“Ở đâu, vội xong ta đi tiếp người?”

Đợi hai phút, không có hồi phục.

Lúc này trên đài dương cầm thanh đã ra tới, dương cầm trước vây đầy tới tham gia tiệc mừng thọ khách nhân, trong ba tầng ngoài ba tầng, đều mùi ngon mà nhìn Hạ Kiêu Quần đánh đàn.

Duy độc Hạ Thừa Nam cùng Chữ Diễm, tề buổi ngồi ở trên sô pha vững như Thái sơn, không hề hứng thú.

Chữ Diễm cũng nghe nói chút cái gì, sợ tuổi già chủ tịch bị tiểu cô nương mê khiêu, nhắc nhở chính mình lão bản: “Ngài không đi xem là cái như thế nào người?”

Hạ Thừa Nam nhướn mày: “Lười đến xem.”

Hắn hiểu biết chính mình phụ thân, đó là khối thành tinh lão sinh khương, không ai có thể ở trước mặt hắn chơi đa dạng.

Vì thế một phòng giống bị hoa thành hai cái thế giới, ba nam nhân ở đám người ở ngoài nghe xong một đoạn này không quá tự nhiên, thực trực trặc sinh nhật ca.

An tĩnh vài giây sau ——

Một đoạn dị thường du dương êm tai tiếng đàn chậm rãi truyền đến, lượn lờ bên tai. Trong đám người bắt đầu có người phát ra tán thưởng thanh.

Hạ Thừa Nam ấn đường nhỏ đến khó phát hiện giật giật, nhưng vẫn là không quay đầu lại.

Có lẽ là ngồi đến lâu lắm, tề buổi bưng chén rượu đứng lên hoạt động gân cốt, biên động biên bát quái điểm nhón chân:

“Ai a, đạ đến quái dễ nghe.”

Hắn vóc dáng cao, hơi chút điếm hai hạ liền từ đám người khe hở nhìn đến cái kia ngò ở dương cầm biên, tóc dài uyển uyển, đây mặt nghiêm túc nữ hài.

Nhưng gương mặt kia ——

Tề buổi một ngụm rượu hàm ở trong miệng không ổn định, toàn phun ra tới.

Thao?!

Hắn buột miệng thốt ra: “Ta mẹ nó có phải hay không hoa mắt, cái kia nữ chính là Ba Ba tỷ??”

Giống một cái đá đầu lạc bình tĩnh mặt hồ...

Chữ Điếm nghe xong hắn nói, ánh mắt tùy theo nâng lên.

Hạ Thừa Nam cũng nhanh chóng đi theo nhúu mà xoay người.

Cơ hồ là đồng thời, ba nam nhân rành mạch thấy được cái kia ngò ở dương cầm biên cô nương.

Nàng ăn mặc đậm màu xám cao cổ châm dệt lông dê váy, lông xù xù cổ áo cao cao đôi, mềm mại ấm áp. Nàng ngón tay trắng nõn tinh tế, ở hắc bạch phím đàn thượng bắn ra mỹ diệu êm tai âm phù giai diệu.

Ánh đèn trút xuống xuống dưới, giống bức họa giống nhau, bao phủ mỹ lệ an tĩnh dương cầm thiếu nữ.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn bỗng chốc liền buông chén rượu, từ trên sô pha đứng lên.

Đi bước một đi lên trước, đi bước một xác định, thẳng đến đứng ở đám người nhất ngoại sườn, Hạ Thừa Nam mới thật sự xác nhận ——

Cư nhiên thật là Kiều Phi.

Lúc này cô nương một đầu khúc vừa lúc đạn xong, tất cả mọi người đều thực nể tình nhiệt tình vỗ tay, Hạ Kiêu Quần năm đến 60 còn hoàn thành chính mình nghệ thuật mộng tưởng, Kiều Phi lại thêm bắn một đầu nước ngoài khúc cho hẳn chúc thọ, lão gia tử vui vẻ ra mặt, thập phần vui vẻ.

Nhìn đến đứng ở đối diện cháu trai trong mắt cũng tràn đầy thương thức, Hạ Kiêu Quần cân nhắc vừa lúc mượn cơ hội này giới thiệu hai người nhận thức, vì thế triều hạ tuấn nguyên vẫy vẫy tay:

“Tuấn nguyên a, người lại đây.”

Hạ Thừa Nam tầm mắt đi theo chuyển hướng chính mình đệ đệ, lập tức xem đã hiểu chính mình phụ thân ý tứ.

Hắn ánh mắt thâm giông đánh nghiêng mặt.

Cùng bên người người áp suất thấp nói: “Tránh ra.”

Dương cầm bên, Kiều Phi nhìn đến một người tuổi trẻ nam nhân triều chính mình đi tới, tưởng Quần thúc nhi tử, lập tức đứng lên.

Hạ Kiêu Quần cười tủm tỉm cùng cháu trai giới thiệu: “Vị này chính là ta cùng người nói Kiều Phi tiểu thư.”

Sau đó xoay người, “Phi phi a, hẳn là ta cháu trai tuấn nguyên.”

Úc, nguyên lai không phải nhi tử.

Kiều Phi trong lòng nhanh chóng tưởng, Quần thúc cái kia Hồn Cầu nhi tử nên sẽ không chính mình lão ba ăn sinh nhật đều không trở lại đi.

Kia thật sự cũng quá lãn lộn.

Hạ tuần nguyên lúc này nho nhã lễ độ vươn tay: “Người hảo, Kiều tiểu thư.”

Kiều Phi từ suy nghĩ hoàn hồn, do dự nửa giây, cũng đi theo vươn tay.

Nhưng tay vừa mới duỗi đến không trung, còn không có đụng tới hạ tuần nguyên, đã bị một khác chỉ đi ngang qua tới cánh tay chặn đứng.

Nam nhân một thân lạnh lùng, khí tràng bức người, túm hồi Kiều Phi tay sau trực tiếp nắm ở chính mình trong tay.

Gắt gao nắm, ý vị rất rõ ràng.

Hạ tuần nguyên thành linh sửng sốt, khó hiểu nhìn qua.

Kiều Phi càng là bị hoảng sợ, nhưng quay đầu nhìn đến lôi đi người của hẳn là Hạ Thừa Nam sau, trong đầu nhanh chóng tưởng tượng, cho rằng hẳn cũng là trùng hợp chịu mời tới tham gia tiệc mừng thọ, đang muốn nhỏ giọng làm hẳn không cần nơi nơi ghen khi, bên tai rơi xuống một đạo thanh âm:

Hạ tuần nguyên: “Người làm gì ca?”

“.....?”

Kiều Phi bị đối phương này một tiếng ca kêu ngốc.

Cái này xưng hô giống một viên bom bỗng nhiên tạc xuống dưới, tạc đến nàng có điểm trở tay không kịp.

Đôi mắt tròn to, nghi hoặc lại mờ mịt mà nhìn Hạ Thừa Nam: “Ca ca?”

Loáng thoáng, nàng có loại không tốt lắm dự cảm.

Hạ Kiều Quần cũng bị chính mình nhi tử đương trường cường đoạt tương lai em dâu súc sinh hành vi kinh tởm rồi, hơn nửa ngày không phản ứng lại đây, chờ phản ứng lại đây sau, lập tức suy xét đến khả năng chấn kinh Kiều Phi.

Vì thế hét lớn một tiếng: “Hỗn Cầu người làm gì?! Buông ra nhân gia cô nương!”

Lão gia tử này một tiếng Hỗn Cầu hô lên tới, Kiều Phi một cái lão đảo thiếu chút nữa không đứng vững.

Hạ Thừa Nam chặt chẽ lôi kéo nàng, sắc mặt lãnh tởm rồi bắc cực, nhìn nhà mình lão gia tử:

“Ta cũng muốn hỏi ngài muốn làm gì.”

Hắn ánh mắt ở thân cha cùng đệ đệ chi gian nhàn nhạt quét một vòng, gần từng chữ một:

“Đây là ta người, đều đừng mẹ nó loạn nghĩ cách.”

Hiện trường không khí an tĩnh như gà.

Hạ Kiều Quần phùng chén rượu, nhìn xem nhi tử, nhìn nhìn lại Kiều Phi.

Lão gia tử như là hiểu được cái gì, cũng khó trách, Kiều Phi như vậy ưu tú cô nương, nhất kiến chung tình cũng thực bình thường.

Hắn đem ly rượu buông xuống, triệu Hạ Thừa Nam trước mặt đi rồi hai bước, hạ giọng: “Người nhìn trúng liền cho ta cái ánh mắt, ta xuống dưới giúp người xoa cùng, người như vậy kêu cường thủ hào đoạt, kêu thổ phi, biết không? Sẽ dọa đến nhân gia cô nương!”

Hắn thanh âm áp thấp, Kiều Phi nghe không được hắn ở cùng Hạ Thừa Nam nói cái gì lạng lẽ lời nói, nhưng trước mắt hỗn loạn quan hệ làm nàng

càng xem càng không hiểu.

Nàng nhước nhước mở miệng: “Quần thúc, người nhận thức ta bạn trai?”

Hạ Kiêu Quần vốn đang ở lời nói thắm thía, bị Kiêu Phi một câu bạn trai trực tiếp bổ tới biểu tình cứng đờ.

Ngơ ngẩn quay đầu: “Ai là người bạn trai?”

Kiêu Phi dặt dặt Hạ Thừa Nam tay áo, mềm mại nói: “Hửn a...”

Hạ Kiêu Quần: “.....?”

Trợn mắt nhắm mắt lại dùng sức hoãn hai giây, vẫn là: “???”

Ai, não rộng như thế nào có điểm vụng đi lên đâu.

Hạ Thừa Nam bị lão phụ thân này vẻ mặt khiếp sợ lại mộng bức còn bí mật mang theo một ít ta mẹ nó không phải đang nằm mơ đi phức tạp biểu tình đậ đến khí cười.

“Ba, người đừng nói cho ta nàng chính là người nói cái kia làm muội muội.”

Lúc này đến phiên Kiêu Phi Sparta tạc:

“Ba?!!”

Nàng đã chịu thập cấp động đất kinh hách, triều Hạ Thừa Nam trừng lớn đôi mắt: “Người chính là Quần thúc cái kia Hổn Cầu nhi tử?”

Vẫn luôn ở bên hạ tuần nguyên bị này vài người rắc rối phức tạp quan hệ vòng hôn, nhưng hửn rốt cuộc là luật sư xuất thân, nhanh chóng trao ra trọng điểm tranh thủ tự thân ích lợi:

“Đợi lát nữa, đại ca, không phải người cùng ta nói tùy ý sao?”

Hạ Thừa Nam một loạt dao nhỏ trát lại đây: “Lăn một bên nhi đi.”

“Đều đừng nhúc nhích! Ta loát loát.”

Rốt cuộc trở về một chút thần trí Hạ Kiêu Quần đánh gãy mọi người đối thoại, tự hỏi vài giây, bán tín bán nghi nhìn Kiêu Phi, hỏi Hạ Thừa Nam:

“Người nói nàng... Là con dâu của ta?!”

Hạ Thừa Nam thực bất đắc dĩ: “Bằng không ta có thể như vậy nàng?”

Hạ Kiêu Quần không hề chớp mắt nhìn chăm chăm chính mình nhi tử, ánh mắt thập phần phức tạp, nhưng cái loại này cảm xúc hẳn lại gắt gao đè nặng, không thể đương trường phát tác, chỉ có thể ở trong lòng rỗng giện

【 cầu đồ vật, kia lão tử ngày đó nhìn đến lại là ai? Người mẹ nó cho ta còn dưỡng cái tiểu nhân? Hồn Cầu ghê gớm, còn dám một chân đạp hai thuyền!
】

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 42 Liêu Bốn Mười Hai Thức

Kiều Phi trước nay đều không có nghĩ tới, mới đã trải qua chính mình phụ thân cùng bạn trai thế kỷ đàm phán nàng, còn không có cách mấy ngày, liền lại bị chặn bên ngoài, lẳng lẳng chờ đợi bạn trai cùng bạn trai phụ thân bỗng nhiên thần bí nói chuyện.

Ở cho nhau tỏ thái độ lẫn nhau thân phận sau, Hạ Kiêu Quần gắt gao nhìn chăm chăm Hạ Thừa Nam, không quá hai phút, đầu tiên là xông vào tràng các khách nhân dường như không có việc gì cười cười:

“Không có việc gì không có việc gì, hai hài tử cho ta chế tạo kinh hi, ha ha ha, tan tan đi.”

Sau đó xoay người, chờ các khách nhân đều tan sau, lập tức âm trầm hạ mặt cùng Hạ Thừa Nam nói:

“Người cùng ta tiến vào!”

Kiều Phi cũng đi theo muốn đi vào, lại bị Hạ Kiêu Quần ngăn ở ngoài cửa, hòa ái mỉm cười: “Phi phi, người đi ăn một chút gì, ta cùng cái này Hồn Cầu có chút việc nói một chút, lập tức liền ra tới.”

Quần thúc nói được nhẹ nhàng, nhưng Kiêu Phi một chút đều không tin.

Tuy rằng vừa rồi hỗn loạn hiện trường nàng còn không có hoàn toàn chải vuốt rõ ràng, nhưng Hạ Kiêu Quần hiện tại rõ ràng là động giận biểu tình, một khuôn mặt hắc đến liền tính đang cười cũng che dấu không được.

Kiều Phi lo lắng Hạ Thừa Nam, thử đi kéo hẳn tay, hẳn lại lắc đầu trấn an: “Không có việc gì, lão gia tử chính là kinh hỉ quá độ, ta trấn an trấn an liền hảo.”

Hạ Thừa Nam thật là như vậy cho rằng, 60 đại thọ, tâm nguyện trở thành sự thật, thích nữ hài hàng không thành chuẩn tức, việc này một chốc một lát hoãn bất quá tới cũng bình thường.

Mà khi thư phòng môn đóng lại, Hạ Kiêu Quần đổ ập xuống một câu đem hẳn nghe ngốc.

“Hỗn trưởng, người ở Hoa Dụ công quán tàng cái kia, lập tức cho ta chặt đứt!”

“???”Hạ Thừa Nam không hiểu ra sao: “Ngài đang nói cái gì ngoạn ý?”

Hạ Kiêu Quần thấy nhi tử thế nhưng còn như vậy đúng lý hợp tình, giận sôi máu: “Người lão tử ta cũng chưa trải qua đồng thời dưỡng hai cái hỗn trưởng sự, lập tức cho ta chặt đứt!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Mà đồng thời, trong đại sảnh.

Chử Diễm cùng tề buổi bồi Kiêu Phi, nghe nàng nói cùng Hạ Kiêu Quần nhận thức sở hữu quá trình sau, không cấm liên tục cảm khái: “Ba Ba tử, người thật đúng là Hạ gia kiếp trước chú định tức phụ, như vậy thần kỳ duyên phận ta còn là lần đầu nghe nói.”

Đừng nói bọn họ, ngay cả Kiêu Phi cũng cảm thấy thập phần không thể tưởng tượng, nàng chưa từng nghĩ tới chính mình vẫn luôn làm bạn 【 không sào lão nhân 】 Quần thúc, thế nhưng chính là bạn trai phụ thân.

Loại này ly kỳ sự nói ra đi phỏng chừng cũng chưa người tin.

Vài người ngồi ở cùng nhau ăn cái gì, bỗng nhiên, ngoài cửa lớn tiến vào hai nữ nhân.

Cầm đầu trung niên nữ nhân trang điểm xa hoa, búi tóc cao cao bàn, khôn khéo giỏi giang, phía sau đi theo nữ hài cũng ăn mặc ngăn nắp lượng lệ, màu trắng da thảo áo khoác vừa thấy chính là xa hoa hóa.

Văn Lễ Tiệp hai mẹ con khoan thai tới muộn, vào cửa liền cùng người quen hạ tuấn nguyên chào hỏi:

“Tuấn nguyên a, người như vậy xa đều gấp trở về?”

Hạ tuấn nguyên nhận thức Văn Lễ Tiệp mẹ con, tuy rằng biết ca ca Hạ Thừa Nam không thích các nàng, nhưng ngại với lễ phép, vẫn là khách khách khí khí gật đầu gọi người: “Bá mẫu, lễ tiệp tử.”

Văn mẫu ở đại sảnh quét một vòng: “Hạ lão ca đâu? Hôm nay là hân mừng thọ, như thế nào người đều không ở.”

Liền ở nàng tìm kiếm Hạ Kiều Quần thời điểm, ánh mắt lơ đãng đối thượng ngồi ở một góc Kiều Phi.

Đại khái là xuất phát từ một loại sinh lý tính chán ghét, Văn mẫu thần sắc lập tức liền thay đổi.

Nhưng ở đây đều là có uy tín danh dự người, nàng tuy rằng chán ghét Kiều Phi, rất nhiều tâm tư lại cũng không thể trần trụi làm ở trên mặt. Rốt cuộc người ngoài trước mặt, Văn mẫu vẫn luôn đều vẫn duy trì ung dung hoa quý cao nhã khí chất.

Nhưng thật ra Văn Lễ Tiệp, đương đại tiểu thư kiêu căng quán, tuổi trẻ dẫu không được chuyện, nhìn đến Kiều Phi cũng ở, lập tức khinh miệt trắng liếc mắt một cái, trong mắt tẫn hiện đại tiểu thư cảm giác về sự ưu việt.

Kiều Phi lại không để ý, tương phản còn nhàn nhạt cười cười.

Hai phương lẫn nhau không quấy nhiễu.

Văn mẫu mang nữ nhi ở đây nhiệt tình giao tế xã giao, thậm chí giống chủ nhân đường như giúp đỡ chiêu đãi khách nhân, thẳng đến bên kia cửa thư phòng khai, Hạ Thừa Nam cùng lão gia tử ra tới sau, Văn mẫu mới vui vẻ ra mặt chào đón:

“Hạ lão ca a, sinh nhật vui sướng, chúc ngài thanh xuân vĩnh trú!”

Hạ Kiều Quần này sẽ chính cao hứng, vừa rồi ở thư phòng hai phụ tử hảo một đống loát, rốt cuộc đem sự tình cấp loát thuận. Lão gia tử biết được ngày đó là Kiều Phi khuê mật ở Hoa Dụ công quán chơi, nhi tử cũng không có chơi chân dẫm hai chiếc thuyền hồn trưởng hành vi, lúc này mới tâm hoa nộ phóng yên tâm.

Cho nên Văn mẫu nhiệt tình dào dạt cung chúc hân, hân cũng cười tùm tùm nói: “Cảm ơn cảm ơn, hôm nay tẩu tử như thế nào đã tới chậm đâu?”

Vấn đề này liền hỏi đến điểm tử thượng, Văn mẫu chạy nhanh đem Văn Lễ Tiếp đẩy ra, “Còn không phải lễ tiếp, biết ngài 60 đại thọ, hơn một tháng trước liền bắt đầu học tập sao, một hai phải tự mình cho ngài làm bánh sinh nhật, hôm nay sáng sớm lên liền ở sao trong tiệm vôi, làm vài cái đều không hài lòng, ngài xem xem ——”

Văn mẫu từ trên bàn trà xách lên một cái bánh kem: “Đây là hài tử làm thứ sáu cái, ta nói lại không đi người Quần thúc thúc tiệc mừng thọ đều phải kết thúc, ai nha, đứa nhỏ này, cố chấp, liền tưởng hiểu thuận ngài.”

Văn mẫu này phiên lời nói, đem Văn Lễ Tiếp sống thoát thoát thối thành một cái hiểu thuận trưởng bối hảo hài tử.

Tuy rằng quá mức phù hoa, nhưng không chịu nổi đêm nay Hạ Kiều Quần trong lòng cao hứng, liền cũng chiếu đơn toàn thu: “Hảo hảo hảo, lễ tiếp có tâm.”

Hạ Thừa Nam nhìn đến Kiều Phi ngồi ở phía sau có chút cô đơn, liền đi tới sô pha bên cạnh tay nàng, “Nhàm chán sao?”

Kiều Phi ngẩng đầu, nhu nhu cười, “Không có nha.”

Tuy rằng ở nam nhân rời đi sau là có một chút nhàm chán, nhưng hẳn ra tới, nàng sở hữu tiểu cảm xúc lập tức liền tan thành mây khói.

Văn Lễ Tiếp nhìn đến hai người ở bên này tình chàng ý thiếp, trong lòng lòng đổ kị cọ cọ thoán.

Về nước thời điểm toàn bộ danh viện vòng đều đem nàng tôn sùng là Hạ gia tương lai thiếu nữ đi nịnh bợ nịnh hót, sau lại Hạ Thừa Nam lại một giấy thanh minh phủ sạch cùng chính mình quan hệ, Văn Lễ Tiếp thật dài một đoạn thời gian đều bị plastic hoa tử muội nhóm ở sau lưng âm thầm cười nhạo.

Mà hết thấy này, tất cả đều là bởi vì cái này tam lưu gà rừng đại học Kiều Phi!

Mơ hồ cảm giác được nữ nhi không thích hợp cảm xúc, Văn mẫu thấp giọng nghiêng đầu báo cho: “Đừng gây chuyện, nhớ kỹ người đêm nay là tới làm gì, đừng hồng rồi người Quần thúc thúc hứng thú.”

Mẫu thân này một phen lời nói làm Văn Lễ Tiếp thoáng bình tĩnh lại, nàng nhìn đến phòng khách không biết khi nào nhiều một trận dương cầm, ý niệm cùng nhau, thân mật đi vẫn Hạ Kiều Quần cánh tay:

“Quần thúc thúc, ngài khi nào cũng ái khởi dương cầm tới?”

【 dương cầm 】 này hai chữ đối Hạ Kiêu Quần tới nói, tự động tương đương 【 Kiều Phi 】 , hăn lập tức sang sáng cười ra tới, ở đây tử tìm Kiều Phi thân ảnh, còn tưởng giới thiệu hai người nhận thức hạ, Văn Lễ Tiệp lại cướp đem hăn hưởng dương cầm chỗ kéo,

“Ta tuy rằng là học đàn violon, nhưng đối dương cầm cũng lược hiểu một chút, nếu không ta đạ một đầu cho ngài nghe nha.”

Nhiều người như vậy trước mặt Văn Lễ Tiệp chủ động hiến nghệ, Hạ Kiêu Quần không hảo cự tuyệt vẫn bối hiểu tâm, chỉ có thể từ nàng: “Hảo hảo, ta nghe một chút.”

Văn Lễ Tiệp âm thầm nhìn Kiều Phi liếc mắt một cái, ánh mắt có điểm thần khí, cũng có chút khiêu khích.

Giống như đang nói: 【 cho ta hảo hảo xem xem chân chính danh môn khuê tú là cái dạng gì, gà rừng chính là gà rừng, vĩnh viễn cũng biến không được phượng hoàng! 】

Kiều Phi trên mặt cảm xúc thường thường, thậm chí còn toát ra một tia nhút nhát cùng tự ti, nhưng tinh tế đi xem, Hạ Thừa Nam có thể bắt giữ đến khóe miệng nàng cất giấu một chút cười.

Nam nhân xoay người, hơi hơi kéo kéo khóe môi.

Hăn chọn nữ nhân, đáng yêu thời điểm là thật đáng yêu, nhưng chơi hư thời điểm, cũng là thật sự hư.

Văn Lễ Tiệp thấy được Kiều Phi vi biểu tình, cho rằng chọc tới rồi đối phương mềm chỗ, đặc ý càng sâu.

Liên tính tạm thời không thể đuổi đi cái này gà rừng nữ nhân, ở như vậy trường hợp hạ chế nhạo chế nhạo nàng tự tôn cũng là sáng khoái.

Ít nhất, muốn cho Kiều Phi có điểm tự mình hiểu lấy, rõ ràng minh bạch liền tính nàng bỏ tới rồi Hạ Thừa Nam bên người, cũng không thay đổi được nàng gà rừng thân phận.

Vừa mới mới thường thức quá Kiều Phi dương cầm mọi người lại lần nữa bị Văn Lễ Tiệp hấp dẫn qua đi.

Văn Lễ Tiệp đàn violon đều là gà mờ trình độ, dương cầm càng không cần phải nói, miễn miễn cường cường cấp Hạ Kiều Quần bản một đầu rất đơn giản 《 ánh trăng đại biểu ta tâm 》 , trung gian còn chặt đứt hai hạ.

>Khúc tuy rằng đơn giản, nhưng đoạn xong sau Hạ Kiều Quần vẫn là thực nể tình vỗ tay: “Không tồi, không tồi.”

Ở đây mọi người tuy rằng cảm thấy Văn Lễ Tiệp này khúc đoạn đến cùng vừa rồi Kiều Phi kia đầu hoàn toàn là đại sư cùng học sinh tiểu học khác nhau, nhưng nếu lão gia tử cũng chưa nói cái gì, bọn họ liền cũng đi theo nể tình vỗ tay, “Ân, dễ nghe, dễ nghe.”

Kiều Phi lúc này lặng lẽ dùng khuỷu tay để Hạ Thừa Nam, nam nhân giật mình, lập tức từ nàng giáo hoạt trong ánh mắt phản ứng lại đây cái gì, khoe môi bất đắc dĩ kéo kéo ——

Tiếp theo cũng làm ra một bộ thực thường thức bộ dáng đi theo vỗ tay.

Văn Lễ Tiệp đêm nay chỉ nghĩ tới thảo lão gia tử niềm vui, chưa từng nghĩ tới sẽ liền Hạ Thừa Nam cũng vì chính mình vỗ tay, hơn nữa, vẫn là làm trò cái kia gà rừng mặt!

Nàng trong lòng có điểm kích động, phảng phất đã hòa nhau nam nhân nửa trái tim dường như, ngăn không được mừng rỡ như điên.

Văn Lễ Tiệp biết, hào môn thiếu gia đều là có mới nới cũ, bọn họ có thể ở bên ngoài hưởng thụ các loại mới mẻ tuổi trẻ thân thể, nhưng cuối cùng, vì

lợi ích của gia tộc cùng mặt mũi, cũng vẫn là sẽ lựa chọn môn đăng hộ đối nữ nhân ——

Chẳng sợ chỉ là cưới trở về làm bề mặt.

Cho nên Văn Lễ Tiệp ghen một hơi, chưa bao giờ từ bỏ quá, nghe phụ sau khi qua đời Văn gia dần dần xuống dốc, hiện tại toàn dựa vào Hạ Kiều Quần chiếu cố mới có thể tiếp tục vinh hoa, nếu Hạ Thừa Nam có nữ nhân khác, lại trường kỳ thối thối bên gối phong gì đó, kia các nàng hai mẹ con sau này sinh hoạt sẽ là mắt thường có thể thấy được khó khăn.

Cho nên trước mắt Hạ Thừa Nam đối chính mình khẳng định cùng vỗ tay, càng thêm xác minh Văn Lễ Tiệp trong lòng ý tưởng.

Nam nhân vẫn là sẽ muốn lên được phòng khách, thời khắc mẫu chốt lấy ra tay nữ nhân.

A, quả nhiên, gà rừng sắc mặt khó coi bạo.

Văn Lễ Tiệp cảm thấy hiện tại là tốt nhất thời cơ, vì thế đứng lên, ra vẻ tùy ý chỉ vào Kiều Phi hỏi: “Quần thúc thúc, nghe nói vị kia chính là thừa nam bạn gái?”

Hạ Kiều Quần theo vừa thấy, ngăn không được ý cười lan tràn ra tới: “Đúng vậy, tới tới, phi phi, cùng lễ tiếp nhận thức một chút.”

“Úc.” Kiều Phi thực nghe lời đi qua đi, vẻ mặt mềm ấm khiêm tốn.

Hạ Kiều Quần không chút nào cảm kích hai người chi gian ân oán, còn thực nhiệt tình cấp lẫn nhau làm một cái cho nhau giới thiệu.

Kiều Phi mỉm cười: “Ngươi hảo, lễ tiếp tử tử.”

“.....” Văn Lễ Tiệp còn không có mở miệng nói chuyện đã bị tử tử hai chữ mệnh trung một thương, tức khắc biểu tình ngẩn ra, không lớn vui: “Đừng

khách khí, kêu ta lẽ tiệp là đến nơi.”

Hạ Thừa Nam ở một bên, khóe miệng chịu đựng, ngẫu nhiên lộ ra một tia cười tới.

Nha đầu chết tiệt kia quá giảo hoạt.

Kiều Phi thực ngây thơ gật gật đầu, “Tốt.”

Văn Lễ Tiệp lười đến cùng nàng diễn như vậy nhiều diễn, chỉ nghĩ lập tức hung hăng, chế nhạo, nhục nhã Kiều Phi.

Văn mẫu biết nữ nhi vẫn là quá tuổi trẻ, thiếu kiên nhẫn, sợ nàng ngôn nhiều tất thất, ngược lại bị đối phương phản đem một quân.

Vì thế cướp hỏi Kiều Phi:

“Phi phi thật xinh đẹp, không biết đọc nào sở đại học?”

Văn mẫu phía trước nghe nói lẽ tiệp nói qua, theo dõi Kiều Phi, phát hiện nàng vào C thành phi thường bất nhập lưu một khu nhà chức nghiệp đại học.

Cho nên hiện tại dẫn vào cái này đề tài, Kiều Phi nếu trước mặt mọi người thừa nhận chính mình tam đẳng văn bằng, là tự tìm nan kham, nhưng nàng nếu nói dối, Văn Lễ Tiệp cũng có thể trực tiếp ra tới vả mặt.

Vô luận loại nào kết quả, đều sẽ chỉ làm Kiều Phi trên mặt không ánh sáng, phụ trợ nhà mình nữ nhi nội hàm.

Văn mẫu đánh đá chua ngoa, trong lòng kế hoạch một bộ lại một bộ, Văn Lễ Tiệp cũng thực mau xem đã hiểu mẫu thân ý tứ, kích động gật gật đầu, ám chỉ mình bạch cùng phối hợp.

“Nơi nào so được với lễ tiếp tử tử.” Kiều Phi tầm mắt dừng ở dương cầm thượng, thanh âm nhẹ nhàng nhàn nhạt, dừng một chút, thực khiêm tốn cười, “Ta âm đọc nhạc học viện.”

Nàng nói xong, ở đây mọi người lập tức lộ ra một bộ hiểu rõ bộ dáng.

C thành học viện Âm Nhạc là cả nước số một số hai nghệ thuật viện phủ, cũng là rất nhiều nghệ thuật gia trường học cũ. Bởi vì là trăm năm lão giáo, cho nên địa vị không thua kém Thanh Hoa Bắc Đại, ở nghệ thuật vòng bị chịu tôn trọng, là mỗi năm đoàn văn công, ban nhạc trọng điểm nhân tài chuyển vận mà.

Rốt cuộc vừa rồi đều thưởng thức quá nàng mỹ diệu tuyệt luân tiếng đàn, hiện tại đại gia biết nàng nguyên lai là học viện Âm Nhạc cao tài sinh, đối nàng ấn tượng càng thêm thêm phân.

Nhưng ở Văn Lễ Tiếp mẹ con trong mắt lại không như vậy tưởng.

Văn Lễ Tiếp là tự mình theo dõi Kiều Phi hồi trường học, tận mắt nhìn thấy nàng vào C thành chức nghiệp đại học, cho nên nàng chính là nhất hữu lực chứng cứ, chứng minh Kiều Phi ở nói dối.

“Không đúng đi, phi phi, học viện Âm Nhạc?” Văn Lễ Tiếp ôm ngực cười nói: “Ta như thế nào có thứ nhìn đến người vào chức đại môn đâu?”

Nàng câu này âm dương quái khí nghi vấn làm Hạ Kiêu Quần tức khắc mặt lộ vẻ không vui, đang muốn hỗ trợ nói cái gì, Kiều Phi lại hơi hơi mỉm cười: “Chức đại cũng hảo, học viện Âm Nhạc cũng hảo, có cái gì quan hệ sao?”

“Đương nhiên ——” Văn Lễ Tiếp lập tức muốn chế nhạo môi phản kích, Văn mẫu đã nhận ra Hạ Kiêu Quần sắc mặt, lập tức cướp đi câu chuyện:

“Đương nhiên không có gì quan hệ, chẳng qua chúng ta lễ tiếp ý tứ là, làm người muốn thành thật, đọc chức đại, lại nói chính mình là học viện Âm Nhạc.....”

Văn mẫu cố tình cười gượng hai tiếng, thử Hạ Kiêu Quần phản ứng:

“Này liền không thể nào hảo đi?”

Tề buổi ở đám người ngoại sườn nhìn không được: “Không phải, này hai đàn bà thí lời nói như thế nào như vậy nhiều đâu? Ta mẹ nó đều tưởng đánh người!”

Chử Diễm thực nhẹ “Hu” thanh: “Người xem Hạ tổng nóng nảy sao?”

Tề buổi ngẩn ra, triều Hạ Thừa Nam xem qua đi.

Người nọ bưng ly rượu ngồi ở sô pha trên tay vịn, không chút hoang mang, vân đạm phong khinh, trong mắt ngậm ba phần sủng nịch cùng ý cười, giống đang xem diễn dường như, thập phần nhàn nhã.

“Cho nên a.” Chử Diễm nhàn nhạt mỉm cười: “Chúng ta đi theo xem diễn là đến nơi.”

Sớm tại cầm hành nhận thức kia đoạn thời gian, Hạ Kiêu Quần liền biết Kiều Phi là học viện Âm Nhạc học sinh, cho nên Văn gia hai mẹ con chọn sự nghi ngờ làm hẳn tương đương phản cảm, trên mặt cũng đi theo lãnh xuống dưới:

“Cho nên người cảm thấy phi phi không giống học viện Âm Nhạc?”

“Có phải hay không thử xem chẳng phải sẽ biết?” Văn Lễ Tiệp lập tức nói tiếp, cố ý đem Kiều Phi kéo đến dương cầm ngồi hạ: “Phi phi, người nói người là học viện Âm Nhạc ra tới, vậy người tới nói cho ta, C điều đa loại mẽ ở nơi nào?”

Kiều Phi mím môi, thật sự chưa từng gặp qua như vậy vô tri cuồng vọng còn mê chi tự tin mẹ con.

Nàng bỗng nhiên có chút đồng tình khởi trước mặt người tới.

Hoãn sẽ: “Người..... Xác định muốn ta nói cho người?”

Văn Lễ Tiệp đang ở và mặt hứng thú thượng, nơi nào chịu như vậy kết thúc, ước gì Kiêu Phi chạy nhanh trình diễn vừa ra đối với hắc bạch phím đàn bó tay không biện pháp nan kham hình ảnh.

“Đừng khách khí a, phi phi, người xem ta vừa rồi đàn thật chẳng ra gì, không bằng người tới giáo dạy ta, dương cầm là như thế nào đàn.”

“Nga.” Nếu như vậy...

Kiều Phi xoay người, đối mặt dương cầm, từng từng mười ngón sau, đạm thanh: “Vậy người phải hảo hảo học một chút nga.”

Nói xong, cô nương đôi tay một lần nữa phủ lên phím đàn, nhắm mắt, cũng ngẫu hứng bản lên 《 ánh trăng đại biểu ta tâm 》 .

Nhưng cùng Văn Lễ Tiệp bất đồng chính là, nàng bản ra tới phong cách cùng thủ pháp càng thành thực, vận dụng nhiều trình tự phức tạp ôn tồn, vô luận là luật động tiết tấu cùng ngón tay tốc độ linh hoạt, đều sử dụng bài hát phập phồng cảm càng thêm no đủ, nghe được mọi người vui vẻ thoải mái, khen không dứt miệng.

Kiều Phi phảng phất là cố ý ở tú, khúc đến trung gian khi lại xuất kỳ bất ý chuyển điệu, thượng chuyển hạ chuyển quẹo trái quẹo phải, chờ mọi người tâm đều nghe được đám mây phía trên lằng lằng khi, bỗng nhiên lại về tới nguyên điều, lạc đuôi, im tiếng.

Liên mạch lưu loát, vui sướng tràn trề.

Khúc tất, Kiều Phi ngoan ngoãn quay đầu lại, chớp chớp mắt, trong mắt ẩn sâu công cùn danh:

“Lễ tiếp tử tử, như vậy được không?”

Bị tốc độ tay vọt đến hoa mắt Văn Lễ Tiếp: “.....”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 43 Liêu Bốn Mười Ba Thức

Văn Lễ Tiệp lẳng đến á khẩu không trả lời được, cùng Văn mẫu thực kinh hoảng liếc nhau, không biết nên như thế nào xong việc lên.

Rốt cuộc vẫn là Văn mẫu lão luyện nhiều, chẳng qua trệ vài giây, lập tức liền đôi khởi gương mặt tươi cười dối nói: “Ai da, các người nhìn xem, rốt cuộc là học viện Âm Nhạc học sinh, quá chuyên nghiệp, đàn thật tốt nghe.”

Nhưng lúc này vô luận nói cái gì nữa đều hòa hoãn không được Hạ Kiều Quần trong lòng bất mãn, khôn khéo như hăn, như thế nào sẽ nhìn không ra này hai mẹ con đối Kiều Phi cố tình làm khó dễ.

Hăn trong lòng minh bạch Văn Lễ Tiệp đối Hạ Thừa Nam còn tâm tồn ảo tưởng, Văn mẫu cũng vẫn luôn ngóng trông hai nhà có thể thân càng thêm thân, qua đi Hạ Kiều Quần cũng từng có liên hôn ý niệm, bất đắc dĩ Hạ Thừa Nam vẫn luôn đối Văn gia nữ nhi không ý tưởng, hơn nữa hiện tại hai phụ tử đều lựa chọn thích cô nương, liên hôn sự liền càng không cần phải nói.

Tuy rằng còn không có chính thức kết hôn, nhưng Hạ Kiều Quần trong lòng đã nhận định Kiều Phi cái này con dâu, như vậy trường hợp, nếu là có bao nhiêu sự người ta nói đi ra ngoài, không biết sẽ truyền đến nhiều khó nghe. Hăn cần thiết muốn đem Kiều Phi địa vị đứng lên tới, không dung bất luận cái gì một con tin nghi.

Vì thế lão gia tử cũng đi theo cười, cười đến danh đá chua ngoa lòng dạ, mãn hàm cảnh cáo:

“Ta tự mình chọn con dâu có thể kém sao?”

Hắn cái này lời nói vừa nói ra tới, mấn tràng ồ lên.

Đều tưởng Hạ Thừa Nam giao bạn gái, loại sự tình này cũng không có gì hiểm lạ, hào môn công tử ca ai bên người còn không có cá nhân, nhưng bỗng nhiên chi gian bị lão gia tử khâm điểm khẳng định, cùng sử dụng từ —— 【 tự mình chọn 】 , cơ bản chính là đem Kiều Phi tương lai Hạ gia thiếu nữ vị trí ván đã đóng thuyền.

Các khách nhân mím cười chúc mừng, Văn gia hai mẹ con vẻ mặt giật mình nhiên.

Biết Kiều Phi mê tiểu nhân vị kia, cũng không biết thế nhưng còn liền lão đều mê hoặc.

Một hồi 60 đại thọ tiệc mừng thọ, biến thành lục đục với nhau cung đấu tuồng, đương nhiên, cuối cùng vẫn là lấy Văn gia hai mẹ con thảm bại chấm dứt.

Trước khi đi, Hạ Kiều Quần trầm khuôn mặt cùng Văn mẫu ý vị thâm trường nói câu: “Lẽ tiệp không hiểu chuyện, người cũng không hiểu sự sao.”

Hỏi đến Văn mẫu một khuôn mặt lại hồng lại bạch, nói không nên lời lời nói. Ra Hạ gia đại môn liền lôi kéo nữ nhi lên án mạnh mẽ: “Từ nhỏ ăn được uống tốt, kết quả cho người ăn ra một đầu bã đậu sao? Người trong đầu đều trang chút cái gì?! Cũng chưa biết rõ ràng nhân gia để liền cùng ta nói hươu nói vượn, hiện tại hảo, bị cái kia hồ ly tinh thẳng, vừa lòng?”

Văn Lẽ Tiệp cũng thực oan uổng, nàng rõ ràng là nhìn đến Kiều Phi vào chức đại môn, không biết như thế nào lặc mình biến hoá liền thành học viện Âm Nhạc cao tài sinh. Hiện tại bị trước mặt mọi người đánh mặt không nói lại bị thân phụ một đốn quát lớn, nàng nuông chiều tính tình đi lên, nói thầm nói:

“Có gì đặc biệt hơn người, không thích ta tính!”

Văn mẫu xoa đầu: “Tóm lại người cho ta an an phận phận một đoạn nhật tử, đừng lại đi chọc cái kia hồ ly tinh!”

“Đã biết.” Văn Lễ Tiếp rầu rĩ hồi, hãy còn suy nghĩ sẽ, nhỏ giọng căm giận: “Ta cũng không tin bọn họ có thể hảo cả đời.”

-

Tiệc tối toàn bộ tan đã là buổi tối 10 giờ.

Khách nhân đi thất thất bát bát, Kiều Phi cũng đứng dậy cáo biệt, Hạ Thừa Nam nguyên nói muốn cùng hẳn cùng nhau hồi Hoa Dụ công quán, nhưng lão gia tử biết Kiều Phi ngày mai phi cơ hồi A thành sau, chết sống cũng không chịu nàng đi.

“Người đêm nay liền lưu lại, ở đâu không phải cái trụ đâu?” Hạ Kiêu Quần giữ lại Kiều Phi: “Nhà chúng ta lớn như vậy, mười mấy gian phòng ngủ người tùy tiện trụ.”

Kiều Phi nhìn mắt Hạ Thừa Nam, Hạ Thừa Nam biết nàng là đang hỏi chính mình ý kiến, vì thế nhún nhún vai: “Tùy người.”

Kỳ thật Kiều Phi là cảm thấy, còn không có chính thức kết hôn liền trụ đến nhân gia trong nhà, không tốt lắm.

Nhưng là Hạ Kiêu Quần thật sự biểu hiện đến quá làm người không đành lòng cự tuyệt.

“Phi phi, người xem người ngày mai liền về quê, này ít nói đến nửa tháng không thấy được mặt đi? Thúc thúc sẽ tưởng người.”

“Ai, nói nói như thế nào đột nhiên có điểm choáng váng đầu.....”

Kiều Phi không có biện pháp, đành phải chạy nhanh đỡ lấy hắn: “Hào đi, vậy không quay về, ta lại đạ điểm khúc cho người nghe hảo sao? Lần này chúng ta đàn hát, ta xướng đêm Thượng Hải cho người nghe được không?”

“Hành đi.” Quần thúc thập phần nhu nhược: “Nói không chừng người xướng hai câu ta thì tốt rồi.”

“.....”

Hạ Thừa Nam ở bên mặc không lên tiếng nhìn chính mình phụ thân lô hỏa thuần thanh biểu diễn, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình giải trí công ty vừa mới mới khai một bộ diễn, bên trong có cái diễn tinh Thái Thượng Hoàng nhân vật đảo thật sự rất thích hợp Hạ Kiêu Quần.

Bất đắc dĩ nhìn trầm mê âm nhạc một già một trẻ, Hạ Thừa Nam lắc lắc đầu. Hẳn buổi tối uống lên không ít rượu, hiện tại có điểm rượu kính phía trên, vì thế rời đi đại sảnh trở về chính mình phòng ngủ, ngâm mình ở trong phòng vệ sinh, ấm áp dòng nước từ vòi hoa sen phun ra tới, dọc theo hắn cơ bắp đường cong hoạt ra từng đạo tuyến châu.

Hơi nước kéo lên, tùy ý thủy sai lạc ở trên người, Hạ Thừa Nam nhớ tới chính mình từ trên sô pha nhảy dựng lên, từ đám người ngoại nhìn đến kia trương ngời ở dương cầm biên quen thuộc khuôn mặt khi, trong lòng khiếp sợ cùng kinh ngạc.

Nguyên tưởng rằng nàng đạ đàn cổ thời điểm đẹp nhất, không nghĩ tới đêm nay mới biết được nàng còn sẽ đàn dương cầm.

Nữ nhân này trên người, thật sự nơi chốn đều là loang loáng điểm, đều là hắn ái bộ dáng.

Hạ Thừa Nam nghĩ, khéo môi nhẹ nhàng ngoéo một cái

Tắm rửa xong, đóng lại vòi hoa sen, đang dùng làm khăn lông lau mình, bỗng nhiên ngoài cửa có người đẩy cửa tiến vào.

Là Hạ Kiêu Quần.

Hắn trong tay bưng chén tổ yến, đưa cho Hạ Thừa Nam: “Ta làm phi phi ở tại người cách vách, mau, cho người tức phụ đưa qua đi.”

Hạ Thừa Nam nhìn đến lão gia tử trong tay liền một chén, nhíu mày: “Ta không phân?”

“Người uống cái gì uống? Chạy nhanh, cấp phi phi đưa đi.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hạ Kiêu Quần nói xong xoay người liền đi, đi tới cửa, bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì dường như, quay đầu lại: “Người lần trước giống như cùng ta nói năm nay trong vòng làm ta ôm tôn tử?”

Hạ Thừa Nam cũng không biết hắn ý nghĩ vì cái gì nhảy đến nhanh như vậy: “Tận lực đi.”

“Nga.” Hạ Kiêu Quần vừa lòng gật gật đầu, “Kia nhanh, năm nay còn thừa ba ngày.”

“.....?” Hạ Thừa Nam không thể hiểu được: “Nói cái gì đâu, ta nói chính là năm nay, hiện tại đã là năm nay!”

“Chúng ta người già đều tính nông lịch, tháng giêng mừng một mới là tân niên, hôm nay là tháng chạp hai mươi tám, còn có ba ngày, người đến cho ta đem tôn tử an bài thượng.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Thay xong áo ngủ, bưng chỉ có Kiều Phi mới có tư cách ăn tổ yến đi đến cách vách phòng cho khách, Hạ Thừa Nam gõ môn không ai ứng, liền trực tiếp đẩy cửa đi vào.

An tĩnh trong phòng, Kiều Phi nằm ở trên giường, mép giường phóng một đôi cởi ra giày bó.

Nàng nằm ngửa ở trên giường, một đôi bộ màu đen quần vớ thẳng tắp chân dài hơi hơi cuộn, thân thể đi theo hô hấp nhẹ nhàng phập phồng, không biết có phải hay không quá mệt mỏi, cô nương giống như đánh lên ngủ gật.

Tư thế thực mê người, giống ngoan ngoãn ngủ mỹ nhân.

Hạ Thừa Nam dựa vào ven tường lắc đầu cười cười, đi qua đi.

Hắn đem tổ yến ở trên tủ đầu giường buông, tiếp theo nằm ở nàng bên cạnh, chống nhìn sê, dùng kẹp yên tư thế đi kẹp nàng cái mũi. Không đến hai giây, cô nương liền cau mày giãy giụa, rồi sau đó mở mắt ra.

Nhìn đến ăn mặc áo ngủ nam nhân đột nhiên xuất hiện chính mình trước mặt, còn nằm ở bên cạnh, Kiều Phi giật mình: “Sao người lại tới đây.”

Hạ Thừa Nam triều trên tủ đầu giường giơ giơ lên cằm: “Thái Thượng Hoàng thánh chỉ, kêu ta cho người đưa ăn khuya.”

Kiều Phi bỗng dưng cười: “Người ba là Thái Thượng Hoàng, vậy người chẳng phải là Hoàng Thượng?”

“Ân.” Hạ Thừa Nam bên môi lười nhác dương hạ, “Hoàng Thượng cũng đói bụng, người có thể phân một nửa cho hắn ăn sao?”

Kiều Phi ngồi dậy, cười tùm tùm bưng lên tổ yến, uống một ngụm: “Cho người phân một chút cũng đúng, nhưng ta hiện tại vẫn là kiều phi nương

nương dâu, người như thế nào cũng đến cho ta tấn hàng đơn vị phân, tỷ như Quý Phi linh tinh, hì hì.”

Hạ Thừa Nam nhàn nhạt cười: “Hảo.”

Qua hai giây: “Trực tiếp tấn Hoàng Hậu, hậu cung liền người một cái.”

Kiều Phi: “.....”

Cô nương mặt một chút đã bị những lời này liêu đở, khóe miệng giơ lên, thẹn thùng lại vui vẻ: “Người thật phiền.”

Nàng từ trong chén múc một ngụm tổ yến cấp Hạ Thừa Nam, dựa vào cùng nhau thời điểm không cẩn thận ở hãnh cái mũi kia lung lay liếc mắt một cái.

Hạ Thừa Nam cái mũi lớn lên là thật là đẹp mắt, cao thẳng rất, độ cung không như vậy đột ngột, là gãi đúng chỗ ngứa lập thể.

Kiều Phi mặc danh liền nghĩ tới đêm đó Cao Trăn đối nàng nói những cái đó mặt đỏ tim đập nói, trong đó liền có một câu là ——

Nam nhân mũi muốn cao, muốn rất, càng rất, phía dưới liền.....

Kiều Phi run rẩy, nhanh chóng chớp chớp mắt đánh gãy chính mình đi thiên suy nghĩ.

Điên rồi sao, tưởng chút cái gì lung tung rồi loạn đồ vật!

Mất tự nhiên đem ánh mắt từ Hạ Thừa Nam cái mũi thượng dịch khai, Kiều Phi liếm liếm môi, “Ta có điểm khát, người giúp ta đảo chén nước hảo sao?”

“Hảo.” Hạ Thừa Nam không nghĩ nhiều, lên liền đi ra ngoài.

Có thể là bởi vì nghĩ xấu hổ xấu hổ sự, Kiều Phi mặt chột dạ đến nóng bỏng, nàng chạy nhanh phẩy phẩy, cầm lấy di động tưởng tùy ý xoát điếm cái gì phân tán chính mình lực chú ý, vân tay giải khóa, nàng mở ra WeChat, ánh mắt đầu tiên liền nhìn đến cùng Cao Trăn khung thoại.

Kia mặt trên còn dừng lại đối phương mấy ngày hôm trước cho nàng chuyển phát một cái liên tiếp ——

【 lợi hại, giáo người như thế nào thông qua dưới vài giờ phân rõ nam nhân X công năng! 】

Kiều Phi ngón tay dừng một chút, lúc ấy Cao Trăn phát tới thời điểm nàng ở có việc, sau lại cũng liền đã quên nhìn.

Cô nương thoáng hướng cửa nhìn lén, Hạ Thừa Nam đổ nước còn không có trở về.

Cái này liên tiếp nội dung giống như Pandora hộp, tràn ngập ma lực, nàng lòng hiếu kỳ bỗng nhiên đã bị gọi lên tới, muốn ngừng mà không được, một giây đều chờ không kịp muốn đi xem, đi tìm hiểu.

Đè lại thành thích nhảy trái tim, Kiều Phi mở ra, ánh mắt từ nóng rát tiêu đề thượng lược quá liếc mắt một cái, lập tức bắt đầu nghiêm túc xem nổi lên bên trong nội dung.

Những câu trêu chọc, những câu câu nhân.

Kiều Phi xem đến mặt đỏ tai hồng, miên man bất định, lúc này Hạ Thừa Nam đổ nước trở về, một chút động tĩnh đều không có liền đến cửa.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa, Kiều Phi luống cuống tay chân đem điện thoại ấn diệt.

Động tác có điếm hoảng loạn, giống làm tắc đường như.

Hạ Thừa Nam nhìn ra nàng che dấu, tầm mắt ở trên di động rơi xuống một lát sau, hần không lên tiếng, làm bộ cái gì cũng chưa nhìn đến dường như, đi đến Kiều Phi trước mặt:

“Uống nước.”

“Úc.” Kiều Phi ngoan ngoãn uống lên hai khẩu, vừa uống vừa tưởng, vừa nghĩ... Đôi mắt liền biên không chịu khống chế nhìn về phía nam nhân rũ tay.

Vừa rồi liên tiếp là nói như thế nào, nga đối, kiểm tra ngón trở cùng ngón áp út chiều dài.

Nàng trộm ngó vài lần, xem không rõ lắm, vì thế khụ hai tiếng, buông cái ly.

“Nếu không ta giúp người xem cái tay tương đi.” Kiều Phi nói, “Ta nhìn xem người năm nay có thể kiếm bao nhiêu tiền.”

Hạ Thừa Nam biết nàng hành vi có cỗ quái, khẳng định cùng vừa rồi di động xem nội dung có quan hệ, nhưng hần không hỏi, chỉ lẳng lạng phối hợp cô nương yêu cầu. “Hảo a.”

Hần vươn tay: “Giúp ta nhìn xem.”

Kiều Phi làm bộ làm tịch tiếp nhận nam nhân bàn tay.

Hạ Thừa Nam chường văn rõ ràng, ít có thực tạp cái loại này, vừa thấy chính là cao quý mệnh cách, Kiều Phi trước kia chú ý quá một cái tay tương Weibo, hiện tại thuận miệng bịa chuyện vài câu cũng không có gì vấn đề.

Nàng làm bộ xem tay văn, đôi mắt lại thường thường ngó một chút Hạ Thừa Nam ngón trở cùng ngón áp út.

Dựa theo vừa rồi liên tiếp nói, này hai ngón tay muốn không sai biệt lắm tài cao là tốt nhất, nhưng Hạ Thừa Nam ngón áp út hiển nhiên muốn cao hơn một chút.

Kiều Phi: “.....”

Nàng nắm Hạ Thừa Nam tay phát gốc, có điểm không muốn tiếp thu bộ dáng. Nhưng thực mau, nàng lại cấp chính mình yên lặng cố vũ ——

Không quan hệ không quan hệ, cái này không được, còn có tiếp theo cái.

Kiều Phi xoa xoa đôi mắt, ổn định chính mình, tiếp tục đi xem tiếp theo cái mẫu chốt chỗ, bàn tay cá lớn tể.

Liên tiếp đặc biệt đề ra, cái này địa phương nhất định phải dày rộng no đủ, càng hậu càng tốt, nơi này càng hậu, nơi đó liền càng.....

Nhưng Hạ Thừa Nam cá lớn tể thế nhưng một chút đều không hậu!

Hắn tay thực sạch sẽ thực thoải mái thanh tân, mười ngón thon dài, thậm chí không có một chút thô ráp cảm, lòng bàn tay thập phần đều đều ấm áp.

Cho nên cái này cũng không được???

Kiều Phi có điểm thiếu kiên nhẫn.

Này làm sao bây giờ, nàng nam nhân nên không phải là cái gói thêu hoa, kính xem không trải qua dùng đi...

Bỗng nhiên nhớ tới giống như còn có một chút là có thể xem nam nhân đôi mắt, nhưng vừa rồi còn không có xem xong đã bị Hạ Thừa Nam đánh gãy.

Hiện tại Kiều Phi thực hoảng, tưởng chạy nhanh nghiệm chứng Hạ Thừa Nam thực lực, vì thế vội vàng uống xong đảo tới thủy: “Ta còn khát, người lại đi giúp ta đảo một chút hảo sao?”

Hạ Thừa Nam nhìn nàng, đáy mắt nhanh chóng hiện lên một tia cười: “Hào.”

Tiếp theo đứng dậy rời đi.

Kiều Phi thăm dò nhìn đến Hạ Thừa Nam rời đi phòng, hoá tốc đem điện thoại từ hông hạ lấy ra tới, mở ra WeChat, tay run rẩy click mở vừa rồi cái kia liên tiếp, trực tiếp kéo đến nhất phía dưới.

Tìm được như thế nào từ đôi mắt cùng người trung quan sát sau, nàng chạy nhanh ghi nhớ yếu điểm, mặc niệm ba lần, đã có thể vào lúc này, một đôi tay bỗng nhiên từ phía sau đoạt đi rồi di động.

Kiều Phi: “.....”

Sau lưng chợt lạnh, quay đầu đi xem, run run rẩy rẩy:

“Người, người như thế nào sẽ ở ta sau lưng?!”

Hạ Thừa Nam bình tĩnh bàn đập bên trên tường nỗ nỗ môi: “Này hai gian phòng liên hệ.”

Kiều Phi đi theo xem qua đi, trong lòng trầm xuống: “.....”

Này cái gì thần kỳ cấu tạo, trên tường thế nhưng thật sự còn có một phiến ẩn hình đẩy kéo môn!

Nuốt nuốt nước miếng, xong rồi.

Hạ Thừa Nam lười nhác thường thức di động thượng biểu hiện nội dung, nhìn sẽ, giơ lên môi, cười đến nghiền ngẫm: “Ta nói người đêm nay như thế nào như vậy khát.”

“Không phải, ta không có ——”

Kiều Phi nói bị nam nhân tứ chi động tác đánh gãy.

Hắn cả người liền như vậy đầu đá áp xuống tới, đem ngọc thần nữ nhân đè ở dưới thân, ngôn ngữ ái muội lửa nóng: “Này đó đều là giả, ta nói cho người như thế nào mới có thể phân rõ.”

>Kiều Phi cũng là bị hiện trường trao bao dọa choáng váng, nói năng lộn xộn: “Sao, như thế nào phân rõ.”

Hạ Thừa Nam chôn ở nàng cổ, cố ý cắn cô nương vành tai:

“Cùng ta làm một lần.”

“Đừng.” Kiều Phi thân thể mẫn cảm run lên, theo bản năng duỗi tay đẩy hẳn: “Ta sai rồi, ta sai rồi được không?”

Hạ Thừa Nam cưỡng chế giam cầm trụ tay nàng: “Chậm.”

Đang xem đến cái kia liên tiếp ánh mắt đầu tiên, nam nhân tự tôn liền bị thương.

Nàng muốn thử thăm chính mình?

Nàng cư nhiên ở nghi ngờ năng lực của hẳn?

Hắn có điểm nào biểu hiện ra ngoài không được bộ dáng sao?

Cho nên đêm nay vô luận như thế nào, Hạ Thừa Nam đều đến cấp chính mình vấn hồi một chút nam nhân tôn nghiêm.

Hôn phong bế cô nương môi, làm nàng vô pháp nói chuyện kháng nghị, tay cũng bá đạo tìm được nàng áo lông, phi thường cường thế đi giải nàng nội y khố.

Thực mau, Kiều Phi cảm thấy sau lưng có cái gì bị buông lỏng ra.

Nàng toàn thân đều khẩn trương căng thẳng, một bên là bị nam nhân xâm chiếm không biết làm sao, một bên là lâu dài tới nay tuần hoàn tín niệm giãy giụa.

Cuối cùng, vẫn là tín niệm đánh bại dự vọng, nàng dùng sức đi phản kháng: “Hào ta đã biết, đã biết.”

Hạ Thừa Nam dừng lại: “Biết cái gì.”

Kiều Phi thông minh, biết hẳn không cao hứng địa phương ở nơi nào, vì thế chọn dễ nghe nói: “Biết người hành, biết người lợi hại, người hung mãnh như hổ!”

“.....” Cái gì đều còn không có làm liền bắt đầu nịnh hót, nam nhân cười, khơi mào nàng cảm: “Tiểu thông minh chơi đến ta nơi này?”

Kiều Phi nhân cơ hội thân thể sau này vừa lật, lại túm chần một lần, đem chính mình toàn bộ tàng tới rồi trong chần.

Xác định chính mình nhiều một tầng phòng hộ sau, Kiều Phi buồn ở trong chần không dám ra tới, biết Hạ Thừa Nam nhất định là nóng lòng chứng minh chính mình, hiện tại đúng là tức muốn học máu thời điểm, trong ổ chần giải thích nói: “Kỳ thật người không cần như vậy, tuy rằng người tướng mạo cùng tay tương cùng các nhà khoa học nghiên cứu kết quả tới đối lập, cái kia công năng chỉ có thể đánh 30 phân, nhưng là.....”

Kiều Phi thật cẩn thận lộ ra cái đầu: “Nhưng ta sẽ không để ý, ta tiếp thu Plato tinh thần luyện ái.”

“???”

Hạ Thừa Nam mặt lạnh ngồi ở trên giường.

Ha hả.

Hắn nghe được cái gì? 30 phân?

Plato?

Căn rặng cấm, nam nhân một phen xốc lên chần: “Kiều Phi người đi ra cho ta nói rõ ràng!”

“A.....! Đừng tới đây! Hảo ta đây lại cho người thêm thập phần được không?”

“Người câm miệng!”

“Người hảo trọng a, không cần —— ngô ——”

Trong phòng cãi nhau âm ỉ, bởi vì cách âm hiệu quả hảo, nghe không rõ lắm đang nói cái gì, nhưng Hạ Kiều Quần vẫn như cũ tránh ở cửa nghe ra từ phụ cười.

Khương vẫn là chính mình cay, đem Kiều Phi an bài ở nhi tử cách vách trụ, chính là hấn hạ Nguyệt Lão bước đầu tiên, lại làm nhi tử tình cảm mãnh liệt đưa ăn khuya, là hấn hạ Nguyệt Lão đệ nhị bước.

Lão gia tử phủng chén trà, từ từ trở về chính mình phòng ngủ, vừa đi vừa mỹ tư tư tưởng ——

Hắc hắc, chiếu cái này tiến độ, ngày mai lên hấn là là có thể ôm đến tôn tử.

-

Ngày hôm sau, Kiều Phi là buổi sáng 10 giờ rưỡi phi cơ hồi A thành.

Không đến 7 giờ, nàng cùng Hạ Thừa Nam cùng nhau xuống dưới, người hầu đã làm phong phú bữa sáng, Hạ Kiều Quần cười ngâm ngâm ngồi ở cơm ghế:

“Lên lạp? Tới, ăn cơm sáng.”

Lão gia tử nhìn này hai người hôm nay ra tới thần sắc có điểm hàm súc, giống như quan hệ đã xảy ra nào đó biến chất giống nhau, trong lòng dốc hết sức cao hứng.

Hạ Thừa Nam nhập tòa sau mới vừa ăn hai khẩu liền thẳng nhú mào, trừu khí lạnh. Hạ Kiêu Quần cẩn thận nhìn lên, nhi tử khoe miệng giống như phá một chút da.

Tướng hãn thượng hoá trường loét miệng, lập tức làm dùng người phao ly cây kim ngân lại đây: “Người gần nhất a, thiếu thức đêm, mùa đông khí hậu khô ráo, dễ dàng thượng hoá, nhìn người miệng nứt.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Mắt lạnh liếc ngồi ở bên cạnh cô nương.

Nàng hận không thể đem vùi đầu đến trong chén, một bộ chột dạ bộ dáng.

Hạ Thừa Nam ngón cái xẹt qua khoe môi, theo cam chịu Hạ Kiêu Quần lý giải: “Đã biết.”

Bên cạnh Kiêu Phi đầu thấp càng thấp, chiếc đĩa hoa đến càng nhanh.

Chữ Diễm rất sớm liền đi Hoa Dụ công quán giúp Kiêu Phi đem thu thập tốt rương hành lý đưa tới, chờ ăn qua cơm sáng liền không sai biệt lắm muốn ra cửa.

Hạ Thừa Nam hôm nay đầy buổi sáng sở hữu sự, chuyên tâm bồi Kiêu Phi.

Ăn xong cơm sáng, biệt thự ngoại, lão gia tử đưa tiễn lưu luyến không rời: “Phi phi a, thay ta hướng cha mẹ người vẫn an, quá xong năm lập tức quay lại.”

Sau đó đột nhiên móc ra một cái gạch hậu bao lì xì: “Đây là ta cho người tiền mừng tuổi.”

Kiều Phi: “.....”

Này tiền mừng tuổi thật sự hậu đến có thể áp chết nàng.

Nàng ngượng ngùng, cũng không có lập trường đi muốn, đang muốn duỗi tay đi cự tuyệt, lão gia tử đột nhiên lại móc ra một khối gạch:

“Ngày hôm qua thời gian cấp, ta cũng chưa kịp chuẩn bị, thừa nam lần đầu tiên mang người trở về, đây là ta cho người lễ gặp mặt.”

Nói xong cũng không cho Kiều Phi cự tuyệt cơ hội, trực tiếp liền đem hai gạch nhét vào nàng trong tay, lại phù hoa làm cái gạt lệ động tác: “Đi thôi, đi sớm về sớm.”

Hạ Thừa Nam thật sự là nhìn không được, nhúu mày: “Nhân gia về nhà ăn tết, người đừng chinh cùng tông quân đánh giặc được chưa.”

Kiều Phi nhịn không được xì cười, “Quần thúc, ta qua nguyên tiêu liền trở về, nửa tháng thực mau, ta vừa trở về liền tới xem ngài.”

“Hảo, hảo.”

Ôm hai khối đại gạch lên xe, Kiều Phi qua tay liền phóng tới xe quày: “Người đợi lát nữa mang về, này cũng quá nhiều, ta không hảo thu.”

“Cho người người liền cầm.” Hạ Thừa Nam há mồm nói chuyện, khóe môi khẩu tử một xé kéo, đầu đón lập tức đánh úp lại.

Hắn nhúu nhúu mày, Kiều Phi phát hiện hắn biểu tình, chợt dạ trộm ngó hắn, nhỏ giọng hỏi: “Vừa rồi như thế nào không nói cho người ba người miệng đó là ta giáo phá?”

Hạ Thừa Nam mặt vô biểu tình lái xe: “Nói cho thì thế nào, hãn sẽ nói người cần đến hảo, thậm chí còn trách người cần nhẹ.”

“A?” Kiều Phi nhấp môi cười ra tới, một lát sau, rất có đồng cảm gật đầu: “Vốn dĩ chính là, ai làm người không thành thật, còn dám đối ta bá vương ngành thượng cung.”

Tối hôm qua sau lại Hạ Thừa Nam vẫn là không có thể được đến chứng minh chính mình cơ hội, hai người trong ổ chăn hảo một trận vật lộn, cuối cùng lấy Kiều Phi thắng lợi kết thúc.

Kỳ thật cũng là Hạ Thừa Nam có tâm nhường nàng, không có mạnh hơn, nhưng hãn trong lòng tưởng ——

Sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ đem người thu thập cái đủ.

-

Sân bay an kiểm chỗ, hai người nị oai mau hai mươi phút đều không bỏ được đi vào, Kiều Phi đôi tay treo ở Hạ Thừa Nam trên cổ làm nũng:

“Mỗi ngày đều đến tưởng ta.”

“Không chuẩn xem nữ nhân khác.”

“Ta sẽ không chừng khi kiểm tra người có hay không nghe lời.”

Hạ Thừa Nam đối này phân biệt trả lời:

“Tưởng.”

“Hảo.”

“Nghe.”

Hai người không coi ai ra gì tú ân ái, Kiều Phi còn thực chủ động hôn Hạ Thừa Nam, “Hì hì, đi phía trước sẽ giúp người liệu cái thương.”

Liên như vậy chuồn chuồn lướt nước một ngụm Hạ Thừa Nam đương nhiên không thỏa mãn, vì thế liền ở an kiểm cửa, tới tràng cường thế hôn nồng nhiệt, vài phút mới buông lỏng ra Kiều Phi.

“Mau đăng ký, vào đi thôi, trên đường cẩn thận, tới rồi cho ta gọi điện thoại.”

“Úc... Ô ô.”

Kiều Phi cầm vé máy bay, lưu luyến không rời cùng bạn trai phất tay tái kiến.

Mới vừa xoay người tiến an kiểm thông đạo, phía sau bỗng nhiên có cái gì chợt lóe, như là có ai ở chụp ảnh dường như, Kiều Phi sừng sốt hạ, quay đầu lại đi xem, lại chỉ nhìn đến còn đứng tại chỗ xem nàng nam nhân.

Mũi đau xót, lần đầu tiên tách ra, thật là khó xá khó ly.

Vì thế lại làm nũng chạy về tới, treo ở hảnh trên người ôm ôm.

Cuối cùng tới tới lui lui cáo biệt năm sáu thứ, Kiều Phi mới rớt cuộc vào an kiểm.

Từ C thành đến A thành ước chừng yêu cầu hai cái giờ, Hạ Thừa Nam vô tâm công tác, không yên tâm, tưởng trước tiên chờ Kiều Phi rơi xuống đất tin tức.

Hảnh trực tiếp đánh xe phản hồi trong nhà, lão gia tử đang ở đậu điếu, thấy hảnh trở về, chạy nhanh ném trong tay đồ vật, thăm lời nói:

“Tối hôm qua người cùng phi phi ngủ một cái giường?”

“Ân.”

Hạ Kiều Quần vừa nghe cái này trả lời, biểu tình lập tức liền thần thái phi dương lên, nhưng cao hứng kính còn không có lộ ra tới, Hạ Thừa Nam ngay sau đó một chậu nước lạnh tưới hạ:

“Cũng chỉ là ngủ một cái giường mà thôi, ngài đừng nghĩ quá nhiều.”

Lão gia tử: “.....”

Khí ngất xỉu, bạch bận việc?

Hắn một lần nữa nhặt lên điều thực đi uy điều, không hề phản ứng Hạ Thừa Nam.

Nhưng một lát sau, lão gia tử bỗng nhiên nghĩ lại tưởng tượng, toát ra một câu: “Không được.”

Hạ Thừa Nam: “Cái gì không được?”

Hạ Kiều Quần thần sắc ngưng trọng lên:

“Người như thế nào có thể làm phi phi một người trở về?”

“Theo ta được biết phi phi trong nhà cũng là thư hương dòng dõi, cái kia cô nương như vậy ưu tú, phỏng chừng ở quê quán cũng có không ít người theo đuổi đi.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

“Ta cần thận nghĩ nghĩ, thật sự, nửa tháng thời gian, người có tâm nếu là tưởng cạy người góc tường khẳng định cạy động.”

“Hiện tại nam nữ tỉ lệ nghiêm trọng mất cân đối, mười cái nam tranh một cái nữ làm lão bà, người cần phải kiểm chế điểm, nhìn chăm chăm khẩn

điểm.”

“Quê quán khẳng định đều là từ nhỏ liền nhận thức, cảm tình tới thâm, tới mau!”

“Người đang nghe ta nói không có?!”

“.....”

Trở về hai giờ, lão gia tử cùng niệ̣m kinh dường như liền không ngừng nghỉ quá.

Hạ Thừa Nam vô ngữ đứng lên, tưởng an tĩnh hồi phòng ngủ chờ điện thoại, lười nhác trở về câu: “Ta sẽ sợ người khác cạy ta góc tường? Ngài nói giỡn đi.”

Mới vừa nói xong, trong tay di động vang lên, là Kiều Phi đánh tới.

Nàng hẳn là vừa mới rơi xuống đất, bắt được hành lý mới ra thông đạo, thanh âm thực ồn ào.

“Tới rồi?”

“Ân!” Kiều Phi về nhà tâm tình thoát nhìn thực nhảy nhót, kia đầu tựa hồ Kiều phụ kiều mẫu đều tới đón nàng, tiểu cô nương thực vui vẻ, Hạ Thừa Nam lẳng lặng nghe nàng kêu: “Ba ba! Mụ mụ!”

Hạ Thừa Nam cảm thụ được đến nàng vui sướng cùng hưng phấn, cười cười, đang muốn cùng nàng nói không quấy rầy bọn họ một nhà đoàn tụ, di động kia đầu bỗng nhiên nghe được Kiều Phi hô câu:

“Ở vũ ca ca, người cũng tới rồi?”

Hạ Thừa Nam ngón tay một đốn, còn không có tới kịp mở miệng hỏi cái này ở vũ ca ca là ai, Kiều Phi giống như nhớ lại hẳn dường như, vội vàng

trở về câu:

“Trước không cùng người nói lạ, cúi chào!”

Sau đó bang một tiếng, không hề cảm tình cắt đứt.

Đô đô đô ——

Hạ Thừa Nam nắm di động nửa ngày không hoàn hồn.

Ở vũ ca ca?

Thao, cái gì ca ca, biểu ca vẫn là đường ca, cách vách ca vẫn là từ nhỏ lớn lên ca.

Vài phút trước Hạ Kiêu Quần một phen dạy bảo lời nói còn văng vẳng bên tai, hắn vừa rồi còn lời thề son sắt hồi hắn —— 【 ta sẽ sợ ai tới cạy ta góc tường? 】

Hạ Thừa Nam sợ quá cái gì sao? Chưa bao giờ có.

Nhưng hiện tại.

Hạ Thừa Nam tại chỗ đứng, di động cầm ở trong tay trầm tư một lát sau, hắn nhanh chóng quyết định tắt thông điện thoại:

“Chủ Diễm, lập tức cho ta đánh một trương đến A thành nhanh nhất vé máy bay.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 44 Liêu Bốn Mười Bốn Thức

Mỗi lần Hạ Thừa Nam muốn truy nữ nhân thời điểm, phi cơ đều tổng hoà hẳn đối nghịch.

Đại niên hai mươi chín, C thành đến A thành chuyển bay toàn bộ bán khánh, gần nhất nhất ban là đại niên ba mươi buổi chiều hai điểm.

Có biện pháp nào? Hạ Thừa Nam còn không phải chỉ có thể cắn răng mua.

Đêm giao thừa, là từng nhà đoàn tụ nhật tử, mỗi năm Hạ Thừa Nam đều cùng Hạ Kiêu Quần đều sẽ ở bên nhau đón giao thừa. Mẫu thân sau khi qua đời hẳn càng là vô luận nhiều quan trọng sinh ý đều sẽ ở đêm 30 đêm nay gấp trở về bồi lão gia tử.

Cho nên hiện tại phải rời khỏi, Hạ Thừa Nam trong lòng có một chút áy náy, đối này Hạ Kiêu Quần lại chẳng hề để ý, thậm chí còn thúc giục nổi lên hẳn: “Người chạy nhanh đi, tôn tử an bài không thượng liên tính, đừng đợi lát nữa con dâu của ta đều bị người khác đào đi rồi.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Việc này lại nói tiếp chính là một bụng buồn bực, từ ngày hôm qua Kiêu Phi sau khi trở về đến bây giờ đại khái 24 tiếng đồng hồ, nữ nhân này hoàn toàn giống như nhân gian chưng phát rồi dường như.

Cho nàng gọi điện thoại —— “Ta vội vàng đâu! Quay đầu lại cùng người nói nha!”

Cho nàng phát tin tức —— 【 ở bên ngoài chơi, đợi lát nữa nói. 】

Sau đó cái này quay đầu lại nói, cùng đợi lát nữa nói, cho tới bây giờ Hạ Thừa Nam đều không có chờ đến.

Cho nên chẳng sợ hôm nay là kỵ xe đạp đi A thành, Hạ Thừa Nam đều cần thiết muốn đuổi theo xem cái đến tốt cùng, nhìn xem này buông tay bạn gái như thế nào liền cùng cưỡi cương con ngựa hoang đường như, đi trở về liền không tin nhi?

Vạn nhất thật sự cùng lão phụ thân nói như vậy, gặp cái gì mỗi tình đầu, hoặc là thanh mai trúc mã tiểu ca ca, cận thủy lâu đài một thông đồng, bị người khác thông đồng đi rồi lại hoá tặc gạo nấu thành cơm.

..... Hạ Thừa Nam không dám tưởng.

Buổi chiều hai điểm, Hạ Thừa Nam mang theo đơn giản hành lý bước lên đi A thành lữ đồ, hẳn không có nói cho Kiều Phi chính mình muốn đi tin tức, đệ nhất chủ yếu là tưởng cho nàng một kinh hỉ, đệ nhị cũng là bá đạo tổng tài cuối cùng quật cường, muốn nhìn một chút cô nương có phải hay không đã quên hẳn này hào người, cùng khác soái ca cùng nhau sung sướng đi.

Phi cơ rơi xuống đất A thành thời điểm là buổi chiều bốn điểm thập phần, Hạ Thừa Nam đã sớm từ phụ trách thu mua Xảo Gia Nhạc siêu thị cấp dưới nơi đó muốn tới Kiều Thạch Vũ địa chỉ. Nguyên bản các thuộc hạ biết hẳn muốn tới A thành, đều nói phái xe tới đón hẳn, nhưng Hạ Thừa Nam nghĩ phiền toái, cũng dễ dàng kinh động chuẩn nhạc phụ, liền thôi.

Từ sân bay rời đi sau, hẳn đánh chiếc xe, trực tiếp đi Kiều Thạch Vũ sở trụ địa chỉ.

Kiều gia tọa lạc ở A thành một cái khu biệt thự, hiện tại thị trường cũng chỉ vài trăm vạn.

Phía trước nhất thời điểm khó khăn liền phòng ở đều mượn nợ rút, may mắn sau lại Hạ Thừa Nam kịp thời thu mua góp vốn, vẫn hồi cục diện, mới xuống dốc đến vô gia nhưng trụ quần bách hoàn cảnh.

Nơi này biệt thự cùng Hạ Thừa Nam gia tự mang trong nhà thang máy không giống nhau, từ kiến trúc thiết kế thượng có thể thấy được tới là niên đại tương đối lão phòng ở, nhưng xanh hoá thập phần sạch sẽ, nhìn qua thực ấm áp.

Xe ngừng ở Kiều gia cửa, Hạ Thừa Nam xuống xe, nhìn đến Kiều gia đại môn sừng, có trung niên nữ nhân đang ở cửa dán câu đối xuân.

Hắn chậm rãi đi qua đi, “Ngài hảo, xin hỏi là Kiều Phi gia sao.”

Hứa Tiện Thu xoay người, đánh giá đột nhiên xuất hiện ở nhà mình cửa vị này khí chất bất quần nam nhân, “Người là.....?”

Lúc này bên trong Kiều Thạch Vũ nghe được thanh âm, ra tới vừa thấy, người tức khắc sửng sốt:

“Hạ, Hạ tổng, nga không, thừa nam sao người lại tới đây?!”

Kiều Thạch Vũ nhìn đến Hạ Thừa Nam quá kinh ngạc, phản ứng lại đây sau vội tháo xuống trên người tạp dề:

“Mau tiến vào mau tiến vào!!”

Hạ Thừa Nam thấy được quen mắt chuẩn nhạc phụ, hơi hơi gật đầu:

“Bá phụ, bá mẫu, quấy rầy.”

Hứa Tiện Thu nghe được chính mình lão công kê người nam nhân này Hạ tổng, người nam nhân này lại kê chính mình bá mẫu, lập tức minh bạch hẳn chính là Kiều Phi giao vị kia bạn trai.

Mà hẳn đồng thời cũng là thu mua nhà mình siêu thị thực lực đại lão, lão công người lãnh đạo trực tiếp.

Này hai cái thân phận kết hợp ở bên nhau, đích xác làm người nhất thời xử lý không hết.

Hứa Tiệp Thu là lần đầu tiên nhìn thấy Hạ Thừa Nam, nghe Kiều Thạch Vũ nói qua cái này tuổi trẻ nam nhân các loại ngư bực, các loại thành công, hiện tại nhìn đến bản nhân, đích xác có thể từ hẳn trên người cảm nhận được cùng những cái đó truyền thuyết ngang nhau khí tràng.

Nàng khẽ mỉm cười: “Nguyên lai người chính là lão kiều tổng đề thừa nam nha, mau tiến vào đi, bên ngoài lạnh lẽo.”

Hai cái lão đem Hạ Thừa Nam nghênh đến trong nhà, Hứa Tiệp Thu cho hẳn phao ly anh thức hồng trà, “Uống trước khẩu trà nóng, chúng ta này so các người kia lạnh nhiều, hôm nay bên ngoài đều dưới 0 bảy độ.”

Kỳ thật Hạ Thừa Nam xuống phi cơ sau cũng cảm giác được, nơi này quát phong đặc biệt lạnh, lạnh đến trong xương cốt cái loại này. Hiện tại nghe Hứa Tiệp Thu như vậy vừa nói, mới biết được A thành suốt so C thành thấp mười độ.

Độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày quá lớn, hẳn ăn mặc không nhiều lắm, may thân thể đáy hảo, bằng không ở bên ngoài có thể đông lạnh đến thẳng run lên.

Tiến vào vài phút cũng chưa nhìn đến Kiều Phi thân ảnh, Hạ Thừa Nam bốn phía đánh giá một vòng, hỏi: “Kiều Phi đâu? Không ở nhà sao?”

“Úc, nàng cùng mấy cái bằng hữu ở phía sau cái kia phố mua pháo hoa đâu, nói là buổi tối 12 giờ thời điểm phóng.” Kiều Thạch Vũ vừa nói vừa lấy ra di động: “Ta đây liền gọi điện thoại làm nàng trở về.”

“Không cần.” Hạ Thừa Nam đứng lên, “Ta đi tìm nàng đi.”

-

Cùng Kiều Thạch Vũ xác định tên phố sau, Hạ Thừa Nam định về mặt đến xương phong đi vào biệt thự mặt sau cái kia tiểu thương phẩm đường đi bộ.

Còn không có tìm được nhạc phụ nói kia gia pháo hoa cửa hàng, Hạ Thừa Nam liền nhìn đến Kiều Phi thân ảnh từ một nhà tiệm trà sữa chạy ra.

Nàng trong tay phụng một ly trà sữa, phía sau còn có hai ba cái băng hữu, cả trai lẫn gái cùng nhau đi theo chạy ra.

Mấy cái người trẻ tuổi ngồi vào tiệm trà sữa cửa thái dương dù hạ, tụ ở bên nhau nói chuyện phiếm, trên mặt đều treo nghênh đón tân niên hưng phấn thần sắc.

Hạ Thừa Nam liền đứng ở tiệm trà sữa ngoại không đến mười mét khoảng cách, Kiều Phi lại một chút cũng chưa nhìn đến. Nàng hút khẩu trà sữa, đôi mắt cong thành trăng non:

“Ta cái này uống quá ngon, hắc hắc hắc!”

Nói xong nàng móc di động ra đối với trà sữa cái vỗ vỗ, lại đem trà sữa thân mật đặt ở gương mặt tự chụp. Hạ Thừa Nam không biết nàng ở chụp cái gì, nhưng liền ở cô nương thu hồi di động kia một khắc, chính mình trong túi di động vang lên.

Hắn mặc không lên tiếng lấy ra tới, nhìn đến là WeChat Kiều Phi phát tới tin tức.

Đệ nhất bức ảnh, là trà sữa đặc tả —— 【 siêu đại sóng bá trà sữa 】

Đệ nhị bức ảnh, là nàng hôn môi trà sữa ly thân, miệng đỏ ở bên nhau bán manh bộ dáng.

Ngay sau đó ảnh chụp chính là một câu:

【 Bá Bá ca, người sóng sóng tại tuyến tường người. Thân thân.jpg 】

Hạ Thừa Nam nhìn, khóe miệng cuối cùng có một chút ý cười.

Hắn về quá khứ: 【 ta đây lập tức liền đến người trước mặt tới cấp người thân? 】

Kiều Phi thu được hồi phục nhếch miệng cười, bên cạnh tiểu tử muội hỏi: “Người cười ngây ngô cái gì a? Với ai phát tin tức đầu thần thần bí bí.”

“Không nói cho người, hắc hắc.”

Dương Tại Vũ tiến đến Kiêu Phi bên cạnh: “Phi Bảo, làm ta ném một chút người cái này.”

Hắn đi lấy trà sữa, lại bị Kiêu Phi một tay cướp về, “Ai nha ở vũ ca, ta không cùng người khác cộng uống.”

Dùng một chút giống như cảm thấy nói đột ngột, lại hòa hoãn: “Nếu không ta cho người mua một ly giống nhau đi.”

Cái này ở trong lòng lượn vòng một ngày một đêm tên làm Hạ Thừa Nam lập tức liền đề cao cảnh giác.

Hắn tầm mắt nhìn về phía ngời vây quanh ở bên nhau mấy cái người trẻ tuổi, nhìn đến Kiêu Phi bên người ngời nam nhân kia, tuổi đại khái cùng chính mình xấp xỉ, chính trêu chọc Kiêu Phi:

“Người khi còn nhỏ cùng ta dùng một cái chén ăn cơm, hiện tại uống ly trà sữa liền không làm lạ? Hành hành hành, ta đi tìm căn nhi tân ống hút tới, người làm ta ném một ngụm.”

Hạ Thừa Nam nhìn đến Kiêu Phi đem trà sữa ôm thật chặt:

“Khi còn nhỏ là khi còn nhỏ, hiện tại không giống nhau, tân ống hút cũng không được.”

Người chung quanh cười, Dương Tại Vũ cũng cười, tay ở nàng đỉnh đầu xoa xoa: “Tiểu nha đầu, hiện tại còn cùng ta sinh phân đi lên?”

Kiều Phi nhú nhú mày, thân thể mất tự nhiên tránh thoát đi.

Nàng cùng Dương Tại Vũ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, quan hệ vẫn luôn đều cùng thân huynh muội dường như, từ trước không cảm thấy trước mắt như vậy tiếp xúc có cái gì vấn đề, nhưng hiện tại nàng có bạn trai, trong lòng mạc danh liền sẽ tự động bài xích như vậy thân mật.

Dương Tại Vũ có thể là cảm giác được cái gì, không cưỡng cầu nữa, đánh ha ha liêu nổi lên khác đề tài.

Nghĩ Hạ Thừa Nam tin tức còn không có hồi xong, Kiêu Phi đem ghế hướng bên dịch hạ, nhìn màn hình hơi hơi nhấp môi, sau đó ở trong tay gõ —— 【 vậy người tới a, người nếu lập tức đứng ở ta trước mặt, ta liền 】

Mặt sau tàn nhẫn lời nói còn không có thả ra, cô nương trước mặt bỗng nhiên rơi xuống một đạo thanh lãnh thân ảnh.

Cặp kia chân, cặp kia giày, kia sợi khí tràng, mạc danh có điểm quen mắt.

Kiều Phi ngừng trong tay đánh chữ động tác, ngơ ngác ngẩng đầu.

Nhìn đến Hạ Thừa Nam sau, người có điểm hoảng thần, đại khái là cảm thấy chính mình uống trà sữa uống ra cái gì hưng phấn ảo giác, dùng sức chớp chớp mắt sau lại mở to mắt ——

Nam nhân lười biếng nhìn nàng: “Như thế nào, mới rời đi hai ngày liền không quen biết?”

Kiều Phi rớt cuộc hoàn hồn dường như, vừa mừng vừa sợ, từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên nhảy đến trước mặt hẳn, không thể tin tưởng tam liên hỏi:

“Sao người lại tới đây?”

“Ta không hoa mắt đi?”

“Thật là người?”

Hạ Thừa Nam vững vàng tiếp theo nàng, khóe miệng cũng khó tự ức mạn khai ý cười.

Hắn đương nhiên sẽ không nói cho chính nàng là không yên tâm, lo lắng địa vị nguy ngập nguy cơ bị người đoạt đi mới có thể chạy tới.

Vì thế hạ giọng, bình tĩnh một giây đồng hồ giây biến lời âu yếm vương tử: “Muốn gặp người, liền tới rồi.”

Kiều Phi không chịu nổi một chút lời âu yếm trêu chọc, mặt đỏ nhấp môi mà cười, lập tức thấy sắc quên bạn vứt bỏ phía sau các bằng hữu: “Không cùng các người chơi lạ, ta phải về nhà!”

Sau đó liền lôi kéo Hạ Thừa Nam tay, vui mừng triều biệt thự tiểu khu phương hướng đi.

Vừa đi vừa hỏi: “Người lạnh hay không a? Xuyên ít như vậy.”

Sau đó đem trong tay trà sữa đưa cho hẳn: “Mau uống một ngụm ấm áp một chút.”

Hạ Thừa Nam dư quang nhìn đến cái kia kê ở vũ còn ở nhìn bọn hẳn chăm chăm, vì thế cũng không uống trà sữa hẳn đem trà sữa tiếp nhận tới, ở Kiều Phi uống qua ống hút thượng, nhẹ nhàng hút một ngụm.

Ngay sau đó, lại đưa đến Kiều Phi bên miệng: “Người cũng uống.”

Kiều Phi hoàn toàn không biết hẳn cái này hành động chân chính ý nghĩa, còn tưởng rằng là hai người chi gian tiểu ngọt ngào hồ động, ngoan ngoãn uống một ngụm: “Ân sao, hảo ngọt.”

Góc đường chỗ rẽ chỗ, Hạ Thừa Nam như có như không triều thái dương dù hạ liếc mắt, phát hiện Dương Tại Vũ vừa rồi còn nhiệt tình như lửa một khuôn mặt, hiện tại toàn đen xuống dưới.

Đám người đi rồi, dư lại các băng hữu mới liêu lên.

“Này ai a? Như thế nào chưa từng gặp qua?”

“Là Phi Bảo bạn trai sao?”

“Không biết ai, nhưng là thật sự hảo soái.”

“Giống nhau đi, nơi nào soái.” Dương Tại Vũ biểu tình không quá tự nhiên, cầm lấy chính mình trà sữa uống lên khẩu: “Phỏng chừng là tới cấp kiêu thúc gia đưa năm lễ hộ khách đi.”

-

>Kiều Phi nắm Hạ Thừa Nam tay nhảy nhót trở về nhà.

Chưa từng nghĩ tới nam nhân sẽ từ C thành đuổi tới A thành tới tìm nàng, Kiều Phi trong lòng kích động lại hưng phấn, về đến nhà, Hứa Tiện Thu đã dán hảo sở hữu câu đối cùng song cửa sổ, trong nhà nhiều nồng đậm năm vị, Kiều Phi đẩy cửa ra, lớn tiếng tuyên bố ——

“Ba mẹ! Ta bạn trai tới rồi! Hẳn đêm nay ở nhà của chúng ta ăn tết!”

Kiều Thạch Vũ ở trong phòng bếp trả lời nàng, “Còn muốn người tới nói sao? Ta lại thêm xào hai cái đồ ăn.”

Kiều Phi gãi gãi tóc, đối nga, Hạ Thừa Nam khẳng định là tới trước trong nhà, mới có thể đi đường đi bộ tìm nàng.

Là chính mình quá kích động.

Hứa Tiện Thu lúc này từ trên lầu xuống dưới, “Tiểu hạ, ta giúp người đem hành lý để lên rồi, cho người thu thập gian phòng cho khách, người nếu là không chê đơn giản nói liền ở tại trong nhà.”

Hạ Thừa Nam thực lễ phép cười: “Đa tạ bá mẫu lo lắng, kêu ta thừa nam liền hảo.”

Hắn nhìn đến ở trong phòng bếp vội đến khí thế ngất trời Kiều Thạch Vũ, thuận miệng nói câu:

“Bá phụ thoát nhìn trù nghệ tựa hồ thực không tồi.”

Hứa Tiện Thu còn không có mở miệng, Kiều Phi liền cướp đáp:

“Kia đương nhiên, ta mẹ gả cho ta ba, cả đời chưa đi đến quá phòng bếp.”

Cô nương rất là tự hào bộ dáng, Hạ Thừa Nam rũ mắt xem nàng, khoe môi đi theo một nhịp, “Được rồi, ta đã biết.”

Kiều Phi chớp mắt hỏi: “Biết cái gì?”

Nam nhân nhỏ giọng: “Ta trở về đi học.”

Hai người trẻ tuổi lăm nhăm lăm nhăm không biết đang nói cái gì, Hứa Tiện Thu thu xếp ngồi xuống, chuẩn bị ăn cơm. Kiều Thạch Vũ từ trong phòng bếp lại bưng lên hai cái đồ ăn, thấu thành một bàn sắc hương vị đều giai cơm tất niên.

“Mau ngồi đi, thừa nam, không biết người sẽ đến, bằng không liền đi khách sạn đánh một bàn, nhưng cái này điếm đi đâu đều đánh không đến, người

liền tạm chấp nhận tạm chấp nhận.” Kiều Thạch Vũ thực nhiệt tình, màu hồng phấn tạt dễ thập phần có tương phản mạnh.

“Không cần, như vậy thực hảo, thật sự.”

Hạ Thừa Nam là thật sự cảm thấy thực hảo, hẳn thật lâu không thể nghiệm quá như vậy cảm giác.

Người một nhà hoà thuận vui vẻ vậy ở một chỗ, thực chân thật, tràn ngập pháo hoa khí trừ tịch, mỹ vị cơm nhà, cao quả đèn lồng màu đỏ, hết thảy đều như vậy ấm áp tốt đẹp.

Từ Kiều Phi cha mẹ trên người, Hạ Thừa Nam tựa hồ thấy được tương lai hẳn cùng Kiều Phi ở bên nhau đáng vẻ hạnh phúc.

Bốn người rất hài hòa ăn xong rồi cơm tất niên, tuy rằng đơn giản, lại thập phần có gia hương vị.

Ăn xong sau hai cái lão căn bản không cho bọn họ chạm vào chén đĩa, toàn bộ thu thập sạch sẽ, lúc này TV cũng bắt đầu truyền phát tin Tết âm lịch liên hoan tiệc tối, quen thuộc mở màn âm nhạc, người chủ trì hỉ khí dương dương ngữ điệu đem năm vị sẵn đến càng đậm.

Kiều Phi biết Hạ Thừa Nam khẳng định không yêu xem này đó, lặng lẽ lôi kéo hẳn:

“Ta mang người đi phóng pháo hoa được không?”

Hạ Thừa Nam vừa vận tưởng hút thuốc, liền đáp ứng rồi: “Hảo.”

Từ trong nhà dọn ra buổi chiều mua mười mấy điếu thuốc hoa bông, Kiều Phi mang theo Hạ Thừa Nam đi biệt thự cách đó không xa một cái lộ thiên quảng trường, mỗi năm 12 giờ thời điểm nơi này hội tụ mãi tới phóng pháo hoa người.

Hiện tại vừa mới mới vừa 8 giờ quá, cho nên người rất ít, tất cả mọi người đều ở nhà xem tiệc tối. Kiều Phi tìm được một cái trống trải chỗ, phất phất tay pháo hoa bông: “Người muốn phóng sao?”

Hạ Thừa Nam lắc đầu, từ trong túi lấy ra bật lửa cùng yên: “Người phóng, ta bồi người.”

Hắn điểm điều thuốc, thuận tay giúp Kiều Phi bật lửa hai điều thuốc gạt lửa, sau đó dựa vào cột đá thượng xem nòng.

Cô nương trong tay huy động pháo hoa, giống tinh hỏa bùng xuống, ở bên người nàng lập loè bay múa, nòng mặt cứ như vậy chiếu vào ngũ thải ban lan nhan sắc, như mộng tựa họa, mỹ điểm động lòng người.

Phóng xong trong tay, Kiều Phi lộc cộc lại hướng hắn chạy tới, há miệng thở dốc, thói quen tính tưởng kê Bá Bá ca, lời nói đến bên miệng lại cảm thấy hai người đều ở bên nhau lâu như vậy, cái này xưng hô đã là qua đi khi, nhưng kê thừa nam hoặc là nam ca ca đều cảm thấy quái quái, không đủ thân.

Nàng chạy đến nam nhân trước mặt, chớp chớp mắt:

“Hạ Thừa Nam, ta cho người lấy cái nick name được không?”

Hạ Thừa Nam tay rũ xuống tới, đem yên lấy xa chút, sợ bay tới trên mặt nàng, khác chỉ tay đem má nàng bị gió thổi loạn sợi tóc vuốt phẳng: “Cái gì nick name?”

“Liên cái loại này tình lữ chi gian ngọt ngào, chỉ có lẫn nhau mới có thể kê cái loại này a! Vốn dĩ ta kê sóng sóng người kê bá bá cũng rất xứng đôi, nhưng mỗi lần kê người bá bá ta đều cảm thấy người ở chiếm ta tiện nghi.”

Hạ Thừa Nam sủng nịch cười: “Vậy người muốn gọi ta cái gì?”

Kiều Phi nắm pháo hoa bỗng tùy ý ở không trung vẽ họa, trong đầu suy tư cái gì, một phút đồng hồ sau chuyển qua tới, “Ta kêu người heo heo!”

Hạ Thừa Nam: “..... Heo?”

“Không phải heo, là heo heo!”

Nam nhân thực mờ mịt: “Có cái gì bản chất khác nhau sao?”

Kiều Phi khí đến không nghĩ nói chuyện: “Người như thế nào như vậy không tình thú, heo heo nghe tới đương nhiên muốn đáng yêu rất nhiều a!”

“Không cảm thấy, có thể cho ta đổi cái loại đừng sao.”

“Người xem tiểu trư Bội Kỳ nhiều đáng yêu, ta liền thích tiểu trư Bội Kỳ.”

“Vậy người có thể kêu ta tiểu trư bá bá a.”

“.....”

Kiều Phi dùng sức đánh Hạ Thừa Nam một chút: “Người sao lại thế này, vì cái gì lão tưởng ta kêu người ba ba!”

Hạ Thừa Nam này một đợt đập Kiều Phi đập đến chính mình đều muốn cười, hấn từ sau lưng ôm nàng, ôm đến trong lòng ngực đột nhiên nâng lên cao: “Hảo hảo, người tưởng như thế nào kêu liền như thế nào kêu.”

Kiều Phi thân thể đột nhiên bay lên không, ha ha ha biên cười biên sảo muốn xuống dưới, hai người ve vãn đánh yêu hảo không khoái hoạt, Dương Tại Vũ cùng mấy cái hàng xóm phùng pháo lại đây, nhìn đến cái này cảnh tượng, khóe miệng dặt dặt, không quá là tư vị.

Cố ý dùng sức khụ thanh đánh gãy hai người thân mật, hấn đi qua đi,

“Phi Bảo, mẽ đóa các nàng đang ở tìm người đâu!”

Kiều Phi lập tức từ Hạ Thừa Nam trên người xuống dưới, sửa sửa quần áo, trộm cùng Hạ Thừa Nam nói: “Người chờ ta một hồi, ta đi theo các nàng nói một tiếng làm các nàng chính mình chơi lập tức liền trở về.”

Hạ Thừa Nam lại hỏi: “Không có việc gì, người đi chơi đi, ta tại đây hút thuốc chờ người.”

“Ta đây lập tức liền trở về!”

Cô nương triều tiểu đồng bọn trong đội ngũ chạy tới, cột đá bên liền thừa Hạ Thừa Nam cùng Dương Tại Vũ hai người.

Hạ Thừa Nam là cái cái gì nhân lực người? Liếc mắt một cái liền nhìn ra tới Dương Tại Vũ mục đích.

Hắn không chút hoang mang liếc đối phương liếc mắt một cái: “Có việc?”

Dương Tại Vũ năm nay cũng là hai mươi sáu, người lớn lên vẫn là thực đoan chính, căn chính miêu hồng xã hội hảo thanh niên bộ dáng, cùng Kiêu gia hơn hai mươi năm hàng xóm, cũng coi như được với thanh mai trúc mã cảm tình, phía trước vẫn luôn đem Kiêu Phi đương thân muội muội, không có gì ý tưởng không an phận, nhưng năm nay nhìn Kiêu gia thay đổi rất nhanh, ngược lại sinh ra một tia lòng trù mến, muốn che chở cái này muội muội cả đời.

Hắn trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: “Người cùng Phi Bảo cái gì quan hệ?”

Hạ Thừa Nam không quá thích hắn hỏi chuyện phương thức cùng ngữ khí, nhàn nhạt trở về câu: “Quan người chuyện gì?”

Dương Tại Vũ vẻ mặt nghiêm túc: “Phi Bảo gia năm trước gặp được như vậy đại khó khăn, bên người một người đều không có, hiện tại thật vất vả có điểm khởi sắc, tiếp cận nàng người, ta đương nhiên muốn giúp nàng trấn cửa ải.”

Hắn lời này nói ra còn tính dễ nghe, ít nhất từ bên trong nghe ra tới, ở Kiều gia nhất thời điểm khó khăn, hắn không bỏ đá xuống giếng.

Hạ Thừa Nam thần sắc từng từng, hỏi lại: “VẬY người cùng nàng là cái gì quan hệ?”

Dương Tại Vũ ngửa đầu, dẫn theo khí thế: “Trước mắt là đơn thuần phát tiếu, hàng xóm quan hệ.”

“Trước mắt?” Hạ Thừa Nam hứng thú mà cười cười, “Còn có về sau?”

“Không, không thể sao?”

Dương Tại Vũ bị Hạ Thừa Nam nghiền ngẫm tươi cười cười đến run rẩy.

Kỳ thật hắn trong lòng đã rất rõ ràng hai người quan hệ, chỉ là không quá chịu thừa nhận chính mình chính mình tiếu thanh mai năm nay thế nhưng mang theo bạn trai về nhà ăn tết chuyện này, mạo danh có loại chia lìa lo âu cảm xúc, thực bất an.

Nhưng hắn từ trên xuống dưới mà đánh giá Hạ Thừa Nam, phát giác chính mình giống như vô luận từ khí chất, khí tràng vẫn là nhất nông cạn tướng mạo, đều đích xác so bất quá hắn sau, thất bại lại không phục nói: “Liên tính người hiện tại là nàng bạn trai, cũng không đại biểu là có thể kết hôn sinh con, quá cả đời.”

Dương Tại Vũ đem tầm mắt lạc hướng nơi xa Kiều Phi trên người, ý vị thâm trường: “Nhân sinh nhưng có quá nhiều cũng chưa biết.”

Dừng một chút: “Tuy rằng người thoát nhìn xác thật so với ta muốn người bức một chút...”

Nửa câu sau lời nói Dương Tại Vũ là rất thấp rất thấp thanh âm lâm lâm bầm lâu bầu, Hạ Thừa Nam cũng không có nghe được. Nhưng chỉ là kia phía

trước nói mấy câu, hăn thế nhưng mạc danh cảm thấy có đạo lý.

Một ngày không đem Kiều Phi dời đến hăn hộ khẩu bốn, một ngày đều là huyền.

Hăn nhàn nhạt khắp yên, tự đáy lòng cảm khái: “Không tời, có đạo lý.”

Kiều Phi lúc này từ trong đám người chạy tới, tóc dài đi theo thân thể nhẹ bẫi, trên mặt treo cười, mũi hồng hồng, giống một viên ngã xuống thế gian ngôi sao nhỏ, từ xa tới gần đi vào bên người.

Lúc này nơi xa không trung rơi xuống một khối pháo ngôi sao, mắt thấy sắp rơi xuống Kiều Phi trên người, Hạ Thừa Nam cùng Dương Tại Vũ đều thấy được, nửa giây công phu, Dương Tại Vũ “Tiểu tâm” còn chưa nói xuất khẩu, Hạ Thừa Nam đã nhanh chóng vươn tay đem người lôi kéo.

Nhẹ nhàng kéo đến chính mình trong lòng ngực tránh đi.

“Chậm một chút chạy.” Hăn trong mắt tràn đầy sùng nịch.

Tiểu thanh mai ở hăn trong lòng ngực ngựa đầu làm nũng: “Biết rồi, ta sợ người nhàm chán sao.”

Ôn nhu giờ phút này, kẻ thứ ba Dương Tại Vũ không xứng có được tên họ.

Gần là vừa mới kia một cái nháy mắt, hăn liền cảm thấy chính mình đã thua.

Ngượng ngùng mà xoay người chuẩn bị đi, Kiều Phi lại kêu trụ hăn: “Đợi lát nữa ở vũ ca, ta còn không có cho người giới thiệu đâu.”

Dương Tại Vũ thực suy sút dừng lại bước chân.

“Hăn là Dương Tại Vũ, trụ nhà ta cách vách, ở vũ ca siêu có khả năng siêu lợi hại, hiện tại độc lập gây dựng sự nghiệp ở làm cùng chung hạng mục.”

Cô nương balabala nói, Hạ Thừa Nam lại phản ứng lãnh đạm, đáy mắt nhỏ đến khó phát hiện ám ám, “Nga.”

Ha hả, siêu có khả năng? Siêu lợi hại?

Có bao nhiêu có khả năng? Nơi nào lợi hại?

Kiều Phi hoàn toàn không có ý thức được chính mình nơi nào nói có vấn đề, ngược lại tiếp tục giới thiệu hẳn, dùng từ liền đơn giản nhiều, thậm chí một chút hoa hòe loè loẹt tiền tố đều không có: “Ở vũ ca, đây là ta bạn trai, Hạ Thừa Nam.”

Dương Tại Vũ nguyên bản liền suy sút bất kham tâm tư đang nghe đến này ba chữ sau đột nhiên rung lên: “Hạ Thừa Nam?”

“Ân?” Kiều Phi nhìn đến Dương Tại Vũ giống như có điểm phản ứng, nhưng C thành cùng A thành rất cuộc cách một ngàn nhiều km khoảng cách, nàng dừng một chút, không xác định hỏi: “..... Người biết hẳn?”

Nàng vấn đề này hỏi đến Dương Tại Vũ thập phần táo bạo.

Hắn ở trong lòng gió lốc làn đạn: “Ta mẹ nó... Ai không quen biết C thành đại lão Hạ Thừa Nam, người ở đậu ta sao? Nhà người Xảo Gia Nhạc đều từ đây dễ tên là HEROOM! Toàn bộ A thành ai không biết Hạ Thừa Nam đem ma trảo đuổi lại đây?”

Nguyên lai là Hạ Thừa Nam!

Trước mặt đứng cái này tùy ý tán mạn, một bộ túm trời cao nam nhân, cư nhiên chính là Hạ Thừa Nam!

Dương Tại Vũ nháy mắt giống lậu khí đường như, chiến đấu giá trị hàng đến số âm, uể oải ỉu xiu: “Ta mẹ ở nhà chờ ta xem Tết âm lịch liên hoan tiệc tối, đi trước, cúi chào.”

“???”Kiều Phi không thể hiểu được nhìn theo Dương Tại Vũ rời đi, nghĩ thầm hẳn chưa bao giờ là như thế này không có lẽ phép người a, ngốc sẽ, xoay người hỏi Hạ Thừa Nam: “Hẳn làm sao vậy?”

Kết quả lại phát hiện bạn trai cũng không lớn thích hợp, không rên một tiếng, biểu tình quý dị tràn đầy khó chịu nhìn chăm chú chính mình.

Kiều Phi bị hẳn nhìn đến phát mao, gãi gãi đầu, có điểm không biết làm sao buồn bực: “... Người lại làm sao vậy?”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 45 Liêu Bốn Mười Lăm Thức

Pháo hoa bông phóng xong rồi, bên ngoài lạnh lẽo, Kiều Phi sợ Hạ Thừa Nam chịu không nổi A thành gió Bắc, sớm đem nam nhân mang về gia.

Từ vừa rồi Kiều Phi ở Dương Tại Vũ trước mặt làm hai bên giới thiệu sau, người nam nhân này liền thập phần biệt nữ, hỏi hẳn nơi nào không vui, hẳn liền hỏi một cái —— 【 chính người nói gì đó không biết sao? 】

Nhưng Kiều Phi tưởng phá đầu cũng không nghĩ ra nàng là nào một câu trát tới rồi bá đạo tổng tài tâm.

Sau lại thẳng đến trở về biệt thự, nàng cũng chưa đoán được Hạ Thừa Nam rốt cuộc ở khó chịu cái gì.

10 giờ chung, hai người về đến nhà, Kiều Thạch Vũ cùng Hứa Tiệp Thu đang xem tiệc tối, nhìn thấy bọn họ đã trở lại, Hứa Tiệp Thu bưng lên trái cây đồ ăn vặt:

“Tới tới, muốn ăn chút sao?”

Kiều Phi tiếp nhận một mảnh quả cam, đang muốn đưa cho Hạ Thừa Nam, Kiều Thạch Vũ lại đứng lên: “Phi phi, người tại đây bồi người mẹ xem sẽ TV, ta cùng thừa nam đi thư phòng liêu sẽ.”

“.....” Kiều Phi còn chuẩn bị mang Hạ Thừa Nam đi lâu hai ban công hỏi cái đến tột cùng, lại hồng hồng hẳn, trước mắt lại bị Kiều Thạch Vũ mang đi, một phen kế hoạch chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

Hạ Thừa Nam cùng Kiều Thạch Vũ đi lâu một thư phòng, hai cái nam đi rồi, dư lại mẹ con hai cái cũng bắt đầu nói lên lặng lẽ lời nói.

Hứa Tiện Thu đem đồ ăn vặt sủng ái mở ra cấp nữ nhi đưa đi, ra về tùy ý kéo ra đề tài: “Thừa nam ngày thường đối với người hảo sao?”

“Hảo a.” Kiều Phi cắn một ngụm kẹo bông gòn, nghiêng đầu ngọt ngào cười: “Tựa như người cùng ba ba giống nhau rất tốt với ta.”

“Thật sự?”

Kiều Phi không biết Hứa Tiện Thu hỏi cái này vấn đề mục đích là cái gì, nhú mày nói: “Đương nhiên, hẳn nếu là đối ta không hảo ta làm gì muốn cùng hẳn ở bên nhau.”

Hứa Tiện Thu triều thư phòng vị trí nhìn mắt, sau đó tới gần nữ nhi, thanh âm phóng thật sự thấp:

“Vậy người không có cùng hẳn cái kia đi?”

“.....” Kiều Phi nuốt vào kẹo bông gòn một ngụm thiếu chút nữa ngạnh trụ, mặt nháy mắt bạo hồng: “Ai nha mẹ người làm gì đột nhiên cùng ta nói này đó!”

Hứa Tiện Thu không cảm thấy có cái gì vấn đề, “Hu” thanh, làm nữ nhi nhỏ giọng điếm.

Lại hỏi: “Người trả lời ta, có hay không.”

Kiều Phi mau xấu hổ đã chết, chỉ nghĩ chạy nhanh kết thúc cái này đề tài:: “Không có không có không có, người không phải cùng ta nói hôn trước không thể sao?”

“Không có?” Hứa Tiện Thu đại khái là chính mình đều không quá tin tưởng Hạ Thừa Nam cái này huyết khí phương cương nam nhân có thể nhẫn

được, ánh mắt bán tín bán nghi: “Người không có lừa mù mù đi?”

Kiều Phi lấy tiểu đệm dựa ngăn trở mặt, “Không có không có, người đừng hỏi hảo xấu hổ được không!”

Hứa Tiện Thu lúc này mới yên tâm, chuyển qua đi xem TV, biên xem trong miệng còn ở biên thuyết giáo:

“Người nhất định phải nhớ kỹ mù mù nói, hôn trước bảo vệ tốt chính mình, một khi người giao ra đi, nam nhân liền sẽ không quý trọng, đặc biệt là thừa nam như vậy địa vị, người nói hãn, nghĩ muốn cái gì dạng nữ nhân không có.”

Kiều Phi gục xuống đầu ân ân ân ứng phó.

Những lời này từ nhỏ đến lớn nàng đều mau nghe ra cái kén tới, Hứa Tiện Thu là chính thống thư hương dòng dõi xuất thân, Kiều Phi ông ngoại trước kia là học đường lão sư, toàn bộ gia tộc đều là nghiêm cẩn truyền thống, cho nên mới có thể ở như vậy phóng túng niên đại dạy ra giữ mình trong sạch Kiều Phi.

Chẳng qua có đôi khi nghe được quá nhiều, Kiều Phi đều có điểm phản nghịch tưởng khiêu chiến cái này quan điểm là sai lầm.

Nàng cảm thấy tính không phải dùng để tính toán, chính yêu nhau thời điểm thuận theo tự nhiên quan trọng nhất, liền tính mạnh mẽ lưu tới rồi hôn sau, nếu nam nhân không quý trọng, đi ra ngoài phong lưu khoái hoạt, như vậy được đến kết quả vẫn là giống nhau.

Vấn đề căn bản không phải hôn tiền hôn hậu, mà là nam nhân kia đối chính mình hay không chuyên nhất.

TV thượng đang ở bá ca sĩ ca hát hình ảnh, Kiều Phi lang thang không có mục tiêu nghĩ tâm tư, ngẫu nhiên quay đầu nhìn về phía thư phòng, không

biết ba ba cùng Hạ Thừa Nam đang nói chuyện chút cái gì.

-

Thư phòng, Kiều Thạch Vũ cấp Hạ Thừa Nam phao ly trà nóng, nói chuyện phiếm nói

“Người lần trước không phải nói sơ nhị khai trương ngày đó tới sao? Như thế nào trước tiên?”

Đây là hai cái nam nhân lần trước ở C thành gặp mặt khi nói định một bí mật.

Sơ nhị là cái ngày lành tháng tốt, cũng là Hạ thị thu mua Xảo Gia Nhạc chính đốn và cải cách sau rục rở hẳn lên thay tên vì HEROOM khai trương nhật tử.

Lần trước Kiều Thạch Vũ đi C thành thời điểm nghĩ tới muốn nói cho Kiều Phi nhà mình siêu thị bị Hạ thị thu mua tin tức, nhưng sau lại Hạ Thừa Nam lại đưa ra tạm thời không cho nàng biết đến yêu cầu.

Hắn sớm đã có tính toán của chính mình, tưởng ở ngày đó cấp Kiều Phi một kinh hi. Vì thế hai cái nam nhân gạt, Kiều Phi đến nay còn không biết là Hạ Thừa Nam thu mua Xảo Gia Nhạc.

Hạ Thừa Nam hỏi Kiều Thạch Vũ: “Nguyên bản là định sơ nhị, nhưng, phi đi rồi một ngày ta liền tưởng nàng.”

Kiều Thạch Vũ mau năm mươi người chột vừa nghe như vậy lửa nóng nói còn có điểm ngưng ngưng, hẳn xoa tay cười nói: “Minh bạch minh bạch, người trẻ tuổi yêu đương là như thế này, hôm nay người sớm một chút nghĩ ngơi, ngày mai mừng một chúng ta sẽ đi tế tổ, người nếu là không muốn đi nói, liền ở nhà nhìn xem TV.”

Hạ Thừa Nam một chút không do dự: “Ta đương nhiên cùng đi.”

Nhạc phụ cùng con rể ở thư phòng cho tới 11 giờ, ra tới thời điểm Hứa Tiện Thu cũng ở quan TV, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Bọn họ ngày thường ngủ đến sớm, Kiều Phi người cũng đã trở về chính mình phòng.

Hứa Tiện Thu đem Hạ Thừa Nam lãnh đến lầu hai một gian phòng ngủ: “Phòng không lớn, người tạm chấp nhận một chút.”

Hạ Thừa Nam nhìn mắt, tiểu phòng ngủ thu thập sạch sẽ, quay đầu cùng Hứa Tiện Thu gật đầu: “Cảm ơn bá mẫu.”

“Không cần, kia đi ngủ sớm một chút đi.”

“Ân.”

Đóng cửa lại, Hạ Thừa Nam trước cùng Hạ Kiều Quần gọi điện thoại, đơn giản hỏi vài câu biết lão gia tử hết thầy đều hảo sau, đi buồng vệ sinh giặt sạch cái nước ấm tắm sau liền lên giường.

Vừa rồi Kiều Thạch Vũ nói qua ngày mai buổi sáng 7 giờ rưỡi muốn đi trên núi tế tổ, cho nên hẳn không tái sinh tâm tư khác, lên giường sau trực tiếp tắt đèn chuẩn bị ngủ.

Bên này vừa mới nhắm mắt lại, Hạ Thừa Nam liền nghe được dưới lầu đại đồng hồ quả lắc gõ nổi lên 12 giờ tiếng chuông.

Tân niên.

Hắn còn không có cùng nữ nhân kia nói tiếng tân niên vui sướng.

Tuy rằng nàng vừa rồi còn ở chính mình trước mặt khen nam nhân khác lợi hại.

Hạ Thừa Nam một lần nữa mở ra đầu giường đèn, lấy ra di động, cấp Kiều Phi WeChat đã phát câu ——

【 tâm niên vui sướng. Tâm.jpg】

Hắn từ thư phòng ra tới thời điểm Kiều Phi cũng đã không ở phòng khách, hiện tại phòng chường cũng đã ngủ, Hạ Thừa Nam đợi sẽ không có thu được hồi phục, liền đóng di động nặng nề ngủ.

Nhưng cách vách cách vách, Kiều Phi cũng không phải ngủ, cũng căn bản không thấy được nam nhân phát tới WeChat.

Nhìn đến trong nhà toàn bộ tắt đèn sau, nàng lén lút mở ra chính mình phòng ngủ môn, trước khai một cái tiểu phòng, lặng lẽ quan sát vài phút, nghe được Kiều Thạch Vũ cùng Hứa Tiệp Thu ở dưới lầu nói chuyện, thương lượng ngày mai buổi sáng bữa sáng ăn cái gì. Sau lại hai người vào phòng ngủ, đóng cửa, thanh âm biến mất.

Kiều Phi rón ra rón rén đi đến đối diện cha mẹ phòng ngủ, dựa vào cửa nghe, nghe được Hứa Tiệp Thu nói câu 【 người đem đèn đóng 】 sau, kẹt cửa hạ quang biến hắc.

Nàng từ đây xác định, cha mẹ ngủ.

Vì thế ngừng thở, tiếp tục rón ra rón rén đi đến cách vách cách vách, Hạ Thừa Nam phòng cho khách cửa, đứng yên lần thứ hai xác nhận cha mẹ bên kia không có động tĩnh sau, ninh môn đi vào.

Nàng động tác đặc biệt đặc biệt nhẹ, Hạ Thừa Nam hôm nay có điểm mệt, lên giường không bao lâu liền ngủ rồi, cho nên hoàn toàn không nhận thấy được nàng tiến vào.

Kiều Phi bơi đen bò đến hẳn trên giường, cho rằng hẳn vẫn là cùng lần trước giống nhau ở giả bộ ngủ, vì thế tiên hạ thủ vi cường, nắm nam nhân

cái mũi, che lại hăn miệng.

Hắc hắc, làm người trang, ghen chết người.

Hạ Thừa Nam từ hít thở không thông trung tình lại.

Nguyên tự bản năng tưởng đem ngăn cản hăn hô hấp người một chường đánh bay, đã có thể nơi tay duỗi đến đối phương trên người, đã đẩy ra một chút khoảng cách nháy mắt, nam nhân đầu ngón tay cảm xúc tới rồi đó là nữ nhân thân thể mềm mại, lập tức liền phản ứng lại đây là Kiều Phi trò đùa dai.

Vì thế đẩy ra động tác giây tức biến thành kéo về, quán tính cho phép, Hạ Thừa Nam dứt khoát xoay người đem nàng thành thành thật thật đè ở dưới thân:

“Người lại đến gây chuyện ta?”

Nam nhân thanh âm lực cao, Kiều Phi lập tức che lại hăn miệng:

“Hu!! Nhỏ giọng điếm!”

Nàng hạ giọng: “Ta là chờ ta ba mẹ ngủ mới trộm tới, người nói nhỏ thôi, ta mẹ nếu là biết ta nửa đêm không ngủ được tới người này sẽ đánh chết ta.”

Như có như không thanh hương nhào vào hơi thở.

Nữ hài hăn là cũng là mới tắm xong, trên người tản ra nhàn nhạt tắm gội hương, như là hoa hồng vị, làm người nghe thấy mấy khẩu liền trầm mê.

Ở như vậy đen nhánh trong bóng đêm, hoa hồng hương càng hiện mê người.

Hạ Thừa Nam cố họng ám lẩn, tận lực ở nhẫn, thanh âm cũng đã không thể khống chế sa xuống dưới: “Vậy người tới làm gì.”

Kiều Phi không có nhận thấy được nam nhân biến hóa, nghiêm túc trả lời hẳn: “Ta không biết buổi tối nơi nào nói sai rồi, lại chọc tới người không cao hứng, người không nói cho ta ta ngủ không được.”

Bị hẳn đè nặng không thoải mái, Kiêu Phi thân thể giật giật: “Người trước xuống dưới được không.”

Nữ nhân mềm mại thân thể này phiên vô ý thức vắn vẹo làm Hạ Thừa Nam bỗng nhiên chi gian liền tạc.

Hẳn trầm mặc không nói, đại khái là ở cùng trong cơ thể chính mình làm cuối cùng đánh giá, không đến ba giây, trận này đánh giá liền có rồi kết quả.

Đột nhiên đem Kiêu Phi đẩy hẳn hai tay áp qua đỉnh đầu.

Sau đó không hề dự triệu, liền như vậy thô bạo trực tiếp hôn lên dưới thân nữ nhân.

“Ngô ——” Kiêu Phi bị hẳn đột nhiên tập kích hoảng sợ, ở trong bóng tối tròng lớn đôi mắt, lại kêu không ra tiếng.

Hạ Thừa Nam lần này cảm giác cùng quá vãng đều bất đồng, mang theo rất cường liệt bá chiếm dục. Kiêu Phi vẫn luôn cho rằng chính mình có thể nhẹ nhàng tránh thoát khai hẳn, nhưng hôm nay lại phát hiện ——

Hẳn thế nhưng chỉ cần một bàn tay, liền có thể đem nàng đôi tay áp gắt gao.

Kiều Phi không thể động đậy, hoảng loạn thất thố tiếp thu nam nhân bão táp dường như hôn, không rõ hảo hảo hẳn như thế nào lại động nổi lên thú. Dục. Còn không chờ chính mình nghĩ đến nguyên nhân cùng ứng đối biện pháp, thượng thân bỗng nhiên cảm thấy một trận lạnh lẽo.

“!!!”

Không biết khi nào, Hạ Thừa Nam đã giải khai Kiều Phi áo ngũ trước sở hữu nút thắt.

Kiều Phi cảm thấy hôm nay chính mình giống như khổng chế không được hẳn, tay không động đậy, lại không thể quá lớn vừa nói lời nói, nàng chỉ có thể hơi hơi ngẩng đầu lên, muốn đi dùng đầu đâm Hạ Thừa Nam, chờ mong có thể đem hẳn đâm tỉnh táo lại.

Nhưng nàng còn không có đủ đến độ cao, trước ngực đột nhiên bị một mảnh ướt nóng bao lấy, ngay sau đó, điện lưu cảm mãnh liệt dưng biến toàn thân.

Kiều Phi: “.....”

Đại não chỗ trống, người trực tiếp xui lơ đến năm yên, không có phản kháng sức lực.

Hạ Thừa Nam lúc này chui vào nàng cổ chỗ, nhiệt khí loạn dưng, nhuộm đầy dục vọng thanh âm: “Ta nhẫn người thật lâu.”

“Dừng.....” Kiều Phi cảm thấy chính mình khả năng muốn thất thủ, nhiều năm bảo thủ tư duy theo quán tính làm nàng như cũ dùng hết sở hữu khí lực đi giãy giụa.

Chính là, lập tức thân thể truyền lại ra tới sở hữu cảm thụ rồi lại là như vậy mỹ diệu, làm nàng không đành lòng, cũng không nghĩ đi cự tuyệt cùng đánh vỡ.

Giam cầm đã lâu truyền thống tín niệm cùng hiện tại nam nữ yêu nhau tốt đẹp thể nghiệm ở trong lòng rối rắm mâu thuẫn, Kiều Phi không biết nên như thế nào tuyên.

Lần trước là tín niệm thẳng, nhưng hôm nay nàng do dự.

Thiên bình qua lại dao động, kỳ thật Kiều Phi cũng tổng suy nghĩ, vì cái gì các gia trưởng sẽ đem chuyện này xem đến như vậy khẩn trương, vì cái gì nam nhân xúc động lên sẽ vô pháp khống chế, nó rốt cuộc có như thế nào ma lực ——

Có thể làm luôn luôn tự phụ tự giữ nam nhân mất đi lý trí, cũng làm chính mình giờ khắc này luân hãm mê ly.

Suy nghĩ hỗn loạn Kiều Phi từ che trời lấp đất hôn rốt cuộc tránh đến một chút không khí, như là hạ quyết tâm, một ngữ đánh vỡ kịch liệt ái muội:

“Người, người ôn nhu điểm.”

Hạ Thừa Nam hơi hơi sửng sốt.

Này bốn chữ đại biểu cái gì...

Nàng là đồng ý sao?

Kiều Phi tay cuối cùng bởi vậy được đến một tia thả lỏng, nàng dừng một chút, thu hồi bị chiết lên đỉnh đầu tay, thân mật câu lấy nam nhân cổ, khẩn trương lại chờ mong:

“Kỳ thật ta có điểm sợ, bọn họ đều nói lần đầu tiên sẽ rất đau, ta bằng hữu lần đầu tiên nói thiếu chút nữa đau đến vô pháp xuống giường, người.....”

Cô nương nhấp nhấp môi, nhỏ giọng lại nhỏ giọng: “Người nhẹ một chút, ta sợ đau.”

Mỏng manh dưới ánh trăng, Kiều Phi mí mắt nửa rữa, sắc mặt thẹn thùng, Hạ Thừa Nam xúc động giống nhanh chóng rót vào nào đó mãnh liệt chất xúc tác, phía sau lưng cứng đờ, cơ bắp nắm thật chặt.

Hắn thân thể áp xuống đi, khẽ hôn cô nương vành tai bảo đảm: “Ta sẽ không làm người đau.”

Khi nói chuyện, nhẹ nhàng rút đi nàng sở hữu.

Nhưng mà mười mấy phút sau ——

Kiều Phi cau mày thấp giọng kêu:

“A a a người tránh ra a!”

“Đau quá!”

“Từ bỏ ta từ bỏ ô ô, một chút đều không thoải mái!”

Hạ Thừa Nam bị nàng tra tấn một thân hãn, rồi lại không thể nễ hà.

Kiều Phi thân thể quá mềm, hãn diên cuồng muốn có được nàng, rồi lại sợ làm đau nàng, cho nên vẫn luôn khống chế được không cho chính mình động tác quá mức thô bạo, nhưng hãn thậm chí đều không có tiến thêm một bước động tác, chỉ là nếm thử, đối phương cũng đã thẳng hô chịu không nổi.

Sau đó liều mạng đem hãn đẩy ra, đặt khai.

>Giờ khắc này Hạ Thừa Nam cảm thấy, từ trước những cái đó cầu mà không được đều không tính là cái gì thống khổ, hiện tại loại này đến mà không được mới là nhất khổ.

Hãn sắp nghẹn diên rồi.

Kiều Phi rõ ràng là tâm lý thượng khẩn trương, rõ ràng hôn môi thời điểm cảm giác thực hảo, nhưng một khi Hạ Thừa Nam muốn tới điểm thực chất tính, nàng lập tức toàn thân cứng đờ căng thẳng, mỗi một cái lỗ chân lông đều là nhắm chặt.

Như vậy không thả lỏng, như thế nào làm.

Càng không thả lỏng, cái loại này đau đớn liền càng sẽ bị vô hạn phóng đại, làm cho nàng kháng cự, cự tuyệt.

Kiều Phi hiển nhiên không ở trạng thái, còn không có chuẩn bị sẵn sàng, có lẽ cũng là ở nhà nguyên nhân lòng có bản khoả. Hạ Thừa Nam sợ cường bách nữa đi xuống, sẽ cho nàng lần đầu tiên tạo thành bóng ma, bất đắc dĩ đành phải từ bỏ.

Dưới 0 bảy tám độ thiên, hăn lãng là đi xuống giặt sạch cái tắm nước lạnh.

Tưới diệt một thân hỏa, làm lạnh rớt, quên mất.

Lại từ buồng vệ sinh trở về thời điểm, Hạ Thừa Nam mở ra đầu giường đèn.

Kiều Phi đã mệt đến ngủ rồi, sợi tóc bọc ướt át triền trên vai, một thân trắng nõn làn da nơi chốn đều là chính mình lưu lại dấu hôn, nàng liền như vậy lãng lãng nằm ở kia, giống một bức tranh sơn dầu, an tĩnh lại mê người.

Hạ Thừa Nam chỉ nhìn thoáng qua, vừa mới tẩy tắm nước lạnh toàn uổng phí.

Hăn nhanh chóng giúp cô nương đem áo ngủ mặc tốt, che khuất dẫn hăn phạm tội thủ phạm.

Sau đó nằm xuống tới, đem đồng hồ báo thức điều tới rồi 6 giờ, muốn cho Kiều Phi trước ngủ một lát, đến lúc đó lại làm nàng trước tiên hồi chính mình phòng ngủ.

An bài hảo hết thảy, mới yên tâm ôm nàng đi vào giấc ngủ.

Không biết ngủ bao lâu, dù sao đồng hồ báo thức còn không có vang thời điểm, Hạ Thừa Nam nghe được chính mình phòng ngủ có người gõ cửa.

Tựa hồ là Hứa Tiệ Thu thanh âm:

“Thừa nam, phi phi ở người này sao?”

Hạ Thừa Nam mở mắt ra, cẩn thận xác nhận hạ thanh âm thật là Hứa Tiệp Thu sau, lập tức đi điều bên người Kiều Phi:

“...Mẹ người tìm người.”

Kiều Phi mới ngủ một hồi đã bị đánh thức, một thân rời giường khí, mơ mơ màng màng cũng không quá thanh tỉnh, hoàn toàn đã quên chính mình còn ở Hạ Thừa Nam trên giường, kéo ra chăn, thì thầm trong miệng cái gì, Hạ Thừa Nam còn không có tới kịp giữ chặt nàng, người liền như vậy nửa mở nửa khép mắt đi cửa.

Mở cửa: “Làm gì lạ mẹ, thiên cũng chưa lượng người tìm ta làm gì?”

Lại không ai đáp lại, một mảnh yên tĩnh, thật lâu không thanh âm.

Kiều Phi cảm giác được không thích hợp, miễn cưỡng mở to mắt, nhìn đến Hứa Tiệp Thu đang đứng ở chính mình trước mặt, trong tay cầm cái di động.

Kiều Phi nhìn đến chính mình tai thỏ di động xác, bỗng nhiên tựa như một đạo quang đánh xuống tới, đem nàng phách thanh tỉnh.

Ngày hôm qua ban đêm cùng Hạ Thừa Nam từng màn triền miên hình ảnh ùa vào trong óc, cùng với cuối cùng thật sự chịu không nổi cái loại này đau, đem nam nhân đẩy ra sau lo chính mình ngủ rồi.

.....

Kiều Phi hậu tri hậu giác nhớ tới hết thấy, nhưng những cái đó hiện tại đều không quan trọng. Quan trọng là nàng sau lại không hồi chính mình phòng, cho nên hiện tại nàng khẳng định là đứng ở Hạ Thừa Nam phòng ngủ cửa!

Thân mục đích thân tới trảo gian hiện trường, Kiều Phi trong lòng từng đợt lạnh cả người, sau lưng chảy ra mồ hôi lạnh.

Nàng chợt dạ nhìn Hứa Tiện Thu, “Mẹ, ta.....”

Mặc cho ngày thường lại thông minh cơ linh, lúc này nàng cũng cấp chính mình tìm không thấy một chút giải vây lý do.

Hứa Tiện Thu sắc mặt rất khó xem, đang muốn nói cái gì, Hạ Thừa Nam từ bên trong ra tới.

Hắn không yên tâm, sợ Hứa Tiện Thu muốn trách Kiều Phi, vì thế chạy nhanh khoát hảo quần áo lại đây giải thích:

“Thực xin lỗi bá mẫu, tối hôm qua ta có điểm cảm mạo, cho nên làm Kiều Phi cho ta tặng một chút dược lại đây.”

Chuẩn nhạc mẫu lạnh lùng nói: “Đưa đến hiện tại?”

“Đưa dược vẫn là tặng người a?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hảo sắc bén nhạc mẫu.

Kỳ thật loại này thời điểm càng giải thích liền càng che dấu, ngược lại không thẳng thắn thành khẩn, không đảm đương. Hạ Thừa Nam dứt khoát thừa nhận: “Xin lỗi, là ta nguyên nhân.”

Câu này nói ra tới, tức là đem sở hữu Hứa Tiện Thu nghĩ đến, không thể tưởng dược sự đều ôm thương thân.

Kiều Phi không nghĩ mục mục trách oan chính mình bạn trai, rõ ràng tối hôm qua là nàng chuẩn êm vào Hạ Thừa Nam phòng, liền tính sau lại đã xảy ra

một ít không có khống chế được sự, kia cũng không được đầy đủ là Hạ Thừa Nam một người sai.

Lại nói, bọn họ đến bây giờ mới thôi, nghiêm túc tới định nghĩa, còn xem như trong sạch hai người.

Kiều Phi nhin không được mở miệng: “Mẹ, kỳ thật.....”

Nhưng Hứa Tiện Thu cũng không giống như muốn nghe nàng giải thích, đem trong tay di động đưa cho nàng: “Bốn điểm nhiều di động liền vẫn luôn ở vang, ồn ào đến ta đều ngủ không được, đi người phòng xem mới biết được người không ở trong phòng.”

Nàng lại tức lại không có biện pháp nhìn hai người liếc mắt một cái, xoay người: “Trước nhìn xem ai tìm người như vậy cấp, sau đó đổi hảo quần áo xuống dưới, ta có việc muốn nói.”

Dừng một chút, “Cùng nhau xuống dưới.”

Nàng khẩu khí thực trịnh trọng, giống như muốn tuyên bố cái gì đại sự dường như, Kiều Phi run sợ gật đầu: “Nga.”

Sau đó đem điện thoại tiếp nhận tới, phát hiện chính mình có mau 30 cái chưa kể đó điện, gọi điện thoại tới cơ hồ tất cả đều là Nhiệt Cách đồng sự, trong đó còn có một hồi là Cao Trăn.

Không biết đã xảy ra cái gì, nàng về trước cấp vừa rồi đánh lại đây đồng sự.

Điện thoại chuyển được, đối phương khẩu khí kích động lại hưng phấn:

“Phi tỷ người như thế nào mới tiếp điện thoại!”

Kiều Phi nghe nàng khẩu khí giống như cũng ra cái gì đến không được sự, thực ngốc: “Làm sao vậy.....”

Bên kia đồng sự lớn tiếng nói: “Người ở đầu âm phát hỏa! Phát hỏa người biết không?”

Kiều Phi: “??”

“Không biết ai đem người hiện trường phát lên rồi, có cái đại V ngày hôm qua chuyển phát, trong một đêm 500 nhiều vạn cái tán, trong một đêm a!”

Kiều Phi tiếp tục: “???”

Nàng trong khoảng thời gian ngắn còn không có có thể tiếp thu lại đây cái này giống ngày cá tháng tư vui đùa tin tức, “Ta? Phát ta?”

“Người chẳng lẽ không thấy được sao? Ta đây treo, người chạy nhanh đi xem đi!”

Đồng sự quái phía trước dặn dò Kiều Phi, muốn chạy nhanh sẵn cơ hội này đem chính mình xào hồng, một giây có thể đóng gói thành nữ bản Walker, balabala nói rất nhiều, nhưng Kiều Phi một chút cũng chưa nghe đi vào.

Nàng chạy nhanh mở ra chính mình đầu âm, ngày thường nàng không thể nào chơi, ngẫu nhiên sẽ xoát xoát người khác sa điều truyện cười, nhưng trước nay không nghĩ tới chính mình sẽ bị phát đến mặt trên.

Mở ra sau, quả nhiên, trang đầu tùy tiện quét qua mấy cái chính là nàng hiện trường, hết hạn hiện tại điểm tán đã sắp đột phá sáu trăm vạn.

Đây là một cái đại V chuyển phát, Kiều Phi chạy nhanh theo đầu phát tài khoản sờ qua đi, phát hiện cư nhiên là thạch lâm! Cao Trăn bạn trai!

Cho nên đêm đó lý công nam tới trong tiệm hồng bạn gái, thuận tiện còn chụp chính mình phát lên rồi?

Hạ Thừa Nam thấy nàng vẫn luôn đang xem di động, biểu tình trở mắt không thể tưởng tượng bộ dáng, thò lại gần hỏi: “Làm sao vậy.”

Kiều Phi nhìn bình luận mãi độ dài đối chính mình thích cùng bạo đèn, đến bây giờ đều còn có điểm không quá tin tưởng:

“Ta phát hỏa?”

Hạ Thừa Nam nghe được không thể hiểu được: “Cái gì phát hỏa?”

Kiều Phi đem điện thoại đưa cho hắn: “Đấu âm a, nhất hồng video app.”

Hạ Thừa Nam rũ xuống mắt, ánh vào trong mắt chính là nhiệt bình trước mấy cái ——

【 có thể nói cho ta cái này tiểu tử ở nơi nào sao? Chân trời góc biển ta đều phải đuổi theo qua đi xem một lần nàng hiện trường! 】

【 đình ta đi lên, đây là C thành Nhiệt Cách trú cửa hàng nữ DJ, thực ngứa, mỗi ngày cộng sự Điện Âm giáo phụ Walker. 】

【 các vị, ta lại luyến ái, đi C thành vé máy bay đã lấy lòng, có cùng nhau sao? 】

【 ta hảo hận, hận nhà ta không quặng. 】

Xem xong Hạ Thừa Nam: “.....”

Một cái thanh mai trúc mã cũng đã làm hắn không xa ngàn dặm truy lại đây, không nghĩ tới trong một đêm hắn tình địch bỗng nhiên liền trải rộng cả nước.

Nhú nhú mà, nhớ tới tối hôm qua Dương Tại Vũ nói với hắn —— 【 nhân sinh nhưng có quá nhiều cũng chưa biết đâu 】

Hạ Thừa Nam bỗng nhiên liền sinh ra một loại cảm không được không xác định cảm tới.

Hắn đem APP rời khỏi, không cho Kiều Phi tiếp tục thưởng thức những cái đó fans nhắn lại, tách ra đề tài: “Trước đừng nhìn, chạy nhanh đi thay quần áo, mẹ người còn đang đợi chúng ta.”

Hắn nhắc tới, Kiều Phi nhớ tới vừa rồi Hứa Tiệp Thu khó coi sắc mặt, biết đợi lát nữa đi xuống khẳng định sẽ không nghe được cái gì dễ nghe lời nói, đặc biệt là đối Hạ Thừa Nam.

Nàng trước tiên cấp Hạ Thừa Nam đánh dự phòng châm: “Nếu là đợi lát nữa ta mẹ nói khó nghe nói, người đừng để trong lòng, nàng chính là sợ ta có hại.”

Hạ Thừa Nam thất thần, còn đang suy nghĩ Kiều Phi một đêm bạo hồng sự, tự hỏi dùng biện pháp gì mới có thể làm những cái đó nam nhân không hề đánh Kiều Phi chủ ý.

Liên thuận miệng ứng: “Đã biết.”

Hai người từng người về phòng rửa mặt xong, đổi hảo quần áo, bên ngoài đã 6 giờ rưỡi, ánh mặt trời hơi lạng.

Dưới lầu, Hứa Tiệp Thu cùng Kiều Thạch Vũ giống như nổi lên cái gì tranh chấp, đang nói cái gì, nhìn đến Kiều Phi cùng Hạ Thừa Nam xuống dưới sau lại khẩn cấp dừng.

Ngay sau đó Hứa Tiệp Thu một tiếng —— “Ta định đoạt.”

Bốn chữ phong bế Kiều Thạch Vũ sở hữu ý kiến.

Kiều Phi chậm rì rì ngồi vào cha mẹ đối diện, Hạ Thừa Nam ở bên người nàng ngồi xuống, chủ động chào hỏi: “Bá phụ bá mẫu buổi sáng tốt lành, tân niên hảo.”

Kiều Thạch Vũ thái độ nhưng thật ra còn hảo, lập tức trở về câu: “Người cũng hảo, người cũng hảo.”

Sau đó từ trong túi móc ra hai cái bao lì xì: “Cho người hai, chúc các người năm nay công tác thuận lợi, đều bình bình an an.”

Hạ Thừa Nam cũng không khách khí, nhận lấy: “Cảm ơn bá phụ.”

Kiều Phi vẫn luôn ở quan sát Hứa Tiện Thu ánh mắt, xác định chính mình có thể đi tiếp cái này bao lì xì sau, thật cẩn thận tiếp nhận tới, “Cảm ơn ba ba, cảm ơn mẹ mẹ.”

“Trước đừng tạ quá sớm.” Hứa Tiện Thu ôm ngực tư thái cao lãnh hồi lâu, rốt cuộc phát ra tiếng.

Kiều Phi thân thể cứng đờ, kéo đuôi dài âm làm nũng lên: “Mẹ.....”

Này một tiếng 【 mẹ 】 bao hàm rất nhiều ám chỉ, cùng loại “Cho ta một chút mặt mũi”, hoặc là “Cầu cầu người không cần làm khó dễ ta bạn trai, nhân gia lần đầu tiên tới.....” Từ từ.

Nhưng Hứa Tiện Thu lại một chút cũng chưa cảm kích.

Nàng mặt triều Hạ Thừa Nam, ngữ khí bình tĩnh: “Thừa nam, ta cùng lão kiều tuy rằng đối với người thực vừa lòng, gia thế của người hảo, năng lực cũng hảo, phi phi cùng người yêu đương chúng ta cũng thực yên tâm, nhưng là ——”

Kiều Thạch Vũ đột nhiên chen vào nói: “Thừa nam không phải loại người như vậy.....”

“Người đừng nói chuyện!”

Hứa Tiện Thu đánh gãy Kiêu Thạch Vũ, thậm chí còn trừng mắt nhìn hằm liếc mắt một cái, Kiêu Thạch Vũ bất đắc dĩ lui về.

Nàng tiếp tục: “Nhưng là chúng ta kiêu hứa hai nhà đều là nề nếp gia đình thực nghiêm nhân gia, ta từ nhỏ giáo dục phi phi muốn giữ mình trong sạch, nhưng ta cũng biết nữ nhi trưởng thành ta cũng quản không được nhiều như vậy, nếu các người đã có phu thê chi thật.”

Hứa Tiện Thu nói, từ sô pha hạ lấy ra một cái tiểu sách vở.

Kiều Phi tầm mắt rơi xuống trên bàn trà vở thượng, đôi mắt trừng lớn: “Mẹ người ——”

“Ta hy vọng các người lập tức kết hôn.” Hứa Tiện Thu thanh âm theo sát rơi xuống, dứt khoát, gọn gàng dứt khoát, không dung cự tuyệt: “Càng nhanh càng tốt.”

Kiều Phi: “.....”

Nào có cưỡng bách nhân gia cùng chính mình nữ nhi kết hôn, lại nói bọn họ còn không có phu thê chi thật đâu.

Kiều Phi phải bị thân mục đại niên mừng một châu này mãnh như hổ thao tác khí tự đóng.

Nàng duỗi tay đi đoạt lấy sổ hộ khẩu, tưởng chạy nhanh giấu đi, nhưng tay mới đụng tới vở, Hạ Thừa Nam cũng cơ hồ là đồng thời duỗi tay tới bắt.

Hai người trong tay cộng đồng nắm sổ hộ khẩu, hai mặt nhìn nhau.

Kiều Phi ngơ ngẩn: “Người làm gì?”

Hạ Thừa Nam hỏi lại: “Người muốn làm gì?”

Kiều Phi: “.....”

Hạ Thừa Nam đương nhiên không chịu buông tay.

Nhạc mẫu ưu tú kiến nghị với hãn mà nói tựa như một đạo đánh lui hắc ám sáng ngời ánh sáng, làm hãn trong khoảnh khắc rộng mở thông suốt, cũng hoàn toàn giải quyết vừa rồi sở hữu bản khoản.

“Không thành vấn đề.”

Hạ Thừa Nam đem hộ khẩu bốn cường ngành túm hồi chính mình trong tay, sau đó bình tĩnh uống lên nước miếng, từ từ rơi xuống một câu ——

“Ta lập tức làm bí thư đưa ta hộ khẩu vốn dĩ, ngày mai liền đi lãnh chứng.”

Kiều Phi: “???”

Các người đều điên rồi đi.....

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 46 Liều 46 Thức

Kiều Phi bị Hứa Tiện Thu cùng Hạ Thừa Nam ăn nhip với nhau sợ ngây người, nàng đại học còn không có tốt nghiệp, như thế nào có thể cứ như vậy vội vàng gả chồng? Lui một bước giăng, liền tính muốn kết, cũng không nên là như bây giờ, nói mấy câu liền đem chính mình an bài.

Một chút đều bất chính thức.

Tuy rằng nàng sớm đã nhận định Hạ Thừa Nam chính là về sau thuộc sở hữu, nhưng là nói kết liền kết thật sự quá đột nhiên.

Nàng nhất thời không quá có thể tiếp thu quyết định này, cũng may mắn thiên giúp nàng, Cục Dân Chính đều ở nghỉ, liền tính Hạ Thừa Nam muốn lập tức cùng nàng đi lãnh chứng, bất đắc dĩ cũng lãnh không đến.

Nhưng nam nhân một chút đều không nhụt chí: “Vậy chờ người nghỉ đồng phóng xong tới C thành, tới liền đi lãnh.”

Hứa Tiện Thu: “Ta đồng ý.”

Kiều Thạch Vũ: “..... Ta, ta tùy tiện.”

Kiều Phi nhìn nhất trí lập trường ba người, lắc đầu: “Các người là đều điên rồi sao?”

Nàng vô ngữ đứng dậy lâu hai, Hạ Thừa Nam đi theo đuổi theo đi, đóng lại cửa phòng, liền thấy nàng hừ hừ một tiếng: “Người đừng đắc ý, ta cũng không tin tất cả mọi người giúp đỡ người.”

Nói, cấp Hạ Kiêu Quần bát cái điện thoại.

Điện thoại chuyển được, cô nương trước cấp lão gia tử đã bái năm, miệng nàng ngọt, hai ba câu nói liền đem đối phương hống đến hết sức vui mừng, thẳng khen nàng ngoan.

Thấy không khí ấp ủ tới rồi, Kiều Phi lập tức thay đổi cái ngữ khí cùng Hạ Kiêu Quần cáo trạng:

“Quần thúc, Hạ Thừa Nam khi dễ ta.”

Hạ Kiêu Quần vừa nghe, không thua gì mặt rỗng tức giận: “Hắn dám!”

Hai chữ nện xuống tới, Kiều Phi đặc ý cùng Hạ Thừa Nam sử cái 【 xem đi, ta có người chống lưng 】 ánh mắt.

Hạ Thừa Nam lại không chút hoang mang, thậm chí khóe miệng còn dặt một mặt cười.

Kia đầu, lão gia tử truy vấn: “Hỗn Cầu như thế nào người?!”

Kiều Phi anh anh anh làm nũng: “Hắn sáng sớm lên liền nói muốn cùng ta đi lãnh chứng, người nói hắn có phải hay không điên rồi, ta còn không có tốt nghiệp đâu.”

Điện thoại kia đầu, lão gia tử trầm mặc.

“...?” Kiều Phi uy hai tiếng, “Quần thúc? Quần thúc, người đang nghe sao?”

Hạ Kiêu Quần dừng một chút, vững vàng thanh âm nói: “Người đem điện thoại cấp cái kia Hỗn Cầu, ta tới nói hắn.”

Kiều Phi: “Úc!”

Sau đó kiêu ngạo lại thực hiện được đem điện thoại đưa cho Hạ Thừa Nam, mắt đui chon chon, ám chỉ —— 【 chịu chết đi! 】

Hạ Thừa Nam gợn sóng bất kinh đem điện thoại tiếp nhận đi —— ấ loa.

Sau đó, liền như vậy đem điện thoại đặt ở hai người trung gian.

Hắn cười trung mang theo nào đó chắc chắn: “Uy.”

Ngay sau đó Kiều Phi liền nghe được kinh thiên động địa một tiếng ——
“Làm tốt lắm a nhi tử!!!!!!”

“???”

Hạ Kiều Quần thanh như chuông lớn, cách di động Kiều Phi đều có thể cảm ứng được hẳn mặt mày hồng hào hưng phấn bộ dáng:

“Người nếu là chủ động một chút ta đã bế lên tôn tử, bất quá hiện tại thông suốt cũng không muộn, không cần túng! Không phải sợ! Ta toàn lực duy trì người đem phi phi chạy nhanh cưới trở về!”

Hạ Thừa Nam đậy mắt hàm chứa ý vị không rõ cười, lên tiếng cúp điện thoại.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, Kiều Phi thực thất bại, thật lâu không nghĩ ra, âm thầm nói thầm:

“Như thế nào đều duy trì chúng ta kết hôn a.”

Hạ Thừa Nam dựa qua đi, mặt chống nàng, môi răng cơ hồ dán ở bên nhau, trầm thấp thanh âm bạn nhiệt khí ủa vào nàng hô hấp:

“Người chẳng lẽ không nghĩ gả cho ta?”

Kiều Phi bị liêu đến gương mặt đỏ lên, cố ý đăm hẳn cái trán: “Nhẫn đều không có, ai nguyện ý gả cho người.”

Hạ Thừa Nam bên môi nhẹ nhàng giơ giơ lên, “Có nhẫn liền chịu gả cho?”

Kiều Phi còn không có trả lời, Hứa Tiện Thu đột nhiên ở dưới lầu kêu:

“Còn ở mặt trên làm gì đâu, mau xuống dưới, muốn đi tế tổ.”

Đề tài bị bắt bỏ dở.

Cô nương sửa sửa tóc, xoay người hướng dưới lầu đi, khóe miệng nhấp cười: “Lại nói.”

Giống như có thể đọc hiểu nàng tâm tư dường như, Hạ Thừa Nam không lại truy vấn, cũng cười theo sau.

-

Người một nhà xuất phát đến trên núi mộ mộ viên.

Đây là A thành phong tục, mỗi phùng tân niên, liền phải đi kỷ niệm tổ tiên.

Tới rồi mộ viên, đình hảo xe, Kiêu Phi đi mua một ít hương nến giấy vàng linh tinh tế điện đồ dùng, bốn người chậm rãi bò lên trên sơn, đi vào ở vào sườn núi chỗ Kiêu Phi ông ngoại bà ngoại mộ trước.

Điểm thượng ngọn nến, dâng lên tiểu hoa vòng, dọn xong đồ ăn.

Kiều Thạch Vũ cùng Hứa Tiện Thu trước khải mấy cái đầu, Hứa Tiện Thu đối với phụ mẫu của chính mình nói chút lời nói, Hạ Thừa Nam nghe được trong đó một câu là:

“Ta hôm nay mang phi phi bạn trai tới xem ngài, bọn họ muốn kết hôn, ngài nhiều phù hộ này hai hài tử, bình bình an an, hảo hảo quá cả đời.”

Lời nói chân thành tha thiết thành khẩn, tẫn hiện thiên hạ cha mẹ khổ tâm.

Đến phiên Kiêu Phi cùng Hạ Thừa Nam thời điểm, Hạ Thừa Nam lễ phép quỳ lạy, Kiêu Phi ở hăn bên cạnh, nhắm mắt lại chấp tay trước ngực, ở

trong lòng phúc ngữ:

“Ông ngoại, người nếu là đồng ý chúng ta kết hôn liền cho ta thác giãc mộng nha!”

“Bất quá người nếu là không đồng ý nói cũng đừng nói cho ta.”

“Dù sao ta chỉ thích hăn một người, cũng chỉ nguyện ý gả cho hăn.”

“Hắc hắc.”

Hạ Thừa Nam thấy nàng tế bái khi vẫn luôn lẫm bẫm, xuống núi khi hỏi: “Người vừa rồi lẫm nhẫm lẫm nhẫm nói cái gì đâu.”

Kiều Phi chớp chớp mắt: “Ta cùng ông ngoại nói, nếu về sau người đối ta không tốt, khiến cho hăn mỗi đêm đều tới tìm người nói chuyện phiếm.”

“.....”

Cô nương nửa thật nửa giả đe dọa biểu tình làm Hạ Thừa Nam dừng một chút, cười.

Hăn cánh tay đáp đến Kiêu Phi trên vai, đem người kéo đến trong lòng ngực, môi đối với nàng lỗ tai: “Vậy người ông ngoại khả năng vĩnh viễn cũng chưa cơ hội tới cùng ta nói chuyện phiếm.”

“Lão nhân gia sẽ tịch mịch, hoặc là tới tìm người nói chuyện phiếm đi?”

Kiều Phi cố bị hăn lời nói mang ra nhiệt khí làm cho có chút ngứa, cười đi trốn. Lúc này một đôi tình lữ từ bọn họ bên người trải qua, nam nhân công nữ nhân, hình ảnh thực ấm áp.

Kiều Phi lập tức liền thật danh hâm mộ, kéo Hạ Thừa Nam tay:

“Heo heo.”

Hạ Thừa Nam quay đầu xem nàng.

Cô nương tay một lóng tay, chỉ hướng đã đi ra mười mấy mét tình lữ:

“Ta cũng muốn.”

Hạ Thừa Nam nhìn liền ở phía trước Hứa Tiện Thu, do dự hạ: “Không hảo đi, đợi lát nữa mẹ ngươi có thể hay không cảm thấy chúng ta không đủ trang trọng.”

“Ngươi tối hôm qua cái kia cái kia thời điểm như thế nào không nói chính mình không trang trọng đâu?”

“.....”

Hạ Thừa Nam làm bộ làm tịch Phi Một biện pháp, đi đến phía trước, hơi hơi khom lưng: “Đi lên.”

Kiều Phi cảm thấy mỹ mãn bò đến hấn dày rộng trên lưng, tay chặt chẽ ôm hấn, cảm thụ hấn thân thể độ ấm, hạnh phúc cảm tàn sát bữa bãi toàn thân.

Nàng trộm ở Hạ Thừa Nam gương mặt hôn hạ: “Khen thưởng ngươi.”

Không biết có phải hay không cảm giác được cái gì, phía trước Hứa Tiện Thu bỗng nhiên xoay người.

Kiều Phi ngoài miệng nói không sợ, mà khi nhìn đến thân mục sắc bén ánh mắt sau, lập tức nhảy xuống, thu hồi vui cười.

Mãn cho rằng thân mục lại muốn nói nơi công cộng chú ý chính mình ngôn hành cử chỉ linh tinh nghiêm túc nói, nhưng Hứa Tiện Thu lại chỉ là nhìn thoáng qua liền xoay thân, nhàn nhạt nói:

“Xuống núi lộ hoạt, thừa nam ngươi xem điểm phi phi, đừng ngã.”

Hai người cho nhau trao đổi cái ánh mắt, minh bạch cái này 【 nhìn 】 , kỳ thật chính là cam chịu 【 công 】 ý tứ.

Thân mục cho phép, Kiều Phi lập tức rộng mở chơi, vui mừng bò đến Hạ Thừa Nam trên lưng.

Nàng nao loạn một đường, hẳn cũng bồi nao loạn một đường. Hai cái lão xem ở trong mắt, trên mặt cũng đều ngậm đầy ý cười.

Về đến nhà sau, đơn giản ăn một đống cơm trưa, Hạ Thừa Nam liền đứng dậy cáo biệt.

“Trong tay còn có việc, ta phải rời khỏi đi xử lý một chút.”

Kiều Phi trở tay không kịp: “Như thế nào như vậy đột nhiên?”

Hỏi xong lại cảm thấy chính mình vấn đề dư thừa, Hạ Thừa Nam là cái gì thân phận người, hẳn trong thế giới một năm 365 thiên cơ hồ đều không có cố định kỳ nghỉ, mở to mắt chính là công tác.

Cho nên có thể ở tối hôm qua cùng hôm nay từ bỏ bồi Hạ Kiều Quần thời gian bay đến A thành tới bồi chính mình, cũng đã là thực không dễ dàng sự.

Kiều Phi tuy rằng có điểm thất vọng, nhưng vẫn là lưu luyến không rời gật đầu: “Hảo đi.....”

Ai làm nàng tuyển hẳn, tuyển liền phải lý giải cùng thấy đủ.

Hạ Thừa Nam sờ sờ nàng đầu, ý vị thâm trường nói câu: “Ngoan, thực mau liền thấy.”

Kiều Phi nghĩ thầm, lại mau cũng muốn tết Nguyên Tiêu sau, tiếp cận nửa tháng.

Thật dài a...

Bẹp miệng, nỗ lực làm ra một bộ không sao cả bộ dáng: “Đã biết.”

Sau đó trở mắt nhìn Kiều Thạch Vũ đưa Hạ Thừa Nam tới cửa, triều nàng cùng Hứa Tiệp Thu nói: “Ta đưa một chút thừa nam, các người trở về đi, bên ngoài lạnh lẽo.”

Vì thế đại niên mừng một buổi chiều, bạn trai đi rồi, Kiều Thạch Vũ cũng nói muốn đi vì ngày hôm sau siêu thị khai trương làm chuẩn bị, không ở nhà, ngay cả Hứa Tiệp Thu cũng đi xuyên hàng xóm đi.

Trong nhà liền thừa Kiều Phi một cái, nhàm chán lại cô đơn.

Vốn dĩ phía trước hẹn tiểu đồng bọn đi xem hôm nay chiếu phim phim Tết, cũng không biết vì cái gì, Hạ Thừa Nam đi rồi, nàng trong lòng vắng vẻ, cái gì đều không nghĩ làm.

Ở nhà coi trọng bá Tết âm lịch tiệc tối, thất thần, lúc này di động vang, là Dương Tại Vũ cho nàng đánh điện thoại:

“Ngày mai buổi chiều khoan thai tổ cụng, làm ta kêu người cùng đi ăn cơm.”

Dương Tại Vũ trong miệng khoan thai kêu Diêu san san, là bọn họ từ nhỏ bạn chơi cùng, phía trước cũng ở tại cái này biệt thự trong tiểu khu, sau lại nhà nàng sinh ý càng làm càng tốt, liền dọn ly nơi này, hiện tại là A thành tương đối nổi danh danh viện tiểu thư.

Nhưng nàng cùng Kiều Phi sau khi lớn lên nhưng vẫn không lớn đối phó, đảo không phải Kiều Phi nguyên nhân, mà là Diêu khoan thai luôn thích cố ý vô tình lấy chính mình cùng Kiều Phi đối lập, đặc biệt là Kiều gia năm trước lâm vào khốn cảnh xuống dốc không phanh sau, Kiều Phi nghe nói không ít nàng ở sau lưng chế nhạo chính mình nói.

“Nàng mời ta ăn cái gì cơm?” Kiều Phi nhú mày chơi móng tay: “Không đi, không rảnh.”

Dương Tại Vũ biết nàng tính tình, liền không cưỡng cầu, tùy tiện hàn huyên vài câu liền treo điện thoại.

Điều khoan thai xuất hiện quấy rầy Kiều Phi tâm tình, liên quan TV thanh cũng ồn ào lên, Kiều Phi dứt khoát đóng TV.

Nhớ tới chính mình ở đấu âm tiêu hồng sự, nàng mở ra di động, muốn nhìn một chút chính mình hiện tại có bao nhiêu điểm tán.

Điểm đi vào tìm được chính mình video, Kiều Phi kinh ngạc phát hiện điểm tán lượng đã đột phá 1000 vạn...!

Cái này tốc độ quá kinh người, nàng chơi cái này APP thật lâu, có thể đột phá ngàn vạn video thật sự rất ít, hơn nữa đại bộ phận đều là ký công ty, nàng như vậy một cái không hề danh khí tổ người thế nhưng bằng một cái đánh đĩa hiện trường video một đêm bạo hỏa.

Thường thường như vậy bạo hồng sau lưng đều sẽ đi theo đồng dạng bạo hắc.

Quả nhiên, Kiều Phi click mở bình luận, cùng sáng nay đối lập, này sẽ bình luận khu rõ ràng trình hai cực phân hoá bày ra ra tới.

Một phương là thích Kiều Phi, bình luận đều phi thường tích cực, biến đổi đa dạng khen nàng xinh đẹp, khen nàng hăng hái.

Mà một bên khác, còn lại là các loại khoác “Đồng học” “Bằng hữu” chờ cảm kích nhân thân phân tin nóng, tỷ như ——

【 học viện Âm Nhạc học sinh, sau lưng có người, các người hiểu. 】

【 ta nghe nàng đồng học nói nàng trước kia tùy tùy tiện tiện một cái bao đều là mấy chục vạn, sau lại không biết có phải hay không bị quăng, nghèo một đoạn nhật tử, hiện tại lại bay lên tới. 】

【 đừng lộn, nhân gia kim chủ là C thành đại lão, một giây xuyên qua vòng tuyến tới tra người gia môn tên cửa hiệu. 】

【 quý vòng thật loạn. 】

Đều ở loạn xả cái gì mấy cái đâu?

Nói nàng sau lưng có kim chủ còn chưa tính, nhưng phía trước chính mình chính là chính tông đại tiểu thư, bối bao đều là trong nhà cho nàng mua, thanh thanh bạch bạch, như thế nào truyền đến cùng nàng vẫn luôn là dựa nam nhân dường như.

Cùng loại như vậy nói hươu nói vượn bình luận càng ngày càng nhiều, buổi tối Hứa Tiện Thu trở về thời điểm, nhìn đến Kiều Phi đối với di động thực tức giận bộ dáng, đi lên hỏi nguyên do sau, lại một chút cũng chưa để ý.

Còn thực bình tĩnh an ủi nàng:

“Thế giới này nhất không thiếu chính là lật ngược phải trái e sợ cho thiên hạ không loạn người, người biết chính mình cũng không có làm là đến nơi, hà tất cùng một đám không quen biết người trí khí, nói nữa.”

Hứa Tiện Thu sờ sờ nữ nhi đầu tóc: “Thực mau bọn họ liền sẽ biết chính mình lên tiếng có bao nhiêu vô tri.”

Kiều Phi không rõ nguyên do: “Vì cái gì a?”

>Hứa Tiện Thu không có thâm nói, chỉ là đạm đạm cười: “Đi ngủ sớm một chút, ngày mai nhà chúng ta siêu thị một lần nữa khai trương, người muốn trang điểm xinh đẹp đi tham gia.”

Kiều Phi sau khi nghe được trong mắt hiện lên một tia mất mát.

Đây cũng là nàng sau khi trở về vẫn luôn trốn tránh đề tài, cũng cũng không dám ở cha mẹ trước mặt nhắc tới, sợ xúc động bọn họ thương tâm

chỗ. Rốt cuộc kinh doanh như vậy nhiều năm tâm huyết qua tay người khác, trong lòng khẳng định sẽ khó chịu.

Nàng chớp nháy nói: “Đều bị thu mua, cùng chúng ta Kiều gia còn có cái gì quan hệ.....”

Hứa Tiệp Thu: “Là không quan hệ, nhưng người ba vẫn là phó giám đốc, người xem hăn, vội đến bây giờ còn không có trở về, người coi như duy trì người ba công tác, ngày mai cũng đến đi một chút, ân?”

Kiều Phi vừa thấy, đều buổi tối 10 giờ, phụ thân thực sự cũng vất vả.

Nàng thở dài, gật gật đầu: “Hảo đi.”

Vì thế sớm trở lại lầu hai phòng ngủ, sắp ngủ trước cấp Hạ Thừa Nam đánh một chiếc điện thoại, không người tiếp. Suy đoán hăn khả năng còn ở vội, vì thế đã phát một cái ngủ ngon WeChat sau liền sớm đi vào giấc ngủ.

-

Ngày hôm sau, ngày lành tháng tốt, đại niên sơ nhị.

Toàn A thành dân chúng đều biết nguyên lai Xảo Gia Nhạc siêu thị sẽ ở hôm nay một lần nữa khai trương, chỉ là Xảo Gia Nhạc vẫn luôn đều bảo trì thực thần bí, thương trường ngoại cự phúc chiêu bài vẫn luôn đều dùng màn sân khấu che, thị dân nhóm cũng không biết tên Xảo Gia Nhạc sẽ gọi là gì z tuy rằng trên phố có nghe đồn là C thành đầu tư đại lão Hạ thị thu mua, nhưng không đến cuối cùng vạch trần thời điểm, ai cũng không biết.

Cho nên buổi sáng 9 giờ, Xảo Gia Nhạc siêu thị ngoài cửa đã vây đầy tới đã thấy ra nghiệp nghi thức thị dân.

Kiều Phi cũng tới, tối hôm qua Kiều Thạch Vũ cả đêm không trở về, nghe nói là vội khai trương diễn lễ sự, cho nên nàng cũng tưởng cho người ta đến

trung niên còn như vậy nỗ lực ba ba căng giữ thể diện.

Xảo Gia Nhạc ban đầu ở A thành chính là rất có danh đại siêu thị, đơn thể quảng trường hình thức, toàn lầu cộng tầng năm. Nhưng lần này một lần nữa chỉnh đốn và cải cách sau, đem nguyên lai đệ tứ, tầng năm gia cụ khu toàn bộ hủy bỏ, đổi thành bắt kịp thời đại rạp chiếu phim, KTV cùng ăn uống.

Trải qua một lần nữa chiêm thương, bốn, tầng năm nhập trú tân thương gia, rót vào mới mẻ máu, cũng hấp dẫn rất nhiều người trẻ tuổi chú ý, kéo chỉnh thể tiêu phí lực.

Kiều Phi đứng ở cửa siêu thị, cùng sở hữu bình thường thị dân dường như, nhìn kia khối bị màn sân khấu che khuất cự phúc chiêm bài, ẩn ẩn tò mò, các nàng Kiều gia tâm huyết, đợi lát nữa sẽ bị quan thượng cái gì tân tên.

Siêu thị định ở buổi sáng 10 giờ bóc bài, nghi thức lúc sau liền chính thức buôn bán.

Cửa siêu thị dựng sân khấu thượng, mời đến các diễn viên đang ở ra sức biểu diễn, Kiều Phi chờ đến nhàm chán, từ đi ngang qua lão gia gia trong tay mua một chuỗi đường hồ lô, xé đánh tráo trang sau, nàng cắn một ngụm đến trong miệng, nhìn thời gian, 9 giờ 55, mau đến thời gian.

Quả nhiên, cách đó không xa, nàng thấy được phụ thân Kiều Thạch Vũ thân ảnh.

Hắn hiện tại là tân siêu thị mời quản lý giám đốc, cho nên như vậy nhật tử, vẫn là bạn trước bạn sau.

Một đoạn nhiệt vũ sau, người chủ trì rốt cuộc lên đài mở màn, náo nhiệt hàn huyền một lát, thỉnh thượng Kiều Thạch Vũ.

Kiều Thạch Vũ làm nguyên siêu thị chủ nhân, lại là tân siêu thị quản lý giả, thân phận đặc thù, ở mặt trên nói vài câu cảm khái nói sau, đại khái là tình cảm thêm phân, phía dưới thị dân đều ở võ tay.

Kiều Thạch Vũ cảm tạ, nhìn thời gian, rốt cuộc nói ra tổng kết trần từ:

“Hy vọng sau này, đại gia có thể giống duy trì quá khứ Xảo Gia Nhạc giống nhau, duy trì chúng ta ——”

Hắn giơ tay, biểu tình kích động, triều phía bên phải cự phúc chiêu bài chỗ chỉ đi: “HEROOM!”

Kiều Phi chính căn đường cầu, nghe được chính mình ba ba lời nói sau, nhắm mắt động tác dừng lại, nửa cái đường cầu từ trong miệng rút ra tới.

Vài giây, nàng cũng không dám tin tưởng chính mình lỗ tai, nhưng đôi mắt đã theo bản năng triều hắn chỉ phương hướng xem qua đi.

Cách đó không xa, màn sân khấu chậm rãi kéo ra, thật lớn chiêu bài thượng, từ hạ mà thượng, dần dần có thể nhìn đến HEROOM chữ.

Cùng ở C thành, ở khác thành thị sở hữu HEROOM giống nhau.

Kiều Phi giống như sẽ không động dưởng như, ngốc ngốc nhìn này một hàng chữ cái, đại não trong nháy mắt dừng quá rất nhiều tin tức, lại đều là vôi vàng, không đầu không tự, trống rỗng.

Liên ở đại gia tất cả đều thấy được HEROOM chữ sau, quần chúng nhóm sôi nổi bắt đầu nhiệt liệt vỗ tay, một bộ 【 người xem đi ta liền nói là Hạ gia khai lại đây người còn không tin 】 kiêu ngạo bộ dáng.

Lúc này bỗng nhiên có người chỉ vào thẻ bài kêu: “Ai? Phía trước giống như còn có cái tự?”

Kiều Phi đại não là mờ mịt, sở hữu động tác đều là bị người chung quanh đi theo kéo.

Nàng cũng đi theo đám đông một lần nữa nhìn về phía tự bài chỗ.

Màn sân khấu còn có một góc không có xóc lên, nàng nhìn chăm chăm nơi đó, không biết như thế nào, trực giác nơi đó còn có nội dung.

Quả nhiên, hai giây sau, màn sân khấu liền mạch lưu loát rơi xuống, ánh vào đại gia mi mắt tự bài nhiều một chữ cái.

【Q】

Liên ở bên nhau chính là ——

【Q.HEROOM】

Ở đây mọi người sửng sốt một giây, ngay sau đó phát ra nhiệt liệt tiếng kinh hô, tất cả mọi người đều cho rằng cái này tiền tố ý nghĩa là kính chào siêu thị đời trước Xảo Gia Nhạc, cho nên mới sẽ bỏ thêm một cái Q.

Đại gia sôi nổi đang nói, này khẳng định là vị kia mặt lạnh vô tình C thành đầu tư đại lão đánh tình cảm bài, lần đầu đặt chân A thành, biết Xảo Gia Nhạc là A thành thị dân tâm nhãn hiệu lâu đời tử, cho nên như vậy một xào, đã trấn an người tiêu thụ tình cảm, cũng cấp chính mình thụ một cái tốt đẹp thân dân hình tượng.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả Kiều Phi cũng là như vậy tưởng.

Nàng đang xem đến HEROOM ra tới kia một khắc, khó có thể tin hai mắt của mình, nhưng Hạ Thừa Nam có tâm giấu nàng, nàng không biết cũng bình thường.

Nhưng mặt sau ra tới Q liền quá ngoài ý muốn, này một cái thêm ở phía trước chữ cái bao hàm nam nhân nhiều ít sủng ái, Kiều Phi thập phần rõ

ràng.

Nàng sủy vừa mừng vừa sợ phức tạp cảm xúc cấp Hạ Thừa Nam gọi điện thoại, đối phương tiếp lên, không chờ nàng mở miệng liền trước đăm cười hỏi:

“Vui về sao?”

Kiều Phi nói năng lộn xộn, mũi hơi toan: “Người chừng nào thì —— người cùng ta ba cùng nhau, các người... Các người hai cái quá xấu rồi!”

Hạ Thừa Nam liền ở siêu thị lầu bốn cửa sổ sát đất chỗ xuống phía dưới xem, nhìn đến nữ hài ngây ngốc đứng ở đám người phía sau, trong tay cầm một chuỗi đường hồ lô ngốc ngốc phát ngốc bộ dáng.

Hắn khóe miệng khê nhếch: “Biết tên này ý nghĩa sao?”

Kiều Phi nghĩ nghĩ: “Có phải hay không ta trước kia lão cùng người nói, nhà ta siêu thị không hề họ Kiều, trong lòng không vui... Cho nên người tưởng hống ta cao hứng.....”

Hạ Thừa Nam không tỏ ý kiến: “Này tính một nguyên nhân, nhưng còn có.”

“Còn có?”

Kiều Phi dừng một chút, bỗng nhiên phản ứng lại đây cái gì, bốn phía đi tìm: “Người ở đâu? Người căn bản không đi đúng hay không?”

Nam nhân khê cười một tiếng: “Người ngẩng đầu.”

Kiều Phi ngơ ngẩn, tâm hữu linh tê nghĩ tới một chỗ.

Xảo Gia Nhạc nàng so bất luận kẻ nào đều thực, biết này đồng lâu thể ở lầu bốn có rất lớn một phiến cửa sổ sát đất.

Nàng lập tức ngẩng đầu triều nơi đó nhìn lại.

Quả nhiên, nơi đó đứng quen thuộc nam nhân thân ảnh, xa xa mà, tuy rằng thấy không rõ trên mặt hẳn biểu tình, lại vẫn như cũ có thể cảm nhận được hẳn trên người tràn đầy tràn ra sủng ái.

Lúc này siêu thị đã chính thức khai trương, rất nhiều khách nhân đều dũng đi vào, chung quanh chen chúc náo nhiệt, nàng ở như vậy bầu không khí hạ cùng chính mình yêu sâu sắc nam nhân xa xa tương vọng, cảm giác đặc biệt an ổn.

Nàng ngọt ngào mím môi, triều điện thoại kia đầu nam nhân nói: “Chờ ta.”

“Chờ người.”

Kiều Phi nhanh chóng xuyên qua đám người, tìm được quen thuộc thang máy, ở đóng cửa cuối cùng một khắc chen vào đi.

Thang máy chen đầy, Kiều Phi đứng ở đằng trước, cũng không thấy phía sau người, không nghĩ tới bên trong đứng Diêu khoan thai cùng nàng một đám bằng hữu, Dương Tại Vũ cũng ở đây.

“Phi Bảo?”

Diêu khoan thai nhìn đến Kiều Phi thực ngạc nhiên.

Nói đúng ra, nàng ánh mắt đầu tiên trước nhìn đến chính là Kiều Phi trong tay xách cái kia quý hiếm cá sấu bao da, nàng lấy rất nhiều quan hệ đều mua không được.

Cẩn thận phân rõ hạ, không giống giả.

“Nga, người a.” Kiều Phi lười nhác liếc mắt.

Này phó tùy ý làn điệu làm Diêu khoan thai đáy mắt khẽ nhúc nhích, không quá sáng.

Nàng nghe nói Kiều gia phục khởi tin tức, nhưng vẫn luôn không để ở trong lòng, đều biết Xảo Gia Nhạc là bị thu mua, phong cảnh sớm đã không bằng từ trước, Kiều Thạch Vũ tuy rằng còn ở tọa trấn, bất quá là cái mời quản lý giả thôi.

Từ trước Kiều Phi nơi chốn có thể đè nặng nàng, hiện tại thật vất vả chính mình trở thành A thành danh viện đứng đầu, trở thành rất nhiều gia đình bình dân truy phủng quý liếm đại tỷ, đột nhiên, Kiều Phi lại đã trở lại.

Còn công chính mình đều mua không được bao.

Diêu khoan thai tuy rằng trong lòng không thoải mái, trên mặt lại không hiển lộ ra tới, hỏi: “Ngày hôm qua làm ở vũ ca cho người gọi điện thoại ra tới ăn cơm, người như thế nào không tới a?”

Kiều Phi nhìn đến thang máy, lâu bốn đã bị bọn họ ấn, vì thế thu hồi tầm mắt, nhàn nhạt trở về câu: “Ta có việc.”

Thái độ tương đương lãnh đạm, giống như khinh thường cùng Diêu khoan thai nói chuyện dường như.

Diêu khoan thai tùy tùng A sẽ xem mặt đoán ý, lập tức cười nói: “Là tới xem nhà người siêu thị khai trương sao? Nga không đúng, hiện tại không phải nhà người siêu thị đâu.”

Tùy tùng B cũng đi theo lấy lòng nói: “Người biết cái gì, Phi Bảo hiện tại là đại nhân vật, các người không thấy đấu âm sao? Người nổi tiếng trên internet đâu.”

Diêu khoan thai không nhịn xuống phụng cười ra tới.

Người nổi tiếng trên internet ở các nàng cái này trong vòng, cùng loại thấp nhất cấp gà, dựa bán mặt kiếm tiền. Lấy người nổi tiếng trên internet phóng tới Kiều Phi trên người, là lớn nhất châm chọc.

Này vài người châm chọc mĩa mai làm Dương Tại Vũ thực không cao hứng, hần âm thanh lạnh lùng nói: “Đều là cùng nhau lớn lên, làm sao nói chuyện? Còn có thể hay không nói, sẽ không nói liền lẫn.”

Tùy tùng A trào hần: “Ở vũ ca, người tỉnh tỉnh đi. Nhân gia hiện tại sau lưng có người, đừng hạt bức bức sung đầu to, nhân gia lại không lãnh người tỉnh.”

Dương Tại Vũ khó thở, “Người ——”

Kiều Phi lại ngăn lại Dương Tại Vũ, lắc lắc đầu, ám chỉ hần không cần vì chính mình động khí.

Nàng giống như cái gì cũng chưa nghe được dường như, trên mặt một chút cảm xúc đều không có.

Không tức giận, cũng bất động giận.

Bởi vì nàng phát hiện Điều khoan thai này đàn nữ nhân, liền bỏ nhào âm mặt trên những cái đó tránh ở máy tính sau lưng bàn phím hiệp giống nhau, ham thích nghe nhằm đồn bậy, nơi chốn bày ra chính mình vô tri cùng ngu xuẩn.

Nàng nhớ kỹ Hứa Tiện Thu nói, mới sẽ không đem thời gian lãng phí tại đây nhóm người trên người.

Nàng hiện tại có càng chuyện quan trọng.

Gặp không chờ nổi, muốn đi gặp chính mình muốn gặp người.

Mặt khác, tùy tiện đi.

Lầu bốn cửa thang máy khai, nàng trước bước ra đi, Diêu khoan thai theo sát ra tới, lôi kéo nàng:

“Phi Bảo, người đừng nghe tiểu tuyết các nàng, các nàng chính là chỉ đùa một chút, người nếu đều đến lầu bốn tới, ăn cơm vẫn là ca hát, ta thỉnh.”

Kiều Phi buồn cười chuyển qua đi xem nàng, phẩm này ý vị sâu xa hai chữ: “Người thỉnh?”

Kêu tiểu tuyết tùy tùng lúc này nhảy ra: “Người còn không biết đi? Đây toàn bộ một tầng lầu sở hữu cửa hàng đều là khoan thai đại lý, chỉ là kia gia KTV, mỗi ngày buôn bán ngạch đều là bảy vị số! Liền tính người ba nhìn đến nàng cũng phải chủ động lên tiếng kêu gọi đâu.”

Diêu khoan thai xoay người đánh gãy nàng, cười như không cười: “Nha, người nói này đó làm gì, chẳng lẽ Phi Bảo tiêu phí không dậy nổi sao.”

Ngụ ý, lại đem trên mạng truyền nàng có kim chủ sự phúng một lần.

Kiều Phi nguyên bản thật sự không nghĩ cùng các nàng vô nghĩa, nàng sốt ruột muốn đi gặp chính mình ái người, nhưng mấy người phụ nhân người một câu ta một câu đao quang kiếm ảnh đổ chính mình, nàng nhẫn nhịn, đang muốn phát tác, đối diện bỗng nhiên truyền đến quen thuộc thanh âm.

“Như thế nào còn không qua tới?”

Hạ Thừa Nam không biết khi nào xuất hiện ở các nàng trước mặt, hẩn thần sắc nhàn nhạt, bên cạnh đứng Dương Tại Vũ.

Dương Tại Vũ cùng Kiêu Phi đệ cái ánh mắt, hết thảy đều ở không nói gì —— 【 ta báo tin! 】

Diêu khoan thai nghe được sau lưng có người nói chuyện, chuyển qua tới vừa thấy, phát hiện thế nhưng là thu mua phương đầu tư đại lão Hạ Thừa

Nam, trố mắt:

“...Hạ tổng?”

Phía trước vì tranh đến lúc này đây tầng kinh doanh quyền, Diêu khoan thai cùng Diêu phụ đã từng tự mình đi quá một lần C thành, phí thật lớn sức lực thấy Hạ Thừa Nam một mặt, thật vất vả bắt lấy hợp tác.

Cho nên Diêu khoan thai nhìn thấy Hạ Thừa Nam là kích động, ý thức được này lại là một cái ở trước mặt mọi người tuyệt hảo khoe ra cơ hội, nàng lập tức duỗi tay: “Đã lâu không thấy, ngài hôm nay cũng lại đây tham gia khai trương sao.”

Hạ Thừa Nam lại giống như không thấy được tay nàng dường như, lướt qua nàng, tầm mắt lạc hướng phía sau Kiều Phi trên người, lãnh lãnh đậm đậm:

“Ta tới bồi vị hôn thê ăn tết.”

“Chưa lập gia đình...” Diêu khoan thai lẩm bẫm dừng lại, tiếp theo nhìn đến Hạ Thừa Nam triều nàng phía sau vẫy vẫy tay:

“Lại đây, ta chờ người đã nửa ngày.”

Diêu khoan thai: “...?”

Nàng tức khắc phản ứng lại đây cái gì, không thể tưởng tượng quay đầu lại, hy vọng chính mình suy nghĩ nhiều, tưởng sai rồi, nhưng ——

Nàng thất vọng rồi, cái kia vị hôn thê, thật là Kiều Phi.

Kiều Phi xách theo trăm vạn danh bao chậm rì rì đi đến Hạ Thừa Nam trước mặt, Hạ Thừa Nam đỡ nàng vai xoay người đi, chim nhỏ nép vào người thân mật. Hai người đối thoại thanh không lớn không nhỏ, lại đều có thể làm ở đây người nghe được:

“Người nhận thức nàng a?”

“Ai.”

“Điều khoan thai a.”

“Không quen biết.”

Mọi người: “.....”

Đi ra mấy mét, Hạ Thừa Nam giống như đột nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu:

“Điều tiểu thư đúng không?”

Điều khoan thai sớm đã rơi vào tuyệt vọng cùng khiếp sợ đày đọa, cứng đờ, tự động trả lời lên tiếng.

Hạ Thừa Nam dùng cái loại này thực lãnh rất khinh miệt quán tính ánh mắt từ trên xuống dưới đánh giá nàng liếc mắt một cái: “Biết siêu thị vì cái gì kêu Q.HEROOM sao?”

Điều khoan thai môi đông cứng giật giật: “Bởi vì... Bởi vì.....”

“Bởi vì ta vị hôn thê Kiều Phi là A thành HEROOM duy nhất cổ đông.” Hạ Thừa Nam lạnh giọng nói.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 47 Liều 47 Thức

Hạ Thừa Nam liền đơn giản như vậy một câu, làm hiện trường tất cả mọi người ngơ ngẩn.

Diêu khoan thai á khẩu không trả lời được, mấy cái tuý tùng hai mặt nhìn nhau, các nàng trong lúc nhất thời còn cũng chưa có thể phản ứng lại đây duy nhất cổ đông là có ý tứ gì, tẻ ngắt vài giây, Dương Tại Vũ thương hại hướng các nàng nâng nâng mi:

“Nghe không hiểu a? Chính là Xảo Gia Nhạc sở hữu cổ phần đều bị Hạ thị thu mua, nhưng là Hạ tổng lại toàn bộ chuyển tới Phi Bảo danh nghĩa, người liền cầm cái một tầng kinh doanh quyền không biết khoe khoang cái gì kính, từ nhỏ đến lớn đều cái này tật xấu.”

Diêu khoan thai mặt lúc đỏ lúc trắng, biểu tình phi thường xấu hổ, cắn môi, rốt cuộc vẫn là cái gì đều không có nói, xoay người một lần nữa trở về thang máy.

Cùng nàng tới mọi người cũng chỉ hảo đều theo sau, cái kia kêu tiểu tuyết khó nén ghen ghét hâm mộ, trước khi rời đi trắng mắt, cố ý cất cao thanh âm nói:

“Cũng không biết nói chuyện nhiều ít cái, giày rách còn đương cái bảo.”

Kiều Phi lập tức quay đầu lại: “Nói cái gì đâu người!”

Nàng thậm chí thân thể hơi khuynh liền phải xông lên trước, Hạ Thừa Nam lại giữ nàng lại.

Nam nhân ánh mắt hắc trầm, trong mắt có chuyện, kéo nàng cánh tay tay chậm rãi trượt xuống dưới, dặt lấy tay nàng: “Đừng tự hạ thân phận.”

Kiều Phi nhin rồi lại nhin, khí bất quá, nhỏ giọng ủy khuất lầu bầu: “Nàng nói bậy.”

“Nói bậy khởi đến tác dụng sao?”

“Cái gì?”

“Ta ý tứ là.” Đi đến cửa sổ sát đất trước, Hạ Thừa Nam đối mặt nàng đứng yên, dừng một chút, ngữ khí mang cười: “Tùy tiện người khác nói như thế nào, người đều là ta bảo bối.”

“.....” Kiều Phi bị hấn đột nhiên thông báo liêu đến ngưỡng ngừng cười, nhớ tới Dương Tại Vũ lời nói, nàng bỗng nhiên hoàn hồn: “Đúng rồi, ở vũ ca ca vừa rồi nói cái gì cổ quyền đều là của ta, là thiệt hay giả?”

“Đương nhiên.” Hạ Thừa Nam sủng nịch đối thượng ánh mắt của nàng: “Nơi này còn họ Kiều, bất quá, là Kiều Phi kiều.”

“.....”

Cảm động kinh hỉ không biết làm sao cùng nhau vọt tới, Kiều Phi bỗng nhiên không biết nên nói cái gì, lúc này Kiều Thạch Vũ cùng mấy cái giám đốc tuần lâu lại đây, đội ngũ bên cạnh còn có Chủ Diễm bồi. Nhìn đến đứng ở cửa sổ sát đất bên bọn họ, cười tùm tùm tiến lên.

Ngay sau đó, một loạt người trạm đến tất cung tất kính:

“Hạ tống!”

“Kiều tống!”

Kiều Phi: “.....”

-

Khai trương sự toàn bộ vội xong, Hạ Thừa Nam đính sơ tam vé máy bay hồi C thành, nguyên bản hôm nay hẳn cùng Chủ Diễm bọn họ cùng nhau trụ khách sạn, nhưng Kiều Phi nói cái gì cũng không chịu, phi làm hẳn vẫn là trụ tới rồi chính mình trong nhà.

Vẫn là cái kia phòng cho khách, buổi tối 10 giờ, hai người nằm ở bên nhau nói chuyện phiếm.

Đối hôm nay phát sinh hết thấy Kiều Phi đến bây giờ còn cảm thấy đang nằm mơ, nàng không nghĩ ra, ghé vào Hạ Thừa Nam trên người, nhìn kỹ hẳn mặt:

“Heo heo.”

“?”

“Người là từ khi nào bắt đầu thích ta? Ta tưởng... Không phải là lần đầu tiên ở phòng tối gặp mặt lần đó liền trộm yêu thầm ta đi?”

Hạ Thừa Nam ý vị thâm trường cong cong môi, “Thật là lần đầu tiên gặp mặt.”

Bất quá không phải phòng tối, mà là ở Las Vegas sông bạc ngoại.

Nhưng Hạ Thừa Nam không nghĩ nói ra, rốt cuộc sau lại hẳn biết kia tràng tình cờ gặp gỡ chỉ là Kiều Phi một lần đại mạo hiểm, hẳn lại một bên tình nguyện nhớ thương đã lâu.

Kiều Phi nghe được hẳn khẳng định hồi phục sau giặt mình, gục đầu xuống.

Không biết ở tự hỏi cái gì, sau một lúc lâu, nàng mới ngược mắt, nhược nhược nói:

“Heo heo, người đối ta thật tốt quá... Hảo đến ta cảm thấy có chuyện cần thiết muốn cùng người thẳng thắn, bằng không ta sẽ lương tâm bất an.”

Thấy nàng thần sắc nghiêm túc, Hạ Thừa Nam hơi hơi ngời thẳng, bị nàng khiến cho mặt danh khẩn trương lên: “Chuyện gì?”

Kiều Phi chợt dạ bối qua đi, muốn nói lại thôi, ấp úng: “Chính là..... Chính là, ta ở, nhận thức người phía trước..... Đã từng.....”

Hạ Thừa Nam giống như biết nàng muốn nói gì dường như, hàm dưới đường cong buộc chặt, dừng một chút, trầm giọng nói: “Ta không ngại.”

“Ta biết, nhưng ta còn là tưởng đối với người thẳng thắn, ta bảo đảm từ kia lúc sau ta không còn có thích quá người khác, hiện tại chỉ ái người, về sau cũng chỉ sẽ ái người.”

Hạ Thừa Nam đau lòng, ghen tị: “Đừng nói cho ta.”

“Không không không người làm ta nói đi, ta ghen đã lâu.” Kiều Phi thực rối rắm bộ dáng: “Vạn nhất về sau ta nói nói mớ bị người nghe được, còn không bằng hiện tại toàn bộ nói cho người ta quá vãng.”

Quá vãng...

Cái này từ dùng làm cho nhân tâm đau.

Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ thở dài, làm chính mình chuẩn bị tâm lý thật tốt: “Vậy người nói đi.”

Kiều Phi gật gật đầu, đắm chìm ở suy nghĩ từ từ kể ra:

“Sự tình là cái dạng này...”

“Ta năm ngoái cùng bằng hữu đi nước Mỹ chơi, ở Las Vegas, bên kia có rất nhiều sòng bạc người biết đến đi.”

Hạ Thừa Nam: “???”

Chìm xuống tâm mạc danh nhìn đến nào đó thần kỳ hy vọng dường như:
“Sau đó đâu.”

“Có một đêm ta cùng các nàng cùng đi sòng bạc chơi, ở kia thấy được một người nam nhân, hẳn từ ta bên cạnh đi qua đi, hẳn bóng dáng..... Cũng không biết như thế nào ta đã bị hấp dẫn, cảm thấy hảo soái hảo soái, ta phía trước vẫn luôn đều thực bảo thủ, nhưng đêm đó lại chủ động đi thông đồng hẳn.....”

Hạ Thừa Nam: “???”

Đợi lát nữa, cái này kịch bản như thế nào có điểm giống như đã từng quen biết?

“Ta vẫn luôn trộm ở nơi xa quan sát hẳn, sau lại bằng hữu cùng ta chơi đại mạo hiểm, nói ai thua liền đi tùy tiện tìm cái nam nhân muốn điện thoại, ta thực cảm thấy thẹn cố ý chơi thua.....”

Kiều Phi biên thành thật công đạo biên quan sát Hạ Thừa Nam biểu tình, phát hiện nam nhân thần sắc rất kỳ quái, một chút không có sinh khí, tương phản còn có điểm chờ mong kế tiếp, không ngừng truy vấn: “Tiếp theo đâu?”

Kiều Phi: “.....”

Nuốt nuốt nước miếng: “Tiếp theo ta liền đi qua, ta đi đến trước mặt hẳn, ta, ta tùy tiện biên đoạn lời nói đến gần hẳn, nhưng hẳn hảo lãnh đạm, ta cũng không dám con mắt đi xem hẳn, sợ chính mình tâm tư lộ tẩy, ai, sau lại ta còn thực nghĩa khí cho hẳn một xấp tiền, trên cùng kia trương viết số di động của ta, bất quá, bất quá nhân gia khả năng căn bản là không chú ý tới ta đi.”

Kiều Phi rử rử mắt, giống như còn có điểm mắt mát: “Sau đó liền không có.”

Theo sát nàng dựng thẳng lên năm ngón tay: “Ta thề ta cũng chỉ có quá lúc này đây tâm động cảm giác, nhưng so Plato còn Plato, ta liền hẳn là người Trung Quốc Nhật Bản người vẫn là Hàn Quốc người, họ gì gọi là gì cũng không biết.”

Hạ Thừa Nam đậy mắt sớm đã nhuộm đầy kinh hi ý cười, nhàn nhạt nói: “Ta biết.”

“A?”

“Hẳn là người Trung Quốc.”

“?”

“Họ Hạ, kêu Hạ Thừa Nam.”

Kiều Phi sừng sốt hạ, cười đánh hẳn: “Người đừng đậ ta, ha ha ha.”

Hạ Thừa Nam lại đem vui đùa âm ỉ nàng thành linh áp đến dưới thân, tầm mắt gắt gao hàm nàng, thật lâu đối diện.

Kiều Phi nhận thấy được hẳn muốn nói cái gì, chậm rãi thu hồi ý cười.

Nam nhân thanh âm nhẹ nhàng, thực ấm áp:

“Ta vừa rồi nói, thật là lần đầu tiên gặp mặt liền thích người, nhưng không phải phòng tối.”

Hắn môi chậm rãi cúi xuống tới, hơi thở ôn nhu:

“Mà là Las Vegas LUIS sòng bạc ngoại trung tâm hoa viên, người kêu ta đồng bào đại ca ngày đó.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng trừng lớn đôi mắt, không dám tin tưởng: “Người..... Là người?! Sao có thể?”

Hạ Thừa Nam ngón tay thông thả xẹt qua nàng mặt, như suy tư gì: “Đại khái là bởi vì, đây là số mệnh trung chú định đi.”

Kiều Phi đắm chìm ở như vậy thật lớn khiếp sợ, trì độn tiếp nhận rồi thật lâu, bỗng nhiên hoàn hồn: “Nếu cũng đối ta nhất kiến chung tình, vì cái gì không cho ta gọi điện thoại?!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Đừng nói hẳn căn bản không thấy được Kiều Phi lưu lại số di động, liền tính là thấy được, cũng sẽ trở thành là cái loại này phiêu lưu bình thức giao hữu, không có khả năng đánh qua đi.

Nhưng nếu không có kia một xấp tiền, Hạ Thừa Nam cũng sẽ không trợn mắt, càng sẽ không nhìn đến Kiều Phi, nhớ kỹ nàng bộ dáng, nàng cười. Cứ việc sau lại hẳn cũng từng thử đi tìm đêm đó du khách tin tức, nhưng tới người quá nhiều, Kiều Phi liền như vậy đột nhiên xuất hiện, liếc mắt một cái vạn năm, sau đó biến mất, làm hẳn tiếc nuối thật lâu

Nhưng còn hảo, ngay lúc đó tiếc nuối chung quy thành tựu sau lại bọn họ càng tốt đẹp gặp được.

Hạ Thừa Nam khẽ hôn trụ nàng: “Người chú định là nữ nhân của ta.”

Kiều Phi nhấp cười, đôi tay leo lên hẳn sau cổ: “Người cũng chú định là ta nam nhân.”

Bốn mắt nhìn nhau, trong mắt cực nóng như hỏa, cơ hồ là đồng thời, bọn họ đều chủ động hôn hướng về phía đối phương.

Nùng tình khó phân, tình khó tự ức, đương lẫn nhau đều bắt đầu hô hấp tiệm trọng khi, Hạ Thừa Nam đi cởi Kiều Phi quần áo, cô nương từ mê ly trung rút về ba phần lý trí, chế trụ hẳn tay: “Đừng.”

Nàng thở phì phò: “Ta... Ta không nghĩ ở nhà.”

Kiều Phi cũng không biết có phải hay không bị Cao Trăn lần đầu tiên thể nghiệm cấp dọa, mỗi lần sắp đến thời điểm liền bắt đầu khẩn trương, lần trước hai người ném thử quá một lần, nàng cảm nhận được nam nhân kích cỡ, có chút sợ, hơn nữa ở chính mình trong nhà, Hứa Tiện Thu tùy thời sẽ gõ cửa, nàng càng là có áp lực, sẽ sợ hãi.

Hạ Thừa Nam có thể lý giải nàng loại này cảm xúc, vì thế không có lại tiếp tục, ở nàng đỉnh đầu hôn hôn: “Không có việc gì.”

Hai người liền lại như vậy ôm nhau vượt qua một đêm, ngày hôm sau rời giường sau, Chủ Diễm đã ở dưới lầu chờ trứ.

Bọn họ hôm nay muốn cùng nhau hồi C thành, Kiều Phi xuống dưới khi nghe được hẳn cùng Hạ Thừa Nam nhẹ giọng nói câu: “Sự tình làm tốt.”

Hạ Thừa Nam gật đầu: “Hảo.”

Hắn nhìn đến Kiều Phi từ thang lầu trên dưới tới, đứng lên cáo biệt: “Ta phải đi rồi, người hảo hảo ở nhà ăn tết.”

Kiều Phi kỳ thật đặc biệt luyến tiếc, tưởng cùng hắn cùng nhau đi, nhưng lại sợ thân mụ nói chính mình có lão công đã quên nương, huống hồ hiện tại còn không có thành chính thức lão công liền như vậy khó xá khó phân, sợ bị thương cha mẹ tâm.

Đành phải thương tâm từ biệt: “Cúi chào... Ta qua nguyên tiêu liền trở về.”

“Hảo.”

Hạ Thừa Nam rời đi sau, Kiều Phi uể oải ỉu xìu tiếp tục ăn cơm sáng, trong lòng mất mát lại hư không, cầm lấy di động, lơ đãng lại điểm đến đầu âm chính mình cái kia trên video, điểm tán lượng còn ở đột phá, nằng click mở bình luận, muốn nhìn một chút hiện tại lại thay đổi cái gì khác lời nói tới hắc chính mình.

Kết quả nhìn đến mới nhất điều thứ nhất: 【 ngọa tào, Hạ gia thiếu nữ nữ, thất kính thất kính. 】

Kiều Phi: “.....?”

Lại xem đệ nhị điều: 【 đã sớm cho các người đừng hạt bức bức hắc, tiểu tâm hạ đại lão giáo người làm người. 】

Đệ tam điều: 【 thanh minh: Mấy ngày hôm trước ta tài khoản sở hữu bình luận đều là bàn phím tự động ấn ra, cùng bản nhân không quan hệ. 】

.....

Toàn bộ bình luận khu phong cách toàn thay đổi, tràn đầy cầu sinh dục liền sắp phá tan màn hình tràn ra tới.

Kiều Phi đều xem gốc, theo bình luận vẫn luôn đi xuống xoát, thẳng đến nhìn đến một cái —— 【 không thấy được sao, Hạ Thừa Nam hôm nay buổi sáng khai Weibo, công khai thanh minh tiểu tử tỷ là hấn vị hôn thê, đừng lại bức bức cái gì kim chủ, đánh không vả mặt? 】

“.....”

Kiều Phi liếc mắt một cái, ngăn người, lập tức từ đầu âm rời khỏi tới, mở ra Weibo, đang muốn lục soát một chút Hạ Thừa Nam tên, liền ở hot search đệ nhất vị thấy được tương quan đề tài.

Hạ Thừa Nam bày tỏ tình yêu vị hôn thê

Kiều Phi tâm kích liệt nhảy dựng lên, gương mặt nóng lên, tay run rẩy điếm tiến đề tài, liền nhìn đến đầu điều Weibo, chuyển phát đã qua trăm vạn.

Hạ Thừa Nam V: Vị hôn thê. 【 tâm 】

Phía dưới trang bị một trương Kiêu Phi ở Nhiệt Cách công tác khi ảnh chụp.

Vô cùng đơn giản ba chữ, lại nói năng có khí phách, tràn đầy thái độ.

Đầu tư đại lão Hạ Thừa Nam lần đầu tiên ở internet công khai phát ra tiếng, hơn nữa một phát vẫn là như vậy kính bạo tin tức, người được nhạy bén bắt quái không khí kinh tế tài chính truyền thông nhóm sôi nổi bắt đầu bắt đầu làm chuyên đề, ngay sau đó, từ đầu âm bên kia sờ qua tới vòng hữu bị phổ cập khoa học Hạ Thừa Nam thân phận sau, sôi nổi bắt đầu các loại khiếp sợ thể, bắt đầu các loại quỳ bái.

Kiều Phi lúc này mới hậu tri hậu giác nhớ tới buổi sáng Chủ Diễm cùng Hạ Thừa Nam nói câu kia sự tình làm tốt, hiện tại nghĩ đến hẳn là chính là chuyện này đi.

Ngày hôm qua còn ở bị người ta nói lưng dựa kim chủ ôm đùi thượng vị, hôm nay liền danh chính ngôn thuận thành Hạ gia chuẩn thiếu nữ.

Cái này làm cho Kiêu Phi đáy lòng sinh ra tràn đầy cảm động cùng bị người bảo hộ cảm giác an toàn.

Nàng thân chịu này đó danh dự bôi đen chưa bao giờ cùng Hạ Thừa Nam nói qua một chữ nửa ngữ, nhưng hẳn lại tổng có thể cẩn thận ăn ý đem chính mình phiền não toàn bộ giải quyết rốt.

Kiều Thạch Vũ lúc này gọi điện thoại tới, khách khách khí khí: “Kiêu tông.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng ba liền cùng cố đại nữ nhi tiến cung đương phi tần phụ thân còn muốn thành thật quỳ lạy giống nhau, đi làm thời điểm đều sẽ nghiêm túc kêu Kiêu Phi kiêu tổng.

“Làm gì lạ ba, đều nói đừng như vậy kêu ta.” Kiêu Phi nghe không thói quen.

>“Nga, kỳ thật cũng không có việc gì, theo ta vừa rồi nghe C thành lại đây mấy cái đồng sự nói, sơ sáu là thừa nam sinh nhật, người biết không?”

“.....”

Kiều Phi là thật sự không biết.

Nàng phía trước ở cầm hành nghe Hạ Kiêu Quần đề qua một lần, nói chính mình cùng nhi tử sinh nhật đều ở mùa đông, dựa thật sự gần, nhưng lúc ấy nàng còn không biết con hản chính là Hạ Thừa Nam.

Giật mình, Kiêu Phi toát ra một ý niệm, nắm điện thoại: “Ba, ta có thể hay không..... Ta tưởng.....”

Kiều Thạch Vũ biết nàng muốn nói cái gì, dừng một chút: “Đi thôi, dù sao người ở nhà cũng thất thần.”

“Thật vậy chẳng?!”

Kiều Phi kích động đến lập tức đứng lên: “Cảm ơn ba ba!! Sao sao sao!”

Được đến cho phép, Kiêu Phi một giây cũng chưa chờ, lập tức cấp Chử Diễm một lần nữa đánh một chiếc điện thoại, xác định Hạ Thừa Nam không ở bên người sau, nàng bắt đầu bộ tin tức:

“Hạ Thừa Nam gần nhất mấy ngày đều ở C thành sao?”

Chử Diễm: “Hắn là ở.”

“Đêm đó thượng là hồi Hoa Dụ công quán vẫn là hồi lão gia tử kia?”

Chử Diễm: “?”

Ta như thế nào biết.....

Dừng một chút, Chử Diễm bỗng nhiên ý thức lại đây Kiều Phi khả năng ý đồ, thử trả lời:

“Hạ tổng đại niên sơ năm buổi sáng 9 giờ đến B thành đi công tác, sẽ đi hai ngày thời gian, ta đã cho hắn đánh B thành tức người đón khách sạn 888 phòng, không biết..... Ba Ba tử còn có muốn biết sao?”

Kiều Phi: “.....”

Cùng người thông minh nói chuyện thật sự quá thống khoái, Kiều Phi nhanh chóng quyết định: “Ta hôm nay chưa cho người gọi điện thoại.”

Chử Diễm: “Minh bạch, ta chưa từng tiếp nhận Ba Ba tử điện thoại.”

Xinh đẹp.

Muốn tới muốn biết tin tức, Kiều Phi chạy nhanh mở ra di động APP, đánh sơ năm đi B thành vé máy bay.

Nhưng chuyện này nàng không có nói cho Hạ Thừa Nam, hắn tổng cấp chính mình kinh hi, lần này cũng nên đến phiên chính mình hồi một cái cho hắn, hơn nữa.....

Kiều Phi suy nghĩ chạy dài nghĩ tới một cái xấu hổ xấu hổ kinh hi, mặt lạng lẽ hồng lên.

-

Nhật tử có chờ mong quá lên liền đặc biệt nhanh, sơ tam, Kiều Phi bị Kiều Thạch Vũ mạnh mẽ lôi kéo đi công ty khai một chuyến sẽ, ngồi ở một vòng đều so với chính mình đại quản lý mặt trước, mạnh mẽ nghe hoàn toàn nghe không hiểu các loại tiêu thụ sách lược, thị trường phương án.

Sơ tứ, Kiều Phi đi một chuyến trung tâm thành phố mở thương trường nội y quây chuyên doanh, chọn thật lâu, rốt cuộc mua một kiện vừa lòng áo ngủ.

Sơ năm, nàng rốt cuộc bước lên đi B thành chuyến bay.

Kiều Phi thập phần kích động hưng phấn, hai ngày này nàng tuy rằng cũng sẽ cùng Hạ Thừa Nam điện thoại video, nhưng nhưng vẫn chịu đựng không nói cho chính hân hôm nay muốn đi tìm hân tin tức.

Nàng muốn nhìn đến nam nhân nhìn thấy chính mình ngoài ý muốn xuất hiện khi kinh hỉ bộ dáng, nàng cũng tưởng tiến lên nhiệt liệt hôn hân, ôm hân, cho hân trước tiên xướng sinh nhật ca.

Hình ảnh ở trong đầu diễn luyện vài biến, chờ Kiều Phi rơi xuống đất B thành thời điểm, đã gấp không chờ nổi muốn nhìn đến nam nhân vui vẻ đem nàng bế lên tới xoay quanh cảnh tượng.

Kiều Phi là buổi tối 7 giờ nhiều đến, xuống phi cơ sau trực tiếp đánh xe đến tức người đón khách sạn, cơ bản liền ở đồng thời, nàng ở APP thượng dính bánh kem cũng đúng giờ đưa đến, nàng một tay cầm hành lý một tay để bánh kem cấp Chủ Diễn gọi điện thoại.

Hai người liền như vậy mặc không lên tiếng, đang âm thầm cấp Hạ Thừa Nam chế tạo một hồi kinh hỉ.

“Hạ tổng còn ở xã giao, khả năng ở 10 giờ rưỡi tả hữu trở về.”

“Hảo, cảm ơn hóa ca lạ.”

“Không khách khí.”

Đem Kiều Phi đưa đến Hạ Thừa Nam 888 hào tổng thống phòng sau, Chủ Diễm lại nhanh chóng rời đi, may mắn xã giao địa điểm ly khách sạn không xa, hẳn lấy ra tới tiếp điện thoại vì từ, rời đi mười phút.

Kiều Phi lặng lẽ đi vào phòng, bắt đầu kế hoạch chính mình hẳn là dấu ở nơi nào, mới có thể xuất kỳ bất ý cấp Hạ Thừa Nam một kinh hỉ.

Nhưng nhìn chung bốn phía, có thể giấu người, trừ bỏ tủ quần áo, giống như cũng cũng chỉ có giường để.

Giường để có điểm không quá lịch sự, làm cho không hảo kinh hỉ không có thành kinh hách, cho nên cuối cùng Kiều Phi lựa chọn đối diện đại môn lập thể ngăn gọn tủ quần áo.

Nhìn nhìn đồng hồ, 10 giờ, còn có nửa giờ tả hữu Hạ Thừa Nam liền sẽ trở về, Kiều Phi nắm chặt thời gian, chạy nhanh đi giặt sạch cái nước ấm tắm.

Tiếp theo, lau hương hương thân thể nữ, thay tân mua tiểu áo ngủ, dẫn theo bánh kem, cầm di động, trốn vào tủ quần áo.

Cuối cùng, kiên nhẫn chờ nam nhân trở về.

Tủ quần áo bị nàng lặng lẽ kéo ra một chút khe hở, nàng đem điện thoại cầm ở trong tay, tưởng trước tiên lục hạ Hạ Thừa Nam nhìn thấy chính mình khi biểu tình.

Đợi không sai biệt lắm mười phút tả hữu, bên ngoài có tất tốt nói chuyện thanh âm, một lát sau, cửa phòng mở.

Có người vào được.

Là Hạ Thừa Nam.

Nam nhân như cũ là ám sắc hệ ăn mặc, một thân sa màu đen tây trang khí tràng trầm ổn cường đại, nhưng thần sắc nhìn qua có chút mỏi mệt.

Tiến vào sau hần cởi áo khoác, tiếp theo kéo ra cà vạt, buông ra áo sơmi mặt trên mấy viên nút thắt.

Giống như muốn cởi quần áo đi tắm rửa.

Kiều Phi ngừng thở, chạy nhanh mở ra camera, chuẩn bị sẵn sàng.

Sau đó hít sâu một hơi, đang chuẩn bị từ tủ quần áo nhảy ra tới cho hần một cái surprise, ngoài cửa bỗng nhiên có người gõ cửa.

Nàng đang muốn đẩy cửa tay sợ tới mức lại chạy nhanh rụt trở về, tạm thời án binh bất động.

Hạ Thừa Nam hỏi: “Ai?”

Bên ngoài người thanh âm ép tới rất thấp: “Đưa cơm.”

Hạ Thừa Nam buổi tối uống lên chút rượu, trở về thời điểm đích xác làm Chủ Điểm cấp chính mình dính ăn khuya, hần xoa xoa ấn đường, cửa trước biên đi qua đi.

Mở cửa, còn không có mở miệng, thậm chí đều còn không có thấy rõ cửa người, hần đã bị bên ngoài người xông thẳng hướng đẩy tiến vào.

Thần trí nháy mắt thanh tỉnh, khôi phục cảnh giới, Hạ Thừa Nam cảnh giác nhìn đây hần tiến vào người.

Da thảo, váy đỏ, giày cao gót, là nữ nhân.

Tâm mắt lại hướng lên trên —— thế nhưng là Văn Lễ Tiệp.

Hạ Thừa Nam mắt lạnh xem nàng: “Người lại tưởng chơi cái gì.”

Văn Lễ Tiệp sắc mặt có đỏ ửng, thoạt nhìn uống lên không ít rượu, nàng cười cười: “Làm gì?”

“Tìm người tâm sự a nam ca ca.”

Hạ Thừa Nam mặt lộ vẻ chán ghét, xoay người chuẩn bị kêu Chủ Diễm tới đem người lộng đi, nhưng mới vừa lấy ra di động, Văn Lễ Tiệp lại bang một tiếng đem điện thoại đánh tới trên mặt đất.

“Người cái kia vị hôn thê thanh minh ra tới, biết ta cùng ta mẹ ở trong vòng bị nhiều ít chê cười sao?”

Nàng lời nói kích động, gắt gao tương bức: “Ta ba lâm chung trước nói qua làm người chiếu cố ta, người là như thế nào làm? Nhiều năm như vậy người đối ta chưa từng có quá sắc mặt tốt, vô luận ta như thế nào ăn nói khép nép, như thế nào phóng thấp tư thái, người vĩnh viễn đều là kia phó cao cao tại thượng bộ dáng, người vì cái gì như vậy đối ta? Vì cái gì?!”

Hạ Thừa Nam bỗng nhiên lạnh giọng: “Người muốn biết vì cái gì?”

Văn Lễ Tiệp cuồn loạn: “Người nói a!!”

“Hành.” Hạ Thừa Nam tán mạn liếc Văn Lễ Tiệp, “Yêu cầu ta giúp người nhìn lại người mười tám tuổi thành nhân lễ ngày đó ở nhà ta nói qua nói sao.”

Văn Lễ Tiệp nghe vậy ngẩn ra, đầu óc suy nghĩ như nước cuộn cuộn mà qua.

Nàng mười tám tuổi?

Năm ấy nàng khí phách hăng hái, tuổi trẻ mạo mĩ, người theo đuổi đông đảo, Hạ Thừa Nam cũng vừa mới mới vừa bước vào Hạ thị.

Nhưng, nàng nói gì đó.....

Văn Lễ Tiệp ánh mắt mờ mịt, tựa đang đợi Hạ Thừa Nam đáp án.

Hạ Thừa Nam dừng một chút, triều nàng ngược hướng tới gần: “Người ở tại nhà ta, ăn ở nhà ta, động tác võ thuật đẹp mắt chúng ta Hạ gia tiền, thế nhưng bắt đầu tính toán ta ba khi nào chết, người có thể phân nhiều ít trăm triệu đi?”

Văn Lễ Tiệp lông mi run rẩy, giống như nhớ tới cái gì, bỗng nhiên bưng tỉnh ——

Nàng ngày đó uống xong rượu, bị mọi người truy phủng có chút lằng lằng, có người hỏi nàng cùng Hạ gia quan hệ, nàng nhất thời kiêu ngạo, liền trở về câu:

“Như vậy cùng các người nói đi, chỉ cần hạ lão gia tử vừa chết, ít nhất đạt được tam thành di sản cho ta.”

Nhưng nàng rõ ràng nhớ rõ, ngày đó trong nhà không ai.....

Văn Lễ Tiệp kinh sợ nhìn Hạ Thừa Nam: “Người..... Người ngày đó ở nhà?”

“Cho nên có thể làm người thư thái qua nhiều năm như vậy là xem ở ta ba cùng nghe thúc phân thượng, ta hiện tại liền có thể nói cho người, ta ba tồn tại, người còn có thể ăn đốn no, ta ba nếu là ngày nào đó đi rồi, người từ ta này một mao tiền đều lấy không đi.”

Hạ Thừa Nam nói xong liền thô bạo túm nàng cánh tay ra bên ngoài xách: “Lăn.”

Văn Lễ Tiệp môi nhạ nhạ, rốt cuộc minh bạch vì cái gì mấy năm nay Hạ Thừa Nam đối chính mình lãnh đạm, qua đi sở hữu ủy khuất lấy lòng cùng ăn nói khấp nép ở hiện tại xem ra tựa như một hồi chê cười, mà cái kia chế giễu người hiện tại liền đứng ở chính mình trước mặt.

Hắn lạnh nhạt vô tình, không hề thương hương tiếc ngọc chi tâm.

Văn Lễ Tiệp men say huân huân, trong cơn giận dữ, bị xách đến cạnh cửa sau dùng sức tránh ra, tàn nhẫn vừa nói: “Người không cho ta hảo quá, ta cũng sẽ không làm người hảo quá.”

Nàng hồng mắt, hủy diệt khóe mắt tràn ra nước mắt, châm chọc cười ra tới: “Vị hôn thê?”

Biên nói, nàng bắt đầu xé quần áo của mình, thực điên cuồng cái loại này xé, Hạ Thừa Nam nhíu mày lui ra phía sau hai bước: “Người phát cái gì điên?”

Văn Lễ Tiệp cắn răng cười lạnh: “Ngày mai tin tức đầu đề nhất định thực náo nhiệt, Hạ thị tổng tài ý đồ cưỡng gian, cưỡng gian chưa toại, như vậy gièm pha, không biết người vị kia vị hôn thê nhìn là cái gì tư vị.”

Hạ Thừa Nam mặt vô biểu tình: “Nàng không giống người như vậy xuân.”

“Kia thử xem a.” Văn Lễ Tiệp kéo ra ren sam cổ áo, lộ ra nửa bên bả vai, nàng tựa hồ là có bị mà đến, trên người sớm đã véo ra mấy cái giống thật mà là giả ái muội ẩn ký: “Ăn tết tách ra lâu như vậy, người nhất định cũng rất muốn đi?”

Hạ Thừa Nam mắng câu: “Bệnh tâm thần!”

Sau đó túm nàng cánh tay đang muốn đem nàng quăng ra ngoài, bên ngoài lại vang lên dồn dập tiếng đập cửa.

“Bên trong người, lập tức mở cửa!”

Hạ Thừa Nam từ trong thanh âm nghe ra, bên ngoài tới hẳn là cảnh sát.

Cho nên Văn Lễ Tiệp là đã sớm làm tốt cùng chính mình cá chết lưới rách chuẩn bị, lại còn có riêng chọn hẳn đi công tác nhật tử, nàng biết B thành

không phải C thành, không phải Hạ Thừa Nam có thể khống chế địa phương.

Hạ Thừa Nam trầm mặc hai giây, đột nhiên cười:

“Người cảm thấy chính mình thực thông minh phải không?”

“Không sao cả a, ta chính là muốn người nhảy vào Hoàng Hà đều tẩy không rõ.”

Văn Lễ Tiệp ánh mắt mang theo vạn vạn biến thái hưng phấn, rầm một tiếng xé mở quần áo biên giác, vũ mị quyến rũ đôi mắt giây tiếp theo liền ngậm thượng nước mắt, xoay người vạn ra then cửa:

“Cứu cứu ta cảnh sát đồng chí!”

Nàng điềm đậm đáng yêu, một thân chặt vật bộ dáng lập tức liền khiến cho công an độ cao cảnh kỳ, bọn họ nhìn đến trong phòng còn đứng cái nam nhân, cổ áo nửa sườn, ý vị không rõ.

Này hiển nhiên chính là một cái phạm tội hiện trường.

“Cảnh sát đồng chí!” Văn Lễ Tiệp hoa lê dính hạt mưa, chỉ vào Hạ Thừa Nam: “Hắn, hắn vừa rồi ý đồ đối ta...”

Mấy cái cảnh sát lập tức làm ra muốn vào tới chế phục Hạ Thừa Nam tư thế: “Đồng chí, xin theo ta nhóm đi một chuyến.”

“Văn Lễ Tiệp.” Hạ Thừa Nam lúc này không chút hoang mang mở miệng, hắn thậm chí còn thông thả ung dung khấu nổi lên áo sơ mi nút thắt, ánh mắt vững vàng, trong miệng nhàn nhạt: “Nhớ kỹ, là người đem người ba ở ta này cuối cùng một chút mặt mũi làm quang.”

Khấu hảo quần áo, Hạ Thừa Nam chuẩn bị cấp dưới lầu Chủ Diễm đi cái điện thoại, làm hắn làm tốt khả năng sẽ phát sinh nguy cơ quan hệ xã hội.

Khom lưng, mới vừa nhặt lên rơi trên mặt đất di động, WeChat nhắc nhở thu được một cái tân tin tức.

Là Kiều Phi.

Hạ Thừa Nam liếc liếc mắt một cái ——

【 bảo hộ bên ta heo heo! Hộ giá!!! 】

Theo sát những lời này, còn có một cái năm phút đồng hồ video.

Hạ Thừa Nam nhìn chăm chăm màn hình nhìn một giây, thậm chí đều không có hoàn chỉnh mở ra video nội dung, liền toàn bộ minh bạch lại đây, hấn kinh ngạc quay đầu lại tìm kiếm video bìa mặt góc độ, cuối cùng tỏa định đối diện tử quần áo.

Nhìn sẽ, khóe miệng nổi lên ần ần ý cười.

Lúc này Chử Diễm cùng tề buổi không biết từ nào được đến tin tức cũng từ dưới lầu đuổi đi lên, vừa thấy này trận thế, đều không cần giải thích, Chử Diễm liền biết đã xảy ra cái gì, hấn vững vàng bình tĩnh ứng đối:

“Thực xin lỗi, chúng ta Hạ tổng luật sư ở tới rồi trên đường, ở hấn tới phía trước chúng ta sẽ không phát biểu bất luận cái gì ngôn luận, chúng ta có quyền ——”

“Không không không.”

Hạ Thừa Nam lúc này bỗng nhiên chuyển qua tới đánh gậy hấn, nghĩ cái gì, tại chỗ đi rồi hai bước, rồi sau đó ngẩng đầu:

“Cùng luật sư nói, ta muốn khởi tố vị này nghe nữ sĩ đối ta quấy rối tình dục, phỉ báng, đe dọa, xâm phạm riêng tư cùng cá nhân danh dự, cùng với lãng phí cảnh lực tài nguyên, nhiễu loạn xã hội trật tự chờ mười tám hạng trái pháp luật hoặc phạm tội hành vi.”

Văn Lễ Tiệp: “.....?”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 48 Liều 48 Thức

Văn Lễ Tiệp biết bằng Hạ Thừa Nam thủ đoạn, đêm nay sự là không có khả năng thật sự cho hắn mang đến cái gì ác liệt kết quả, chính mình tỉ mỉ kế hoạch trận này bôi nhọ bản thân cũng chỉ là muốn cho hắn lâm vào mơ mơ hồ hồ tính gièm pha, ghê tởm hắn, ghê tởm Kiều Phi.

Gần là như thế này, cũng đã đủ Văn Lễ Tiệp thống khoái.

Người nam nhân này cao cao tại thượng lâu như vậy, đối nàng vĩnh viễn đều là như vậy khinh thường tư thái, càng cũng không con mắt xem chính mình. Từ trước vì có thể gả vào Hạ gia mọi cách phóng thấp, nhưng hiện tại nếu không có hy vọng, kia mấy năm nay nhẫn sở hữu ác khí dù sao cũng phải phát tiết ra tới, tính tính toán trướng.

Trước mắt, Hạ Thừa Nam không chút hoang mang nói muốn lên án Văn Lễ Tiệp, Văn Lễ Tiệp đương nhiên không cam lòng yếu thế, tiếp tục bát nước bần:

“Cảnh sát đồng chí, rõ ràng là hắn vừa rồi đối ta muốn làm chuyện bậy bạ, hiện tại còn cản ngược lại ta, người xem ta trên người, tất cả đều là hắn véo!”

“Hảo! Có cái gì cùng ta hồi trong cục nói cái rõ ràng.” Cầm đầu cảnh sát không quá kiên nhẫn, nói hướng phía sau người ý bảo, chuẩn bị mang đi Hạ Thừa Nam.

Chữ Diễm thập phần rõ ràng, một khi ra phòng này, về sau Hạ Thừa Nam liền tính là trong sạch, cũng sẽ công một cái 【 nửa đêm bị công an mang đi 】 điểm đen, cho nên hắn vừa rồi lập tức liên hệ C thành bên kia quan

hệ, hai mà công an hệ thống luôn có tương thông, nhưng trước mắt không đợi đến bên kia hồi phục, bên này liền phải dẫn người đi.

Này tuyệt đối không được.

Tề buổi bạo tính tình, loát tay áo lập tức liền ngăn lại đi lên hai cái y phục thường: “Làm gì đâu, đã điều tra xong sao liền phải dẫn người đi, ta mẹ nó hiện tại còn nói các người cùng nhau thiết kế tiên nhân nhảy đâu, thao.”

Cầm đầu cảnh sát bị hấn vừa uống, bất mãn nói: “Như thế nào? Các người là xã hội đen sao? Lại không phối hợp cảnh sát hợp tác ta liền mạnh mẽ bắt!”

“Không sai! Người nam nhân này chính là khoác người làm ăn ngụy trang xã hội đen!”

Văn Lễ Tiệp nhân cơ hội thêm mắm thêm muối: “Hấn ở C thành là có tiếng một tay che trời, cảnh sát đồng chí các người tốt nhất tra tra, nói không chừng những cái đó không nguyên nhân án mạng đều cùng hấn có quan hệ.”

Hạ Thừa Nam dựa vào cạnh cửa, nhàn nhạt xem nàng.

Ánh mắt đậm, rơi xuống lại tràn đầy đến xương âm lãnh.

Văn Lễ Tiệp sợ hãi hấn như vậy ánh mắt, né tránh, đứng ở cảnh sát sau lưng.

Cảnh sát nhóm đều là nam, đêm khuya phá án nhìn đến quần áo bất chỉnh còn nơi nơi đều là vết thương nữ nhân vốn là tự mang đồng tình, hiện tại Văn Lễ Tiệp lại như vậy nhu nhược trốn đến bọn họ phía sau, càng là khơi dậy các nam nhân ý muốn bảo hộ.

Tương ứng, gia tăng rồi đối diện trước cái này không phối hợp nghi phạm chán ghét.

“Có đi hay không? Muốn thưởng cái còng sao?”

Hạ Thừa Nam lười nhác đứng thẳng, đem vừa rồi Kiều Phi chia hẳn cái kia video tức khắc chuyển phát cho Chử Diễm, rồi sau đó không mặn không nhạt xoay người:

“Chử Diễm, cấp cảnh sát đồng chí thường thức hạ nghe nữ sĩ biểu diễn, nếu không có gì vấn đề nói, người đi xử lý lúc sau sở hữu công việc, thuận tiện, giúp ta đóng cửa lại.”

Ở đây mọi người đều ngẩn ra.

Bao gồm Văn Lễ Tiệp.

Tiếp theo, Chử Diễm di động đình một vang, thu được video, hẳn click mở

Văn Lễ Tiệp vọt vào trong phòng, xoá sạch Hạ Thừa Nam di động, điên khùng xé quần áo, sau đó mở cửa khóc hề hề cùng cảnh sát bán thảm, toàn bộ chụp rành mạch.

Văn Lễ Tiệp cuồng loạn điên cuồng bộ dáng, Kiều Phi thậm chí còn kéo gần cho đặc tả.

Từ đầu tới đuôi, Hạ Thừa Nam trừ bỏ hai lần muốn xách nàg đi ra ngoài ngoại, không có xâm phạm quá nàg một chút ít.

Cảnh sát xem kinh ngạc, dừng một chút, tam đôi mắt tập thể quay đầu lại xem Văn Lễ Tiệp.

Vừa rồi còn vẻ mặt nhu nhược nữ nhân hiện tại sắc mặt trắng bệch, đôi môi run run, một bộ không biết làm sao biểu tình.

Tề buổi tạc: “Thao, dám báo giả cảnh? Người đương 110 nhà người khai? Còn ý đồ phi báng người khác, loại này biến thái nữ nhân cần thiết ở bên trong đóng lại mười năm mới có thể thành thật!”

Văn Lễ Tiệp luống cuống, khóe miệng vừa kéo, muốn nói cái gì, rồi lại nói không nên lời.

Chữ Diễm lúc này mới hồi tưởng lên, trong phòng có một cái hắt sáng sớm đưa vào đi Ba Ba tý.

Hắt trong lòng thâm than, không mệt là lão bản nữ nhân, phản ứng mau không nói, còn như vậy trầm ổn.

Ít nhiều nàng, trận này diễn mới có thể xoay ngược lại như vậy xuất sắc.

Trấn định xuống dưới, Chữ Diễm thực dứt khoát đem Hạ Thừa Nam môn mang lên.

Lúc này C thành bên kia quan hệ cũng chứng thực lại đây, mặt trên tới điện thoại, cầm đầu cảnh sát tiếp lên nghe xong vài câu, lập tức trả lời: “Là là là, thật là một hồi hiểu lầm, hảo hảo, ta sẽ theo nếp xử lý.”

Treo điện thoại, cảnh sát lập tức quát lớn Văn Lễ Tiệp: “Báo giả cảnh, còn ý đồ phi báng vu cáo, tiểu trương, mang đi!”

Hai cái y phục thường tức khắc bắt được Văn Lễ Tiệp.

Hướng gió đột biến, Văn Lễ Tiệp trăm triệu không nghĩ tới tự đạo tự diễn tuồng nhanh như vậy liền tan tràng, Hạ Thừa Nam một giọt nước bắn không dính lên, bình yên vô sự bứt ra không nói, chính mình lại rước lấy một thân tao.

Nàng sợ tới mức hoa dung thất sắc, nhắm thẳng lui về phía sau: “Đừng chạm vào ta! Ta, ta muốn gọi điện thoại!”

Đêm hôm khuya khoắc xuất động kết quả còn bị đương hầu bạch chơi một hồi, mặc cho ai đều không cao hứng, hai y phục thường tả hữu giá trị nàng: “Hồi trong cục, người muốn đánh cho ai đều được!”

Văn Lễ Tiệp: “.....”

-

Chữ Diễm đóng cửa kia một khắc, sự tình hướng đi cùng kết quả đã hiểu rõ.

Phòng ngủ khôi phục bình tĩnh, Hạ Thừa Nam chậm rãi dạo bước đến tủ quần áo trước ——

Là chuyện khi nào, hãn thế nhưng một chút cũng chưa phát giác.

Khóe môi nhấp cười, hãn đứng sững, ở tủ quần áo trên cửa gỗ hai hạ: “Còn không ra?”

Tránh ở bên trong Kiều Phi: “.....”

Ai, nàng kế hoạch một hồi kinh hỉ kết quả là vẫn là bị cái kia tiện nhân quấy rầy.

Ngón tay chọc chọc, nhẹ nhàng đẩy ra tủ quần áo môn.

Kèo kẹt một tiếng, ánh sáng thành phiến lọt vào tới.

Hạ Thừa Nam rũ mắt, rốt cuộc nhìn đến cuộn tròn ở tủ quần áo giống chỉ tiểu miêu Kiều Phi.

Nàng ăn mặc kia kiện màu trắng siêu trường áo lông vũ, cả người khóa lại bên trong, liền như vậy ngồi ở tủ quần áo, giữa đầu cùng Hạ Thừa Nam chậm chạp đối diện một lát ——

“Còn tưởng đái ở bên trong sao?”

“Không.”

“Kia như thế nào không đứng dậy?”

Kiều Phi đốn hai giây, nhược nhược liếm liếm môi: “Ta chân đã tê rần.....”

“.....”

Hạ Thừa Nam khoe môi dạng dạng, cũng là chính mình bị kinh hỉ hưởng hôn đầu, đều đã quên đi ôm một cái nàng.

Hắn khom lưng, nhanh chóng đem cô nương từ bên trong ôm ra tới, hỏi:

“Người như thế nào sẽ đột nhiên lại đây?”

“Ta biết người ngày mai ăn sinh nhật, tưởng cho người cái kinh hỉ sao.”
Kiều Phi bị hắn ôm, vòng tay ở hắn trên cổ: “Ai biết sẽ gặp được Văn Lễ Tiệp cái này thần kinh.”

Mới vừa ôm đến trên sofa ngồi xuống, Kiều Phi nhớ tới cái gì dường như, chỉ vào tủ quần áo: “Còn có bánh kem! Không bị đê dẹp lép đi, người mau giúp ta lấy một chút.”

Hạ Thừa Nam lại quay đầu lại, tiếp tục ở tủ quần áo tìm được rồi một cái hộp trang bánh kem.

Đem bánh kem phóng tới trên bàn trà, Hạ Thừa Nam ở bên người nàng ngồi xuống, “Người như thế nào biết ta ăn sinh nhật.”

“Cái này người đừng động.” Kiều Phi chân ma cũng hoãn lại đây, nàng nhìn thời gian: “A, mau 12 giờ, chúng ta chuẩn bị bắt đầu ăn sinh nhật đi!”

“.....”

Hạ Thừa Nam kỳ thật đối sinh nhật loại này nhật tử cũng không phải thực để ý, nhưng Kiều Phi không xa ngàn dặm bay qua tới bồi hãn, còn khiến cho như vậy có nghi thức cảm, hãn cũng từ giữa cảm nhận được chưa bao giờ từng có một loại thỏa mãn cảm.

Hãn cười cười, hứng thú nồng đậm: “Hảo, muốn như thế nào quá?”

“Thối ngon nển, hứa nguyện, ăn bánh kem, còn có hủy đi ——”

Nói đến hảo hảo, Kiều Phi bỗng nhiên ánh mắt chột lóe, gương mặt lặng lẽ nhiệm một chút không dễ phát hiện đỏ ửng, nàng lập tức tách ra đề tài: “Hiện tại còn chưa tới thời gian, chúng ta uống trước chút rượu chúc mừng hạ đi.”

“Uống rượu?”

“Đúng vậy, đây là ta bồi người quá cái thứ nhất sinh nhật, khẳng định muốn khai bình rượu ngon chúc mừng hạ!” Kiều Phi vừa nói vừa đứng lên, đi tú quần áo kéo ra bản thân rương hành lý.

Mở ra, lấy ra một lọ sớm đã chuẩn bị tốt từ Kiều Thạch Vũ rượu quây trộm tới dương rượu.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Tìm tới hai cái cái ly, Kiều Phi khai rượu, cấp hai người mỗi người một ly.

“Bá Bá ca, Hạ tổng, Hạ Thừa Nam, heo heo.” Kiều Phi đem hai người kết giao tới nay mỗi một cái xưng hô đều hô một lần: “Chúc người sinh nhật vui sướng, hắc hắc.”

Còn không đợi Hạ Thừa Nam đáp lại, nàng trực tiếp một ngụm làm chinh ly, uống xong tiếp tục thêm nữa.

Hạ Thừa Nam nhú mày đê lại nàng: “Một ly là đủ rồi.”

“Ai nha người đừng mất hứng!” Kiều Phi có ý nghĩ của chính mình, dịch khai hẳn tay: “Ngày mai lại không đi làm lại không đi học, ta cùng người còn không thể uống một chút rượu sao?”

Nói, cùng hẳn chạm cốc, “Tới a, làm!”

Hạ Thừa Nam không lay chuyển được, chỉ có thể từ nàng, xem nàng liền làm tam ly sau, khuôn mặt nhỏ nhanh chóng hơi say, giống thượng màu hồng phấn má hồng, mê người kiều tiểu.

“A nha, còn có hai phút...” Kiều Phi vội vàng đi hủy đi bánh kem hộp, từ bên trong lấy ra nàng mua bánh sinh nhật, đặc ý dào dạt: “Đây là ta vì người lượng thân định chế, thích sao??”

Hạ Thừa Nam xem qua đi ——

Một cái tiểu trư hình dạng bánh kem, toàn thân hồng nhạt, bản thân là nghịch ngợm đáng yêu, nhưng heo trên mặt lại rất mạnh mẽ viết một cái kim sắc bá tự.

Vì thế đáng yêu bên trong, lại lộ ra một cổ thần bí quý dị.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Trầm mặc ba giây, dịch khai tầm mắt, bức chính mình mở miệng: “Thích.”

Kiều Phi nghe xong thật cao hứng, cười tùm tùm cho hẳn cảm thượng mười tám cây nến đuốc, bậc lửa, xem thời gian vừa vận đến, lập tức nhảy qua đi tắt đèn.

>Lại lộc cộc chạy về tới, chớp đôi mắt thúc giục hẳn: “Hứa nguyện a! Mau!”

Hạ Thừa Nam là cái thực hiện thực người, cũng không cảm thấy tâm nguyện, nguyện vọng loại đồ vật này hứa một chút là có thể thực hiện, nhưng trước mắt vì Kiều Phi này phiên nghi thức cảm, vì hồng nàng vui vẻ, hẳn vẫn là nguyện ý phối hợp một chút.

Nhưng hứa cái gì nguyện đâu.

Hẳn cái gì cũng không thiếu, cái gì đều có...

Ánh nển doanh doanh, cô nương khuôn mặt chiếu vào trong đó, minh diễm động lòng người.

Hạ Thừa Nam bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, cổ họng hơi lặn, tiếp theo nửa nói giỡn dường như nói: “Có thể hứa nguyện muốn người sao?”

Nguyên tưởng rằng Kiều Phi sẽ nhảy dựng lên đánh hẳn, không nghĩ tới cô nương dừng một chút, rũ xuống đôi mắt, thanh âm mềm mại nói: “Có thể hay không cho phép mới biết được a.”

Hạ Thừa Nam bị nàng này bỗng nhiên thẹn thùng làm cho khô nóng lên.

Nhắm mắt, nuốt xuống xúc động, làm bộ hứa nguyện bộ dáng kỳ thật cái gì cũng chưa nói, sau đó mở to mắt, thối rớt ngọn nến.

Trong bóng đêm, Kiều Phi hỏi: “Hứa hảo?”

“Hảo.”

Trong phòng không có bật đèn, chỉ có bên ngoài cao lầu nghệ hồng ngẫu nhiên hiện lên quang mang phóng tiến vào,

Kiều Phi ừ một tiếng, đứng lên: “Kia, ta đi bật đèn.”

Cũng không biết từ cái nào phân đoạn bắt đầu, trong phòng không khí trở nên không như vậy tự nhiên lên.

Hạ Thừa Nam tổng cảm thấy vừa rồi Kiều Phi câu kia trả lời ý vị thâm trường, giống như là ám chỉ cái gì, nhưng hẳn lại sợ là chính mình dục vọng trước mặt tưởng quá nhiều, xuyên tạc người khác ý tứ, liền không có đi tiếp tục thâm tưởng.

Sấn cô nương đi bật đèn, hẳn cầm lấy chén rượu, đem vừa rồi Kiều Phi đảo rượu một ngụm một ngụm uống xong đi.

Bên kia, đèn bị mở ra.

Chẳng qua, khai chính là nhất ám đèn tường, nhan sắc là ái muội, dễ dàng làm người say mê ám hoàng.

Hạ Thừa Nam nghi hoặc giật mình, đang muốn đi hỏi Kiều Phi, vừa chuyển đầu, liền nhìn đến trước mắt làm hẳn huyết mạch sôi sục hình ảnh.

Trên mặt đất là cởi ra áo lông vũ, cô nương lộ ra bên trong giáng màu đỏ tơ tằm đai đeo áo ngủ, gợi cảm hồng sấn đến da thịt như tuyết, bàn tay đại vải dệt thượng hai căn tinh tế đai an toàn ái muội gợi cảm, phác họa nữ nhân tuổi trẻ tốt đẹp thân thể.

Chỉ là đứng ở kia, cũng đã là trí mạng hấp dẫn.

Hạ Thừa Nam một ngụm rượu không nuốt xuống đi, toàn phun tới.

“Người.....”

Kiều Phi chọn một khối bơ đến đầu ngón tay, chậm rãi đi đến trước mặt hẳn, không biết có phải hay không cần thêm vào ra tới dững khí, nàng lớn mật khóa ngời ở nam nhân chân. Gian, trong tay bơ mặt đến chính mình khóe miệng, ở nam nhân trên môi nhẹ nhàng một hôn.

“Chúc mừng vị này may mắn heo heo, nguyện vọng của người thực hiện.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Nguyên lai nàng cùng Văn Lễ Tiếp giống nhau, đêm nay đều là có bị mà đến.

Chẳng qua cái kia kẻ điên khiến người chán ghét ác, mà trước mặt nữ nhân, mặt mày đều là hấn ái bộ dáng.

Ngày thường hấn đối nàng đều không hề sức chống cự, càng đừng nói hiện tại, nàng như vậy làm tức giận mê muội.

Hạ Thừa Nam đem nàng nhẹ nhàng kéo đến trong lòng ngực, thanh âm ám ách: “Đây là cho ta lễ vật sao.”

Kiều Phi mím môi, chủ động đi giải hấn áo sơmi khấu: “Kia... Người tưởng hủy đi lễ vật sao...”

Ngôn ngữ ái muội, động tác dụ hoặc, mỗi một ánh mắt đều mang theo lửa nóng độ ẩm.

Hạ Thừa Nam tay dán ở nàng bên hông sáng hoạt vải dệt thượng, trong cơ thể đã sớm đã mãnh liệt mênh mêng, hấn phủng Kiều Phi mặt, rốt cuộc không chế không được, cúi đầu thật sâu hôn lên nàng.

Môi dán ở bên nhau, giống một phen vô pháp ức chế liệt hỏa, thiêu đến kịch liệt triền miên.

Đầu lưỡi khiêu khích nàng, liếm mút nàng thơm ngọt mềm mại, hô hấp càng ngày càng nặng, yên tĩnh trong không khí hỗn loạn hai người ái muội tiếng thở dốc, một lát sau, Hạ Thừa Nam giống như không hề thỏa mãn như vậy thân mật, đứng lên, đem Kiều Phi ôm đến mép giường.

Buông, hấn cũng đi theo áp đi lên.

Kiều Phi trên người kia kiện áo ngũ quá ngắn, nhẹ nhàng liềm liềm lên.

Nàng sắc mặt ửng hồng, đôi mắt khép hờ, ấm áp hơi thở truyền khắp toàn thân, bị hôn đến không ngừng phát ra rất nhỏ than nhẹ.

Hạ Thừa Nam mơn trớn nàng tư lự giống nhau mềm nhẵn làn da, chỉ cảm thấy trong cơ thể khô nóng ngo ngoe rục rịch, lại khó khắc chế, hấn cúi người, cắn Kiêu Phi phần hồng vành tai:

“Hôm nay chuẩn bị tốt sao?”

Kiều Phi thân thể đã bị một đạo lại một đạo điện quá mềm thấu, nàng ý loạn tình mê ôm nam nhân khẩn thật eo, “Sấn ta uống xong rượu, tê mỗi đầu đốn, mau.....”

“.....” Nguyên lai nàng uống rượu là vì cấp chính mình thêm can đảm.

Cái này hành động vĩ đại làm Hạ Thừa Nam cũng không biết là nên cười hay là nên cảm động, hấn nhẹ nhàng hôn lấy Kiêu Phi xương quai xanh, “Ta đây tới.”

Vừa dứt lời, nam nhân vòng eo trầm xuống, Kiêu Phi khuôn mặt nhỏ nhắn chặt, chỉ cảm thấy bụng nhỏ căng thẳng, muốn hô lên tới, rồi lại bị trăm ngàn loại tư vị lấp kín, đổ ở giọng nói.

Cho dù là uống xong rượu, chẳng sợ cảm thấy chính mình đã thần trí phiêu nhiên, nàng vẫn là có thể cảm nhận được cái loại này đau.

Nhưng Kiêu Phi rồi lại cảm thấy, cùng cái loại này đau so sánh với, giờ khắc này phong phú cảm nhận được người trong lòng tư vị tựa hồ càng thêm hạnh phúc cùng thỏa mãn.

Chân chính ở bên nhau, nguyên lai là như vậy mỹ diệu sự.

Nàng một tắc một tắc cảm thụ được nam nhân, từ trúc trắc đến thói quen, từ nhỏ tâm đến buông ra, từ mềm nhẹ đến kịch liệt.

Nhuộm đầy tình dục trong phòng, hai cụ thân hình thật lâu dây dưa ở bên nhau.

Bọn họ, rốt cuộc triệt triệt để để, ở cái này ban đêm, trở thành lẫn nhau tâm linh hợp nhất ái nhân.

-

Ngày hôm sau, Kiều Phi là bị Hạ Thừa Nam di động thanh đánh thức.

Hai người lúc ấy còn ửng ở bên nhau, điện thoại một vang, Hạ Thừa Nam lập tức ấn thành tĩnh âm, sau đó xuống giường.

Kiều Phi mơ hồ nghe được hấn ở cửa sổ nói: “Làm cho bọn họ chuyển giao C thành đi, tìm Tổng cục xử lý chuyện này.”

Suy đoán đại khái là đang nói tối hôm qua Văn Lễ Tiệp sự, Kiều Phi không hỏi, nàng thực vậy, tối hôm qua cơ hồ không như thế nào ngủ, cho nên nào hiện tại tỉnh, nàng cũng chưa trợn mắt, còn tưởng lại寐 một hồi.

Hạ Thừa Nam tiếp xong điện thoại, không khí mạc danh an tĩnh lại.

Kiều Phi kỳ thật cũng vẫn luôn không ngủ, mơ mơ màng màng nửa ngủ nửa tỉnh, thấy bỗng nhiên không có động tĩnh, đang muốn nói mở mắt ra xem hấn đi đâu vậy, bỗng nhiên cổ một ngứa ——

Ướt át hôn từ sau lưng truyền đến.

Nàng một cái giật mình, đôi mắt mở chuyển qua đi, lại thành lờn nhìn đến nam nhân khẩn thật cơ bụng cùng nhân ngư tuyến, khối này hoàn mỹ thân thể tối hôm qua bạo phát như thế nào năng lượng, chỉ có nàng biết.

Kiều Phi chợt dạ bối qua đi ôm chặt chính mình: “Người...”

“Hừ.” Hạ Thừa Nam sa giọng nói đánh gãy nàng, giống thường thức tác phẩm nghệ thuật dường như dọc theo con bướm cốt hôn môi nàng phía sau lưng, thở ra nhiệt khí một đường bỏng cháy, thon dài đốt ngón tay dọc theo thân thể của nàng dường cong nhất nhất xẹt qua.

Như có như không trêu chọc nàng.

Kiều Phi rất khó chịu, rụt rụt thân thể: “Người đừng ——”

Vừa mới nói hai chữ, đã bị từ phía sau tới lấp đầy nghẹn họng.

“Hạ Thừa Nam!” Nàng nhin không được cắn răng giận kêu.

“Ân?” Nam nhin tay còn ở khắp nơi liêu hỏa, lại bất diệt hỏa, động tác thông thả ung dung, “Ba mươi phân sự có thể một lần nữa nói nói chuyện sao?”

“.....”

Nói đến ba mươi phân sự, Kiều Phi thề về sau không bao giờ sẽ đi loạn nhin cái gì phổ cập khoa học.

Người nam nhân này đâu chỉ ba mươi phân, hẳn chiến đấu giá trị giống như vĩnh viễn không có cuối.

Cao Trăn nói nàng lần đầu tiên sau không xuống giường được, Kiều Phi cảm thấy chính mình cũng là.

Nhưng nàng không phải đau, là mệt.

Nàng bị trêu chọc thân thể khẽ run, lại không chịu khuất phục, sợ nam nhân ngày sau xoay người kiêu ngạo, vì thế miễn cưỡng một lần nữa chấm điểm: “Được rồi, 60 đi.”

Hạ Thừa Nam không nói chuyện, chỉ là bình tĩnh cười cười, một câu cũng chưa phản bác.

Bốn mươi phút sau, sáng sớm nhiệt thân vận động kết thúc, Hạ Thừa Nam đứng dậy đi tắm rửa.

Phía trước Chủ Diễm nói qua hẳn muốn ở B thành đái hai ngày, cho nên Kiều Phi đoán hẳn hiện tại nhất định là muốn đi ra ngoài nói công tác thương sự.

Kiều Phi mềm ở trên giường, hữu khí vô lực lấy ra di động cấp chính mình điểm cơm hộp, biên điểm biên mắng: “Cái này súc sinh, ta hôm nay muốn ăn mười cái chân bảo mới được.”

Mười phút sau, Hạ Thừa Nam từ buồng vệ sinh ra tới, trên eo buộc lại khăn tắm, vừa vịn bên ngoài có người gõ cửa, hẳn qua đi mở ra, là Chủ Diễm.

Chủ Diễm trong tay dẫn theo hai đại túi ăn, ở cửa cùng Hạ Thừa Nam nói hội thoại, sau đó rời đi.

Hạ Thừa Nam tiến vào đem ăn phóng tới trên bàn trà, kêu nàng: “Đi tắm rửa một cái, lại đây ăn cơm.”

Kiều Phi nâng hạ mí mắt, thấy được trên bàn đồ ăn.

Nàng thật là đói bụng, đói diên rồi, toàn thân mỗi cái tế bào đều nhu cầu cấp bách đồ ăn bổ sung năng lượng.

Vì thế giãy giụa ngồi dậy, nhặt lên trên mặt đất áo lông vũ, tùy tiện khóa lại trên người, bủn rủn đi tới.

Trải qua Hạ Thừa Nam bên người khi, nàng tùy ý hỏi câu: “Người cùng hỏa ca có phải hay không muốn đi ra ngoài?”

Hạ Thừa Nam lười nhác hỏi nàng: “Nguyên bản đúng vậy.”

Mới vừa đi đến buồng vệ sinh cửa Kiều Phi dừng lại, dự cảm không ổn.

Nàng xoay người: “Có ý tứ gì?”

Hạ Thừa Nam mở ra hộp cơm, không chút để ý nói: “Nhưng tối hôm qua ta trước tiên đem sự đều làm tốt, cho nên.....”

Hắn ngẩng đầu, bên môi nhẹ nhàng gợi lên, ý vị thâm trường:

“Hôm nay ta tính toán lưu tại khách sạn, hảo hảo cùng người bố phân, bố đến một trăm chia làm ngàn.”

Kiều Phi chân mềm nhũn, đỡ buồng vệ sinh môn: “.....”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 49 Liêu 49 Thức

Vừa lúc Hạ Thừa Nam vừa mới nói xong rồi một bút sinh ý, lúc sau mấy ngày, hăn liền đẩy rớt một ít không phải phi thường khẩn cấp sự, bởi Kiều Phi ở B thành du lịch, chơi biến sở hữu cảnh điếm.

Nguyên tiêu hôm nay, hai người cùng nhau phản hồi C thành.

Sau khi trở về liền trước tiên đi biệt thự thấy Hạ Kiều Quần, lão gia tử biết Kiều Phi phải về tới cao hứng không khép miệng được, sớm khiến cho người hầu làm một bàn Mãn Hán toàn tịch dường như phong phú tiệc tối, nghe Hạ Thừa Nam nói tiểu cô nương trộm chạy đến B thành đi cho hăn ăn sinh nhật xong việc, mặt mày cười nở hoa:

“Cho nên ta nói phi phi chính là sẵn sóc, hiểu chuyện, còn sẽ hống người vui vẻ.”

Kiều Phi kỳ thật biết, Hạ Thừa Nam hống nàng vui vẻ thời gian càng nhiều, nhưng ở Hạ Kiều Quần trong mắt, lại đều là hăn cái kia nhi tử đương nhiên, ứng tẩn nghĩa vụ.

Kiều Phi bị này một già một trẻ sủng đến quái ngược ngược.

Mặt nàng hồng liêu liêu tóc, khiêm tốn nói: “Không có lạ.”

Hạ Kiều Quần sủng Kiều Phi, sau khi trở về liền vẫn luôn dặn dò bọn họ liền lưu tại biệt thự trụ, đừng đi Hoa Dụ công quán tiểu bộ nhị tế, nhưng Kiều Phi từ nhỏ bảo thủ, cảm thấy còn không có chính thức quá môn, trước mắt là tình lữ quan hệ, dọn lại đây trụ tựa hồ có chút không ổn.

Biết nàng ý tưởng sau, Hạ Kiêu Quần an ủi nàng: “Người cái này nha đầu, này có cái gì danh không chính ngôn không thuận, các người không phải nói tốt yếu lĩnh chứng sao? Nếu yếu lĩnh chứng, đó chính là ta Hạ gia tức phụ, có cái gì không ổn.”

Lời nói là nói như vậy, nhưng.....

Kiều Phi âm thầm liếc Hạ Thừa Nam liếc mắt một cái, kia nam nhân vân đạm phong khinh ở bên cạnh uống trà, một chút phản ứng đều không có.

Nàng mím môi, có điểm đoán không ra Hạ Thừa Nam hiện tại ý tưởng.

Lúc trước ở A thành chính mình trong nhà cấp hồ hồ sảo yếu lĩnh chứng chính là hãn, nhưng Cục Dân Chính đều đi làm thật nhiều thiên, hãn ngược lại một chút đều không nóng nảy dường như, đều đều không đề cập tới lãnh chứng sự.

Kiều Phi đáy lòng có tiểu cảm xúc, cố ý thọc Hạ Thừa Nam cánh tay.

Hạ Thừa Nam chuyển qua tới, hãn căn bản không chú ý bọn họ đang ở liêu đề tài, mờ mịt hỏi: “Như thế nào?”

Kiều Phi: “.....”

Hạ Kiêu Quần không biết hai người trẻ tuổi đang nói cái gì ám chỉ nói, lão gia tử trong lòng liền một cái nguyện vọng ——

“Tóm lại a, ta hiện tại liền hy vọng hai người có thể mau chóng cho ta ôm cái tôn tử.”

Nghe vậy Hạ Thừa Nam mắt đuôi chọn chọn, mở ra báo chí, ra vẻ tùy ý rơi xuống một câu: “Nhân gia đại học còn không có tốt nghiệp, ngài đừng như vậy vội vàng buộc hành sao.”

Kiều Phi nghe được Hạ Thừa Nam những lời này, treo ở khóe miệng cười dừng lại, hoãn hoãn, nàng đứng lên xoay người: “Quần thúc ta đi xem ngài dưỡng kia chỉ tiểu anh vũ.”

Hạ Kiều Quần không chú ý tới cô nương biểu tình biến hóa, đám người đi rồi, mới nhân cơ hội rồi rãnh cùng Hạ Thừa Nam nói:

“Lễ tiếp sự, ta nhúng tay, người sẽ không trách ta đi.”

Hạ Thừa Nam còn đang xem báo chí, chưa cho cái gì phản ứng.

Hạ Kiều Quần thở dài, “Lão nghe tuổi trẻ thời điểm giúp ta nhai quá một đao, đây là ta thiếu hẳn, coi như còn đi.”

Hạ Thừa Nam sắc mặt tốt cuộc hòa hoãn ba phần, nâng hạ mí mắt: “Các nàng tốt nhất nói được thì làm được, không hề trở về.”

Bị chuyển giao đến C thành công an sau, Văn mẫu được đến tin tức kinh hoảng thất thố, khóc lóc tới cầu Hạ Kiều Quần. Văn Lễ Tiếp mới hơn hai mươi tuổi, vô luận loại nào hậu quả đều nhận không nổi, nàng dọn ra kiện kiện chuyện cũ, thỉnh cầu Hạ Kiều Quần xem ở chính mình lão công phân thưởng buông tha Văn Lễ Tiếp.

Lão gia tử suy nghĩ sâu xa hồi lâu mới đồng ý nhúng tay chuyện này, nhưng vì về sau Hạ Thừa Nam cùng Kiêu Phi có thể không bị quấy rầy sinh hoạt, hẳn cũng đưa ra điều kiện, đó chính là vĩnh viễn không chuẩn các nàng mẹ con lại hồi C thành.

Hạ Thừa Nam nổi lên tâm tư muốn động người, liền tính Hạ Kiều Quần không nói, Văn mẫu cũng sẽ không nguyện ý lại lưu lại.

Cho nên nàng một ngụm đồng ý, cũng biết chính mình đã không có đàm phán tư bản, đây là Hạ Kiều Quần cho nàng lão công cuối cùng một chút

mặt mũi, nếu còn tìm đường chết đi xuống, Văn Lễ Tiệp đem hoàn toàn mất đi tương lai.

Đời trước đối xử chân thành, nghĩa vô phản cố, tới rồi này đồng lúa lại rơi vào như vậy xong việc, Hạ Kiêu Quần tuy rằng cảm thán thốn thức, lại cũng không thẹn với lương tâm.

.....

Đêm dài sau, Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi không có lưu lại, như cũ hồi Hoa Dụ công quán nghỉ ngơi.

Thẳng đến về đến nhà vào cửa sau, Hạ Thừa Nam cũng chưa phát giác bên người Kiều Phi cảm xúc biến hóa, hai người theo thứ tự tắm xong sau, Kiều Phi không giống ngày xưa như vậy làm nũng chơi xấu, mà là không rên một tiếng trực tiếp trở về chính mình phòng.

Hạ Thừa Nam nhìn nàng bóng dáng, đột nhiên cười.

Nữ nhân này, như thế nào trở lại C thành liền trở nên giống như không cần hấn lên.

Trở về trước đêm đó hấn cùng một cái hộ khách lâm thời gặp mặt xã giao chậm, 12 giờ sau mới hồi khách sạn, kết quả Kiều Phi liền như vậy chờ, nhìn thấy hấn ủy khuất ba ba bế lên đi:

“Người rốt cuộc đã trở lại.”

Hạ Thừa Nam hai giờ trước liền cùng nàng gọi điện thoại nói ngủ ngon, cho nên mới yên tâm đi xã giao, không nghĩ tới cô nương thế nhưng vẫn luôn không ngủ chờ hấn..

Hấn lúc ấy liền đau lòng ôm lấy nàng hỏi sao lại thế này, Kiều Phi hồi hấn:

“Người không ở bên người... Ta ngủ không được.”

Nghe được Hạ Thừa Nam đương trường liền hạ quyết định, về sau mặc kệ cái gì xã giao, buổi tối 11 giờ trước cần thiết về nhà.

Cho nên hiện tại nàng giống chỉ kiêu ngạo khổng tước một người trở lại chính mình phòng không nói, còn bang một tiếng đóng cửa lại là chuyện như thế nào?

Ăn xong liền đi? Ngủ xong liền chạy?

Vẫn là nói, đây là cái gì hần không biết tân chơi pháp?

Hạ Thừa Nam khẽ cười một tiếng, đem khăn lông ném đến trên sofa, theo sát mở ra nàng cửa phòng.

Hần cười ra trên người áo tắm dài, trực tiếp nằm đến Kiều Phi trong ổ chăn, từ phía sau ôm lấy nàng.

Kiều Phi biết hần khẳng định sẽ đến, cho nên một chút đều không ngoài ý muốn.

Nàng trong lòng cất giấu biệt nữ, nhưng cái kia biệt nữ lại không biết nên nói như thế nào.

Nhớ tới Hứa Tiệp Thu câu nói kia —— 【 nam nhân được đến liền sẽ không quý trọng 】

Hạ Thừa Nam phía trước như vậy vội vàng nói muốn cùng chính mình lãnh chứng, hận không thể đại niên sơ nhị cạy ra Cục Dân Chính môn cưới chính mình, hiện tại nguyên tiêu đều qua, việc này hần thế nhưng chỉ tự không đề cập tới.

Thật cũng không phải Kiều Phi có bao nhiêu hận gả, chỉ là loại này thượng một giây còn bị phủng ở trong tay giây tiếp theo lại bị vứt chỉ sau đầu cảm giác có điểm nhỏ nhỏ mất mát mà thôi.

Một trận rùng mình truyền đến.

Là Hạ Thừa Nam ở hôn hãn.

Trở về mấy ngày này, hãn mỗi đêm đều sẽ muốn chính mình rất nhiều lần, tinh lực giống như vĩnh viễn đều sẽ không tiêu hao xong, Kiều Phi tuy rằng mệt, nhưng bởi vì là chính mình ái người, mệt lại cũng vui sướng, nhưng hôm nay, nàng hứng thú như thế nào đều nhắc không nổi tới.

Nam nhân hôn từ cổ bắt đầu, đi ngang qua xương quai xanh, đầu vai, chậm rãi đi xuống, Kiều Phi nhẫn nại không cho chính mình kêu ra tới, tàng trụ thân thể phản ứng.

Hạ Thừa Nam cởi rớt nàng đơn bạc một tầng áo ngủ, xoay người mà thượng, đang chuẩn bị bắt đầu, đột nhiên dừng lại, rồi sau đó nhanh chóng đứng dậy, xuống giường.

Kiều Phi bị hãn liêu đến tâm ngứa khó nhịn, nâng lên thân thể, đang muốn hỏi Hạ Thừa Nam đi đâu, hãn đảo mắt lại đã trở lại.

Một lần nữa phủ lên tới, trong tay nhiều một cái túi nhỏ.

Hạ Thừa Nam xé mở đóng gói, Kiều Phi vừa thấy đến hãn trong tay đồ vật, không biết như thế nào, phối hợp vừa rồi chính mình suy nghĩ sự tình, tựa như một chậu nước lạnh tưới xuống dưới, tâm thái toàn băng rồi.

Nàng thân thể hướng lên trên, né tránh nam nhân tiến vào, sau đó xoay người đưa lưng về phía nàng.

Hạ Thừa Nam ngờ ngẩn: “Làm sao vậy?”

“Hôm nay không nghĩ, mệt mỏi.”

“.....”

Ở bên nhau sau Kiều Phi chưa từng có quá như vậy trạng thái, Hạ Thừa Nam nghe nàng ngữ điệu thấp phẳng, có chút mệt mỏi bộ dáng, nhớ tới gần nhất mấy ngày chính mình đòi lấy...

Có lẽ là thật sự làm nàng mệt mỏi.

Hắn ở nàng bên cạnh nằm xuống, từ phía sau ôm nàng:

“Hảo, kia mau ngủ đi.”

Kiều Phi đưa lưng về phía hắn, cho rằng chính mình cự tuyệt sẽ đổi lấy nam nhân nghi vấn, không nghĩ tới hắn thế nhưng cái gì cũng chưa hỏi, còn không có sự người giống nhau ôm nàng ngủ!!

Ngủ!!

Trong bóng đêm, cũng không biết Hạ Thừa Nam ngủ không có, Kiều Phi cố ý hung hăng đỉnh hắn một chút, mắng: “Hỗn đản.”

Hạ Thừa Nam cho rằng nàng ở phát tiết đối chính mình quá độ đòi lấy bất mãn, đem nàng ôm chặt giống trấn an hồng: “Ân, hảo, ta là hỗn đản.”

Kiều Phi: “.....”

Tức chết, ngủ!

-

Nguyên tiêu qua đi, Kiều Phi bắt đầu chính thức khôi phục đi làm.

Phía trước ở đầu âm một đêm bạo hồng sau, cả nước vô số võng hữu đều phát ngôn bữa bãi muốn tới C thành vây xem nàng hiện trường, nhưng sau lại bởi vì biết được nàng ở phóng nghỉ đông, cho nên chông chất một đám lại một đám võng hữu, số lượng càng đôi càng nhiều, tình cảm mãnh liệt

càng tích càng bạo, cho nên Kiều Phi ngày đầu tiên đi làm tin tức bị để lộ ra tới sau ——

Tháng giêng mười sáu Nhiệt Cách giống tiểu nghỉ dài hạn đứng đầu cảnh điểm, người tể người, phóng nhân nhìn lại, to như vậy nội tràng tất cả đều là mang theo di động tới chụp nàng xao động võng hữu, đen nghìn nghịt một mảnh, mỗi người đều đầy mặt hồng quang, chờ nữ thần buông xuống.

Mà lần này tiết sau lại hồi trong tiệm, Kiều Phi cũng rõ ràng cảm giác được thân phận biến hóa.

Phía trước Hạ Thừa Nam ở trong tiệm lưu lại câu nói kia bất quá cấp Kiều Phi ấn thượng một người bạn gái thân phận, hẳn như vậy nhà giàu công tử ca, nữ bằng đầu đối lấy đối đi là hết sức bình thường sự. Cho nên lúc ấy trong tiệm công nhân đối Kiều Phi tuy rằng cũng tất cung tất kính, nhưng kỳ thật vẫn là có không ít người âm thầm chờ xem nàng bị vứt bỏ kia một ngày.

Chẳng qua chờ chờ, lại chờ tới Hạ Thừa Nam tự mình tuyên bố Kiều Phi là hẳn vị hôn thê như vậy kính bạo tin tức.

Cái này thanh minh cơ bản cùng cấp tuyên bố Kiều Phi chính là bọn họ chuẩn lão bản nương.

Vì thế lần này lại hồi trong tiệm, mọi người thấy Kiều Phi đều bận trước bận sau vây quanh nàng chuyển, bưng trà rót nước thoái vị trí, phía sau tiếp trước cấp chuẩn lão bản nương vượt mộng ngựa.

Cũng có mới tới tiểu DJ đem nàng trở thành nhân sinh mục tiêu, rốt cuộc tất cả mọi người đều là tới làm DJ, Kiều Phi lại tả có Điện Âm giáo phụ đốc lòng tài bồi, trở thành bạo hồng DJ, hữu có trong thành đại lão yêu sâu sắc, thành Hạ thị lão bản nương, loại này khai quả dường như nhân sinh ai không hâm mộ, ai không ghen ghét.

Cho nên, cũng không biết là ai khai đầu, Kiều Phi liền như vậy bị coi như Nhiệt Cách bề mặt truyền thuyết xào lên.

Nàng phảng phất là may mắn nhất cái kia người may mắn, ngây thơ mờ mịt đi vào nơi này, lại thu hoạch vô số người tha thiết ước mơ tương lai. Ở hôm nay nàng lên sân khấu phía trước, các võng hữu có lẽ còn sẽ cảm thấy Kiều Phi dựa vào là mặt, là đáng người, là tuổi trẻ cùng thủ đoạn, còn có kia được trời ưu ái hảo vận.

Nhưng đương Kiều Phi lên sân khấu sau ——

Dưới đài tất cả đều là mộ danh mà đến fans, Kiều Phi thân xuyên hỏa hồng sắc bó sát người váy, váy để đến đùi căn, lộ ra thon dài trắng tinh hai chân, tóc dài cao cao trát thành đuôi ngựa, sức sống tràn đầy, trạng thái thập phần hảo.

Nàng mang theo cùng sắc hệ tai nghe, cả người tựa như một đoàn sáng ngời ngọn lửa, đệ nhất thanh tiết tấu rơi xuống sau, toàn bộ bãi đều bị mang đến thiêu đốt lên.

Walker nghe nói nàng ở internet vận đồ tin tức, cũng biết hôm nay tới người đều là đợi nàng thật lâu võng hữu, cho nên cam nguyện cho nàng đương lá xanh, toàn lực phối hợp nàng diễn xuất.

Hai người hợp tác tới nay vẫn luôn thực ăn ý, cho nên liền tính hôm nay thay đổi Kiều Phi tới chủ đạo khổng tràng, Walker đều có thể giống nhau làm tốt trợ lý công tác.

Điện Âm giáo phụ cùng tân tấn DJ nữ thần cùng đài đánh đĩa, chế tạo một hồi không gì sánh kịp Điện Âm thịnh yến.

Cùng ngày, Nhiệt Cách buôn bán ngạch đạt tới khai trương tới nay chi nhất, đấu âm thượng # hôm nay đi xem DJ phi phi # đề tài tham dự lượng cao tới hơn hai mươi vạn cái video.

Kiều Phi kể phía trước lần đó nhiệt độ sau, lần thứ hai bá bình các đại video APP, hơn nữa không lâu trước đây Hạ Thừa Nam công khai tuyên bố nàng là chính mình vị hôn thê, mấy trọng nhiệt độ ở sau người, ngày hôm sau, Weibo, hot search, giải trí đầu đề, toàn bộ đều là nàng bị bá ra tới cá nhân lý lịch.

Cũng là bị truyền thông toàn bộ bá ra tới sau, sở hữu hâm mộ ghen ghét nàng nhân tài minh bạch, nguyên lai không phải mỗi cái DJ đều là Kiều Phi, cũng không phải mỗi cái DJ đều có thể bị tổng tài yêu.

A thành cửa hiệu lâu đời siêu thị thiên kim, từ nhỏ học tập cầm kỳ thư họa, lấy toàn thị nghệ khảo đệ nhất thành tích tiến vào C thành học viện Âm Nhạc, tiếng Anh lục cấp, dương cầm thập cấp, tinh thông đàn cổ, từ nhỏ đến lớn trong ngoài nước đoạt giải giấy chứng nhận có thể ở Nhiệt Cách bãi vòng một vòng.

Này bên trong nhất bị nhân xưng nói đó là nàng ở nhà nói sa sút hậu cần công kiệm học làm công sự tích, truyền thông nhóm cũng là lợi hại, đem năm trước Kiều Phi đã làm sở hữu kiêm chức đều xếp thành bảng biểu.

Thật dài một loạt, làm người nhìn không cảm đau lòng.

>Thuận cảnh trung không kiêu không táo, nghịch cảnh khi cũng không nói từ bỏ.

Các võng hữu hướng gió liền như vậy chậm rãi toàn thay đổi, khen Kiều Phi là đốc lòng nữ thần, dựa vào chính mình biến thành nhân sinh người thắng.

Cũng có người nói là trời cao không bỏ được kiêu công chúa chịu khổ, cho nên an bài nàng gặp hạ đại lão.

Tóm lại hết thấy hết thấy, đều từ “Nàng vận khí tốt” trở thành “Nàng nên được”.

Không ai lại hắc nàng, cũng không ai lại trào nàng, thậm chí sau lại nào đó tiệt từ thiện buổi tối, còn có người cấp Kiều Phi phát tới thư mời, nói là nàng trở thành năm nay nhất đốc lòng chính năng lượng công chúng nhân vật, phải cho nàng trao giải.

Lúc đó Kiều Phi đang ở nước Mỹ Florida châu bạch trên bờ cát phơi ánh mặt trời, đối cái này từ trên trời giáng xuống thưởng còn có điểm ngọc thần.

“Ngượng ngùng a... Ta không ở C thành, cho nên đi không được hiện trường, nhưng vẫn là thực cảm ơn các người đối ta khẳng định.”

Treo điện thoại, Kiều Phi cảm thấy chính mình nhân sinh trung lần đầu tiên đến cái công chúng thưởng thế nhưng không thể tự mình đi lãnh cũng quá tiếc nuối, nàng chọc bên người Hạ Thừa Nam:

“Uy, người làm gì đột nhiên mang ta tới nước Mỹ chơi.”

Hạ Thừa Nam liếc nàng: “Không phải người nói mỗi ngày đều bị fans đi theo, truyền thông vây đổ, thực buồn rầu sao.”

“.....”

Thật là như vậy, Kiều Phi mấy ngày nay khổ không nói nổi, tuy nói đỡ, lại cũng có hồng phiền não, đi làm tan tâm đều bị vây đến chật như nêm cối, rất nhiều lần ở đây tử thiếu chút nữa xuất hiện dẫm đạp sự cố, đem nàng sợ tới mức không nhẹ.

“Chính là.” Kiều Phi tháo xuống kính râm, nhìn trước mặt đi tới đi lui người nước ngoài: “Liên tính là giải sầu, cũng không cần chạy xa như vậy đi, Quần thúc một người ở nhà sẽ nhàm chán.”

Hạ Thừa Nam không chút để ý mà cười cười: “Ân, ngày mai chúng ta hồi Las Vegas, ta làm một chuyện tình liền trở về.”

“Ân? Là sông bạc bên kia xảy ra chuyện gì sao?” Kiều Phi lo lắng hỏi.

Hạ Thừa Nam không tỏ ý kiến, không có trả lời, xoay người cầm lấy đồ uống uống lên hai khẩu.

Kiều Phi thấy hẳn không nói chuyện, tưởng sinh ý thương tương đối khó giải quyết phiền lòng sự, liền cũng không có lại truy vấn đi xuống, nàng nhàm chán cầm lấy di động, lại mở ra đầu âm.

Tùy tiện xoát mấy cái video qua đi, nàng bỗng nhiên nhìn đến một cái cầu hôn video.

Trong video nam tử ở phố xá sầm uất quảng trường trên màn hình lớn đánh hạ thông báo nói, sau đó cố ý mang nữ bằng đầu đi cái kia phố, thấy được video.

Nam nhân quỳ xuống, lấy ra nhẫn thành kính cầu hôn, nữ nhân cảm động chảy xuống nước mắt, gật đầu đáp ứng, chung quanh người qua đường các loại vỗ tay.

Kiều Phi nhìn nhìn, phát ra một tiếng hâm mộ than nhẹ, sau đó chân tình thật cảm điểm cái tán, còn hồi phục ——

【 ta làm sai cái gì muốn cho ta nhìn đến như vậy tốt đẹp cầu hôn, thích, muốn, ô ô ô. 】

Hạ Thừa Nam chú ý tới nàng tiểu động tĩnh, nghiêng đầu lại đây: “Nhìn cái gì đâu.”

Kiều Phi lập tức tắt đi di động, dường như không có việc gì: “Không có gì.”

Nàng không nghĩ làm Hạ Thừa Nam biết chính mình này đó ý tưởng, miễn cho đợi lát nữa người khác hiểu lầm nàng ở biến đổi đa dạng bức hôn.

Uống lên khẩu nước chanh, Kiều Phi đứng lên: “Ta đi trước toilet.”

Nàng tùy tay đem điện thoại đặt ở thái dương ghế, dùng bờ cát khăn che khuất, dù sao di động của nàng có mật mã, người khác cũng mở không ra.

Sau đó yên tâm rời đi.

Chờ nàng đi rồi, Hạ Thừa Nam liếc hướng ghế trên di động.

Hắn vừa rời tuy rằng không thấy được Kiều Phi đang xem cái gì, nhưng nghe tới rồi có 【 gả cho ta 】 này ba chữ.

Cho nên Kiều Phi đang xem, nhất định là cùng cầu hôn có quan hệ nội dung.

Kia hắn nhất định phải muốn làm cái rõ ràng nàng rốt cuộc đang xem cái gì.

Nhìn mắt Kiều Phi rời đi phương hướng, xác định người đi xa, Hạ Thừa Nam cầm lấy di động của nàng, đưa vào nàng sinh nhật, nhẹ nhàng mở ra.

Hình ảnh còn dừng lại ở video bình luận thương, Kiều Phi đánh ra bình luận còn ở trong khung, chưa kịp phát ra đi. Hạ Thừa Nam liếc mắt một cái liền thấy được nàng câu kia cảm khái.

Ấn đường không thể phát hiện chon chon, hắn lập tức phản hồi chủ video đi xem.

Mười lăm giây cầu hôn video, Hạ Thừa Nam xem xong nhú nhú mày, lâm vào tự hỏi.

... Nguyên lai nàng thích như vậy?

Hắn mặc không lên tiếng đem điện thoại thả lại tại chỗ, trong lòng bắt đầu suy xét vừa rồi nhìn đến kia đoạn video. Đang muốn xuất thần, chính mình

di động vang lên.

Là hứa Nghiêu Sơn đánh lại đây.

Hắn nói: “Thưa nam, đêm mai ta an bài hảo, toàn bộ sòng bạc đều không buôn bán, hoa viên toàn bộ thanh tràng, tuyệt đối không người trải qua, vừa rồi ta đã trông coi hoàn thành toàn bộ bố trí, ta đợi lát nữa phát cái toàn cảnh người nhìn xem hiệu quả.”

Hạ Thừa Nam cầm di động tạm dừng một lát: “Vất vả sơn ca, bất quá...”

Hắn muốn nói lại thôi, hứa Nghiêu Sơn phát hiện hắn do dự: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?”

Hạ Thừa Nam nằm đến bờ cát ghế, xoa xoa ấn đường: “Liên ở vừa rồi, ta phát hiện nàng tựa hồ thích cái loại này ngoại phóng một ít cầu hôn phương thức.”

Hứa Nghiêu Sơn khó hiểu: “Ngoại phóng? Có ý tứ gì?”

Trầm mặc hai giây, Hạ Thừa Nam nhanh chóng quyết định: “Tính, kế hoạch hủy bỏ đi, ta nghĩ lại.”

“Người.....”

Hứa Nghiêu Sơn cảm thấy người này đại khái là điên rồi, kế hoạch mau nửa tháng, thật vất vả chọn một cái ngày lành, hoa thượng trăm vạn dựng mộng ảo hoa viên, hiện tại thế nhưng muốn hủy bỏ?

“Nàng không thích như vậy.” Hạ Thừa Nam nhàn nhạt hồi.

Hứa Nghiêu Sơn không lời nào để nói, nhún nhún vai: “OK, người tiền, người định đoạt.”

Treo điện thoại, vừa vặn Kiều Phi cũng từ toilet đã trở lại.

“Ai a.” Nàng hỏi.

Hạ Thừa Nam ánh mắt vừa động, trong đầu nhanh chóng nghĩ lại: “Ta ba.”

“Quần thúc làm sao vậy?”

“Hắn bị cảm, người hầu chiều cố bắt quá tới, ta tưởng dính ngày mai vé máy bay trở về nhìn xem.”

Kiều Phi vừa nghe Hạ Kiêu Quần thân thể không khoẻ, lập tức cũng khẩn trương lên, cầm lấy di động: “Hào hảo hảo, ta đây lập tức giúp người xem sớm nhất chuyển bay.”

-

Hạ Thừa Nam làm việc liền cùng làm buôn bán giống nhau, mỗi một cái quyết sách đều không ướm át bản thủ, quyết đoán sáng tỏ. Hắn đang xem kia đoạn bị Kiêu Phi điểm tán thả biểu đạt hâm mộ video nội dung sau lập tức liền có tâm chú ý.

Hắn ái nữ nhân, sở hữu lần đầu tiên đều phải cho nàng tốt nhất, khó nhất quên.

Buổi tối, trở lại khách sạn.

Bởi vì lâm thời về nước quyết định tới vội vàng, Kiêu Phi sau khi trở về liền bắt đầu thu thập hành lý, Hạ Thừa Nam tắm rửa xong ra tới nhìn đến nàng đem hai người dùng áo mưa thu vào rương hành lý, tiến lên khom lưng lấy ra tới.

Kiều Phi sững sốt, ngẩng đầu: “Người làm gì!”

Hạ Thừa Nam một tay nhéo hộp, một tay đem nàng bế lên qua lại trên giường, trong thanh âm bọc tình dục: “Người nói đi.”

Hắn mới tắm rửa xong ra tới, một thân hơi nước, mê mang lại gợi cảm, thân thể liền như vậy áp đi lên, khóe mắt mang cười, là cái nữ nhân đều vô pháp cự tuyệt hẳn hiện tại dụ hoặc.

Nhưng Kiều Phi phát hiện hẳn vô luận có bao nhiêu tưởng, có bao nhiêu xúc động, mỗi lần đều sẽ thập phần bình tĩnh tìm được áo mưa, nghiêm mật vô phòng làm tốt hết thầy thi thố mới bắt đầu làm.

Từ ý thức được chuyện này bắt đầu, nàng trong lòng vẫn luôn không quá là tư vị.

Né tránh nam nhân hôn, Kiều Phi nhịn không được hỏi: “Hôm nay không mang theo cái kia được không?”

Hạ Thừa Nam vi lăng: “Vì cái gì?”

“Ta không nghĩ người mang.”

Trong bóng đêm trầm mặc một lát, Hạ Thừa Nam vẫn là cự tuyệt.

Kiều Phi có loại bị thương cảm giác: “Người sợ ta mang thai?”

Nam nhân còn không có trả lời, nàng ngay sau đó lại hỏi: “Người không nghĩ ta mang thai?”

Liền ở nàng tưởng tiếp tục truy vấn đề tam câu 【 người có phải hay không cũng không nghĩ kết hôn? 】 khi, Hạ Thừa Nam thông thả ung dung hôn nàng, nói:

“Tưởng cái gì đâu, đương nhiên không phải.”

Kiều Phi tức giận khúc khởi chân, ngăn cản hẳn ngo ngoe rục rịch muốn tiến thêm một bước ý tưởng: “Vậy người vì cái gì từ B thành sau khi trở về liền vẫn luôn như vậy thật cẩn thận?”

Nàng thái độ kiên quyết, rất có cần thiết muốn hẳn đem nói rõ ràng thái độ.

Hạ Thừa Nam thân ở nữ nhân hương mềm lại không thể động, hẳn khấn đến khó chịu, không biết vì cái gì đêm nay tiểu cô nương sẽ đột nhiên hỏi cái này vấn đề.

Hơn nữa giống như còn là để ý thật lâu bộ dáng.

Hắn bất đắc dĩ ngồi dậy, dừng một chút, có chút ủy khuất giải thích:

“Ta mới ăn huân mấy ngày, nếu là người có... Người nhẫn tâm ta lại tiếp theo ăn một năm tổ? Ta sẽ đói chết.”

Kiều Phi: “.....”

Thấy nàng không nói lời nào, nam nhân hống dượng như nhượng bộ: “Hảo như vậy, chờ người tốt nghiệp chúng ta liền phải, cũng liền thừa ba tháng, đến lúc đó người tưởng sinh mấy cái hài tử liền sinh mấy cái, được không?”

Biết nguyên lai là như vậy cái nguyên nhân, Kiều Phi cuối cùng bình thường trở lại chút, nàng nhin không được phụt cười ra tới, giận mắng hẳn: “Ba tháng? Ta xem người bộ dáng này ba năm đều không đủ, mỗi ngày không dứt.”

Hai người chính cười nói, cách vách bỗng nhiên truyền đến một trận có quy luật tiếng vang, như là đầu giường va chạm tường, một tiếng một tiếng, ái muội lại lộ liễu truyền lại đang ở phát sinh sự.

Không vài giây, liền có càng thêm lộ liễu thanh âm phiêu lại đây, mơ hồ hỗn loạn các loại hưng phấn, bất kham tiếng Anh.

Kiều Phi cùng Hạ Thừa Nam hai mặt nhìn nhau.

Nàng là lần đầu tiên nghe được như vậy sự, giống đang xem hiện trường A. Phiến dường như, trong lúc nhất thời không khí có chút mất tự nhiên, nàng nuốt nuốt nước miếng, vô ý thức phóng bình chân, tưởng che dấu chính mình xấu hổ, nói thầm nói:

“Người nước ngoài đều như vậy mở ra sao, cũng không sợ cách vách người nghe được.”

Nàng chân buông lỏng, Hạ Thừa Nam ngủ đông đã lâu dự vọng cuối cùng có xuất khẩu, nhanh chóng tiến vào.

Kiều Phi bị hấn bỗng nhiên tập kích làm đến toàn thân run lên, duỗi tay đi đẩy hấn, Hạ Thừa Nam lại cúi người di chuyển chậm, khễ căn cọ xát nàng vành tai: “Bảo bối, cái này kêu cầm lòng không đậu.”

“.....” Kiều Phi cường hữu lực phản bác: “Cái này kêu thói đời ngày sau, đạo đức luân tang! Dù sao lấy ta từ nhỏ tiếp thu giáo dục tới nói, phu thê khuê phòng sự nên rụt rè nội liễm, hàm súc điệu thấp.”

“Nga?” Hạ Thừa Nam dừng lại, nghiên ngẫm xem nàng: “Là ~ sao?”

Cô nương một thân chính khí: “Đương nhiên.”

-

Nửa giờ sau.

Còn ở vận động hai người bị trước đài điện thoại đánh gãy.

Kiều Phi toàn thân đều bị hấn tẩm ướt, bất mãn nhìn Hạ Thừa Nam tiếp điện thoại, thanh âm mang theo mê ly ách: “Ai a, chán ghét.”

Tiếp xong điện thoại, Hạ Thừa Nam xoay người, thực ý vị sâu xa nhìn nàng: “Trước đài gọi điện thoại tới nói, cách vách khách nhân.....”

Hạ Thừa Nam cảm thấy trực tiếp chiếu nguyên nói ra tới khả năng sẽ bị đánh, suy tư hai giây, đỉnh cầu sinh dục sửa miệng:

“Bọn họ khiêu nại người —— thối đời ngày sau, đạo đức luân tang.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 50 Lăn Nhau Liều Cả Đời

Ngày hôm sau, hai người ngồi sớm nhất nhất ban chuyến bay về nước.

20 nhiều giờ phi cơ rơi xuống đất sau, Kiều Phi trước tiên đi biệt thự thăm Hạ Kiều Quần. Hạ Kiều Quần lúc ấy ở nhà chính vui sướng uy điều, thấy tiểu cô nương cùng nhi tử bỗng nhiên hàng không ở chính mình trước mặt, có chút hoảng hốt:

“Các người không phải ở nước Mỹ sao?”

Kiều Phi trên dưới tả hữu đánh giá hẳn: “Ngài không phải bị cảm sao? Thân thể hảo chút sao? Còn có hay không nơi nào không thoải mái a?”

Hạ Kiều Quần bị hỏi đến vẻ mặt mờ mịt, nhưng lão gia tử nhiều khôn khéo nột, vừa nghe lời này liền biết khẳng định sự ra có nguyên nhân, vì thế cũng không nóng nảy hỏi, trước nhìn mắt phía sau Hạ Thừa Nam ánh mắt.

Quả nhiên, nhi tử trong mắt có chuyện muốn nói.

Hạ Kiều Quần lập tức nhập diễn khụ thanh: “Không có việc gì không có việc gì, chính là bị điểm lạnh.”

Kiều Phi chạy nhanh đỡ hẳn đi trên sô pha ngồi: “Bị cảm ngài còn quản cái gì điều a, trước cố hảo tự mình lại nói a, thế nào, phát sốt sao? Ho khan sao? Có cái gì bệnh trạng?”

Cô nương bùm bùm hỏi một đống lớn, Hạ Kiều Quần diễn trò làm nguyên bộ, đương nhiên cũng thuận miệng bịa chuyện mấy cái bệnh trạng, Kiều Phi vừa nghe, nha, này không nặng bị cảm sao? Lập tức lại ở nhà tìm dược,

nhưng tìm một vòng nàng phát hiện lớn như vậy cái biệt thự, lão gia tử thế nhưng liền cái hòm thuốc đều không có, đừng nói gì đến hằng ngày dự phòng được.

Vì thế Kiều Phi ma lưu dẫn theo bao liền ra cửa, nói là đi ra ngoài cấp lão gia tử mua cái tiểu hòm thuốc, lại mua điểm ngày thường cảm mạo đau đầu linh tinh chuẩn bị được.

Nàng đi rồi, Hạ Kiêu Quần nhìn bóng dáng thật lâu xuất thần, Hạ Thừa Nam ở trước mặt hấn phát tay: “Hắc, nhìn cái gì đâu.”

Hạ Kiêu Quần từ suy nghĩ ra tới, thở dài cảm khái: “Người nhìn xem, trong nhà có cái hiểu chuyện cô nương thật tốt. Mẹ người ở thời điểm đều là nàng chiếu cố ta, trong nhà cũng đều bị nàng quản lý gọn gàng ngăn nắp, nàng đi mấy năm nay, ta cũng liền vừa liền liền qua.”

Hạ Thừa Nam trêu chọc hấn: “Ta đây cho ngài tìm kiếm cái a di?”

Hạ Kiêu Quần lập tức trừng hấn: “Nói cái gì thí lời nói đâu người! Ta ý tứ là làm người chạy nhanh cướp phi phi quá môn, về sau mua thuốc loại sự tình này nên người đi! Hảo hảo chiếu cố nhân gia cô nương!”

Hạ Thừa Nam có điểm theo không kịp lão gia tử ý nghĩ: “Vừa rồi người không phải nói vẫn luôn là ta mẹ chiếu cố người sao, như thế nào đến ta đây liền trái lại, làm ta chiếu cố lão bà.”

Hạ Kiêu Quần trầm mặc vài giây, khẩu khí mạc danh nhiều ra vài phần tang thương cùng thương cảm:

“Chính là bởi vì ta không hiểu này đó đạo lý, cả đời đều là mẹ người ở chiếu cố ta, chờ nàng đi rồi ta tưởng chiếu cố nàng cũng không cơ hội, cho nên a, người phải hảo hảo quý trọng phi phi, hảo hảo chiếu cố nàng.”

Hạ Thừa Nam là lần đầu tiên nghe Hạ Kiêu Quần nói những lời này, nhớ tới mất mẫu thân, ở phụ thân lúc ban đầu gây dựng sự nghiệp những năm đó, thật là vất vả lo liệu cái này gia, chịu thương chịu khó.

Hắn khước mắt có ghen tuông dưng quá, quay đầu đi, cầm lấy cái ly uống lên nước miếng.

Hai cha con tâm tình trong lúc nhất thời đều có chút chìm xuống.

Một lát sau, Hạ Kiêu Quần mới nhớ tới cái gì, hỏi: “Các người không phải ở nước Mỹ chơi sao? Như thế nào bỗng nhiên đã trở lại?”

Nói đến cái này, Hạ Thừa Nam xoa xoa mi giác, pha buồn bực nói cho hắn:

“Ta vốn là tưởng ở bên kia cầu hôn.”

Hạ Kiêu Quần nghe vậy sững sốt, kinh hãi: “Như thế nào? Phi Phi Một đáp ứng?”

“Không phải.”

Một câu hai câu cũng nói không rõ, Hạ Thừa Nam dứt khoát từ đầu tới đuôi đem sự tình đều cùng lão gia tử nói một lần.

Lão gia tử nghe xong ngọn nguồn: “Như vậy a...”

“Ân, cho nên ta hiện tại suy nghĩ, như thế nào mới có thể cho nàng một cái nàng muốn, trong lý tưởng cầu hôn.”

Hạ Kiêu Quần nghĩ nghĩ cảm thấy việc này đơn giản, “Còn không phải là thích màn hình lớn sao? Người đem C thành sở hữu đứng đầu LED quảng cáo bình đều bao xuống dưới không phải xong rồi?”

Hạ Thừa Nam vô ngữ liếc mắt nhìn hắn: “Nhân gia ở trên phố cầu hôn, ta cũng đến ở trên phố?”

“Vậy người tưởng ở đâu? Trời cao a?”

“.....” Hạ Thừa Nam sờ soạng điều thuốc bậc lửa: “Nếu không phải ta bằng hữu dùng quá chiêu này ta thật đúng là tính toán trời cao.”

Hai năm trước Hạ Thừa Nam một cái bằng hữu lái phi cơ cầu hôn, kia trường hợp cũng là tao một bộ là một bộ.

Người khác dùng quá, hẳn khẳng định sẽ không lại dùng.

Hai cha con song song lâm vào như thế nào cầu hôn ý nghĩ, bỗng nhiên Hạ Thừa Nam di động tích một thanh âm vang lên, là Weibo đẩy đưa tin tức.

Từ lần trước cấp Kiều Phi chính danh, hẳn di động thượng cũng trang thượng Weibo APP, hiện tại mỗi ngày đều có thể thu được Weibo đẩy đưa các loại tin tức cùng đứng đầu.

Cùng ngày thường giống nhau, Hạ Thừa Nam cầm lấy di động liền chuẩn bị đem tin tức xẹt qua đi.

Đã có thể nơi tay chỉ đụng tới màn hình trong nháy mắt, hẳn liếc tới rồi một cái tên, mơ hồ cảm thấy có chút quen tai.

Động tác dừng lại.

Cẩn thận hồi ức hai giây, hẳn nhớ tới trong tin tức người này tin tức. Theo sau click mở cái kia tin tức, xem xong bên trong nội dung sau, Hạ Thừa Nam khóe miệng bỗng dừng dạng khai.

Một cái kế hoạch nhanh chóng ở trong đầu hình thành.

Hắn ngón tay vô ý thức ở sô pha trên tay vịn nhẹ khẩu, đại khái tự hỏi cái này phương án tính khả thi sau, cấp Chủ Diễm đi cái điện thoại.

Hạ Kiêu Quần ở một bên nghe xong hấn công đạo Chủ Diễm nội dung, không sai biệt lắm cũng minh bạch nhi tử ý tứ, do dự nói: “Này có thể hành?”

Hạ Thừa Nam liễm mắt đạm cười, thân thể khuất trước, đáp một câu làm lão gia tử tâm hoa nộ phóng nói:

“Ngài nhi tử cũng không làm không nắm chắc sự.”

-

Trưa hôm đó, Hạ Thừa Nam nói công ty có việc, rời đi biệt thự.

Kiều Phi lưu tại trong nhà bởi Hạ Kiêu Quần, một già một trẻ đạn đàn dương cầm, đậu đậu anh vũ, đảo cũng quá đến nhàn nhã tự tại, tam điểm nhiều, Kiêu Phi đang chuẩn bị đỡ lão gia tử đi cửa phơi phơi nắng tản bộ, di động bỗng nhiên vang lên.

Nhìn đến điện báo dây số, nàng sừng sốt hạ tiếp lên: “Y y?”

Thôi Sở Y ngữ khí vui sướng: “Phi Bảo! Ngày mai ta ở C thành tổ chức buổi biểu diễn, người không quên đi? Người muốn tới nga!”

Nàng như vậy vừa nói, Kiêu Phi đột nhiên nhớ tới, từ tháng trước bắt đầu Thôi Sở Y liền bắt đầu cả nước lưu động buổi biểu diễn, phía trước nàng còn nghĩ tới chờ chạy đến C thành thời điểm đi cổ động, nhưng gần nhất chính nàng cũng là mỗi ngày ở hot search báo danh người, cho nên một vội, đều thiếu chút nữa đã quên khuê mật sự.

Vì thế chạy nhanh hồi nàng: “Ta tới a, ta đương nhiên tới!”

Thôi Sở Y: “Kia hảo, ta cho người lưu cái hàng phía trước vị trí!”

Kiều Phi dừng một chút, nhớ tới cái gì, ập ứng: “Cái kia, người đừng động ta, ta không thích ngồi hàng phía trước, ta còn là chính mình dính phiếu đi.”

Thôi Sở Y ai nha một tiếng, “Đã sớm không phiếu lạ, người tỷ muội ta hiện tại thực hồng hảo sao? Phiếu một thả ra liền không lạ, nói đi, người tưởng ngồi nơi nào, ta cho người lưu một trương chính là.”

Kiều Phi biết là cái dạng này tình huống, liền đành phải không hề khách khí, “Kia cho ta lưu cái khán đài phiếu đi, nhất thiên nhất thiên cái loại này.”

Dừng một chút, da mặt dày nhỏ giọng bổ sung: “Lưu hai trương.”

Điện thoại kia đầu Thôi Sở Y cười lên tiếng, “Minh bạch minh bạch! Ta hiểu!”

Kiều Phi: “.....”

Hiện tại toàn bộ C thành ai không biết nàng cùng Hạ Thừa Nam là một đôi, cũng liền chính nàng, còn luôn là che che dấu dấu, liêu mạng điệu thấp.

Cùng Thôi Sở Y nói chuyện phiếm vài câu sau cắt đứt, Kiều Phi mở ra chính mình phía trước ở bản ghi nhớ viết xuống luyện ái thành tựu hoàn thành kế hoạch.

Đã hoàn thành có cùng nhau xem một hồi điện ảnh, cùng nhau du lịch, cùng nhau làm một bữa cơm từ từ, còn có rất nhiều không có hoàn thành, một trong số đó chính là —— cùng nhau xem một hồi buổi biểu diễn.

Cho nên trước mắt chính là một cái cơ hội, chỉ là không biết Hạ Thừa Nam có thể hay không...

Buổi tối, Kiều Phi một người về trước Hoa Dụ công quán.

Hạ Thừa Nam 10 giờ năm mươi hồi gia, trở về thời điểm Kiều Phi đã lên giường, nàng vẫn luôn đang đợi hẵn, nghe được cửa động tĩnh, chạy nhanh đóng lại phòng ngủ đèn, trốn vào trong ổ chăn giả bộ ngủ.

Hạ Thừa Nam sau khi trở về trước lại đây nhìn nàng một cái, nhìn đến nàng ngủ sau nhẹ nhàng mang lên môn, rồi sau đó tắm rửa, tiếp điện thoại, vội lại mau một giờ, mới rút cuộc đẩy ra phòng ngủ môn.

Như là sợ đánh thức nàng, hẩn lên giường động tác thực nhẹ, nằm xuống sau một bàn tay ôm lấy Kiều Phi eo, cũng chuẩn bị cứ như vậy nhắm mắt nghỉ ngơi.

Mới vừa mị thượng đôi mắt, Kiều Phi lại đột nhiên xoay người, ôm hẩn cổ làm đột nhiên tập kích:

“Tiên nữ xuất hiện!!”

Hạ Thừa Nam bị nàng hoảng sợ, phản ứng lại đây nàng là giả bộ ngủ sau bất đắc dĩ cười, nhẹ xoa nàng tóc dài:

“Người như thế nào còn không ngủ.”

“Tưởng người nha, tưởng chờ người trở về.” Kiều Phi chớp chớp mắt:
“Người sẽ không không tưởng ta đi?”

Tưởng ta không có? Yêu ta sao?

Đây là Hạ Thừa Nam mỗi ngày đều phải trả lời mười biến trở lên vấn đề, nhưng hẩn mỗi lần đều vẫn là làm không biết mệt mà trả lời nàng:

“Tưởng, đương nhiên suy nghĩ.”

“Này phút phía trước đều còn đang suy nghĩ.”

“Thật ~ sao?” Kiều Phi kéo đuôi dài âm, chui vào hẩn trong lòng ngực:
“Kia vì cái gì này phút lúc sau liền không nghĩ đâu.”

Hạ Thừa Nam đã sớm bị nàng mềm ấm đầu tóc liêu ra một thân khô nóng, thân thể nghiêng đi đi, ở nàng bên tai lười biếng thổi nhiệt khí:

“Bởi vì này phút bắt đầu, ta muốn làm khác sự.”

Hắn đến gần rồi chút, nói ba chữ.

Kiều Phi nghe xong cười né tránh, “Người tránh ra, không được, đêm nay không được, ta sai giờ không lại đây buồn ngủ quá, còn có ——”

Nàng ngồi dậy nói chính sự, “Ngày mai người có rảnh sao?”

Hạ Thừa Nam chơi tay nàng, không chút để ý nói: “Làm sao vậy, người nói trước.”

Kiều Phi đi thẳng vào vấn đề: “Ta tưởng người bồi ta đi xem một hồi buổi biểu diễn.”

Hạ Thừa Nam nhìn nàng, không lên tiếng.

Kiều Phi cũng biết Hạ Thừa Nam thời gian đặc biệt quý giá, nhưng nàng lần này chính là tưởng tùy hứng một lần, tưởng cùng hắn đạt thành hạng nhất tâm thành tựu.

Vì thế các loại kéo âm cuối làm nũng: “Bồi ta sao, cầu người.”

Hạ Thừa Nam vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Kiêu Phi như vậy, cảm thấy thú vị, không nghĩ nhanh như vậy kết thúc, vì thế cố ý dụ dỗ:

“Vậy người kêu ta một tiếng.”

Ngụ ý, đem ta kêu cao hứng ta liền đáp ứng người.

Kiều Phi chạy nhanh ngoan ngoãn dùng đà người chết không đèn mạng ngữ khí hô thanh: “Heo heo...”

Hạ Thừa Nam lắc đầu.

Kiều Phi nghĩ nghĩ: “Đại gia?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

“Đại ca?”

“.....”

Hạ Thừa Nam nghe không nổi nữa, cũng chờ không kịp, trực tiếp mệnh lệnh nói: “Kêu ta lão công.”

Kiều Phi trong lòng cười trộm, đôi mắt chớp hạ, cố ý tích cực: “Nhưng người còn không phải ta lão công a.”

“Kia không bàn nữa.”

Hạ Thừa Nam nói liền xoay người, Kiều Phi chạy nhanh giữ chặt hẳn:

“Được rồi được rồi đậu người chơi, người xem người quý hẹp hòi!”

Nàng đôi tay đáp thượng nam nhân cổ, rồi sau đó nhanh chóng kéo lại chính mình bên môi.

Môi đối với môi, cô nương mắt đuôi chợn cười, ánh mắt liễm diễm động lòng người:

“Xem ta khẩu hình —— lão ~ công ~”

Kêu xong, còn ở Hạ Thừa Nam trên môi nhẹ nhàng điểm hạ: “Cao hứng sao?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Này một tiếng lão công kêu đến hẳn toàn thân xương cốt đều tê, khống chế không được đem nàng phản áp đến dưới thân, thân nàng, hôn nàng, sau đó, còn muốn nghe:

“Lại kêu một tiếng.”

Kiều Phi cười tủm tỉm: “Ta đây coi như người đáp ứng bồi ta đi xem buổi biểu diễn lạc?”

Này đại khái là Hạ Thừa Nam hơn hai mươi năm qua nghe được nhất âm tai hai chữ, thế cho nên như thế nào nghe đều không đủ, làm Kiêu Phi kêu một tiếng lại một tiếng.

Liên cuối cùng ngủ thời điểm, đều là cùng với cô nương thanh thanh “Lão công” thỏa mãn ngủ.

-

Ngày hôm sau, toàn bộ C thành lượng người đại đường phố đều treo đầy Thôi Sở Y buổi biểu diễn poster, ngay cả xe buýt cũng xuyên qua ở phố lớn ngõ nhỏ tuyên truyền nàng đêm nay ở sân vận động tổ chức buổi biểu diễn tin tức.

Buổi biểu diễn buổi tối 8 giờ đúng giờ bắt đầu, Hạ Thừa Nam giữa trưa nói công ty có việc phải đi trước, vẫn một chút trở về tiếp nàng. Nhưng Kiêu Phi một người ở nhà cảm thấy nhàm chán, liền sảo muốn cùng hắn cùng đi văn phòng, thuận tiện xem hắn đi làm thời điểm bộ dáng.

Hạ Thừa Nam không lay chuyển được nàng, đành phải đem nàng đưa tới Hạ thị tập đoàn đại lâu.

Kiều Phi là lần đầu tiên tới nơi này, nhưng mỗi cái công nhân đều giống như biết nàng, nhận thức nàng, trải qua thời điểm đều sẽ cùng nàng gật đầu, kêu một tiếng:

“Người hảo, Kiêu tiểu thư.”

Khiến cho Kiêu Phi này một đường đều ở thật ngượng ngùng đáp lại, vào thang máy sau nàng hỏi Hạ Thừa Nam: “Như thế nào các người công ty người đều biết ta a?”

Hạ Thừa Nam trong mắt kẹp theo ý cười: “Ai không quen biết tương lai hạ thái thái.”

“.....” Kiều Phi mặt đỏ nhấp môi, lại ra vẻ không thèm để ý: “Ai nói muốn gả cho người, hừ.”

Tới rồi ba mươi bảy tầng Hạ Thừa Nam tổng tài văn phòng, cửa mở, Chủ Diễm đã ở văn phòng cửa chờ, hẩn nhìn thấy Kiều Phi hơi hơi sửng sốt, nguyên bản cầm ở trong tay văn kiện dùng một loại cực rất nhỏ biên độ rũ xuống tới, phi thường tự nhiên tránh đi Kiều Phi tầm mắt phạm vi.

Hẩn mỉm cười: “Hạ tổng, ta đang chuẩn bị cùng ngài nói một chút kia kiện chuyện quan trọng.”

Hạ Thừa Nam ngậm hiếu: “Vào đi.”

Chủ Diễm sắc mặt khó xử nhìn mắt Kiều Phi, Kiều Phi vừa thấy liền minh bạch, “Nếu không ta tùy tiện đi dạo?”

Nàng nói xong xoay người liền chuẩn bị đi, Hạ Thừa Nam lại kêu trụ nàng: “Không có việc gì, dù sao người cũng nghe không hiểu.”

Chủ Diễm: “.....”

Kiều Phi: “.....”

Vì thế ba người cứ như vậy vào văn phòng.

Kiều Phi là lần đầu tiên tiến Hạ Thừa Nam văn phòng, tiến vào sau hoàn toàn sợ ngây người.

Toàn bộ văn phòng so với bọn hẩn trụ cái kia tiểu bộ nhị còn muốn đại, làm công khu, tiếp khách khu, gián dị rượu quây, trong nhà hưu nhàn golf, nghênh cửa sổ còn có thể nhìn đến đối diện giang cảnh.....

Luận xa xỉ xa hoa, Kiều Phi thật là chưa thấy qua so Hạ Thừa Nam còn hào người.

Nàng không đi quấy rầy hai cái nam nhân, đi đến rượu quầy trước mặt ngồi xồm xuống, nghiên cứu những cái đó rượu niên đại, sau đó lặng lẽ ở trong lòng tấp lười.

Cô nương ngồi xồm một bên chơi, Hạ Thừa Nam thực tùy ý ngồi xuống: “Nói đi.”

Chữ Diễm cũng là bội phục vị này lão bản tâm đại, liền như vậy làm trò bạn gái mặt nói cầu hôn sự.

Quả nhiên càng nguy hiểm địa phương càng an toàn, càng bằng phẳng càng không sợ.

Hắn mở ra văn kiện hội báo: “Ta tối hôm qua cùng thôi tiểu thư bên kia người nối tiếp kế hoạch qua đi, cuối cùng đến ra dự toán là —— tam vạn.”

“???”Hạ Thừa Nam cho rằng chính mình nghe lầm, “Tam vạn?”

“Đúng vậy, này tam vạn là cho sân vận động, thôi tiểu thư bên kia nói một phen tiền đều không cần, miễn phí giúp ngài cái này vội.”

Theo Hạ Thừa Nam sau lại hiểu biết, Thôi Sở Y hiện tại lên sân khấu phí ít nhất đều là trăm vạn khởi bước, huống chi hiện tại là nàng nhân sinh trận đầu buổi biểu diễn, hắn đưa ra như vậy nhiều yêu cầu, đối phương thế nhưng không so đo tổn thất.

Hạ Thừa Nam tuy rằng cảm thấy Kiều Phi cái này tỷ muội đủ ý tứ, nhưng hắn nhân sinh tín điều có hạng nhất chính là cũng không bạch chiếm người khác tiện nghi.

Vì thế quyết định: “Người nhìn xem nàng lúc sau mấy tràng buổi biểu diễn, đi tùy tiện tài trợ cái cái gì đi.”

Chử Diễm: “Hào.”

Dừng một chút, Hạ Thừa Nam xem đồng hồ, “Tề buổi bên kia đâu.”

“Tiếp đi, ngài yên tâm, hết thầy đều thuận lợi đâu.”

“VẬY là tốt rồi.”

Hai cái nam nhân ngồi ở bàn làm việc trước biểu tình nghiêm túc, giống như đang nói cái gì đến không được sự tình, Kiều Phi nhìn lén liếc mắt một cái sau, quyết định vẫn là không cần đi quấy rầy bọn họ, vì thế một người nhàm chán chơi nổi lên golf.

Từ trước nàng đi theo Kiều Thạch Vũ chơi đùa vài lần, không quá sỗ, mỗi lần đều đánh không tiến.

Cô nương ở kia nghiên cứu huy côn tư thế, Hạ Thừa Nam nhìn chăm chăm nàng thật lâu nhìn sỗ, cùng Chử Diễm nói:

“Kỳ thật ta tổng cảm thấy thiếu chút nữa cái gì.”

Chử Diễm tưởng không khí không đủ, giúp đỡ ra chủ ý: “Nếu không ta chuẩn bị một ít sắc thái đẹp khí cầu, đến lúc đó toàn bộ lên tới không trung, trường hợp nhất định thực đồ sộ.”

“Không phải.” Hạ Thừa Nam lắc đầu, nhưng hần cũng nói không nên lời là nơi nào không đủ.

Trong tay nhéo bật lửa, hần có một chút không một chút chơi, đắm chìm ở chính mình suy nghĩ, bỗng nhiên Kiều Phi đi tới, lấy hần trên bàn cái ly nước uống.

Cô nương hơi hơi ngứa đầu, giống như thực khát, một ngụm tiếp một ngụm, thon dài phần cổ đường cong hoàn mỹ, liên quan nuốt thủy động tác đều như vậy mê người.

Liên như vậy trong nháy mắt, Hạ Thừa Nam ý nghĩ giống như mặc danh đã bị đả thông.

Hắn vẫn luôn cảm thấy trận này cầu hôn, muốn phù hợp Kiều Phi thích cái loại này “Tồn tại cảm, cùng chung cảm” còn thiếu điểm cái gì, hắn phía trước vẫn luôn tưởng không ra, nhưng liên ở vừa rồi, hắn rốt cuộc minh bạch khuyết thiếu kia bộ phận là cái gì.

Kiều Phi thấy hắn nhìn chăm chăm chính mình, ngơ ngẩn: “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Hạ Thừa Nam thực đậm cười cười: “Người lại đây.”

Kiều Phi ngốc nhiên đi qua đi, Hạ Thừa Nam duỗi tay tới dắt nàng, kết quả lại kéo tay nàng đem người lôi kéo, ôm tới rồi trong lòng ngực ngồi.

“.....”

Kiều Phi nhìn đến còn ở trước mặt ngồi Chủ Diễm, mặt lập tức đỏ, một bên xấu hổ muốn lên, một bên hạ giọng mắng Hạ Thừa Nam: “Người làm gì đâu!”

Nhưng thật ra Chủ Diễm, lập tức thức thời đứng lên, hơi hơi khom người: “Ta trước đi ra ngoài.”

Hạ Thừa Nam ừ một tiếng, tùy tay cầm lấy trên bàn di động, gõ một hàng lời nói sau chia hắn, có khác thâm ý nói: “Đi làm tốt.”

“Là.”

Chủ Diễm từ trong văn phòng rời khỏi tới, mở ra chính mình di động.

Đương nhìn đến trên màn hình Hạ Thừa Nam phát tới kia một hàng tự sau, Chữ Diễm không thể tin được hai mắt của mình.

Lão bản không diên đi.....

Chữ Diễm thực mau từ loại này khiếp sợ trung bình tĩnh lại, nhìn thời gian —— khoảng cách buổi biểu diễn bắt đầu còn có không đến sáu tiếng đồng hồ.

Cho nên, hấn đại khái muốn hoàn thành hạng nhất bí thư kiếp sống nhất cụ khiêu chiến công tác nội dung.

>Trong văn phòng, Kiều Phi thật sự chịu không nổi Hạ Thừa Nam loại này không coi ai ra gì tú ân ái phương thức, nàng tưởng xuống dưới, nghĩa chính nghiêm từ cảnh cáo Hạ Thừa Nam: “Người lại không bỏ ta xuống dưới ta liền cắn người!”

Hạ Thừa Nam lại lười nhác cười: “Hảo a.”

Sau đó, không những không đem nàng buông xuống, còn một tắc lại muốn tiến một thước đem nàng ôm tới rồi trên sofa.

Kiều Phi nhận thấy được không ổn, tựa hồ nghe thấy được nào đó quen thuộc hương vị.

Vài giây sau, Kiều Phi trừng lớn hai mắt:

“Người cho ta đình!”

“Dừng không được tới.” Nam nhân áp xuống tới nói, “Đây là bổ tối hôm qua.”

.....

Rõ như ban ngày, lạnh lạnh càn khôn... Kiều Phi đối hẳn không hề biện pháp.

Từ cùng Hạ Thừa Nam ở bên nhau sau, nàng tựa hồ mỗi ngày đều du tẩu ở “Đạo đức luân tang” bên cạnh, chậm rãi, cũng thành thói quen.

Thật vất vả, mặt trời xuống núi, chiều hôm buông xuống.

Đang ở gương to trước khấu nút tay áo tự phụ nam nhân, cùng vừa rồi cái kia đem nàng để ở rượu quầy bên cầm thú, giống như không phải một người.

Kiều Phi đã đợi Hạ Thừa Nam đã nửa ngày, chân có điểm toan, nàng gõ hai hạ, thúc giục nói: “Người nhanh lên a, lại không phải đi thân cận, xuyên như vậy chính thức làm gì.”

Hạ Thừa Nam từ trong gương liếc nàng liếc mắt một cái, không chút hoang mang hỏi: “Kia cũng không nhất định, nói không chừng ta xem xong buổi biểu diễn là có thể nhiều lão bà đâu.”

“A nha.” Kiều Phi tấm tắc hai tiếng, chế nhạo hẳn: “Hành hành, vậy người chạy nhanh tìm cái lão bà tới thay thế ta, đỡ phải ta không biết ngày đêm bị người lăn lộn.”

Hạ Thừa Nam xoay người nhìn qua: “Người không phải cũng lăn lộn thực vui vẻ sao?”

Kiều Phi: “.....”

-

Đi sân vận động lộ hôm nay đặc biệt đổ, Kiều Phi bọn họ xuất phát thời gian vốn dĩ liền không còn sớm, 7 giờ rưỡi còn đổ ở trên đường, nàng có

chút sốt ruột: “Ta còn muốn nhìn y y mở màn khiêu vũ đâu, khả năng không đuổi kịp, như thế nào như vậy nhiều người a.....”

Hạ Thừa Nam không chút hoang mang lái xe, chờ di động thu được Chủ Diễm một cái tin nhắn sau, hần nhìn mặt trên nội dung, mới làm bộ nhớ tới cái gì dường như, “... Ta nhớ rõ giống như có điều đường nhỏ có thể mặc qua đi.”

Kiều Phi ánh mắt sáng lên, thúc giục hần: “Kia nhanh lên đổi lộ a, người như thế nào mới nói!”

Cuối cùng, hai người rốt cuộc ở 7 giờ 59 phân chạy tới buổi biểu diễn hiện trường.

Trên đài đã bắt đầu rồi âm nhạc khúc nhạc dạo, bạn nhảy nhóm từ hai bên lên đài, hiện trường không khí nhiệt liệt mê mông, nơi nơi đều là huy gậy huỳnh quang, hoặc là giơ lên cao tiếp ứng đèn bài fans, bọn họ trên đầu đều mang theo các loại sáng lên mạnh mạnh trang trí vật, Kiều Phi ở đây ngoại cũng mua hai cái tiểu ác ma phát cô, chính mình mang lên một cái, mạnh mẽ cấp Hạ Thừa Nam cũng mang theo một cái.

Hạ Thừa Nam một thân trắng tây trang, xứng với cái này, giống cái biến thái.

Hần tưởng gỡ xuống tới, Kiều Phi lập tức uống trụ: “Không chuẩn lấy!”

“.....”

Thôi Sở Y cho nàng lưu chỗ ngồi đang xem trên đài, hiện trường người xem sớm đã ngồi đầy, Kiều Phi xuyên qua từng hàng nhiệt tình tặng vọt fans, cuối cùng tể tới rồi chính mình trên chỗ ngồi.

Còn hảo, tuy rằng là khán đài, nhưng lại là đối diện sân khấu, quan cảm không tồi.

Lúc này âm nhạc tới cao trào, vũ đạo các diễn viên hướng hai bên tản ra, Thôi Sở Y lên sân khấu, một phen kính ca nhiệt vũ, kéo buổi biểu diễn mở màn.

Kiều Phi nhìn đến khuê mật ở trên đài như vậy bỗng biểu hiện, hơn nữa chính mình vừa nghe đến tiết tấu liền nhìn không được hải thói quen, cả người hưng phấn đến không được, hai tay không ngừng huy gây huỳnh quang, trong miệng cũng đi theo xướng.

—— là cái loại này lôi kéo giọng nói, chân tình thật cảm lung tung xướng.

Hạ Thừa Nam: “.....”

Thôi Sở Y thực lực không tồi, hợp với xướng nhảy tam đầu hơi thở đều thực ổn, đệ tứ đầu, nàng xướng đầu chậm ca.

Là một đầu tình ca.

Kiều Phi cảm xúc cũng đi theo chuyển, đắm chìm ở khuê mật động lòng người tiếng ca, đều mau bị cảm động ra nước mắt tới.

Hạ Thừa Nam toàn trường không nghe được Thôi Sở Y xướng cái gì, bên tai tất cả đều là Kiều Phi lôi kéo giọng nói gào tiếng ca.

Hắn hít sâu một hơi, vắn ra mang đến nước uống một ngụm.

Bình tĩnh.

Muốn bình tĩnh.

Bạn gái tiếng ca là chim sơn ca, muốn học sẽ thưởng thức.

Lúc này Kiều Phi bỗng nhiên không xướng, thực bát quái thọc hẳn cánh tay: “Người nhìn đến đứng ở dưới đài cái kia soái ca sao?”

Hạ Thừa Nam từ từ nhìn hẳn một cái: “Người nói cái gì?”

Kiều Phi câm miệng, biết chính mình lại nói sai lời nói, lập tức sửa miệng: “Ta là nói, người nhìn đến đứng ở dưới đài nam nhân kia sao?”

Hạ Thừa Nam lúc này mới lười nhác triều nàng nói phương hướng xem qua đi.

Sân khấu tả phía dưới hẳn là nhân viên công tác hội tụ địa phương, còn có một cái rất lớn âm tần khổng lồ chế đài, kia đích xác đứng cái nam nhân, vóc dáng cao cao, ăn mặc thực hữu nhàn sơ mi trắng.

Hắn ngón tay ngẫu nhiên ở khổng lồ chế trên đài điều hai hạ, sau đó lại quay đầu lại, khán đài thượng đang ở ca hát Thôi Sở Y.

“Thấy được.” Hạ Thừa Nam thu hồi tầm mắt, “Người bạn trai cũ?”

“Nói bậy gì đó đâu.” Kiều Phi véo hẳn, sau đó mắt lấp lánh sùng bái: “Cái kia là y y buổi biểu diễn âm nhạc tổng giám, cũng là nàng album chế tác người, ô ô, hẳn hảo lãng mạn, viết thật nhiều ca cấp y y.”

“Ân.” Hạ Thừa Nam không chút để ý liếc nàng, “Ý tứ là ta lại đến đi tiến tu cái viết ca kỹ năng?”

Kiều Phi hắc hắc cười hai tiếng, kéo hẳn cánh tay: “Kia đảo không cần, chủ yếu là ta ca hát không dễ nghe, người viết tới cũng uống phí.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Nguyên lai người còn biết chính mình ca hát không dễ nghe.

Ta thiếu chút nữa đều điếc.

Trên đài, Thôi Sở Y này đầu tình ca xướng xong rồi, các fan điên cuồng hò hét, các loại thét chói tai, tình cảm mãnh liệt cơ hồ ném đi sân vận động

nóc nhà.

Nàng rút cuộc rồi rãnh nghỉ ngơi vài phút, cầm microphone cùng fans nói một ít cảm tạ nói sau, cho tới vừa rồi kia bài hát sáng tác ý nghĩa, là tưởng biểu đạt một đoạn tình yêu được đến không dễ, cùng quý trọng.

“Cho nên!” Thôi Sở Y nói: “Hôm nay ta muốn làm một cái hoạt động, ở hiện trường tùy cơ rút ra một đôi tình lữ, làm cho bọn họ ở chỗ này, ở C thành vạn nhân thể dự quán hai sườn trên màn hình lớn, hướng đối phương thông báo!”

“Nguyện ý tham gia tình lữ nhóm thỉnh nhắc tay nga, chúng ta ánh đèn sư sẽ tùy cơ trừu một đôi bằng hữu!”

Thôi Sở Y nói xong, Kiều Phi thực hưng phấn vỗ tay: “Hảo chơi hảo chơi, hảo kích động, ha ha ha”

Nàng đi theo bắn phá ánh đèn khắp nơi xem, bỗng nhiên dư quang nhìn đến Hạ Thừa Nam giống như muốn nhắc tay bộ dáng, nàng một cái giật mình chạy nhanh ngăn chặn hẳn tay:

“Người làm gì?”

“Người không phải cảm thấy hảo chơi sao, ta thử một chút, vạn nhất quét đến chúng ta đâu.”

“Đừng! Ngàn vạn đừng!”

Kiều Phi gắt gao ngăn chặn hẳn tay: “Đây là ta khuê mật buổi biểu diễn, chúng ta hai cái nếu như bị phát hiện ở chỗ này, người có phải hay không tưởng ngày mai đoạt nhân gia đầu đề? Chúng ta không thể ——”

Lời nói còn chưa nói xong, một đạo truy quang thẳng tắp đánh lại đây.

Kiều Phi phát hiện gương mặt bị một cỗ đèn chiếu có điểm nhiệt, nàng nhú mày hoãn hoãn đôi mắt, xoay người.

Giây tiếp theo, cả người ngậy ngấn cả người.

Chính phía trước tả hữu hai sườn trên màn hình lớn, xuất hiện nàng cùng Hạ Thừa Nam mặt.

Kiều Phi: “???”

Chúng ta không nhắc tay a!!! Người là như thế nào trườ a!

Thôi Sở Y ở trên đài wow kêu vài thanh, thực hải nhiệt bãi:

“Ánh đèn lão sư đôi mắt thật sự quá sắc bén, thế nhưng quét tới rồi chúng ta đương hồng DJ phi phi, di? Ta không nhìn lầm nói, phi phi bên cạnh người ngồi chính là hạ tiên sinh sao?”

Nàng mang theo vài phần bát quái tổng nghệ khẩu vị, đem hiện trường không khí nháy mắt đẩy đến bạo điểm.

Bốn phương tám hướng fans ánh mắt toàn bộ tụ lại đây, Kiều Phi biết chính mình cùng Hạ Thừa Nam đã trở thành tiêu điểm, không có cách nào, chỉ có thể lập tức lộ ra tự nhiên mỉm cười, hơn nữa cùng Thôi Sở Y hỗ động chào hỏi.

Có nhân viên công tác lúc này truyền đạt một cái microphone, Hạ Thừa Nam vừa vặn bên ngoài sườn, liền tiếp nhận tới.

Thôi Sở Y thúc giục nói: “Được rồi, phía dưới liền bắt đầu các người thông báo thời gian! Đại gia an tĩnh nga ~”

Vì thế toàn trường liền thật sự an tĩnh lại, tĩnh đến chỉ có thể nghe được bên tai ngẫu nhiên thổi qua tiếng gió.

Kiều Phi không biết Hạ Thừa Nam hiện tại là cái gì tâm tình, nhưng nàng khẩn trương lại xấu hổ, thậm chí cũng không dám ngẩng đầu xem hắn, cũng không biết hắn sẽ nói chút cái gì. Trong đầu một cuộn chỉ rối, nghĩ lại chính mình vừa rồi vì cái gì không mang theo đọc thuộc lòng tráo, lại đánh bản nháp đợi lát nữa vạn nhất muốn nàng thổ lộ nên nói chút cái gì.

Liên ở nàng miên man suy nghĩ khi, một đạo trầm thấp từ tính thanh âm rơi xuống, vang ở toàn bộ sân vận động.

“Muốn nói thông báo sao?” Hạ Thừa Nam ngữ khí thực tùy ý, giống như đang nói chuyện thiên, cực nhẹ cười cười: “Không cần đi.”

Kiều Phi: “.....”

“Ta làm bất luận cái gì sự cũng không chú trọng quá trình có bao nhiêu khó, hoặc là có bao nhiêu khúc chiết, chỉ xem cuối cùng kết quả, cho nên, cùng Kiêu tiểu thư chi gian cảm tình cũng giống nhau.”

“???”Kiêu Phi nghe mê, không biết Hạ Thừa Nam rốt cuộc đang nói cái gì.

“Quá trình không quan trọng, ta chỉ nghĩ được đến muốn cái kia kết quả.”

“Kiêu Phi.” Hạ Thừa Nam nói nói, trong tay không biết khi nào nhiều cái cái hộp nhỏ.

Mà hắn, ngay sau đó liền nửa quỳ xuống dưới.

Sợ tới mức Kiêu Phi không biết làm sao, trái tim kinh hoàng: “Người, người làm gì.”

“Người nguyện ý trở thành ta Hạ Thừa Nam thái thái sao?” Nam nhân thanh âm từ microphone truyền ra tới, nhẹ nhàng, ôn nhu.

An tĩnh một giây đồng hồ sau, lấy Thôi Sở Y đi đầu ồ ào thanh kinh thiên động địa vang vọng sấm vận động.

Kiều Phi trong lúc nhất thời không có thể tiếp thu lại đây, cả người còn ở vào một loại mộng bức trạng thái, nhiếp ảnh gia lúc này đem màn ảnh cho Hạ Thừa Nam trong tay nắm, đặc tả đánh lại đây, toàn trường tức khắc điên cuồng thét chói tai.

Thôi Sở Y cũng ra dáng ra hình hóa thân cầu hôn hiện trường người chủ trì: “Lợi hại, không hổ là chúng ta Hạ tổng, vừa ra tay chính là Graff trứng bồ câu, cho nên chúng ta phi phi rốt cuộc gả hay không đâu? Tới, màn ảnh cấp đến Kiêu tiểu thư, làm chúng ta cùng nhau tới chờ nàng đáp án!”

Kiều Phi: “.....”

Nàng không biết làm sao nhìn trước mặt cái kia có thể lóe mù chính mình trứng bồ câu, còn cảm thấy phảng phất đang nằm mơ, nhưng đình tai nhức óc âm lẳng lại nhắc nhở chính mình, đây là thật sự.

Người nam nhân này thế nhưng ở hẳn khuê mật buổi biểu diễn thượng, cùng chính mình cầu hôn!

Cảnh tượng như vậy Kiêu Phi nói không có chờ mong quá là giả, nhưng từ B thành sau khi trở về Hạ Thừa Nam vẫn luôn không có nói, nàng cho rằng hẳn đã quên, hoặc là có ý tưởng khác, cho nên cũng liền chậm rãi không hề ôm có chờ mong, nhưng hiện tại, hẳn lại không rên một tiếng cho chính mình lớn như vậy kinh hi.

Khó trách hẳn buổi tối kiên trì muốn xuyên như vậy chính thức, khó trách hẳn nói xem xong buổi biểu diễn có thể mang cái lão bà về nhà.

Nguyên lai hẳn sớm kế hoạch hảo này hết thầy.

Nhìn nửa quỳ trên mặt đất nam nhân, hăn khuôn mặt vẫn như cũ thanh tuyền tự phụ, khóe miệng nhợt nhạt cong, trong mắt đang đợi chính mình trả lời.

Sợ hoa trang, Kiều Phi nhịn xuống muốn khóc xúc động, đang muốn gật đầu nói nguyện ý, bỗng nhiên, khán đài hai bên trái phải phân biệt giờ lên siêu đại đèn bài.

Lại lần nữa lóe mù nàng mắt.

Bên trái là: 【 bá bá 】

Bên phải là: 【 sóng sóng 】

Trung gian khách quý khu cũng có một khối siêu đại tâm hình đèn bài giờ lên cao.

Từ tả đến hữu liền lên vừa thấy chính là —— bá bá 【 tâm 】 sóng sóng

Trong suốt đèn xuyên qua tự thể, chợt lóe chợt lóe, cho nhau chiếu rọi, tương đương đáng chú ý.

Kiều Phi xem choáng váng, miệng giật giật, tưởng mở miệng, rồi lại tựa hồ bị này một đợt một đợt kinh hỉ tạp đến nói không ra lời, mất đi khống chế ngôn ngữ năng lực.

Nàng chân tay luống cuống đi đỡ Hạ Thừa Nam lên: “Ta nguyện ý, ta nguyện ý, người mau đứng lên a.”

Có thể là nàng thanh âm quá tiểu, Thôi Sở Y cho rằng nàng còn không có đồng ý, tiếp tục táo không khí:

“Hiện trường các bảo bối nhưng nghe được rồi, Hạ tổng lên tiếng, nếu hôm nay hăn cầu hôn thành công, mỗi người đều có phân thu lễ vật, cho nên, mau! Mau giúp chúng ta Hạ tổng cầu hôn!”

Thôi Sở Y lời này nói ra, hiện trường người xem tình cảm mãnh liệt tức khắc tăng vọt, bộc phát ra sóng biển thống nhất khẩu hiệu:

“Gả cho hắn!”

“Gả cho hắn!”

Kiều Phi cảm thấy chính mình lại không đáp ứng nói, Thôi Sở Y không chừng còn sẽ làm ra cái gì đa dạng tới. Vì thế, ở thượng vạn người chứng kiến cùng ủng hộ hạ, nàng rút cuộc lấy qua microphone, nhẹ giọng, hạnh phúc, đáp lại một câu:

“..... Ta nguyện ý.”

Hừ một tiếng, sớm đã chuẩn bị tốt rực rỡ pháo hoa nháy mắt lên không, chiếu sáng lên toàn bộ bầu trời đêm.

Hạ Thừa Nam mỉm cười đứng dậy, đem trứng bồ câu mang lên Kiều Phi ngón áp út, rồi sau đó, khẽ hôn nàng.

Hiện trường người xem ——

“A a a a a a a!”

“Ta làm sai cái gì ta chỉ là tới xem cái buổi biểu diễn!”

“Cứu mạng, ta mau hôn mê.....”

“Còn hảo ta có dự kiến trước, toàn bộ hành trình bóp người trông được.”

Kiều Phi có thể nghe được bên người không ngừng truyền đến âm mộ thanh, thảo luận thanh, chỉ là mơ hồ không rõ, nàng giống như nghe được phía sau có cái thực không khoẻ thanh âm xen kẽ ở bên trong:

“Ha ha, hảo a. Ta tôn tử có trông cậy vào, ha ha.”

“???”

Kiều Phi hậu tri hậu giác cả kinh, này không phải Quần thúc thanh âm sao?

Nàng ngay sau đó xoay người xem qua đi ——

Không xem không biết, vừa thấy nàng cũng cả kinh thiếu chút nữa không đứng vững.

Nàng mặt sau mặt sau, kia ba hàng, ẩn trình tự theo thứ tự ngồi Kiều Thạch Vũ, Hứa Tiệp Thu, Hạ Kiêu Quần, Chử Diễm, Ngũ Hạ, tề buổi, Ngô Anh Tuấn, Dương Tại Vũ, Chu Địch, Cao Trăn từ từ.

Tất cả đều là nàng trưởng bối, thân thích, cùng bằng hữu.

“Các người.....” Bị thật lớn kinh hỉ bao phủ Kiều Phi há to miệng, lại một lần sẽ không nói.

Hạ Thừa Nam lúc này nhẹ nhàng ôm lấy nàng: “Ta muốn cho tất cả mọi người tới gặp chúng ta đối với người ái.”

Dừng một chút, ở nàng bên tai nói: “Ta yêu người.”

Kiều Phi nhin lâu như vậy hốc mắt, rốt cuộc vẫn là đã ươn ướt.

Nàng chôn ở nam nhân đầu vai, khóc đến rồi tinh rồi mù:

“Sớm một chút nói muốn cùng ta cầu hôn, ta liền sát không thấm nước lông mi cao a, ô ô ô, chán ghét.”

“Chính là ta lại rất thích.”

“Bá Bá ca ta yêu người.”

“Ta vĩnh viễn là người sống sống.”

Bên này Kiều Phi chính mình cũng không biết đang nói cái gì, tóm lại nói năng lộn xộn điên cuồng thông báo, bên kia Thôi Sở Y cho một cái nhịp trống, lớn tiếng tuyên bố:

“Đợi lát nữa buổi biểu diễn sau khi kết thúc, sở hữu người xem ở xuất khẩu chỗ có thể theo thứ tự lĩnh hạ tiên sinh tài trợ cung cấp cầu hôn chứng kiến kỷ niệm lễ vật ——”

“Siêu bát lớn sóng! Bá! Nãi! Trà! Mỗi người có phân!”

Kiều Phi:... “???”

Nàng vừa mới còn tưởng rằng là Thôi Sở Y nói vậy, không nghĩ tới thật sự có lễ vật??

Này vạn nhân thể dự quán ít nhất đến chuẩn bị một vạn ly trà sữa?

... Này nam nhân điên rồi đi!!

...

Hạ Thừa Nam trận này oanh oanh liệt liệt cầu hôn cách thiên liên bá chiếm các nhà truyền thông lớn đầu đề, tất cả mọi người ở kinh ngạc cảm thán kia viên giá trị tám ngàn vạn hiếm thấy trứng bồ câu, cũng ở hâm mộ bọn họ chi gian cực nóng thâm hậu cảm tình.

Này không chỉ có thành xã hội thượng lưu nhiệt nghị đề tài, cũng ở trong thành tuổi trẻ quần thể mang theo một cổ tân nhiệt triều ——

Uống sóng bá trà sữa.

Đều ở truyền tiệm trà sữa là Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi nhất kiến chung tình địa phương, sóng bá trà sữa là bọn họ đính ước tín vật, cho nên mọi người tin tưởng vững chắc ——

Kiên trì uống sòng bá, một ngày nào đó người sẽ gặp được thuộc về chính mình Hạ Thừa Nam, mang theo tám ngàn vạn trứng bồ câu tới cưới người về nhà.

-

Ba tháng sau, Kiều Phi chính thức tốt nghiệp.

Hạ Thừa Nam đưa nàng tốt nghiệp lễ là có thể mang nàng đi bất luận cái gì muốn đi địa phương chơi một lần, nhưng toàn thế giới có như vậy nhiều không đi qua địa phương, Kiều Phi lại vẫn là lựa chọn Las Vegas.

LUIS sòng bạc vẫn là cùng phía trước giống nhau, mỗi ngày chen đầy thế giới các nơi du khách, có người tới, có người đi, có người ở chỗ này gặp được, có người ở chỗ này tách ra.

Kiều Phi lôi kéo Hạ Thừa Nam tay trở lại cái kia sơ tương ngộ hoa viên.

Cùng năm đó giống nhau, bọn họ ở cái kia chiếc ghế ngồi hạ, Kiều Phi dựa vào Hạ Thừa Nam trên vai, nhắm mắt lại, cùng nhau nhàn nhã mà phơi thái dương.

Qua sẽ nàng hỏi: “Uy, người có bao nhiêu yêu ta?”

Bên cạnh nam nhân hỏi: “Thực yêu thực yêu.”

“Thực ái là nhiều ái?”

Hạ Thừa Nam cũng nhắm mắt lại, hần làm một cái hít sâu động tác, giống ở cảm ứng này sáng sớm trong hoa viên hết thủy dạt dào sinh cơ.

Dừng một chút, hần nhẹ nhàng trả lời:

“Ta có thể không có không khí.”

“Nhưng không thể không có người.”

Kiều Phi an tĩnh dựa vào bên cạnh, khóe miệng hơi hơi giơ lên độ cung, ngọt ngào cười.

Nàng nhớ tới cái gì, đứng lên vòng đến ghế dựa sau lưng, nhìn kỹ mặt trên bị một lần nữa viết thương tiếng Anh ——

【Q&H, BB, FOREVER. 】

Đây là Hạ Thừa Nam đặc biệt làm người lưu lại ấn ký, thuộc về bọn họ ấn ký.

Kiều Phi thực thỏa mãn từ sau lưng ôm nam nhân, nhắm mắt lại nhẹ giọng nói: “Ta cũng là.”

-

【 ta thế giới, có thể không có không khí, nhưng không thể không có người. 】

Chính văn xong.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 51 Sóng Bá Phiên Ngoại (1)

Lại là một cái ánh mặt trời chiếu tiến phòng ngủ sáng sớm.

Đồng hồ báo thức đột ngột ở an tĩnh trong nhà vang lên, kim đồng hồ chỉ hướng buổi sáng 7 giờ, Hạ Thừa Nam mặt lộ vẻ vài phần không kiên nhẫn ấn qua đi, sợ đánh thức nằm ở bên người nữ nhân.

Tuy rằng, Kiều Phi đã tỉnh.

Nàng mở to mắt, cùng Hạ Thừa Nam liếc nhau, ánh mắt lại không có gì nội dung, có chút nhập nhèm mê mang, qua hai giây, lại mơ mơ màng màng đóng trở về, tiếp tục ngủ.

Hạ Thừa Nam nghiêng đầu nhìn nàng này vài giây biến hóa biểu tình, khoe miệng hàm chứa cười, giống như như thế nào đều xem không đủ trước mặt người dường như.

Hắn sủng nịch ở nàng trên trán hôn hạ, từ trên giường xuống dưới. Động tác thực nhẹ, lặng lẽ đóng lại phòng ngủ môn, không nghĩ đánh thức Kiều Phi.

Hôm nay là thứ bảy, thời tiết thực hảo.

Cùng Kiều Phi kết hôn sau Hạ Thừa Nam cũng đem công tác thượng việc làm điều chỉnh, mỗi cái cuối tuần thứ bảy sẽ toàn thiên ở nhà bồi lão bà, buổi tối lại đưa nàng đi Nhiệt Cách đi làm, thuận tiện xử lý bên kia công vụ.

Cho nên kỳ thật hẳn hôm nay có thể thức dậy muộn một chút, nhưng là trước đoạn nhật tử Kiều Phi bởi vì ăn một phần không sạch sẽ cơm hộp làm cho viêm dạ dày cấp tính, lại đi bệnh viện đi rồi một chuyến, rút máu truyền dịch chọc vài châm, Kiều Phi nhưng thật ra không có gì phản ứng, hiện tại chỉ cần có Hạ Thừa Nam bồi, nàng đối châm đã không như vậy sợ hãi.

Nhưng thật ra Hạ Thừa Nam, nhìn kim tiêm trát đến nàng cánh tay thượng thời điểm, đau lòng muốn mệnh.

Kiều Phi nói qua nàng mục mục Hứa Tiệp Thu cả đời chưa đi đến quá phòng bếp, đều là Kiều Thạch Vũ sủng chiều cố, cho nên sau lại Hạ Thừa Nam cũng tự trách, nói đến cùng vẫn là hẳn trách nhiệm.

Hẳn cái này làm lão công, cả ngày chính là công ty mở hộp, các nơi đi công tác, từ sớm vội đến vẫn. Kiều Phi lại không chịu thỉnh người hầu, cho nên mỗi ngày tam cơm đều là nàng làm ăn, hoặc là Hạ Thừa Nam làm người từ tinh cấp khách sạn kêu cơm hộp đưa trở về.

Tuy rằng đều là xa hoa lệ lý, nhưng là cũng khó bảo toàn sẽ có vệ sinh ra vấn đề thời điểm, liên tỷ như lần này, thượng thổ hạ tả, khiến cho Kiều Phi người đều gầy điếm.

Kiều Phi cùng Hạ Thừa Nam đều là từ nhỏ ngậm muỗng vàng lớn lên, mười ngón không dính dương xuân thủy cái loại này, cho nên nàng trù nghệ kỳ thật cũng tương đương giống nhau, sở trường nhất đồ ăn chính là nấu mì gói, đơn giản một bao mì gói nàng có thể cho người nấu đến cùng nở hoa nhi dường như phong phú, cũng coi như là một cái bản lĩnh, làm Hạ Thừa Nam loại này cũng không ăn mì gói người, ở hôn sau có khi đêm khuya đói bụng, đều sẽ nhịn không được muốn ăn một chén.

Nhưng mì gói tóm lại là không dinh dưỡng, hơn nữa lần này dạ dày viêm sự kiện, Hạ Thừa Nam lúc ấy đã đi xuống quyết định, vô luận về sau lại

vội, đều cần thiết muốn đem Kiều Phi tam cơm quản lý hảo.

Hắn sẽ không nấu ăn, liền từ đầu bắt đầu học

Hạ Thừa Nam cũng không tin, chính mình cái này có thể ở thương giới như cá gặp nước, mỗi ngày ở thị trường chứng khoán phiên vân phúc vũ đầu óc, còn học không được vài món thức ăn.

Vì thế hôm nay, hắn riêng dậy sớm, tưởng từ đơn giản nhất bữa sáng làm khởi.

Rửa mặt xong, trốn vào phòng bếp, cầm lấy giấu ở xô pha lót sau —— 《 Trung Quốc trù nghệ một trăm chiêu 》

Trong sách phân loại thực kỹ càng tỉ mỉ, có sáng trưa chiều cơm, thậm chí còn có ăn khuya, đồ ngọt.

Hạ Thừa Nam phiên đến bữa sáng cháo phẩm kia đơn giản nhìn vài lần, theo sau khóe miệng giơ lên tự tin cười.

Này cũng quá đơn giản, nguyên lai liền như vậy mấy cái bước đi?

Hắn dùng làm buôn bán tính toán phí tổn nhanh nhẹn đầu óc nhanh chóng tính toán hạ, một giờ nội hắn có thể làm một bàn bữa sáng ra tới, hơn nữa vẫn là Trung Quốc và Phương Tây kết hợp cái loại này.

A, trên đời này thật sự không có gì có thể khó được đảo hắn Hạ Thừa Nam.

-

8 giờ rưỡi, Kiều Phi rốt cuộc tự nhiên tỉnh.

Mở to mắt, nhìn đến bên người giường đệm trống rỗng, nàng ngồi dậy triều phòng khách kêu:

“Heo heo?”

Bên ngoài truyền đến tất tột lại lược vội vàng thanh âm, Kiều Phi hô một tiếng không phản ứng, lại thực đà kéo trường tiếng nói kêu: “Lão —— công?”

Một phút đồng hồ sau, Hạ Thừa Nam xuất hiện ở phòng ngủ cửa: “Tỉnh?”

Kiều Phi nhìn đến lập tức bĩu môi mở ra đôi tay làm nũng: “Muốn ôm một cái.”

Hạ Thừa Nam đoan cười đi vào tới, hơi hơi cúi người, thân thể xuống phía dưới, Kiều Phi vừa lúc bắt tay đáp ở hăn trên cổ, theo sau cả người quải đến hăn trên người.

“Vừa rồi bên ngoài cái gì thanh âm?”

“Ân? Nga, ta lại đây thời điểm đụng phải cái ly.” Hạ Thừa Nam tách ra đề tài, “Ta ôm người đi đánh răng?”

“Hắc hắc, hảo.”

Hạ Thừa Nam cứ như vậy đem người ôm vào buồng vệ sinh.

Rửa mặt trên đài tình lữ bàn chải đánh răng, hồng nhạt kia chỉ đã tể hảo kem đánh răng, Kiều Phi từ Hạ Thừa Nam trên người xuống dưới, lười nhác cầm lấy tới, bắt đầu đánh răng.

Hạ Thừa Nam cũng không đi, ở phía sau ôm nàng, từ trong gương xem nàng.

Dù sao chính là dính vào cùng nhau không buông tay.

Kiều Phi xoát hảo sau a khẩu khí —— hảo ngọt quả đào vị.

Nàng xoay người, chớp chớp mắt hỏi Hạ Thừa Nam: “Người chẳng lẽ không có phát giác ta tân mua này chỉ kem đánh răng hương vị hảo ngọt sao?”

Hạ Thừa Nam cố ý lắc đầu: “Không có.”

“.....” Kiều Phi là một cái phi thường thích bán an lợi người, đương trường liền cấp Hạ Thừa Nam bàn chải đánh răng thượng lại tế một chút, sau đó xoay người đối mặt hẳn: “Vậy người lại xoát một lần, người nghe nghe, thật sự siêu ngọt.”

“Không cần như vậy phiền toái.”

Hạ Thừa Nam sấn Kiều Phi không chú ý, đột nhiên cúi đầu hôn lấy nàng môi.

“Ta nếm nếm người sẽ biết.”

Để ở bồn rửa tay thượng, Kiều Phi bị hôn cái trời đất quay cuồng không thể hô hấp.

Cuối cùng, Hạ Thừa Nam thực hiện được liếm liếm môi: “Ân, ngọt.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng đã thói quen hẳn như vậy vô lại cùng bá đạo, hơn nữa rất rõ ràng nếu chính mình không chạy nhanh ngăn chặn loại này không khí phát triển, thực mau nàng nói không chừng liền sẽ ở buồng vệ sinh làm sáng sớm vận động.

Vì thế sấn Hạ Thừa Nam buông lỏng ra nàng, nàng chạy nhanh thoát đi buồng vệ sinh, đi phòng ngủ thay quần áo, trong miệng còn nhỏ thanh bức bức:

“Người như thế nào đều không nị a...”

Hạ Thừa Nam cong cong môi, đáy mắt đích xác có hỏa.

Hắn đi theo đi vào phòng ngủ, giống liên thể anh giống nhau lại ôm lấy nàng: “Ta chính là xem không đủ người, nếu không đủ người, làm sao bây giờ đâu.”

Hôn lấy nàng vành tai, ái muội hỏi: “Cái kia đi rồi sao?”

Kiều Phi bị hãn nhiệt khí a đến ngứa, súc cổ biên cười biên trốn: “Không có, người thành thật điểm, không chuẩn vượt đèn đỏ!”

“.....” Hạ Thừa Nam tâm hảo ngứa.

Mấy ngày nay Kiều Phi tới nghỉ lễ, hãn sáu ngày không chạm vào nàng.

Buồn bực rời đi nữ nhân thân thể, hãn bất đắc dĩ hít sâu một hơi, “Mau đổi hảo quần áo ra tới, ta cho người làm bữa sáng.”

“???”Kiều Phi đang ở khẩu áo khoác nút thắt, vừa nghe lời này bỗng chốc quay đầu: “Người cho ta làm bữa sáng?”

Hạ Thừa Nam nhú mày: “Như thế nào, có cái gì vấn đề.”

Kiều Phi có điểm không thể tin được hiện giờ giá trị con người đã tể thân List đại gia Forbes nam nhân sẽ nấu cơm!

Nàng chần chờ mà nhìn hãn: “Người xác định ta có thể ăn sao? Ăn xong sẽ không đi bệnh viện sao?”

“.....” Hạ Thừa Nam cảm giác đã chịu nào đó vũ nhục: “Hiện tại nấu cái cháo là rất khó sự sao? Vẫn là người cảm thấy người lão công ta điểm này sự đều làm không được?”

Kiều Phi cẩn thận suy nghĩ hạ cũng là, lại không làm hãn làm cái gì sơn trân hải vị, cháo cũng chính là thủy thêm mẽ ném cho nôi làm sự.

Vì thế nàng mỹ tư tư mặc tốt quần áo, kéo nam nhân cánh tay, ánh mắt chờ mong: “Vậy người cho ta làm cái gì lạ?”

Hạ Thừa Nam hướng phòng khách đi: “Người ra tới nhìn xem chẳng phải sẽ biết.”

Kiều Phi liền đi theo hắn đi ra ngoài.

Tuy rằng làm cháo chuyện này đích xác rất đơn giản, nhưng nàng vẫn là ôm chuẩn bị xem một nồi hắc ám liệu lý tâm thái đi.

Nhưng mà đi đến nhà ăn nhỏ trên bàn ——

Kiều Phi trợn mắt há hốc mồm.

Nuốt nuốt nước miếng, quay đầu: “Người, người..... Làm?”

Hạ Thừa Nam thập phần trấn định mà uống lên nước miếng: “Không được sao?”

Kiều Phi: “.....”

Như thế nào không được, cũng quá được rồi đi?!

Nàng đều tưởng cấp chính mình lão công quỳ xuống!

Trước mặt trên bàn cơm theo thứ tự bày Trung Quốc và Phương Tây kết hợp phong phú bữa sáng:

Hải sản nấm hương cháo, hành thái bánh, thơm ngọt bắp bông, rau dưa cơm nắm.

Mì Ý, chiên trứng thêm nướng tròng, trứng gà phun tư từ từ, bên cạnh phóng mới mẻ nước chanh cùng nhiệt sữa bò.

Vài giây sau Kiều Phi từ chấn động trung bình tĩnh lại, vẫn là không quá tin tưởng Hạ Thừa Nam có thể làm được ra này một bàn phong phú bữa sáng, nàng dừng một chút, bưng tình đại ngộ: “Ta đã biết, người điếm cơm hộp đúng không?”

Hạ Thừa Nam: “Sao có thể? Người đều ăn hư bụng ta còn điếm cơm hộp?”

Kiều Phi xem nam nhân nghiêm túc bộ dáng không giống ở nói dối, hơn nữa hẳn luôn luôn sủng chính mình, cơm hộp thương tổn quá một lần, Hạ Thừa Nam liền sẽ không cho phép có lần thứ hai.

Cho nên nói như vậy, thật là hẳn làm?

Kiều Phi không thể tin tưởng đi đến bàn ăn bên ngòai xuống, kẹp lên một khối hành thái bánh căn một ngụm ——

Hương đến rơi lệ.

Uống nữa khẩu nắm hương cháo...

Khóc, đầu lưỡi ở khởi vũ.

Đây là cái gì thần tiên mỹ vị, cũng ăn quá ngon đi!!

Kiều Phi nhin không được tưởng, nàng thật sự gả cho như vậy hoàn mỹ nam nhân sao? Chẳng những lên được phòng khách hạ không được giường, hiện tại còn chơi đến một tay hảo phòng bếp? Chính mình đời trước là làm nhiều ít chuyện tốt? Đời này mới có thể tìm được tốt như vậy lão công?

Tại đây đồn hoài nghi nhân sinh tự hỏi trung, hai người cùng nhau vô cùng cao hứng dùng xong bữa sáng.

Hôm nay cuối tuần, Hạ Thừa Nam nguyên kế hoạch mang Kiều Phi đi ra ngoài mua sắm, nhưng là Kiều Phi muốn đi xem Hạ Kiều Quần, mấy ngày hôm trước người hầu tới điện thoại, nói lão gia tử tình thần có điếm tình

thần sa sút, còn không thể hiểu được mua rất nhiều kỳ quái đồ vật, Kiều Phi không lớn yên tâm, quyết định trở về nhìn xem.

Vì thế Hạ Thừa Nam cũng chỉ hảo thay đổi kế hoạch, cùng nhau trở về Hạ gia biệt thự.

Tới rồi biệt thự, người hầu ngồi ở cửa ghế đá thượng cấp kia chỉ anh vũ uy thực.

Thường lui tới loại sự tình này đều là Hạ Kiêu Quần tự tay làm lấy, Kiều Phi nghi hoặc hỏi: “Ba ba đâu?”

Người hầu ngửa đầu nhìn về phía biệt thự đại môn, cau mày, vẻ mặt đau khổ, thật cẩn thận trả lời: “Lão gia nói hẳn ở tĩnh tâm, làm ta đừng đi quấy rầy hẳn.....”

“.....”

>“Lão gia gần nhất ăn không ngon, ngủ không tốt, người đều gây ốm rất nhiều.”

Người hầu nói nói vành mắt đều đỏ, sợ tới mức Kiều Phi không dám dừng lại, chạy nhanh vào phòng.

Tương phản Hạ Thừa Nam một chút đều không nóng nảy, chậm rãi từ từ, không chút hoang mang.

Hắn nhưng quá hiểu biết chính mình cái này cha, một thân ngạnh lãng, thân thể tổ chất so rất nhiều người trẻ tuổi đều hảo. Nhưng thật ra những cái đó người trẻ tuổi, học không tới hẳn một thân tinh vi kỹ thuật diễn.

Phòng khách không ai, an an tĩnh tĩnh.

Nhưng này phân an tĩnh lại ẩn ẩn lộ ra một cỗ quý dị.

Kiều Phi cẩn thận nghe xong sẽ, cuối cùng nghe ra này sợi quý dị không khí từ đâu mà đến.

Buổi sáng 9 giờ rưỡi biệt thự lầu một, lạnh buốt truyền đến Đại Bi Chú âm nhạc thanh.

Nàng cùng Hạ Thừa Nam yên lặng nhìn nhau, sau đó theo thanh âm đi tìm đi, phát hiện này âm nhạc từ thư phòng mà đến.

Đi qua đi, lặng lẽ đẩy ra không quan kín mít cửa thư phòng.

Hạ Kiêu Quần chính ngồi xếp bằng ngồi ở phiêu cửa sổ trên đệm mềm, trước mặt bày cái tiểu bàn trà, trên bàn trà có một chén nước trà.

Hắn chòm râu không biết là lâu lắm không cạo quá, vẫn là dán cái gì đạo cụ, tóm lại để lại một cái thập phần tiên phong đạo cốt kiêu dáng. Người nhắm mắt lại, miệng lẩm bẫm, trong tay cầm một chuỗi trầm hương châu, trên dưới kích thích.

Giống cái đang ở nhập định cao nhân.

“.....” Hạ Thừa Nam dựa vào cửa nhìn, bất đắc dĩ đê đê ấn đường, thầm nghĩ lão nhân này hôm nay lại vào cái gì ma.

Nhưng thật ra Kiêu Phi đơn thuần, do dự nhìn sẽ, nhỏ giọng chỉ vào chính mình ót hỏi Hạ Thừa Nam: “Ba ba không chịu cái gì kích thích đi?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi càng nghĩ càng không thích hợp, chạy nhanh dẫn theo chính mình mua tới trái cây đi vào, ngoan ngoãn kêu: “Ba ba ta tới rồi!”

Thường lui tới Hạ Kiêu Quần thấy nàng cười đến kia kêu một cái mặt mày hớn hở, nhưng hôm nay ——

Lão gia tử nghe được thanh âm, mí mắt nâng một chút khe hở, rồi sau đó tiếp tục nhắm lại, không hề gợn sóng, phá lệ bình tĩnh:

“Nga, các người tới a.”

“.....” Khẩu khí này, tang thương tịch mịch, đậm đến đáng sợ, giống nhìn thấu hồng trần, vô dục vô cầu cực kỳ.

Kiều Phi có điểm luống cuống, không biết Hạ Kiêu Quần có phải hay không bị cái gì kích thích, như thế nào bỗng nhiên chi gian liền biến thành như vậy.

Thượng chu nàng trở về thời điểm còn hảo hảo a.

Nàng nhìn về phía Hạ Thừa Nam, ánh mắt cùng hắc truyền lại nghi vấn.

Hạ Thừa Nam thực mau trở về nàng một cái: 【 không có việc gì, hắc tinh thần đâu. 】

Kiều Phi thực buồn bực: “Ba, ngài không có việc gì đi, người đây là làm gì đâu.”

“Tĩnh tâm.”

“Ngài tĩnh cái gì tâm a, thời mẫn kinh sớm qua đi.” Hạ Thừa Nam chen vào nói.

Kiều Phi chạy nhanh trừng hắc, ngược lại lại hỏi: “Ba, kia ngài có phải hay không gặp được cái gì không vui sự? Ngài nói ra, đừng một người ghen.”

Hạ Kiêu Quần lúc này đình chỉ trong tay động tác, nga thanh, nhắm mắt lại nhàn nhạt nói:

“Kỳ thật cũng không có gì.”

“Bất quá chính là cách vách lão Ngô ngày hôm qua ôm nhị tôn tử, mà ta ——”

“Ba năm, đại tôn tử bóng dáng cũng không biết ở nơi nào.”

Hạ Kiêu Quần nói xong, bình bình tĩnh tĩnh mở mắt ra, uống ngụm trà, lắc lắc tay: “Ta Phật, các người đi thôi, ta hiện tại rất vui sướng.”

Dừng một chút: “Phi phi, người nhìn đến ta trong tay này chuỗi hạt tử sao? Ta mới vừa cho hẩn lấy cái danh, đã kêu Hồn Cầu.”

“Từ hôm nay trở đi...” Hạ Thừa Nam nói, đem trầm hương châu hung hăng vê ở trong tay, giống muốn vê bạo nó dường như, biên vê biên nghiêng răng nghiêng lợi xem Hạ Thừa Nam:

“Ta muốn nỗ lực mà, vui vẻ, bàn ta, hồn. Cầu.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi: “.....”

Nói thật, lúc này Kiêu Phi, là có điểm then với Hạ Kiêu Quần.

Năm đó kết hôn thời điểm, Hạ Kiêu Quần cho nàng phong một cái cự vô bá đại hồng bao, đối nàng nói:

“Phi phi nha, ta hiện tại cũng không có gì khác trông cậy vào, liền hy vọng các người có thể nhanh lên cho ta bế lên cái đại tôn tử, ta liền dục nhi bách khoa đều mua đã trở lại, liền chờ dục ta kia đại tôn tử đâu.”

Lúc ấy Kiêu Phi xấu hổ trả lời: “Ba ba yên tâm, chúng ta tranh thủ năm nay nội liền thỏa mãn ngài nguyện vọng.”

Nhưng mà, ba năm, dục nhi bách khoa đã thượng hôi, lão gia tử từ mỗi ngày rời giường câu đầu tiên —— hôm nay ta bế lên tôn tử sao?

Đến bây giờ mỗi ngày rời giường câu đầu tiên —— nam mô A di đà phật, hết thảy toàn vì hư ảo.....

Kiều Phi thực áy náy, nhưng việc này không có biện pháp quái nàng, sinh hài tử cũng không phải nàng một người là có thể sinh ra tới.

Thăm xong lão gia tử, ở biệt thự ăn qua cơm chiều, về nhà trên đường, Kiêu Phi vẫn luôn trách cứ Hạ Thừa Nam: “Đều tại người, lúc ấy nói tốt ba tháng liền không mang theo cái kia, kết quả đâu.”

Hạ Thừa Nam biên lái xe biên cười, “Ân ân, lần sau liền không mang theo.”

“Ta tin người mới có quý.”

Này ba năm tới, hai người mỗi lần ở bên nhau, Hạ Thừa Nam đều vẫn là mang theo cây dù nhỏ, hẳn luôn là lấy cùng nàng hai người thế giới còn không có quá đủ vì từ, làm Kiêu Phi lấy hẳn không có biện pháp.

Mỗi lần đều nói lần sau, cứ như vậy hống một lần lại một lần, một hống chính là ba năm.

Kiều Phi nghĩ tới cái gì, nhìn hẳn: “Lão công, người cũng ba mươi tuổi, nên muốn bảo bảo đi.”

Hạ Thừa Nam lúc này vừa vặn đem xe chạy đến bãi đỗ xe, tắt lửa, đình hảo xe, hẳn đem đầu chuyển qua tới xem nàng, trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm:

“Bảo bảo nào có người hảo chơi?”

“.....”

Bị hẳn tức chết, Kiêu Phi không nghĩ nói thêm gì nữa, xoay người xuống xe về nhà.

Kỳ thật Kiều Phi đặc biệt thích tiểu hài tử, cũng tưởng sớm một chút sinh sớm một chút khôi phục, nhưng Hạ Thừa Nam chết sống chính là tìm lấy cơ trốn tránh, này ba năm tới Kiều Phi đều từ hẩn, nhưng hôm nay thấy Hạ Kiều Quần này phó tư tôn tư đến si cuồng thành Phật bộ dáng sau, nàng tâm động diêu.

Nàng đời này, nhất không thể gặp chính là tiểu băng hữu cùng lão nhân gia khổ sở.

Đặc biệt là hiện tại, công công đều sắp khám phá hồng trần vô dục vô cầu.

Không được, Kiều Phi trong lòng tưởng, nàng cần thiết hiếu thắng thế một lần, can thiệp chuyện này.

Về đến nhà, Hạ Thừa Nam đi tắm rửa một cái, rồi sau đó cùng thường lui tới giống nhau lên giường mở ra laptop xử lý bưu kiện.

Kiều Phi ở phòng giữ quần áo tìm thật lâu, mới tìm được lúc trước đi B thành bởi Hạ Thừa Nam ăn sinh nhật khi xuyên kia kiện gọi cảm tiểu váy ngủ.

Cái này chiến bào bị nàng giấu đi thật lâu, bởi vì mỗi lần nàng xuyên cái này, đêm đó nhất định ngủ không đến giấc.

Cái này áo ngủ là Hạ Thừa Nam tuyệt đối G điểm, thử một lần một cái chuẩn.

Tìm được rồi quần áo, Kiều Phi lại trở về một chuyến phòng ngủ, làm bộ tìm đồ vật công phu, lặng lẽ đem đầu giường một hộp áo mưa lấy ra tới, tàng đến phòng khách trong ngăn kéo, khóa chết.

Làm xong này hết thầy, nàng mới đi buồng vệ sinh tắm rửa.

Tẩy xong sau, đối với gương, thay kia kiện màu đỏ tơ tằm tình thú tiểu váy ngủ.

Tháng tư thiên kỳ thật đã có điểm ấm áp, hơn nữa vừa mới tắm rửa xong, Kiều Phi cái gì cũng chưa khoác, chỉ xuyên như vậy một tiểu kiện, cả người mạo hiểm thơm ngọt nhiệt khí, liền như vậy đi đến phòng ngủ.

Đi vào nam nhân trước giường.

Hạ Thừa Nam còn ở cúi đầu xem máy tính.

Kiều Phi thật lâu không trải qua loại sự tình này, nàng có điểm ngượng ngùng, mặt đỏ hồng, thanh hai hạ giọng nói: “Lão công?”

Hạ Thừa Nam vô ý thức ngẩng đầu: “Ân?”

Lại giây tiếp theo: “.....”

Máu mũi thiếu chút nữa không phun ra tới.

Kiều Phi nửa ướt tóc dài treo ở trên vai, có giọt nước theo sợi tóc chảy xuống đi, chảy tới dẫn người mơ màng mê người đường cong, làm ướt trước ngực vải dệt.

Ướt địa phương kề sát da thịt, thập phần rõ ràng nhìn đến đột ra gợi cảm.

Hạ Thừa Nam giọng nói nháy mắt tựa như bị hỏa qua một đạo, hấn đem máy tính phóng tới bên cạnh, dừng một chút, lại khắc chế: “Người cái kia, không phải còn không có xong sao?”

Kiều Phi mặt mang đỏ ửng, cười đến thẹn thùng câu nhân: “Buổi sáng là lừa gạt người, kỳ thật đã xong rồi.”

Nữ nhân thẹn thùng biểu tình làm Hạ Thừa Nam cuối cùng một chút tự chủ nháy mắt tạc rớt, hấn tay nhẹ nhàng một túm liền đem người áp đến dưới

thân, nghe nàng môi răng gian hơi thở, hỏi:

“Kia vì cái gì không tiếp tục lừa đi xuống?”

Kiều Phi mím môi, cố ý nói câu hằn nói: “Bởi vì ta cũng tưởng người...”

Thế gian này không mấy nam nhân có thể kinh được nữ nhân mùi thơm ra tắm, chủ động khiêu khích, ướm. Thân dụ hoặc này tam trọng khảo nghiệm.

Hạ Thừa Nam cũng không ngoại lệ.

Hơn nữa cấm dục một vòng, hấn đã sớm tâm ngứa khó nhịn, hiện tại lão bà khó được chủ động một lần, hấn chỉ nghĩ chạy nhanh đi nàng trong thân thể tùy ý có được.

Si mê lửa nóng dây dưa ở bên nhau thật lâu, hết thầy đều tới rồi nhất hưng phần điểm khi, Hạ Thừa Nam bình tĩnh một giây, bắt đầu tìm cây dù nhỏ.

Nhưng nguyên bản liền đặt ở đầu giường cái hộp nhỏ, thế nhưng không thấy.

Như vậy tình khó tự giữ thời điểm, mỗi chờ một giây đều là thật lớn dày vò, Hạ Thừa Nam tận lực khống chế được chính mình, nâng lên thân thể trên đầu giường trong ngăn tủ nơi nơi tìm, Kiều Phi thấy hấn nhẫn đến như vậy vất vả còn muốn kiên trì tìm cây dù nhỏ, đã đau lòng vừa muốn cười.

Nàng vặn quá nam nhân thân thể, nhẹ giọng nói: “Tìm không thấy liền tính, ta nghĩ lễ mới vừa kết thúc, là an toàn kỳ.”

Hạ Thừa Nam tìm áo mưa tìm đến sắp nổ mạnh, nghe được Kiều Phi nói như vậy qua đi, tức khắc giống có mệnh dường như:

“Thật sự?”

“Ân, cái kia ba ngày trước sau ba ngày đều là an toàn kỳ.”

Hạ Thừa Nam bán tín bán nghi do dự vài giây, giống ở trong lòng làm lựa chọn.

Kiều Phi sợ hãi sắp đến thời điểm không làm, đành phải lại bỏ thêm một phen hỏa.

Nàng chủ động đi hôn hắn, lại dùng thực kiêu mị thanh âm thúc giục: “Nhanh lên sao...”

“.....”

Đêm nay lão bà phá lệ nhiệt tình như lửa, giống gọi cảm tiểu dã miêu, liêu đến Hạ Thừa Nam toàn thân đều cùng thiêu cháy dường như, các loại xúc động, vô pháp tự kiềm chế.

Hắn không có biện pháp nhịn.

Tính, đêm nay lựa chọn tin tưởng một hồi khoa học đi.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 52 Sóng Bá Phiên Ngoại (2)

Một đêm phóng túng cùng điên cuồng.

Hạ Thừa Nam biết được nghỉ lễ qua đi ba ngày là an toàn kỳ sau, theo sát kia hai ngày hẳn đều thực tùy hứng không có làm bất luận cái gì thi thố, nhưng mà ba ngày kỳ hạn mãn sau, người nam nhân này lại bắt đầu nghiêm cẩn cẩn thận mặc vào dây dù nhỏ.

Hơn nữa vì không hề xuất hiện giống lần này như vậy đột phát tình huống, hẳn riêng mua rất nhiều hộp lấy làm dự phòng.

Kiều Phi gần nhất mấy tháng nghỉ lễ đều không quá chuẩn, kỳ thật nàng tháng này căn bản liền không có tới, cho nên rốt cuộc là an toàn kỳ vẫn là thời kỳ rụng trứng, chính nàng cũng không biết.

Lúc sau mấy ngày nàng cũng vẫn luôn lo lắng có thể hay không đột nhiên tới nghỉ lễ, bởi vì một khi tới liền đại biểu nàng sở hữu nỗ lực đều uổng phí, nhưng cũng là may mắn, nghỉ lễ thế nhưng vẫn luôn không có tới bãi phỏng nàng.

Cho nên chuyện này đến bây giờ nàng đều là không có nắm chắc, nhưng đêm đó Hạ Thừa Nam thực xúc động muốn không ngừng một lần, Kiều Phi an ủi chính mình, từ xác suất học được nói, như thế nào đều hẳn là có nhất định tỷ lệ có thể trung.

Nàng sở hữu hy vọng đều áp ở kia ba ngày.

Kiều Phi từ trên mạng biết, mang thai nhanh nhất chỉ cần bảy ngày là có thể thông qua que thử thai phát hiện, cho nên nàng đã sớm trộm mua một hộp

que thử thai, mỗi ngày buổi sáng lên tránh ở trong WC trặc một trặc.

Nhưng từ ngày thứ bảy bắt đầu trặc đến thứ mười ba thiên, đầy côi lòng hy vọng liền trặc một vòng, Kiều Phi đều không có nhìn đến trong truyền thuyết lưỡng đạo giang.

Nàng buồn bực đến từ bỏ, đoán rằng lúc ấy hẳn là không ở thời kỳ rụng trứng, cho nên mới không có thể trúng thầu.

Cho nên đệ thập tứ, mười lăm thiên, nàng dứt khoát lười đến đi trặc, sợ hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn, mỗi lần nhìn đến một cây hồng giang đều sẽ thương tâm.

Hôm nay là hai người thật thương thực chiến sau đệ thập lục thiên.

Tối hôm qua Hạ Thừa Nam lại mang theo cây dù nhỏ muốn nàng hai lần, buổi sáng 9 giờ, Kiều Phi nằm ở trên giường, toàn thân giống tan giá giống nhau bủn rủn, đang muốn liền như vậy nằm ở trên giường nằm một buổi sáng khi, chớp mũi bỗng nhiên lại nghe thấy được quen thuộc hương vị.

Cái loại này mang theo pháo hoa hơi thở, câu nhân thềm trùng mùi hương.

Kiều Phi chịu đựng chua xót giãy giụa ngồi dậy, đối với phòng khách kêu:

“Lão công?”

Mấy năm nay nàng bị sủng đến dưỡng thành tình lại sau đều phải nam nhân ôm xuống giường đi rửa mặt đánh răng thói quen, cho nên mỗi ngày mở mắt ra chuyện thứ nhất chính là kêu Hạ Thừa Nam tên.

Ba năm nhiều tới, trừ bỏ Hạ Thừa Nam đi công tác nhật tử, mặt khác thời điểm, đều là thật thật đem nàng đương công chúa sủng.

Kiều Phi gặp khách thỉnh không có đáp lại, cho rằng Hạ Thừa Nam có phải hay không có việc đi công ty, chống thân thể xuống giường, đem dép lê câu

lại đây, mới vừa mặc tốt đi đến phòng ngủ cửa, Hạ Thừa Nam liền lại đây.

Hắn biểu tình có một chút không quá tự nhiên cỡ quái, thân thể ngăn lại muốn đi ra ngoài Kiều Phi: “Người như thế nào không kêu ta chính mình liền dậy?”

Kiều Phi lúc ấy cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhưng cũng không có lập tức phản ứng lại đây, mà là bị nồng đậm mùi hương hấp dẫn qua đi, hồi hần:

“Ta hô, người khả năng không nghe được đi.”

Nói nàng liền theo mùi hương đi ra ngoài, Hạ Thừa Nam muốn cản nàng đã không còn kịp rồi, còn hảo, đi đến phòng khách, tiểu trên bàn cơm đã chỉnh chỉnh tề tề dọn xong bữa sáng.

Hắn âm thầm nhẹ nhàng thở ra, hỏi Kiều Phi: “Hôm nay bữa sáng còn vừa lòng sao?”

Kiều Phi sững sốt, không thể tưởng tượng nhìn tiểu bàn ăn ——

Nguyên bảo hoành thánh, bánh bao nhỏ, bát bảo nước gợn trứng, tôm bài sandwich.....

Lại là Trung Quốc và Phương Tây kết hợp tràn đầy một bàn.

Nàng quay đầu, ngơ ngẩn nhìn trước mặt nam nhân, nghĩ thầm hắn là khai quái vẫn là bị cái gì bám vào người?

Từ trước có một lần Kiều Phi nấu mì gói khi làm hắn hỗ trợ đánh hai cái trứng, hắn đánh đến kia kêu một cái thăm không nở nhìn, toàn bộ phòng bếp giống như tai nạn hiện trường.

Hiện tại lại bỗng nhiên giống như thay đổi cá nhân dường như, trù nghệ tiến bộ vượt bậc, này nửa tháng tới, hắn mỗi ngày biến đổi các loại đa dạng

cấp chính mình làm bữa sáng, hơn nữa chưa bao giờ trọng dạng.

Trên đời thật sự có như vậy không thầy dạy cũng hiểu phòng bếp thiên tài?

Kiều Phi không thể tin được nhìn chăm chăm Hạ Thừa Nam: “Người xác định thật sự không phải cơm hộp? Nếu như bị ta biết người gạt ta người biết hậu quả đi?”

Hạ Thừa Nam nhún nhún vai, lười nhác cười: “Nguyên liệu nấu ăn còn ở phòng bếp, người không tin có thể đi nhìn xem.”

Kiều Phi thật đúng là liền chưa từ bỏ ý định đi tranh phòng bếp.

Quả nhiên, trước không nói cái khác, phòng bếp mặt bàn thượng còn có hay không bao xong hoành thánh da cùng nhân nhi, thùng rác cũng có ném sinh khương hành tỏi.

Kiều Phi kiểm nghiệm xong, xác định Hạ Thừa Nam thật sự chưa nói dối, mờ mịt lại kinh hi: “Lão công..... Người.....”

Nàng xông lên đi liền nhảy đến hấn trên người: “Người cũng quá có khả năng đi!!”

Hạ Thừa Nam khước miệng dấu quá một tia cười, vững vàng tiếp được nàng: “Ngày mai muốn ăn cái gì? Nói cho ta, ta cho người làm.”

Kiều Phi lúc này là thật sự tin tưởng chính mình lão công không gì làm không được, vì thế BALABALA lại nói mấy cái muốn ăn đồ vật, Hạ Thừa Nam nhất nhất ghi nhớ, hai người ngọt ngào ăn xong bữa sáng sau, Kiều Phi đưa Hạ Thừa Nam đi làm.

Giúp hấn đánh hảo cà vạt, khẩu hảo tây trang khẩu, Kiều Phi nhón gót chân cho lão công một cái ngọt ngào hôn:

“Đi làm cũng muốn tưởng ta nga.”

“Ân, tưởng.” Hạ Thừa Nam cười, thuận miệng hỏi: “Hôm nay người muốn làm gì?”

Kiều Phi ôm cổ hần trả lời: “Ta hẹn bằng hữu đi dạo phố, nghe nói thành tây khai một nhà thương trường, có rất nhiều tân nhân hiệu nhập trú, ta tưởng cho người tuyển mấy cái tân kiểu dáng cà vạt.”

“Ta đã có rất nhiều, người cấp chính mình tuyển liền hảo, nhìn trúng liền mua.” Hạ Thừa Nam biên nói lại biên móc ra tiền bao, Kiều Phi ngăn lại trụ hần động tác: “Được rồi, ta có một trương phó tạp vậy là đủ rồi, lại nói, ta chính mình tiểu kim khố cũng xài không hết đâu.”

Hạ Thừa Nam thấy nàng kia phó tiểu kiêu ngạo bộ dáng, xoa xoa nàng đầu, “Cũng đúng, ta thiếu chút nữa đều đã quên lão bà của ta hiện tại là đại bài DJ, cũng là cái tiểu phú bà.”

Hần đem nữ nhân ôm đến trong lòng ngực, lặng lẽ hỏi: “Người tiểu kim khố hiện tại tồn bao nhiêu tiền?”

“Bí mật!” Kiều Phi cười tùm tùm, qua sẽ lại thần bí hề hề để sát vào hần: “Dù sao nếu người hiện tại không có tiền, ta khẳng định có thể dưỡng người.”

“Phải không?” Hạ Thừa Nam đáy mắt nhiễm ý cười, sủng nịch khen nói: “Lão bà của ta thật lợi hại.”

Kiều Phi chớp đôi mắt: “Còn hành đi, hắc hắc.”

Hạ Thừa Nam khước miệng câu lấy, biên khấu nút tay áo biên cấp tài xế gọi điện thoại: “Đợi lát nữa lại đây đưa thái thái đi dạo phố.”

Kiều Phi không phản đối, nàng cũng thói quen. Kết hôn sau mặc kệ chính mình đi chỗ nào đều có chuyên gia đón đưa, liên quan nàng những cái đó

khuê mật bạn tốt đều đi theo thơm lây, mỗi lần ước đi ra ngoài chơi, Hạ Thừa Nam đều sẽ căn cứ nhân số an bài bắt đồng xe.

Mấy năm nay, Kiều Phi là khuê mật trong giới nhất bị hâm mộ người, ngay cả phía trước nàng vị kia tạm nghỉ học gả vào hào môn cùng lớp đồng học Mạc Hiếu Quân, năm trước cũng bị tuôn ra lão công xuất quỹ tiểu minh tinh, náo loạn ly hôn.

Sau lại Mạc Hiếu Quân phân đi một nửa gia sản, lại câu cái tuổi trẻ nam mô, thực tiền bối tư thái nói cho Kiều Phi: “Nam nhân đều là tham lam, tham người tốt nhất mấy năm thanh xuân, chờ nị, tâm cũng liền đã.”

Nàng còn riêng chỉ ra: “Người lão công như vậy có tiền, nhất định phải xem trọng, nếu thật sự không được, cũng muốn phân hẳn một nửa tài sản đi.”

Nghe được Kiều Phi sừng sốt sừng sốt, cuối cùng cười: “Sao có thể, nhà ta vị kia sẽ không.”

Mạc Hiếu Quân lúc ấy lương bạc cười: “Chỉ mong nhà người Hạ tổng là cái ngoại lệ.”

-

Tiến đi Hạ Thừa Nam, Kiều Phi cấp khuê mật nhóm gọi điện thoại, ước hảo một giờ sau gặp mặt, sau đó ngồi vào phòng ngủ, tưởng cấp chính mình họa một cái mỹ mỹ trang dung.

Tối hôm qua vừa mới bị sủng ái quá nàng hiện tại mặt nếu đào hoa, phấn hồng kiều diễm, đều không cần quá nhiều thượng trang đều là cực động lòng người, nói đến cùng, nữ nhân tốt nhất khí sắc không phải dùng các loại màu trang đôi lên, mà là từ nội đến ngoại, bị nam nhân sủng ái ra tới.

Kiều Phi thực vừa lòng, nhàn nhạt đánh một tầng cách ly cùng định trang phần sau liền cổng bao ra cửa.

Buổi chiều tam điểm, Hạ Thừa Nam ở công ty mở họp.

Mấy năm gần đây Hạ thị sinh ý không chỉ có ở quốc nội làm được hô mưa gọi gió, bởi vì cùng nước Mỹ hứa Nghiêu Sơn bên kia quan hệ, càng là từng bước mở rộng đến hải ngoại thị trường, sinh ý cách cục càng làm càng lớn, Hạ Thừa Nam cũng càng ngày càng vội.

Tuy rằng kết hôn, lén tươi cười so quá khứ nhiều chút, nhưng ở công tác khi hăn lạnh nhạt tàn nhẫn thái độ cùng thủ đoạn, chưa bao giờ biến quá.

Đặc biệt là giống hôm nay như vậy, phía dưới. Bộ môn bởi vì một cái sai lầm, thành công sai mất chính phủ hạng nhất đấu thầu kế hoạch, này nguyên bản đã là Hạ Thừa Nam vật trong bàn tay, bỗng nhiên bị tình ngoài một nhà công ty nửa đường tiết đi, hăn nổi giận.

Giận không phải ném sinh ý, mà là giận ở hăn thủ hạ người, một cái giám đốc cấp bậc cao tầng thế nhưng sẽ phạm như vậy mất mặt ấu trĩ sai lầm, thật sự là ngu xuẩn đến cực điểm.

Giờ phút này phòng họp, mọi người đại khí không dám ra một tiếng, sai lầm cái kia đấu thầu bộ giám đốc càng là cúi đầu, sắc mặt hoảng sợ lại đáng thương.

Hạ Thừa Nam âm đạm đến xương đem hăn tính sai phương án không nhẹ không nặng ném ở trên bàn, cười cười: “Đây là người làm sự?”

Giám đốc chớp nháy đôi môi, mồ hôi lạnh nhỏ giọt: “Hạ tổng, lần này là ta sai lầm, ta, ta.....”

Hăn không biết như thế nào giải thích, Hạ Thừa Nam liền cũng như vậy lãnh đạm nhìn hăn, chờ hăn nói.

Người nam nhân này càng là như vậy không rên một tiếng, không gợn sóng, đại gia biết, hãn sau lưng tích tụ hỏa khí liền càng sâu trọng.

Là cái loại này tùy thời đều có khả năng một bạo mà phát, tặc này gian phòng trình độ.

Lần trước phạm loại này sai người, hiện tại đã không biết ở nơi nào làm công không lý tưởng.

Trước mắt, mọi người đều ở vị vị này giám đốc lúc sau vận mệnh cảm thấy kham ưu, người đến trung niên, phạm vào máu lạnh lão bản kiên kị nhất sai, hậu quả chỉ có thể là cuốn gói chạy lấy người.

Mà trong nghề, bị Hạ Thừa Nam đuổi đi bỏ dùm người, không ai dám lại dùm.

Bởi vì ai cũng không biết đối phương là như thế nào đặc tội đại lão, vạn nhất chính mình tiếp nhận, vô hình trung đặc tội kim tự tháp đỉnh người, nói không chừng chính mình cũng đi theo tao ương.

Cho nên, phạm vào sai giám đốc chính mình cũng rất rõ ràng, hãn ngày mai đại khái sẽ không lại có tư cách bước vào này đồng Hạ thị đại lâu môn.

Chủ tịch vị thượng, Hạ Thừa Nam biểu tình nghiêm túc, dưới đài mọi người tất cả đều cúi đầu, hạng mục chủ quản nhỏ giọng hội báo có thể bỏ cứu thi thố, không khí thập phần an tĩnh áp lực.

Đúng lúc này, một trận tiếng chuông đánh vỡ này phân cứng đờ.

Tất cả mọi người đều hơi hơi sửng sốt, sau đó theo âm nguyên hướng chủ tịch vị nhìn lại.

Thanh âm là lão bản vị trí truyền ra tới, cũng chỉ có hãn dám ở mở họp thời điểm không điều tĩnh âm.

Quả nhiên, Hạ Thừa Nam chỉ là nhẹ nhàng liếc mắt một cái, biểu tình liền thoáng hòa hoãn xuống dưới, thân thể ngửa ra sau, từng từng cạ vạt, nói:

“Hội nghị tạm dừng một hồi, ta tiếp cái video điện thoại.”

Đại gia mặc thanh, cũng không có cảm thấy cái này tình huống có cái gì đặc biệt, rốt cuộc giống Hạ Thừa Nam như vậy vội vội người, thông thường một ngày đều ở vô số điện thoại cùng hội nghị trung vượt qua.

Vượt quốc video hội nghị, cũng không có gì hiếm lạ.

Đại gia thành thành thật thật lẳng lẳng chờ đợi, bên kia, Hạ Thừa Nam tiếp nổi lên video.

Liền ở đại gia cho rằng sẽ xuất hiện cái gì hạng mục hội đàm hoặc là tiếng Anh hội nghị khi, an tĩnh như gà trong phòng hội nghị bỗng nhiên truyền đến nữ nhân làm nũng thanh âm:

“Heo heo, người ở vội sao?”

Mọi người phản ứng một giây, cúi đầu: “Ngọa tào! Là lão bản nương thanh âm!”

Hạ Thừa Nam yên lặng ngưỡng ở ghế xoay thượng xoay ba mươi độ, chậm rì rì, khóe miệng ngậm khởi ba phần cười: “Không có, làm sao vậy?”

“A, kia vừa lúc.” Video bên kia thanh âm có chút ồn ào, là áo khoác cùng giấy túi cọ xát thanh âm, ngay sau đó, mọi người lại nghe được lão bản nương đà đà hỏi: “Heo heo, người giúp ta nhìn xem, ta hôm nay cái này trang dung, sát cái nào nhan sắc son môi hảo? Ta không biết mua cái nào sắc hào đâu.”

Mọi người: “.....”

Chữ Diễm mặt không đôi sắc khụ thanh, bưng lên trên bàn nước uống một ngụm.

Loại này cảnh tượng hẳn đã nhìn quen không trách, một chút đều không ngoài ý muốn.

Nhưng thật ra bên cạnh những cái đó cao tầng, sôi nổi nường nùng, lại thập phần cố tình công việc lu bù lên.

>Trên thực tế, bọn họ toàn bộ ở nghe lén.

Có mấy cái lá gan đại, trộm ngẩng đầu, triều Hạ Thừa Nam nhìn lại, sau đó, liền thấy được bọn họ tiến Hạ thị tới nay chưa bao giờ nhìn đến quá một màn.

Thượng một giây còn mây đen dày đặc một thân áp suất thấp có thể giết chết người lão bản, giờ khắc này vẻ mặt súng nịch cười xem di động, “Đều đẹp, đừng chọn, toàn mua tới.”

Lão bản nường ha ha ha cười, sau đó lại có giấy túi đong đưa thanh âm: “Ta cho người mua thật nhiều đẹp cả vạt cùng nút tay áo, chúng ta hiện tại thí quần áo được không nha! Ta giúp người ——”

Nói, di động truyền đến đẩy cửa thanh âm.

“Di, người không ở văn phòng a?”

Kiều Phi từ thương trường mua sắm xong liền trộm tới Hạ Thừa Nam công ty, tưởng cho hẳn một kính hi, kết quả đẩy cửa ra, văn phòng lại không có một bóng người.

Hạ Thừa Nam nhìn đến trong video khắp nơi tìm hẳn nữ nhân, bất đắc dĩ cười cười: “Người đợi lát nữa, ta lập tức liền tới đây.”

Treo video, nam nhân tối tăm không hề, liên quan xem cái kia giám đốc ánh mắt đều hòa hoãn ba phần:

“Lần sau lại ra loại sự tình này liền trực tiếp lẩn.”

Mọi người ngẩn ra, sôi nổi cho rằng chính mình nghe lầm.

Đặc biệt là ra sai vị kia giám đốc, nguyên tưởng rằng khai xong sẽ liền trực tiếp thu thập tay nải chạy lấy người hẩn, trăm triệu không nghĩ tới, cứ nhiên bị Hạ Thừa Nam lại cho một lần cơ hội.

Hẩn nói năng lộn xộn trả lời: “Là là là, cảm ơn Hạ tổng! Cảm ơn!”

Thằng đến Hạ Thừa Nam rời đi phòng họp, mới có người ở bên cạnh nhắc nhở hẩn:

“Người hôm nay là dính thái thái quang, nếu không phải nàng bỗng nhiên tới, Hạ tổng cái kia tính nết có thể tha người?”

Giám đốc gật đầu cảm khái, đối với không khí vỗ tay: “Là là là, cảm ơn thái thái, thái thái thật là chúng ta chúa cứu thế.”

Chữ Diễm từ hẩn bên người trái qua, khoe miệng hơi hơi hạp cười, vân đạm phong khinh, ẩn sâu công cùng danh.

-

Từ phòng họp thang máy thẳng hạ đến ba mươi bảy tầng chính mình văn phòng, Hạ Thừa Nam đẩy cửa ra, nhìn đến đang ngồi ở trên sofa sửa sang lại chiến lợi phẩm nữ nhân.

Kiều Phi nhìn đến hẩn tiến vào, cười tùm tùm vẫy tay: “Lão công người mau đến xem xem ta hôm nay cho người mua này cà vạt nha!”

Nàng mở ra đóng gói, lấy ra mới tinh cà vạt, không đợi Hạ Thừa Nam đi đến trước mặt liền chính mình nhào qua đi, ở ngực hấn so đo, theo sau thực vừa lòng gật gật đầu.

Phù hoa khen: “Thiên lập, ta lão công quá! Soái!!”

Nàng nghịch ngợm lại làm ra vẻ biểu tình làm Hạ Thừa Nam vừa rồi sở hữu hồng tâm tình đều một giây biến hảo, hấn đem Kiều Phi ôm đến trong lòng ngực, thân nàng ngách: “Ân? Có bao nhiêu soái?”

Kiều Phi tay dán ngực hấn, chậm rãi leo núi tối thượng, kéo lấy hấn mang cái kia cũ cà vạt, câu dẫn đường như đem hấn kéo đến chính mình môi trước, ái muội nói:

“Soái đến kết hôn ba năm, ta nhìn đến người vẫn là sẽ ngăn không được tim đập nhanh hơn.”

Hạ Thừa Nam đốn sẽ, khước miệng nhẹ nhàng một câu, cúi đầu: “Kia như vậy có thể hay không tim đập càng mau?”

Nói xong, hấn thật sâu hôn hương nàng.

Hô, người nam nhân này cuối cùng cười.

Vừa rồi thu được Chử Diễm tin tức, nói công ty có người nghiệp vụ thượng phạm vào đại sai, Hạ Thừa Nam ở phòng họp đã phát tính tình, một đám người cũng không dám hé răng, hy vọng lão bản nương chạy nhanh tới cứu giá một chút, hống hống lão bản.

Biết Hạ Thừa Nam là cái lãnh lệ tính tình, xử lý công sự thượng tính tình càng kém, cho nên Kiều Phi thu được tin tức hoá tốc liền chạy tới.

Hiện tại Hạ Thừa Nam tâm tình rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, nàng nhiệm vụ cũng viên mãn hoàn thành

Cười né tránh nam nhân hôn, nàng nói: “Hảo hảo, nơi này là văn phòng, người đừng ——”

Lời còn chưa dứt, Kiều Phi bỗng nhiên cảm thấy dạ dày trung có cái gì ở quay cuồng, ngay sau đó, một cỗ ghê tởm cảm từ dạ dày xông thẳng mà thương, ùa vào đại não.

Nàng khống chế không được, nhanh chóng đẩy ra Hạ Thừa Nam, gần đây bò đến xô pha bên thùng rác bên phun lên.

Phát ra một tiếng một tiếng nôn khan, lại cái gì cũng chưa nhổ ra, chỉ có từng đợt toan thủy.

Hạ Thừa Nam bị dọa đến ngồi xổm một bên chụp nàng bối: “Làm sao vậy?”

Nói xong, lại chạy nhanh đi đến trên bàn cầm lấy chính mình pha lê ly, đổ ly ôn khai thủy cho nàng: “Mau uống một ngụm.”

Lúc này Kiều Phi cũng từ kia cổ kính hoãn lại đây, vỗ về ngực, nàng nhú mày tưởng, vừa rồi ở thương trường cũng không ăn cái gì không sạch sẽ đồ vật a...

Nga, đối. Nàng không nhịn xuống ăn một chút kem.

Biết được Kiều Phi lại không ăn kiêng ăn lãnh, Hạ Thừa Nam chạy nhanh đem nước ấm đổi thành nước ấm, lại cầm đệm mềm cho nàng đắp ở dạ dày thương. Tuy rằng sinh khí nàng không yêu quý chính mình, nhưng xem nàng vẻ mặt nhu nhược tái nhợt súc ở xô pha bộ dáng, muốn mắng nói cũng luyến tiếc mắng xuất khẩu.

Hạ Thừa Nam gọi điện thoại làm Chủ Điểm mua một ít ấm dạ dày được trở về, liền chờ được này mười tới phút, Kiều Phi liền lại nôn khan ba lần.

Thật vất vả chờ được đưa tới, Hạ Thừa Nam đang muốn mở ra cấp Kiều Phi ăn, động tác bỗng nhiên dừng lại.

Hắn mặc danh nghĩa tới cái gì, biểu tình có chút do dự, dừng một chút, ngồi vào Kiều Phi bên cạnh hỏi nàng:

“Người tháng này nghỉ lễ tới sao.”

Kiều Phi chính ở vào cực độ không khoẻ cảm giác, giống chỉ héo bẹp nhược kê, bị hắn như vậy vừa hỏi, biểu tình cũng nghiêm túc lên.

—— bọn họ cộng đồng nghỉ tới một cái khả năng.

Nhưng mà Kiều Phi sáng lên đôi mắt thực mau liền ảm đạm đi xuống, lắc đầu: “Không phải người tưởng như vậy, ta hôm trước còn trắc quá, không có.”

Hạ Thừa Nam bắt lấy trọng điểm, nhìn chăm chăm nàng: “Trắc quá?”

Hắn giống như minh bạch cái gì, cười như không cười: “Người vì cái gì sẽ trắc?”

“.....”

Kiều Phi biết chính mình một không cẩn thận nói lậu lời nói, liếm liếm môi, xấu hổ cấp chính mình viên lời nói: “Phía trước ta không phải võng mua áo mưa sao, nhân gia đưa tặng phẩm, ta nghĩ, dù sao không cần bạch không cần.....”

Hạ Thừa Nam là cái tâm tư cỡ nào cẩn thận tinh mẫn người? Kiều Phi loại này tiểu bạch nói dối trình độ căn bản không thể gạt được hắn.

Hắn liên tưởng khởi phía trước Kiều Phi khó được chủ động, cùng với trong nhà bỗng nhiên mất tích áo mưa, cùng đêm đó nàng mất hồn thực cốt dường như đón ý nói hòa khiêu khích.....

Hạ Thừa Nam cơ hồ có thể khẳng định, đây là nữ nhân này thiết hạ bấy rập.

Bình tĩnh ném xuống thuốc trị cảm, hăn lôi kéo Kiều Phi tay: “Đi, đi bệnh viện.”

Kiều Phi sửng sốt: “Làm, làm gì?”

“Đi xem người kế hoạch thành công không có.”

“.....”

-

Từ bệnh viện trở về, hai người ai đều không có mở miệng trước nói lời nói, đều đắm chìm ở tâm sự của mình.

Kiều Phi nhấp môi, khóe môi nói không rõ là cái gì cảm xúc, tưởng cao hứng, rồi lại chợt dạ không dám cao hứng.

Nàng thường thường trộm đánh giá Hạ Thừa Nam, phát hiện nam nhân biểu tình nghiêm trang, nhìn qua thực nghiêm túc bộ dáng, Kiều Phi vô pháp từ giữa nhìn trộm hăn giờ phút này tâm tình là hỉ vẫn là giận.

Nàng ngời thẳng thân thể, biết lần này là chính mình đem người nam nhân này cấp thiết kế, còn thiết kế như vậy thành công, cho nên liền tính hăn hiện tại trong lòng có điểm cái gì tiểu cảm xúc, Kiều Phi cũng là có thể lý giải.

Dừng một chút, xem Hạ Thừa Nam xe cũng không có hướng gia phương hướng khai, Kiều Phi nghi hoặc hỏi: “Lão công, chúng ta không trở về nhà sao?”

“Về trước tranh biệt thự đi.” Hạ Thừa Nam bình tĩnh nói, “Đi xem lão nhân còn ở tu tiên không.”

“Nga, hảo.” Kiều Phi thật cẩn thận, cũng không dám lại tiếp tục nói tiếp.

Trở lại biệt thự, người hầu ở làm cơm chiều, nói lão gia tử ở thư phòng.

Hạ Thừa Nam hơi hơi mỉm cười, triệu thư phòng đi: “Nha, còn ở bàn ta đâu?”

Đây là đến có bao nhiêu hận a?

Kiều Phi đi theo phía sau hần, vẫn là nhịn không được kéo hần góc áo: “Lão công, người có phải hay không giận ta?”

Hạ Thừa Nam một đốn, quay đầu xem nàng: “Tức giận cái gì?”

“Liên... Ta nói dối lừa người là an toàn kỳ..... Nhưng hiện tại.....”

Hạ Thừa Nam tầm mắt rơi xuống Kiều Phi trên người, nàng ăn mặc đơn bạc chằm dẹt áo khoác, bẹn bụng nhỏ giống như liên tại đây mấy cái giờ trong vòng, hơi hơi nhô lên tới dường như.

Này tháng tư thiên, buổi tối vẫn là có điểm lạnh.

Hạ Thừa Nam cởi áo khoác khoác ở trên người nàng, nói: “Là có điểm sinh khí.”

“.....” Quý hẹp hòi.

Kiều Phi bẹn miệng theo sau, lại nghe đến Hạ Thừa Nam biên đẩy ra thư phòng cạnh cửa nói: “Sinh khí người biết rõ có khả năng mang thai hôm nay còn ăn kem.”

Kiều Phi: “.....”

Đẩy cửa ra, trong phòng micro chính phóng Đặng Lệ Quân ca, Hạ Kiều Quần vui vẻ thoải mái ở trong phòng tự vũ, trong tay còn kẹp một cây xì

gà, thập phần say mê.

Có lẽ là không nghĩ tới Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi sẽ đột nhiên xuất hiện, hẳn nghe được động tĩnh ninh đầu nhìn thoáng qua, biểu tình chợt biến

Từ càng già càng dẻo dai đến khám phá hồng trần chỉ cần một giây.

Hạ Kiêu Quần ngồi vào phiêu cửa sổ thượng cầm lấy trầm hương châu:
“Nga, các người tới ——”

“Tới a” ba chữ còn chưa nói ra tới, Hạ Thừa Nam liền đi đến trước mặt hẳn ngồi xuống đánh gãy hẳn: “Được rồi, đừng trang.”

Hạ Kiêu Quần: “.....”

Hôm nay bọn họ tới đích xác đột nhiên, là chính mình không có chuẩn bị sẵn sàng.

Trong lúc nhất thời cũng không biết nói nên như thế nào đem nhân vật thiết trở về, đang ở vi diệu xấu hổ là lúc, Hạ Thừa Nam uống một ngụm trên bàn nghệ thuật uống trà, ngẩng đầu:

“Ngài kia bốn đục nhi bách khoa trước cho ta mượn nhìn xem.”

“.....” Hạ Kiêu Quần không thể hiểu được: “Làm gì?”

Hạ Thừa Nam đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn đến lão gia tử trong tay kia xuyên bị đặt tên vì 【 Hồn Cầu 】 trầm hương châu, hoãn hoãn, hẳn hỏi:

“Ngài này Hồn Cầu bàn đến thế nào.”

Hạ Kiêu Quần vừa thấy hẳn liền tới khí, trừng mắt: “Bàn đâu! Ta phi cho hẳn bàn nghe lời không thể!”

Hạ Thừa Nam như suy tư gì sẽ, lười nhác xá đi kia xuyên trầm hương:

“Được rồi, ngài không thích hợp bàn ta loại này yêu cầu cao độ.”

Hạ Kiêu Quần: “?”

Hạ Thừa Nam lúc này đem Kiều Phi kéo qua tới, mặt triều lão gia tử, khóe miệng dạng cười:

“Đôi ta đưa ngài cái tiểu Hồn Cầu bàn bàn, muốn sao?”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 53 Sóng Bá Phiên Ngoại (3)

Kiều Phi mang thai sự cứ như vậy chiêu cáo thiên hạ, cả nhà toàn vui mừng.

Hạ Kiêu Quần gấp không chờ nổi tìm chính mình nhiều năm bạn tốt, ở tối cao đương tư nhân phụ sản bệnh viện cấp Kiêu Phi làm toàn bộ kiểm tra.

Lão gia tử một cái kính nói, mau chiếu một chút nhìn xem có mấy cái.

Hạ Thừa Nam vô ngữ trừng hăn: “Người đương dưỡng heo đâu?”

Lão gia tử tự nhiên là nhạc nở hoa, nói chuyện nói năng lộn xộn, bác sĩ kiểm tra kết quả —— Kiêu Phi vừa mới mới vừa mang thai, B siêu chỉ có thể nhìn đến một cái nho nhỏ dựng túi, đại khái chỉ có đậu Hà Lan như vậy đại.

B siêu đơn bắt được tay sau, tuy rằng xem không hiểu kia trương bản vẽ thượng nội dung, nhưng hai phụ tử vẫn là tranh nhau cướp xem, đối với bác sĩ chỉ ra tới cái kia tiểu đậu Hà Lan điểm, từng người trầm mê dư vị, không thể tự thoát ra được.

Lần đầu tiên mang thai Kiêu Phi đã vui mừng lại thấp thỏm, rốt cuộc kết hôn ba năm, nàng cùng Hạ Thừa Nam rốt cuộc có chính mình hài tử, đây là một kiện đáng giá cao hứng sự, nhưng Kiêu Phi cũng tổng nghe nói, mang thai nữ nhân thực vất vả, tiền tam tháng các loại nôn nghén phản ứng, sau mấy tháng bụng lớn hoạt động cũng không có phương tiện, đến sinh xong rồi, dáng người biến dạng càng là thường có sự.

Kiều Phi đã làm tốt hết thảy chuẩn bị tới đón tiếp chính mình chuẩn mực thân phận chuyển biến. Vì bảo hộ trong bụng tiểu bảo bảo, nàng chỉ có thể tạm thời buông Nhiệt Cách công tác, rời đi DJ đài, mỗi ngày ở nhà xem các loại dục nhi tiểu tri thức.

Hạ Kiều Quần cũng đặc biệt coi trọng Kiêu Phi này một thai, nói cái gì đều làm cho bọn họ hai cái dọn về biệt thự, làm người hầu chiếu cố nàng cuộc sống hàng ngày cùng dinh dưỡng.

Nhưng mà mang thai hơn ba tháng, không những trong tưởng tượng nôn nghén không có tới, Kiêu Phi còn càng ngày càng có thể ăn, một bữa cơm có thể ăn hai người lượng, người cũng mập lên không ít.

Hôm nay bữa sáng, người một nhà ngồi ở cùng nhau ăn cơm, người hầu làm suốt một bàn đồ ăn, nhưng Kiêu Phi lại hết muốn ăn.

Nàng đẩy bên người Hạ Thừa Nam: “Lão công, người lần trước làm cái kia ớt gà đình, có thể hay không lại làm một lần? Ta đột nhiên rất muốn ăn.”

Hạ Thừa Nam chiếc đĩa trệ hạ, còn không có mở miệng nói chuyện, Hạ Kiều Quần liền cùng nghe xong cái cái gì thế kỷ chê cười dường như: “Hắn sẽ nấu ăn?”

Lão gia tử thiếu chút nữa không cười ra tiếng tới: “Cái này Hồn Cầu có thể phân rõ muối cùng đường ta đều cảm thấy khó lường, còn ớt gà đình đâu, hẳn biết thịt gà trông như thế nào sao?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi thực nghiêm túc cấp chính mình lão công giải thích: “Là thật sự, ba ba, ngài đừng không tin, ở dọn về tới phía trước đều là hắn nấu cơm cho ta ăn đâu.”

Hạ Kiều Quần là đánh chết đều không tin Hạ Thừa Nam có thể làm ra người ăn đồ vật, hần nhạc a đến nhìn về phía chính mình nhi tử: “Hành a, người lão tử ta 60 nhiều còn không có ăn đến người làm cơm, hôm nay buổi tối liền cho ta làm một đống cái kia cái gì ớt gà đình thế nào?”

Hạ Thừa Nam bình tĩnh nhượng mảy, dấu xem qua để một chút mất tự nhiên, nói: “Hảo.”

Vì thế ở cả nhà chờ mong hạ, Hạ Thừa Nam cái này đại thiếu gia ở xa cách phòng bếp ba tháng sau, rốt cuộc lại lần nữa xuống bếp.

Hắn 5 giờ rưỡi từ công ty trở về, khi trở về dẫn theo tràn đầy hai đại túi nguyên liệu nấu ăn, Hạ Kiều Quần nhìn thoáng qua, “Nha, đồ vật ứng phó rất toàn a.”

Lão gia tử bị Hạ Thừa Nam ra dáng ra hình diễn xuất làm đến trong lòng không cảm cảm khái, đại khái là lâu không cùng nhi tử cùng nhau trụ, không nghĩ tới Hồn Cầu cũng có ở nhà thời điểm...

Là hần quá lấy có sắc ánh mắt xem người.

Hạ Kiều Quần thập phần vui mừng, phao ly trà, thanh thời cùng Kiều Phi cùng nhau xem TV, chờ nhi tử ớt gà đình.

Hạ Thừa Nam nấu ăn thập phần bảo mật, đóng lại phòng bếp môn, ai cũng không chuẩn tiến, khiến cho cùng có cái gì độc nhất vô nhị bí quyết sợ bị người trộm dường như, liền người hầu tướng đi vào hỗ trợ đáp bắt tay đều không được.

Hắn càng là như vậy thần bí, đại gia chờ mong liền càng thêm bị điều cao lên.

Chỉ là, từ 5 giờ rưỡi chờ đến 7 giờ rưỡi, Kiều Phi một vại khúc kỳ bánh đều ăn xong rồi, Hạ Thừa Nam ớt gà đình còn không có làm tốt.

Lão gia tử đều mau đỏi ra tuột huyết áp, vài lần làm người hầu đi thúc giục, người hầu đều qua lại lời nói:

“Thiếu gia nói liền mau hảo.”

Nửa giờ trước chính là cái này trả lời, Hạ Kiêu Quần nghĩ thầm liền tính hiện giết gà cũng nên làm tốt, như vậy nửa ngày không ra, là tránh ở bên trong ở ấp trứng sao?

Lão gia tử chờ không kịp, chuẩn bị đi phòng bếp tìm người, khả nhân mới đứng lên, Hạ Thừa Nam mở cửa.

“Hảo, ăn cơm đi.”

Người hầu chạy nhanh lại đây giúp đỡ bụng thức ăn, nàng cũng gấp không chờ nổi muốn nhìn một chút thiếu gia tác phẩm, nhưng mà a di đôi mắt triều mâm liếc mắt, tay run lên, thiếu chút nữa không đứng vững.

Emmmmm...

Hạ Kiêu Quần, Hạ Thừa Nam, Kiều Phi ba người ngồi ở bàn ăn bên, không khí có chút trầm mặc.

Hạ Kiêu Quần nhìn mâm kia bàn không biết là ớt cay xào gà vẫn là ớt cay xào ớt cay đồ ăn, trầm tư thật lâu, dùng chiếc đũa chọn hai hạ:

“Ta xin hỏi một chút, gà đing ở nơi nào.”

Hạ Thừa Nam cũng đi theo chọn hai hạ: “Này không phải sao?”

“.....” Quá tuyệt vời.

Hạ Kiêu Quần cầm cái không chén, đem mắt thường có thể thấy được gà đing đều chọn ra tới.

Tổng cộng ba cái.

Lão gia tử cười thực chịu phục: “Như thế nào, người còn phân phối rất đều đều, một người một cái phải không?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi cũng cảm thấy Hạ Thừa Nam hôm nay này bàn đồ ăn tiêu chuẩn lui bước rất nhiều, ớt cay hắc hồng hắc hồng, giống như đều là xào hồ giống nhau.

Tuy rằng không biết là cái gì nguyên nhân, nhưng đoán rằng có lẽ là có đoạn nhật tử chưa đi đến phòng bếp, nhất thời không tìm được xúc cảm cũng là bình thường.

Hạ Thừa Nam là người nào? Từ nhỏ ngâm mình ở núi vàng núi bạc lớn lên, tính cách cao ngạo, có thể tiến phòng bếp đã là nhân gian hiếm lạ sự. Từ trước Kiều Phi vẫn luôn biến đổi đa dạng khen hãnh, cổ vũ hãnh, hôm nay ngẫu nhiên thất thủ, cũng tuyệt không có thể đả kích hãnh tính tích cực.

Vì thế nàng chạy nhanh đuổi chiếc đĩa, kẹp lên một khối gà đình đưa đến trong miệng, còn không có nhai liền bắt đầu nhắm mắt thối: “Ân, ăn ngon thật.”

Chờ đầu lưỡi cảm nhận được gà đình hương vị, Kiều Phi mặt chậm rãi cứng đờ, sau đó bày biện ra thực phức tạp, cổ nén, vô pháp khống chế, nhiều tình tự biểu tình.

Ba giây sau.

“Ai nha, ta chiếc đĩa rớt.” Kiều Phi làm bộ rớt chiếc đĩa, vội vàng đứng lên: “Ta đi phòng bếp lấy song tân tới.”

Nói xong, gấp không chờ nổi vọt vào phòng bếp, điên cuồng uống nước.

Nàng không biết chính mình vừa rồi ăn một cái cái gì ma quý gà đình, hiện tại đầu lưỡi phảng phất không phải chính mình, lại ma lại hàm, không có tri giác.

Kiều Phi uống lên hai đại chén nước mới thật vất vả hoãn lại đây, đang muốn đi ra ngoài, không cẩn thận thấy được phòng bếp thùng rác.

Thùng rác, có một đồng xào đến biến sắc, bị vứt bỏ gà đình.

Nàng hơi hơi ngơ ngẩn, lúc này mới phản ứng lại đây, vì cái gì mâm chỉ có tam khối nhìn qua bình thường gà đình.

Nguyên lai kia ba cái đã là Hạ Thừa Nam ngàn chọn vạn tuyển quá người may mắn.

Nhìn thùng rác, Kiêu Phi tưởng tượng ra Hạ Thừa Nam muốn hiện ra tốt nhất cho nàng tâm tình, muốn cười đồng thời lại lặng lẽ cảm động hẳn nỗ lực.

Nàng làm bộ cái gì đều không có phát sinh quá, cũng không có nhìn đến phản hồi bàn ăn ngồi xuống, trên bàn, Hạ Kiêu Quần đại khái là đem thuộc về chính mình cái kia gà đình ăn xong đi, đang ở điên cuồng phun tào:

“Ta đầu lưỡi muốn bốc hỏa!!”

“Người có phải hay không muốn mưu sát thân cha a?”

“Người tin hay không mẹ người nếu là ném một ngum lập tức có thể tại chỗ sống lại?”

Kiều Phi nhin cười đi qua đi, cấp Hạ Kiêu Quần cũng đổ một chén nước, một lần nữa ngồi xuống sau, trấn an Hạ Thừa Nam:

“Không có a, đại khái là ta gần nhất khẩu vị biến trọng, ta cảm thấy cũng không tệ lắm đâu.”

Hạ Kiều Quần vẻ mặt khiếp sợ nhìn nàng: “Phi phi a, làm người muốn thực sự cầu thị, không thể bởi vì hấn là người lão công liền mù quáng kích lệ, này nơi nào là người ăn đồ vật...balabala...”

Hạ Thừa Nam: “.....”

-

Từ kia lúc sau, Hạ Thừa Nam đại khái là đã chịu kích thích, liên tiếp một tháng cũng chưa lại từng vào phòng bếp.

Mà Kiều Phi, tới rồi mang thai trong quá trình tương đối tới nói tương đối an toàn tháng, ở nhà thật sự nhàn nhàn chán, vừa vặn Hạ Thừa Nam bằng hữu biết nàng là học viện Âm Nhạc tốt nghiệp, có phân dương cầm gia giáo công tác muốn tìm nàng, một vòng hai lần, thực thanh nhàn. Kiều Phi vừa lúc không có chuyện gì, liền một ngum đáp ứng xuống dưới.

Nàng làm gia giáo địa phương ở trong thành một cái thực đặc thù đoạn đường.

Nơi đó là C thành nhất cổ xưa một cái phố, cũng là vài thập niên trước lão trong thành tâm, khi đó chính phủ đối nơi này còn không có đặc biệt quy hoạch, cho nên này một mảnh có người nghèo, cũng có người giàu có.

Nàng phải làm gia giáo địa phương, chính một loạt đều là độc lập tiểu biệt thự, mà gần một phố chi cách, lại đều là bình thường thậm chí có chút rách nát bản dân nơi ở. Sớm chút năm chính phủ cũng nghĩ tới muốn thống nhất phá bỏ và di dời quy hoạch, nhưng bởi vì lão đất nguyên nhân, giá đất thật sự là quý, nói mấy năm phá bỏ và di dời cũng chưa có thể hủy đi tới. Đến mặt sau tân trung tâm thành phố phát triển đi lên, bên này đơn giản liền cũng gác lại mặc kệ.

Kiều Phi mỗi cái cuối tuần yêu cầu lại đây hai ngày, học dương cầm tiểu cô nương kêu mục dao, năm nay học lớp 11, thấy Kiều Phi, thực mềm kêu một

tiếng lão sư hảo.

Mục dao là cái loại này điển hình tiểu thiên kim, gia giáo hảo, hiểu lễ phép, khoe môi có hai cái nhọt nhạt tiểu má lúm đồng tiền, cười rộ lên ngoan ngoan ngoãn ngoãn, ánh mắt lại có chút mờ mịt lỗ trống.

Kiều Phi thực thích nàng.

Tiểu cô nương trong nhà không ai, trừ bỏ một cái bảo mẫu chính là nàng, cha mẹ trường kỳ bên ngoài làm buôn bán, một hai tháng trở về xem nàng một lần, cấp cũng đủ tiền, lại không có cũng đủ ấm áp.

To như vậy biệt thự trống không, có khi Kiều Phi tiến vào đều cảm thấy lãnh hoảng.

Lần đầu tiên tới đi học, Kiều Phi chỉ đạo mục dao đàn khúc, tiểu cô nương ngay từ đầu còn nghiêm túc, sau lại không biết là nghe được cái gì thanh âm, bỗng nhiên trong mắt giống có quang, từ vị trí thượng đứng lên, đi đến cửa sổ.

Nàng trộm, chuyên chú nhìn nào đó phương hướng, Kiều Phi đi theo đi qua đi xem, phát hiện cô nương tầm mắt cuối, là một người tuổi trẻ nam tử bóng dáng.

Nam tử tán mạn nghiêng chống ở đối diện một cái tiểu siêu thị quây thượng, giống như ở mua yên.

Lẳng lẳng mà nhìn sẽ, nam tử bỗng nhiên quay đầu tới, mục dao sững sốt, chạy nhanh đem thân thể trốn đến sau cửa sổ.

Tâm bùm bùm nháy.

Kiều Phi nhìn nàng hơi hơi đỏ lên mặt, một chút liền minh bạch thiếu nữ tâm sự.

Nàng cười hỏi: “Người thích hần?”

Mục dao mặt đỏ, lập tức lắc đầu.

Dừng một chút, nhấp môi nhẹ nhàng nói: “Hần thực hung.”

Kiều Phi dựa vào nàng bên cạnh, giống cái tri tâm đại tỷ tỷ dường như khai đạo nàng: “Lão sư lão công cũng thực hung, nhưng hần đối lão sư liền không hung.”

Mục dao cái hiểu cái không ngãng đầu: “Vì cái gì đâu?”

Kiều Phi cười hướng nàng chớp chớp mắt: “Bởi vì hần thích lão sư nha.”

“Một cái thực hung người nếu có thích người, liền sẽ trở nên không hung.”

“Phải không.” Mục dao hãy còn tự hỏi một hồi, ánh mắt dần dần âm đạm đi xuống, hơn nửa ngày mới nói: “Kia hần khả năng thực chán ghét ta đi.”

“.....”

Kiều Phi lại triều ngoài cửa sổ xem qua đi, nam nhân kia bóng dáng thực lãnh, mua xong yên sau cưỡi lên một chiếc xe máy liền đi rồi.

Cũng không biết có phải hay không chính mình ảo giác, Kiều Phi nhìn đến hần khai đến mục dao cửa nhà khi, tựa hồ đem đầu xoay qua tới nhìn thoáng qua, nhưng thực mau lại xoay trở về.

Vân đạm phong khinh, không lưu dấu vết.

Rốt cuộc mới mười sáu bảy tuổi cô nương, cũng không rất thích hợp nói thích cái này đề tài.

Trầm mặc một hồi, Kiều Phi đem đề tài một lần nữa kéo về dương cầm thượng.

Lên lớp xong, thời gian còn sớm, Kiều Phi muốn đi công ty tìm Hạ Thừa Nam, tài xế đưa nàng tới rồi Hạ thị dưới lầu, vừa muốn xuống xe, nàng bỗng nhiên nhìn đến Hạ Thừa Nam tư nhân tọa giá từ bãi đỗ xe ra tới, Kiều Phi liền không có dừng lại, đi theo đi lên.

Thuận tiện cho hẳn gọi điện thoại:

“Hi hi, heo heo người ở đâu đâu?”

Hạ Thừa Nam dăng lên hai bên cửa sổ xe, bên trong xe không khí an tĩnh lại, hẳn tùy ý trả lời: “Ở mở hộp, người lên lớp xong?”

Kiều Phi nhìn hẳn thân xe, khoe miệng ý cười không còn sót lại chút gì.

... Rõ ràng lái xe đi ra ngoài, vì cái gì muốn gạt chính mình ở mở hộp?

Ấn ấn, nàng trong lòng nghĩ ra một loại quen thuộc cấu huyết kịch kịch bản...

Lão bà mang thai, mấy tháng không thể cùng phòng, lão công tịch mịch hư không, tìm tiểu tam xuất quỹ.....

Kiều Phi bỗng nhiên nhớ tới Mạc Hiểu Quân thật lâu trước đối chính mình lời khuyên ——

Nam nhân không một cái thứ tốt, đặc biệt là có tiền nam nhân, ham nữ nhân mấy năm thanh xuân liền nị.

Lúc ấy Kiều Phi còn lời thề son sắt nói, nhà ta lão công sẽ không.

Nàng xác đối Hạ Thừa Nam rất có tin tưởng, cũng tin tưởng hai người tình yêu chịu được thời gian cùng năm tháng khảo nghiệm.

Hơn nữa mang thai lâu như vậy, liền tính là qua ba tháng, bác sĩ nói có thể ngẫu nhiên có một lần phu thê sinh hoạt, chỉ cần không phải như vậy kịch

liệt là được.

Nhưng Hạ Thừa Nam đều chưa từng chạm qua nàng.

Kiều Phi phía trước cho rằng Hạ Thừa Nam là yêu quý chính mình, sợ thương đến thân thể thương đến bảo bảo, nhưng hiện tại xem ra ——

Nàng trong lòng căng thẳng, tùy tiện xả vài câu cắt đứt điện thoại.

Sau đó dặn dò tài xế: Đi theo Hạ Thừa Nam xe.

Loại cảm giác này đã khẩn trương lại khổ sở, sợ hãi chính mình nhìn đến không nên xem đồ vật, nhưng cái loại này tâm tình lại không thể không làm chính mình đi theo đuổi theo đi xem cái đến tột cùng.

Hạ Thừa Nam khai mười mấy phút, chạy đến một cái tiểu khu, tới rồi cửa, giống như đã đã tới rất nhiều lần dường như, bãi đỗ xe lên xuống côn tự động mở ra.

Kiều Phi vừa thấy đây là cái nơi ở tiểu khu, tâm tức khắc lạnh nửa thanh.

Theo sát trào ra tới chính là không muốn tiếp thu cái loại này phần nô cảm.

Nàng làm tài xế đem xe ngừng ở cửa, chính mình đỉnh cái bụng đi đến bãi đỗ xe, vừa vịn nhìn đến Hạ Thừa Nam từ trong xe ra tới, trong tay còn đề ra chút thứ gì, triều thang máy chỗ đi.

Kiều Phi linh hoạt trốn đến chỗ tối, xem hẳn từ chính mình trước mặt đi qua đi, sau đó ở thang máy trước đợi sẽ, đi vào.

Kiều Phi bình tĩnh, âm vèo vèo đứng ở cửa xem, thẳng đến xác định thang máy ngừng ở mười lầu, không hề động.

Nàng lập tức cũng đi theo ấn hạ thang máy, đuổi theo mười lầu.

Này đóng tiểu khu mỗi tầng lầu cộng sáu hộ nhân gia, mười lầu toàn bộ đóng lại môn, Kiều Phi cũng không biết Hạ Thừa Nam đi đâu gia, nàng không thể tùy tiện một đám đi gõ cửa, ở lối đi nhỏ qua lại quan sát một vòng sau, nàng đứng ở 1006 cửa, lấy ra di động, tính toán cấp Hạ Thừa Nam lại đi một chiếc điện thoại.

Quả nhiên, bất thông sau, hàng hiên truyền đến thực nhẹ, Hạ Thừa Nam di động tiếng chuông.

>Kiều Phi cẩn thận biện phía dưới vị, phát hiện tiếng chuông chính là từ 1006 truyền ra tới.

Nàng không đợi nam nhân tiếp lên, lập tức cắt đứt, sau đó hùng hổ đứng ở 1006 cửa, ấn chuông cửa.

Bắt tặc muốn bắt tang, bắt gian cũng muốn bắt song!

Ba giây đồng hồ sau, môn bị mở ra.

Kiều Phi kỳ thật nội tâm là rối rắm mâu thuẫn, nàng sợ hãi nhìn đến chân tướng, rồi lại không thể không đi đối mặt chân tướng, cho nên ở cửa mở kia trong nháy mắt, nàng là hơi hơi cúi đầu, mang theo một chút trốn tránh tâm thái.

Nhưng nàng ánh mắt đầu tiên nhìn đến, lại là một đôi nữ sĩ dép lê.

Ở kia một khắc, Kiều Phi không biết làm sao, đại não trống rỗng.

Nhưng mà lại chờ nàng ngẩng đầu, nhìn đến trước mặt người sau, nàng cả người càng là kinh ngạc sửng sốt ——

“Như thế nào là người.....?”

-

Ngũ Hạ chưa bao giờ có nghĩ tới Kiều Phi sẽ tìm tới môn tới.

Ngay từ đầu, Kiều Phi cho rằng Ngũ Hạ trở thành chính mình cùng Hạ Thừa Nam chi gian kẻ thứ ba, cái loại này tâm tình vô pháp ngôn ngữ, so đau lòng còn muốn hít thở không thông khổ sở, Ngũ Hạ là bọn họ hảo bằng hữu.

Nàng khiếp sợ, nàng kinh ngạc, nàng nói không nên lời lời nói.

Mà khi Ngũ Hạ đem nàng rất xa lãnh đến phòng bếp cửa sau ——

Kiều Phi ngơ ngẩn nhìn trong phòng bếp chính bận rộn hai người.

Hai cái đều hệ yếm đeo cổ nam nhân.

Chử Diễm: “Hạ tổng, ớt gà đình ngài đều học 28 biến..... Nếu không chúng ta đổi cái đồ ăn học đi.”

Hạ Thừa Nam thực nghiêm túc thiết làm ớt cay, hồi hản: “Không được, lão bà của ta gần nhất liền thích ăn cay, tổng không thể mỗi lần đều là người làm tốt đóng gói cho ta mang về nhà, đều không mới mẻ.”

“Ta đây cùng phía trước giống nhau, đi ngài gia làm xong lại trộm trốn là được, hà tất ngài tự mình chạy tới học.”

Hạ Thừa Nam đem cắt xong rồi ớt cay phóng tới mâm, bắt đặc dĩ thở dài: “Hiện tại chúng ta ở tại biệt thự, không phải Hoa Dụ công quán, ta ba cùng người hầu mỗi ngày đều ở, người không có biện pháp trang ta.”

Chử Diễm: “.....”

“Phóng nhiều ít hoa tiêu thích hợp?” Hạ Thừa Nam lăm bầm lâu bầu dùng tay vê khởi mấy viên hoa tiêu, đột nhiên nhớ tới cái gì dường như, hỏi hản: “Người sẽ làm cá hầm ớt sao? Lão bà của ta mấy ngày nay đặc biệt muốn

ăn cay, những cái đó món cay Tứ Xuyên quán ta không yên tâm, vẫn là chính mình học trở về cho hẳn làm.”

“Sẽ, ta đợi lát nữa cùng nhau giáo ngài.”

.....

Nhẹ nhàng đóng lại phòng bếp môn.

Ngũ Hạ cười nói: “Phi phi, kỳ thật ta đặc biệt hâm mộ người, Hạ tổng là thật sự ái người, một cái ớt gà học mấy chục biến còn cảm thấy hương vị không đủ chính, mỗi lần công ty không có gì sự liền chạy tới nhà ta làm Chủ Diễm dạy hẳn.”

Kiều Phi lúc này mới đột nhiên nhớ tới, Chủ Diễm là Trùng Khánh người, kia chính là mỹ thực thiên đường.

Nàng có chút mờ mịt, hồi ức phía trước ở Hoa Dụ công quán những cái đó mỹ vị bữa sáng, chần chờ hỏi: “Cho nên hóa ca vẫn luôn đều ở trộm giúp hẳn làm ốc đồng tiên sinh sao?”

Ngũ Hạ bị nàng hình dung chọc cười, “Tính đi, ai làm hẳn là Hạ tổng toàn năng bí thư đâu.”

“.....”

Muôn vàn cảm khái đan chéo trong lòng, Kiều Phi bỗng nhiên không biết nên nói cái gì hảo.

Từ phần nộ, đến thấp thỏm, đến thương tâm, lại đến bây giờ bỗng nhiên kinh hãi.

Đứng ở phòng bếp cửa kính ngoại, nhìn Hạ Thừa Nam cao lớn thân ảnh hệ không khoẻ yếm đeo cổ, nghiêm túc ở Chủ Diễm dạy dỗ trung, xắt rau,

xúng đồ ăn, xào rau, cuối cùng chính mình ném thử, nhúu mà y lắc đầu, lại lần nữa bắt đầu.

Lại nhớ đến chính mình vừa rồi đối hãn hoài nghi, Kiều Phi đều nhin không được có điểm hồ thẹn lên, nàng hốc mắt hơi hơi ướt át, muốn lập tức đi lên ôm người nam nhân này, Ngũ Hạ lại ngăn lại nàng:

“Ta cảm thấy Hạ tổng sẽ không hy vọng người biết hãn ở chỗ này.”

Ngăn ngùn một câu, Kiều Phi ngây ngẩn cả người.

Nhưng thực mau nàng liền minh bạch Ngũ Hạ ý tứ.

Nam nhân, đặc biệt là Hạ Thừa Nam vị trí này thượng nam nhân, chỉ nghĩ đem hoàn mỹ kết quả bày ra cấp chính mình âu yếm nữ nhân, sau đó được đến hãn muốn chinh phục cảm, thỏa mãn cảm.

Mà trong đó hãn trải qua quá quá trình, đều không quan trọng.

Hãn không cần Kiều Phi giờ khắc này nhìn thấu cùng cảm động, như vậy sẽ chỉ làm hãn cho tới nay lạng lẽ bện kinh hi cùng nỗ lực mất đi vốn có hứng thú.

Kiều Phi nhấp môi cười cười, khí thanh cùng Ngũ Hạ nói: “Cảm ơn.”

Nàng xoay người, nhẹ giọng nhẹ chân rời đi, “Coi như ta không có tới quá.”

Ngũ Hạ gật gật đầu: “Minh bạch.”

-

Vào lúc ban đêm, Hạ Thừa Nam trở về thời điểm, người hầu đang ở chuẩn bị bữa tối.

Hắn theo thường lệ trước tới quan tâm Kiều Phi hôm nay tâm tình cùng thân thể, hôn hôn nàng, sau đó cởi áo khoác, chủ động nói hỗ trợ thêm hai cái đồ ăn.

Cũng không biết có phải hay không rốt cuộc hạ công phu khổ học, đêm đó, Hạ Thừa Nam lại lại lần nữa làm một đạo ớt gà đình, mặt khác còn bỏ thêm một cái cá hầm ớt, hương cay vị tràn ngập chính gian biệt thự, hương đến Hạ Kiều Quần đều nhin không được từ lầu hai xuống dưới, hỏi người hầu hôm nay làm cái gì như vậy hương.

Người hầu đặc ý triều phòng bếp đang ở vội cái kia bóng dáng một lóng tay: “Là thiếu gia làm!”

Hạ Kiều Quần không thể tưởng tượng nhìn Hạ Thừa Nam, tiếp tục không thể tưởng tượng đi vào ném một ngụm, lão lệ tung hoành đối với trời xanh: “Đến không được, mặt trời mọc từ hướng Tây...”

Đêm đó qua đi, Kiều Phi đối đi qua Chủ Điểm gia sự một chữ không đề cập tới, cũng một chữ không hỏi, quyền đương chính mình không biết, ở Hạ Thừa Nam trước mặt cấp đủ hắn nam nhân mặt mũi cùng một cái thê tử sùng bái.

Mỗi lần Hạ Thừa Nam làm tân đồ ăn, Kiều Phi đều khen không dứt miệng: “Ăn quá ngon! Lão công của ta là thần tiên lão công!”

Sau đó ôm hắn dùng sức thân, dùng sức khen.

Hạ Thừa Nam cũng không biết có phải hay không yêu loại này bị khen cảm giác, từ kia lúc sau si ngốc dường như yêu nấu ăn, dù sao tan tâm sau khi trở về cũng không thể làm xấu hổ xấu hổ sự, hắn liền dứt khoát toàn tâm toàn ý nghiên cứu nổi lên các nơi đồ ăn phẩm, từ món cay Tứ Xuyên đến món ăn Quảng Đông, lại đến món ăn Hồ Nam, cứ như vậy, Kiều Phi toàn bộ thời gian mang thai bị hắn dưỡng thành một đầu không ngừng ném thử tân đồ ăn phẩm heo.

Hạ Thừa Nam không chỉ có đem Kiều Phi dưỡng đến nhiều ra ba mươi cân thịt, cách năm tháng giêng, hẳn còn thành công thu mua mỗ điện phủ cấp món cay Tứ Xuyên nhãn hiệu, thành công nạp vào Hạ thị kỳ hạ, dung hợp vài loại địa phương khác đặc sắc đồ ăn phẩm, cải danh vì 【 phi người không thể 】 cao cấp nhà ăn, đầu pháo liền ở C thành khai năm gia chuỗi cửa hàng.

Khai trương cùng ngày, Hạ Thừa Nam muốn đi cắt băng, Kiều Phi đĩnh đủ tháng bụng to giúp hẳn hệ cà vạt, mắt thấy chính mình nam nhân là càng ngày càng soái, càng ngày càng có khả năng, tiền cũng càng tránh càng nhiều.

Lại xem chính mình.

Thở dài một hơi: “Lão công, ta cảm thấy heo heo tên nên cho ta, người xem ta béo.”

Hạ Thừa Nam cúi đầu xem nàng, trong mắt vẫn như cũ ngậm mẫn vô hạn sủng nịch cười, tay đi niết nàng mặt:

“Nơi nào béo?”

“Ta liền thích người như vậy.” Hẳn cúi đầu ở Kiều Phi bên tai nói: “Xúc cảm đặc biệt hảo.”

“.....” Kiều Phi cũng biết Hạ Thừa Nam là ở cố ý hống nàng cao hứng, nhấp môi cười cười, “Chán ghét, mau đi đi, buổi tối sớm một chút trở về bồi ta.”

“Hảo.” Hạ Thừa Nam lên tiếng, ở má nàng hôn hạ.

Kiều Phi tối hôm qua không như thế nào ngủ ngon, bảo bảo vẫn luôn ở trong bụng lăn qua lộn lại làm ầm ĩ, Hạ Thừa Nam dừng một chút, lại cong lưng, ở nàng cái bụng thượng dùng ngón tay gõ hai hạ, dặn dò nói: “Người

cho ta thành thật một chút, không chuẩn đá mù mù, bằng không chờ người ra tới xem ta như thế nào thu thập người.”

Mới vừa nói xong, Kiều Phi nhú nhú mày: “A nha, hấn lại đá ta.”

Nàng vuốt bụng, dường như ở trấn an bên trong bảo bảo, sau đó giận Hạ Thừa Nam: “Người đừng với bảo bảo như vậy hung sao.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hấn phát hiện cái này vật nhỏ giống như có thể nghe hiểu hấn nói chuyện dường như, mỗi lần nói điểm cái gì hấn nói bậy, hấn đều có thể lập tức ở trong bụng tay đấm chân đá.

Vì thế Hạ Thừa Nam nhắm lại miệng, không nói thêm gì nữa, trong lòng lại lạnh lẽo tưởng —— làm người nhảy nhót, chờ người ra tới làm ba ba lại dạy người làm người.

Ăn cơm sáng, Hạ Thừa Nam rời đi biệt thự, đi tham gia nhà ăn khai trương cắt băng nghi thức.

Buổi sáng 9 giờ rưỡi, khách toàn bộ đến đông đủ, truyền thông cũng nhất nhất trình diện, mọi người đứng ở trên đài, trong tay cầm kim kéo, ở người chủ trì an bài hạ, đang muốn bắt đầu cắt băng, Hạ Thừa Nam di động lại bỗng nhiên vang lên.

Tới điện thoại chính là Hạ Kiều Quân.

Lão gia tử thanh âm thập phần nôn nóng: “Thừa nam a! Nhanh lên nhi! Chạy nhanh đi bệnh viện! Phi phi vừa rồi thấy đỏ, sợ là muốn sinh!”

Tuy rằng Kiều Phi thời gian mang thai đã đủ tháng, nhưng ly dự tính ngày sinh còn có bảy tám thiên thời gian, hiện tại đột nhiên thấy hồng, Hạ Thừa

Nam vừa mừng vừa sợ, lập tức buông kéo, đem sự tình toàn công đạo cho Chủ Diễm.

Sau đó, cũng không quay đầu lại liền hướng bệnh viện đuổi.

Đồng thời đuổi, còn có A thành bên kia được đến tin tức Kiều Thạch Vũ cùng Hứa Tiệp Thu vợ chồng.

Bệnh viện phòng sinh cửa, Kiều Phi đau đến mồ hôi đầy đầu, còn cần thiết dựa theo bác sĩ yêu cầu không ngừng ôm banh chạy, làm hạ ngòi xồm vậ động, đẩy mạnh sinh dục tiến trình, Hạ Thừa Nam không biết làm sao đỡ nàng, nhìn nàng cắn răng kiên trì, lại bất lực, không thể chia sẻ.

Hắn có rất nhiều tiền, lại tại đây một khắc không có biện pháp dùng tiền tới giải quyết Kiều Phi đau.

Hạ Kiều Quần cũng một cái kính hỏi bác sĩ: “Có biện pháp gì không có thể không đau?”

Bác sĩ hỏi hắn: “Lão gia tử, sinh hài tử nào có không đau, cho nên nói nữ nhân bị tội đâu, đến đây đi, tiến vào, ta cấp hạ thái thái đánh vô đau châm, có thể hơi chút giảm bớt một chút.”

Kiều Phi cứ như vậy bị đẩy mạnh phòng giải phẫu.

Từ buổi sáng 10 giờ, đến buổi tối 8 giờ, ước chừng mười cái giờ, liền ở Hạ Thừa Nam chờ đến chịu không nổi muốn vọt vào đi khi, phòng giải phẫu rốt cuộc truyền đến tin tức tốt.

Một người hộ sĩ ôm một cái dùng tã lót bao lấy trẻ con, cười tùm tùm đi ra:

“Chúc mừng hạ tiên sinh, là cái tiểu thiếu gia.”

Phòng giải phẫu ngoại đứng đầy chờ tin tức người, Hạ Kiều Quần vừa nghe, thiếu chút nữa cao hứng không đứng vững, Kiều Thạch Vũ ở bên

cạnh đỡ hẳn, đồng dạng cũng là kinh hỉ vạn phần hỏi: “Khỏe mạnh sao? Máy cân a?”

“Ngài yên tâm, khỏe mạnh đâu, tiểu thiếu gia tám cân tám lượng, là cái béo tiêu tử.”

Hạ Kiêu Quần nghe xong sững sốt hạ, ngay sau đó cười đến không khép miệng được: “Ai da các người nghe một chút, tám cân tám lượng, ta này đại tôn tử thật đúng là cát tường, ha ha ha!”

Kiều Thạch Vũ cùng Hứa Tiệp Thu ở một bên cũng nhìn vừa tới nhân thế gian tiểu khả ái, đầy mặt tươi cười.

Tiểu hộ sĩ đem bảo bảo đưa cho Hạ Thừa Nam: “Hạ tiên sinh, ngài ôm một cái bảo bảo nha.”

“.....” Hạ Thừa Nam có điểm ngốc, trên mặt biểu tình lại là vui sướng, hẳn thật cẩn thận tiếp nhận bảo bảo, sợ nơi nào đụng tới này đoàn vật nhỏ.

Dừng một chút, hẳn nhớ tới cái gì, sốt ruột xem phòng giải phẫu bên trong: “Lão bà của ta đâu?”

“Yên tâm, quan sát một hồi liền ra tới, đều hảo, mẫu tử bình an.”

Mọi người toàn bộ nhẹ nhàng thở ra.

Chờ Kiều Phi bị đẩy ra thời điểm, người một nhà tụ ở phòng bệnh, vây quanh vật nhỏ như thế nào đều xem không đủ, tiểu hộ sĩ cũng ở bên cạnh nói chiếu cố tân sinh nhi một ít những việc cần chú ý.

Chỉ có Hạ Thừa Nam, vẫn luôn ngồi ở bên giường, đau lòng nhìn Kiều Phi, hôn môi tay nàng:

“Bảo bối người vất vả.”

“Nơi nào đau không?”

“Muốn uống thủy sao?”

Kiều Phi mới vừa sinh xong hài tử, thân thể là suy yếu, tâm tình rồi lại là hưng phấn, nàng muốn nhìn nhi tử, làm Hạ Thừa Nam ôm lại đây cho nàng xem một cái, vừa lúc này hộ sĩ nói:

“Cái kia, bảo bảo ba ba người lại đây hạ, ta giáo hạ người như thế nào cấp bảo bảo đổi tã giấy.”

Kiều Phi vừa nghe thúc giục hẳn: “Người chạy nhanh đi.”

Hạ Thừa Nam đành phải đứng lên, đi đến hộ sĩ bên cạnh.

Vật nhỏ bị khóa lại trong chần, này sẽ tã lót giải khai, tiểu thân thể thật mum múp, không ngừng lộn xộn, giống một cái hoạt bát tiểu đoàn tử, thập phần đáng yêu.

Bởi vì tám cân tám lượng duyên cố, lão gia tử đương trường cấp lấy nữ danh, đã kêu tám tám.

Hạ Thừa Nam cùng Kiêu Phi đều không có phản đối, tên này rất là xảo diệu, nhi tử vốn dĩ chính là tiểu bá bá, hiện tại kêu tám tám, cũng coi như biến tướng kế thừa hẳn ba y bát.

Hạ Thừa Nam nhìn Tiểu Bát tám, híp mắt cười ——

Hẳn rồi cuộc có nhi tử.

Đây là chính mình nhi tử ai.

Bạch bạch nộn nộn, mắt to, vừa thấy chính là cái ngoan bảo bảo, không phải tiểu Hồn Cầu.

Hộ sĩ cỡi vật nhỏ ăn mặc tã giấy, cùng Hạ Thừa Nam nói: “Tới, ba ba lấy một cái tã giấy lại đây, đặt ở bảo bảo mông phía dưới, sau đó giống ta như vậy, từ mặt bên dán hảo.”

Hộ sĩ làm làm mẫu, Hạ Thừa Nam nhất nhất nhìn, cũng không phải rất khó.

Hắn đi theo cầm lấy một khối tã giấy, bế lên trơn bóng vật nhỏ.

Đúng lúc này, vô tình bên trong, hai cha con nhìn nhau liếc mắt một cái.

Vật nhỏ vừa mới mở mắt ra, lại đối thế giới này hết thấy đều không thể nào tò mò dường như, thẳng ngơ ngác nhìn chăm chăm Hạ Thừa Nam, hình như là tỏa định, cẩn thận, nghiêm túc, nhìn chính mình ba ba.

Sau đó, khoe miệng giáo hoạt một loan.

Cả nhà đều vui vẻ: “Mau xem mau xem, bảo bảo cười!!”

Hạ Thừa Nam cũng bị loại này đột nhiên phụ tử tình cảm động tới rồi, từ trước không biết có hài tử là như thế nào cảm giác, nhưng hiện tại, hẳn thiệt tình thực lòng cảm thụ được cùng nhi tử ánh mắt hỗ động, hạnh phúc lại thỏa mãn.

Hắn lộ ra từ phụ thánh khiết mỉm cười.

Nhưng mà liền ở hẳn đắm chìm tại đây loại mới làm cha vui sướng khi.

Tư ——

Một cỗ nhiệt nhiệt đồ vật biểu tới rồi trên mặt hắn.

Hạ Thừa Nam: “.....?”

Lại giây tiếp theo, toàn bộ phòng bệnh người đều cười phiên: “Ha ha ha, thừa nam, người nhi tử cho người chào hỏi đâu!”

Bị biểu vẽ mặt đồng tử nước tiểu Hạ Thừa Nam: “.....”

Mẹ nó, ta liền biết là cái tiểu Hồn Cầu!!!

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 54 Sóng Bá Phiên Ngoại (4)

Hạ gia thiếu nữ lần đầu tiên mang thai sinh sản, truyền thông nhóm tất cả đều muốn đoạt Tiểu Bát tám độc nhất vô nhị ảnh chụp, từ sinh xong qua đi, bệnh viện các thông đạo cửa đều đổ đầy tới đoạt độc nhất vô nhị phóng viên, hạ kiều hai nhà người ra ra vào vào đều thực khó khăn, nhưng mà mừng đến quý tử là đại hỉ sự, Hạ Thừa Nam cũng không thể đổi truyền thông động khí, đành phải toàn bộ hành trình phát lễ bánh, lại đem Kiều Phi bí mật chuyển giao tới rồi một nhà tinh cấp ở cỡ trung tâm, hảo hảo điều dưỡng.

Tuy rằng lần này sinh sản quá trình thực gian nan, nhưng may mắn Kiều Phi thân thể đầy hảo, cũng đủ tuổi trẻ, cho nên khôi phục cũng thực mau. Mỗi ngày ở ở cỡ trung tâm chính là lúc ăn lúc hiện, vây quanh Tiểu Bát tám chuyển, mang Tiểu Bát tám đi tắm rửa, làm thao gì đó, nhàn rồi xuống dưới còn đi theo riêng lão sư chỉ đạo nàng hậu sản gầy thân, đặc biệt nhàn nhã tự tại.

Ở cỡ trong lúc không ngừng có thân thích bằng hữu tới thăm bọn họ, trừ ra ở C thành một ít bạn tốt ngoại, trong đó còn có riêng từ bắc thành tới rồi, Hạ Thừa Nam hảo bằng hữu, Mạnh thấy cùng Bùi ninh vẫn vợ chồng.

Mạnh thấy ở bắc thành là nổi danh không trung cứu viện đội đội trưởng, Bùi ninh vẫn mấy năm trước ở bắc thành cấp cứu trung tâm, sau lại cùng nhau làm cứu viện đội bác sĩ, phu xướng phụ tùy, hai người ở bắc thành là thực chịu tôn kính một đôi phu thê.

Bọn họ nữ nhi kêu cuốn cuốn, năm nay hai tuổi không đến, thực thông minh, sẽ nói rất nhiều lời nói.

Mạnh thấy một nhà ba người riêng từ bắc thành chạy tới xem Hạ Thừa Nam cùng với tân sinh ra Tiểu Bát tám, bạn tốt gặp nhau, tự nhiên có liêu không xong đề tài.

Bọn họ phía trước trường cư bắc thành, Kiều Phi là lần đầu tiên nhìn đến bọn họ, đặc biệt nghe nói Mạnh thấy là lái phi cơ sau, càng là đương trường hai mắt tỏa ánh sáng, tràn đầy sùng bái:

“Trời ơi, người sẽ lái phi cơ? Máy bay trực thăng vẫn là cái loại này hàng không dân dụng cơ a?”

Mạnh thấy còn không có trả lời, hăn nữ nhi cuốn cuốn thực tự hào ngẩng đầu lên: “Đều! Quý!”

Tiểu bảo bối mới hai tuổi không đến, nói chuyện phun từ còn không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng này vẫn như cũ ngăn cản không được nàng trong lời nói đối ba ba sùng bái: “Ta ba ba cái gì về cơ đều quý khai!”

Hạ Thừa Nam nhìn trát hai cái bím tóc nhỏ đáng yêu quynh mao nha đầu, nhìn nhìn lại chính mình trong lòng ngực mỗi lần sấn đối tã giấy liền đối với hăn tiêu nước tiểu tiểu Hồn Cầu, nhịn không được cảm khái:

“Nếu là giống cuốn cuốn giống nhau là cái ngoan nữ nhi thì tốt rồi, các người xem này nhãi ranh trờng ta này ánh mắt.”

Kiều Phi giận cười đem hài tử ôm lại đây: “Nói bậy, tám tám như thế nào không trờng ta, tới bảo bối, cùng mù mù cười một cái.”

Nói đến cũng là kỳ quái, Kiều Phi liền như vậy một hống, Tiểu Bát tám híp mắt, khóe miệng liền liệt khai.

Cười rộ lên đặc biệt phúc hậu, giống cái đáng yêu tiểu Thần Tài.

Mọi người đều bị đạu đến nở nụ cười, duy độc Hạ Thừa Nam bất đắc dĩ đỡ trán.

Hắn hiện tại tâm tình liền giống như phía trước Hạ Kiêu Quần, đại khái chính là ——

Thân sinh, không có biện pháp, trừ bỏ quán vẫn là quán.

Ba mươi ngày ở cử thực mau làm xong, Kiêu Phi thật vất vả trọng hoạch thân sinh, có thể tận tình rộng mở bụng ăn sung mặc sướng không nói, cũng tưởng chạy nhanh cùng Hạ Thừa Nam khôi phục xấu hổ xấu hổ phu thê sinh hoạt.

Rốt cuộc nàng biết chính mình lão công cũng rất vất vả, nhẫn nại một năm. Nhưng tám tám còn nhỏ, buổi tối không rời đi Kiêu Phi, mỗi hai ba tiếng đồng hồ liền phải uy một lần nãi, rất nhiều lần liền tính hai người muốn làm điểm cái gì, bên này vừa mới bắt đầu, bên kia bảo bảo liền khóc lên.

Vì thế thẳng đến tám tám trăm thiên, hai người đều còn không có đụng tới đối phương.

Tám tám trăm thiên rượu là ở nhà mình biệt thự làm, người một nhà đều rất điệu thấp, không có quá mức phô trương, chỉ mời trong nhà huynh đệ tỷ muội cùng mấy cái bằng hữu.

Hạ Thừa Nam cũng mời Mạnh thấy, ngày đó vừa vặn là cuối tuần, Mạnh thấy một nhà ba người liền vui vẻ phó ước.

Tám tám bị đặt tên kêu Hạ Chi Kiêu, lấy cha mẹ họ, cũng ngụ ý là hai người tình yêu kết tinh ý tứ. Tiểu mập mập một trăm thiên, càng thêm bạch béo đáng yêu, hẳn ánh mắt có ba phần Kiêu Phi trên người linh khí, có bảy phần Hạ Thừa Nam trên người kiệt ngạo, đặc biệt là cho hắn không thích ăn đồ vật, hoặc là người xa lạ ôm hắn khi, tiểu lông mày nhướng lên không vui bộ dáng cực kỳ giống Hạ Thừa Nam.

Người tuy nhỏ, khí tràng cũng không nhỏ.

Mọi người đều nói, Hạ thị có người kế nghiệp, Hạ Chi Kiều tập hợp mẫu thân nghệ thuật tế bào, phụ thân thương nghiệp đầu óc, tương lai nhất định sẽ là Hạ gia đời thứ ba người xuất sắc.

Những lời này, Hạ Thừa Nam nghe xong cao hứng, hạ lão gia tử nghe xong càng là cao hứng.

Một đồng người vây quanh tiểu thiếu gia chuyển, Mạnh thấy gia nữ nhi cuốn cuốn cũng ghé vào nội bên nhìn tiểu đệ đệ, cảm thấy đặc biệt đáng yêu, liền sảo cùng Bùi ninh vẫn nói: “Mụ mụ, ta cũng muốn cái đệ đệ.”

Bùi ninh vẫn cười hồi nàng: “Tám tám chính là người đệ đệ nha.”

Cuốn cuốn nghiêm túc suy nghĩ sẽ, vuốt tám tám thịt thịt tay nhỏ: “Ta không cần tám tám làm đệ đệ, ta muốn tám tám làm nam bồn du.”

“.....”

Hạ Thừa Nam không nhin cười, cánh tay nhẹ nhàng chạm vào bên người Mạnh thấy: “Cuốn cuốn rất thật tinh mắt a.”

Mạnh thấy lắc đầu đi theo cười: “Nàng căn bản liền không biết bạn trai là cái gì, mấy ngày hôm trước còn nói làm ta làm hấn bạn trai.”

Nội trước mặt, cuốn cuốn vươn chính mình ngón trỏ, tám tám trở thành nùm vú cao su, hút đến tư lưu tư lưu vang.

Hai tiểu hài tử hình ảnh này thoát nhìn đặc ấm áp, Hạ Thừa Nam suy nghĩ sẽ, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nhắc nhở Mạnh thấy:

“Người đừng nói... Mạnh Quy Vãn, Hạ Chi Kiều, này hai hài tử tên còn rất đẹp.”

Hình như là có chuyện như vậy.

Mạnh thấy trầm tư một lát: “Nếu không, kết cái oa oa thân?”

“Ta đây gia cái này tiêu Hồn Cầu chiếm tiện nghi.” Hạ Thừa Nam đi đến nôỉ trước mặt, cầm lấy tám tám ngón út, câu ở cuốn cuốn trên tay: “Được rồi, về sau người chính là cuốn tử người.”

>Tám tám: “?”

-

Trăm ngày yến kết thúc, nguyệt tẩu đem tám tám mang về trẻ con phòng, Kiều Phi qua đi uy nãi, hống hấn đi vào giấc ngủ sau, mới trở lại phòng.

Hôm nay nàng làm tốt chuẩn bị, trước tiên bị hảo nãi, đem hài tử giao cho nguyệt tẩu, có thể yên tâm lớn mật hai người thế giới một lần.

Trong phòng vệ sinh có xô xao tiếng nước, Hạ Thừa Nam ở tắm rửa, Kiều Phi ở cửa trộm nghe xong sẽ, gõ cửa:

“Lão công?”

Bên trong khả năng tiếng nước quá lớn, không có người đáp lại.

Kiều Phi nhấp môi suy nghĩ sẽ, dứt khoát trực tiếp cởi quần áo, mở cửa lưu đi vào.

Sương mù nồng đậm tiếng nước thực mau truyền đến thanh âm:

“Người tiến vào làm gì?”

“Bồi người tây nha.”

“..... Người —— ta thao.”

Kỳ thật từ ra ở cũ, Hạ Thừa Nam đã sớm tưởng đem Kiều Phi ẩn ở trên giường dùng sức cọ xát, chẳng qua bác sĩ các bằng hữu lên nói cho hẳn, tốt nhất là chờ thêm trăm thiên, nữ nhân thân thể có thể có một cái càng thêm bảo đảm khôi phục.

Hơn nữa tám tám cái kia tiểu tổ tông ban đêm không có việc gì liền ái sảo hai tiếng, tiền tam tháng cũng đích xác không có cơ hội.

Vì thế Hạ Thừa Nam nhăn a nhăn, vốn dĩ muốn tìm cơ hội, nhưng không nghĩ tới tiểu dã miêu lão bà hôm nay thế nhưng chủ động xuất kích?

Cũng quá kích thích.

Này hai người thiên lôi câu địa hỏa, ở trong phòng vệ sinh đem một năm hôn đều bố thương, hôn trời đất u ám, tình khó tự giữ, liền ở Hạ Thừa Nam nhin không được muốn đề thương ra trận khi, đại não khẩn cấp khôi phục lý trí nói cho hẳn:

“Không được!”

Giữa đêm đục hỏa tạm thời áp xuống, đem Kiều Phi ôm ra buồng vệ sinh, phóng tới trên giường, Hạ Thừa Nam bắt đầu tìm cây dù nhỏ.

Thật vất vả có thể khôi phục hạnh phúc xấu hổ xấu hổ sinh hoạt, hẳn nhất định phải hảo hảo quý trọng, không thể lại làm cái tiểu nhân ra tới. Tuy rằng hẳn đích xác còn muốn cái tri kỷ tiểu áo bông, nhưng cần thiết đến chậm rãi.

Chờ hẳn hung hăng ăn thương ba năm huân không thể.

Một năm vô dụng cây dù nhỏ, kia đồ vật cũng không biết thu được chạy đi đâu, Hạ Thừa Nam tìm đến sốt ruột, bỗng nhiên nhớ tới buổi tối Mạnh thấy nữ nhi cuốn cuốn trộm đưa cho hẳn một đồng kẹo.

Lúc ấy nàng nói: “Ta ba mỗi đêm đều ăn vụng cái này đường, nhất định ăn rất ngon, nam thúc thúc người cũng ăn!”

Tiểu nha đầu không hiểu, xem kia đóng gói màu sắc rực rỡ, tưởng ba ba mỗi đêm công nàng ăn vụng màu sắc rực rỡ kẹo, vì thế hiến vật quý đường như bắt rất nhiều giấu ở trong túi, đưa cho Hạ Thừa Nam.

Hạ Thừa Nam lập tức từ trên giường lên, bên ngoài y trong túi sờ đến một phen.

“Này cái gì?” Kiều Phi ngẩng thân thể, nhìn cổ quái đóng gói hỏi.

Hạ Thừa Nam khóe miệng hơi hơi một câu, thanh âm gợi cảm trầm thấp: “Tình yêu ô dù a.”

“.....”

Hắn xé mở, trực tiếp trông lên, sau đó, thành kính, khắc chế, tiến vào.

Kiều Phi kêu lên một tiếng, thân thể lúc ban đầu có chút không khoẻ, có chút gập gáp, nhưng theo nam nhân chậm rãi vận động, dần dần thả lỏng, thói quen.

Hai người hồi lâu không có ở bên nhau, đêm nay, phảng phất rót nhập vô cùng năng lượng, xô xuyên qua một lần lại một lần, đều không thể giải khát. Đầu giường lục tục xé rách ba bốn đóng gói, trên giường, hai người vẫn như cũ gấn bó keo sơn, triền miên lưu luyến.

Một đêm kiều diễm qua đi, sáng sớm, chuông điện thoại thanh ở an tĩnh phòng ngủ vang lên tới.

Kiều Phi nhú mày, hướng Hạ Thừa Nam trong lòng ngực lại trốn thâm chút, Hạ Thừa Nam cánh tay dài ôm ôm lấy nàng, một cái tay khác lười nhác đăng ra tới đi tiếp điện thoại.

Điện thoại là Mạnh thấy đánh tới.

“Cuốn cuốn tối hôm qua cho người vài thứ kia hai người vô dụng đi.”

“?”Hạ Thừa Nam mới vừa ngủ không bao lâu, người còn có chút không quá thanh tỉnh, mơ mơ màng màng, sa thanh âm hồi:: “Làm sao vậy.”

“Vô dụng nói liền ném đi, kia hài tử gần nhất thích bắt chước nàng mẹ cho người khác chích, trong nhà món đồ chơi đều bị trát qua, chúng ta vừa mới phát hiện.....” Mạnh thấy dừng một chút: “Liền cái kia, cũng đều bị nàng trát rất nhiều động.....”

“.....” Hạ Thừa Nam cùng bị sét đánh đến ót tâm giống nhau, lập tức độ cao thanh tỉnh, lò xo dường như ngời dậy: “Người nói cái gì???”

“Không nói, ninh văn tháng này nghỉ lễ cũng chưa tới, chúng ta chuẩn bị hôm nay đi tra một chút có phải hay không có, vài thứ kia người cũng chạy nhanh ném đi.”

Hạ Thừa Nam: “???”

Ta mẹ nó, ta đều dùng xong rồi a!!!

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 55 Sóng Bá Phiên Ngoại (5)

Một đêm tình cảm mãnh liệt hậu quả chính là hối hận.

Phi thường hối hận.

Hạ Thừa Nam lo lắng đề phòng nửa tháng, nhưng mà nên tới vẫn là muốn tới, muốn tránh cũng chung quy không có thể trốn rút.

Hạ gia tiểu nhị, liền như vậy đuổi sát ca ca nện bước tới.

Dao nhớ năm đó, Hạ Thừa Nam hỏi Hạ Kiêu Quần đối Kiêu Phi ấn tượng đầu tiên như thế nào, khi đó Hạ Kiêu Quần nhìn thấy chính là Cao Trăn, lại không thể hiểu được nói ra một câu —— thoát nhìn rất có thể sinh đường nói.

Không nghĩ tới hiện tại một ngữ thành châm, Kiêu Phi thật sự thực có thể sinh đường.

Hạ Thừa Nam thực đau đầu, nữ nhân này như thế nào một chạm vào liền hoài, một chút may mắn tâm lý đều không cho hấn có, đảo mắt lại cấp lão Hạ gia mang đến cái thứ hai tôn tử.

Cái thứ nhất Tiểu Bát tám còn không có bàn mượn mà, cái thứ hai tiểu tổ tông lại gấp không chờ nổi truy lại đây, hình như là tay cầm tay cùng nhau đầu thai thời điểm tám tám giành trước một bước, cái này tiểu nhân không phục, bắt được đến cơ hội liền giết qua tới.

Cả nhà hoan thiên hỉ địa, duy độc Hạ Thừa Nam không rên một tiếng, bắt được kiểm tra báo cáo đêm đó, ghé vào trên ban công biên hút thuốc biên

xem đơn tử, tâm tình thập phần phức tạp.

Cái này nhị thai, Kiều Phi hoài đến liền không như vậy nhẹ nhàng.

Tiền tam thán các loại phun, các loại ăn không vô, trừ bỏ ngẫu nhiên có thể ăn một chút thoải mái cùng cháo, đại bộ phận thời gian, nàng liền nhìn đến thủy đều tưởng phun.

Ngay từ đầu Hạ Kiều Quần biết trong nhà lại muốn nhiều tiểu nhân là cực độ cao hứng, nhưng mắt thấy con dâu như vậy bị chịu tra tấn, hăn lại đau lòng, đem Hạ Thừa Nam mắng đến máu chó phun đầu.

Cùng loại nói như vậy, mỗi ngày đều sẽ niệm thượng mấy lần ——

“Người liền không thể quản trụ một chút chính mình?”

“Người là cái cái gì Hồn Cầu?”

“Mấy ngày nay mẹ người ban đêm tới tìm ta, làm ta hảo hảo mắng mắng người cái này cầu đồ vật.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Ta mẹ nó cũng thực oan uổng thực ủy khuất được không?

Ai có thể nghĩ đến? Ai có thể nghĩ đến một cái hai tuổi không đến tiểu nha đầu đem “Đánh quá chằm” áo mưa đưa cho hăn!

Khiến cho tới cái tiểu nhân không nói, hăn thật vất vả đợi một năm tính phúc sinh hoạt lại trở về thanh tâm quả dục, nếm đến trong miệng ngọt còn không có nóng hôi liền lại bị bức toàn bộ thu hồi.

Hơn nữa nhất không nghĩ ra chính là, tất cả mọi người đều dùng trát mắt áo mưa, như thế nào hăn lão bà liền dễ dàng như vậy có, Mạnh thấy cùng ninh vẫn lại không có trúng chiêu?

Hắn “Con cháu” như thế nào liền như vậy ngoan cường tìm phùng nhi toàn...?

Vì thế, lại là liên tiếp vô dục vô cầu mười tháng.

Hạ Thừa Nam ban ngày vẫn là ở trong công ty chỉ huy trên dưới đầu tư có nói ma quỷ tổng tài, buổi tối về đến nhà, cởi ra tây trang áo khoác, vây thượng yếm đeo cổ trước làm tốt ăn cấp Kiều Phi, hầu hạ thật lớn, lại lấy thượng các loại món đồ chơi, núp vú cao su, đi hầu hạ cái kia tám tám tiểu tổ tông.

Mỗi khi đêm khuya tĩnh lặng khi, Hạ Thừa Nam nhìn lão bà từ từ cùng khởi cái bụng, tay sờ sờ, đụng tới lão bà bóng loáng tinh tế làn da, xương cốt đều phiếm ngứa.

Hắn chỉ có thể áp xuống đầy người không chỗ nhưng tiết dục hỏa, bất đắc dĩ quay đầu đi ngủ, ở trong lòng thì ——

Chờ này một thai sinh xong, hắn mỗi lần cần thiết mang hai cái, bảo đảm lão tam không cần tái kiến phùng cảm châm tới xem não nhiệt!

Mười tháng sau, Kiều Phi ở một cái đang ở ăn bữa tối ban đêm đau từng cơn phát tác, đưa đi bệnh viện sau, hơn hai giờ liền sinh hạ Hạ gia nhị thiên kim —— hạ chi phi.

Sau lại, đại khái là bởi vì bảo bảo phát động thời điểm Kiều Phi đang ở ăn ớt gà đình, vì thế tiểu thiên kim nữ danh lấy vì —— leng keng.

Từ đây, Hạ Thừa Nam liền chính thức bắt đầu rời gian khổ, gà bay chó sủa nãi ba sinh hoạt.

Ở nhà, Hạ Thừa Nam nói là đảm đương mặt đen nghiêm phụ, nhưng này cũng gần là nhằm vào Tiểu Bát mà thôi, đối đãi nữ nhi leng keng, Hạ Thừa Nam hoàn toàn không có nguyên tắc sủng ái.

Tiểu Bát muốn mô hình phi cơ, Hạ Thừa Nam mua phi cơ trò chơi ghép hình trở về làm hẳn một ngày nội đua ra hoàn chỉnh tranh vẽ mới có thể được đến mô hình. Mà leng keng muốn Elisa công chúa, Hạ Thừa Nam lập tức liền từ nước Mỹ mua trở về nguyên bộ tay làm.

Cũng bởi vì hẳn như vậy nghiêm khắc giáo dục cùng rèn luyện, Tiểu Bát từ nhỏ chỉ số thông minh cao hơn thường nhân, ba tuổi cũng đã có thể sử dụng lưu loát tiếng Anh cùng người nhà giao lưu, tư duy logic cùng sáng tạo năng lực cũng so cùng tuổi bảo bảo cường.

Tiểu Bát lần đầu tiên đi thượng nhà trẻ khi, sở hữu tiểu hài tử đều khóc tê tâm liệt phế, không chịu cha mẹ rời đi, chỉ có hẳn, dứt khoát bình tĩnh cùng Hạ Thừa Nam vẫy tay: “Ba ba cúi chào.”

Thả bởi vì di truyền cha mẹ tướng mạo, mới ba tuổi Tiểu Bát mặt mày trung đã mới gặp soái khí mạnh mẽ.

Chỉ là làm tất cả mọi người đều không nghĩ tới chính là, Tiểu Bát di truyền, không chỉ có là hai người tướng mạo, còn phi thường hoàn chỉnh di truyền Hạ Thừa Nam trong xương cốt khí phách.

-

Hôm nay, Hạ Thừa Nam đang ở trong công ty mở họp, Hạ thị hiện tại sản nghiệp chiếm cứ nửa cái Trung Quốc, hẳn cũng càng ngày càng vội, cứ việc như thế, mỗi ngày hẳn đều vẫn là sẽ rút ra thời gian bồi chính mình lão bà cùng hài tử.

Cao tầng nhóm đang ở thảo luận hạng mục, bỗng nhiên, phòng họp ngoại môn bị người đẩy ra, thanh âm thực nhẹ, nhẹ đến cơ hồ không có người phát hiện môn bị đẩy ra.

Theo sau, một cái đi được không quá ổn tiểu thân ảnh, lắc lư, lung lay từ mọi người vị trí sau xuyên qua, chậm rì rì, hoảng tới rồi Hạ Thừa Nam

trước mặt.

Tay nhỏ đi kéo nam nhân tay áo, mềm mại kêu: “Ba ba.”

Hạ Thừa Nam cúi đầu vừa thấy, “?”

Hắn thượng một giây còn nghiêm túc khước miệng giây tiếp theo lập tức liền tự nhiên dạng khai tươi cười, duỗi tay đem tránh ở bàn hạ tiểu nha đầu bế lên tới, ngồi vào chính mình trên đùi:

“Ân? Bảo bối nhi sao ngươi lại tới đây?”

Trong phòng hội nghị mọi người sửng sốt, tất cả đều ngẩng đầu ——

Lão bản trên đùi, không biết khi nào nhiều một cái trát bím tóc nhuộm manh tiểu khả ái.

Tiểu cô nương đôi mắt tròn xoe, lông mi trường mật, giống hai thanh đen nhánh cây quạt nhỏ, làn da trắng nõn, cái miệng nhỏ hồng nhuận đáng yêu, cả người thủy linh linh, ngồi ở Hạ Thừa Nam trên đùi.

Nàng thân thể đi phía trước, hai tay đã bò tới rồi trên bàn, rất có muốn hưởng hội nghị trên bàn bò xu thế.

emmmmmm.

Lão bản thiên kim muốn bò cái bàn, ai dám nói cái không tự.

Vì thế lấy Chủ Diễm cầm đầu, trước lạng lẽ xê dịch chính mình ly nước cùng máy tính.

Ngay sau đó có nhãn lực thấy, toàn bộ dịch khai trước bàn chính mình đồ vật, sẽ nghị bàn thu thập sạch sẽ.

Chuyên cung hạ tiểu thư rộng mở thiên tính bò:)

Quả nhiên, leng keng đối này trương siêu trường siêu khoan cái bàn sinh ra nòng hậu hứng thú, nàng bò đến trên bàn, thịt móm múp tay nhỏ moi hạ mặt bàn, tựa hồ ở căn thận cảm thụ cái này chưa bao giờ có tiếp xúc quá tài chất, sau đó chậm rãi, hoạt động mông nhỏ, uốn éo uốn éo, phủ phục đi tới.

Đúng là mùa đông, nàng xuyên kiện mang lỗ tai tiểu hùng liền thể y, lông xù xù, tiểu thân hình ở trên bàn bò dậy, tựa như một cái màu nâu tiểu sủng vật.

Tiểu sủng vật không kiêng nể gì, bò đến cái này thúc thúc trước mặt nhìn một cái, bò đến cái kia gia gia trước mặt sờ sờ, đối hết thấy đều cảm thấy thực mới lạ.

Hạ Thừa Nam nhìn, trong mắt đều là sủng nịch cười.

Cứ như vậy từ nàng, đem văn kiện bắt được trên tay, cùng mọi người nói: “Tiếp tục đi.”

Vì thế hội nghị tiếp tục, tất cả mọi người đem văn kiện đi theo bắt được trong tay, ở tiểu công chúa vui sướng bò sát trung, thảo luận vừa rồi hội nghị nội dung.

Đúng lúc này, Kiều Phi vội vội vàng vàng từ bên ngoài chạy tới, nhìn đến phòng họp cửa mở ra, liền đoán được này tiểu con bé nhất định là trộm vào văn phòng.

Nàng buổi chiều bốn giờ rưỡi muốn đi tiếp Tiểu Bát tan học, thời gian còn sớm, liền mang theo leng keng trước tới văn phòng ngồi một hồi. Vừa rồi chỉ là đi thượng một chuyến buồng vệ sinh, làm tiểu gia hỏa đứng ở cửa chờ một chút nàng, kết quả còn không đến nửa phút, tiểu thân ảnh đã không thấy tăm hơi.

Tuy rằng là ở Hạ thị đại lâu, không cần lo lắng có người xấu, nhưng leng keng mới có thể đi đường không bao lâu, đi được cũng không xong, nếu là

đụng tới nào khải đến nào Kiều Phi cũng sẽ đau lòng.

Vì thế nàng chạy nhanh ra tới tìm, cửa tiểu bí thư chỉ vào phòng họp nói cho nàng: “Tiểu thư vừa rồi lôi kéo tay của ta... Kêu ta giúp nàng mở cửa.”

.....

Leng keng tuy rằng mới một tuổi nhiều một chút, lại cũng là thập phần thông minh, biết người một nhà vóc dáng nhỏ lùn, năng lực cũng hữu hạn. Vì thế nàng thường xuyên sẽ bán manh cầu người khác hỗ trợ hoàn thành chính mình không đạt được sự tình.

Người tiểu quý cơ linh, cùng khi còn nhỏ Kiều Phi rất giống.

Kiều Phi đi tới cửa, thấy chính mình nữ nhi chính đại diêu đại bãi ở đông đảo cao tầng trước mặt bò, đại não một bạch ——

Nàng chạy nhanh liền muốn ôm leng keng đi xuống, Hạ Thừa Nam lại cho cái ánh mắt.

Ý tứ là —— “Không có việc gì, tùy nàng chơi.”

Hạ Thừa Nam luôn luôn sủng ái cái này nữ nhi, hận không thể mỗi ngày dính vào trên người, ôm ở trong tay. Lúc ấy leng keng tới thời điểm lão không vui, trong tối ngoài sáng ghét bỏ chính là hấn, nữ nhi sau khi sinh các loại thật hương và mặt cũng là hấn.

Họp xong, không sai biệt lắm vừa vắn bốn điểm.

Trong phòng hội nghị người đi xong rồi, lưu lại bọn họ một nhà ba người, Kiều Phi lúc này mới bế lên leng keng, làm bộ đánh nàng mông:

“Người sao lại có thể ở ba ba công tác địa phương quấy rối?”

Tay còn không có đụng tới nàng mông, tiểu nha đầu miệng liền bẹp đi lên, trong mắt bao mãi ủy khuất nhìn về phía Hạ Thừa Nam, tay nhỏ mở ra, một bộ cầu ba ba ôm bộ dáng.

Hạ Thừa Nam vừa thấy tâm liền hóa, chạy nhanh đem nữ nhi ôm đến trong lòng ngực, hống vài tiếng, cũng liền như vậy tùy ý nói Kiều Phi một câu: “Người hung nàng làm gì?”

Hơn nửa ngày, Hạ Thừa Nam không nghe được có người nói chuyện.

Hắn ý thức được cái gì, quay đầu, liền thấy chính mình lão bà chính đôi tay ôm ngực, chon mắt đuôi, không nói một lời, cười như không cười mà nhìn hắn.

Đến từ lão bà ý vị thâm trường chăm chú nhìn.

Hạ Thừa Nam an tĩnh ba giây, bất đắc dĩ đăng ra một bàn tay đem Kiều Phi cũng câu lại đây, tựa hống phóng thấp tư thái: “Sai rồi.”

“Ân?” Kiều Phi dương cao giọng âm: “Sai rồi sao?”

“Sai rồi.” Hạ Thừa Nam thực thành khẩn, một bên ôm một cái, đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ giọng ở nàng bên tai nói: “Buổi tối ta nhất định hảo hảo nhận sai, dùng sức nhận sai.”

“..... Hài tử trước mặt nói bậy cái gì đâu.” Kiều Phi giận hắn liếc mắt một cái, đẩy ra hắn, đem leng keng ôm lại đây: “Ta phải đi tiếp tám tám, người vội người đi.”

Hạ Thừa Nam thu thập hảo văn kiện, “Hôm nay như thế nào người tự mình đi tiếp? Bảo mẫu đâu.”

Xong rồi.

Kiều Phi ánh mắt lập loè hạ, ý thức được chính mình nói lậu miệng: “A, cái kia.”

Nàng chạy nhanh suy nghĩ cái lấy cớ: “A di... Nàng có việc xin nghỉ.”

Nhiều năm như vậy, Kiều Phi tùy tiện rải cái gì dối đều vẫn là trốn bắt quá Hạ Thừa Nam cặp kia sắc bén đôi mắt.

Dừng một chút, hần cười lạnh một tiếng: “Nhãi ranh lại muốn thỉnh gia trưởng?”

Kiều Phi: “.....”

C thành quốc tế tư nhân trường học.

Đây là một khu nhà bao hàm nhà trẻ đến cao trung tổng hợp tính quốc tế trường học, tới nơi này đi học đại bộ phận đều là trong thành nhân vật nổi tiếng, con nhà giàu hoặc là quốc tế bạn bè, trong nhà không có cái ngàn vạn tài sản căn bản vào không được này tòa trường học.

Theo lý mà nói, đều là danh môn vọng tộc dạy ra tiểu băng hữu, giống nhau đều sẽ không quá nghịch ngợm. Mà Hạ Chi Kiều tiểu băng hữu là cái ngoại lệ.

Tiến nhà trẻ đệ nhất chu, hần đã bị thỉnh gia trưởng.

Kia một lần, là Kiều Phi tới.

Nàng người hảo, tính tình cũng không Hạ Thừa Nam như vậy kém, nhìn thấy lão sư khách khách khí khí hỏi: “Lão sư, ta nhi tử có phải hay không đánh nhau?”

Tiểu ấu sư tuổi cũng không lớn, phỏng chừng chính mình cũng không biết giải quyết như thế nào loại này ba tuổi tiểu nam sinh kỳ quái khổng chế dục, đốn hồi lâu mới nói cho Kiều Phi:

“Chi Kiều mù mù, kỳ thật Hạ Chi Kiều ở nhà trẻ rất ngoan, ăn cơm, làm trò chơi, làm thao đều thực nghe lời, chỉ là.....”

Lão sư do dự sẽ, trước thử thăm dò hỏi: “Không biết nhà các người chiêu đãi ở nhà cùng hẳn đã làm cái gì nhân vật sắm vai trò chơi sao?”

Kiều Phi nghe được một đầu gối: “Không có a...”

Lão sư nga thanh, nói cho nàng:

“Chúng ta quốc tế tiểu nhất ban tổng cộng mười sáu cái tiểu bằng hữu, mới khai giảng một tuần, hiện tại sở hữu tiểu bằng hữu đều kêu Hạ Chi Kiều —— đại ca.”

Kiều Phi: “.....”

Nàng xấu hổ cười cười: “Có lẽ, là các bạn nhỏ chi gian cho nhau lấy tên hiệu đâu.”

“Không phải.” Lão sư nâng nâng mắt kính, thực nghiêm túc nói cho nàng: “Là Hạ Chi Kiều tiểu bằng hữu yêu cầu đại gia như vậy kêu hẳn.”

“.....”

“Ta hy vọng gia trưởng có thể về nhà hảo hảo tán gẫu một chút, điều chỉnh một chút Hạ Chi Kiều tiểu bằng hữu loại này thích làm lãnh tụ không khỏe mạnh tâm lý.”

Kia một lần, Kiều Phi cười đáp ứng rồi lão sư.

Nàng nghĩ thầm đại khái là ngày thường tề buổi tối trong nhà chơi thời điểm cũng không có việc gì gọi bậy Tiểu Bát đại ca, cấp hài tử kêu lên nghiên, cho nên hài tử đi nhà trẻ một chốc một lát không bỏ.

>Vì thế về nhà liền trộm cắp Tiểu Bát đi học, giáo dục hẳn tiểu bằng hữu chi gian muốn cho nhau hữu ái, không cần làm loại này đại ca tiểu đệ oai không khí.

Tiểu Bát lúc ấy nghiêm túc nghe xong đi vào, trầm tư một lát, gật gật đầu: “Ta đã biết.”

Kiều Phi xem hài tử chân thành tha thiết ánh mắt, cho rằng hẳn thật sự minh bạch. Kết quả qua không một vòng, lão sư lại làm thỉnh gia trưởng.

Kiều Phi cũng là thực đau đầu, Tiểu Bát thỉnh gia trưởng tần suất, có thể so chính mình đi học kia sẽ cần mẫn quá nhiều.

Lần thứ hai lại đi trường học, lão sư thái độ hiển nhiên không lần đầu tiên như vậy hào.

“Gia trưởng người hào, xin hỏi ngài trở về cùng Hạ Chi Kiêu tiểu bằng hữu giao lưu qua sao?”

Kiều Phi căng da đầu: “..... Giao lưu a.”

“Kia hẳn như thế nào không chỉ có không sửa, còn làm trầm trọng thêm đâu.”

“Như thế nào cái làm trầm trọng thêm pháp?”

“Hẳn hiện tại làm sở hữu tiểu bằng hữu kêu hẳn bát gia!” Tiểu lão sư cũng không biết như thế nào tức giận đến mặt đỏ bừng, thanh âm vang đến chính gian văn phòng đều nghe được:

“Bao! Quát! Ta!”

Kiều Phi: “.....”

Kiều Phi sau lại trở về hung hăng đánh tám tám một đốn mông, chỉ trích hẳn:

“Người mới vài tuổi đâu, khiến cho người khác kêu người già, người ba như vậy kêu ngạo một người cũng bất quá làm người kêu hẳn ba ba, người so người ba còn có thể nại có phải hay không?”

.....

Này hai lần thỉnh gia trưởng sự kiện, kỳ thật Hạ Thừa Nam đều biết, nhưng Kiêu Phi mỗi lần đều giúp Tiểu Bát đánh yểm trợ, nói cho hẳn bất quá là nhà trẻ tiểu bằng hữu chi gian cãi nhau âm ỉ việc nhỏ, đều là bình thường.

Hạ Thừa Nam đối nhi tử quản được thực nghiêm, cho nên Kiêu Phi không dám nói cho hẳn này đó, sợ Tiểu Bát chính thức bị đánh.

Cho nên hôm nay, nàng vẫn như cũ tưởng cấp nhi tử đánh yểm trợ, nhưng không nghĩ tới Hạ Thừa Nam khoan thai trở về câu:

“Ta hôm nay vừa vặn có rảnh, cùng người cùng đi đi.”

Kiều Phi: “.....”

Lần thứ ba đi vào trường học, các lão sư đều đã nhận thức Kiêu Phi, vừa thấy nàng, rất quen thuộc chào hỏi:

“Chi Kiêu mục mục lại tới nữa a.”

Kiều Phi cười gượng hai tiếng, cũng không biết nên bài trừ một cái cái gì biểu tình.

Nhưng thật ra bên cạnh Hạ Thừa Nam, lần đầu tiên tới trường học, bởi vì thân phận đặc thù nguyên nhân, vừa tiến đến liền rước lấy đông đảo tiểu lão sư chú ý:

“Cái kia chính là Hạ Chi Kiều ba ba?”

“Hắn chính là Hạ thị tổng tài Hạ Thừa Nam a, lần đầu tiên nhìn đến chân nhân ai, hảo soái.”

“Đương ba ba cả người đều là mị lực, khó trách Hạ Chi Kiều có như vậy nhiều tiểu nữ sinh vây quanh, phỏng chừng trưởng thành cũng là cái yêu nghiệt.”

.....

Những lời này Hạ Thừa Nam không nghe được, hắn trực tiếp ngồi vào lão sư đối diện, thanh lãnh tự phụ:

“Lão sư người hảo.”

Hai mươi xuất đầu tiểu lão sư bị hắn cường đại khí tràng chấn tới rồi, giật mình, lúng ta lúng túng nói:

“Người, người hảo.”

“Hạ Chi Kiều là gặp rắc rối sao.”

Tiểu lão sư nhìn trước mặt cái này lẫm liệt lại soái khí nam nhân, trong lúc nhất thời nhìn ra thần, hơn nửa ngày, ở đồng sự một tiếng ho khan nhắc nhở hạ mới lấy lại tinh thần, mất tự nhiên rũ xuống ửng đỏ mặt:

“Ân.”

“Cái kia, Hạ Chi Kiều hôm nay cùng khác tiểu bằng hữu đánh nhau, bị một chút thương.”

Kiều Phi vừa nghe lập tức khẩn trương lên: “Bị thương? Ở nơi nào? Nghiêm trọng sao?”

Tương phản là Hạ Thừa Nam, biểu tình nhàn nhạt nhẹ giọng một câu: “Tiền đồ, đánh cái giá đều có thể bị thương.”

Hắn đứng lên, sửa sửa thẳng cao định tây trang, không chút để ý hỏi: “Người ở đâu.”

Lão sư cũng không dám ngẩng đầu, sợ hãi dường như, thanh âm lại tiêu lại tế: “Người hỏi cái nào a.”

“Cùng nhau.”

“Nga.....” Lão sư nuốt nuốt nước miếng: “Một cái ở WC cửa đổ, một cái ở trong WC trốn tránh, sinh hoạt lão sư ở bên kia nhìn, hai hài tử cũng không chịu đi.”

Hạ Thừa Nam không nói hai lời bước ra chân dài triều WC bên kia đi qua đi.

Đi WC trên đường, tiểu lão sư đơn giản nói hạ sự tình trải qua, Tiểu Bát là quốc tế trẻ nhỏ mẫu giáo bé học sinh, nhưng cũng không biết như thế nào, liền cùng quốc tế trẻ nhỏ lớp lá hài tử nhắc lên mâu thuẫn.

Mấy cái đại nhân tới đến WC cửa ——

Hạ Chi Kiều đổ ở kia, trong mắt có một tia quật cường, lại có một chút không kiên nhẫn. Hắn khước mắt phá điểm da, còn hảo không tính nghiêm trọng.

Kiều Phi trong lòng ngực còn ôm leng keng, nhìn đến nhi tử sau chạy nhanh buông tiểu nhân, đi đến đại trước mặt trên dưới đánh giá: “Tiểu Bát, người như thế nào cùng người khác đánh nhau đâu.”

Mới vừa nói xong lời nói, Kiều Phi liền nhìn đến đứng ở hẳn phía sau cuốn cuốn.

Nàng hơi hơi sừng sốt: “... Cuốn cuốn? Người như vậy tại đây?”

Trước hai năm Mạnh thấy một nhà tù bắc thành phản hồi C thành quê quán, công tác toàn bộ triệu hồi C thành, cả nhà đều dọn trở về, cuốn cuốn cũng liền chuyển vào này sở học giáo, cùng Tiểu Bát thành đồng học.

Chẳng qua Tiểu Bát thượng mẫu giáo bé, nàng thượng lớp lá.

Cuốn cuốn giống đã làm sai chuyện dường như không quá dám xem Kiều Phi, nhỏ giọng kêu người: “Phi phi a di...”

Tiểu Bát ở bên liếc nàng liếc mắt một cái, không nhẹ không nặng hừ một tiếng.

Hạ Thừa Nam vừa thấy nhi tử này đức hạnh liền không vui: “Người hừ hừ cái gì, người lão sư nói người đánh lớp lá tiểu bằng hữu, người đừng nói cho ta người đánh cuốn cuốn?”

Cuốn cuốn viên hồ hồ khuôn mặt nhỏ, trên trán có một dóm tiểu quyền mao tóc mái, vôi vàng xua tay: “Nam thúc thúc, không phải như vậy, là Lý dương, hần...”

Tiểu cô nương ánh mắt nôn nóng tưởng giải thích cái gì, rồi lại giống như hơi xấu hổ.

Nàng trong miệng Lý dương, là cái bất mãn năm tuổi tiểu nam hài, giờ phút này chính tránh ở trong WC khóc đến đầy mặt là nước mắt.

Hần mù mù lúc này cũng đuổi lại đây, nhìn đến nhi tử bị đánh, đau lòng không được, quay đầu liền hỏi: “Ai đánh ta nhi tử!?”

Hạ Thừa Nam ấn đường vừa động, không nhẹ không đậm ừ một tiếng.

“Là ta nhi tử, Hạ Chi Kiều.”

Đối phương gia trưởng nghe thấy cái này tên hiển nhiên sửng sốt, lại xem trước mặt nam nhân, lập tức minh bạch đây là trong lời đồn tàn nhẫn độc ác C thành đại lão Hạ Thừa Nam. Nàng lược có vài phần sợ hãi, nhưng hài tử trước mặt không thể biểu hiện ra yếu đuối, vẫn là chính diện vừa lại đây:

“Đánh người, ngài không nên làm hãnh tới nói lời xin lỗi sao?”

Hạ Thừa Nam híp mắt nhìn Tiểu Bát liếc mắt một cái, hỏi hãnh:

“Là người trước động tay?”

Tiểu Bát lắc đầu.

“Đó là người trước trêu chọc hãnh?”

Tiểu Bát tiếp tục lắc đầu.

Hai vấn đề hỏi xong, Hạ Thừa Nam mặt vô biểu tình mà nhìn về phía đối phương gia trưởng, trong mắt độ ấm chợt rơi chậm lại, chất vấn ý vị hiển nhiên.

Hãnh thực hiểu biết Tiểu Bát, tính cách giống chính mình, tuyệt không phải cái loại này sẽ chủ động rêu rao chọn sự hài tử. Tuy rằng hãnh ngày thường đối nhi tử nghiêm khắc, nhưng không đại biểu nhìn đến nhi tử bị thương không đau lòng.

Hãnh Hạ Thừa Nam nhi tử, không chủ động gây chuyện, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không sợ sự.

Chẳng sợ đối phương so với chính mình cao, so với chính mình tuổi đại, nếu dẫm lên cái mũi tới, liền tuyệt không có thể lùi bước nửa bước.

Liền hướng điếm này dừng khí, Hạ Thừa Nam cũng sẽ vô điều kiện đứng ở Tiểu Bát bên này.

Hắn dường như không có việc gì đem Tiểu Bát kéo đến chính mình bên người, ngồi xồm xuống, kiên nhẫn hỏi:

“Nói cho ba ba là chuyện như thế nào.”

Tiểu Bát trong mắt thực quật cường, tựa hồ không quá tưởng nói ra sự tình trải qua, Hạ Thừa Nam biết này trong đó nhất định có cái gì nội tình, vì thế xoay người hỏi cuốn cuốn:

“Cuốn cuốn, nói cho nam thúc thúc, vừa rồi Tiểu Bát vì cái gì muốn cùng người khác đánh nhau?”

Hạ Thừa Nam thông thả ung dung không chút hoang mang bộ dáng có chút chọc giận đối phương gia trưởng, cái kia kêu Lý dương tiểu bằng hữu hiển nhiên đã chịu kinh hách, vẫn luôn khóc cái không ngừng, hai vai kích thích, nước nở đến lợi hại, ai đều đau lòng chính mình hài tử, kia gia trưởng khí bất quá, phần nộ nói:

“Ta biết các người Hạ gia có tiền có thế, phạm là sự nói lý tự, giáo dục hài tử không thể như vậy giáo đi? Ngài nhi tử mới bao lớn tuổi liền làm xằng làm bậy, nơi này là quốc tế trường học, nếu ngài hôm nay không cho ta cái cách nói, ta sẽ khiêu nại về đến nhà trường ủy ban, thỉnh cầu đầu phiếu đuổi đi Hạ Chi Kiều liền đọc quyền!”

Hạ Thừa Nam căn bản liền cùng không nghe thế nữ nhân nói lời nói dường như, bình tĩnh đem cuốn cuốn kéo qua tới: “Nói cho thúc thúc, là chuyện như thế nào.”

Cuốn cuốn bị Lý dương gia trưởng cuối cùng một câu sợ tới mức khóc lên.

Đuổi đi Hạ Chi Kiều liền đọc quyền? Như vậy sao được!

Kia tuyệt đối không thể nha!

Cuốn cuộn gào khóc khóc lớn, “Lý dương đi học năm ta bím tóc, còn xả ta đầu tóc, ta không nghĩ cùng hăn chơi, cho nên tan học ta tới tìm tám tám, chính là tám tám không để ý tới ta, ô ô ô.....”

Nói tới đây, tám tám liếc nàng liếc mắt một cái, thực bất đắc dĩ nhú mày: “Người không cần luôn khóc được không?”

“Oa ——” cuốn cuộn vừa nghe, khóc đến lớn hơn nữa thanh càng ủy khuất.

Kiều Phi chạy nhanh hống bé ngoan, lấy giấy giúp nàng lau khô nước mắt: “Bảo bối người trước đừng khóc, nói cho a di, tám tám vì cái gì muốn đánh khác tiểu bằng hữu?”

Cuốn cuộn thở hển hển hai khẩu khí, tiểu quyền mao đi theo một tưng một tưng, “Tám tám không để ý tới ta, ta liền đi thượng WC, Lý dương hăn nhìn lên ta thượng WC, còn lấy hòn đá nhỏ ném ta, ô ô ô, ta đánh không lại Lý dương, ta nói tám tám là ta nam bồn du, hăn cười ta khoác lác.”

Nghe đến đó, tám tám giống như thực không tình nguyện bị đại gia biết dường như che lại mặt.

Tiểu nha đầu tiếp tục nói: “Sau lại có đồng học chạy tới nói cho tám tám, tám tám liền cầm tiểu gạch tới, đem Lý dương đuổi ra WC, ô ô ô...”

.....

Lợi hại, nhân gia lấy hòn đá nhỏ, hăn trực tiếp lấy gạch.

Thật không hổ là Hạ gia nhi tử, trong xương cốt đều như vậy thô bạo kiêu ngạo.

Kiều Phi liếc mắt Lý dương mù mù, nói thầm nói: “Như vậy tiểu liền nhìn lên tiểu nữ sinh thượng WC, ngài nhi tử thật là thiếu thu thập.”

“Ân? Hạ Thừa Nam khóe miệng nhẹ nhàng một loan, liếc nàng: “Lão bà, người nói chuyện đừng như vậy khó nghe, chiếu cố một chút nhân gia mặt mũi.”

Kiều Phi tin là thật, nghiêm túc tỉnh lại hạ chính mình xúc động: “..... Nga.”

Theo sau, Hạ Thừa Nam đứng lên, nhìn đối diện sắc mặt nháy mắt trắng bệch gia trưởng, quạnh quẽ cao quý cười cười:

“Người hảo, là như thế này.”

“Chúng ta Hạ gia hài tử từ trước đến nay thích thấy việc nghĩa hăng hái làm, vì dân trừ hại, người nếu là cảm thấy không ổn, trực tiếp đi gia trưởng ủy ban khiếu nại có thể, nhưng ta yêu cầu nhắc nhở người chính là ——”

Hạ Thừa Nam dừng một chút, đến gần chút, thanh âm đè thấp, gần từng chữ một cảnh cáo:

“Quản hảo người nhi tử tay cùng đôi mắt, còn dám làm ta nhi tử chịu một chút thương, hoặc là còn dám nhìn lén hăn tức phụ một lần, ta cái này có tiền có thế người nhưng nói không hảo sẽ làm chút cái gì.”

Kiều Phi: “?”

Cho nên người hiện tại lời nói rất êm tai sao...?

Hạ Thừa Nam một phen leng keng hữu lực nói, làm khóc nháo hùng hài tử tức khắc ngậm miệng, hùng hài tử mẹ cũng không tự tin cúi thấp đầu xuống, giật giật môi, cuối cùng vẫn là không tranh cãi nữa biện đi xuống, xám xịt xoay người rời đi.

Người đi rồi, hiện trường an tĩnh vài giây sau, một cái non nốt thanh âm vỗ tay nhỏ ê a kêu lên.

Leng keng: “Ba ba! Bông! Bông!”

Cuốn cuộn cũng nhe răng trợn mắt lậ ra tiêu hàm răng: “Nam thúc thúc người hảo soái a, hắc hắc, bất quá người vừa rồi nói tức phụ là có ý tứ gì a?”

Kiều Phi nén cười, đang muốn giải thích một phen, tám tám nhanh chóng đánh gãy ——

“Cùng người không quan hệ, đừng hỏi nhiều như vậy!”

Cuốn cuộn: “?”

Nga, tốt.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 56 Sóng Bá Phiên Ngoại (6)

Tám tám bốn tuổi thời điểm, Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi nắm tay đi qua bảy năm hôn nhân.

Này một năm, Hạ Thừa Nam 34 tuổi, Kiều Phi hai mươi chín tuổi, lẫn nhau đều là đang lúc hảo niên hoa thời điểm, rút đi niên thiếu thanh xuân xúc động cùng non nớt, bọn họ làm cha làm mẹ người, càng vì người con cái, đối sinh hoạt có vô số bất đồng lý giải.

Bao gồm lẫn nhau chi gian, đối hôn nhân lĩnh ngộ.

Ở văn bản thượng, bảy năm kêu đồng hôn, ý nghĩa lẫn nhau cảm tình giống đồng khí giống nhau, cứng cỏi, cứng cổ.

Khá vậy có người nói, hôn nhân thứ bảy năm đều sẽ có cái khảm, nhân xưng thất niên chi dương, người thường gia phu thê chi gian tới rồi thứ bảy năm đều sẽ mặc danh có rất nhiều khắc khổ, này liền hình như là nào đó thần kỳ định luật, bao phủ mỗi một đoạn hôn nhân.

Mà Kiều Phi cùng Hạ Thừa Nam thứ bảy năm, bên cạnh bạn tốt chia tay chia tay, ly hôn ly hôn, trong TV ngày hôm qua còn ở bên nhau tú ân ái minh tình tình lữ ngày hôm sau là có thể cho nhau xé bức, tân thời đại tình yêu tựa như thức ăn nhanh, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, đại gia giống như cũng không phải như vậy để ý, đi rồi này mặc cho, còn có càng tốt ở phía sau.

Kiều Phi cũng lạng lẽ lo lắng khởi, chính mình cùng Hạ Thừa Nam chi gian, có thể hay không tồn tại thất niên chi dương như vậy đáng sợ ma chú.

Từ có Tiểu Bát cùng leng keng, Kiều Phi dần dần giảm bớt ở Nhiệt Cách công tác, tuy rằng trong nhà đều có bảo mẫu, Hạ Thừa Nam cũng chưa bao giờ có yêu cầu quá nặng từ bỏ chính mình sinh hoạt, nhưng đại khái là trong xương cốt đối hải tử cái loại này mẫu tính, làm Kiều Phi mấy năm nay tâm tư đều đặt ở đối bọn nhỏ bồi dưỡng thượng.

Nàng ái nàng hai đứa nhỏ, cũng ái chính mình sự nghiệp, nhưng DJ công tác ngày ngủ đêm ra, thật sự rất khó cùng gia đình chiếu cố, cho nên, Kiều Phi chỉ có thể làm ra vứt bỏ.

Cũng là vì nàng cẩn thận chiếu cố, Tiểu Bát mới bốn tuổi, cũng đã ở cả nước tính nhắm thi đấu thượng đạt được giải thưởng lớn, hơn nữa còn tuổi nhỏ, mỗi đêm đã có thể bắt đầu dùng notebook giúp lão ba tiếp thu bưu kiện, đem nội dung đọc cấp Hạ Thừa Nam nghe, lại căn cứ Hạ Thừa Nam thuật lại hồi phục cấp đối phương.

Leng keng cũng không chút nào kém cỏi, kế thừa Kiều Phi nghệ thuật tế bào, yêu thích các loại nhạc cụ, khiêu vũ, ca hát, đều thực xuất sắc.

Bọn họ ba ba, Kiều Phi lão công, càng là phát triển một năm so một năm hảo, công ty thị giá trị mấy năm nay mở rộng vài lần không nói, hẳn bản nhân năm trước còn bước lên nước Mỹ kinh tế tạp chí, trở thành ở toàn bộ Châu Á đều có ảnh hưởng lực nhân vật.

Mà nàng, tuy rằng không có tiếp tục làm DJ công tác, nhưng khai một nhà cầm hành, giáo các bạn nhỏ đàn đàn dương cầm, đàn đàn đàn cổ, còn kiêm chức ở nào đó Điện Âm diễn đàn làm bản chủ, chia sẻ các loại Điện Âm kỹ xảo, hết thảy tuy rằng lui cư phía sau màn, mỗi ngày sinh hoạt cũng vẫn là muôn màu muôn vẻ.

Chỉ là khả năng cùng Hạ Thừa Nam so sánh với, thiếu một ít bừa bãi cùng phong cảnh.

Vì thế liền như vậy thành linh xảy ra, ở mỗi một cái hồng hảo hài tử ngũ buổi tối, Kiều Phi sinh ra một tia nói không nên lời cảm giác.

Nàng tùy tay cầm lấy trong tầm tay điện thoại, cấp Hạ Thừa Nam đánh qua đi.

Nam nhân tiếp khởi, chung quanh thanh âm vang nháo, hẳn thanh âm như cũ kiên nhẫn ôn hòa: “Ân?”

Kiều Phi cũng không biết vì cái gì muốn đánh cái này điện thoại, giống như không chịu khống chế đi bất thông, nhưng chuyển được rồi lại cảm thấy chính mình hành vi không thể hiểu được.

Vì thế thuận miệng hỏi: “Người còn ở vội sao?”

Hạ Thừa Nam còn không có hồi, điện thoại kia đầu bỗng nhiên truyền đến nữ nhân thanh âm, “A.....”

Một tiếng kiêu suyễn, đà đến người khung phát tô.

Kiều Phi nắm di động tay nắm thật chặt, không có lên tiếng, tựa hồ muốn nghe rõ một ít, nhưng Hạ Thừa Nam lại đi tới an tĩnh địa phương.

Hắn nói: “Ta lập tức liền trở về.”

Hắn không có nói vừa rồi kia một tiếng khác thường thanh âm, cũng không có giải thích, giống như hoàn toàn không có phát sinh quá giống nhau.

Tĩnh tĩnh, Kiều Phi liền cũng làm bộ không nghe được, nhẹ giọng hỏi, “Hảo.”

Treo điện thoại, trong nhà lâm vào an tĩnh.

Dựa theo phu thê gian tín nhiệm, Kiều Phi cảm thấy chính mình không nên toát ra những cái đó kỳ quái ý niệm, nhưng...

Ôn nhu ánh trăng chiếu tiến phiêu cửa sổ, tả hạ oánh bạch quang ảnh, an an tĩnh tĩnh.

Tiểu Bát cùng leng keng đều ngủ, phòng chỉ có Kiều Phi một người, nàng trong lòng có điểm loạn, tìm tới một quyển tạp chí, tùy tay phiên hai trang, lại nhìn đến như vậy một câu ——

【 nhân thể nội tế bào lấy bảy năm vì một cái chu kỳ, mỗi qua đi một cái chu kỳ, nhân thân thể tế bào liền sẽ toàn bộ đổi mới một lần, cho nên đương người nhìn đến bảy năm sau cái kia ái nhân, đã không còn là lúc trước ái người kia, tự nhiên cảm tình liền từ từ biến đạm. Mà tình yêu là chịu Dopamine khống chế, hàng năm đổi mặt cùng cá nhân, mới mẻ cảm không hề, sinh ra tình yêu Dopamine cũng sẽ từ từ biến thiếu, cho đến biến mất. 】

Kiều Phi nhìn nhìn, trong miệng toát ra một câu: “Vô nghĩa đi.”

Nếu thật là như vậy, vì cái gì nàng đối với Hạ Thừa Nam, vẫn là như vậy ái, như vậy thích, như vậy mê luyện.

Chẳng lẽ nàng không phải cá nhân?

Kiều Phi cắn giận khép lại thư, lại ở đồng thời, cầm lòng không đậu quay đầu nhìn về phía trong phòng hoá trang kính.

Nàng chậm rãi đi đến gương trước mặt đánh giá chính mình, mỗi ngày dùng quý nhất mỹ phẩm dưỡng da, ăn tốt nhất bảo dưỡng phẩm, Hạ Thừa Nam hết thầy đều cho nàng tốt nhất. Cho nên mau ba mươi, Kiều Phi cảm thấy chính mình cùng hai mươi tuổi năm ấy giống như cũng không có gì biến hóa.

Bất quá chính mình xem chính mình, đều là mang theo quang hoàn cùng lự kính.

Thở dài, Kiều Phi cảm thấy chính mình nhất định là quá nhàn, mới có thể tưởng này đó có đến không đến đồ vật, nàng quyết định đi tắm rửa một cái. Nhưng mà bao phủ ở mờ mịt hơi nước, nàng vẫn như cũ quên không được kia thanh kiều suyễn, trong đầu không chịu khống chế nào bỏ ra rất nhiều hương diễm hình ảnh.

Nhưng thực mau, lý trí lại đánh thức nàng ——

Không có khả năng, nàng nam nhân không phải loại người như vậy.

Tâm tư phiền loạn tắm rửa xong sau, Hạ Thừa Nam cũng đã trở lại.

Kiều Phi thu hồi cảm xúc, nghe thấy được hân trên người mùi rượu, dường như không có việc gì cười hỏi: “Hôm nay uống rượu?”

Hạ Thừa Nam: “Đi Nhiệt Cách mở hộp, liền theo chân bọn họ uống lên hai ly.”

Hân hôm nay đi Nhiệt Cách là nghe mấy cái phó hợp lưu báo niên độ nghiệp vụ, mấy năm nay Hạ thị sự nghiệp trọng tâm dần dần chuyển tới địa ốc, Nhiệt Cách hân đi đến thiếu, cơ bản nửa năm mới đi một lần, cho nên hôm nay khó được qua đi, Hạ Thừa Nam nói xong rồi sự liền cùng Chử Diễm, tề buổi còn có mấy cái lão bằng hữu uống lên mấy chén.

Hân nói này đó thời điểm ngữ khí bằng phẳng, không có nửa diễm do dự.

Kiều Phi nghe xong khẽ ừ một tiếng, trong lòng mạc danh thoải mái rất nhiều.

Nàng đã không phải hai mươi tuổi tiểu cô nương, nàng là hai cái bảo bảo mụ mụ, suy xét vấn đề sẽ không như vậy chỉ một cùng phiền diện, sẽ càng thêm thành thực chu toàn.

Nàng nội tâm, trước sau vẫn là tin tưởng người nam nhân này.

Vì thế ẩn hạ tất cả nghi ngờ, nàng giúp Hạ Thừa Nam cởi áo sơ mi, muốn giúp hắn phóng thủy tắm rửa, nhưng nam nhân đại khái là có vài phần men say, mê ly bên trong liền mạnh mẽ cầm nàng mặt, ở môi nàng hôn đi.

Hắn hôn trước sau như một bá đạo trực tiếp, cũng trước sau như một làm Kiều Phi khó có thể chống đỡ, kế tiếp bại lui.

“Người làm gì...”

Hạ Thừa Nam không có trả lời, chỉ dùng hành động tỏ vẻ ý nghĩ của chính mình.

Bên tai truyền đến nam nhân trầm mà gọi cảm tiếng thở dốc, hỗn hợp cây thuốc lá cùng cồn ban đêm, là làm người trầm luân.

Sau lại, ở nam nhân một lần lại một lần đòi lấy trung, Kiều Phi nhớ tới buổi tối nhìn đến kia quyển sách.

Nếu nói thời gian lâu rồi, bạn lữ chi gian vô pháp lại sinh ra tình yêu Dopamine, kia còn sẽ sinh ra dục vọng sao?

Nếu còn tồn tại nhất nguyên thủy dục vọng, nên vẫn là có ái đi.

Kiều Phi miên man suy nghĩ, tâm tư không quá tập trung, làm xong sau Hạ Thừa Nam vỗ về nàng mặt, hôn hạ:

“Người suy nghĩ cái gì? Không thoải mái sao?”

Kiều Phi lắc đầu.

Nàng cũng không phải rất muốn nói ra trong lòng đang suy nghĩ những cái đó sự tình.

Nhưng dừng một chút, nàng vẫn là xoay người lại, trần trụi thân thể bị u hoàng ánh đèn chiếu, phiếm mê muội người màu sắc.

Kiều Phi đột nhiên hỏi Hạ Thừa Nam: “Lão công, ta đối với người còn có lực hấp dẫn sao?”

Bốn mắt nhìn nhau, nữ nhân trên mặt còn có chưa rút đi tình dục nhan sắc, hồng hồng, gợi cảm kiều diễm.

Hạ Thừa Nam lẳng lẳng liếc mắt một cái, cổ họng nhẹ lặn.

Hắn duỗi tay, thong thả ung dung dọc theo nàng eo tuyến, chơi đùa dường như vuốt ve: “Người đang hỏi chút cái gì vô nghĩa.”

Kiều Phi nhớ tới kia thanh kiều suyễn, mặt danh quật cường lên: “Vậy người trả lời ta.”

Hạ Thừa Nam tay từ dưới đến thượng, ở nàng trước ngực dừng lại, “Người muốn biết?”

“Ân.”

Nam nhân dựa lại đây, nơi nào đó lại lần nữa quật khởi địa phương kề sát nàng:

“Vậy người chính mình cảm thụ một chút.”

Kiều Phi: “.....”

Giây tiếp theo, nàng môi bị gắt gao phong bế, vô pháp mở miệng.

-

Tuy rằng Hạ Thừa Nam dùng nhất thành thật thân thể phản ứng cho Kiều Phi đáp án, nhưng kia một tiếng kiều suyễn vẫn như cũ ở Kiều Phi trong lòng vút đi không được, đổ đến nàng khó chịu.

Mấy năm nay nàng đem trọng tâm đặt ở trong nhà, bồi dưỡng hài tử, tương đương với quy ẩn gia đình. Bên ngoài nhìn chăm chăm Hạ Thừa Nam nữ nhân kỳ thật có rất nhiều, Kiều Phi chính mình trong lòng hiểu rõ, ngay cả Tiểu Bát ở nhà trẻ lão sư, từ nhìn đến Hạ Thừa Nam chân nhân sau, cũng cũng không có việc gì thỉnh gia trưởng, còn điểm danh muốn ba ba đi.

Chỉ là Hạ Thừa Nam đối này đó trước nay đều không có đáp lại quá, Kiều Phi cũng vẫn luôn thực yên tâm, nhưng kia một tiếng kiều suyễn, lại giống một cây như có như không tiểu thú, ở thất niên chi dương cái này mấu chốt thượng, ần ần trát đến nàng đứng ngồi không yên.

Tối hôm qua Hạ Thừa Nam sau lại trong lúc vô ý nhắc tới, hôm nay hẳn còn muốn đi Nhiệt Cách xử lý một ít kết thúc sự tình. Vì thế ngày hôm sau buổi tối, đem hài tử hồng ngũ sau, Kiều Phi ma xui quỷ khiến, hạng nặng võ trang cũng đi Nhiệt Cách.

Thật lâu không có đã tới đã từng đi làm địa phương, Nhiệt Cách hiện giờ như cũ phần hoa náo nhiệt, ngạo cư C thành hộp đêm đứng đầu. Bãi, một trương trương tuổi trẻ gương mặt chiếu vào mê ly ánh đèn hạ, giống như ở nhắc nhở Kiều Phi đã từng ở chỗ này rơi quá thanh xuân thời gian.

Công ty mấy năm nay đã sớm thay đổi vô số phê nhân viên công tác, Kiều Phi cũng không thể nào lại đây, hơn nữa nàng điệu thấp mang theo mũ cùng khẩu trang, tiến vào sau càng là không một người nhận ra là lão bản nương.

Nàng tìm một cái tiểu tán tòa một mình ngồi, chờ đến tám giờ mở màn, thấy được mở màn tân DJ.

Cái này DJ cũng là nữ, vừa lên tràng, cùng năm đó chính mình giống nhau, thanh xuân hoạt bát, xao động toàn trường, đây người đều là không chỗ phóng thích sức sống.

Ở như vậy quen thuộc bầu không khí trung đãi sẽ, Kiều Phi tâm tình mạc danh hảo chút, tuy rằng hiện tại nàng người không ở giang hồ, nhưng ngẫu

nhiên tới cảm thụ hạ lưu Trường Giang hồ, trong lòng cũng là sung sướng.

Chỉ là đợi hồi lâu, Kiều Phi đều không có nhìn đến Hạ Thừa Nam thân ảnh xuất hiện. Liên ở nàng nhớ tới thân đi lâu ba văn phòng tìm xem khi, Lâm Tịnh Hi lên đài.

Kiều Phi nhận thức Lâm Tịnh Hi thời điểm Lâm Tịnh Hi cũng đã 26 tuổi, là Nhiệt Cách đại tỷ, hiện tại nhiều năm như vậy qua đi, nàng còn ở nơi này xướng.

Nhìn chung toàn bộ Nhiệt Cách, Kiều Phi còn nhận thức giống như cũng cũng chỉ thừa nàng một cái.

Vì thế Kiều Phi liền lại đợi chờ, chờ Lâm Tịnh Hi hai bài hát xướng xong, chuẩn bị đi hậu trường tìm nàng ôn chuyện.

Khả nhân mới vừa đi đến hậu trường cửa, Kiều Phi liền nhìn đến Lâm Tịnh Hi không biết như thế nào cùng vừa rồi mở màn tiểu DJ ở cãi nhau.

“Người về sau có thể hay không đừng kéo thời gian? Ta vốn dĩ nên 9 giờ chính lên sân khấu, người dựa vào cái gì luôn kéo thập phần tám phần chung?”

Tiểu DJ tóc đen môi đỏ, rất là mịn hoặc, biên tháo trang sức biên tùy ý hỏi Lâm Tịnh Hi: “Ngượng ngùng lạc, không chú ý thời gian.”

“Cái gì kêu không chú ý?” Nàng thái độ làm Lâm Tịnh Hi rất là nén giận, “Người cho rằng đây là nhà người khai? Người muốn thế nào liền thế nào? Người chậm lại một phút đồng hồ, mặt sau diễn viên đều bị buộc lùi lại, người có hay không điểm thời gian quan niệm?”

Tiểu DJ chuyển qua tới liếc Lâm Tịnh Hi liếc mắt một cái, tựa hồ căn bản không đem nàng để vào mắt, khước miệng khinh miệt giương lên, trực tiếp xoay người đi phòng thay quần áo.

Lâm Tịnh Hi: “Người!”

Từ trước Lâm Tịnh Hi cũng là cái đặc ý người, toàn bộ bài đều sẽ kêu nàng một tiếng hi tử, hiện giờ thế nhưng bị dỗi đến nói không ra lời.

Kiều Phi tâm tình phức tạp đi ra, đến nàng trước mặt ngồi xuống, nhẹ nhàng ai thanh.

Lâm Tịnh Hi xoay người thấy là nàng, biểu tình ngẩn ra: “Phi phi sao người lại tới đây?”

Nhìn đến đã từng khí phách hăng hái đại tử hiện giờ thế nhưng bị một cái hậu bối đâm lên, Kiều Phi cũng thực cảm khái, theo lý mà nói vũ trường như vậy địa phương nhất chú ý tư lịch, tư lịch càng lão càng có quyền lên tiếng, nhưng hôm nay Lâm Tịnh Hi thế nhưng dỗi bất quá một người tuổi trẻ tiểu DJ.

Nàng thực nghi hoặc: “Vừa mới cái kia là có cái gì địa vị sao? Như vậy kêu ngạo.”

Lâm Tịnh Hi đỡ xuống chính mình hoa tai, thở dài: “Đừng nói nữa, này tiểu tao. Hóa bằng cấp cao, nói là cái gì Úc Châu cái nào tốt nghiệp đại học, người tuổi trẻ, lại xinh đẹp, cấp trong tiệm mang theo rất nhiều lưu lượng, mặt trên mấy cái giám đốc đều sủng nàng.”

Thì ra là thế.

Lại nói tiếp, tuổi trẻ thật là tư bản.

Kiều Phi bất đắc dĩ cười cười, mạc danh có chút thương cảm.

Lâm Tịnh Hi lúc này nhìn nhìn chung quanh, thò qua tới hạ giọng: “Đừng nói ta không nhắc nhở người, người thích đáng tâm cái này tiểu tao. Hóa, ta cảm thấy nàng giống như muốn câu dẫn Hạ tổng!”

Kiều Phi nhíu mày: “..... Câu dẫn?”

“Đúng vậy!” Lâm Tịnh Hi lời nói tức giận: “Ngày hôm qua Hạ tổng tới mở họp, nàng cố ý ở lâu hai bên kia chờ, sau lại còn làm bộ té ngã hấp dẫn Hạ tổng chú ý!! Chúng ta đều thấy được! Thật mẹ nó tao đến đến không ảnh hưởng biên nhi!”

“.....”

>“Bất quá sau lại buổi gia đèm nàng cấp đỡ, nàng chạm vào cũng chưa chạm vào Hạ tổng, Hạ tổng cũng không lấy con mắt xem nàng, đại gia sau lưng đều đang cười nàng không biết tự lượng sức mình đâu.”

Kiều Phi nhớ tới cái gì, lập tức truy vấn: “Có phải hay không 10 giờ nhiều tả hữu sự?”

Lâm Tịnh Hi: “Người như thế nào biết?”

Thời gian kia, đúng là Kiều Phi gọi điện thoại cấp Hạ Thừa Nam, nghe được di động đối diện kia một tiếng kiêu suyển thời điểm.

Được rồi, phá án.

Nguyên lai là dụng tâm kín đáo tiểu hồ ly tinh.....

Kiều Phi triều vừa rồi tiểu DJ rời đi phương hướng nhìn mắt, cười lạnh câu môi: “Hi tỷ, ta hôm nào lại đến xem người.”

Nói, nàng rời đi hậu trường.

Nguyên bản là muốn đi sẽ sẽ cái kia không biết trời cao đất dày tiểu cô nương, nhưng mới ra hậu trường, Kiều Phi liền nhìn đến vào lầu một thang máy Hạ Thừa Nam.

Nàng chạy nhanh sau này lui lui, không làm nam nhân phát hiện chính mình tồn tại. Rồi sau đó, đầu óc vừa chuyển, trực tiếp xoay người liền lên lầu thang.

Nàng biết Hạ Thừa Nam không phải đi lầu hai chính là đi lầu ba, vì thế, tính toán tới trước lầu hai an toàn xuất khẩu nhìn một cái.

Chính đi tới, bỗng nhiên phía sau toát ra một bóng hình, vô cùng lo lắng từ nàng bên cạnh chạy tới, thậm chí bởi vì tốc độ quá nhanh, đụng vào Kiều Phi vai.

Đụng vào người, lại liền đầu cũng chưa hồi một chút tiếp tục chạy ra.

Kiều Phi dừng lại xoa xoa bị đâm kia sườn đầu vai, thăm mắng hai câu.

Nàng không thấy rõ chạy tới chính là ai, cho nên cũng không có biện pháp tìm cái cách nói, vì thế chỉ có thể cho là chính mình gặp cái nào lỗ mãng quỷ, không lại so đo tiếp tục hướng lên trên bò lầu.

Nhưng mà mấy tầng cầu thang bò xong, nàng lại ở xuất khẩu chỗ thấy được vừa rồi cái kia bóng dáng.

Người nọ giờ phút này chính tránh ở chỗ tối, thường thường nửa dò ra thân thể ra bên ngoài xem, giống như đang chờ cái gì.

Kiều Phi liếc mắt một cái liền nhận ra, là vừa mới cái kia kiêu ngạo ương ngạnh tiểu DJ.

Kiều Phi thả chậm bước chân, trực giác nói cho nàng, nữ nhân này cùng chính mình chờ chính là một người.

Nàng lạng lẽ tới gần, lại không tiến lên. Quả nhiên, không vài giây, tiểu DJ giống như chờ tới rồi phải đợi người, nhanh chóng sửa sửa ăn mặc, sau đó xông ra ngoài.

Ngay sau đó, Kiều Phi liền nghe được lối đi nhỏ truyền đến kia thanh quen thuộc kiều suyễn.

Nàng theo sau, dựa ở phía sau cửa, sườn ra một chút thân thể nhìn lén bên ngoài phát sinh sự.

Tiểu DJ hẳn là hấp thụ ngày hôm qua kinh nghiệm, hôm nay thay đổi sách lược, thực thành công làm chính mình té ngã ở Hạ Thừa Nam trong lòng ngực, nhưng cũng bất quá là một giây không đến công phu, nàng đã bị tề buổi xách lên.

Tề buổi ngăm hai mắt: “Nha, lại là người a?”

Tiểu DJ cũng làm bộ khiếp sợ bộ dáng: “A, thực xin lỗi, Hạ tổng, ta sốt ruột đi lâu một, không thấy được người đi tới, xin lỗi.....”

Tiểu cô nương thanh âm thủy linh linh, phối hợp trên người xuyên kia kiện gợi cảm tiểu đai đeo, trước ngực đầy đặn lung lay sắp đổ, chói lọi câu nhân tròng mắt.

Nàng ngượng ngùng gục đầu xuống, “Bất quá, ta hợp với hai lần đụng vào ngài, không biết, có tính không là một loại duyên phận.”

Nữ hài ái muội lại lớn mật ám chỉ làm ở đây người, cho dù là tề buổi như vậy khó hiểu phong tình thẳng nam cũng đều nhìn ra nàng ý đồ.

Vài vị giám đốc hai mặt nhìn nhau, Chử Diễm tắc mặc không lên tiếng cười cười.

Mọi người tản chờ đương sự đáp lại.

Bao gồm tránh ở chỗ tối Kiều Phi.

Đây là nàng lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy đến bên ngoài này đó trẻ tuổi oanh oanh yến yến, hoa hoa thảo thảo là như thế nào câu dẫn chính mình

nam nhân.

Nàng tim đập thành thạch nháy, không biết Hạ Thừa Nam sẽ như thế nào đáp lại.

Lối đi nhỏ, quang ảnh hiện lên, Hạ Thừa Nam đánh giá nữ nhân vài giây, cười như không cười nói:

“Người lá gan đảo rất đại.”

Tiểu DJ không biết Hạ Thừa Nam những lời này là nghĩa tốt vẫn là nghĩa xấu, nhưng nàng xác lá gan rất lớn, nếu hôm nay có thể cùng tương câu đại lão đụng tới mặt, còn nói thượng lời nói, nàng quyết định liền phải cấp cái thống khoái, làm Hạ Thừa Nam nhớ kỹ nàng.

Hạ Thừa Nam như vậy nam nhân cái gì nữ nhân chưa thấy qua, nếu đều đi nghìn bài một điệu kịch bản, làm sao có thể khiến cho hấn chú ý?

Muốn liền phải một cái đặc biệt, muốn chính là một câu người sáng mắt không nói tiếng lóng trực tiếp.

Vì thế tiểu DJ mị hoặc cong lên khóe mắt, từng bước tới gần, mị thanh như tơ: “Muốn làm người Hạ Thừa Nam nữ nhân, lá gan cần thiết muốn đại, không phải sao.”

Nàng này phân gọn gàng dứt khoát thừa nhận đảo thật là làm ở đây mọi người chấn kinh rồi.

Ăn vạ Hạ Thừa Nam nữ nhân không ít, nhưng dám như vậy mở miệng liền rộng thoáng nói muốn thượng vị, này vẫn là cái thứ nhất.

Thật sự là tuổi trẻ khí thịnh, dám nói dám làm.

Kiều Phi núp ở phía sau mặt nghe thế sao minh tao câu dẫn, phối mau khí tạc, nhưng nàng tu dưỡng không cho phép nàng liền như vậy xông lên đi

theo nữ nhân xé bức, nàng kiểm chế sở hữu cảm xúc, chỉ chờ Hạ Thừa Nam tỏ thái độ.

Nếu nàng nam nhân đều vui vẻ tiếp thu, nàng liền tính đi xé cái long trời lở đất cũng không bất luận cái gì dùng.

Kết quả ——

Hạ Thừa Nam không nhanh không chậm từ trong túi móc ra một khối khăn tay, ngón áp út nhẫn ẫn ẫn lóe ánh sáng nhạt, tựa hồ vô tình, rồi lại giống cố ý, ở tiểu DJ trước mặt lung lay vài cái, rồi sau đó đem khăn tay sát hướng vừa rồi ngực bị nữ nhân đụng tới địa phương, rơi xuống một đạo không có độ ấm thanh âm:

“Người bị mù sao?”

Tiểu DJ khóe miệng vũ mị còn dạng, nghe vậy ý cười tức khắc cứng đờ: “.....?”

Hạ Thừa Nam thông thả ung dung sát xong, lạnh lùng ngẩng đầu, ánh mắt đen nhánh sắc bén: “Không biết ta Hạ Thừa Nam có lão bà?”

“.....”

Chán ghét ném khăn tay, Hạ Thừa Nam mặt vô biểu tình: “Đừng lại làm loại này ngu xuẩn xuất hiện ở trước mặt ta.”

Nói cho hết lời, hăn mặt lạnh rời đi, tiểu DJ bị hăn lạnh nhạt thái độ ngỡ ngẩn.

Tiến vào Nhiệt Cách sau nàng nhân khí vẫn luôn rất cao, địa vị tương đương với cửa hàng súng, các khách nhân phùng, giám đốc nhóm cũng liền súng, đã sớm nghe nói qua Hạ Thừa Nam lão bà chính là DJ đài đi ra. Vì

thế nàng ý vào tuổi trẻ, vẫn luôn muốn khiêu chiến cái này yêu cầu cao độ nam nhân.

Không nghĩ tới ——

Tiểu DJ ném mặt mũi, rốt cuộc vẫn là không chịu thua, đứng ở mặt sau khí bất quá hô câu:

“Hạ tổng, ta mới 20 tuổi!”

Ngụ ý, ta so lão bà người càng tuổi trẻ, càng xinh đẹp!

Hạ Thừa Nam lúc này vừa vặn đi đến an toàn xuất khẩu chỗ, hẳn quay đầu lại, đang muốn đem tiểu DJ nói để trở về, dư quang bỗng nhiên nhìn đến thang lầu gian chỗ tối, có một bóng hình rụt trở về.

Cái kia nho nhỏ thân hình, hẳn lại quen thuộc bất quá.

Dừng một chút, Hạ Thừa Nam giống như minh bạch cái gì, khóe miệng nổi lên một chút hứng thú, hẳn cất giấu không dễ phát hiện cười, tâm tư toàn bộ bị phía sau cửa nữ nhân phân tán, kiên nhẫn khô kiệt trở về tiểu DJ một câu: “Cút cho ta xa một chút.”

Rồi sau đó, quay đầu đi vào an toàn xuất khẩu.

Thuận tay kéo lên môn, ngăn cách lối đi nhỏ hết thảy.

Tránh ở phía sau cửa Kiều Phi nháy mắt ném ẩn thân chỗ, nàng không biết làm sao đem thể diện đối vách tường, cùng diện bích tư quá dường như, làm bộ chính mình là không khí.

Trong lòng mặc niệm —— nhìn không tới ta nhìn không tới ta nhìn không tới ta...

Nhưng mà giây tiếp theo, nam nhân thanh âm ở sau người vang lên:
“Chuyển qua tới.”

Kiều Phi: “.....”

Như thế nào lại bị hấn phát hiện!!

Nàng gian nan, chậm rì rì xoay người, bài trừ một cái thập phần khó coi cười: “s...surprise? Lão công? Ta tới đón người về nhà.”

“Phải không?” Hạ Thừa Nam híp mắt, cũng không tính toán chọc phá nàng này sứt sẹo lời nói dối, lười nhác đi lên dặt lấy tay nàng; “Hảo, về nhà.”

-

Về đến nhà, Kiều Phi vẫn luôn trốn tránh Hạ Thừa Nam, sợ hấn hỏi vừa rồi chính mình vì cái gì sẽ ở Nhiệt Cách.

Chui vào buồng vệ sinh nói muốn tắm rửa, tẩy xong ra tới liền nói một nhọc buồn ngủ.

Nhắm mắt lại, nỗ lực giả bộ đã ngủ bộ dáng. Nhưng một khi an tĩnh lại, Kiều Phi liền nhớ tới hôm nay ở Nhiệt Cách kia một màn, nhớ tới Hạ Thừa Nam nói 【 người không biết ta có lão bà sao 】 khi kiều căng thanh quý biểu tình.

Khóe miệng nàng không tự chủ

Giác nhấp nhấp, cảm thấy mỹ mãn mà cười.

Đúng lúc này, bên tai bỗng nhiên đánh tới ấm áp nhiệt khí: “Cười cái gì?”

Kiều Phi bị hoảng sợ, mở mắt ra, nhìn đến Hạ Thừa Nam đang nằm ở bên người nàng, nửa thân trần ngực, vẫn không nhúc nhích, hơi hơi mang theo

điểm cân nhắc ý vị, bắt được tay nàng: “Nói cho ta, người hai ngày này rốt cuộc suy nghĩ cái gì.”

Hạ Thừa Nam 34 tuổi, chính trực nam nhân nhất có mị lực tuổi, hẳn hàng năm tập thể hình, sáu khối cơ bụng cùng nhân ngư tuyến so TV thượng nam mô còn gọi cảm, mà này phân gọi cảm, tuổi trẻ khi mang theo nhiệt huyết cùng xúc động, hiện tại lại nhiều thành thực nam nhân rèn luyện ra ý nhị cùng trầm ổn.

Đều như vậy làm Kiều Phi mê muội.

Nàng ánh mắt trốn tránh khai, mặt ửng đỏ: “Không, không tưởng cái gì a.....”

“Đúng không?” Hạ Thừa Nam ý vị thâm trường cười khẽ: “Người biết không nói thật hậu quả là cái gì đi.”

“.....”

Hạ Thừa Nam là cái gì ánh mắt? So điều hâu còn sắc bén. Kiều Phi mỗi lần nói dối đều lừa bất quá hãn ba giây. Mà mỗi lần nói dối sau kết cục chính là, Hạ Thừa Nam sẽ cả đêm cả đêm cho nàng lưu giáo huấn.

Nhất khoa trương một lần, Kiều Phi giọng nói ách đến kêu không ra tiếng, ngày hôm sau, đi đường hai chân run lên.

Kết hôn mấy năm nay, nàng không sợ trời không sợ đất, liền sợ Hạ Thừa Nam một không cao hứng biến bá bá.

Rũ mắt, Kiều Phi vẫn là nhỏ giọng thừa nhận chính mình miên man suy nghĩ:

“Liền, năm nay là chúng ta kết hôn thứ bảy năm, bọn họ đều nói sẽ có cái gì thất niên chi dương, ta..... Ta cũng không biết người ngựa không có,

cho nên.”

Kiều Phi chính mình đều ngượng ngùng nói tiếp.

Nhưng an tĩnh ba giây, Hạ Thừa Nam lại đáp nàng:

“Ân, ngựa.”

Kiều Phi ngờ ngẩn, ngẩng đầu: “..... Ngựa?”

Hạ Thừa Nam trừng phạt dường như cắn nàng môi, bất đắc dĩ, lại sùng nịch thanh âm dừng ở bên tai:

“Đối với người ta mỗi ngày đều tâm ngựa khó nhịn, tiếp theo cái bảy năm, hạ tiếp theo cái bảy năm, vĩnh viễn đều là.”

“Người nói làm sao bây giờ?”

Kiều Phi: “.....”

Nam nhân theo sau phủ ở nàng cổ, tham lam hôn lên.

Chỉ trong nháy mắt, rất nhiều hình ảnh ở trong đầu thoáng qua, một bức một bức thoáng hiện, Kiều Phi phảng phất về tới bảy năm trước, chính mình vừa mới cùng người nam nhân này sơ quen biết thời điểm ——

Quán nướng thượng, nàng non nớt kêu hân Bá Bá ca, mà hân biết rõ chính mình ở diễn kịch, còn phối hợp kêu chính mình Ba Ba tỷ.

Hồi ức giống như liền ở ngày hôm qua, lại từ khe hở ngón tay trung lập tức đi qua nhiều năm như vậy.

Kiều Phi phủng nam nhân mặt, dừng dừng, nhuyển thanh hỏi:

“Lão công, người sẽ vẫn luôn là ta Bá Bá ca sao.”

Hạ Thừa Nam nhìn nữ nhân đôi mắt, vẫn như cũ sáng ngời thấu triệt, như nhau năm ấy ở trong phòng tối, dọa đến chân mềm lại còn tráng lá gan cứu chính mình bằng hữu thiếu nữ.

Đây mới là hãn Hạ Thừa Nam ái cái loại này 【 lá gan đại 】

Hãn cười cười, ở nàng môi tiêm khế hôn:

“Là.”

“Người vĩnh viễn đều là Bá Bá ca yêu nhất nữ nhân.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 57 Sóng Bá Phiên Ngoại (7)

Bởi vì Kiều Phi này một hồi về thất niên chi dương miên man suy nghĩ, Hạ Thừa Nam buông xuống trong tay công tác, thừa dịp lễ Giáng Sinh buông xuống, riêng không ra một vòng thời gian, mang lên một nhà, chuẩn bị tìm một quốc gia đi du lịch.

Liên ở hẳn nghĩ muốn mang lão bà hài tử đi nơi nào chơi thời điểm, một hồi điện thoại việt dương đánh tới hẳn văn phòng.

Tới điện thoại người đã nhiều năm không thấy, là Walker.

Mấy năm trước hẳn cùng Kiều Phi ở Nhiệt Cách hợp tác thật sự vui sướng, ký hợp đồng kỳ mãn sau rời đi Trung Quốc, trở lại Luân Đôn tiếp tục làm hẳn cá nhân phòng làm việc, năm nay là hẳn nhập hành ba mươi đầy năm, hẳn thật lâu không có nhìn thấy Kiều Phi, cho nên riêng gọi điện thoại tới hỏi, Kiều Phi có thể hay không đi Anh quốc tham gia hẳn chung thân thành tựu party.

Kiều Phi tuy rằng này hai ba năm không có trở lên quá DJ đài, nhưng hết thấy đều là vì hai đứa nhỏ, Hạ Thừa Nam cũng biết nàng mỗi ngày đều ở các loại Điện Âm diễn đàn chia sẻ tâm đắc kinh nghiệm, giáo những cái đó mới ra tới tân nhân, đáy lòng vẫn là nhiệt tình yêu thương này một hàng.

Cho nên cơ hồ không có do dự, hẳn đáp ứng rồi Walker mời.

Nhưng chuyện này hẳn không có nói cho Kiều Phi, nghĩ đến thời điểm cho nàng một kinh hi. Vì thế tìm cái lý do, xưng muốn mang Tiểu Bát cùng leng keng đi xem Anh quốc đại bốn chung, đi xem đại anh nhà bảo tàng, Kiều Phi cũng không ý kiến, vui sướng đáp ứng rồi lần này lữ hành.

Nguyên bản tưởng lôi kéo Mạnh thấy một nhà cùng đi chơi, bất đắc dĩ gần nhất một vòng bọn họ ở nơi khác cứu viện, vô pháp bút ra, ngay cả cuốn cuốn đều là đưa ở gia gia nãi nãi kia.

Tiểu hài tử đều thích náo nhiệt lễ Giáng Sinh, bọn họ hai nhà tuy hai mà một, vì thế Hạ Thừa Nam liền riêng gọi điện thoại, định hảo thời gian, mang cuốn cuốn cùng đi Anh quốc, cũng coi như là cấp chính mình bọn nhỏ nhiều bạn.

Vì thế, một hồi tràn ngập chờ mong Giáng Sinh lễ hành lặng lẽ tiến đến.

Vì có thể cho hai cái bảo bối kinh hi, lễ hành sự Kiều Phi không có nói cho leng keng cùng Tiểu Bát, chờ tới rồi lâm xuất phát trước ngày này buổi tối, ăn xong cơm chiều, tắm rửa xong, Kiều Phi mới làm hai cái bảo bối đi lấy từng người phim hoạt hoạ rương hành lý, sau đó tuyên bố:

“Chúng ta ngày mai xuất phát, đi Anh quốc quá lễ Giáng Sinh.”

Hai hài tử đột nhiên thu được ngoài ý muốn kinh hi đều cao hứng hồng rỗi, tích cực thu thập nổi lên chính mình hành lý.

Leng keng toàn lấy búp bê Tây Dương, Tiểu Bát lại rất hiểu chuyện giúp Hạ Thừa Nam thu thập nổi lên hẳn ngày thường muốn xem tạp chí kinh tế tài chính, tùy thân mang theo máy tính, IPAD từ từ.

Một cái là vô ưu vô lự tiểu công chúa, một cái là chuẩn người thừa kế trưởng thành sớm tiểu thiếu gia.

Bận việc đến một nửa, Kiều Phi bỗng nhiên nói:

“Đúng rồi, lần này cuốn cuốn sẽ cùng chúng ta cùng đi chơi nga.”

Leng keng quay đầu lại chớp chớp mắt: “Thật sự nha, thật tốt quá, ta thích cuốn tử tử.”

Nhưng thật ra Tiểu Bát, nghe được Kiều Phi nói nhỏ nhỏ lưng đốn hạ, rồi sau đó trong miệng nói thầm: “Lại có nàng a.”

“Ân?” Kiều Phi nghe được hẳn trong giọng nói bất mãn, cố ý nói: “Nếu người không nghĩ cuốn cuốn cùng chúng ta cùng nhau nói, kia mù mù đi theo người ba ba nói, không mang theo nàng là được.”

Tiểu Bát mất tự nhiên đem đầu xoay qua đi, làm bộ tìm nổi lên đồ vật, “Mù mù, ba ba mỗi ngày đều phải uống cái kia hồng trà ở nơi nào?”

Kiều Phi nhẹ nhàng nhấp nhấp cười, tiểu hài tử tâm tư nhìn thấu không nói toạc: “Ở giá sách đệ nhị cách trong ngăn kéo.”

“Nga.”

Tiểu Bát đi đến lấy trà, leng keng ăn chocolate, nhìn ca ca bóng dáng bỗng nhiên nhớ tới cái gì, thần thần bí bí đi đến Kiều Phi bên người, che miệng nói: “Mù mù, hôm nay cuốn tử tử ở trường học cùng ca ca làm trò chơi phân đến một tổ, còn thân thân.”

Kiều Phi sửng sốt, “Cái gì?”

Tiểu Bát bởi vì song thương phát dục vượt mức quy định nguyên nhân, nhà trẻ lớp chồi không thượng, trực tiếp nhảy tới lớp lá, cùng cuốn cuốn một cái ban, hai tiểu hài tử mỗi ngày gặp mặt, hơn nữa lẫn nhau trong nhà quan hệ, cũng coi như là chính tông thanh mai trúc mã.

Leng keng tay khẩu cùng sử dụng khoa tay múa chân nửa ngày, Kiều Phi cuối cùng nghe minh bạch sự tình trải qua.

Nguyên lai là hôm nay nhà trẻ làm kéo co thi đấu, Tiểu Bát cùng cuốn cuốn từng người dẫn đầu tới thi đấu, cuốn cuốn này tổ tiểu bằng hữu sử không thượng lực, cuốn cuốn cái này đội trưởng bẹp cái miệng nhỏ gấp đến độ

không được, sau lại cũng không biết như thế nào, đối diện Tiểu Bát đội ngũ đột nhiên liền đổ lại đây.

Hình như là có ai bỗng nhiên nghi ngại khẩu khí, làm cho cuốn cuốn bên kia bắt được cơ hội hung hăng lôi kéo, thắng được trò chơi thắng lợi.

Mà đều là đội trưởng Tiểu Bát, lại bởi vì tình hình xảy ra quán tính, dưới chân không có thể đứng định, vọt tới đối diện, cùng xếp hạng đệ nhất vị cuốn cuốn đụng vào cùng nhau.

Hỗn loạn trung, cái miệng nhỏ miệng đụng phải một chút.

Lúc ấy Tiểu Bát kia đội các bạn nhỏ đều không phục, sôi nổi nhắc tay cử báo: “Lão sư, không tính!! Hạ Chi Kiều gian lận!”

“Đối! Ta nhìn đến Hạ Chi Kiều buông tay!”

“Lão sư, Hạ Chi Kiều chơi lừa manh!”

.....

Leng keng cùng cái tiểu quảng bá đường như nói cho Kiều Phi này đó, Kiều Phi nghe được sừng sốt sừng sốt: “Thiệt hay giả? Ca ca người cố ý nhường cuốn cuốn a?”

Leng keng dùng sức lắc đầu: “Ân!”

Nàng giương nhiễm chocolate cửa nhỏ nha cười: “Ta cảm thấy ca ca thích cuốn tỷ tỷ, hắc hắc hắc.”

Kiều Phi quát nàng cái mũi: “Vật nhỏ, người biết cái gì có thích hay không.”

“Ta hiểu!” Leng keng chớp chớp mắt: “Ba ba liền thích mù mù, mỗi ngày thân mù mù.”

Tiểu thí hài một câu đồng ngôn không cố kỵ nói, nghe được Kiều Phi gương mặt ửng đỏ, cũng quái Hạ Thừa Nam, ở bọn nhỏ trước mặt cũng không kiêng kị đối nàng thân mật, hai người luôn là ân ân ái ái, tương thân liên thân, muốn ôm liền ôm.

Mỗi lần Kiều Phi làm hăn kiêng dè điểm khi, Hạ Thừa Nam đều nói: “Cha mẹ ân ái mới có thể cấp hài tử mang đến cũng đủ cảm giác an toàn cùng hạnh phúc cảm.”

Ở hăn như vậy diễn xuất hạ, đừng nói bọn nhỏ cảm giác hạnh phúc, ngay cả Kiều Phi, cũng thường xuyên cảm thấy chính mình là Hạ Thừa Nam sủng tiểu cô nương, thậm chí tựa như hăn đại nữ nhi giống nhau.

Nàng cười cười, bế lên nữ nhi: “Ân, mẹ mẹ cũng thích ba ba, thích các người.”

-

Lữ hành đúng hẹn tới.

Ngày hôm sau buổi chiều, người một nhà tụ tập ở sân bay, cuốn cuốn gia gia đem cuốn cuốn đưa lại đây, một đốn làm ơn hàn huyên sau, mọi người bắt đầu an kiểm chờ cơ.

Đúng giờ thượng phi cơ, Hạ Thừa Nam cấp cả nhà mua chính là xa xỉ nhất khoang hạng nhất, mới vừa vào tòa hăn liền gặp sinh ý trong sân bằng hữu.

Tiếp viên hàng không đưa lên ban đêm phải dùng rửa mặt trang phục cùng áo ngủ, Kiều Phi đi buồng vệ sinh, Hạ Thừa Nam cùng sinh ý bằng hữu uống nổi lên champagne nói chuyện phiếm, dư lại ba cái tiểu hài tử từng người tìm kiếm giải trí phương thức.

Tiểu Bát cùng cái tiểu đại nhân dường như ngồi ở Hạ Thừa Nam bên cạnh, nghe hăn cùng người khác nói chuyện phiếm, rốt cuộc nhỏ nhỏ hăn cho

rằng —— nam nhân là cần thiết muốn cùng nam nhân ở bên nhau.

Nhưng mà mới nghe xong một hồi, leng keng chạy tới túm hăn tay áo: “Ca ca, cái kia TV muốn như thế nào điều, ta muốn nhìn phim hoạt hình.”

Muội muội làm nũng, Tiểu Bát nhú nhú mày, đành phải tạm thời trước rời đi các nam nhân thế giới.

Đi đến trên chỗ ngồi TV bên, Tiểu Bát tuyên một bộ phim hoạt hình, đang muốn rời đi, cuốn cuốn ngăn lại hăn: “Tám tám, người lưu lại cùng chúng ta cùng nhau xem a.”

Tám tám thực lạnh nhạt: “Ta không yêu xem này đó ấu trĩ đồ vật.”

Cuốn cuốn buông tay: “Nga.”

Đi ra hai bước, Tiểu Bát bỗng nhiên quay đầu lại hỏi chính mình muội muội: “Leng keng, người nghe hiểu được phim hoạt hình nói cái gì sao?”

Leng keng trong miệng cắn khối đường, a thanh, còn không có lý giải lại đây ca ca là có ý tứ gì, Tiểu Bát đôi tay cầm túi ngồi vào các nàng trung gian: “Vẫn là ta giảng cho người nghe đi.”

Leng keng: “?”

Mông nhỏ hướng bên cạnh xô dịch, nhỏ giọng kháng nghị: “Ca ca kỳ thật cuốn tỷ tỷ có thể nói cho ta nghe.”

Tám tám liếc nàng, lại tiếp tục liếc cuốn cuốn.

Hừ nhẹ một tiếng thu hồi tầm mắt: “Nàng xem hiểu mới là lạ.”

Cuốn cuốn: “.....”

Người làm sao mà biết được.

Vì thế ba cái tiểu bằng hữu cứ như vậy xem nổi lên phim hoạt hình.

Nhìn nhìn, leng keng liền xoắn Tiểu Bát nói muốn muốn ăn chocolate, bọn họ từ trong nhà xuất phát thời điểm tùy thân mang theo chút đồ ăn vặt, muội muội muốn ăn, Tiểu Bát đành phải đứng dậy đi trong bao tìm.

Tìm được thời điểm, hẳn trước cầm lấy một túi, sau lại không biết là như thế nào, lại cầm một túi.

Lại hồi chỗ ngồi thời điểm, trước đem trong đó một túi đưa cho leng keng, dặn dò nàng: “Ăn từ từ.”

Tiếp theo nghiêng con mắt liếc mắt ngồi ở một bên động đều bất động nhìn chăm chăm phim hoạt hình xem cuốn cuốn, thực tùy ý ném ra một khác túi: “Người muốn hay không?”

Cuốn cuốn chuyển qua tới, nghiêm trang: “Không cần, mụ mụ nói chocolate ăn nhiều sâu răng.”

“.....”

Ta Tiểu Bát gia sao có thể làm tự mình đa tình sự?

Vì thế mạnh mẽ đem túi nhét vào nàng trong tay: “Cần thiết ăn.”

Nói xong, tiếp tục lạnh nhạt quay đầu liền đi, đi nhanh trở về các nam nhân thế giới.

Cuốn cuốn bị cưỡng tắc một túi đồ ăn vặt, nghi hoặc hỏi leng keng: “Ca ca người có phải hay không tâm tình không hảo a?”

Leng keng tiểu mơ hồ: “Không biết nha! Cuốn tử tử, người mau ăn cái này chocolate, thật sự thực ngọt, siêu ăn ngon!”

Cuốn cuộn nhìn mắt trong tay cái túi nhỏ, dù sao lấy đều lấy tới, nàng liền mở ra đi.

Kỳ thật tiểu hài tử, nào có không yêu ăn này đó.

Cuốn cuộn duỗi tay đến trong túi sờ soạng một phen, lấy ra hai cái chocolate, còn có một cái ngạnh ngạnh tiểu vòng tròn.

Nàng móc ra tới vừa thấy —— mở to hai mắt.

Di?

Đem tiểu vòng tròn giơ lên không trung, đối với cabin trên đỉnh quang, lăm lăm bầu bầu hỏi: “Đây là cái gì?”

Leng keng đi theo xem qua đi, thanh âm bỗng dưng dương cao: “Oa!! Cuốn tử tử ăn đến vương tử ma pháp nhãn lập!”

Tiểu nha đầu một đống gào, đem các đại nhân ánh mắt đều hấp dẫn lại đây.

Leng keng cùng cuốn cuộn ăn cái này chocolate là một bộ phim hoạt hình liên danh cùng khoản, lấy bên trong sẽ có vương tử đưa cho công chúa ma pháp nhãn vì mảnh lối, dẫn phát rồi rất nhiều tiểu bằng hữu hứng thú.

Tất cả mọi người đều tưởng được đến cái này nhãn, nhưng sản phẩm đưa ra thị trường tới nay, toàn cầu trong phạm vi, kia cái duy nhất nhãn còn không có người có thể ăn đến.

Hôm nay, cứ nhiên bị cuốn cuộn ăn tới rồi?!

Hạ Thừa Nam trêu chọc tiểu cô nương: “Cuốn cuộn, xem ra lần này đi Luân Đôn, người tiểu vương tử muốn tới tìm người.”

Leng keng lập tức sửa đúng: “Ba ba! Là ca ca cấp cuốn tử tử chocolate, cuốn tử tử không cần, hẳn phi làm nàng ăn.”

Tiểu Bát: “.....”

Hạ Thừa Nam lập tức quay đầu chế nhạo chính mình nhĩ tử: “Nha.”

Hắn không nhẹ không hoãn một tiếng, “Sớm như vậy liền biết lấy nhãn khẩu người?”

Các đại nhân tất cả đều đang cười bọn nhỏ trò chơi, bọn nhỏ tuy rằng không hiểu nhãn khắc sâu ý nghĩa là cái gì, nhưng ở bọn họ trong thế giới, cũng biết đây là thuộc về vương tử cùng công chúa bảo bối.

Cuốn cuốn nhìn tám tám liếc mắt một cái, khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, sau đó thật cẩn thận Địa Tạng hảo kia cái tinh xảo keo silicon tiểu nhãn, mặc không lên tiếng tiếp tục ăn chocolate.

Leng keng bát quái thò lại gần hỏi: “Ca ca, đó có phải hay không người trưởng thành muốn cưới cuốn tử tử?”

Tiểu Bát cao lãnh mặt đừng trở về, “Không phải, đừng nói bậy.”

“.....”

Phi cơ đúng giờ rơi xuống đất Anh quốc hi tư la sân bay.

Bởi vì hài tử nhiều, Hạ Thừa Nam bọn họ từ bỏ trụ khách sạn kế hoạch, sớm dính hạ một gian thân tử biệt thự.

Biệt thự tổng cộng hai tầng, lầu một là bọn nhỏ có thể chơi công viên giải trí, phương tiện đông đảo, lầu hai là đi vào giấc ngủ địa phương, tam gian phòng ngủ, vừa lúc đủ bọn họ người một nhà vào ở.

Tới biệt thự sau, các đại nhân trước thu thập hành lý, bọn nhỏ ở lầu một chơi, không một hồi dưới lầu truyền đến nữ hài tiếng khóc.

>Kiều Phi buông đang ở sửa sang lại đồ vật, chạy nhanh xuống lầu, nhìn đến cuốn cuốn ngồi ở phao phao cầu, chân tay luống cuống hai tay gạt lệ.

“Làm sao vậy bảo bối?” Nàng lập tức đón nhận đi hỏi.

Cuốn cuốn hai mắt nước mắt lưng tròng: “Ô ô ô, ta ma pháp nhãn không thấy!!”

Vừa rồi hai cái tiểu cô nương cùng nhau ở dưới lầu chơi, phỏng chừng là chơi đùa đầu, cuốn cuốn giấu ở trong túi nhãn bỗng nhiên liền không cánh mà bay.

Kiều Phi trấn an nàng: “Hảo không quan hệ, a di trở về lại mua một cái cho người hảo sao?”

Leng keng cũng nhỏ mà lạnh giúp nàng mặt nước mắt: “Cuốn tử tử, chúng ta lên lầu, ta còn có mặt khác chocolate cho người ăn được sao?”

Nhưng vô luận ở đây người khuyên như thế nào, cuốn cuốn vẫn cứ khóc lớn không ngừng. Vẫn luôn ở bên cạnh không nói chuyện Tiểu Bát nhìn sẽ, lặng lẽ rời đi, âm thầm đem toàn bộ lầu một góc khe hở tìm một lần.

Vẫn là không có thể tìm được mất đi nhãn.

...

Cuốn cuốn khóc sẽ, thực thương tâm lên lầu, bả vai nhất trừu nhất trừu, leng keng bồi nàng, lại không biết nên như thế nào hống tử tử cười rộ lên.

Hai hài tử đóng lại cửa phòng, loáng thoáng còn có thể nghe được tiểu cô nương nước nở thanh.

Hạ thừa đi ra nhìn mắt, hỏi: “Làm sao vậy?”

Kiều Phi nói: “Cuốn cuốn kia hài tử ném trên phi cơ ăn đến cái kia nhãn, thương tâm thực.”

“Ân.”

Hạ Thừa Nam ứng thanh, đại biểu đã biết, quay đầu lại nhẹ gọi Tiểu Bát tên.

“Hạ Chi Kiêu, người đưa cho cuốn cuốn nhãn ném, cuốn cuốn khóc thực thương tâm, người không nên làm chút cái gì sao?”

Tiểu Bát bĩu môi, cường tự trấn định: “... Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, lại không phải ta đánh mất.”

Hạ Thừa Nam: “Đó có phải hay không người đưa?”

“Ta không đưa.”

“Chocolate không phải người cường đưa cho nàng?”

“.....”

Tiểu Bát nhú mày thờ dài, hãy còn niệm câu: “Phiền đã chết.”

Hắn ngẩng đầu, “Nhưng ta lại không có tiền, tưởng cho nàng mua một cái tân cũng không được a.”

Hạ Thừa Nam: “Người có thể cùng ba ba mượn.”

Tiểu Bát trầm mặc một lát, giống như ở tự hỏi.

Một lát sau, hắn bất đắc dĩ vươn tay: “Kia... Ba ba, người trước cho ta mượn một chút tiền.”

Hạ Thừa Nam lại lười nhác xốc xốc mí mắt. “Không mượn.”

“.....”

Đây là ở chơi hãn sao?

Tiểu Bát có tiểu tính tình: “Ba! Ba!”

Một câu giận kêu, là đối phụ tử tình thâm mãnh liệt hoài nghi.

Hạ Thừa Nam không chút hoang mang truyền thụ nhân sinh triết lý: “Ba ba chỉ là cho người thượng một khóa, thích đồ vật muốn chính mình tranh thủ, không thể dựa vào người khác.”

Nói xong, hãn đem Kiều Phi kéo đến trên đùi ngồi xuống: “Mụ mụ người chính là ba ba nghĩ mọi cách tranh thủ tới, dựa vào người khác giúp có thể giúp trở về sao?”

Kiều Phi: “.....”

Nàng dở khóc dở cười đẩy hãn: “Tiểu Bát mới bao lớn a, người nói với hãn này đó hãn hiểu không?”

Nhưng mà Tiểu Bát ô lưu đen nhánh đôi mắt trầm hạ một lát, bỗng nhiên cầm lấy Hạ Thừa Nam một con ký tên bút ra cửa.

Kiều Phi nhìn nhi tử tiểu bóng dáng, “Hãn muốn làm gì?”

Hạ Thừa Nam lại giống như hoàn toàn minh bạch Tiểu Bát ý tưởng dường như, cười cười, trong mắt tràn đầy ý vị thâm trường ý cười: “Người nhi tử lợi hại đâu, chờ xem đi.”

“.....”

Năm phút đồng hồ sau, cuốn cuốn tiếng khóc đình chỉ.

Lại năm phút đồng hồ sau, leng keng cùng cuốn cuốn lại tay nắm tay cười hì hì ra tới, Tiểu Bát đi theo các nàng mặt sau, đi đến cha mẹ bên người khi, cùng Hạ Thừa Nam nhìn nhau liếc mắt một cái.

Phụ tử trong mắt giao lưu chỉ có lẫn nhau mới hiểu, thuộc về “Nam nhân” triết lý.

Kiều Phi tò mò, không biết cuốn cuốn là như thế nào nhanh chóng bị hống tốt, nàng tiến lên, còn không có mở miệng hỏi là chuyện như thế nào, leng keng liền giơ lên cuốn cuốn tay:

“Mụ mụ người xem! Ca ca cấp cuốn tử tử về ma pháp nhẫn!”

“.....”

Kiều Phi rũ mắt vừa thấy, hảo gia hỏa, cuốn cuốn bạch hồ hồ tay nhỏ thương, từ tả đến hữu, mười cái đầu ngón tay toàn họa đầy nhẫn.

Nàng biểu tình sững sốt, bỗng nhiên cảm thấy Tiểu Bát này một đợt thao tác thật sự làm cho người ta thích, đừng nói là cuốn cuốn, ngay cả nàng cái này thân mụ đều cảm thấy bị liêu tới rồi.

Kiều Phi nhìn Tiểu Bát, đang muốn khen hấn một câu lợi hại, Tiểu Bát lại rất không được tự nhiên gãi gãi đầu:

“Phiền đã chết, ta liền nói họa một cái, nàng một hai phải họa mười cái.”

Vừa nói vừa trốn vào buồng vệ sinh: “Mụ mụ ta trước tắm rửa.”

Kiều Phi: “.....”

Tiểu Bát tuy rằng so cuốn cuốn tiểu mười mấy tháng, nhưng vô luận là thân cao, song thương, đều sớm đã vượt qua cùng tuổi nhi đồng, luôn luôn đều cùng cái tiểu đại nhân dường như, trước nay đều là bình tĩnh thông dong, không giống hiện tại ——

Gặp quý, Hạ Chi Kiều cứ nhiên còn có ngượng ngùng thời điểm?

Hạ Thừa Nam lúc này khụ thanh nhắc nhở nàng, khóe miệng ngậm cười:
“Ta chưa nói sai đi, tiểu tử thú vị đâu.”

Kiều Phi: “.....”

-

Buổi tối 9 giờ, tới rồi bọn nhỏ buồn ngủ thời gian, toàn bộ tắm rửa xong thay xong áo ngủ sau, leng keng cùng cuốn cuốn không chịu vào phòng ngủ, sảo muốn ở dưới lầu lầu trại nhỏ thám hiểm, Kiều Phi không có biện pháp, đành phải thu thập lầu trại nhỏ, làm hai cái tiêu cô nương ở bên trong ngủ.

Tiểu Bát cao lãnh, khinh thường cùng nữ nhân làm bạn, chính mình chọn gian phòng đóng cửa, một người ngủ.

Dàn xếp hảo hài tử, Kiều Phi trở lại lầu hai, chuẩn bị tắm rửa một cái đi lầu một bồi bọn nhỏ ngủ, rốt cuộc liền hai tiểu nha đầu ở dưới, nàng không yên tâm.

Cầm quần áo đi buồng vệ sinh, mới vừa mở ra nước ấm tưới nước thân thể, môn bị người đẩy ra, chọt khóa trái.

Hạ Thừa Nam tùy ý tiến vào, cởi quần áo, cùng nàng cùng nhau đứng ở vòi hoa sen hạ.

Thân mật mà ôm lấy nàng.

Kiều Phi đã sớm thói quen hãn như vậy hành vi, nhìn quen không trách.

Ở nhà thời điểm Hạ Thừa Nam tổng có thể ở nàng đánh răng, tắm rửa, nấu cơm chờ thời điểm từ sau lưng đánh lén nàng, ôm nàng, ôm không đủ dường như thân.

Kiều Phi đem vò hoa sen bắt lấy tới, xoay người đối với hần: “Người liên không thể an phận một ngày sao?”

Hạ Thừa Nam thấp giọng cười, “Chúng ta đã an phận một ngày.”

Kiều Phi không cấm bật cười, biết hần là chỉ trên phi cơ vượt qua mười mấy tiếng đồng hồ.

Thật là làm khó hần.

Cầm vò hoa sen, Kiều Phi giúp Hạ Thừa Nam tắm rửa, vò hoa sen dòng nước theo nam nhân vân da chậm rãi xuống phía dưới, tay nàng cũng đi theo thủy phương hướng, ở hần trên người nhẹ nhàng chà lau.

Nam nhân nháy mắt có biến hóa.

Kiều Phi lại không biết, nàng còn đang suy nghĩ Tiểu Bát nhẫn, cùng hần liêu nói:

“Người xem nhi tử hảo lãng mạn, còn biết cấp cuốn cuốn họa nhẫn.”

Hạ Thừa Nam vén lên nàng tóc dài, nhẹ ngửi nàng cần cổ thắm hương, không chút để ý đáp lại nàng: “Tiểu hài tử trò chơi, người cũng hâm mộ.”

“Ân, chính là hâm mộ.” Kiều Phi làm nũng: “Ta mặc kệ, đợi lát nữa người cũng cho ta họa một cái.”

Hạ Thừa Nam càng thêm không thành thật, hôn nàng vành tai: “Hảo, người tưởng ta họa ở nơi nào?”

Kiều Phi bị hần làm cho ngứa, cười hướng trên tường trốn: “Họa sĩ chỉ thượng a, chẳng lẽ họa chân ——”

“Họa ở trong thân thể người, được không?” Nam nhân khàn khàn thanh âm ở bên tai rơi xuống, tùy theo dùng hành động ngăn chặn nàng lời nói.

Vòi hoa sen vòi phun bang một tiếng rơi trên mặt đất.

Hắn không hề dự triệu xâm nhập, Kiều Phi nhẹ suyễn một tiếng, ngón tay khám nhập hẳn lưng.

Buồng vệ sinh thủy xông xao chảy, sương mù dần dần lên không lan tràn, tản mát ra nồng đậm cực nóng hương vị.

An tĩnh tiếng nước, thân thể giao triền, ngẫu nhiên có thể nghe được một hai tiếng khắc chế tiếng thở dốc cùng Kiều Phi xin tha:

“Từ bỏ...”

“Người nhẹ điếm a... Đau.”

Hết thủy đều tiến hành đến vô cùng nhuần nhuyễn, không biết qua bao lâu

---

Buồng vệ sinh cửa bỗng nhiên có người gõ cửa, ngay sau đó truyền đến nãi thanh nãi khí lược lộ rõ cấp thanh âm:

“Ba ba, người không thể khi dễ mù mù!!”

“Ô ô ô, mù mù ta tới cứu người, người mau mở cửa nha!”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Kiều Phi: “.....”

Lúc đó, Kiều Phi sắc mặt nghiêm chỉnh ửng hồng bị nam nhân ôm ở bồn rửa tay ngồi.

Hai người hai mặt nhìn nhau, dừng lại động tác.

Kiều Phi rất thấp thanh thanh giọng nói, nỗ lực phát ra một bộ bình thường thanh âm: “Bảo bối, mù mù ở tắm rửa, sao người lại tới đây?”

Nghe được thanh âm, ngoài cửa leng keng mới giống như yên lòng dường như, nhẹ nhàng thở ra: “Thật vậy chẳng? Chính là ba ba vì cái gì cũng ở bên trong.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Không biết tiểu cô nương đến đây lúc nào, hấn ý niệm vừa chuyển, nhanh chóng mặt không đổi sắc trầm giọng trả lời nàng:

“Ba ba tự cấp mụ mụ chà lưng.”

Cái này trả lời thập phần hợp tình hợp lý.

Tắm rửa mà thôi, chà lưng mà thôi, thực đơn thuần.

Không nghĩ tới tiểu công chúa nghe xong đến từ phụ thân uy nghiêm sau khi trả lời, đầu nhỏ tự hỏi ba giây ——

Ba ba nhất định là chà lưng sát đến quá dùng sức, cho nên mới sẽ làm mụ mụ kêu đau.

Vì thế hiểu thuận tiểu công chúa tiếp tục nhiệt tình gõ cửa:

“Mụ mụ vẫn là ta tới cấp người chà lưng đi, ba ba người mau mở cửa a.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 58 Sóng Bá Phiên Ngoại (8)

Liên ở Hạ Thừa Nam không biết như thế nào bứt ra ứng đối nữ nhi nhiệt tình yêu cầu khi, bỗng vệt sinh ngoài cửa lại xuất hiện một thanh âm.

Nho nhỏ, hơi mang non nớt thâm trầm cảm.

“Người chụp cái gì môn, cho ta trở về ngủ.”

Là Tiểu Bát.

Leng keng ủy khuất hề hề mà nói: “Ta tỉnh ngủ, muốn mụ mụ tiếp theo kể chuyện xưa hống ta ngủ ô ô ô.”

Tiểu Bát ôm quá muội muội vai: “Được rồi được rồi, ca ca giảng.”

“Chính là ——” leng keng giống như còn nhớ thương chà lừng chuyện này, tay nhỏ chỉ vào buồng vệ sinh môn, muốn nói cái gì.

Tiểu Bát lại không nói hai lời trực tiếp bế lên muội muội, “Hôm nay muốn nghe cái gì chuyện xưa?”

Vì thế leng keng nháy mắt bị dời đi lực chú ý, nãi thanh nãi khí hồi ca ca: “Ta muốn nghe ếch xanh công chúa.”

“..... Là ếch xanh vương tử đi?”

“Phải không? Ác, vậy vương tử đi...”

.....

Hai huynh muội rời đi, phòng ngủ môn bị đóng lại, bên ngoài một lần nữa khôi phục an tĩnh.

Kiều Phi nhìn Hạ Thừa Nam liếc mắt một cái, nhin không được đánh hăn: “Đều tại ngươi.”

Hạ Thừa Nam lại chả sao cả cong cong môi, lãnh đi xuống tình cảm mãnh liệt nháy mắt phục châm: “Đừng cô phụ nhi tử một phen hảo ý.”

Hăn ôm Kiều Phi thay đổi cái địa phương, nhẹ giọng nói: “Chúng ta tiếp tục.”

Kiều Phi: “.....”

-

Ngày hôm sau, mang ba cái tiêu thí hài tham quan đại anh nhà bảo tàng, lãnh hội vô số tráng lệ lịch sử văn hóa sau, buổi chiều bốn giờ rưỡi, Hạ Thừa Nam đem lão bà cùng bọn nhỏ đưa tới một nhà trứ danh hàng xa xỉ trang phục nhãn hiệu môn cửa hàng.

Tựa hồ là trước tiên dự định quá, thời gian này đoạn trong tiệm không có người, thả chờ Hạ Thừa Nam bọn họ tới sau, ngoài cửa quải ra tạm dừng phục vụ biển số nhà.

Tôn quý VIP khách nhân có được đơn độc, một chọi một phục vụ quyền.

Vì thế chinh gian cửa hàng, cũng chỉ có Hạ Thừa Nam người một nhà ở bên trong.

Kiều Phi không biết Hạ Thừa Nam vì cái gì sẽ đột nhiên mang nàng tới nơi này, nguyên tưởng rằng là mua sắm mua quần áo, nhưng nhà này nhãn hiệu từ trước đến nay làm chính là lễ phục định chế cao cấp, cũng không phải hằng ngày hệ liệt.

Nàng hỏi: “Làm gì đột nhiên tới nơi này?”

Hạ Thừa Nam cùng quỳ tử nói câu cái gì, quỳ tử cho một cái khẳng định tươi cười: “of course.”

Sau đó nàng thông báo đồng sự một tiếng, đồng sự từ phòng trong lấy tới mấy bộ hoa lệ thiết kế lễ phục dạ hội.

Kiều Phi nhìn từng cái đoạn trang quý báu lễ váy, không thể hiểu được: “Làm gì?”

“Buổi tối chúng ta muốn đi tham gia một cái party.” Hạ Thừa Nam nói, lấy ra di động cấp Kiều Phi nhìn một cái video.

Trong video, luôn luôn cao lãnh Walker khó được xuất hiện ấm áp tươi cười ——

“Hải, phi phi, người có khỏe không? Ta chung thân thành tựu party đem ở đêm Bình An cử hành, ta sẽ nhìn đến người sao? Chờ mong người có thể xuất hiện.”

Kiều Phi xem xong sững sốt, lúc này mới minh bạch Hạ Thừa Nam mang nàng tới Anh quốc chân chính nguyên nhân.

Nàng nhớ tới chính mình, không cấm lẩm bẫm cảm khái: “Walker cư nhiên tại đây một hàng dài ba mươi năm lâu như vậy...”

Nghĩ nghĩ, bỗng nhiên lại bất an lên, “Người như thế nào không đề cập tới trước nói cho ta, ta cái gì lễ vật đều không có chuẩn bị, chẳng lẽ muốn hai tay trống trơn đi sao?”

Hạ Thừa Nam cười cười, ôm lấy nàng vai: “Người cứ việc đi tham gia, những việc này ta đều thế người an bài hảo.”

“.....”

Hắn từ quây tở trên tay tiếp nhận kia mấy bộ xa xỉ hoàn mỹ lễ phục, đưa cho nàng: “Người hiện tại, chỉ cần mỹ mỹ xuất hiện ở Walker tiên sinh party hiện trường, vui vui vẻ vẻ vượt qua một cái vui sướng ban đêm, mặt khác cái gì đều đừng nghĩ.”

Kiều Phi nhìn hắn trong tay mấy bộ lễ phục thiết kế, không phải thấp ngực chính là đại lộ bối, dừng một chút, nghi hoặc mà ngẩng đầu: “Người không ăn giấm a?”

Hạ Thừa Nam chỉ là trước tiên làm nhãn hiệu chuẩn bị tam bộ xinh đẹp nhất, đến nổi kiểu dáng, hắn thật không có quá để ý.

Kiều Phi như vậy vừa nói, hắn nghiêm túc liếc vài lần, thật là có chút gợi cảm.

Nhưng... Trước mắt quần áo đều lấy lại đây, nếu đột nhiên lật lọng, đảo có vẻ hắn lòng dạ hẹp hòi, quá mức keo kiệt.

Vì thế nam nhân thanh thanh giọng, thực minh lý lẽ trả lời: “Ta lại không phải ba tuổi tiểu hài tử, đây là bình thường xã giao, lại nói.”

Hạ Thừa Nam tận lực thuyết phục chính mình: “Lão bà của ta mỹ, vốn dĩ liền không nên cất giấu.”

Kiều Phi xì cười ra tới.

Quả thật là tuổi tiệm trường, giác ngộ cũng càng ngày càng cao đâu.

Bên này, mấy cái tiểu bằng hữu cũng ở chọn nhi đồng lễ phục lễ váy, cuốn cuốn có một tí xiu trẻ con phì, rồi lại thích một cái đặc biệt gầy váy, nàng kêu Tiểu Bát lại đây giúp nàng kéo khóa kéo, Tiểu Bát đi tới lôi kéo hai hạ, trong miệng nói thầm:

“Phiền đã chết, kéo không thượng.”

“Người xem người béo.”

Cuốn cuốn tròn mắt một đống, quay đầu, không thể tưởng tượng nhìn hẳn:
“Tám tám người nói ta béo???”

Tiểu Bát: “.....”

Tiểu cô nương ánh mắt giống như muốn khóc dường như, Tiểu Bát lập tức ngượng ngùng cầm miệng, dùng sức giúp nàng kéo hảo sau, triều đang ở ăn chocolate leng keng đi qua đi: “Nói người béo đâu, người còn ăn.”

Cuốn cuốn nhìn hẳn bóng dáng, hừ một tiếng:

“Ta tương lai là phải làm người mẫu!!!”

Lại thay đổi tầm mắt xem gương, thực vừa lòng chính mình mặc vào váy bộ dáng, sa vào ở chính mình trẻ con phì: “Hi hi, ta một chút đều không mập.”

Nơi xa Tiểu Bát: “.....”

Tuyển xong quần áo, Hạ Thừa Nam lại mang Kiều Phi đi cao cấp salon làm tạo hình. Nguyên bản mấy năm nay nàng liền bảo dưỡng đến hảo, tuy rằng 29 tuổi, nhưng thoát nhìn cùng mới ra đại học người trẻ tuổi giống nhau, thậm chí còn có thể ném bọn họ một cái phở.

Kiều Phi làn da bạch, dáng người hảo, đáy bản thân liền rất có thể đánh, nàng ngày thường không quá yêu hoá trang, chỉ làm cơ sở bảo dưỡng, cho nên đương tạo hình sư một đôi thần kỳ tay giúp nàng chế tạo xong tạo hình sau, Hạ Thừa Nam đều không cảm thấy thẳng, hơi hơi ghé mắt lại đây.

Nữ nhân màu nâu nhạt tóc dài bị cuốn ra gợi cảm ý nhị, nghiêng khoác ở một bên đầu vai, cao định lượng phiến đai đeo đuôi cá váy ở ánh sáng hạ

phản xạ ngàn lữ quang mang, tươi đẹp bắt mắt, tu thân thiết kế đem nàng
giả hảo khẩn trí đáng người phụ trợ hoàn mỹ không bỏ sót.

Nàng làn da bạch đến giống tuyết, ở ánh đèn hạ khó được phiếm ánh sáng,
tóc dài khê nhúc nhích, xương quai xanh mê người, thật dài kim cương hoa
tai ẩn ở phát gian, ngẫu nhiên lộ ra quang tới.

Hạ Thừa Nam hầu kết thực nhẹ trên dưới khê nhúc nhích.

“Oa.” Cuốn cuộn lộ tiểu răng sữa vỗ tay: “Phi phi a di người giống như
người mẫu a.”

Leng keng thập phần tự hào giơ lên đầu: “Ta mù mù xinh đẹp đi?!”

Cuốn cuộn dùng sức gật đầu: “Ân!!!”

Tiểu Bát ngồi ở một bên, nho nhỏ tây trang lễ phục, hệ tiểu nơ, xuyên có
tiếng môn tiểu công tử phong phạm.

Hắn manh mỗi một lát, cau mày cùng Hạ Thừa Nam nói thầm: “Mù mù sau
lưng cũng khai quá lớn đi?”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Hắn sớm đã có điểm kỳ kỳ quái quái cảm giác ở quấy phá.

Nhưng không lâu phía trước chính mình nói còn lời nói còn văng vẳng bên
tai ——

【 đây là bình thường xã giao. 】

【 không nên cất giấu người mỹ. 】

Vì thế Hạ Thừa Nam lấy ra một cây yên, đi đến cửa sổ nhưng hút thuốc
khu, bậc lửa, trầm tư vài giây sau bình tĩnh lại, giáo dục Tiểu Bát: “Người

phải dùng một loại thuốc thức góc độ, khỏe mạnh tâm lý, đi đối đãi mục mục cái này lễ phục.”

Tiểu Bát: “.....”

Hành đi.

Luân Đôn ban đêm, cả tòa thành thị đều bị nhiều đốm lửa bao phủ, lãng mạn mộng ảo.

Dựa theo Walker trước tiên cấp party địa điểm, Hạ Thừa Nam mang theo người một nhà đi vào hiện trường.

Walker là Điện Âm giới giáo phụ cấp bậc nhân vật, nhập hành ba mươi năm, thúc đẩy Điện Âm ở toàn thế giới ảnh hưởng, bởi vậy đêm nay, hẳn cái này chung thân thành tựu party tới rất nhiều Điện Âm giới nổi danh, có ảnh hưởng lực nhân vật, đồng thời tới cũng có rất nhiều Âu Mỹ vòng trữ danh âm nhạc giới nhân sĩ.

Kiều Phi tại đây nhóm người chỉ có thể tính một cái nho nhỏ hậu bối, nàng từ đại bốn bắt đầu bước lên DJ đài, đãi hơn bốn năm liền bởi vì sinh hài tử tạm thời rời khỏi, mặt sau hơn nửa liên tiếp sinh sản, thế cho nên mấy năm nay đều không có lại bước vào cái này vòng luẩn quẩn, cho nên ở đông đảo các đại lão trước mặt, nàng tựa hồ tạm thời còn không có cái gì lực ảnh hưởng.

Nhưng liền tính như thế, nàng vẫn là bởi vì hai đại ưu thế, tiến tràng liền hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Đệ nhất, nàng là cái nữ nhân, vẫn là cái phi thường xinh đẹp nữ nhân. Hơn nữa nàng xinh đẹp là cái loại này làm người liếc mắt một cái liền kinh diễm mỹ. Nay ở cái này bản thân nữ DJ liền không nhiều lắm trong vòng, đã trở thành một cái đoạt người trông mắt chú ý điểm.

Đệ nhị, nàng vẫn là Walker duy nhất thừa nhận thưởng thức quá, thả dốc lòng tài bồi quá đồ đệ.

Căn cứ vào trở lên hai điểm, ở Kiều Phi thân xuyên một bộ đuôi cá bó sát người váy tiến vào hiện trường, Walker kinh hỉ cùng nàng ôm khi, nàng cũng đã thành công thắng được toàn trường người chú ý.

Mà nơi này 【 toàn trường 】 , có 80% đều là nam tính.

Walker dùng tiếng Anh biểu đạt nhìn thấy Kiều Phi kinh hỉ cùng cảm khái, hai người duyên phận tuy rằng không phải như vậy thâm, gần một năm liền tách ra từng người phát triển, nhưng tóm lại là thầy trò một hồi, nhiều năm sau tái kiến, Walker cảm khái: “Phi, người như thế nào không tiếp tục người yêu thích sự nghiệp?”

Rốt cuộc năm ấy nhận thức trên đài nàng khi, Walker kinh vi thiên nhân.

Kiều Phi trong tay cầm rượu sâm banh, nhìn cách đó không xa Hạ Thừa Nam cùng mấy cái tiểu khả ái, nhàn nhạt mỉm cười nói: “Bởi vì ta sinh mệnh xuất hiện càng chuyện quan trọng.”

“OK.” Walker nhún nhún vai, pha tiếc nuối cảm khái một tiếng: “Người là ta đã thấy nhất có thiên phú.”

Kiều Phi nhấp môi, một chén rượu nhập khẩu, suy nghĩ muôn vàn.

Hiện trường bá Walker kinh điển Điện Âm album, đều là Kiều Phi trong lòng đều là có thể bối ra tới tiết tấu, là nàng 20 tuổi khi, ngày ngày đêm đêm nghe qua, nghiên cứu quá thủ pháp.

Nhưng mà, nhân sinh tới rồi bất đồng giai đoạn, tổng hội gặp phải bất đồng lựa chọn.

Ở không có gặp được Hạ Thừa Nam phía trước, nàng là thiết tình nhiệt tình yêu thương này một phần sự nghiệp.

Nhưng ở gặp được Hạ Thừa Nam, cũng gả cho hắn lúc sau, nàng tuy rằng như cũ ái, nhưng bản tính cho phép, nàng càng muốn điệu thấp vì hắn thủ cái này gia.

Rời đi DJ đài, rời đi rục rờ lóa mắt ánh đèn, có lẽ ở nào đó đêm khuya mộng hồi thời điểm, Kiều Phi sẽ cảm thấy có một chút tiếc nuối. Nhưng đương mỗi ngày nàng giảng chuyện xưa, một đôi nhi nữ ở trong ngực an ổn ngủ, đương ngày hôm sau thái dương dâng lên, chính mình nằm ở Hạ Thừa Nam trong lòng ngực tình lại khi ——

Kiều Phi lại cảm thấy, này hết thủy lựa chọn là đáng giá.

“Ta đêm mai đem ở BOOM quán bar tiến hành ta cuối cùng một lần công khai biểu diễn, nếu có thể, phi.” Walker đánh gãy nàng suy nghĩ, thực chân thành mời nàng: “Người có thể lại làm một lần ta trợ thủ sao?”

Kiều Phi: “.....”

Nàng đôi mắt hơi hơi trợn to, bỗng nhiên chi gian, một cổ đã lâu xúc động cùng nhiệt huyết dũng mãnh vào trong cơ thể.

Cái này mời tuy tới đột nhiên, đối nàng tới nói, đích xác tràn ngập dụ hoặc.

Kiều Phi uống lên khẩu rượu: “Hào, ta suy xét một chút.”

Kiều Phi ở bên này xã giao, nơi xa Hạ Thừa Nam vẫn luôn đang nhìn nàng.

Hắn nhìn đến chính mình lão bà ở Walker bên người không biết nói cái gì, khóe miệng hơi hơi cong lên, tay che miệng lại nhẹ nhàng cười.

Nàng lẽ váy lóa lóa mắt quang, dáng người tinh tế lại không mất ứng có đường cong độ cung, tóc quấn lỏng lẻo nằm ở tuyết trắng đầu vai, mạn lệ

bắt mắt ánh đèn hạ, nàng phong tình đến cực điểm, giống một bó mê người tản ra nhiệt độ quang, không ngừng hấp dẫn chung quanh nam nhân chú ý.

Hạ Thừa Nam chén rượu nắm ở trong tay, có người cùng hắn chào hỏi, rượu va chạm, nam nhân lại thất thần, tâm tất cả tại cách đó không xa nữ nhân trên người.

“Ba ba, mụ mụ bên cạnh cái kia mũi cao tử ca ca hảo soái nha.” Leng keng thiên chân nói cho Hạ Thừa Nam.

“.....”

Hạ Thừa Nam không phải người mù, hắn đã sớm nhìn đến cái kia vẫn luôn ở thông đồng chính mình lão bà nam nhân.

Lúc này hiện trường thay đổi một chi nhu hòa âm nhạc, kia bạch nhân soái ca vươn một bàn tay, tựa hồ tưởng mời Kiều Phi khiêu vũ, Hạ Thừa Nam xem đến con người dần tối, nhấp khẩu rượu, đem ly rượu buông, thuận tiện dặn dò bên người Tiểu Bát:

“Xem trọng leng keng cùng cuốn cuốn.”

Tiểu Bát ngẩng đầu nhìn thân cha bóng dáng, trong lòng rõ ràng rõ ràng: “Hừ, đại nhân tổng ái khẩu thị tâm phi.”

Cuốn cuốn thò qua tới hỏi: “Tiểu Bát, cái gì kêu khẩu thị tâm phi a?”

Tiểu Bát liếc nàng: “Người phiền đã chết.”

>“Nga.” Cuốn cuốn ủy khuất hề hề cầm miệng, yên lặng đi đến một bên đi lấy thích ăn tiểu đồ ngọt, nhưng vóc dáng quá lùn với không tới, Tiểu Bát nhìn thoáng qua, trong miệng không kiên nhẫn mặc niệm cái gì, chân lại không chịu khống chế đi qua đi giúp nàng cầm một khối.

Toàn bộ hành trình thấy ca ca biểu diễn khấu thị tâm phi leng keng:
“.....?”

Bên kia.

Hạ Thừa Nam thế không thể đỡ đi qua, mới vừa đi đến Kiều Phi bên người, vị kia mũi cao tử soái ca chính vươn một bàn tay, tưởng mời Kiều Phi khiêu vũ.

Này ở xã giao trường hợp kỳ thật cũng là hết sức bình thường sự, một chi vũ mà thôi.

Kiều Phi còn không có tỏ thái độ, Hạ Thừa Nam theo sát cũng đi đến bên người nàng, làm bộ đến gần nam nhân chi nhất, cười như không cười vươn một bàn tay: “May I ask you for a dance?”

Kiều Phi vẫn là lần đầu tiên gặp được hai cái nam nhân đồng thời mời vũ hình ảnh.

Nguyên bản tưởng đợi một chút Hạ Thừa Nam tiếp thu bạch nhân tiểu soái ca mời, nhưng cái kia nàng quen thuộc nhất nam nhân, trong mắt ghen tuông đã mau toan đến toàn bộ hiện trường đều có thể nghe thấy được.

Cuối cùng, Kiều Phi vẫn là xin lỗi cùng bạch nhân tiểu soái ca nói thanh xin lỗi, rồi sau đó, ngọt ngào ngượng ngùng bắt tay đưa cho Hạ Thừa Nam.

Mười ngón khăn khấu, Hạ Thừa Nam khước miệng lan tràn khai nhàn nhạt ý cười, một cái tay khác tùy theo nhẹ nhàng đỡ lấy Kiều Phi eo.

Hắn trong mắt là sủng nịch, thâm ái.

Nam nhân một thân trắng màu đen tây trang thêm sơ mi trắng, lãnh đạm rụt rè lại cao quý, phối hợp nữ nhân lộng lẫy vũ mị lễ phục, xứng đôi đến giống đồng thoại đi ra bách nhân.

Âm nhạc thông thả nhu hòa, hai người vũ bộ nhẹ nhàng chậm chạp, cho nhau chiếu tiến đối phương trong mắt, là đối lẫn nhau thật sâu không muốn xa rời cùng ái mộ.

“Hạ tiên sinh, người làm gì như vậy nhìn ta.” Kiều Phi hỏi.

“Bởi vì, ta đối Kiều tiểu thư tâm động.”

“Phốc.” Kiều Phi nhin cười: “Không phải người cùng ta nói đây là bình thường xã giao sao? Còn nói không thể cất giấu ta mỹ.”

“Ta hối hận.” Hạ Thừa Nam hơi hơi cúi người, môi thấp ở nàng bên tai, như có như không hôn hạ nàng vành tai: “Bảo bối, ta không thể tiếp thu có bất luận kẻ nào chạm vào người.”

Nam nhân thanh âm ấm áp khàn khàn, nhiệt khí phác người: “Người chỉ có thể là của một mình ta.”

Kiều Phi đầu hơi hơi thấp hèn, gương mặt nhiễm ba phần thẹn thùng ý cười.

Ăn uống linh đình, rượu quang lược ảnh, hai người theo du dương âm nhạc nhẹ nhàng ứng ở bên nhau, người chung quanh sôi nổi nghị luận lên, không ngừng đầu tới hâm mộ ánh mắt.

Bọn họ đắm chìm ở như vậy chú ý trung, tiếp tục không coi ai ra gì mà nói chuyện phiếm:

“Walker nói hẳn ngày mai cuối cùng một hồi công khai biểu diễn, muốn cho ta lại làm một lần hẳn trợ thủ.” Kiều Phi nhảy nhảy suy nghĩ nổi lên chuyện này, nàng hỏi Hạ Thừa Nam: “Người cảm thấy ta muốn hay không đáp ứng?”

“Tùy người cao hứng.” Hạ Thừa Nam không chút để ý mà hỏi, nhưng hẳn lược hơi trầm ngâm, lại nói: “Nhưng tư tâm nói, ta hy vọng người đi.”

“Vì cái gì?”

“..... Bởi vì, ta cũng thật lâu không thấy được người lên đài.”

Nguyên bản Kiều Phi còn có chút do dự, nhưng Hạ Thừa Nam mở miệng nói muốn xem nàng lên đài, vì người yêu biểu diễn, là lại hạnh phúc bất quá sự.

Chuyện này liền như vậy định rồi xuống dưới.

Walker chức nghiệp kiếp sống cuối cùng một lần công khai biểu diễn ở Luân Đôn lớn nhất nhất hỏa BOOM quán bar cử hành. Tuy rằng hẳn nói chính là làm Kiều Phi làm hẳn trợ thủ, nhưng party sau khi kết thúc buổi tối, Walker lại ở này cá nhân đẩy đặc thượng báo trước tỏ vẻ ——

“Ngày mai ta mời một vị thượng thức thật lâu đặc biệt khách quý!”

Vì thế tin tức này bỗng nhiên nổ mạnh toàn bộ internet, Walker từ trước đến nay cao lãnh, thần cách ổn định, có thể làm hẳn mời đến làm khách quý, nhất định là thực lực bất phàm cao thủ.

Đến từ toàn cầu Điện Âm phần đều ở đoán rằng vị này khách quý sẽ là ai, nguyên bản cáo biệt biểu diễn bởi vậy nhiệt độ càng sâu, vào bàn phiếu một lần xào tới rồi mấy vạn đôla một trương.

Ngày hôm sau, Luân Đôn BOOM quán bar, chen đầy đến từ toàn thế giới Điện Âm phần, bọn họ tuổi không đồng nhất, nam nữ đều có.

Quán bar không gian đại, trên dưới ba tầng, có thể đồng thời cất chứa hai ngàn người cùng nhau cuồng hoan, Hạ Thừa Nam gạt Kiều Phi đem ba cái

tiểu nhân cùng nhau đưa tới quán bar, giá cao mua lâu hai trung ương vị trí, có thể nhất trực quan nhìn đến Kiều Phi biểu diễn.

Tiểu gia hỏa nhóm lần đầu tiên tới quán bar loại này kích thích địa phương, mới mẻ lại tò mò, vì bảo hộ bọn họ lỗ tai, Hạ Thừa Nam còn cho mỗi cá nhân đều xứng phòng táo tai nghe.

Rốt cuộc lần này cơ hội khó được, hãn cũng muốn cho leng keng cùng Tiểu Bát nhìn xem, bọn họ mù mù, đàn dương cầm khi ưu nhã cao quý, lên đài lại là cỡ nào một cái mỹ lực bắn ra bốn phía nữ nhân.

Buổi tối 8 giờ, đình tai nhức óc âm nhạc thanh kéo ra cáo biệt sẽ mở màn, Walker dẫn đầu lên đài, hãn fans đến từ toàn cầu các nơi, dưới đài tựa như một cái nho nhỏ địa cầu thôn, hội tụ các loại màu da người, bọn họ đều ở vì cái này năm mãn năm mươi nam nhân điên cuồng.

Âm nhạc liền có như vậy ma lực, một cái tiết tấu, một cái giai điệu, làm mãn tràng người tim đập đều hội tụ đến cùng nhau, vô pháp khống chế trầm mê trong đó, đi theo đong đưa.

Hôm nay rất sớm thời điểm Kiều Phi liền đi tìm Walker thảo luận diễn xuất sự, cho nên Hạ Thừa Nam cũng một ngày không có nhìn thấy nàng, cho nên đến bây giờ, hãn cũng không biết Kiều Phi sẽ khi nào lên sân khấu.

Ở một đầu kính bạo âm nhạc sau khi kết thúc, bãi an tĩnh vài giây, bỗng nhiên vang lên một cổ thập phần Trung Quốc phong giai điệu, sáo tiêu la bạt đi đầu, ẩn chứa độc đáo dân tộc đặc sắc, dần dần, xuyên thấu vào các loại lưu hành nhân tố, đánh ra một cái thời thượng lại phục cổ Điện Âm hiệu quả.

Tràng hạ fans đối như vậy thần kỳ kết hợp cảm thấy thập phần mới mẻ, kinh hỉ liên tục, nhịn không được giơ lên đôi tay toàn đi theo hải lên, hiện trường không khí lại lần nữa bị đẩy cao, sóng nhiệt thổi quét toàn bộ quán bar.

Tiểu Bát mặt vô biểu tình nhìn dưới đài một đám điên cuồng đại nhân, nội tâm không hề dao động: “Ba ba, mục mục khi nào ra tới.”

Hạ Thừa Nam tầm mắt nhìn chăm chăm trên đài một bóng hình, cười cười, khóe môi nhợt nhạt dạng: “Cái kia còn không phải là sao?”

Cái kia vừa mới lên đài, một thân màu đen nữ nhân, còn không phải là hắc ái nhiều năm như vậy, mỗi lần xuất hiện đều làm hắc kinh hỉ vạn phần nữ nhân sao?

Kiều Phi đêm nay một bộ màu đen da trang, soái đến làm người hoa mắt.

Nàng tóc đã khôi phục thành thẳng phát, mượt mà khoác ở sau lưng, thường thường đi theo âm nhạc tiết tấu đong đưa. Thượng thân ăn mặc BRA hình bằng da ngực, thực đoản, lộ ra khăn thật mảnh khảnh vòng eo, phía dưới là cùng sắc hệ bằng da váy ngắn, tạc nứt màu đen cùng tuyết trắng làn da hình thành cực nóng đối lập.

Một thân trang điểm làm tức giận lại gợi cảm, một chút đều không giống như là 29 tuổi, hai đũa nhỏ mục mục.

Cùng mười chín tuổi thiếu nữ giống nhau, toàn thân đều làm người xem đến không dời mắt được.

Nàng dáng người làm tức giận, trang điểm làm tức giận, mỗi một cái giơ tay nhắc chân, mỗi một lần vén tóc nháy mắt, đều giống cực nóng ngọn lửa, tản ra mị hoặc chúng sinh lực hấp dẫn.

Âm nhạc nặng nhất nhịp trống cao trào khi, Walker ở microphone lớn tiếng đối toàn trường giới thiệu: “Now, let’s welcome DJ FEI!”

Đêm nay không khí từ lúc bắt đầu chính là mãnh liệt, đây là một hồi cuồng hoan thịnh yến, mọi người trạng thái đều thực điên cuồng, đương Walker giới thiệu đến Kiêu Phi khi, trên màn hình lớn đột nhiên đánh thượng nàng

ở Nhiệt Cách công tác khi ảnh chụp, thanh xuân sức sống, bữa bãi phi dương, rất nhiều đến từ Châu Á fans liếc mắt một cái liền nhận ra là mấy năm trước ở đấu âm bạo hồng DJ Kiều Phi.

Khi đó Kiều Phi cũng là Trung Quốc DJ trong giới một cái hiện tượng cấp nhân vật, chẳng qua gả vào hào môn thoái ẩn vài năm sau, tựa hồ liền chậm rãi đạ ra vòng luân quần.

Hiện giờ nữ thần kinh hỉ trở về đại sư cáo biệt diễn xuất hiện trường, Trung Quốc thổ hào các fan điên cuồng, một tiếng tiếp một tiếng thét chói tai nổi lên nàng tên.

Tiểu Bát ngồi ở lầu hai, nhìn hoàn toàn giống như thay đổi cá nhân dường như Kiều Phi, trợn mắt há hốc mồm: “Ba ba, đó là mụ mụ?”

Leng keng cũng không rảnh lo ăn đường, lẩm bẫm tự nói: “Cái này tỷ tỷ là mụ mụ?”

Cuốn cuốn càng là mộng bức khiếp sợ: “Này thật là ta nhận thức phi phi a đi????????”

Ba cái tiểu hài tử hoài nghi nhân sinh mặt, cách vách tòa cũng truyền đến nam nhân kinh ngạc cảm thán thanh:

“OMG, she is so hot!!!”

“she is amazing!!!”

Tán thưởng không dứt thanh vẫn luôn đều truyền đến, Hạ Thừa Nam cảm thấy quen tai, nghiêng mắt vừa thấy.

Thế nhưng vẫn là tối hôm qua cái kia bạch nhân tiểu ca.

Kia tiểu ca thoát nhìn liền rất tuổi trẻ, thuộc về tiểu thị tươi kia loại hình, tóc vàng mắt xanh, tối hôm qua sau lại nghe Walker nói, là năm nay vừa

mới mới vừa hồng DJ minh tinh.

Hạ Thừa Nam hôm nay tới điệu thấp, hơn nữa là ở nước ngoài, lại là hẳn chưa từng như thế nào tiếp xúc quá âm nhạc vòng, cho nên nhận ra người của hẳn không nhiều lắm.

Nhưng này vẫn như cũ không ngăn cản có người biết hẳn, biết Kiều Phi là hẳn lão bà.

Cách vách tòa một đám ngoại quốc lão liêu nổi lên bát quái:

“Nàng là Trung Quốc có cái kêu Hạ Thừa Nam đại lão nữ nhân.”

“Cái gì đại lão? Ta siêu thích nàng! Ta có thể truy nàng sao?”

“Hạ tiên sinh khả năng sẽ giết người.”

“Kia thì thế nào, phi thật sự quá mê người.”

“.....”

Hạ Thừa Nam ở kịch liệt âm nhạc trong tiếng nổ lực phân biệt này đó đối hẳn lão bà ngo ngoe rục rịch nói, không nói một lời, chỉ uống rượu.

Mà dưới đài, thuộc về hẳn nữ nhân kia, giống như đem súc tích ba năm năng lượng, tại đây một đêm toàn bộ phóng xuất ra tới, kinh diễm toàn trường.

Khi thì làm người cảm thấy nàng là cao cao tại thượng nữ vương, khi thì lại như là kiều tiểu động lòng người tiểu cục cưng, đối với người hơi hơi mỉm cười, sở hữu lý trí đều bị nàng dễ dàng câu đi.

Bao gồm Hạ Thừa Nam cái này cùng nàng cộng gộp bảy năm nam nhân, đồng dạng vô pháp chống cự, bất kham một kích.

Bên cạnh bạch nhân nhóm còn ở nghiên cứu diễn xuất sau khi kết thúc như thế nào thông qua Walker đi được đến Kiều Phi liên hệ phương thức, như thế nào đi lấy lòng nàng, cùng nàng cộng tiến một lần bữa tối.

Tiểu Bát nghe xong cả một đêm bát quái, ở Kiều Phi rốt cuộc chào bế mạc xuống đài sau, mặt vô biểu tình nhìn Hạ Thừa Nam: “Ba ba, chúng ta có phải hay không ngày mai nên về nhà.”

Hạ Thừa Nam: “.....”

Ngoài miệng tuy rằng không hé răng, trong tay lại vô thanh vô tức cấp Chỉ Diễm đã phát điều tin tức.

Sửa vé máy bay.

Lập tức sửa.

Càng nhanh càng tốt.

Một đêm qua đi ——

Yên lặng ba năm Kiều Phi, lần thứ hai bằng vào ở Walker cáo biệt diễn xuất hiện trường tạc nứt biểu diễn bạo hồng internet, nhiệt độ tứ lực toàn cầu.

Đây đặc thượng, Facebook thượng, ngoại quốc bạn bè nhóm tất cả đều ở phát biểu cùng loại dưới ngôn luận ——

【 nàng thật là cái mê người tiểu cục cưng. 】

【 ta muốn đi Trung Quốc, có thể hay không nói cho ta ở nơi nào có thể tìm được nàng? 】

【 nàng thoái ẩn? Úc thượng đế, ta tưởng tự sát... 】

【 ta tưởng có được nàng một buổi tối, có thể chứ? 】

Nhìn đến cuối cùng này bình luận khi, Hạ Thừa Nam đã cùng Kiều Phi bước lên về nước phi cơ chuyển.

Tiến sân bay khi có người nhận ra Kiều Phi, toàn bộ hi tư la sân bay bị tể đến chật như nêm cối, có một người da đen nam phấn sấn loạn điên cuồng ôm lấy Kiều Phi, trong miệng nói nghe không hiểu nói, Hạ Thừa Nam lúc ấy lập tức liền đem lão bà chặn phía sau, cảnh cáo tính mạng một câu:

“she is my wife!!”

Nhưng này phân quan hệ, giống như toàn cầu fans cũng không phải như vậy care.

Cho nên đương nhìn đến còn có người tưởng có được Kiều Phi một đêm khi, Hạ Thừa Nam cả người đều không tốt.

Mười mấy tiếng đồng hồ phi cơ về đến nhà, vừa rơi xuống đất, Nhiệt Cách giám đốc gọi điện thoại tới, nói Nhiệt Cách điện thoại đã bị đánh bạo, vạn người huyết thư thỉnh cầu Kiều Phi có thể xuất hiện trùng lặp giang hồ.

Mà Anh quốc kia đầu, Walker nơi BOOM câu lạc bộ cũng hướng Kiều Phi phát ra mời, hy vọng nàng có thể ở Walker rời đi sau, ở bọn họ quán bar đảm nhiệm chủ DJ.

Hạ Thừa Nam đối mặt trong một đêm đến từ toàn cầu tình địch cùng tranh đoạt giả, bỗng nhiên sinh ra xưa nay chưa từng có áp lực.

Từ sân bay trở về dàn xếp thu thập hảo sau, tắm rửa xong, hai vợ chồng nằm lên giường, Hạ Thừa Nam trần trọc, như thế nào đều ngủ không được.

Hắn biết Kiều Phi lớn nhất mộng tưởng chính là đứng ở sân khấu thượng, chơi qua tay tiết tấu, rong chơi Điện Âm thế giới, mấy năm nay thoái ẩn

thuần túy là vì gia đình.

Trên mạng nhiệt độ liên tục không giảm, Hạ Thừa Nam cũng biết này hết thấy tổng hội yêu cầu làm ra quyết định, trốn tránh không phải phong cách của hẳn.

Hắn tự hỏi thật lâu, xoay người, tuy rằng luyện tiệc lại vẫn là bình tĩnh nói ra: “Nếu người muốn đi, ta sẽ không lại cản người.”

Hạ Thừa Nam từ Anh quốc trở về này một đường liền tổng khóa mi, có tâm sự, hiện tại rốt cuộc nói ra, Kiều Phi nhin không được cười, chủ động hôn hẳn một chút, làm nũng: “Ngu ngốc, ta chỗ nào đều không đi.”

Bốn mắt đối diện, không khí bỗng nhiên an tĩnh lại, vài giây sau, Kiều Phi thanh âm nhẹ nhàng mềm mại, giống một sợi gió nhẹ, thổi vào Hạ Thừa Nam ngực.

Nàng tay nhẹ nhàng ôm cổ hẳn: “Ta chỉ nghĩ ở bên cạnh người.”

“.....”

Hạ Thừa Nam vô pháp khống chế cúi người hôn lấy nàng.

Nụ hôn này mang theo nào đó cảm kích, cũng mang theo vô hạn thâm trầm tình yêu. Bọn họ nắm tay cùng nhau đi qua bảy năm, đối mặt các loại dụ hoặc đều bảo vệ cho đối lẫn nhau kia phân sơ tâm.

Hạ Thừa Nam ôm nàng nói: “Nhưng ta không nghĩ người từ bỏ mộng tưởng, ta cũng không muốn làm người từ bỏ.”

Kiều Phi nghĩ nghĩ, bỗng nhiên chớp chớp mắt: “Nếu không... Liên thỉnh Hạ tổng cùng bảy năm trước giống nhau, lại sinh ta làm Nhiệt Cách kiêm chức DJ đi?”

.....

Sau lại, Kiều Phi vẫn như cũ trở về phía sau màn sinh hoạt, ban ngày ở cầm hành giáo các tiểu bảo bối đánh đàn, buổi tối về nhà cấp leng keng cùng tám tám kể chuyện xưa, hống bọn họ ngủ. Chỉ là ở cùng phía trước bất đồng chính là:

Mỗi cái cuối tuần, Hạ Thừa Nam sẽ đẩy rớt sở hữu sự tình, chuyên tâm ở nhà làm nãi ba. Mà Kiều Phi, tắc phủ thêm huyễn lệ hoa phục, đứng ở Nhiệt Cách DJ trên đài, biến thành cái kia bảy năm trước nhiệt tình yêu thương Điện Âm, trước sau kiên định DJ mộng tưởng tiêu sái cô nương.

Ngẫu nhiên Hạ Thừa Nam cũng sẽ mang theo hai đứa nhỏ cùng nhau tới xem mù mù biểu diễn, ở lầu hai ghế lô, phu thê xa xa nhìn nhau, như nhau năm đó ——

Người xem ta, trong mắt tình yêu giống mật rượu, một ngọt, chính là cả đời.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 59 Hỏa Ca Phiên Ngoại (1)

Bảy năm trước, hiện tại ở C thành kim tự tháp đỉnh đại lão bên người làm đặc trợ Chử Diễm, cũng không kêu Chử Diễm.

Hắn kêu Chử Hạo Dư.

Chử Hạo Dư không phải C thành người địa phương, hắn quê nhà ở khoảng cách C thành một ngàn nhiều km ở ngoài, giàu có tiểu Hongkong chi xưng Trùng Khánh.

Năm ấy, hắn mới mười tám tuổi, đầy cõi lòng khát vọng muốn trở thành một cái tác gia. Mà C thành đại học tiếng Trung hệ là cả nước tốt nhất, cho nên hắn đem chí nguyện điền tới rồi C đại.

Không phụ sự mong đợi của mọi người, Chử Hạo Dư là năm đó Trùng Khánh văn khoa Trạng Nguyên.

Hắn là toàn trường học kiêu ngạo, cũng là rất nhiều nữ sinh tâm chi hướng tới nam thần.

Chẳng qua khi đó Chử Hạo Dư, trong lòng chỉ có học tập một sự kiện, là chân chính học bá, trước nay đều là không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền.

Đi vào đại học ngày đầu tiên, Chử Hạo Dư liền thành công khiến cho hệ sở hữu nữ sinh chú ý. Hắn vóc dáng cao, diện mạo cũng thanh tú, ăn mặc sơ mi trắng, mang một bộ tơ vàng dần giáo mắt kính, an an tĩnh tĩnh, làm người liếc mắt một cái ở báo danh trong đội ngũ liền thấy được hắn thân ảnh.

Nam hài đứng ở dưới ánh mặt trời bộ dáng, hoàn mỹ thuyết minh cái gì kêu ôn nhuận như ngọc, văn nhã ưu nhã.

Trong ban nữ sinh đều thích hẳn, ngay cả tiếng Trung hệ phụ đạo viên cũng trực tiếp khâm điểm hẳn làm bí thư chi đoàn.

Thành tích hảo, diện mạo hảo, mỉm cười lên giống mùa đông ấm dương, Chử Hạo Dư khi đó cấp mọi người ấn tượng chính là ——

Đây là một cái trong mắt không có dục vọng nam hài.

Hẳn nho nhã lễ độ, đối mỗi cái nữ hài đều vẫn duy trì khéo léo khoảng cách, cũng không vượt qua. Hẳn trong thế giới giống như không có tình yêu việc này, càng không có động tâm loại cảm giác này, vô luận là hoa hậu giảng đường, hệ hoa, vẫn là cách vách trường học đồng hương sẽ mỹ nữ, ai đều đã động không được hẳn kia viên không hề gợn sóng tâm.

Trừ bỏ hằng ngày đi học, Chử Hạo Dư thời gian nhàn hạ, một là ở phòng ngủ đọc sách, nhị là ở thư viện đọc sách.

Thời gian lâu rồi, thậm chí có người hoài nghi nổi lên hẳn xu hướng giới tính, có nam sinh thử thăm dò cùng hẳn phát ra một chút tín hiệu, được đến lại là giống nhau đáp lại.

Vì thế dần dần —— “Tiếng Trung Chử Hạo Dư, không mừng nam cũng không mừng nữ” nói như vậy liền truyền lưu ra tới.

Tất cả mọi người đều đã biết nam nhân kia là cái lãnh đạm cao lãnh chi hoa, trong mắt chỉ có các loại sách giáo khoa, học thuật thư, trừ lần đó ra, đối ngoại giới hết thảy không hề hứng thú.

Chử Hạo Dư đối như vậy lời đồn chưa bao giờ có đứng ra phản bác quá.

Hắn từ nhỏ ở bình thường trong gia đình lớn lên, phụ thân ở hắn mười lăm tuổi năm ấy qua đời, từ đây mẫu thân lôi kéo hắn đọc sách, một đường đi tới không dễ dàng. Cho nên đi vào phồn hoa C thành, Chử Hạo Dư trong lòng chỉ có một mục đích ——

Ở chỗ này cảm rãnh, đứng vững, đánh ra chính mình một mảnh thiên, tiếp mẫu thân lại đây, hảo hảo tận hiếu.

Cho nên tình yêu đối ngay lúc đó hắn tới nói, căn bản không phải cái kia tuổi nên suy xét sự.

Nhưng mà Chử Hạo Dư trong sinh hoạt sở hữu bình đạm cùng bình tĩnh, từ gặp được Ngũ Hạ ngày đó bắt đầu, liền bị lạng lẽ đánh vỡ.

-

Chử Hạo Dư thích rèn luyện thân thể, có buổi tối đêm chạy thói quen, ngày nọ, hắn cứ theo lẽ thường ở buổi tối 10 giờ sau rời đi phòng ngủ xuống lầu, đi sân thể dục, tính toán chạy thượng ba ngàn mễ lại trở về tắm rửa ngủ, khi đó sân thể dục người trên đã không nhiều lắm, ngẫu nhiên có một hai cái thân ảnh trải qua, cũng là vội vàng rời đi triều phòng ngủ đuổi.

Hắn cùng ngày thường giống nhau chạy vội, đêm đó mới vừa hạ quá vũ, mặt đường có chút ẩm ướt, sắc trời cũng bị mây đen ép tới đặc biệt hắc, toàn bộ sân thể dục chỉ có mấy cái đèn đường sáng lên, phong đậm đến trong xương cốt, âm lãnh âm lãnh.

Chử Hạo Dư chạy xong ba ngàn mễ, dần dần thả chậm bước đi, bình phục hô hấp, đúng lúc này, hắn phát hiện một cái ngòi xồm đèn đường hạ chính nhìn hắn nữ hài.

Cùng với nói là nhìn hắn, không bằng nói, nữ hài ở xuất thần nhìn hắn cái này phương hướng hết thảy.

Mười hai tháng thiên, đã vào đông, nữ hài trên người lại khác thường chỉ mặc một cái hơi mỏng chiffon y, yếu đuối mong manh ngồi xồm kia, giống như gió thổi qua là có thể bị nàng xốc đảo.

Chử Hạo Dư do dự mà nhìn sẽ, hẳn kỳ thật cũng không tưởng xen vào việc người khác, nhưng mặc danh, dưới chân lại không chịu khống chế đi qua đi, đứng ở nữ hài trước mặt hỏi:

“Người không sao chứ?”

Nữ hài giống như từ nào đó như đi vào cõi thần tiên trung hoãn lại đây, ngờ ngẩn nhìn hẳn.

Nhìn thật lâu, mới giống như về tới cái này chân thật thế giới, cảm nhận được bên người lạnh băng độ ấm.

Mặt nàng bị đông lạnh đỏ, đôi tay ôm chính mình đứng lên, chỉ lắc lắc đầu, tiếp theo, một lời chưa phát cú đầu rời đi.

Chử Hạo Dư nhìn nàng rời đi bóng dáng, cũng không biết là sai rồi nào căn huyền, có lẽ là đêm đó gió nhẹ mưa phùn, cũng có lẽ là nữ hài đơn bạc làm người đau lòng, tóm lại, hẳn nhất thời mềm tâm địa, rối loạn suy nghĩ, liền như vậy cởi chính mình vận động áo khoác đuổi theo đi.

Từ đây, phảng phất là mệnh trung chú định, Ngũ Hạ đi vào hẳn sinh hoạt.

Ngũ Hạ là cách vách tiếng Anh hệ, nàng là học sinh ngoại trú, gia liền ở C thành, mà đêm đó vì cái gì sẽ cô đơn chiếc bóng xuất hiện ở sân thể dục, Chử Hạo Dư hỏi qua, nhưng nàng ngậm miệng không đề cập tới.

Bọn họ lúc ban đầu nhận thức, cũng bất quá là dựa vào mượn quần áo, trả lại quần áo như vậy việc nhỏ, sau lại ngẫu nhiên ở trên đường gặp được, chào hỏi một cái, gật đầu mỉm cười, cũng gần như thế. Nhưng chính là như vậy nhuận vật tế vô thanh ở chung phương thức, lẫn nhau lại đều thập phần

thói quen cùng hưởng thụ, bọn họ không có đuổi theo hỏi có quan hệ đối phương càng nhiều sự tình, liền dựa vào như vậy từng giọt từng giọt quen thuộc, chậm rãi trở thành bằng hữu.

Cái loại này, một ánh mắt, là có thể minh bạch tâm ý bằng hữu.

Ngũ Hạ có bí mật, đây là Chử Hạo Dư ngay từ đầu liền rõ ràng.

Cái này nữ hài rất ít cười, cũng không phải như vậy hoạt bát, từ quần áo trang điểm có thể thấy được gia đình nàng điều kiện không tồi, nhưng thực mâu thuẫn lại là, nữ hài trên mặt vẫn luôn hiếm thấy tươi cười, nàng mỗi ngày hành tẩu ở vườn trường, như là một bức không có linh hồn thể xác, thẳng đến nhận thức Chử Hạo Dư, người khác mới ngẫu nhiên có thể nhìn đến nàng lộ ra hàm răng bộ dáng.

Như vậy một cái thoải mái thanh tân độc đáo cô nương, cười rộ lên thời điểm kỳ thật đặc biệt đẹp.

Chử Hạo Dư tổng nói nàng: “Ngũ Hạ, người nhiều cười cười đi.”

Ngũ Hạ ánh mắt hơi lóe hỏi hần: “Người thích sao?”

—— người thích sao?

Chử Hạo Dư lúc ấy bị cái này vi diệu vấn đề hỏi kẹt.

Hần hỏi chính mình, thích sao?

Thích Ngũ Hạ? Cũng hoặc là thích Ngũ Hạ cười khi bộ dáng?

Chử Hạo Dư sau lại suy nghĩ thật lâu, cảm thấy đối Ngũ Hạ đại khái chỉ là một loại thương hại.

Vì thế hần tránh đi nàng vấn đề, vô cùng đơn giản, giống trấn an một cái nhà bên muội muội, ôn nhu nói:

“Nhiều cười một cái, người sẽ vui vẻ một chút.”

Ngũ Hạ đẩy mắt hơi ám, môi khép lại, giật giật, nỗ lực cong ra một chút độ cung: “Hào.”

Lúc sau liền vẫn là như vậy bình tĩnh ở chung, trận bóng rổ thời điểm, Ngũ Hạ sẽ lẳng lặng ngồi ở khán đài thượng xem Chử Hạo Dư, mỗi tuần tam thư viện, Chử Hạo Dư cũng sẽ ăn ý giúp Ngũ Hạ chiếm tòa, như vậy ôn đạ ở chung giảng co nửa năm, thẳng đến đại nhị học kỳ 1 kết thúc, bọn học sinh tất cả đều thả nghỉ đông.

Chử Hạo Dư cũng ngồi trên xe lửa trở về Trùng Khánh.

Đại niên ba mươi buổi tối, hẵn đang cùng người nhà cùng nhau ăn bữa cơm đoàn viên, bỗng nhiên, một cái tin nhắn phát đến chính mình di động thượng.

【 tân niên vui sướng. 】

Là một cái xa lạ dãy số, tra xét thuộc sở hữu mà, đến từ C thành.

Chử Hạo Dư trực giác là Ngũ Hạ phát tới, hẵn liền tùy tay trở về cái điện thoại qua đi, tưởng cùng nàng cũng nói một câu tân niên vui sướng.

Điện thoại chuyển được sau thật lâu, Ngũ Hạ mới tiếp nối lên điện thoại.

Nàng thanh âm rất thấp rất thấp, là cố tình đè thấp, như là sợ bị ai nghe được dường như, thật cẩn thận uy một tiếng.

Chử Hạo Dư vừa nghe liền cười: “Làm sao vậy? Ăn cơm tất niên sao?”

Ngũ Hạ nói: “Ăn.”

“Ăn.” Hẵn tạm dừng một chút, lúc ấy TV thượng đang ở bá phùng cùng tiểu phẩm, bên ngoài là hỉ khí dương dương pháo thanh, Chử mục mục cười

đến vui tươi hơn hở, Chử Hạo Dư cũng đi theo cười, sau đó hồi nàng:

>“Không có việc gì, ta chính là cũng cùng người nói một tiếng tân niên vui sướng.”

“..... Hào.” Ngũ Hạ thanh âm nhẹ nhàng, qua sẽ: “Cảm ơn.”

Ngắn ngủi lâm vào trầm mặc, lại ăn ý, ai đều không có trước cúp điện thoại.

Một lát sau, Ngũ Hạ nhỏ giọng hỏi: “Người chừng nào thì hồi trường học?”

Chử Hạo Dư đang chuẩn bị nói thán giêng mười tám, nhưng miệng mới khẽ nhếch, còn không có tới kịp mở miệng, điện thoại kia đầu liền vang lên một cỗ hung thần ác sát thanh âm:

“Nha đầu chết tiệt kia người trốn trong phòng làm gì? Lăn ra đây cho ta!”

Điện thoại kia đầu truyền đến tất tốt mà hoảng loạn như là ở trốn tiếng vang, ngay sau đó, đó là đô đô đô vội âm.

Trò chuyện vội vàng gián đoạn.

Chử Hạo Dư bên tai còn tiếng vọng vừa rồi cái kia hung ác giọng nam, hẳn không yên tâm, đợi vài phút, lại thử bắt Ngũ Hạ điện thoại.

Lúc này đây, chuyên được sau đã bị ấn rút.

Chử Hạo Dư suy đoán, nhất định là vừa mới nam nhân kia nói gì đó, hoặc là làm cái gì, Ngũ Hạ mới không dám lại tiếp điện thoại.

Hắn di động nắm ở trong tay trệ một lát, mở ra tin nhắn, cho nàng về quá khứ ——

【 người không sao chứ? 】

Không có hồi phục.

Chử Hạo Dư ngồi ở mẫu thân bên cạnh, thưởng một phút đồng hồ còn ở vui vui vẻ vẻ xem xuân vãn, nhưng này một phút đồng hồ khởi, tâm tư lại như thế nào đều tập trung không đến TV thưởng.

Hắn vẫn luôn đang đợi Ngũ Hạ hồi phục, lại như thế nào đều đợi không được, tâm tình cũng dần dần trở nên nôn nóng lên, lại nói không nên lời vì cái gì sẽ nôn nóng.

Liên ở hẳn chờ không đi xuống, quyết định lại cấp Ngũ Hạ đánh một chiếc điện thoại thời điểm, tích tích một tiếng ——

Ngũ Hạ hồi phục:

【 không có việc gì. 】

Thực đậm hai chữ, nghe đi lên mạc danh có chút mỏng manh.

Nhưng nàng nếu trở về, Chử Hạo Dư liền không có hỏi lại đi xuống, hẳn buông xuống di động, huyền tâm lại không cách nào lại buông đi.

Từ đêm đó bắt đầu, hắn vẫn luôn bình tĩnh tâm gợn sóng hơi khởi, nào đó che dấu cảm tình rốt cuộc phá tan thổ nhượng, lặng lẽ sinh ra chi mầm.

Vì thế quá xong tháng giêng sơ bảy, hắn liền quay trở về C thành.

Vừa qua khỏi năm, trong trường học quanh quẽ, cơ hồ không có người. Chử Hạo Dư đem hành lý đều dàn xếp hảo sau, ngồi xuống thưởng cấp Ngũ Hạ phát tin nhắn.

Mà khi đầu ngón tay chạm được màn hình, hắn mới phát hiện, cứ việc Ngũ Hạ đã đi vào hắn thế giới, hắn tại đây một khắc lại không biết nên đối nàng phát chút nói cái gì hảo.

Bọn họ chi gian, giống như thực thân mật, lại giống như cách mặc danh khoảng cách, thực xa lạ.

Dùng hết sở hữu suy nghĩ, chỉ nghĩ hỏi nàng một tiếng hảo, nhưng đánh đánh xóa xóa, xóa xóa đánh đánh, trong lòng cảm thụ lại không biết như thế nào biểu đạt.

Cuối cùng, trử hạo dư nhắm mắt thở ra một hơi, dứt khoát hóa phồn vì giản, trực tiếp hỏi nàng:

“Ta hồi trường học, cùng nhau ăn một bữa cơm đi.”

Hắn từ bước lên hồi C thành xe lửa kia một khắc khởi liền rất rõ ràng, mừng một đến sơ bảy này một vòng, hắn là như thế nào thất thần vượt qua.

Hắn vô pháp đành chỉ chính mình lo lắng Ngũ Hạ tâm, muốn nhìn đến nàng, sợ hãi nàng cùng lần đầu gặp mặt khi giống nhau ngồi xõm nào đó không người biết góc, mặc cho gió táp mưa sa.

Đợi thật lâu, Ngũ Hạ chậm chạp không có hồi hắn tin nhắn, Chử Hạo Dư đi theo gọi điện thoại qua đi, biểu hiện tắt máy, vô pháp chuyển được.

Tháng giêng sơ chín, chậm chạp không có Ngũ Hạ tin tức hắn ở trong ký túc xá tâm phiền ý loạn, đọc sách cũng nhìn không được, cuối cùng, từ trước đến nay không cùng người quá nhiều giao tế hắn cũng bắt đầu thông qua các loại quan hệ hỏi Ngũ Hạ.

Lại sau lại, thông qua một loạt trần trọc hỏi thăm, Chử Hạo Dư mới biết được, nguyên lai Ngũ Hạ là C thành có chút danh tiếng phú hào ngũ giang nữ nhi, là cái chính tông bạch phú mỹ, hơn nữa mười tám tuổi ngày đó còn cùng trong thành mỗ danh môn công tử đính hôn.

Quan trọng nhất chính là —— nàng bạn cùng phòng nói, ăn tết trong lúc, Ngũ Hạ giống như cùng vị hôn phu cùng nhau xuất ngoại du lịch.

Chữ Hạo Dư ở biết được này hết thảy sau, tâm nháy mắt lạnh xuống dưới.

Khó trách đánh không thông điện thoại, nguyên lai xuất ngoại.....

Hắn ở hắc ám không người trong ký túc xá trầm mặc hồi lâu, cuối cùng lắc lắc đầu, cười nổi lên chính mình kia phân ngọc.

Lúc sau nhật tử, hắn không có lại cấp Ngũ Hạ gọi điện thoại, ở trường học lập lại nổi lên thư viện cùng ký túc xá hai điểm một đường sinh hoạt. Nhưng mà khai giảng sau, hắn lại chậm chạp ở trường học không có nhìn đến Ngũ Hạ.

Hỏi người, chỉ nói là thỉnh giả.

Chữ Hạo Dư chôn ở trong lòng nhớ thương một lần nữa bốc cháy lên, nhớ mãi không quên, cuối cùng, ở nào đó buổi tối vẫn là nhịn không được lại bắt thông di động cái kia dãy số.

Đô đô thanh giảng co năm hạ, rốt cuộc có người tiếp khởi.

Nhưng điện thoại kia đầu thanh âm không phải Ngũ Hạ, mà là một cái lớn tuổi già nua nữ nhân, chuyển được sau người nọ nói cho hắn —— di động chủ nhân ở viện điều dưỡng tĩnh dưỡng.

Gãy xương.

Lúc ấy là buổi tối hơn mười một giờ, Chữ Hạo Dư thật lâu năm điện thoại, trong nháy mắt cũng đã quên Ngũ Hạ là cái gì phú nhị đại, với ai đính hôn, hắn liền như vậy từ trên giường lên, mặc tốt quần áo, cũng không quay đầu lại chạy ra ký túc xá môn.

Hắn suốt đêm đánh xe đuổi tới nữ nhân nói kia gia viện điều dưỡng, địa phương rất nhỏ, còn vị trí hẻo lánh vùng ngoại thành, bên trong ở tất cả đều là thượng tuổi lão nhân.

Rạng sáng 1 giờ nửa, Chủ Hạo Dư tìm được nữ nhân nói kia gian phòng bệnh.

Trong phòng sáng lên âm trầm, không hề tức giận quang, trừ bỏ một trương giường cùng một trương cũ nát tủ đầu giường, cái gì đều không có.

Bốn phía vách tường là tái nhợt sắc, trống rỗng phòng hình như là địa ngục giống nhau, làm người nhìn không tới hy vọng.

Ngũ Hạ liền như vậy lẳng lặng nằm ở mỏng manh quang hạ màu trắng trong chăn, vẫn luôn chân bó thạch cao, đôi mắt khép hờ, giữa mày lại gắt gao nhăn, thân thể hiển nhiên đắm chìm ở nào đó vô pháp thả lỏng trạng thái.

Chủ Hạo Dư không biết đã xảy ra cái gì, nhìn trước mắt kia hết thấy, giống như lại thấy được đêm đó ngồi xổm thân thể đục thủng hai mắt vô thần nữ hài.

Hắn tâm ninh đau, lại không biết làm sao.

Đêm đó, hắn ngồi ở Ngũ Hạ bên người, nhìn nàng một suốt đêm. Tâm cũng từ một đêm kia bắt đầu, chân chính, hoàn toàn ràng buộc ở trên người nàng.

Cách nhật, Ngũ Hạ tỉnh lại, nhìn đến bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Chủ Hạo Dư, vô thần trong mắt rốt cuộc có một chút ánh sáng, giãy giụa từ trên giường ngồi dậy:

“Người..... Như thế nào sẽ tại đây?”

Chủ Hạo Dư xem nàng trở nên trắng môi, áp xuống phức tạp tâm tình, hòa hoãn hỏi: “Vấn đề này hẳn là ta hỏi người.”

Lẫn nhau nhìn đối phương, không khí lâm vào trầm mặc.

Một lát sau, Ngũ Hạ nhìn chính mình chân, rớt cuộc ngạnh thanh âm lẫm lẫm mở miệng, nói câu không thể hiểu được nói:

“Ta không nghĩ để cho người khác biết.”

Nhưng Chử Hạo Dư ở kia một khắc lại nghe đã hiểu.

Một cái phú nhị đại bạch phú mỹ, bị thương như thế nào đều hẳn là tiền hô hậu ủng, ở tư nhân bệnh viện VIP phòng bệnh, từ cao cấp nhất bác sĩ hộ lý. Mà không phải giống như bây giờ, nằm tại đây loại rách nát địa phương, bên người trừ bỏ một cái hộ công, ai đều không có.

Nàng người nhà đâu, nàng cái kia đính hôn vị hôn phu đâu?

Ngũ Hạ hiển nhiên ở che dấu chính mình bí mật, nàng quá đến căn bản không giống ngoại giới nói như vậy hảo.

Chử Hạo Dư nhẹ nhàng thở dài một hơi, dặt lấy tay nàng:

“Ta có thể hay không, không phải người khác?”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 60 Hỏa Ca Phiên Ngoại (2)

Ngũ Hạ trước mặt ngoại nhân nhìn qua là Ngũ gia nhị nữ nhi, chọc người hâm mộ nhà giàu thiên kim, nhưng kỳ thật, hiện thực lại là làm người lo lắng không xong.

Nằm ở kia trương rách nát trên giường, Ngũ Hạ lẳng lẳng nói cho Chử Hạo Dư chính mình bí mật.

Nàng là ngũ giang dưỡng bên ngoài tư sinh nữ, mười sáu năm trước sinh hoạt, Ngũ Hạ quá đến thượng tính vui sướng, tuy rằng nàng gia trưởng sẽ vĩnh viễn chỉ có mù mù xuất hiện, tuy rằng nàng sinh bệnh khi bồi chỉ có mù mù, cái kia kêu ba ba người một tháng mới đến xem nàng một lần, nhưng này cũng không ảnh hưởng nàng lạc quan khỏe mạnh lớn lên.

Hết thầy biến cố, phát sinh ở Ngũ Hạ mười bảy tuổi cao tam năm ấy.

Đang ở đi học lớp học thượng, Ngũ Hạ bị lão sư biểu tình nghiêm túc hô lên đi, nói cho nàng —— cha mẹ nàng đột nhiên bị tai nạn xe cộ.

Ngày đó ngũ giang tới xem các nàng mẹ con, tiếp thượng mù mù cùng nhau nghĩ đến trường học nhìn xem Ngũ Hạ, liền ở tới trên đường, cùng một chiếc xe hơi nhỏ nghênh diện chạm vào nhau.

Liền như vậy đột nhiên, cha mẹ chột ly thế, mà ở Ngũ Hạ cho rằng chính mình thành đưa mắt vô song cô nhi khi, Ngũ gia người tới đem nàng tiếp trở về.

Chỉ vì ngũ giang di chúc rành mạch viết, Ngũ Hạ có 30% di sản quyền kế thừa, cùng Ngũ gia đại trạch vĩnh cửu cư trú quyền.

Ngũ giang đệ đệ, cũng là Ngũ gia nhị thúc, người còn tính công chính, biết chính mình ca ca còn để lại cái huyết mạch bên ngoài, không chút do dự liền đem Ngũ Hạ tiếp trở về đại trạch.

Mà Ngũ gia duy nhất đại thiếu gia Ngũ Thịnh Nhung trong một đêm nhiều cái muội muội, nhiều cái phân gia sản người, căn bản vô pháp tiếp thu, sảo thiên sảo mà não loạn thật lâu.

Những ngày ấy, Ngũ Hạ quá vô cùng gian nan.

Song thân quá cố, mụ mụ gia bên kia thân nhân sớm đã không tới hưởng, vì sinh tồn, nàng cần thiết lưu tại Ngũ gia, nhưng Ngũ Thịnh Nhung trong mắt như thế nào đều dung không dưới nàng, cùng loại đem nàng cái rương quăng ra ngoài như vậy sự phát sinh quá vô số lần.

Gia tộc liền thừa một cái nói chuyện được nhị thúc, nhưng mà nhị thúc tuổi cũng lớn, hẳn đau lòng Ngũ Hạ, chỉ có thể dùng đem sinh ý toàn bộ giao cho Ngũ Thịnh Nhung xử lý vì điều kiện, trao đổi Ngũ Hạ tiếp tục lưu lại sinh hoạt quyền lợi.

Ngũ Hạ rốt cuộc giữ lại, trở thành Ngũ gia nhị tiểu thư, C thành đại danh đỉnh đỉnh công tử ca Ngũ Thịnh Nhung muội muội.

Nhưng mà nàng cái này thiên kim tiểu thư, chỉ có thể là trên danh nghĩa.

Trước mặt người khác, nàng là mỗi người hâm mộ nhị tiểu thư, ở người sau, Ngũ Thịnh Nhung đối nàng không hề huynh muội tình nghĩa, muốn đánh liền đánh, tưởng đá liền đá.

Lần này gãy xương, chính là bởi vì Ngũ Hạ không muốn cùng “Bị đấm hôn” vị hôn phu cùng nhau đi ra ngoài chơi mà cực lực cùng Ngũ Thịnh Nhung phản kháng, cuối cùng tuy rằng phản kháng thành công, lại bị Ngũ Thịnh Nhung phát tiết mà đánh một cái tát, từ trong nhà thang lầu thượng lăn xuống tới, quăng ngã chặt đứt căng chân cốt.

“Bị đánh hôn?” Chủ Hạo Dư nghe đến đó hỏi: “Chẳng lẽ người không muốn?”

Ngũ Hạ lạnh lạnh lắc đầu: “Ta khi đó mới mười tám tuổi, luyện ái cũng chưa nói qua, với ai đánh hôn.”

Dừng một chút, nàng vô lực lại tự giễu cười: “Ta thấy cũng chưa gặp qua nam nhân kia.”

“.....”

Như vậy sự năm xoay trên ai trên người, đều cười không nổi.

Chủ Hạo Dư vì này trước chính mình khuyên giải an ủi Ngũ Hạ những cái đó vô tri lời nói cảm thấy hồ thẹn.

Cái này nữ hài hoa lệ sau lưng tất cả đều là vỡ nát thương, Chủ Hạo Dư nhìn nàng bị dày nặng thạch cao bao ở chân, tưởng tượng thấy nàng bị Ngũ Thịnh Nhung bạo lực đối đãi những cái đó ngày ngày đêm đêm, tưởng tượng thấy nàng từ thang lầu lăn xuống xuống dưới bất lực tình cảnh.

Không dám đi tưởng.

Hắn trong lòng châm phần nộ lửa giận, lại chỉ có thể đau lòng đem nàng Ngũ Hạ tay bao ở chính mình lòng bàn tay:

“..... Thực xin lỗi.”

Câu này xin lỗi, là trách cứ chính mình.

Hắn hẳn là sớm một chút nhận rõ chính mình tâm, hẳn là sớm một chút bảo hộ nàng, ở cái kia đêm mưa rét lạnh ban đêm, ở nhận thức nàng thời khắc đó khởi, nên rõ ràng chính mình sứ mệnh.

Yên tĩnh phòng bệnh, hắn đem Ngũ Hạ nhẹ nhàng kéo vào chính mình trong lòng ngực: “Về sau có ta.”

Qua đi Ngũ Hạ vô luận như thế nào bị Ngũ Thịnh Nhung khi dễ đều cắn răng, quật cường đến chưa từng chảy qua một giọt nước mắt, nhưng hiện tại, lại ở Chử Hạo Dư nói ra này đơn giản bốn chữ sau, nhịn không được ướm hốc mắt.

Nàng đáp lại hắn ôm, cười đem sở hữu chua xót nuốt xuống đi.

Bởi vì nàng biết, mấy năm nay nhiều tới sinh hoạt vô luận cỡ nào gian nan, trời cao cuối cùng hồi cho nàng một chút ngọt.

Chử Hạo Dư, chính là nàng sinh mệnh về điểm này ngọt.

Ngũ Thịnh Nhung đem nàng tùy tiện an trí tại đây gian viện điều dưỡng, tìm cái hộ công liền không hề quản nàng chết sống, vì thế Chử Hạo Dư từ ngày đó bắt đầu, ban ngày ở trường học đi học, buổi chiều đến giờ tan học liền tới đây bồi nàng, cuối tuần càng là toàn thiên 24 giờ dãi ở chỗ này.

Hắn cho nàng nấu canh xương hầm, một ngậm một ngậm uy nàng uống; cho nàng mua đồ ăn ngon đồ ăn vặt, ở uống thuốc ngại khổ thời điểm lấy ra tới hồng nàng; thời tiết tốt thời điểm hắn sẽ nâng nàng ở viện điều dưỡng mặt cỏ thượng tản bộ, buổi tối cũng sẽ ở di động hạ rất nhiều khôi hài gameshow, sau đó ——

Nằm ở trên giường, đem Ngũ Hạ úng ở trong ngực, nhìn đến buồn cười địa phương, nữ hài cười ra tiếng âm, hắn cũng nghiêng đầu xem bên người nàng, trong mắt đều là thỏa mãn.

Chử Hạo Dư vốn chính là một cái ôn nhu tinh tế người, ở hắn cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố hạ, Ngũ Hạ chân khôi phục thật sự mau.

Mà nàng tâm cũng cùng thân thể giống nhau, phảng phất đạt được tân sinh, đối sinh hoạt trọng bốc cháy lên tân tình cảm mãnh liệt.

Trở lại Ngũ gia, Ngũ Hạ cùng Ngũ Thịnh Nhung nói thẳng nói muốn xin trọ ở trường, Ngũ Thịnh Nhung vốn là cùng nàng hai xem tướng ghét, không nghĩ nhìn đến nàng, hỏi cũng chưa hỏi nhiều liền đồng ý.

Vì thế lúc sau trọ ở trường kia hai năm, là Ngũ Hạ trong cuộc đời vui sướng nhất một đoạn thời gian.

Nàng cùng Chủ Hạo Dư điệu thấp yêu nhau, trong trường học không có người biết bọn họ ở bên nhau, những cái đó thời gian tuy trải qua mưa gió, nhưng may mắn có bốn mùa cùng với, chứng kiến bọn họ từng tí tốt đẹp hạnh phúc.

Năm 4, Chủ Hạo Dư 21 tuổi sinh nhật đêm đó, Ngũ Hạ cho hắn mua một khối bánh kem, mặt trên viết ——

【 cho ta ngọt ngào 】

Kia hai năm, Chủ Hạo Dư giống một sợi ấm áp ánh lửa, chiếu sáng nàng rơi vào hắc ám sinh hoạt, đem nàng một chút một chút lôi ra vực sâu, trở về sáng ngời.

Hắn thật là nàng sinh mệnh duy nhất, vô pháp thay thế ngọt ngào.

Đêm đó, ánh nến oánh oánh, bọn họ thật sâu ôm hôn, đem đối phương khám nhập thân thể của mình, một tắc tắc khắc tiến huyết cốt, cho nhau hòa hợp nhất thể.

.....

“Người sẽ rời đi ta sao?” Xong việc nằm ở trên giường, Ngũ Hạ nhẹ nhàng hỏi Chủ Hạo Dư.

“Sẽ không.” Hãn đáp, khẳng định nói cho nàng: “Vĩnh viễn sẽ không.”

Rất sớm phía trước Chử Hạo Dư sẽ biết, hãn hạ nửa đời sinh mệnh quan trọng nhất người, trừ bỏ mẫu thân ngoại, còn có cái này kêu Ngũ Hạ nữ nhân.

Hãn xoay người ôm lấy trong lòng ngực cô nương, ưng thuận hứa hẹn: “Ta sẽ không lại làm bất luận kẻ nào khi dễ người, sẽ vẫn luôn ở bên cạnh người, bồi người, bảo hộ người.”

Ngũ Hạ ở hãn trong lòng ngực mang theo lệ quang cười: “Hảo.”

Kia một năm, 21 tuổi Chử Hạo Dư cùng 21 tuổi Ngũ Hạ, đơn thuần nhiệt liệt mà miêu tả thuộc về lẫn nhau tương lai hạnh phúc lam đồ, cho rằng sinh hoạt sẽ theo chân bọn họ tưởng tượng giống nhau thuận lợi, tốt nghiệp, kết hôn, sinh con.

Nhưng mà còn không có chờ đến tốt nghiệp kia một ngày đã đến, bọn họ lý tưởng lam đồ lú lo xé rách ra một đạo thật lớn cái khe.

Chử Hạo Dư tốt nghiệp đêm trước mỡ vãn, Ngũ Hạ nhận được Ngũ Thịnh Nhung điện thoại, nói trong nhà đã xảy ra rất quan trọng sự, làm nàng lập tức chạy trở về một chuyến.

Tuy là lại không thích cái này ca ca, nhưng đề cập về đến nhà sự, Ngũ Hạ vẫn là không có chần chờ trở về nhà.

Sau khi trở về mới biết được, trong nhà đích xác đã xảy ra “Đại sự”

Ngũ Thịnh Nhung hạng nhất đầu tư thất lợi, trực tiếp làm cho công ty lỗ lỗ vài ngàn vạn.

Tuy rằng hãn tiếp nhận công ty tới không có sáng tạo quá cái gì đại công lao công trạng, nhưng miễn miễn cường cường cũng coi như là cơ bản huề

nhau, không ra quá cái gì đại cái sọt.

Nhưng lần này sai lầm, toàn bộ hội đồng quản trị đều ở bất mãn hẳn, hơn nữa hẳn tuổi trẻ khí thịnh, tiền nhiệm tới nay đủ loại không làm, chọc đến mọi người câu oán hận rất nhiều.

Ngũ Thịnh Nhung biết, trước mắt có thể củng cố chính mình địa vị biện pháp chỉ có tích cực đền bù tổn thất.

Hắn chơi hữu chi nhất, Lương gia đại thiếu gia phía trước nhưng thật ra đề qua có hứng thú lấy mấy ngàn vạn ra tới cùng hẳn hợp tác.

Mà đồng thời làm vị kia lương thiếu gia cảm thấy hứng thú, còn có hẳn liếc mắt một cái liền nhìn trúng Ngũ Hạ.

Ngũ Thịnh Nhung vì củng cố mở rộng chính mình xã giao vòng, phía trước liền cùng lương thiếu gia chủ động đưa ra quá có thể đem muội muội gả cho hẳn, hai nhà thân càng thêm thân, sinh ý trong sân cũng có thể cho nhau hợp tác.

Nhưng sau lại Ngũ Hạ liều mạng phản kháng, còn nháo ra gãy xương sụn, Ngũ Thịnh Nhung cũng chỉ có thể tạm thời ăn hạ, không có nhắc lại.

Nhưng hiện tại không giống nhau, đem Ngũ Hạ xứng cấp Lương gia thiếu gia, chính mình nguy ngập nguy cơ địa vị mới có thể củng cố.

Ngũ Thịnh Nhung lại lần nữa đưa ra đính hôn công việc, lời nói cường ngạnh, nhưng Ngũ Hạ vừa nghe liền cự tuyệt, “Ta không đáp ứng, ta hôn nhân chỉ có thể từ ta chính mình lựa chọn, người không có tư cách giúp ta làm chủ.”

“Người là Ngũ gia người, ăn Ngũ gia mề dùng Ngũ gia tiền, nên làm bạn gia làm việc!!!” Ngũ Thịnh Nhung không lưu tình chút nào bác bỏ nàng:

“Người cần thiết cùng lương thiếu gia đình hôn, việc này không đến thương lượng!”

“Không có khả năng.” Ngũ Hạ sớm đã không phải phía trước mềm yếu cô nương, nàng trong lòng tất cả đều là Chủ Hạo Dư cấp dũng khí, chém đinh chặt sắt hỏi Ngũ Thịnh Nhung:

“Ta đã có yêu thích người, ta phải gả cho người ta thích.”

“Người dám!”

Ngũ Thịnh Nhung giận cực, thói quen tính lại cho Ngũ Hạ một bạt tai, lần này Ngũ Hạ không có yên lặng tiếp thu, trở tay cũng cho trở tay không kịp Ngũ Thịnh Nhung một cái mạnh nhất đánh trả.

Bang một tiếng, đánh đến Ngũ Thịnh Nhung mắt đầy sao xẹt, không thể tưởng tượng.

Cô nương tự tự hữu lực:

“Người họ ngũ, ta cũng họ ngũ, không có ai so với ai khác thấp nhất đẳng, người phải làm ta là muội muội, ta cũng sẽ tôn người một tiếng ca ca, nhưng người nếu là không đem ta đương người, ta cũng sẽ không theo người loại này súc sinh nhiều lời một câu!”

Nói xong, cũng không quay đầu lại rời đi gia.

Ngũ Thịnh Nhung không nghĩ tới luôn luôn tùy ý chính mình khinh nhục mềm yếu muội muội sẽ biến thành như vậy, hãn khiếp sợ hồi lâu, thẹn quá thành giận liếm liếm nha: “Dám đánh ta, người cấp lão tử chờ.”

Ngũ Hạ trở lại trường học, nói cho Chủ Hạo Dư chuyện này, vẫn cứ tức giận khó nhịn.

“Hãn chính là cái súc sinh.”

Chử Hạo Dư yên lặng trấn an nàng, trong lòng lại ần ần cảm thấy bất an, hẳn trực giác có loại không tốt lắm dự cảm.

Giống như sẽ phát sinh cái gì, nhưng lại nói không nên lời cụ thể.

Vì thế chỉ có thể làm nàng đề cao cảnh giác: “Gần nhất Ngũ Thịnh Nhung lại kêu người trở về nói, người đều đừng lý.”

Ngũ Hạ gật gật đầu: “Ta đương nhiên không quay về, chờ tốt nghiệp ta liền đi theo người, rời đi nơi này, chúng ta cùng đi làm lão sư, người dạy ngữ văn, ta giáo tiếng Anh, được không?”

Chử Hạo Dư sờ sờ nàng tóc, cười nói: “Hảo.”

Thời gian lơ đãng quá khứ hơn nửa tháng, Ngũ Thịnh Nhung không có lại đến quá điện thoại.

Nguyên bản đây là một kiện khó có thể đạt thành sự, Ngũ Hạ không muốn, Ngũ Thịnh Nhung cũng không có khả năng cột lấy nàng đi cùng người khác đính hôn. Vì thế dần dần, theo thời gian chảy xuôi, Ngũ Hạ thả lỏng cảnh giác, Chử Hạo Dư cũng chậm rãi dỡ xuống phòng bị.

Liền ở bọn họ đều cho rằng Ngũ Thịnh Nhung từ bỏ đính hôn xong việc, một cái đêm mưa, người hầu cấp Ngũ Hạ gọi điện thoại, nói Ngũ gia nhị thúc thân thể không khoẻ, Ngũ Thịnh Nhung không ở nhà, thỉnh nàng trở về nhìn xem.

Nhị thúc đối Ngũ Hạ là có ân, ở mất đi cha mẹ đoạn thời gian đó, chỉ có cái này nhị thúc cho chính mình một chút đi đủ có thể quý ấm áp.

Hơn nữa đính hôn sự cũng đi qua thật lâu, cho nên Ngũ Hạ không có nghĩ nhiều, vội vàng từ trường học trở về Ngũ gia tòa nhà.

Lại không nghĩ rằng, đi tới một cái vận kiếp bất phục vực sâu.

Về đến nhà, Ngũ gia nhị thúc thật là bị bệnh, nằm ở trên giường.

Ngũ Hạ hỏi qua, biết thúc thúc là bị phong hàn trọng cảm mạo, hơn nữa người tuổi lớn, thân thể tự nhiên so ra kém người trẻ tuổi.

>Uy hấn ăn được, thúc cháu hai cũng hàn huyền sẽ thiên, nhị thúc phỏng chừng cũng nghe nói một chút về đính hôn sự, thở dài, nhìn Ngũ Hạ:

“Thúc thúc biết người suy nghĩ cái gì, nhưng cùng Lương gia thiếu gia đính hôn, ít nhất đều là có uy tín danh dự gia đình, người về sau cũng có thể có cái hảo tin tức a.....”

Ngũ Hạ hỏi lại: “Thúc thúc, người này đây tiền tới cân nhắc hảo tin tức này ba chữ sao.”

Quả thật, tùy Ngũ Thịnh Nhung tâm nguyện gả tiến Lương gia, là có thể được đến một cái Lương gia thiếu nữ danh hiệu, áo cơm vô ưu, nhưng đạt được này đó điều kiện, đầu tiên chính là, có thể chịu đựng chính mình lão công mỗi ngày chu toàn ở bất đồng nữ nhân bên người, mà nàng bên ngoài còn phải làm ra ân ái hạnh phúc bộ dáng.

Ngũ Hạ làm không được.

Nàng hảo tin tức, chỉ có thể là Chữ Hạo Dư cái kia dụng tâm ái nàng nam nhân.

Nhị thúc không có lại khuyên, cũng biết Lương gia thiếu gia cùng Ngũ Thịnh Nhung giống nhau, cũng không phải cái gì phu quân, hấn thâm thở dài một hơi: “Người về sau không có việc gì cũng đừng đã trở lại, hảo hảo học tập, chờ tốt nghiệp thúc thúc sẽ nghĩ cách cho người an bài cái công tác.”

“.....”

Khốn cảnh một chút mỏng manh quan tâm, đối Ngũ Hạ tới nói đều là lớn lao ấm áp.

Nàng chớp mũi hơi toan, đứng dậy cáo biệt.

Mới vừa đi ra tới đóng cửa lại, đang muốn cấp Chử Hạo Dư phát cái tin nhắn, bỗng nhiên có người từ phía sau bưng kín nàng cái mũi.

Nàng ra sức giãy giụa lại kêu không ra thanh âm, thẳng đến cuối cùng, thẳng đến cuối, tứ chi chậm rãi mất đi lực lượng, nàng nhắm mắt lại, cả người lâm vào hắc ám.

-

Ngũ Hạ đi trở về cả đêm không hề tin tức, Chử Hạo Dư chờ đến 10 giờ rưỡi rồi cuộc tìm nén không được cho nàng gọi điện thoại, lại không ai tiếp. Phát tin nhắn, cũng không ai hồi, vô luận như thế nào liên hệ nàng, đều không người đáp lại.

Hắn biết Ngũ Thịnh Nhung đức hạnh, dự cảm không tốt lắm, đêm khuya 11 giờ vẫn là ngồi không được, rời đi trường học đi Ngũ gia.

Ngũ Hạ phía trước đã nói với hắn Ngũ gia trụ địa phương, nhưng Chử Hạo Dư còn không có đuổi tới cái kia biệt thự khi, di động thu được Ngũ Hạ phát tới tin nhắn ——

【 ta ở úc hương khách sạn 1902. 】

Chử Hạo Dư sửng sốt vài giây, đại não tức khắc trống rỗng.

Cứ việc kia một khắc hắn trong đầu hiện lên rất nhiều ý niệm, vớ vẩn, đáng sợ, đau lòng, nhưng hắn vẫn là không rảnh lo đi nghĩ lại, vội vàng làm tài xế quay đầu, đi úc hương khách sạn.

Tối rồi 19 lâu, từ thang máy ra tối, Chử Hạo Dư cơ hồ là phát cuồng chạy vội tìm được rồi 1902, đứng ở cửa, hẳn phát hiện môn không có khóa, là hờ khếp.

Vừa muốn đẩy cửa đi vào, cái ót lại bị người thật mạnh một kích.

Hắn nhăn chặt mi, chỉ cảm thấy sau đầu đau nhức, lại tưởng quay đầu lại xem, trước mắt lại tối sầm lại, hẳn bị vài người giam cầm kéo dài tới thang lầu gian, ngay sau đó, một mảnh tối tăm trung, vô số trọng quyền triều hẳn trên người rơi xuống.

Tay dấm chân đá đến kịch liệt nhất thời điểm, Chử Hạo Dư cảm thấy chính mình bên tai đã nghe không được thanh âm, trong miệng có nồng đậm mùi máu tươi.

Đối phương ít nhất có năm sáu cá nhân, cứ việc hẳn ra sức phản kháng, lại vẫn là bị đánh đến bất kham một kích.

Mắt kính nát đầy đất, xen lẫn trong pha lê, còn có hẳn màu đỏ sậm huyết.

Cuối cùng, một người nam nhân đứng ở trước mặt hẳn, thấp thấp cười, mang theo một chút đặc ý cùng khinh thường:

“Người chính là Chử Hạo Dư?”

“Tiểu tiện nhân thích nam nhân kia?”

Chử Hạo Dư trong miệng đều là huyết, đầu bị người bên cạnh gắt gao đè nặng, nói không nên lời lời nói.

Ngũ Thịnh Nhung cà lơ phất phơ điểm điều thuốc, thực không kiên nhẫn lưu lại một câu:

“Ngũ Hạ tốt nhất là thành thành thật thật cùng lương thiếu đĩnh hôn, nếu không, so hôm nay càng quá phận sự ta đều làm được ra tối.”

Hắc ám thang lầu gian, Chử Hạo Dư bị đánh đến nhìn không ra nguyên bản bộ dạng, sợi tóc hỗn huyết, một giọt một giọt đi xuống rớt, hốc mắt cũng sưng lên nửa vòng.

Tuy rằng không biết người nam nhân này trong miệng 【 hôm nay sự 】 chỉ cái gì, nhưng trực giác nói cho hẳn nhất định không phải cái gì chuyện tốt.

Hắn khàn cả giọng rống giận Ngũ Thịnh Nhung: “Súc sinh!! Nàng là người thân muội muội!!!”

Ngũ Thịnh Nhung châm chọc cười ra tới: “Muội muội? Đúng vậy, muội muội, hiện tại ta hảo ý vì muội muội tìm cái hảo tiền đồ, nàng thế nhưng còn không cảm kích, quả nhiên là gà rừng sinh dã loại ——”

Hắn triều trên mặt đất phỉ nhổ: “Không biết tốt xấu!”

Rồi sau đó đè nặng Chử Hạo Dư năm sáu cá nhân buông lỏng tay ra, hẳn thân thể mềm nhũn, không chịu khống chế nằm liệt đi xuống. Chỉ vì Ngũ Thịnh Nhung bỏ rơi Ngũ Hạ di động, rời đi trước lưu lại một câu ——

“Lương thiếu đã cùng ta cái này tiện nghi muội muội ngủ, gả là khẳng định phải gả, người tốt nhất làm nàng đã chết cùng người tâm, nếu không ta có thể làm cho cả C thành công tử ca đều tới bài đội miễn phí thưởng nàng, làm người nhìn đến này đó chảy khắp toàn bộ C đại, toàn bộ C thành.”

Ngũ Thịnh Nhung thanh âm đi xa, Chử Hạo Dư xuất thần nhìn Ngũ Hạ di động.

Mặt trên một trường một trường trần trụi chói mắt ảnh chụp, làm hẳn trong lúc nhất thời thiếu chút nữa vô pháp hô hấp, giống muốn hít thở không thông, liều mạng, đem ngón tay thật sâu véo tiến da thịt, véo ra huyết, lại không cảm thấy đau.

Hắn cắn chặt nha, nhịn xuống muốn gào rống tâm, nhịn xuống nước mắt cùng phần nộ, một trương trương xóa rớt ảnh chụp, đem sở hữu thống khổ cùng máu loãng, cố nén nuốt vào bụng.

1902 hờ khép cửa, cách một phiến môn, lại dày như tường thành, giống cách sơn cùng hải.

Chử Hạo Dư đứng ở cửa, căn bản không có dũng khí đẩy ra kia phiến môn.

Ngũ Thịnh Nhung cấp này đem sắc bén đao, một đao một đao cắt vỡ hẳn đối thế giới này vô tranh, làm hẳn nguyên bản đậm bạc tâm trở nên không hề mềm mại, không hề thuần túy.

Nhưng hẳn chỉ là Chử Hạo Dư.

Hắn trừ bỏ dày vò đứng ở chỗ này, cái gì đều làm không được.

Hắn thậm chí liền đi vào xem Ngũ Hạ dũng khí đều không có.

21 tuổi Chử Hạo Dư năng lực tiểu đến cơ hồ có thể xem nhẹ không thấy, hiện tại hẳn ở Ngũ Thịnh Nhung trước mặt trừ bỏ bị đánh tới quỳ xuống, bất lực.

Cái loại cảm giác này, so biết âu yếm nữ nhân bị thiết kế còn muốn thống khổ cùng tra tấn.

Cuối cùng, hẳn đi WC rửa sạch sẽ chính mình đầy mặt dơ bẩn, vẫn là cố nén cảm xúc đẩy ra môn.

Bước vào môn kia một khắc, hẳn tắt đi tối tăm, duy nhất một chiếc đèn.

Trong bóng đêm, hẳn nhìn không tới, cũng không dám đi xem Ngũ Hạ bàng hoàng hồng mắt, Ngũ Hạ cũng nhìn không tới hẳn một thân vết thương cùng thất hồn lạc phách.

Lăn nhau không tiếng động ôm ở cùng nhau, thật lâu thật lâu, Ngũ Hạ rốt cuộc rơi xuống hai hàng nước mắt, ở u ám trong phòng phát tiết mà kêu ra tới.

Nàng run rẩy thân thể, hết sức thống khổ nói: “..... Ta tưởng hãn chết, tưởng hãn chết!”

Gần từng chữ một, mang theo đánh rớt hàm răng huyết đau.

.....

Đêm đó qua đi, cảnh còn người mất.

Ngũ Hạ tính tình liệt, trực tiếp báo nguy Lương gia thiếu gia mê gian nàng, này bên trong lại liên lụy tới chính mình thân ca ca, hai nhà đều là trong thành có uy tín danh dự người, Ngũ gia nhị thúc gấp đến độ từ trên giường bệnh chạy xuống, tìm quan hệ, Lương gia cũng kết cục vớt người.

Tuy rằng Ngũ Hạ lời nói chuẩn xác, cảnh sát cũng có tâm muốn giúp nàng, nhưng lương thiếu thi thố làm được chặt chẽ, chứng cứ không đủ, hơn nữa hai nhà thế lực cường chế, sự tình cuối cùng không giải quyết được gì.

Ngũ gia cũng chỉ có Ngũ Thịnh Nhung một cái độc đinh, là duy nhất duy trì Ngũ gia sự nghiệp người, hãn không thể xảy ra chuyện. Nhưng lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, Ngũ gia nhị thúc biết chuyện này xử lý thượng chung quy là thẹn với Ngũ Hạ, vì thế ra mặt mạnh mẽ can thiệp, không cho phép Ngũ Thịnh Nhung lại can thiệp Ngũ Hạ tư nhân sinh hoạt.

Hơn nữa đưa ra, nguyện ý chính mình ra tiền đưa Ngũ Hạ ra ngoại quốc đọc sách, đem hai huynh muội tách ra, ai lo phận nấy.

Ngũ Hạ biết chính mình lực lượng nhỏ bé, vô lực đấu tranh, tìm được Chủ Hạo Dư, hỏi hãn:

“Ta không nghĩ ra ngoại quốc, tốt nghiệp ta cùng người cùng nhau đi hảo sao?”

Chử Hạo Dư đơn thuần vô tranh lòng đang Ngũ Hạ đã chịu thương tổn đêm đó đã toàn thay đổi, hẳn chịu đựng vân vân xẻo tâm đau khuyên nang: “Người nghe người nhị thức nói, đi trước đọc sách.”

Dừng một chút: “Ta sẽ chờ người trở về.”

Nhưng ngay lúc đó Ngũ Hạ đã không còn tin tưởng này đó mờ mịt lời hứa, một câu ta chờ người, ai biết hẳn có thể chờ bao lâu, có phải hay không chỉ là chối từ cùng đầu phố.

Nàng cười khổ: “Là bởi vì ta cùng cái kia họ Lương ngủ qua sao.”

“Không phải.” Chử Hạo Dư buột miệng thốt ra, rồi lại không muốn đổi nàng nói càng nhiều: “Ngũ Hạ, người nghe ta, đi trước đọc sách được không?”

Ngũ Hạ không biết ở chính mình gặp thân ca tính kế đồng thời, Chử Hạo Dư cũng đã trải qua như thế nào luyện ngục tra tấn, cho nên giờ khắc này Chử Hạo Dư đối nàng buông tay, giống huyền nhai biên bẻ gãy cuối cùng một cây nhánh cây.

Nàng cuối cùng tuyệt nhiên xoay người, cười nói: “Hảo.”

Ta tôn trọng người lựa chọn, cho dù là lựa chọn từ bỏ.

Chỉ vì người là ta 21 tuổi sinh mệnh đã từng nhất khắc cốt một chút ngọt.

-

Ngũ Hạ nghe xong Chử Hạo Dư nói, rời đi C thành, đi Anh quốc đọc sách.

Nàng rời đi ngày đó, cũng là Chử Hạo Dư tốt nghiệp nhật tử.

Kết thúc đại học bốn năm sinh hoạt, hần nhìn xanh thắm không trung, tưởng tượng thấy vạn mẽ trời cao thượng phong cảnh, nghĩ chính mình thâm ái người, nghĩ đêm hôm đó chảy qua huyết cùng nước mắt.

Nghĩ một đêm kia Ngũ Hạ từng nói: “Ta tưởng hần chết.”

Lúc này có phi cơ từ đỉnh đầu bay qua, ở tầng mây hoa khai ẩn nhớ, Chử Hạo Dư nhắm mắt lại, bình tĩnh cảm thụ được trong không khí ẩm ướt chua xót hương vị, sau một hồi, ở trong lòng yên lặng đối với không trung đáp lại:

“Ta nhất định sẽ làm hần chết.”

.....

Kia một năm, nguyên bản đã bị mỗ nổi danh tự truyền thông ngôi cao trúng tuyển Chử Hạo Dư từ bỏ vào nghề cơ hội, cũng hoàn toàn từ bỏ muốn làm một cái tác gia mộng tưởng.

Hần dùng ba cái không miên buổi tối thâm đào mấy ngàn điều tin tức cùng tư liệu, chải vuốt rõ ràng gần hai năm C thành danh môn bối cảnh võng cùng từ trước hoàn toàn đã không có giải quá, phức tạp thủy thâm thương vòng.

Ngũ Thịnh Nhung là điển hình ăn chơi trác táng nhị thế tổ, công ty đầu tư mười lần có chín lần ném đá trên sông, kết giao nhất bang nhị đại cũng đều là ăn nhậu chơi bởi công tử ca.

Đúng lúc này, Chử Hạo Dư chú ý tới Hạ Thừa Nam.

Ngay lúc đó Hạ thị vẫn là Hạ Kiêu Quần ở tọa trấn, Hạ Thừa Nam chỉ là mới ra đời thiếu tổng, lại bộc lộ mũi nhọn, ở nhiều đầu tư thí trong nước triển lộ ra hơn người thiên phú cùng độc đáo ánh mắt.

Càng quan trọng là, Chử Hạo Dư nhìn đến hãn ánh mắt đầu tiên liền nhận định ——

Người nam nhân này sẽ là hãn phản kích Ngũ Thịnh Nhung cùng cái kia họ Lương cường đại nhất trợ lực.

Vì thế nào đó tươi đẹp sáng sủa nhật tử, Chử Hạo Dư cởi ra hăng ngày ái xuyên vận động trang, cũng cởi ra trên chân màu trắng giày thể thao.

Hãn thế giới không bao giờ sẽ có như vậy thuần khiết màu trắng.

Trích rút tơ vàng mắt kính, thay màu đen tây trang, đánh thượng cà vạt, mặc vào màu đen giày da.

Hãn sắp phải đi, là một cái vượt mọi chông gai cũng không tiếc lộ.

Đi vào Hạ thị tập đoàn đại lâu, dựa vào một thân tài văn chương cùng năng lực trải qua thật mạnh phỏng vấn, cuối cùng tự mình đối thoại Hạ Thừa Nam.

Chử Hạo Dư vươn tay, nhàn nhạt mỉm cười:

“Ngài hảo Hạ tổng, ta kêu Chử Diễm.”

—— lòng có liệt hỏa, niết bàn trọng sinh.

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 61 Hỏa Ca Phiên Ngoại (3)

Sau lại, mỗi người đều biết, Hạ gia thiếu tống Hạ Thừa Nam bên người nhiều một người tuổi trẻ đặc trợ.

Muốn ngã ngồi vị trí này không phải như vậy dễ dàng, nghe nói Hạ Thừa Nam bên người đã có một bộ đội đặc chủng xuất ngũ bảo tiêu, bí thư lại là tìm rất nhiều người đều không có thích hợp.

Duy độc Chử Diễm, từ cách nói năng đến năng lực đều phù hợp Hạ Thừa Nam yêu cầu.

Nhưng để cho Hạ Thừa Nam nhìn trúng, là Chử Diễm trong mắt một loại dục vọng.

Hắn muốn chính là có dục vọng người, mặc kệ này phân dục vọng là nữ nhân, là tiền tài, vẫn là bất luận cái gì khác.

Có dục vọng, mới có động lực.

Vì thế Chử Diễm cứ như vậy lưu tại Hạ Thừa Nam bên người, từ cơ bản nhất bí thư công việc bắt đầu học làm lên, dần dần thuần thục, trở thành Hạ Thừa Nam nhất đặc lực trợ thủ.

Mà Ngũ Hạ rời đi C thành, không hề tin tức.

Kỳ thật là nàng đơn phương cắt ra cùng Chử Diễm sở hữu liên hệ, Chử Diễm có nàng WeChat, có nàng Q.Q, nhưng những cái đó liên hệ phương thức đều ở Ngũ Hạ rời đi C thành sau, phảng phất biến mất, không còn có tâm động thái, không còn có người online.

Nhưng cứ việc như thế, Chữ Diễm vẫn là ngày qua ngày cấp Ngũ Hạ phát tin tức.

Nói cho nàng hôm nay C thành thời tiết như thế nào, nói cho nàng hôm nay Luân Đôn có vũ, muốn nàng ra cửa nhớ rõ thêm đai lưng dù.

Vô luận có hay không đáp lại, hăn đều kiên trì không ngừng phát ra.

Hai năm sau, Hạ Thừa Nam chính thức bắt đầu quản lý Hạ thị, bước lên hội đồng quản trị chủ tịch chi vị, Chữ Diễm cũng trở thành hăn duy nhất tâm phúc bí thư.

Hăn tiên nhiệm sau cái thứ nhất chủ lý hạng mục, chính là ở cả nước khai cao cấp sinh hoạt siêu thị HEROOM.

Trong thành có rất nhiều người truyền đạt lời nói muốn tham một bút, bao gồm Lương gia, cũng biểu đạt muốn hợp tác ý nguyện, lương thiếu gia chịu phụ thân gửi gắm tới bãi phỏng Hạ Thừa Nam.

Toàn tiến cử nước ngoài cao cấp thương phẩm, làm quốc nội đầu gia cao cấp sinh hoạt chuỗi siêu thị, thật là một cái rất lớn hạng mục, Hạ Thừa Nam cũng không có nghĩ tới muốn một người độc chiếm hoàn thành, ở hạng mục lúc ban đầu, hăn liền suy xét quá sẽ cùng người hợp tác cộng đồng hoàn thành.

Lương gia sinh ý làm rất nhiều năm, lương lão gia tử làm người đôn hậu kiên định, phù hợp Hạ Thừa Nam lựa chọn đối tượng.

Thay thế hăn tới nói chính là lão gia tử nhi tử Lương Kính, giống cái bao cỏ, đối với đầu tư cùng thị trường hoàn toàn không có nghiên cứu, chiếu phương án đọc cấp Hạ Thừa Nam nghe, không có bất luận cái gì chính mình giải thích.

Hạ Thừa Nam cuối cùng nghe được không có kiên nhẫn, lấy còn có sẽ muốn khai vì từ, làm Chử Diễm lưu lại nghe hẳn phương án.

Ngủ đông hai năm, Chử Diễm chờ cơ hội tốt cuộc đã đến.

Đây là cái thứ nhất đưa tới cửa.

Hắn mỉm cười tiếp đãi Lương Kính, cùng hắn chuyện trò vui vẻ, tùy ý tâm tình, chỉ tốn nửa giờ, liền dùng ngôn ngữ thượng mị lực bắt tù binh Lương Kính tín nhiệm cùng tán thưởng.

Lương Kính thử hắn: “Hạ Thừa Nam cho người bao nhiêu tiền? Ta cấp gấp đôi, người lại đây giúp ta.”

Chử Diễm nhàn nhạt dặt môi cười, “Cảm ơn lương thiếu gia thưởng thức.”

Không đồng nhất khẩu đáp ứng, lại cũng không rõ ràng mà tỏ vẻ cự tuyệt.

Lương Kính biết biết Hạ Thừa Nam người không dễ dàng như vậy muốn lại đây, đến có kiên nhẫn. Mà Chử Diễm cũng dùng hết lạt mềm buộc chặt xiếc, ở mỗi lần thay thế Hạ Thừa Nam cùng Lương Kính câu thông hợp tác công việc thời điểm, làm cái này đạo hạnh không thâm nhị thế tổ đi bước một đến gần hắn bấy rập.

Lần nọ nói xong sự tình, vừa lúc là cơm điểm, Chử Diễm biết thời cơ đã thành thực, tốt cuộc từng khẩu, đáy mắt xẹt qua ôn nhu lại lãnh lệ ý cười: “Lương tổng, không bằng cùng nhau ăn một bữa cơm đi.”

Lương Kính nguyên tưởng rằng Chử Diễm là khối cạy bất động bảo, nhưng hiện tại đối phương chủ động, hắn đương nhiên cầu mà không được.

Trong thành phú nhị đại vòng luẩn quẩn liền như vậy đại, đếm tới đếm lui liền như vậy vài người, này một năm tới duy độc Hạ Thừa Nam độc lãnh phong tao, đem Hạ thị làm được càng ngày càng tốt.

Lương Kính biết Hạ Thừa Nam cùng Ngũ Thịnh Nhung cái kia bao cở bất đồng.

Ngũ Thịnh Nhung chỉ có thể nói rượu, nói phong hoa tuyết nguyệt, mà Hạ Thừa Nam là thật thật tại tại có liêu.

Không chỉ có hẩn, Lương Kính phát hiện, ngay cả hẩn bên người bí thư, chỉ là thiển liêu vài câu, đều không thể khinh thường.

Hẩn tưởng đem Chử Diễm đào lại đây, phụ tá chính mình.

Hài hòa cơm nước xong, Lương Kính không biết Chử Diễm yêu thích, là cao nhã thoát tục uống điếm trà, vẫn là cùng Ngũ Thịnh Nhung giống nhau, thích nữ nhân.

Hẩn thử Chử Diễm, Chử Diễm chỉ là nhàn nhạt cười cười: “Cơm nước xong, tổng phải có điếm giải trí đi.”

Lương Kính loại này hỗn quán phong nguyệt trăng người vừa nghe liền minh bạch, lập tức đem Chử Diễm đưa tới bọn họ này giúp trong vòng công tử ca yêu nhất —— hoàng cung hội sở.

Hoàng cung hội sở là C thành nổi tiếng nhất câu lạc bộ đêm, tụ tập vô số tuyệt sắc mỹ nữ cùng phú hào nhị đại, ngạch cửa phi người bình thường có thể tiêu phí đến khởi.

Khai ghế lô, Lương Kính phi thường thuận thực làm giám đốc gọi tới trong tiệm nhất đương hồng mấy cái đỉnh cấp mỹ nữ, các mỹ nữ trạm thành một loạt tùy ý hai cái nam nhân chọn lựa, Lương Kính chọn một cái gần nhất sủng tiểu nộn mô, Chử Diễm cũng chọn một cái.

Chử Diễm chọn kia cô nương tuổi không lớn, kêu KIKI. Đứng ở trong đội ngũ còn không lớn nhìn ra được, đám người đứng ra ngồi vào Chử Diễm

bên người, Lương Kính mới nhìn đến, cô nương lớn lên thanh tú không mất kiêu mị, làn da nộn đến cùng có thể véo ra thủy tới giống nhau.

Lương Kính xem ngửa tâm, triều Chử Diễm dựng thẳng lên ngón cái: “Chử bí thư quả thực sẽ chọn người, này nữ không tồi.”

Chử Diễm cười đến ôn đạm: “Đúng không.”

Hắn cùng KIKI nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên vô số nội dung: “VẬY người đi bồi lương thiếu gia?”

KIKI gật gật đầu: “Hảo.”

“Này sao được, này...” Lương Kính âm thầm vui mừng.

Chử Diễm lại không sao cả: “Tiêu khiển mà thôi, lương thiếu gia thích liền hảo.”

Lương Kính nhưng quá thích Chử Diễm, quả nhiên là Hạ Thừa Nam người bên cạnh, xem mặt đoán ý bản lĩnh là nhất lưu.

Vì thế hai nữ nhân đối, KIKI đi Lương Kính bên người, Lương Kính tiểu nộn mô bồi Chử Diễm.

Ghế lô cũng không dễ làm sự, vài chén rượu xuống bụng, Lương Kính gấp không chờ nổi, đứng dậy cáo biệt:

“Chúng ta đây đi trước một bước?”

Chử Diễm mỉm cười: “Ngài tận hứng.”

Lương Kính đi rồi, hắn điểm cái kia nộn mô hôm nay thất sủng, trên mặt có chút không quá vui, nhưng Chử Diễm cũng là cái tướng mạo soái khí, không thể so Lương Kính kém. Vì thế thay cười chúc nghiệp bản năng dựa

lại đây, đang muốn leo lên Chử Diễm thân thể, Chử Diễm lại lạnh lùng một câu:

“Đừng chạm vào ta.”

Nữ nhân ngậy ngấn cả người.

Chử Diễm giờ phút này biểu tình cùng vừa rồi mỉm cười nho nhã nam nhân hoàn toàn bất đồng, sắc mặt toàn trầm, mặt mày là âm u sắc bén quang.

“Đi ra ngoài.” Hãn lại lần nữa lãnh đạm nói.

Như vậy có cỡ quái nam khách nhân cũng không phải không có, không sao cả, không cần tiếp khách nàng còn có thể lặc cái thanh nhàn.

Nữ nhân nói thanh 【ngài tự tiện】 liền rời đi ghế lô.

Người đều đi rồi, ghế lô khôi phục an tĩnh, lại vẫn là có thể ẩn ẩn nghe được bốn phương tám hướng truyền đến mua say thanh.

Nơi này vốn dĩ chính là một cái điên cuồng hắc ám, tràn ngập dục vọng cùng nhân tính xấu xí địa phương.

Đương nhiên, Chử Diễm biết, chính mình cũng không phải cái gì người tốt.

Hãn thân thể dựa hướng sô pha, bắt tay trên cổ tay đồng hồ cởi ra, đặt lên bàn.

Lẳng lẳng xem mặt trên kim đồng hồ, kim giây đi lại.

Suốt hai năm, hãn áp chế nội tâm dày vò, chỉ vì chờ giờ khắc này, đem Lương Kính đã từng cấp Ngũ Hạ thương tổn, gấp bội dâng trả.

Qua đi mười lăm phút sau, hãn di động thu được tân tin tức.

Chử Diễm nhẹ liễm đôi mắt, nhìn về phía màn hình.

Nhìn đến XX khách sạn, XX phòng chữ.

Hắn khóe miệng không dễ phát hiện cong cong, lộ ra không có độ ấm lạnh nhạt, rồi sau đó từ trong túi móc ra một cái tay khác cơ, mặt vô biểu tình gạt ra 110 điện thoại, lại cấp làm đặc trợ trong lúc nhận thức các đại kinh tế tài chính truyền thông một đường phóng viên toàn bộ phát đi cùng điều tin tức.

Trở lên đủ loại, không có bất luận kẻ nào biết là Chữ Diễm làm.

Trên bàn mới vừa khai rượu còn không có uống xong, Lương Kính thực hào khí khai một lọ giá trị ba mươi vạn rượu.

Chữ Diễm đem trước mặt hai người cái ly toàn bộ đảo mãi, một ngụm uống lên chính mình kia ly, kính đã từng đơn thuần cái kia thiếu niên, dư lại kia ly...

Hắn đem Lương Kính cái ly rượu kính vong người chiếu vào trên mặt đất, trong miệng nhẹ giọng nói:

“Người thời điểm tới rồi.”

-

Ngày hôm sau, toàn thành oanh động.

Lương gia đại công tử bị nghi ngờ có liên quan cưỡng gian hoàng cung hội sở nữ phục vụ, ở nữ tử máu tra được cao độ dày mê. Được thành phần, nhất cụ thuyết phục lực chính là nữ tử trong cơ thể có Lương Kính tinh dịch DNA.

Đây là nhất không thể cãi lại, thiết giống nhau chứng cứ phạm tội.

Cảnh sát đuổi tới thời điểm, KIKI hoàn toàn hôn mê trạng thái, thanh tỉnh sau cũng minh xác biểu đạt chính mình cũng không cùng Lương Kính phát

sinh quan hệ ý tưởng, công bố đối phương chỉ là mời nàng ra tới uống đồ vật, nhưng mà lại bị đưa tới khách sạn, uống lên một chén rượu liền hôn.

Lương Kính bị bắt giữ dài thắm, cảnh sát đối hẳn căn bản không có hảo thái độ, KIKI tuy rằng là màu xám chức nghiệp, nhưng cũng có được cơ bản nhân quyền, ở phi tự nguyện dưới tình huống phát sinh quan hệ đều coi là cưỡng gian, huống chi cảnh sát nhóm đều còn nhớ rõ, hai năm trước Lương Kính liền từng bị người báo nguy bị nghi ngờ có liên quan mê gian.

Cái này công tử ca ác danh rõ ràng, căn bản không đáng đồng tình.

Mà Lương gia dùng hết hết thủy biện pháp lại lần nữa kết cục vớt người lại không hề hiệu quả, bởi vì cảnh sát mang đi người đồng thời, đuổi tới khách sạn các nhà truyền thông lớn chụp cái hoàn hoàn chinh chinh

Truyền thông nhóm hết sức nhuộm đấm bản lĩnh, đem Lương Kính sự nháo đến mãi thành đều biết, hoàn toàn đem hẳn nhốt đánh vào không thể xoay người nông nổi.

Các võng hữu ngay từ đầu có người nói là giá cả không nói hợp lại, chó cắn chó, nhưng sau lại hưởng gió bị một cỗ lực lượng cố tình dẫn đường, vạch trần Lương Kính qua đi đủ loại ác hành, toàn dân xúc động phần nộ lên án công khai Lương Kính cậy phú làm ác không phải người, KIKI nháy mắt thành bị đồng tình một phương.

Phiêu. Xương cùng mê gian, chung quy là có khác nhau.

Hạ Thừa Nam ở trong văn phòng nhìn Lương Kính tin tức, cau mày: “Biết hẳn là cái bao cỏ, không nghĩ tới xuân đến loại tình trạng này.”

Chử Diễm thừa cơ truy vấn: “Kia còn muốn cùng Lương gia hợp tác sao.”

Hạ Thừa Nam đem văn kiện một ném, nhẹ nhàng nhàn nhạt bỏ xuống hai chữ: “Thay đổi người.”

Kia đoạn thời gian, Lương gia trong ngoài kham ưu, sinh ý thượng cố phiếu liên tục hạ ngã, liền nhất có hi vọng hợp tác Hạ gia đều thay đổi người, hơn nữa Hạ gia tỏ thái độ, mặt khác những cái đó đối tượng hợp tác cũng đều sôi nổi triệt tư, công ty một lần vô pháp kinh doanh đi xuống.

Mà Lương Kính vài lần thăm vấn, tuy rằng kiệt lực cường điệu chính mình vô tội, nhưng đối mặt bằng chứng, hăn vẫn như cũ vô lực phản bác.

Bách với toàn võng sự phẫn nộ của dân chúng, Lương gia quan hệ cũng vô pháp vận dụng, cuối cùng, Lương Kính bị hình phạt bỏ tù ba năm, phạt cấp KIKI96 vạn bồi thường.

96 vạn đương nhiên mua không trở về một cái nữ hài danh dự cùng thân thể, này Chử Diễm biết.

Này hết thầy là KIKI cam tâm tình nguyện vì Chử Diễm mà làm. Nửa năm trước Chử Diễm giúp Hạ Thừa Nam xã giao, bất đắc dĩ đã tới một lần hoàng cung hội sở, hăn ở phía sau môn cấp Hạ Thừa Nam gọi điện thoại khi, gặp bị mấy cái khách nhân dục mạnh mẽ mang đi KIKI.

Mấy người kia cũng là trong vòng thực mật, nhìn đến Chử Diễm đánh thanh tiếp đón, Chử Diễm nhìn ra nữ hài không muốn cùng giã giũa, mạc danh nhớ tới năm đó Ngũ Hạ, tâm hơi hơi đau.

Hăn liền đã mở miệng, nói coi trọng KIKI, làm kia bang nhân bán cái mặt mũi, lưu lại cô nương cho hăn.

Loại địa phương này nữ nhân không tính cái gì, ở trong mắt bọn họ còn không bằng một đầu súng vật, nếu có thể cấp Hạ Thừa Nam bên người người tâm phúc bán cái tình cảm, đã là nàng lớn nhất giá trị.

Vì thế KIKI cứ như vậy giữ lại.

Nếu không phải ngày đó Chữ Diễm vươn một bàn tay, KIKI sớm đã lịch không biết nhiều đáng sợ xấu xa sự.

Cô nương tuy rằng làm hèn mọn này một hàng, lại cũng có tự tôn, cũng hiểu cảm ơn.

Cho nên sau lại Chữ Diễm mở miệng hỏi nàng, hẳn ra một trăm vạn, hoàng cung hội sở có ai có thể làm như vậy thiêu thân lao đầu vào lửa sự khi, KIKI chủ động nói —— ta nguyện ý.

Nàng nguyện ý dùng chính mình sớm đã không trong sạch thân thể, đổi Chữ Diễm một lần lưu loát thống khoái, cảm tạ hẳn đã từng ở cái kia đen tối thang lầu trong một góc, cho chính mình một chút mỏng manh ấm áp.

Dược là Chữ Diễm chuẩn bị, cũng là nàng chính miệng ăn vào.

Nàng không hỏi Chữ Diễm vì cái gì muốn làm như vậy, dù sao ở cô nương trong thế giới, đêm nay cùng thường lui tới mỗi một đêm đều giống nhau, nàng chết lặng bởi bất đồng khách nhân, ở bất đồng khách sạn đi vào giấc ngủ,

Duy nhất bất đồng chính là, nàng cảm thấy chính mình sống ở trên thế giới này, đêm nay rất cuộc có một chút ánh sáng.

Nhất thời phong cảnh Lương gia, bởi vì này cộc gièm pha lâm vào phong ba, lương phụ đã chịu đả kích tinh lực vô dụng, công ty trì trệ không tiến, chậm rãi, Lương gia từ cạnh tranh kịch liệt C thành trong quý tộc chậm rãi bị thua, thẳng đến mai danh ẩn tích.

Ở Lương Kính ở bị tuyên án ngày đó, trừ diễm về đến nhà, đóng lại sở hữu cửa sổ.

Hắn phòng ngủ, trên tường viết hai cái tên.

Một cái là Lương Kính, một cái là Ngũ Thịnh Nhung.

Hắn cởi nặng nề tây trang áo khoác, rộng mở áo sơmi cổ áo, dùng màu đỏ ký hiệu bút, chậm rãi khoanh lại Lương Kính tên, sau đó, ánh mắt lạnh nhạt, tả hữu hai bút, ở mặt trên đánh cái xoa.

Tầm mắt chậm rãi chuyển qua bên cạnh Ngũ Thịnh Nhung tên thượng, Chử Diễm thu hồi ký hiệu bút, nhàn nhạt nhìn cái tên kia, nói:

“Tiếp theo cái chính là người.”

Thiếu nàng, một cái đều đừng nghĩ chạy.

Chử Diễm lại không có trong tưởng tượng vui vẻ, hần cấp Ngũ Hạ phát đi WeChat:

“Ta tưởng người.....”

“Người ở đâu?”

Lâu như vậy, Ngũ Hạ vẫn là không muốn cho hắn bất luận cái gì tin tức.

Có lẽ là bởi vì ái đến sâu nhất, cũng thương đến sâu nhất.

Nàng cho rằng Chử Diễm lựa chọn từ bỏ, nhưng nếu hiện thực cho phép, Chử Diễm cũng tưởng đem nàng mang về nhà hảo hảo che chở, một lần nữa bắt đầu.

Nhưng Chử Diễm không thể, cũng làm không đến.

Hắn biết chỉ cần có Ngũ Thịnh Nhung ở, liền sẽ không dễ dàng buông tha Ngũ Hạ, người nam nhân này là Ngũ Hạ sinh mệnh ác ma, chỉ có đem hắn diệt trừ, chỉ có chính mình cường đại lên, mới có thể đối đến Ngũ Hạ tuổi già an bình năm tháng.

Tạm thời phân biệt, chỉ vì cho nàng càng tốt tương lai.

Hắn tin tưởng vững chắc chính mình đang chờ nàng, nàng nhất định có thể cảm ứng được.

Thời gian một ngày một ngày qua đi, Ngũ Thịnh Nhung nhạt tử quá đến càng thêm dễ chịu, Chử Diễm ngẫu nhiên ở bữa tiệc thượng còn sẽ đụng tới hắn.

Hạ Thừa Nam mấy năm nay chiếm hết thiên thời địa lợi, đem Hạ gia sinh ý càng làm càng tốt, hắn là Hạ Thừa Nam bên người nhất đắc lực trợ thủ, nịnh bợ người trước nay đều không ít, cho nên liền tính là Ngũ Thịnh Nhung nhìn đến hắn, cũng sẽ cười thăm hỏi một tiếng: “Nha, Chử bí thư hảo nha.”

Hắn căn bản không quen biết, cũng không biết đứng ở chính mình trước mặt, chính là hai năm trước bị hắn thiết kế đuổi tới úc hương khách sạn, sau đó bị ra sức đánh một đống Chử Hạo Dư.

Mỗi lần, Chử Diễm đều sẽ mỉm cười hỏi hắn: “Ngũ tổng ngài hảo.”

Mỗi một chữ, mỗi một phân mỉm cười, đều là căn răng quan sảm vai thông dong.

Hắn hận Ngũ Thịnh Nhung, so Lương Kính càng sâu.

Là người nam nhân này đem Ngũ Hạ đẩy vào vực sâu, cũng đem hắn đẩy đến hiện tại bộ dáng.

Hắn tổng đang đợi phản kích Ngũ Thịnh Nhung cơ hội, bất đắc dĩ Ngũ Thịnh Nhung hoàn toàn không có bất luận cái gì tiến tới tâm, thủ trong nhà đời trước đánh hạ tới cơ nghiệp, mỗi ngày ăn nhậu chơi bời.

Liên ở Chử Diễm nhìn không được muốn chủ động xuất kích khi, Ngũ Thịnh Nhung rút cuộc có động tĩnh.

Khi đó Hạ Thừa Nam cùng chính phủ hợp tác, cầm khối địa lý vị trí so thiên đất, ở bên kia làm một nhà hộp đêm, không nghĩ tới kiến thành sau hiệu quả ngoài ý muốn hảo, Hạ Thừa Nam thuận nước đẩy thuyền chinh hợp tài nguyên, mời rất nhiều nhân hiệu tiến vào chiếm giữ, đem cái kia phố chế tạo thành âm nhạc văn hóa phố.

Hắn kiếm được bồn phong bát mãn, bên ngoài người nghe thấy được tiếng gió, tự nhiên đều tưởng tiến vào phân ly canh.

Này trong đó, liền có Ngũ Thịnh Nhung.

Ngũ Thịnh Nhung khai một nhà KTV, ở C thành có hai nhà cửa hàng, sinh ý còn tính không có trở ngại, nhưng không có người sẽ ngại tiền thiếu, Hạ Thừa Nam này văn hóa phố đem bên trong thành vũ trường sinh ý đều đoạt qua đi, những người trẻ tuổi kia tới nơi này tiêu phí sẽ là tương lai tân xu thế.

Nhân lúc còn sớm nhập trú, nhân lúc còn sớm kiếm tiền.

Vì thế Ngũ Thịnh Nhung tìm tới môn tới, hy vọng có thể tiến Hạ Thừa Nam này phố, cùng nhau hợp tác.

Hạ Thừa Nam vốn chính là cái tính tình lãnh ngạo người, tư tâm thập phần khinh thường Ngũ Thịnh Nhung loại này chỉ biết miệng ăn núi lở nhị thể tổ, thả chính hắn chế tạo ra tới một khối lĩnh vực, liền tính muốn vào tràng, cũng đến trước xem thực lực của đối phương cùng trí lực.

Hạ Thừa Nam cũng không cho rằng Ngũ Thịnh Nhung có bốn sự này cùng tư cách cùng chính mình hợp tác.

Cho nên hẳn không lưu tình chút nào cự tuyệt Ngũ Thịnh Nhung, Ngũ Thịnh Nhung trên mặt không nhịn được quang, nhất thời bị người khác mê hoặc, làm ra vu oan xấu xa sự, mãi cho rằng lộng điểm phấn hóa tiến Hạ Thừa Nam hộp đêm có thể làm hẳn thanh danh hỗn độn, bất đắc dĩ điểm này kỹ xảo ở Hạ Thừa Nam bên kia không có sống quá một giờ đã bị phát hiện.

Hẳn chộc Hạ Thừa Nam, Chủ Diễm thậm chí đều không cần chính mình ra mặt, Ngũ Thịnh Nhung đã bị đánh gãy một con cánh tay.

Ngũ Hạ khi đó cũng bị hẳn đá đoạn quá chân.

Chủ Diễm trong lòng thống khoái, lại không giải hận, cho nên ở Hạ Thừa Nam đem đoạt lại đến kia bao ma túy giao cho hẳn, làm hẳn xử lý rốt thời điểm, hẳn lặng lẽ ẩn dấu một phần tâm tư, cũng không có hủy diệt, mà là đem kia bao đồ vật giấu ở nào đó kết sắt.

Thực mau, hẳn này phân tâm tư liền có tác dụng.

Ngũ Thịnh Nhung bị đánh, hợp tác sinh ý lại bị cự, trong vòng liền như vậy đại, hẳn bị Hạ Thừa Nam thu thập sự truyền đến mọi người đều biết, không ít người sau lưng cười hẳn cùng Hạ Thừa Nam đấu là không biết tự lượng sức mình, luôn luôn cuồng quán hẳn nuốt không dưới khẩu khí này, rốt cuộc ở nào đó ban đêm, hùng hổ mang theo nhất bang người tới Hạ Thừa Nam hộp đêm.

Khiêu khích, thị uy.

Ở tổng công ty nhận được trong tiệm đánh tới điện thoại khi, Chủ Diễm liền biết chính mình cơ hội tới.

Hẳn nhanh chóng thông tri Hạ Thừa Nam, lại rời đi thời điểm thông báo đối phương, chính mình đi lấy điểm đồ vật, muốn vẫn một chút chạy tới.

>Trong tiệm bị người tìm việc, lúc ấy Hạ Thừa Nam cũng không rảnh lo hỏi Chử Diễm nhiều như vậy, trực tiếp cùng tề buổi đi trước một bước.

Mà Chử Diễm đi lấy, chính là kia ẩn chứa ở két sắt ma túy.

Đuổi tới trong tiệm thời điểm, Chử Diễm lại ngoài ý muốn phát hiện Ngũ Thịnh Nhung ngu xuẩn lộng bị thương Hạ Thừa Nam lúc ấy thích nữ nhân.

Này liền phảng phát thiên ở giúp hãn giống nhau.

Nếu nói tại đây phía trước hãn phán đoán Hạ Thừa Nam đêm nay nhiều nhất chỉ là lại đem Ngũ Thịnh Nhung bạo lực một đốn, nhưng hiện tại hãn chọc Hạ Thừa Nam nữ nhân, Chử Diễm biết, hậu quả chỉ biết so chọc Hạ Thừa Nam bản nhân càng nghiêm trọng.

Hãn đem kia bao đồ vật đặt ở trong túi, đi đến ghế lô, nhìn đến đang ở cùng Hạ Thừa Nam đàm phán Ngũ Thịnh Nhung, không rên một tiếng lướt qua hãn, nói cho Hạ Thừa Nam Kiều Phi bị thương tin tức.

Quả nhiên, Hạ Thừa Nam phản ứng so với hãn trong tưởng tượng còn muốn đại.

“Người là cái cái gì ngoạn ý, ta cho người mặt đúng không?!”

Hạ Thừa Nam đương trường liền xanh mặt, đem trong tầm tay bình rượu tạp hướng Ngũ Thịnh Nhung đầu, cái chai vỡ vụn, ở Ngũ Thịnh Nhung trên mặt nhiễm khai tươi đẹp hồng.

Ngay sau đó, một tiếng lại một tiếng, ghế lô loạn làm một mảnh.

Chử Diễm mắt lạnh nhìn ngã trên mặt đất chặt vật bất kham Ngũ Thịnh Nhung, cảm xúc không gợn sóng.

Hãn muốn không chỉ là hãn thân thể thương đau đốn.

Hạ Thừa Nam tính tình tàn nhẫn, huống chi là động hấn nữ nhân, kia một đốn xuống tay tự nhiên là đánh gần chết mới thôi, hỗn loạn ghế lô, tề buổi đơn người chế phục Ngũ Thịnh Nhung mang đến hai cái theo, mặc cho Hạ Thừa Nam đem Ngũ Thịnh Nhung đánh cái thống khoái.

Cuối cùng, Hạ Thừa Nam lau lau tay, phiền chán nói: “Quảng ra ngoài.”

Chử Diễm bình tĩnh móc ra kia bao trước tiên mang đến đồ vật, kiến nghị Hạ Thừa Nam: “Chuyện này hấn là cùng nhau tính toán.”

Hạ Thừa Nam lúc ấy nhìn Chử Diễm liếc mắt một cái, có lẽ là không dự đoán được hấn thế nhưng còn giữ kia bao đồ vật.

Hấn nhìn ra được Chử Diễm có tư tâm, nhưng lúc ấy Hạ Thừa Nam đem kia phân tư tâm lý giải thành Chử Diễm đối chính mình trung thành, cái loại này dưới tình huống, Chử Diễm đồ vật đích xác có thể làm Hạ Thừa Nam giải hận.

Hạ Thừa Nam đương nhiên minh bạch Chử Diễm kiến nghị là cái gì, hấn mở ra đóng gói, hơi hơi đổ một chút ở Ngũ Thịnh Nhung trong miệng, sau đó rửa sạch sẽ chính mình đôi tay, từ hấn trên người vượt qua đi, dặn dò Chử Diễm:

“Thu thập sạch sẽ, gọi điện thoại làm Tổng cục tới nhật người.”

Ngũ Thịnh Nhung làm được ra vu oan sự, nguyên bản chính là cái phần vòng tay già đời.

Hạ Thừa Nam bất quá là đem hấn khẩu đến chính mình trên người chậ phân một lần nữa khẩu cho hấn, làm một hồi ánh sáng mặt trời khu nhiệt tâm quần chúng thôi.

Sự tình xong xuôi, Hạ Thừa Nam cùng tề buổi rời đi ghế lô muốn đi xem Kiều Phi tình huống, thừa Chử Diễm lưu lại rửa sạch hiện trường.

Ngũ Thịnh Nhung không quá thanh tịnh nằm trên mặt đất, Chử Diễm lãnh đạm đứng ở hẳn bên người, trong tay cầm một chén rượu, từ giấy bao ma túy lại đảo ra một mồm to, dung tiến chén rượu, tiếp theo chậm rãi ngồi xổm xuống, nắm Ngũ Thịnh Nhung cầm, sinh sôi rót đi vào.

Hạ Thừa Nam vừa rồi cấp thật sự thiếu, bất quá là một cái có thể kiểm tra đo lường ra tới lượng, chỉ có thể làm Ngũ Thịnh Nhung bối một cái hấp độc tội danh.

Nhưng hẳn muốn, là đối phương chết.

Sống không bằng chết cái loại này chết.

Ngũ Thịnh Nhung bị rót đến liền sắc hai khẩu, kịch liệt ho khan lên, hẳn mở mắt ra, thần chí không rõ nhìn Chử Diễm: “Người ——”

Chử Diễm chưa bao giờ có như vậy thống khoái nhìn như vậy chật vật Ngũ Thịnh Nhung, hẳn hỏi:

“Đau sao? Ngũ tổng?”

Đại liều thuốc rót nhập ma túy, Ngũ Thịnh Nhung thân thể vô pháp khống chế bắt đầu run rẩy, nói không nên lời lời nói, thẳng run run.

Chử Diễm cười đến âm lãnh đến xương: “Đau cũng đến cho ta hảo hảo chịu.”

Hắn đứng lên, dùng chân hung hăng dẫm lên Ngũ Thịnh Nhung mặt: “Bởi vì đây là người thiếu Ngũ Hạ, là người báo ứng.”

Sau lại, Ngũ Thịnh Nhung hoàn toàn mất đi thần trí, Chử Diễm đem hẳn ném cho hẳn mang đến những người đó trong tay, quay đầu lại liền cấp Cục Công An Tổng cục gọi điện thoại.

Mà Ngũ Thịnh Nhung ra cửa không bao lâu liền ở nào đó giao lộ bị ngăn lại, ngay sau đó bị cảnh sát mang đi thử máu nghiệm nước tiểu, tra ra hẳn không chỉ có hấp độc, trên người còn cất giấu có thể hình phạt đo.

Ngũ gia thiếu gia hít thuốc phiện tàng. Độc, lại là một cái bạo nhiệt tin tức.

Ngũ gia trong lúc nhất thời dấn vào hai năm trước Lương gia vết xe đổ, Ngũ gia nhị thúc liều mạng tìm người tìm quan hệ, nề hà lần này cần lộng Ngũ Thịnh Nhung chính là Hạ Thừa Nam.

Hạ Thừa Nam thủ đoạn là có tiếng tàn nhẫn, hẳn nổi lên tâm tư muốn động người, ít nhất ở C thành, không ai có thể thoát được quá.

Huống chi, này sau lưng còn có một cái giấu ở chỗ tối thân ảnh, quyết tâm muốn Ngũ Thịnh Nhung muốn chết.

Loại sự tình này, đấu thua chính là hoàn toàn thua, liền phải đã đánh cuộc thì phải chịu thua.

Ngũ Thịnh Nhung bị quan vào trại tạm giam, bởi vì Chử Diễm sau lại lâm thêm kia một ngục, hẳn hệ thần kinh đã chịu bị thương nặng, đại tiểu tiện luôn là mất khống chế, trong trại tạm giam qua mấy tháng không giống người sinh hoạt.

Liền ở khi đó, Ngũ Hạ từ nước ngoài đã trở lại.

Ngũ gia rần mất đầu, công ty sinh ý lâm vào khốn cực, Ngũ gia nhị thúc không có cách nào, chỉ có thể vội vàng làm Ngũ Hạ trở về tiếp quản.

Khi đó Ngũ Hạ, đã ở Anh quốc độc lập gây dựng sự nghiệp, kinh doanh một nhà đại hình hoa nghệ đặt hàng trang web, sinh ý thực hảo.

Chử Diễm biết được Ngũ Hạ trở về, thế nhưng là thông qua nàng bí thư.

Ngũ Hạ tưởng tiếp tục cùng Hạ Thừa Nam hợp tác, cho nên liên hệ hẳn.

Kia một khắc, Chử Diễm vô pháp bình tĩnh. Bốn năm, hãn không có Ngũ Hạ bất luận cái gì tin tức, lại tin tưởng vững chắc nàng một ngày nào đó sẽ trở về, sẽ nhìn đến chính mình còn đang đợi nàng.

Hãn phát điên tưởng lập tức liền đi tìm nàng, đi gặp nàng, đem nàng ủng tiền trong lòng ngực, nói cho chính nàng có bao nhiêu tưởng nàng.

Nhưng hãn không dám.

Chử Diễm tuy rằng sơ tâm chưa biến, nhưng bốn năm lâu lắm, nhiều lần biến thiên, cảnh còn người mất, hiện giờ Ngũ Hạ là Ngũ thị tập đoàn tiếp nhận chức vụ tổng tài, mà hãn, cũng không hề là lúc trước nàng ái cái kia Chử Hạo Dư.

Bọn họ đều thay đổi.

Nhưng mà Chử Diễm không nghĩ tới, liền ở đêm đó, hãn đột nhiên không kịp phòng ngừa gặp được Ngũ Hạ.

Ở Nhiệt Cách lầu hai ghế lô, nữ nhân tẩy tã duyên hoa, một thân màu trắng giới giang chức nghiệp trang phục, màu đen tóc quần áo choàng, môi đỏ hào xỉ, giống một ly ủ lâu năm, tràn ngập thành thực ý nhị.

Gặp mặt kia một khắc, Chử Diễm tâm không chịu khống chế gia tốc.

Quả nhiên, thời gian thay đổi hết thủy, cũng thay đổi bọn họ.

Rõ ràng trong lòng sóng gió quay cuồng, hãn cùng Ngũ Hạ ở bốn năm sau đối diện kia một cái chớp mắt, lại đều là nhợt nhạt xẹt qua, tàng trụ trong lòng gợn sóng, tươi cười treo ở bên miệng, nhẹ giọng nói

“Người hảo.”

Giống như chưa từng có nhận thức quá, không có từng yêu không có hận quá.

Chử Diễm chịu không nổi như vậy xa lạ, chịu không nổi rõ ràng là quen thuộc nhất hai người, gặp lại khi, lại xa lạ đến tận đây.

Ngũ Hạ tiếp quản toàn bộ Ngũ thị, nàng giống lột xác con bướm, quyết đoán giỏi giang xuyên qua ở thương trường, cùng bất đồng nam nhân chu toàn nói chuyện với nhau, cứu lại nguy ngập nguy cơ Ngũ thị.

Hạ Thừa Nam cuối cùng đáp ứng rồi cùng nàng hợp tác, nàng thành công bán ra bước đầu tiên.

Đi vào cái này cường đại, đại bộ phận là nam nhân làm chủ thế giới.

Lần nọ xã giao khi, có nam nhân uống nhiều quá, thân mật đáp thương Ngũ Hạ tay, Ngũ Hạ lại chỉ là nhàn nhạt cười, hào phóng đem loại này chức trường thường thấy ăn bớt hành vi bất động thanh sắc che dấu qua đi.

Nhưng đi đến buồng vệ sinh, nàng lại bị rối cuộc không thể chịu đựng được loại này dày vò Chử Diễm ngăn chặn.

Hắn lấp kín nàng, hỏi nàng: “Vừa rồi cái kia lâm tổng ở chiếm người tiện nghi người không biết sao?”

Ngũ Hạ nhàn nhạt hỏi lại: “Cùng người có quan hệ sao?”

“.....”

Cùng hắn không quan hệ sao?

Hắn hơn bốn năm ngày ngày đêm đêm tưởng niệm, chẳng lẽ đều là giả.

Hắn từng bước một đi đến hôm nay, chỉ vì cho nàng vững vàng tương lai.

Hắn như vậy ái nàng, sẽ cùng hắn không quan hệ?

Chử Diễm rút cuộc không chế không được, đem Ngũ Hạ để ở buồng vệ sinh trên cửa, dùng hết toàn bộ sức lực đi hôn nàng.

Nữ nhân ngay từ đầu phản kháng, nhưng sau lại chậm rãi, đôi tay cũng leo lên hăn cổ, mãnh liệt đáp lại hăn.

Trong mắt mang nước mắt đáp lại hăn.

“Ngũ Hạ, ta đang đợi người, vẫn luôn đang đợi người.”

“Ta yêu người.”

Trữ diễm không biết chính là, Ngũ Hạ bên ngoài vượt qua này bốn năm cũng không so với hăn dễ chịu.

Nàng không dám cùng Chử Diễm liên hệ, nàng cắt đứt cùng hăn sở hữu liên hệ phương thức, sợ hãi nghe được tin tức của hăn, không dám muốn là biết hăn có tân bạn gái, kết hôn thành gia, ly chính mình càng ngày càng xa, nàng sẽ như thế nào hỏng mất.

Cùng Chử Diễm ở bên nhau kia hai năm, là nàng một mình bên ngoài duy nhất an ủi, chống đỡ nàng ở cô độc trong nghịch cảnh đi xuống tới, dần dần lột xác, trở thành nội tâm cường đại người.

Nhưng mà cường đại nữa, cũng không thắng nổi Chử Diễm bốn năm sau một câu:

“Ta vẫn luôn đang đợi người.”

Kia một khắc đối Ngũ Hạ tới nói, chính là vĩnh viễn.

Chỉ cần nhìn hăn, chỉ cần còn cùng hăn ở bên nhau, từ trước sở hữu thống khổ đều có thể biến thành ngọt.

Ở Chử Diễm trong nhà, Ngũ Hạ thấy được trên tường kia hai cái tên, mỗi một bút mỗi một họa đều mang theo hận, Ngũ Hạ có thể cảm nhận được, cũng minh bạch nam nhân năm đó làm nàng rời đi nguyên nhân.

Hắn chỉ nghĩ vì nàng vượt mọi chông gai, dọn sạch sở hữu chướng ngại, còn nàng an ổn năm tháng.

Đêm đó, bọn họ đem bốn năm tưởng niệm điên cuồng khảm nhập trong thân thể, hôn môi đối phương, ôm đối phương, suốt một đêm, không thôi không ngừng.

Cũng là ngày đó, Ngũ Hạ nói cho Chử Diễm, nhị thúc đang muốn tận biện pháp vớt Ngũ Thịnh Nhung ra tới, tuy rằng không biết có thể hay không thành công, nhưng Chử Diễm vẫn là nghĩ kỹ rồi đường lui.

Ngũ Thịnh Nhung nếu có thể ra tới, lấy hắn tính tình, cái thứ nhất liền sẽ tìm Hạ Thừa Nam tính sổ, cái thứ hai chính là chính mình.

Cho nên cùng với chờ hắn tới cửa, không bằng bọn họ trước chủ động chuẩn bị sẵn sàng.

Quả nhiên, không bao lâu, Ngũ Thịnh Nhung ra tới.

Đây là Ngũ gia nhị thúc dùng hết sở hữu quan hệ mới đổi lấy tìm người bảo lãnh hậu thân, dạn dò mấy trăm lần không thể lại gây chuyện, nhưng Ngũ Thịnh Nhung ra tới sau phát hiện, chính mình đã mất đi có được hết thảy.

Từ trước khinh thường cái kia mềm yếu muội muội, hiện giờ lại đứng ở trước mặt hắn, sớm đã không phải năm đó Ngũ Hạ.

Kia phân tử trong cơ thể lộ ra tới cường đại khí tràng, làm hắn thế nhưng không dám lại cùng nàng khập khiễng nửa câu.

Hắn bất chấp tất cả, muốn tìm Hạ Thừa Nam liều mạng rồi cuộc.

Biết hẳn có cái âu yếm nữ nhân, biết nữ nhân kia là hẳn tử huyết.

Vì thế, liền như vậy kế hoạch ra một hồi không đến ba cái giờ đã bị phá án bắt cóc.

Hắn này đó hành vi đã sớm ở Chử Diễm đoán trước trung, trả thù là tất nhiên, cho nên hẳn trước tiên làm Ngũ Hạ chuẩn bị, chỉ cần Ngũ Thịnh Nhung có cơ hội ra tới, liền 24 giờ nghe lén hẳn trò chuyện.

Ngu xuân người, chỉ có thể là người khác vật trong bàn tay.

Ngũ Hạ những cái đó nghe lén nội dung ở phía sau tới không chỉ có cứu ra Kiều Phi, còn trở thành đưa Ngũ Thịnh Nhung lần thứ hai đi vào quan trọng chứng cứ.

Ở đồn công an, Hạ Thừa Nam hỏi nàng: “Người vì cái gì muốn làm như vậy?”

Khi đó Chử Diễm rút cuộc dắt Ngũ Hạ tay, bằng phẳng nói:

“Bởi vì, chúng ta đều tưởng hẳn chết.”

.....

Công cừu hận người là sẽ không hạnh phúc, cho nên đương Ngũ Thịnh Nhung rút cuộc cũng hình phạt bỏ tù sau, Chử Diễm cùng Ngũ Hạ cũng tha thứ sở hữu vớ vẩn quá khứ, trở lại nguyên lai chính mình.

Hắn tinh tế ôn nhuận, nàng mềm mại điềm đạm.

Bọn họ ở cùng một chỗ, dưỡng chỉ tiểu kim mao, giống bình thường tình lữ giống nhau, mỗi ngày buổi sáng mang theo cầu cầu cùng nhau ra cửa chạy bộ, mặc kệ đến chỗ nào đều tay nắm tay, Ngũ Hạ chạy bất động thời điểm liền sẽ làm nũng, mỗi khi lúc này Chử Diễm liền sẽ đi trở về tới, sủng nịch công nàng, thẳng đến bối về nhà.

Có đoạn thời gian Hạ Thừa Nam muốn Chử Diễm mỗi ngày rất sớm đi giúp hẳn làm cơm sáng, Ngũ Hạ đau lòng hẳn, nói:

“Người đem Hạ tổng bên kia từ rớt đi, tới giúp ta.”

Chử Diễm mặc cười lắc đầu: “Tạm thời không được, Hạ tổng sự nghiệp ở bay lên kỳ, hẳn yêu cầu ta.”

Ngũ Hạ cũng biết Hạ Thừa Nam là Chử Diễm quý nhân, nàng không có miễn cưỡng, chỉ làm nũng nói:

“Nhưng ta cũng yêu cầu người.”

Chử Diễm dừng lại động tác, quay đầu lại cười xem nàng: “Nơi nào yêu cầu?”

Ngũ Hạ nhón gót chân hôn hẳn: “Nơi nào đều yêu cầu.”

Nam nhân cười, cúi đầu đáp lại nàng hôn, phát ra từ nội tâm, nhiệt liệt chân thành.

Mỗi một cái sáng sớm, bọn họ đều có được ấm áp dương quang cùng lẫn nhau tươi cười.

Đây là nhất bình đạm, cũng trân quý nhất ngọt ngào.

-

Ba năm sau ngày nọ, trong ngục giam truyền đạt lời nói, nói Ngũ Thịnh Nhung muốn gặp Ngũ Hạ.

Ngũ Hạ khi đó đã đem Ngũ thị một lần nữa kéo về quỹ đạo, nàng không hề sợ hãi qua đi, cũng sẽ không sợ cái này sớm đã ở chính mình thế giới biến mất ma quỷ.

Cho nên nàng đi.

Ngũ Thịnh Nhung già nua rất nhiều, giống hơn bốn mươi tuổi nam nhân, vẻ mặt suy sút nhìn Ngũ Hạ, đã không có quá khứ cuồng vọng cùng lệ khí, chỉ là hèn mọn nói chính mình muốn, muốn ăn đồ vật.

Ngũ Hạ bình tĩnh gật đầu, đáp ứng rồi Ngũ Thịnh Nhung sở hữu yêu cầu.

Nghe xong, xoay người rời đi.

Ngũ Thịnh Nhung lúc này kêu nàng: “Hạ hạ.”

Ngũ Hạ bước chân dừng lại.

Đây là Ngũ Thịnh Nhung lần đầu tiên như vậy kêu nàng.

Ngay sau đó, hần khàn khàn vô lực nói ra hai chữ:

“Cảm ơn.”

Ngũ Hạ nghe những lời này, trong lúc nhất thời trong lòng cảm khái vạn ngàn.

Vốn là cùng căn sinh, bọn họ lại cho nhau dày vò nhiều năm như vậy.

Ngũ Hạ nhàn nhạt hồi hần, “Không cần.”

Nàng đã buông xuống chuyện quá khứ, hiện tại cũng sinh hoạt thật sự hạnh phúc, đối cùng Ngũ Thịnh Nhung chi gian quá vãng cũng không có những cái đó năm hận.

“Người muốn đồ vật ta muện điếm sẽ gọi người đưa vào tới.” Ngũ Hạ nói xong tiếp tục rời đi, bước ra môn sắp xoay người kia một khắc, Ngũ Thịnh Nhung bỗng nhiên kêu trụ nàng:

“Hạ hạ!”

Hắn ngữ khí có chút bức thiết, dừng một chút, thanh âm lại vô lực nhược đi xuống.

“Kia một năm... Lương Kính kỳ thật không có đụng tới người.”

Ngũ Hạ bỗng nhiên quay đầu, trừng mắt xem hắn.

Ngũ Thịnh Nhung không dám nhìn Ngũ Hạ đôi mắt, chỉ cúi đầu nói: “Có lẽ đây là ta ti tiện quá khứ duy nhất làm đổi một sự kiện.”

Hắn chậm rãi hồi ức: “Đêm đó Lương Kính tới sau ta biết hắn nóng vội, cho nên cố ý rót hắn rất nhiều rượu, chuốc say hắn bắt lấy hợp tác hợp đồng, khả năng cũng chính như này, hắn còn không có bắt đầu liền ngủ rồi, cái gì cũng chưa có thể làm.”

Này đoạn lời nói sau hắn tạm dừng sau một lúc lâu, mới nói ra chân tướng: “Là ta thoát quần áo đem các người nằm ở bên nhau.”

Ngũ Hạ thật lâu khiếp sợ ở hắn nói ra chân tướng, bỗng nhiên nhớ tới năm đó báo nguy khi, cảnh sát ở nàng trong cơ thể như thế nào đều tìm không thấy Lương Kính DNA, nguyên tưởng rằng là hắn làm đủ thi thố, không nghĩ tới thế nhưng là chưa bao giờ phát sinh quá.

Nàng giật giật môi, hỏi hắn: “Kia vì cái gì người năm đó không nói?”

“Bởi vì ta tưởng kiềm chế người, cũng tưởng kiềm chế Lương Kính.....”

Ngũ Thịnh Nhung hối hận mai phục đầu: “Thực xin lỗi.”

.....

Buổi chiều hai giờ rưỡi, Ngũ Hạ rời đi ngục giam. Bên ngoài ánh mặt trời dư thừa, tưới xuống ấm áp, thế giới hết thảy đều như vậy tốt đẹp.

Chữ Diễm ở trong xe chờ đến nàng, xuống dưới chào đón hỏi: “Thế nào, hắn không làm khó dễ người đi?”

Ngũ Hạ lắc đầu, nhìn trước mặt nam nhân, bỗng nhiên không biết nên cười hay là nên khóc. Nhiều năm như vậy qua đi, nàng cái gì đều có thể buông, duy độc cùng Lương Kính đêm đó, là trong lòng vĩnh viễn ngạnh trụ một cây thứ.

Hai người thân ảnh chiếu vào dưới ánh mặt trời, Ngũ Hạ nhẹ nhàng ôm nam nhân, rốt cuộc thoải mái cười.

“Chủ Diễm, chúng ta muốn cái hài tử đi.”

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 62 Tám Cuốn Phiên Ngoại (1)

Hạ Chi Kiều thượng cao trung thời điểm, không hề ngoài ý muốn thành toàn bộ trường học nhân vật phong vân.

Thành tích hảo, diện mạo hảo, bóng rổ càng là đánh ra chuyên nghiệp đội trình độ, đặc biệt là hẳn còn có một đôi lợi hại cha mẹ —— đã di cư nước Mỹ ngư bức thương giới đại lão Hạ Thừa Nam cùng Điện Âm thiên hậu, duy nhất nhập vây toàn cầu top10 Châu Á DJ Kiều Phi.

Cha mẹ hẳn, một cái ở thương vòng oai phong một côi nhiều năm, một cái ở Điện Âm vòng quang mang bắn ra bốn phía, sống ra bao nhiêu người cả đời đều kỳ vọng không đến bộ dáng.

Hai phu thê cũng đặc biệt tiêu sái, đối hai đứa nhỏ giáo dục chú ý thuận theo tự nhiên, từ nhỏ đến lớn cơ hồ không có như thế nào thao quá tâm.

Nhưng có lẽ là trong xương cốt gien thẳng ở vạch xuất phát, cho nên Hạ Chi Kiều cùng hạ chi phi so cùng tuổi tiểu hài tử đều phải ưu tú một chút. Mười sáu tuổi năm ấy leng keng bởi vì tham gia múa ba lê thi đấu đoạt giải bị nước Mỹ một khu nhà nghệ thuật học viện trúng tuyển, Hạ Thừa Nam sủng nữ nhi, không yên tâm nàng một người ra ngoại quốc đi học, dứt khoát trực tiếp cả nhà di dân nước Mỹ.

Nguyên bản kế hoạch là người một nhà đều đi, nhưng Hạ Chi Kiều lại giữ lại.

Khi đó hẳn mười bảy, học lớp 12, sắp tham gia thi đại học, tuy rằng nước Mỹ bên kia cũng có rất nhiều trường học lựa chọn, nhưng Tiểu Bát chính là không nghĩ rời đi.

Vì thế một nhà bốn người cuối cùng đi rồi ba cái, rồi đi trước Kiều Phi lặp lại hỏi Tiểu Bát:

“Người thật sự không cùng ba ba mẹ mẹ cùng nhau sao?”

“Được rồi.” Tiểu Bát lúc ấy thực không sao cả làm đề, trong mắt không có một chút muốn chia lìa thương cảm: “Không phải còn có gia gia cùng ông ngoại bà ngoại ở sao? Nghỉ ta bay qua đi xem các người.”

Hạ Thừa Nam tựa hồ đem nhi tử tâm tư xem đến phi thường thấu triệt, trấn an Kiều Phi: “Từ hăn đi, hăn vì cái gì muốn lưu lại người còn không rõ ràng lắm sao?”

Kiều Phi: “.....”

Nàng đưa con trai này, thật là cái từ nhỏ đến lớn đều thập phần có ý tưởng người, độc lập tính phi thường cường, hơn nữa một khi kiên định cái gì, liền sẽ không chút nào dao động mà làm đi xuống, thẳng đến đạt thành cuối cùng mục đích.

Hơn nữa lão gia tử Hạ Kiều Quần cũng luyện tiếc một ít ma hữu, thoái thác nói vẫn mấy năm lại qua đi dưỡng lão, vì thế tổ tôn hai vừa lúc làm bạn, cùng nhau lưu lại ở tại đại trạch.

Lúc đó Hạ gia tài sản trải rộng cả nước, đại bộ phận giao cho chức nghiệp giám đốc người quản lý, đi đến nước Mỹ sau, Hạ Thừa Nam mỗi ngày yêu nhất làm sự chính là mang theo Kiều Phi du sơn ngoạn thủy, tận hưởng hai người thế giới.

Mà ở địa cầu này một mặt, mười bảy tuổi Hạ Chi Kiều ở C thành nghiêm túc học lớp 12.

Hăn nơi C thành thiên thành trung học là toàn thành thậm chí cả nước đều số được với danh tư nhân cao trung, tuy rằng nhập học ngạch cửa cao, học

phí cao, nhưng thành tích đồng dạng là cứng nhắc yêu cầu. Có thể tới nơi này đi học, ở bước vào cổng trường kia một khắc, kém cỏi nhất đều đã dự định quốc nội 985 đại học, dựa theo phổ biến tình huống, tốt nghiệp sau có hơn phân nửa đồng học đều là đi nước ngoài.

Hạ Chi Kiều học lớp 12 nhất ban.

Cao một năm ấy cuối kỳ khảo hẳn trực tiếp xin khảo cao nhị bài thi, cuối cùng thành công từ cao nhảy dựng cấp đến cao tam.

Trong trường học thích hẳn nữ sinh rất nhiều, án thư thư tình mỗi ngày đều có tân, nhưng hẳn chưa bao giờ xem.

Nói đúng ra, là hẳn sẽ trước nhìn xem thư tình ký tên, lại xác định muốn hay không mở ra tin.

Kết quả chính là, từ hẳn thu thư tình ngày đầu tiên bắt đầu, chưa bao giờ có mở ra quá trong đó bất luận cái gì một phong.

Cao tam học kỳ sau, mỗi ngày đều ở thi đại học đếm ngược, bọn học sinh chương trình học phi thường nặng nề.

Hôm nay, vì thả lỏng một chút học tập không khí, cao ba lượng cái ban nam sinh khai tràng bóng rổ thi đấu hữu nghị.

Hạ Chi Kiều là chủ lực tiên phong, hẳn đối hảo trên quần áo tràng, triều khán đài thượng nhìn nhìn, ô mệnh mông tất cả đều là chen chúc thân ảnh.

Hẳn biết trường hợp này người nào đó nhất định sẽ xuất hiện, chỉ là hiện tại liếc mắt một cái xem qua đi, cũng không có phát hiện nàng giấu ở cái nào góc.

Hạ Chi Kiều thu hồi tầm mắt, không lại đi tìm, toàn bộ tâm tư đều nhập vào trong lúc thi đấu.

Nửa trận đầu điểm số cân thật sự chết, đối phương phòng thủ vẫn luôn thực vững chắc, Hạ Chi Kiêu tập trung lực chú ý, thật vất vả ở nào đó chuyển bóng trong quá trình tìm được đột phá, vượt qua cái chắn, chính gia tốc chạy một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm chuẩn bị ném rổ, khán đài thượng bỗng nhiên truyền đến một mảnh đều nhịp hò hét:

“Hạ! Chi! Kiêu!”

“Người! Nhất! Liêu!”

“A a a a a a a!!!!”

Trở lên tam câu lặp lại tuần hoàn, giống kêu khẩu hiệu, vang xé trời mà.

Hạ Chi Kiêu nháy mắt nổi lên một thân nổi da gà.

Hắn tốc độ đã đi lên, quán tính làm hắn dừng không được tới, thân thể nhảy dựng lên, nhưng rốt cuộc là bị phân tâm, sớm định ra phán đoán trăm phần trăm không có lầm vị trí có chút lệch khỏi quỹ đạo.

Nghìn cân treo sợi tóc hết sức, hắn âm thầm bỏ thêm một phen lực, dùng tay khẩu rổ, đem cầu chiếu đối phương trong khung quăng vào đi.

“Loảng xoảng” một tiếng, cầu thành công tiến khung, rơi xuống trên mặt đất bắn vài cái lăn xa. Cách đó không xa trọng tài thổi còi, ý bảo đến một phen.

Nhìn đến điểm số sau, Hạ Chi Kiêu bình phục hô hấp, quay đầu, triều vừa rồi phát ra âm thanh địa phương xem qua đi.

..... Lập tức hít hà một hơi.

Khán đài thượng không biết khi nào kéo một cái thật dài biểu ngữ ——

【 Hạ Chi Kiêu xông lên đi! 】

Biểu ngữ hai bên, là các loại lóe đèn đèn bài.

Hoa hòe loè loẹt, chinh đến cùng một cái fans gặp mặt hiện trường dường như náo nhiệt.

Có đồng đội từ bên người đi qua đi, trêu chọc Hạ Chi Kiêu: “Bát gia, người fans tiếp ứng đỉnh đến vị a.”

Hạ Chi Kiêu: “.....”

Ở trong trường học, quen thuộc bằng hữu đều thích kêu Hạ Chi Kiêu hoa danh, vì thế từ nhà trẻ bắt đầu đã kêu quán bát gia vẫn luôn kéo dài tới rồi hiện tại.

Hạ Chi Kiêu cau mày thăm mắng câu cái gì, thanh âm rất thấp.

Thi đấu tiếp tục, hẳn thường thường nhìn về phía khán đài, tưởng thử ở trong đám người tìm một bóng hình, nhưng mà mặc kệ hẳn thấy thế nào, cũng chưa nhìn đến muốn tìm người kia.

Lúc này đối phương đồng đội chuyển bóng, tưởng đột phá Hạ Chi Kiêu bên này phòng thủ, trong đó một cái đội viên có chút nóng vội, đi vị thời điểm không cẩn thận đụng vào Hạ Chi Kiêu, bởi vì tốc độ quá nhanh nguyên nhân, Hạ Chi Kiêu bị đánh ngã, ngã ngời trên mặt đất.

Trọng tài thổi còi, ý bảo đối phương phạm quy. Đối thủ lại đây chờ Hạ Chi Kiêu, trong miệng không ngừng nói xin lỗi.

Khán đài thượng tức khắc che trời lấp đất phát ra một mảnh bất mãn thanh âm, giống như đều ở kháng nghị cùng khiếu nại vừa rồi cái kia nam sinh vi phạm quy định.

Nhưng kỳ thật như vậy va chạm ở thi đấu trong sân thực thường thấy, Hạ Chi Kiêu cũng không như thế nào đương hồi sự, hẳn bàn tay bị sát phá một

chút da, đôi tay hợp ở bên nhau không sao cả xoa xoa, đang chuẩn bị đứng lên, phía sau lại bỗng nhiên truyền đến một tiếng hùng hổ thanh âm ——

“Cương! Mới! Là! Ai! Đâm!! Ta! Đê! Đê!”

Toàn trường đều bị cái này nãi hung thanh âm kinh sợ ở.

Mọi người quay đầu lại.

Mạnh Quy Vãn ăn mặc mùa hè giáo phục, tóc dài dừng ở nhĩ sau, kính điện ô vuông phát cô, màu trắng ngắn tay, tề đầu gối màu xám váy ngắn.

Nàng giống cái đại tỷ đại đường như, trong tay không biết từ nơi nào nhặt cái cây mây điều, đi đến mọi người trước mặt lại lộp lộp một lần:

“Là ai?! Ma lưu điếm, thành thành thật thật đứng ra!”

Hạ Chi Kiêu: “.....”

Vô ngữ nhắm mắt đỡ trán.

Kỳ thật, thiên trong thành học trừ bỏ Hạ Chi Kiêu ngoại còn có một cái khác nhân vật phong vân, chính là vang dội hoa hậu giảng đường kiêm giáo bá —— Mạnh Quy Vãn.

Lại nói tiếp Mạnh Quy Vãn cũng là thiên trung hiện tượng cấp nhân vật, nhan giá trị đánh biến toàn giáo vô địch thủ, thân cao cũng ở toàn giáo nữ sinh trung xa xa dẫn đầu, 18 tuổi cũng đã 175cm, rất nhiều nam sinh căn bản không dám cùng nàng đi cùng một chỗ, đầu tiên vóc dáng thượng liên không có gì ưu thế, đứng chung một chỗ khí tràng bị áp gắt gao.

Nghịch thiên chín đầu thân thiếu nữ, nhan giá trị cao, mặt cùng thân cao hoàng kim tỉ lệ 1: 9, đây là làm rất nhiều nữ sinh theo không kịp dáng người, cũng làm rất nhiều nam sinh căn bản không dám vọng tưởng đi khổng chế.

Nhưng mà như vậy một cái hoàn mỹ Mạnh Quy Vãn, duy nhất không đủ là —— thành tích có điểm lệnh người lo âu.

Nàng khảo thí thuần bằng trạng thái, phát huy không ổn định nói nhận thầu đếm ngược tiền tam vị trí, phát huy ổn định có thể hơi chút đi phía trước tiến cái vài tên.

Tóm lại chính là, thỏa thỏa xinh đẹp như hoa, học tập là tra.

Mạnh Quy Vãn tính cách hướng ngoại, có kỳ lạ nhân cách mị lực, có thể đem trong trường học mỗi cái lão sư đều lấy thượng ngoại hiệu, xong rồi còn có thể theo chân bọn họ hoà mình, đạt được các lão sư niềm vui. Thời gian dài, hơn nữa nào đó đặc thù nguyên nhân, trường học các nữ sinh nhìn đến nàng đều đến ngẩng đầu lên, đồng thời kêu: “Cuốn tử hảo!”

Có chút lá gan không lớn nam sinh thấy nàng thậm chí đều vòng quanh đi.

Cho nên trước mắt, Mạnh Quy Vãn loát tay áo, cầm dây mây hùng hổ xuất hiện ở sân bóng rổ, đối phương nam sinh toàn bộ sửng sốt, phùng mặt cầu tướng mạo liếc.

Dừng một chút, cuốn cuốn không kiên nhẫn đem dây mây rất soái khí trên mặt đất quăng một chút, phát ra thanh thúy một thanh âm vang lên.

“Xuyên hồng nhạt bờ cát thụ cái kia! Đừng cho là ta không thấy được a, vừa mới chính là người phạm quy đâm ta đệ đệ!”

Cuốn cuốn ném dây mây đi phía trước đi, tóc dài theo gió nhẹ dương, sợ tới mức bờ cát thụ nam sinh vội sau này lui, lắp bắp giải thích:

“Không phải, cuốn tử, ta ——”

Nhưng mà cuốn cuốn cả người nồng đậm sát khí giết đến một nửa bị người ngăn cản.

Tiểu Bát một con cánh tay gọi được nàng trước ngực, mí mắt nâng nâng:
“Làm gì đâu.”

Cuốn cuốn giống như bị đánh gãy nào đó trạng thái dường như, mím môi, tới gần hẳn, hạ giọng: “Người nọ chơi xấu, ta này không phải giúp người hết giận sao!!”

Hạ Chi Kiều: “.....”

Ra người cái đầu.

“Người giúp ta chơi.”

Hạ Chi Kiều nhàn nhạt đem cầu vút cho thay thế bổ sung, xoay người lôi kéo cuốn cuốn cánh tay rời đi sân thể dục.

Phía sau truyền đến nghị luận thanh ——

“Ngọa tào cuốn tử thật sự so bát gia đại sao? Không giống a!”

“Trong trường học cũng liền bát gia dám như vậy túm cuốn tử đi rồi.”

“Không sai, là ta nói cuốn tử có thể đem ta trừu đến ngắt.”

.....

Tiểu Bát cùng cuốn cuốn đi ở bên nhau, so nàng còn muốn cao nửa cái đầu.

Này hai người tới rồi phát dục kỳ sau liền cùng ăn kích thích tố dường như cọ cọ trường, ai cũng không phục ai, dốc hết sức trường. Trước mắt tạm thời lấy Tiểu Bát 183cm lấy được giai đoạn tính thẳng lợi.

Đem cuốn cuốn kéo xa, Tiểu Bát mới buông ra nàng cánh tay, nhìn chăm chăm nàng nhìn sẽ, một bộ đã tập mãi thành thói quen biểu tình:

“Kia biểu ngữ cùng đèn bài là người làm?”

“Ân nha.” Cuốn cuốn cười nháy đôi mắt: “Có phải hay không chấn động lại huyễn khốc?”

Huyễn cái mấy cái.

Tiểu Bát bất đắc dĩ thối khẩu khí, cảm thấy đầu nhân là thật đau.

Mấy năm nay cuốn cuốn tao thao tác một cái so một cái nhiều, cùng cái fans sẽ hội trường dường như, kêu gọi nàng tiểu tử muội nhóm, ở mỗi lần Hạ Chi Kiền thi đấu hoặc là tham gia cái gì dẫn đầu hình hoạt động khi, đều sẽ tổ chức lên sân khấu trợ trận.

“Nói bao nhiêu lần đừng làm những cái đó, đàn bà hề hề, ta không thích.”
Tiểu Bát nói.

“Không thích?” Cuốn cuốn cảm giác đã chịu đả kích, bứt lên cổ tay của hãn phóng tới ngực hãn: “Hạ Chi Kiền, vượt người lương tâm nói cho ta, người có thích hay không?”

Tiểu Bát: “.....”

Rõ ràng biết hỏi chỉ là có thích hay không làm như vậy nhiều tiếp ứng đa dạng, Tiểu Bát vẫn là không thể tránh khỏi nghĩ tới mặt khác “Thích” thương.

Hãn rút về chính mình tay, che dấu chà xát vừa rồi bị ma trầy da địa phương, thấp giọng niệm câu: “Người phiền đã chết.”

Rồi sau đó trấn định nháy nói chuyện dễ, xoay người: “Về phòng học, đừng phiền ta.”

Cuốn cuốn cũng là cái thực dễ dàng bị mang thiên đề tài người, mắt sắc nhìn đến trên tay hãn thương, tức khắc cả kinh, buột miệng thốt ra: “Bát đệ! Người bị thương?!!!”

Tiểu Bát: “.....”

Nếu không phải nhìn từ nhỏ cùng nhau lớn lên tình cảm, Hạ Chi Kiều thật sự tưởng đem nữ nhân này miệng cấp phùng thượng.

Hắn lại chuyển qua tới, nghiêm mặt nói: “Mạnh Quy Vãn, ta chỉ so người tiểu 15 tháng.”

Hạ Chi Kiều ý tứ là, loại này chênh lệch cũng không đến nỗi yêu cầu bay lên đến tỷ lệ quan hệ.

Nhưng mà cuốn cuốn cũng không có lý giải, còn thực nghiêm túc tranh cãi: “Bát đệ, tiểu một ngày cũng là tiểu a.”

.....

Kỳ thật cuốn cuốn sở dĩ có thể ở trường học hoành hành không bị ngăn trở giống cái đại tỷ đại, trừ bỏ nàng tự thân lưu loát tính cách ngoại, còn có quan trọng nhất một cái đặc thù nguyên nhân chính là —— nàng thường lấy Hạ Chi Kiều tỷ tỷ thân phận tự cho mình là.

Hạ Chi Kiều là thiên trung hoàn toàn xứng đáng đại lão, thành tích là hảo đến có thể chống nạnh đi ở C thành đầu đường ngạo thị mọi người cái loại này, diện mạo đáng người cũng không nhưng bắt bẻ, của cải càng là không cần phải nói, là tổng hợp thực lực đỉnh cấp cái loại này tuyển thủ.

Cho nên Hạ Chi Kiều tỷ tỷ, vô luận có hay không huyết thống quan hệ, tất cả mọi người đều đến cấp ba phần mặt mũi.

Còn nữa, bọn học sinh cũng đều có mắt thấy, ở trong trường học từ trước đến nay không thể nào cùng nữ sinh nói chuyện Hạ Chi Kiều, đối Mạnh Quy Vãn có thể nói dung túng tới rồi cực điểm.

Cử cái ví dụ.

Phía trước hai người bị nhìn đến cùng nhau ở nhà ăn ăn cơm, ngày đó nhà ăn máy sưởi hỏng rồi, nhất bang học sinh đông lạnh đến run bần bật, mọi người ở đây ôm canh canh ấm tay khi, có người nhìn đến trong một góc có hai cái tương đối mà ngồi thân ảnh.

Hạ Chi Kiêu cùng Mạnh Quy Văn tựa hồ là mới vừa đánh xong cơm lại đây, Hạ Chi Kiêu trước ngồi xuống, Mạnh Quy Văn thí diên mà ngồi ở hẳn đối diện.

Ngồi xuống sau không bao lâu, cuốn cuốn nhìn đến Tiểu Bát mâm đồ ăn, trừng lớn đôi mắt:

“Người cư nhiên đánh tới phẩn chưng viên?! Ta như thế nào không thấy được?”

Tiểu Bát lạnh nhạt mặt: “Người mắt mù đi.”

Cuốn cuốn: “.....”

Phẩn chưng viên là toàn giáo học sinh đều thích đồ ăn, lúc ấy làm món này a di bởi vì trong nhà có sự thỉnh hai tuần giả, làm đến phẩn chưng viên một lần biến mất hai chu. Ngày đó là a di xin nghỉ sau ngày đầu tiên đi làm, viên các fan tất cả đều nghe tin mà đến.

Cho nên ăn cơm sau không đến năm phút đồng hồ, viên bán cái tinh quang.

Hạ Chi Kiêu cùng Mạnh Quy Văn cũng đều là a di viên phẩn.

Nhưng hiện tại Tiểu Bát mua được, còn thực kiêu ngạo mua ngày thường gấp đôi, mà cuốn cuốn lại không thấy được, thậm chí cũng không biết a di đã trở lại.

Nàng nuốt nuốt nước miếng, nhìn Tiểu Bát trong chén viên.

“Tám tám, ta cũng muốn ăn, phân ta mấy cái được không?”

Tiểu Bát: “Không tốt.”

“Hảo sao hảo sao, cấp tý tý phân một chút.” Cuốn cuốn làm nũng, một con chiếc đĩa đã ngo ngoe rục rịch duỗi tới rồi hẳn trong chén.

Bang một tiếng, Tiểu Bát mở ra nàng chiếc đĩa.

Sau đó muốn cười không cười nhìn nàng: “Muốn ăn?”

Cuốn cuốn cuồn gật đầu: “Ân!”

Tiểu Bát khóe miệng nhẹ nhấp, mới sẽ không nói cho chính nàng là cố ý mua hai phân.

Hắn lười nhác đem mâm hương chính mình này mặt kéo trở về chút, thông thả ung dung mà nói: “Kia kêu một tiếng ca ca tới nghe một chút.”

“.....” Mạnh Quy Văn miệng giật giật, do dự nhìn về phía bốn phía: “Không hảo đi, này không phù hợp luân lý thường tình ai.”

Hạ Chi Kiều nhún nhún vai: “Tùy người.”

Hắn kẹp lên một cái viên, đưa đến trong miệng, nhai kỹ nuốt chậm, chậm rãi ăn, chậm rãi phẩm vị.

Mạnh Quy Văn nhìn ba giây.

“Ca ca QAQ.”

Bọn họ chỉ gian đang nói chút cái gì, bên cạnh đồng học cũng không có nghe được. Nhưng là đại gia thực mau liền nhìn đến, này hai người khe khẽ nói nhỏ sẽ sau, Hạ Chi Kiều liền đem chính mình trong chén viên phân một nửa cấp Mạnh Quy Văn.

Lại một lát sau, Mạnh Quy Vãn thành thạo mà ăn xong rồi viên, Hạ Chi Kiêu lại đem chính mình trong chén dư lại đều cho nàng.

Mọi người: “..... Tắm tắm.”

Cổ có Khổng Dung làm lê, nay có bát gia làm hoàn.

Hảo một bộ tử đệ tình thâm cảm động hình ảnh.

Cùng loại như vậy hằng ngày chi tiết nhỏ nhiều sau, bọn học sinh đều đã biết Mạnh Quy Vãn là liền Hạ Chi Kiêu đều phải nhường sủng người, nhân gia tử đệ tình cảm hảo, vì thế ở trong trường học càng là không ai dám đi chọc cuốn cuốn.

Trước mắt, Mạnh Quy Vãn lại dọn ra tử tử thân phận thuyết giáo: Tiểu một ngày cũng là tiểu, tiểu một phút đồng hồ đều là tiểu.

Tiểu Bát bị khí đến không nghĩ nói chuyện, mặc kệ nàng, xoay người rời đi.

Cuốn cuốn đuổi kịp: “Ai tám tám, người từ từ ta!”

Tiểu Bát không đợi, cũng không quay đầu lại đi phía trước đi.

“Tám! Tám!” Cuốn cuốn đuổi theo, kéo về thân thể hãn, “Chạy nhanh như vậy làm gì! Ta lời nói còn chưa nói xong.”

Cô nương không khỏi phân trần dặt hãn tay: “Ta giúp người sát sát a, người xem, đều đổ máu.”

Nói, cuốn cuốn thực nghiêm túc nâng lên Tiểu Bát bàn tay, nhìn vài lần, đau lòng đưa đến bên môi thổi thổi.

“Đều trầy da, có đau hay không a?”

Ấm áp cảm từ nàng bên môi truyền tới lòng bàn tay, hơi hơi, mang theo thiếu nữ hơi thở.

Tiểu Bát nuốt nuốt giọng, có chút không được tự nhiên tưởng bắt tay thu hồi tới, lại bị cuốn cuốn gắt gao tóm: “Đừng nhúc nhích sao!”

Nàng từ trong túi móc ra một bao khăn giấy, rút ra một trương, cẩn thận giúp Tiểu Bát lau khô mặt trên vết máu, thực nghiêm túc, động tác thực nhẹ.

Biên gần toái toái lăm lăm: “Người ba mẹ không ở quốc nội, ta cái này làm tử tử chính là người cha mẹ, người phải nghe lời ta nói, có biết hay không?”

Tiểu Bát: “.....”

Chưa thấy qua như vậy mặt đại.

“Di.” Cuốn cuốn bỗng nhiên ngưng thần nhìn Tiểu Bát lòng bàn tay, lăn qua lộn lại ngó trái ngó phải: “Tám tám, người cái này hôn nhân tuyến lớn lên hảo hảo nga, lại trường lại thẳng, còn không có tạp văn.”

>Tiểu Bát thấy nàng một bộ bà cốt bộ dáng, xả hồi chính mình tay: “Kia thì thế nào.”

“Liên đại biểu người người này thực chuyên nhất, nhận định ai chính là ai.” Cuốn cuốn pha tán thưởng ở hãnh trên vai chụp hai hạ: “Không tòi sao tiểu tử, không thấy ra người vẫn là cái kẻ si tình?”

Tiểu Bát giống như bị chọc trúng cái gì tâm tư dường như, đóng câm miệng, chính không biết muốn tiếp nói cái gì, cuốn cuốn bỗng nhiên che miệng cười ra tới:

“Ta bậy bạ, xem người say mê như vậy nhi.”

“.....” Tiểu Bát bồng chốc cả người liền không hảo, dương cao giọng âm:
“Mạnh Quy Vãn!”

Cuốn cuốn mau cười bò: “Hạ Chi Kiêu, người có phải hay không cái kẻ si tình chính mình còn không có điểm số sao, mặt khác thỉnh không cần như vậy lớn tiếng cùng tỷ tỷ nói chuyện!”

“.....”

Có đôi khi Tiểu Bát suy nghĩ, ba mẹ năm đó vì cái gì không thể nỗ lực một chút, trước tiên 15 tháng đem chính mình sinh ra tới không hảo sao, khiến cho hãn hiện tại mỗi ngày đều bị nữ nhân này lấy tuổi kém đè nặng.

Điểm này thượng, Tiểu Bát đích xác lấy nàng không có biện pháp.

Nhưng cũng không đại biểu những mặt khác chính mình cũng trấn không được nàng.

Nhẹ nhàng đem đề tài vừa chuyển: “Mạnh Quy Vãn, lần này nguyệt khảo người khảo nhiều ít.”

Quả nhiên, cuốn cuốn vừa mới còn treo tươi cười tức khắc ngẩn ra, ánh mắt trốn tránh: “Không, không cần người quản.”

Tiểu Bát hừ nhẹ một tiếng, cười: “Lại là đếm ngược?”

“Người câm miệng.”

Tiểu Bát đem chính mình áo khoác khoác trên vai thượng, nghiêm trang: “Đêm nay tan học tới nhà của ta, ta nhìn xem người bài thi.”

“Ta ——”

“Người cũng câm miệng, người ba mẹ nói qua làm ta cho người học bù, hạ khóa ta chính là người lão sư, lão sư nói cái gì chính là cái gì.”

“.....”

Việc này cuốn cuốn đích xác vô pháp cãi cọ, phía trước bởi vì chính mình thành tích quá kém, nàng ba mẹ đã đem nàng toàn quyền sung quân cho Tiểu Bát, làm Tiểu Bát có thể tùy ý an bài giúp chính mình học bù.

Tùy thời tùy chỗ, chỉ cần Tiểu Bát ra lệnh, cuốn cuốn nhất định phải phối hợp.

Cuốn cuốn cúi đầu, có điểm không quá tình nguyện nhỏ giọng bức bức: “Nhưng... Đêm nay là cuối tuần ai.”

Hôm nay là cuối tuần, là cao tam thật vất vả có thể suyễn một hơi buổi tối, nàng vốn dĩ tưởng cùng tiểu tử muội nhóm đi dạo phố, nhưng hiện tại Tiểu Bát lại phải cho chính mình học bù.

Gian nan lựa chọn dưới, cuốn cuốn vẫn là từ bỏ tiểu tử muội, tuyến cùng Tiểu Bát cộng độ cuối tuần.

Nàng đuổi theo đi, cùng thiếu niên sóng vai đi cùng một chỗ: “VẬY NGƯỜI LÀM NHÀ NGƯỜI TRƯỞNG MỤ LÀM TA THÍCH ĂN CÁI KIA DẤM LƯU CÁ ĐƯỢC KHÔNG.”

“Không tốt.”

“Hảo sao hảo sao, ta muốn ăn.”

Hai người dần dần đi xa, Tiểu Bát thanh âm mang theo cười, ần ần phiêu tiến phong: “Đã biết, người phiền đã chết.”

“Hắc hắc.”

Hai người đập hoàng hôn bóng dáng rời đi, thân ảnh chậm rãi điệp ở bên nhau, điệp ra thanh xuân niên thiếu hảo thời gian.

-

6 giờ rưỡi, cao tam tan học tan học, Hạ gia tài xế cũng đã tới rồi cổng trường khẫu.

Đã ước hảo muốn cùng đi Hạ gia ăn cơm chiều, Tiểu Bát liền dựa vào xe bên chờ cuốn cuốn.

Không một hồi, cuốn cuốn liền xuất hiện ở hãn tầm nhìn.

Cô nương công cặp sách, trong miệng cắn một khối đường, nhìn đến dựa vào cổng trường khẫu chờ nàng Tiểu Bát sau, cong môi hưng phấn hướng hãn phát phát tay, đang muốn chạy tới, bỗng nhiên có người gọi lại nàng.

Tiểu Bát nhìn đến gọi lại cuốn cuốn người sau, hơi hơi nghiêng dựa vào thân thể lơ đãng đứng thẳng ba phần.

Đó là cuốn cuốn lớp học lớp trưởng.

Hãn gọi lại cuốn cuốn, rất thẹn thùng bộ dáng, đem trong tay đồ vật giao cho cuốn cuốn, sau đó hai người không biết nói gì đó, cuốn cuốn mới xoay người.

Tiểu Bát rành mạch nhìn đến cuốn cuốn đem một cái phong thư nhét vào cặp sách bên cạnh trong túi.

Cho nên, lớp trưởng cấp cuốn cuốn chính là một phong thư.

Hãn lông mày mất tự nhiên nháy nháy, mắt thấy cuốn cuốn triều hãn càng đi càng gần, lại đương không có việc gì phát sinh quá lười nhác dựa tới rồi trên xe.

Hai phút sau, cuốn cuốn chạy đến trước mặt hãn.

Kỳ thật nàng như vậy cao vóc dáng chạy tới đã thực thấy được, chỉ có người mù mới có thể nhìn không tới. Nhưng cuốn cuốn vẫn là vui sướng đem Tiểu Bát trở thành người mù.

Nàng vòng đến Tiểu Bát mặt sau, hơi hơi nhón một chút gót chân đi ngăn trở hăn đôi mắt, cố ý thô thanh hỏi:

“Hạ Chi Kiêu, đoán xem ta là ai?”

Hạ Chi Kiêu: “.....”

Từ nhà trẻ đến cao trung, hăn không biết vì cái gì cái này cô nương sẽ mười năm như một ngày yêu thích cái này ấu trĩ trò chơi.

Tiểu Bát mặt vô biểu tình kéo ra tay nàng: “Người là vương bát sao, chờ người nửa ngày.”

“Người mới là vương bát.” Cuốn cuốn không thú vị mếu máo: “Ta đã sớm ra tới a, chỉ là vừa rồi chúng ta rõ rệt trường tìm ta chậm trễ sẽ.”

Tiểu Bát trong lòng vừa động: “Hăn tìm người làm gì.”

Cuốn cuốn đang muốn mở miệng, trông mắt chuyển động, “Ta vì cái gì muốn nói cho người.”

Nàng xoay người, “Người chờ ta một chút, ta đi đối diện mua cái băng dán.”

Liên ở cuốn cuốn bán ra chân nháy mắt, đường cái trung gian nhanh chóng sử tới một chiếc xe điện, tốc độ phi thường mau, hơn nữa không có muốn phanh lại bộ dáng, mắt thấy liên phải đụng phải cuốn cuốn, Tiểu Bát chạy nhanh vươn tay đem nàng tóm trở về.

Cũng không biết giữ nàng lại nơi nào, tóm lại, người là kéo trở về.

Sợ bóng sợ gió một hồi, cuốn cuốn nhìn bay vọt qua đi xe điện, lòng còn sợ hãi mắng: “Có bệnh! Vội vàng đầu thai sao?”

Vừa mới dứt lời, nàng giống như đã nhận ra cái gì, cúi đầu đi xem.

Chính mình tay bị Tiểu Bát gắt gao nắm chặt ở trong tay.

Hơn nữa này đây một loại thực thân mật, nắm nàng lòng bàn tay phương thức.

Lại ngẩng đầu, Tiểu Bát thần sắc khẩn trương nói hẳn: “Người có thể hay không nhìn điểm lộ? Đụng vào không có?”

Cuốn cuốn nhìn hẳn.

“.....”

“.....”

Hai bên giống như đều ý thức được cái gì, không khí bỗng nhiên xấu hổ.

Kỳ thật hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, so dặt tay còn thân mật việc nhiều đi, nhưng không biết vì cái gì, giờ khắc này, bọn họ nhìn về phía lẫn nhau kéo ở bên nhau tay, mạc danh mất tự nhiên lên.

Giống lò xo, hai bên lại không hện mà cùng bùng ra.

Cuốn cuốn bát bát tóc, đem mặt dừng khai xoay người chui vào trong xe, “Tính, không mua.”

Tiểu Bát viết tay ở túi quần, trong lòng bàn tay còn có cô nương tay độ ấm, nhìn đến cuốn cuốn lên xe, nhúu nhúu mày, đi theo đi vào ngòi xuống.

Xếp sau tòa, cuốn cuốn ngồi đến đoan đoan chính chính, mắt nhìn thẳng, không biết suy nghĩ cái gì, suy nghĩ giống như có chút như đi vào cõi thần tiên.

Chuyện vừa rồi tới đột nhiên, dặt tay là trở tay không kịp, càng là chính mình theo bản năng muốn bảo hộ nàng phản ứng.

Tiểu Bát không biết chính mình có phải hay không dọa tới rồi cuốn cuốn, thường thường liếc nàng, cuối cùng vẫn là nhịn không được ở nàng trước mặt phát phát tay:

“Người ngăn người làm gì.”

“A?” Cuốn cuốn sững sốt, đôi mắt nhẹ lóe, nhìn về phía ngoài cửa sổ, “Không, ta đang xem cảnh đêm.”

“.....”

Tiểu Bát liền cũng không nói nữa, trong miệng nhai kẹo cao su, đem tầm mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Tâm sự nặng nề.jpg

Cuốn cuốn: Tâm sự nặng nề x2.jpg

Hai cái các hoài tâm sự người, cứ như vậy một đường trầm mặc tới rồi Hạ gia.

Tới rồi gia, lão gia tử Hạ Kiêu Quần vừa mới tan bài, chính thu xếp đồ ăn chờ tôn tử tan học về nhà, nhìn đến hai hài tử trước sau chân vào cửa, cười ha hả nói:

“Đã về rồi? Mau, đi rửa tay, cơm đều làm tốt.”

Trước tiên biết được cuốn cuốn muốn tới trong nhà ăn cơm, lão gia tử riêng chuẩn bị không ít đồ ăn.

Tẩy hảo thủ, ngồi vào trên bàn, cuốn cuốn nhìn đến trên mặt bàn bãi nàng thích ăn dấm lưu cá, vừa rồi còn như đi vào cõi thần tiên tâm tư lập tức bị mỹ vị hấp dẫn, cầm lấy chiếc đũa gắp một ngum đến trong miệng, rồi sau đó phát ra một tiếng cảm thấy mỹ mãn tán thưởng:

“Thiên a Trương mục dấm lưu cá cũng ăn quá ngon đi!!!”

Nàng thói quen tính kẹp lên một ngum ném đến Tiểu Bát trong chén, thuận tiện thọc thọc hẳn: “Người mau nếm thử!”

Tiểu Bát nhìn trong chén một tiểu khối thịt cá, lặng lẽ mím môi, đang muốn ăn, cuốn cuốn di động bỗng nhiên vang lên.

Nàng lấy lại đây tiếp khởi, uy thanh: “Lớp trưởng?”

Tiểu Bát ăn đường lại là nhảy dựng, ngoài miệng bất động tiếng vang, lỗ tai lại tập trung đến nàng đối thoại.

“Ân? Úc... Ta vừa mới về nhà đang ở ăn cơm còn không có tới kịp xem... Hảo hảo hảo ta nhất định xem...”

Nói xong, treo điện thoại.

Cuốn cuốn quay đầu, phát hiện Tiểu Bát trong chén cá còn không có động, nhúu mày hỏi: “Người không thích ăn sao?”

Tiểu Bát từ nghe lén hoàn hồn, mắt tự nhiên dừng một chút, lung tung cầm lấy trên bàn một cái gia vị bình, hướng trong chén mãnh đảo:

“Ta ngại đậm.”

Hắn đảo xong, toàn bộ bàn ăn lộ ra một cỗ nồng đậm acetic acid vị.

Cuốn cuốn bị toan ra toan thủy, nuốt nuốt giọng: “Không thấy ra tới người như vậy thích ăn dấm a?”

“.....”

Tiểu Bát lúc này vừa vắn đem cá đưa đến trong miệng, đột nhiên không kịp phòng ngừa nghe được cuốn cuốn những lời này, trong lòng một cái lộ

bộp, như là bị nhìn thấu tâm sự dường như, đem cá một ngum nuốt vào hỏi lại:

“Người nơi nào nhìn ra tới ta ghen tị?”

Cuốn cuốn vẻ mặt mờ mịt giơ lên dấm bình: “Ta hai con mắt đều thấy được a.....”

“.....”

Mẹ nó khó trách như vậy toan...

Phản ứng lại đây hai người nói không phải một sự kiện, Tiểu Bát khụ thanh, vừa rồi ăn đến quá nhanh, giọng nói bị một cây xương cá tạp trụ.

Không thể đi lên, lại không thể đi xuống.

Dân gian truyền thuyết uống dấm mềm hoá xương cá, Tiểu Bát phiền lòng lại khó chịu từ nàng trong tay lấy đi dấm bình, trực tiếp đối khẩu thổi bay tới.

Xem gốc cuốn cuốn: “.....”

Đồng dạng xem gốc lão gia tử: “.....”

Uống lên mấy khẩu sau, phỏng chừng xương cá bị vọt đi xuống, hần giọng nói không như vậy khó chịu, nhưng người lại toan đến không được.

Dứt khoát buông chiếc đĩa: “Tính ta không ăn, ta đi xem sẽ thư.”

Tiểu Bát rời đi bàn ăn, Hạ Kiêu Quần cùng cuốn cuốn yên lặng liếc nhau.

Tĩnh ba giây ——

“Hần thất tình?” Lão gia tử hỏi.

Cuốn cuộn vẻ mặt khiếp sợ: “Hắn khi nào yêu đương sao??”

Lão gia tử rất có năm chắc: “Hắn cái dạng này vừa thấy chính là vì tình sở khốn a.”

Cuốn cuộn: “.....”

Nàng mang theo cái này lự kính một lần nữa quay đầu nhìn về phía Tiểu Bát, thiếu niên bóng dáng đĩnh bạt tước trường, giống như... Là có như vậy một chút mất mát.

Cuốn cuộn lạng lẽ nổi lên tâm tư: “Tiểu Bát cư nhiên có yêu thích người?”

Nàng mặc không lên tiếng bưng trước mặt canh uống xong đi, chỉ nghe Hạ Kiêu Quần đột nhiên hỏi: “Cuốn cuộn a, người có thích hay không Tiểu Bát?”

Cuốn cuộn vừa nghe gương mặt đặng mà thiêu hồng một mảnh.

Nàng nhớ tới vừa rồi cái kia nháy mắt, nàng cùng Tiểu Bát tay trong lúc vô ý dặt ở bên nhau, giống tình lữ tự nhiên lại thân mật dặt ở bên nhau.

Nàng ngay từ đầu còn không có phản ứng, chờ phản ứng lại đây sau, trên tay giống thông một cổ điện dường như, từ đầu ngón tay dững mãnh vào đại não, điện đến nàng lúc ấy người đều ngốc.

Theo sát, đại não trống rỗng, cùng bị điện choáng váng dường như, không biết suy nghĩ cái gì, duy nhất nhớ rõ, chỉ có lúc ấy thành thịch loạn nhảy trái tim.

Nàng không biết chính mình vì cái gì sẽ đột nhiên có loại cảm giác này, cho nên lên xe sau nàng đều ở tự hỏi ——

Nàng một cái làm tỷ tỷ, vì cái gì sẽ đột nhiên đối thanh mai trúc mã đệ đệ có cái loại này kỳ quái mà lại nói không rõ cảm giác.

Có điểm nguy hiểm a...

Cho nên hiện tại Hạ Kiều Quần thành linh hỏi nàng vấn đề này, nàng phi thường chột dạ, lập tức thề thốt phủ nhận: “Đương nhiên không thích, Tiểu Bát là ta đệ đệ a.”

Hạ Kiều Quần chẳng hề để ý ai thanh: “Các người này tính cái gì tỷ đệ, liền kém mười mấy nguyệt, Tiểu Bát mới vừa sinh hạ tới hai người liền định oa oa hôn, cho nên ——”

Cuốn cuốn đương trường một ngụm canh phun ra tới, trừng lớn đôi mắt: “Oa oa thân?”

Hạ Kiều Quần cũng vẻ mặt mờ mịt, đột nhiên nhớ tới cái gì, “Nga đúng đúng, các người cha mẹ nói chính là thuận theo tự nhiên, không miễn cưỡng, rốt cuộc hiện tại luyện ái tự do sao.”

Cuốn cuốn: “.....”

Nàng nội tâm bắt đầu rít gào.

Oa oa thân?!

Nàng cư nhiên cùng Tiểu Bát có oa oa thân?!

Kia Tiểu Bát có biết hay không?

Nhưng có biết hay không cũng không cái gọi là đi, dù sao hẳn đều thích thượng người khác còn thất tình, hiện tại chính đến cùng một cái suy sút thiếu niên dường như.

Cuốn cuốn mặc danh mắt mát lên, yêu nhất ăn dấm lưu cá cũng ăn không vô nữa, dừng một chút, nàng gác xuống chiếc đũa, xách theo cặp sách xoay người lên lầu hai.

Ai, nàng cần thiết đến đi an ủi một chút cái kia thất tình đệ đệ, thuận tiện sáo sáo cái kia bị hấn thích người là ai.

Lầu hai tiểu thư phòng, Tiểu Bát ngồi ở ghế trên, trong tay phủng một quyển sách, lại giống như cũng không có đang xem.

Nhìn đến cuốn cuốn tiến vào, hấn tàng thu hút để tâm tư, nâng nâng cằm: “Cặp sách phóng kia, ngồi.”

“Úc.” Cuốn cuốn chưa từng như vậy nghe lời quá, toàn bộ làm theo.

Nàng đem cặp sách đặt ở trên bàn sách, người ở hấn bên cạnh trên ghế ngồi xuống.

“Đem người bài thi lấy ra tới.” Tiểu Bát lại nói.

“..... Úc.”

Cuốn cuốn chậm rì rì mở ra cặp sách, ở bên trong phiên vừa mới phát xuống dưới bài thi, Tiểu Bát tầm mắt liếc qua đi, nhìn đến bị nhét ở mặt bên trong túi cái kia phong thư.

Còn mẹ nó là cái hồng nhạt.

Như vậy tao, không phải thư tình mới là lạ.

Hấn nhìn vài giây, bỗng nhiên đuôi tay đem phong thư rút ra, kẹp ở khe hở ngón tay nhìn mắt, biết rõ cố hỏi: “Này cái gì?”

Cuốn cuốn vừa vặn lấy ra bài thi đặt lên bàn, nàng ngẩng đầu, “A, là chúng ta lớp trưởng cho ta, người không lấy ta đều đã quên.”

Nàng đứng lên đuôi tay đi đoạt lấy: “Mau cho ta xem hấn viết cái gì.”

Tiểu Bát lại né tránh, lấy thân cao ưu thế một bàn tay khinh phiêu phiêu đem nàng ấn đầu ngồi xuống, rồi sau đó đem ghế triều chính mình trước mặt nhanh chóng lôi kéo.

Không khí chợt an tĩnh lại.

Hai người khoảng cách bỗng nhiên tới gần, gần đến có thể cảm nhận được lẫn nhau thở ra mỗi một hơi tức.

Nhiệt nhiệt, ập vào trước mặt.

Cuốn cuộn: “.....”

Tiểu Bát đôi mắt hơi hơi thoáng nhìn, nhìn về phía nàng mới lấy ra tới bài thi, tầm mắt lại rơi xuống cuộn cuộn trên mặt khi, hẩn thu hồi ấn ở cô nương đỉnh đầu tay, thanh âm thấp thấp, giống một tôn mê người giọng thấp phào:

“Người cho ta thành thật điếm ngồi xong.”

Cầm lấy bút mở ra bài thi: “Đơn giản như vậy đều có thể sai?”

Cuốn cuộn: “.....”

Sau lại, Tiểu Bát một đạo một đạo cho nàng giảng sai đề, nhưng cuộn cuộn một chữ cũng chưa nghe đi vào.

Nàng thậm chí đôi mắt cũng không dám nâng, không ngừng ở trong lòng tĩnh lại cùng khảo vấn chính mình ——

Vì! Cái! Sao!

Ta cái này làm tỷ tỷ vì cái gì tim đập đến nhanh như vậy.....QAQ

Thả Thính Phi Phi [C]

Tô Tiên Tiên

www.dtv-ebook.com

Chương 63 Tám Cuốn Phiên Ngoại (2)

Hợp với hai cái giờ, từ 7 giờ đến 9 giờ, Tiểu Bát cấp cuốn cuốn cẩn thận nói tam trường bài thi, cuối cùng hỏi nàng:

“Người nghe hiểu không có?”

Cuốn cuốn cuồn cuồn điếm thấp đầu: “Đã hiểu đã hiểu.”

Tiểu Bát không quá tin nàng, đốn sễ, một lần nữa chỉ vào một đạo sai đề hỏi nàng: “Vậy người lại đem cái này nói cho ta nghe một chút, sai nào.”

Cuốn cuốn: “.....”

Nàng biết cái gì.

Này hai cái giờ nàng đều ở không chế không được miên man suy nghĩ, trái tim một khắc cũng đừng không được tới gia tốc nhảy, Tiểu Bát ly nàng rất gần, qua đi chưa bao giờ cảm thấy hần thanh âm có bao nhiêu dễ nghe, nhưng đêm nay, hần liền như vậy dựa vào chính mình bên tai, một câu một câu nhẹ nhàng rơi xuống trong tai, giống gió nhẹ thổi tan bờ công anh, tô tô. Ngứa, trêu chọc nàng.

Chọc đến nàng không thể hiểu được nai con loạn nhảy.

Hoảng loạn đứng lên xông lên cặp sách: “Cái kia, Hạ Chi Kiêu, ta phải về nhà.”

Tiểu Bát ngẩng đầu, nhú nhú mày.

Phản ứng lại đây thời gian xác thật cũng không còn sớm, hẳn đành phải buông bút, đứng lên đưa nàng: “Ta đây kêu vương thúc đưa người trở về.”

“Ân.”

Cuốn cuốn rời đi, đi rồi hai bước, dưới chân bỗng chốc thả chậm, nhấp nhấp môi muốn nói cái gì, rồi rảnh sẽ, nàng vẫn là xoay người ——

“Tiểu Bát, gia gia nói người thất tình, tuy rằng không biết người chừng nào thì luyện ái, nhưng là muốn thi đại học, người muốn phấn chấn a, không thể suy sút, cái kia không thích người nữ sinh khẳng định là cái người mù, người không cần để ở trong lòng, phải biết rằng mặc kệ thế nào người còn có ta ——”

Cuốn cuốn cùng làm diễn thuyết dường như một hơi nói đến kia, dừng một chút, giống như cảm thấy không ổn dường như, lại bổ thượng mấy chữ:

“Cái này tử tử a.....”

Tiểu Bát: “?”

Hắn nhìn nàng, cẩn thận phẩm nàng lời nói nội dung sau, bỗng nhiên cười rộ lên, ý vị thâm trường:

“Nói đúng, nàng thật là cái người mù.”

Thiếu niên khoe miệng khẽ nhếch, cười đến tán mạn tùy ý, cũng cười rồi loạn cuốn cuốn tâm.

Đêm nay nàng tim đập luôn là không chịu khống chế, Tiểu Bát một lần vô ý thức dặt tay, một cái vô ý thức ấn đầu động tác, cùng với hiện tại, như vậy một cái nhọt nhạt tươi cười.

Đều giống như có thể nháy mắt bậc lửa nàng thiếu nữ tâm dường như, liêu đến nàng các loại tâm viên ý mã.

Cuốn cuộn cảm thấy làm tý tý thế nhưng bị đệ đệ liêu đến là thập phần đáng xấu hổ sự, nàng ngón tay cuốn góc áo, tâm hơi hơi hoảng loạn.

“Kia... Ta đi trước, người đi ngủ sớm một chút.”

Dặn dò tài xế đem cuốn cuốn đưa về nhà, Tiểu Bát mới trở lại thư phòng, từ trong ngăn kéo lấy ra bản thân đoạt tới lá thư kia.

Màu hồng phấn ngoại phong, mặt trên viết lớp trưởng tên.

Tiểu Bát do dự sẽ, tuy rằng cảm thấy không đạo đức, nhưng vẫn là mở ra tin.

Đập vào mắt đệ nhất hành:

“Thân ái về vãn.....”

Trung gian đại độ dài nội dung Tiểu Bát cơ hồ đều lược qua, bởi vì hăn mơ hồ thấy được mấy cái thổ lộ thường dùng từ ngữ, cùng loại cái gì nhất kiến chung tình, cùng loại cái gì kinh vi thiên nhân.

Cũ kỹ lại không tâm ý.

Thư tín cuối cùng, lớp trưởng nói —— 【 hy vọng người cũng có thể hồi âm nói cho ta người đối ta cảm thụ 】

Tiểu Bát xuy thanh, rất là khinh thường đem giấy viết thư ném đến một bên.

Nhưng ngồi ở ghế trên, tự hỏi một lát, hăn vẫn là thực khó chịu từ trong ngăn kéo lấy ra một trương A4 bản nháp giấy, qua loa ở mặt trên viết mấy chữ.

Sau đó điệp hảo, một lần nữa nhét trở lại cái kia hồng nhạt phong thư, bỏ vào chính mình ba lô.

-
Bên này, về đến nhà cuốn cuốn.

Cuốn mẹ cũng là vừa tan tầm, nhìn đến nữ nhi trở về quan tâm hỏi: “Thế nào, hôm nay Tiểu Bát cho người bố khóa đều học đi vào sao?”

Cuốn cuốn vẻ mặt thất thần, thuần thực mà từ trong nhà tiểu được quầy lấy ra ống nghe bệnh, chạy đến thân mục trước mặt:

“Mẹ người mau cho ta nghe nghe, ta cảm thấy ta đêm nay trái tim nhảy thật nhanh, không bình thường!”

Cuốn mẹ là bác sĩ, vừa nghe nàng lời này tự nhiên không dám thiếu cảnh giác, lập tức cầm lấy ống nghe bệnh nghe xong lên, ước chừng một phút đồng hồ sau, nàng tháo xuống ống nghe bệnh:

“Nhịp chỉnh tề, chính là tâm suất hơi chút có điểm mau, vấn đề không lớn, làm sao vậy?”

Cuốn cuốn một lần cho rằng chính mình trái tim có phải hay không ra cái gì vấn đề, cho nên cả đêm mới có thể không nghe chính mình sai sử loạn nhảy, hiện tại đương bác sĩ mẹ đều nói không có việc gì, nàng mới nhẹ nhàng thở ra:

“Ta cũng không biết a..... Buổi chiều tan học khi ta thiếu chút nữa bị một chiếc bình điện xe đụng vào, hoảng sợ.”

Cuốn mẹ vừa nghe giống như minh bạch nguyên nhân, đang chuẩn bị trấn an nàng đây là người bình thường thân thể ứng kích phản ứng khi, cuốn cuốn lại tiếp theo bổ sung:

“Sau lại còn hảo Tiểu Bát kéo lại ta, hấn bắt lấy tay của ta, trao đến siêu khăn, bị hấn kéo trở về sau ta cảm thấy chính mình giống như muốn nổ

mạnh, trái tim liền bắt đầu phanh phanh phanh ——”

Cuốn cuộn vừa nói vừa đè lại chính mình ngực biểu thị cho nàng mẹ xem: “Cứ như vậy, phanh phanh phanh, giống như muốn nhảy ra giống nhau, mẹ ta thật sự không có việc gì sao?”

Cuốn mẹ ngưng thần nhìn sẽ nữ nhi, thu hồi ống nghe bệnh, khoe miệng nhấp không dễ phát hiện cười.

“Nghe người như vậy vừa nói, ta đại khái có thể chẩn đoán chính xác.”

“A??” Cuốn cuộn rất là sợ kinh, lập tức khẩn trương nhìn mù mù: “Ta làm sao vậy? Ta còn có thể cứu chữa sao?”

Cuốn mẹ nghiêm trang phổ cập khoa học:

“Người ở gặp được hưng phấn sự tình, hoặc là nhìn đến thích người, thích sự tình, thân thể sẽ đại lượng phân bố adrenalin, là khống chế không được, thần kinh giao cảm sẽ dị thường hưng phấn, lúc này liền sẽ sinh ra tỷ như tim đập nhanh hơn, mặt đỏ tai hồng, bên tai nóng lên chờ bệnh trạng, khoa trương còn sẽ đại não trống rỗng, thân thể vô pháp di động từ từ.”

“.....”

“Cho nên, người là nhìn thấy gì?”

Cuốn cuộn trong đầu lập tức hiện lên tay bị Tiểu Bát cầm chặt hình ảnh, nhớ tới lúc ấy Tiểu Bát khẩn trương hỏi nàng đụng vào không có.

Giống như chính là kia một khắc, cái kia nháy mắt, nàng tim đập thành thịch.

Trong lòng lập tức có cái thanh âm nhảy ra: “Không thể a Mạnh Quy Văn... Người chính là hản tử tử!!”

Cuốn mẹ lúc này cùng nàng nói, “Ngày mai người ba muốn đi thành phố núi mở họp, ta này một vòng lại không khéo đều là ca đêm, buổi chiều ta đã đánh quá điện thoại cấp hạ gia gia, người dứt khoát đi Tiểu Bát gia kia trụ một vòng, làm hẳn giúp người bố học bù, mau thi đại học, người lại thêm đem du.”

“.....”

Cuốn cuốn cảm thấy, cùng Tiểu Bát thanh mai trúc mã mười mấy năm, hôm nay là nhất quỷ dị một ngày.

Giống như một cái hoá tinh không thể hiểu được bậc lửa cái gì, làm nàng có chút hoang mang, cũng có chút mờ mịt.

Nàng cần thiết muốn bình tĩnh một chút, ngẫm lại rõ ràng.

Vì thế ngày hôm sau tan học sau, cuốn cuốn vẫn là trộm trở về nhà. Nàng quyết định trầm mê ở tri thức hải dương, quên cùng Hạ Chi Kiều lần này điện giật trái qua.

Nàng sẽ không, cũng không thể thích Tiểu Bát.

Tuyệt không.

Cho nên sau lại hai ngày, Tiểu Bát cấp cuốn cuốn vô luận là phát WeChat vẫn là gọi điện thoại, nàng đều nói chính mình ở vội, các loại lý do thoái thác, tan học sau cũng chạy trốn bay nhanh.

Chính là không cho hai người sáng tạo gặp mặt cơ hội.

Nhưng cuốn cuốn vẫn là ở ngày thứ ba bị bắt được:)

Ngày thứ ba tiết tự học buổi tối, nàng trước mặt hai ngày giống nhau trước tiên mười phút liền thu thập hảo cặp sách, sẵn còn không có đánh linh liền lấy ra phòng học.

Lặng lẽ rời đi, cùng phía trước giống nhau từ nhỏ lộ xuyên đến trường học cửa sau, thần không biết quỷ không hay, căn bản không ai biết nàng hành tung. Nhưng đêm nay, cuốn cuốn mới vừa đi lui tới hai bước, ở nào đó ẩn nấp bồn hoa chỗ, một đạo sạch sẽ đậm mạc thân ảnh kêu ở nàng:

“Mạnh Quy Văn.”

Dừng một chút, lười nhác: “Người rất năng lực a.”

“.....” Cuốn cuốn bị này quen thuộc âm điệu sợ tới mức sau này nhảy dựng, còn không có tới kịp mở miệng hỏi Tiểu Bát vì cái gì lại ở chỗ này, nàng trước cảm nhận được một khác sự kiện ——

Chính mình phía sau lưng đánh vào nào đó mềm mại vật thể thương.

Giống như, là cá nhân?

Chẳng lẽ là Tiểu Bát vì đồ nàng tìm người tiền hậu giáp kích?

Cuốn cuốn chạy nhanh quay đầu lại, lại ngoài ý muốn phát hiện ——

Thế nhưng là các nàng ban lớp trưởng?!

Lớp trưởng tựa hồ là chạy vội đuổi theo, hăn thở hồng hộc: “Mạnh Quy Văn, người tốt cuộc có hay không xem ta cho người tin a?”

Cuốn cuốn mấy ngày nay trừ bỏ đi học chính là biến mất trạng thái, tới vô ảnh đi vô tung, nguyên bản là muốn tránh Tiểu Bát, không nghĩ tới nhân gia lớp trưởng cũng ở tìm nàng.

Vội vàng muốn được đến nàng hồi phục.

Cuốn cuốn bị hỏi, mới nhớ tới đêm đó bị Tiểu Bát cướp đi tin.

Nàng sau lại toàn trầm mê ở Tiểu Bát trong thanh âm, lớp trưởng tin đã sớm quên tới rồi sau đầu.

Nàng trong lòng lộn bộn một chút, có chút xin lỗi xem lớp trưởng:

“Cái kia, ngưng ngưng a..... Tin ta không cần thận lộn rớt.”

Cuốn cuốn ở trong trường học duy nhất chính là đối cái này lớp trưởng muốn khách khí một chút, này anh em văn khoa đặc biệt lợi hại, viết văn ở cả nước lấy quá khen.

Mà cuốn cuốn là cái viết tám trăm tự đều có thể cào phá đầu khổ tay, bởi vậy, đối lớp trưởng loại này văn nhân mặc khách tương đối tôn kính.

Cho nên nàng như vậy nói, so 【 ta còn không có xem 】 hoặc là 【 ta căn bản đã quên việc này 】 muốn chiếu cố người khác mặt mũi.

Quả nhiên, lớp trưởng nôn nóng tâm rất cuộc hòa hoãn xuống dưới, gật gật đầu, như suy tư gì: “Nguyên lai là như thế này, người như thế nào không nói sớm.”

Cuốn cuốn mấy ngày nay nào còn có tâm tư suy nghĩ khác.

Nàng xấu hổ cười cười: “Nếu là không khác sự ta đi về trước.”

Nói xong nàng cất bước liền muốn chạy, lớp trưởng lại bỗng nhiên ngăn lại nàng:

“Đợi lát nữa!”

Cuốn cuốn: “.....?”

Lớp trưởng trong miệng giống như ở niệm: “Dù sao tới đều tới.....”

Sau đó đột nhiên ngừng đầu: “Ta liền tại đây cùng người nói đi.”

Cuốn cuộn: “?”

Vẫn luôn dựa vào bồn hoa thượng xem diễn Tiểu Bát lúc này như có như không cười một cái, không hé răng.

Bên kia, lớp trưởng thực chính thức sửa sửa quần áo, sau đó câu chữ rõ ràng đã mở miệng:

“Mạnh Quy Văn, ta thích ngươi!”

Cuốn cuộn: “???”

Nàng nổi da gà đều đi lên, trăm triệu không nghĩ tới nàng ở trong trường học nhất kính trọng lớp trưởng đại nhân cũng sẽ nói lời cợt nhả.

Ngay sau đó ba phút, lớp trưởng bắt đầu rồi tình cảm mãnh liệt diễn thuyết.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy cuốn cuộn, đến sau lại ở lớp học ở chung hằng ngày, đến bây giờ lập tức muốn thi đại học chia lìa, hẳn phát biểu nội tâm chân tình thật cảm cùng nồng đậm tình yêu.

“.....” Cuốn cuộn nghe được mục trường câu ngốc.

Hắn nói xong, hiện trường an tĩnh đến có chút quỷ dị.

“Mạnh Quy Văn, ngươi có thể tiếp thu ta sao?” Lớp trưởng lập tức lại hỏi.

Cuốn cuộn vô ngữ cứng họng, cũng không biết như thế nào, theo bản năng liền triều Tiểu Bát nhìn mắt.

Người nọ cũng vừa lúc chính lấy hạ nhìn chính mình, giống như tuý tùng trường giống nhau, đang đợi nàng hồi phục.

Cuốn cuộn nuốt nuốt nước miếng: “Ta.....”

Cự tuyệt người loại sự tình này, cuốn cuốn thật đúng là không có gì kinh nghiệm, rốt cuộc thượng cao trung tới nay, bởi vì vóc dáng nguyên nhân, căn bản không có nam sinh dám truy nàng.

Lớp trưởng xem như cái thứ nhất dững sĩ.

Có lẽ là nhìn đến cuốn cuốn do dự biểu tình, lớp trưởng tiếp tục triển vọng hạ hai người tốt đẹp tương lai:

“Về văn, ta nhìn đến người ánh mắt đầu tiên, nói câu khoa trương, ha ha.”

Nam hài nâng nâng kính đen, cười đến khí phách hăng hái: “Ta liền chúng ta hài tử tên đều nghĩ kỹ rồi.”

Cuốn cuốn: “.....”

Nếu nói vừa rồi những cái đó thông báo làm nàng thành công phần chuyển người qua đường, hiện tại lời này nghe được nàng tức khắc người qua đường biến sắc muốn đánh người.

Hắn cũng dám tiểu tướng cùng chính mình sinh hài tử!

Đáng giận!!

Liền ở cuốn cuốn kiệt lực khống chế chính mình muốn đem lớp trưởng một chân đá phi khi, nàng bên cạnh truyền đến từ từ một câu:

“Người nói cái gì?”

Lớp trưởng quay đầu nhìn về phía đặt câu hỏi Tiểu Bát, ngơ ngẩn: “Ân?”

“Người vừa mới nói cái gì, nói lại lần nữa.”

Lớp trưởng sáng sớm liền thấy được Hạ Chi Kiều đứng ở này, tưởng hắn ước hạo cuốn cuốn cùng nhau tan học, rốt cuộc toàn trường học đều biết

này hai người là tỷ đệ hai, cho nên cũng không có quá để ý.

Trước mắt Hạ Chi Kiều vấn đề, lớp trưởng lý giải thành là muốn giúp tỷ tỷ trấn cửa ải.

Vì thế lớp trưởng định liệu trước làm trò “Đệ đệ” mặt lại lặp lại một lần:

“Ta nói, ta nhìn đến tỷ tỷ người ánh mắt đầu tiên, ta liền chúng ta hài tử tên đều tưởng ——”

“Tưởng mẹ người tưởng.”

Tiểu Bát thanh âm đậm mạc lại sắc bén, lớp trưởng trực tiếp bị chấn trụ, thậm chí còn có chút mộng bức: “???”

Tiểu Bát không chút hoang mang từ bồn hoa thượng đứng dậy, đi tới, từ ba lô móc ra cái kia hồng nhạt phong thư ném qua đi, thậm chí cũng chưa lại nhiều tùy tùng trường nói một câu, mạnh mẽ lôi kéo cuốn cuốn rời đi thông báo hiện trường.

Lớp trưởng: “.....”

Cuốn cuốn: “.....”

Người đi xa, lớp trưởng mờ mịt mở ra phong thư, bên trong có lệ thả trương màu trắng bản nháp giấy.

Trên giấy rồng bay phượng múa viết một chữ: “Lăn.”

Phía dưới lưu danh —— 【 Hạ Chi Kiều 】

Lớp trưởng nắm giấy vò đầu.

Này mẹ nó có ý tứ gì a.....

Bên kia, bị lôi đi cuốn cuốn đi theo Tiểu Bát hướng trường học cửa sau đi, nhớ tới vừa rồi hẳn câu nói kia, trong lòng lẩm nhẩm lằm nhằm, “Người có ý tứ gì a...”

“Cái gì có ý tứ gì.”

“Lớp trưởng cùng ta nói chuyện đâu, người làm gì mắng chửi người gia.”

Tiểu Bát quay đầu, thần sắc khó chịu: “Mạnh Quy Văn, nói chuyện yêu đương là người hiện tại nên làm sự sao? Người lần trước nguyệt khảo khảo vài phần trong lòng không điểm số sao?”

“.....”

Cuốn cuốn bị hẳn dỗi đến giật giật môi, hơn nửa ngày lẳng là nói không nên lời một chữ tới.

Nàng đã hiểu, học tra không xứng có được tình yêu.

Đi đến cửa sau, Hạ gia quen thuộc xe ngừng ở bên đường.

Tiểu Bát kéo ra cửa xe: “Lên xe.”

Cuốn cuốn biết chính mình bị bắt được vừa vặn, hôm nay không lên xe là không có khả năng.

Vì thế thành thành thật thật vùi đầu ngồi vào bên trong xe, chờ xe phát động sau, nàng mới hậu tri hậu giác phản ứng lại đây:

“Hạ Chi Kiêu, ta vì cái gì phải nghe người nói?”

Nàng tựa hồ trong nháy mắt bắt được biện điểm: “Ta là tử tử người là đệ đệ! Chúng ta hiện tại có phải hay không trái ngược?”

>Tiểu Bát hơi hơi nghiêng đầu nhìn sẽ nàng, mười tới giây sau: “Cho nên đâu?”

“Liên...” Cuốn cuốn bỗng nhiên bị xem đến tự tin không đủ, nhưng vẫn là cường khởi động tỷ tỷ khí thế: “Ta vì cái gì không thể nói chuyện yêu đương?”

Tiểu Bát: “Vậy người tưởng với ai nói chuyện yêu đương?”

Cuốn cuốn bị hỏi đến một ghen, Tiểu Bát lại ngay sau đó truy vấn: “Cùng vừa rồi cái kia lớp trưởng?”

Làm tỷ tỷ khí thế thế nhưng bị buộc hỏi đến toàn bộ không có, cuốn cuốn ánh mắt né tránh, ngượng ngùng nói: “Không liên quan người sự.”

Dừng một chút, lại lần nữa không chịu thua cường điệu thân phận: “Dù sao tỷ tỷ sự, đệ đệ không chuẩn loạn nhúng tay.”

Tiểu Bát liếc nàng liếc mắt một cái, thu hồi tầm mắt: “Nga.”

Ngữ khí lãnh lãnh đạm đạm, giống như sinh khí.

Trong xe bởi vậy an tĩnh một hồi, trầm mặc xuống dưới sau, cuốn cuốn mới cảm thấy vừa rồi hai người người một câu ta một câu, ồn ào đến không thể hiểu được.

Tuy rằng từ nhỏ đều là như thế này cho nhau đấu võ mồm lớn lên, nhưng cũng không biết vì cái gì, hiện tại cảm giác thay đổi.

Hình như là bởi vì nói chuyện yêu đương này bốn chữ, lặng lẽ thay đổi một ít hương vị.

“Hảo hảo.” Cuốn cuốn tay ở trong không khí lung tung huy hai hạ: “Chúng ta giảng hòa.”

Nói xong, dư quang trộm ngó Tiểu Bát.

Người nọ ôm ngực ngồi, vẫn không nhúc nhích, phảng phất giống như không nghe thấy, giống như thật tức giận dường như.

Đến nỗi sao.

Cuốn cuộn chớp chớp mắt, linh cơ vừa động, quyết định dùng ra đòn sát thủ.

Từ nhỏ dùng đến đại, trăm thí bách linh biện pháp —— cào ngứa.

Mỗi lần nàng chọc Tiểu Bát sinh khí, Tiểu Bát không nghĩ lý nàng khi, nàng đều sẽ dùng biện pháp này, điên cuồng cào Tiểu Bát eo, người này phần eo siêu cấp mẫn cảm, một chạm vào liền khởi nổi da gà, cho nên cuốn cuộn bắt được hấn mềm chỗ, chiêu này nhiều lần dùng khó chịu.

Tiểu Bát căn bản nhịn không được nàng tam hạ công kích, mặc kệ lúc ấy cỡ nào sinh khí, lập tức đều có thể nhấc tay đầu hàng.

Trong xe, tài xế lão vương an tĩnh lái xe, Tiểu Bát ngồi nghiêm chỉnh bên phải phía sau.

Cuốn cuộn vươn tay, cố ý ở trong miệng hà hơi, đột nhiên không kịp phòng ngừa triều hấn trên eo véo qua đi: “Hắc hắc hắc.”

Tiểu Bát: “.....”

Hấn thân thể một cái giật mình hướng bên cạnh trốn, rồi sau đó trừng cuốn cuộn: “Mạnh Quy Văn người lại cào ta một chút thử xem?!”

Cuốn cuộn liền ái xem hấn đối chính mình không thể nề hà bộ dáng, nàng mới không sợ hấn, kiêu ngạo đến đôi tay ra trận, không ngừng công kích Tiểu Bát vòng eo oa.

“Thao.”

Trong xe vốn dĩ liền không lớn, Tiểu Bát có thể trốn không gian rất nhỏ, tới tới lui lui liền như vậy điếm địa phương, hẳn bị cuốn cuốn quấy rối đến chịu không nổi, đang chuẩn bị cưỡng chế đè lại nàng không an phận tay, phía trước tài xế lão vương ở chuyển biến khi bỗng nhiên một cái phanh gấp.

Quán tính đánh sâu vào, cuốn cuốn thân thể sau này ngưỡng, Tiểu Bát cũng bị mang đến hướng cùng phương hướng lao xuống.

Nhưng hẳn vẫn như cũ theo bản năng muốn đi giữ chặt cuốn cuốn, tay liền như vậy vòng qua đi, câu lấy cuốn cuốn eo.

Lúc này lão vương mãnh đánh tay lái, hai người lại triều tương phản phương hướng tập thể đảo đi.

Cuốn cuốn liền ở lão vương châu này thần tiên lái xe thao tác hạ, nhẹ nhàng đảo vào Tiểu Bát trong lòng ngực.

“.....”

“.....”

Vừa rồi còn hi hi ha ha không khí bỗng nhiên an tĩnh lại.

Bốn mắt đối diện, hô hấp lẫn nhau hô hấp, môi răng gần đến cơ hồ chỉ kém một centimet liền chạm được cùng nhau.

Mùa hè quần áo ăn mặc đều không nhiều lắm, như vậy thân mật dán ở bên nhau, là chưa bao giờ có quá khoảng cách.

Mà lần đầu tiên bị nam nhân cánh tay khoanh lại eo cuốn cuốn, tim đập lại không thể ức chế kinh hoàng lên.

Hai người giống như bị dừng hình ảnh, cho nhau nhìn đối phương, không biết là xấu hổ vẫn là trầm mê trong đó, tóm lại, cuối cùng vẫn là tài xế lão vương đánh vỡ cái này quý dị không khí.

“Thiếu gia, vừa rồi có người đi ngang qua đường cái, khụ..... Cái kia, người cùng Mạnh tiểu thư không có việc gì đi.”

Lão vương từ kính chiếu hậu đã sớm thấy được hai cái tiểu hài tử ôm vào cùng nhau, giống như bị 502 niêm trụ phân không khai giống nhau.

Hắn rốt cuộc cũng là đi theo Tiểu Bát khai thật lâu xe người, là tài xế già, vừa rồi hai tiểu hài tử đấu võ mồm đều không quá vui, hắn vẫn luôn cân nhắc như thế nào khai đạo khai đạo, không nghĩ tới sát cái xe, đơn giản thu phục.

Cuốn cuốn nghe vậy chạy nhanh mặt cúi thấp, sửa sửa tóc ngời xong, cũng không cào ngứa cũng không náo loạn, một giây an tĩnh.

Thừa Tiểu Bát một bàn tay treo ở không trung, vài giây sau, cũng thu trở về.

Bên này, cuốn cuốn yên lặng hít sâu đè lại ngực, ở trong lòng điên cuồng làn đạn ——

Này đáng chết ái muội cảm là chuyện như thế nào?

Vừa rồi đối diện kia liếc mắt một cái, trái tim vì cái gì cảm giác bị ngấm bản!!!

Ta nên sẽ không thật sự thích Tiểu Bát đi?

..... Ta thật là cái cảm thú tử tử!

Mà bên kia Tiểu Bát, tắc mặt mày bình tĩnh nhìn ngoài cửa sổ.

Giống như cái gì đều không có phát sinh quá.

Nhưng kỳ thật ——

Thao, trên người nàng cái gì hương vị.

Như thế nào như vậy dễ ngủ? Liền thở ra tới khí đều là hương...

Vừa rồi thật mẹ nó thiếu chút nữa liền khắc chế không được hôn lên đi.

Còn hảo lão vương cứu vớt chính mình.

..... Ta thật đúng là cái cảm thú đệ đệ.

Nghĩ vậy, Tiểu Bát triều lão vương đầu đi cảm kích thoáng nhìn, quyết định quay đầu lại đến cấp vị này thúc thúc thêm tiền lương mới được.

Đêm đó về đến nhà, hai người ăn cơm xong, Tiểu Bát vì làm chính mình bình tĩnh lại, quyết định mang cuốn cuốn cùng nhau ngao du tri thức hải dương.

Hắn móc ra một quyển luyện tập sách cấp cuốn cuốn.

“Người ba mẹ trở về phía trước người muốn đem này bốn viết xong, giao cho ta.”

Cuốn cuốn không thể tưởng tượng nhìn hắn: “Bát đệ?”

Giống như đang hỏi, người là ở đâu ta chơi đi?

Tiểu Bát nghe thấy cái này xưng hô liền tặc mao, mặt vô biểu tình lại cầm một quyển lại đây: “Hai bốn.”

Cuốn cuốn còn không có ý thức được là chính mình kêu sai rồi xưng hô, bắt lấy hắn tay áo xin tha: “Đệ đệ, đừng như vậy.”

“Tam bốn.”

“..... Hạ Chi Kiều người có phải hay không điên rồi!”

Tiểu Bát bối quá thân, chính mình ngồi xuống mở ra bài thi: “Đêm nay bắt đầu, viết xong tác nghiệp sau ta cho người bổ hai giờ khóa.”

“.....”

Sau lại, Tiểu Bát bắt đầu xoát đề, cuốn cuốn chối từ nói chính mình trước xem sẽ thư, tìm xem học tập cảm giác cùng bầu không khí. Rồi sau đó mở ra một quyển viết văn phụ đạo bách khoa toàn thư, toàn bộ vùi đầu ở bên trong, xem đến thập phần nghiêm túc, giống như chết đói.

Đại khái nhìn mười phút, một bàn tay trừu đi rồi thư.

“Bang” —— khép lại.

Tiểu Bát đem viết viết văn phụ đạo thư ném đến một bên, thuận tiện trừu đi bên trong 《 cầu vượt 》 tạp chí.

Tạp chí bìa mặt là trước mắt nước Mỹ một vị đang lúc hồng tuổi trẻ người mẫu, mới mười chín tuổi.

Đột nhiên bị vạch trần kỹ xảo cuốn cuốn có điểm xấu hổ, mạnh mẽ vì chính mình giải thích: “Ta thả lỏng một chút mà thôi.”

Tiểu Bát: “Kia hiện tại thả lỏng xong rồi sao?”

Cuốn cuốn mếu máo, đành phải cầm lấy một trương bài thi, cúi đầu bắt đầu viết đề.

Cho nhau an tĩnh làm sẽ tác nghiệp, Tiểu Bát đột nhiên hỏi: “Người còn nghĩ làm người mẫu sự?”

Cuốn cuộn hơi giật mình, ngẩng đầu: “Đúng vậy.”

Nàng cắn bút đầu, ánh mắt có chút mất mát: “Người lại không phải không biết, ta từ nhỏ liền muốn làm người mẫu.”

Việc này nhưng thật ra thật sự, cuốn cuộn từ bốn năm tuổi bắt đầu liền không chuẩn người khác nói nàng béo, lập chí phải làm người mẫu, không nghĩ tới sau khi lớn lên ông trời tựa hồ cũng tưởng cho nàng này khẩu cơm ăn, dáng người hoàn toàn chiếu người mẫu ở trường.

Tiểu Bát buông bút, suy nghĩ hạ: “Quốc nội có loại này đại học sao?”

Cuốn cuộn lắc đầu: “Có cũng không được, ta ba mẹ không cho, phía trước có cái thúc thúc gia nữ nhi chính là đi nào đó người mẫu trường học, kết quả bị mạnh mẽ tiềm quy tắc, cho nên ta ba mẹ hiện tại căn bản không cho ta đi người mẫu con đường này, bọn họ hy vọng ta cũng có thể đọc y.”

Cuốn cuộn nhìn qua rất nhụt chí: “Ta này dáng người, không lo người mẫu quả thực là lãng phí xã hội tài nguyên.”

Nàng cảm giận có từ bộ dáng, cùng khi còn nhỏ giống nhau như đúc.

Giống nhau đáng yêu.

Tiểu Bát cười khẽ một tiếng, cuốn cuộn lại cho rằng hẳn là ở cười nhạo chính mình, không phục đứng lên, ở trước mặt hẳn căng ra hai tay, trước ngực vải dệt bởi vì cánh tay triển khai mà hơi buộc chặt, phác họa ra thanh xuân đường cong.

Nàng tại chỗ xoay cái vòng, sau đó chống nạnh ưỡn ngực: “Hạ Chi Kiêu, người dám nói ta cái này dáng người không tốt? Không hấp dẫn người sao? Không thích hợp đương người mẫu sao?”

Tiểu Bát đôi mắt không chịu khống chế ở nàng trước ngực phập phồng địa phương nhìn hai mắt, hầu kết nuốt động hai hạ, hẳn thu hồi tầm mắt:

“..... Người hiền đã chết.”

Tiếp theo bình tĩnh mặt làm bộ không hề hứng thú làm bài tập.

Cuốn cuốn cho rằng chính mình không có thể hấp dẫn đến Tiểu Bát, cũng đi theo không thú vị ngồi xuống, thở dài: “Dù sao ta sẽ không từ bỏ cái này lý tưởng, thật sự không được chờ ta vào đại học ta cũng phải đi tham gia những cái đó thi đấu.”

Tiểu Bát cũng không nói nữa, ánh mắt dừng ở bài thi thượng, trong đầu tựa hồ suy nghĩ cái gì, thật lâu xuất thần.

Buổi tối, cuốn cuốn ngủ ở phòng cho khách.

Tiểu Bát ngủ ở chính mình trên giường, thật lâu cũng chưa có thể ngủ, hẳn tưởng chờ đến rạng sáng 1 giờ, tính nước Mỹ bên kia thân ba Hạ Thừa Nam rời khỏi giường, muốn đánh cái điện thoại đi hỏi điểm sự, kết quả có lẽ là phụ tử gian ăn ý, 10 giờ rưỡi, Hạ Thừa Nam thế nhưng chủ động đánh lại đây.

Lúc sau nửa giờ, hai phụ tử hàn huyên thật lâu.

Ngày hôm sau, cuốn cuốn lên tới thời điểm, Tiểu Bát nói cho nàng, chính mình thỉnh buổi sáng giả, muốn đi ra ngoài bạn điểm sự, ăn cơm trưa mới có thể đi trường học.

Cuốn cuốn cũng không hỏi nhiều, ăn qua bữa sáng liền đi theo lão vương xuất phát đi trường học.

Mà Tiểu Bát, tắc đi sân bay.

Giữa trưa tan học sau, cuốn cuốn ở nhà ăn cơm nước xong, tính toán đi ra ngoài mua điểm đồ vật. Mới vừa đi đến cổng trường khâu, bỗng nhiên nhìn đến Tiểu Bát cùng một cái nữ hài đứng chung một chỗ, nữ hài tay kéo hăn, giống như ở làm nũng nói cái gì, tư thái thập phần thân mật.

Bọn họ rõ ràng không có nhìn đến cuốn cuốn, cuốn cuốn lại lén lút chính mình trước núp vào.

Sau đó, âm thầm quan sát.

Nữ hài là thực thẳng tóc dài, nhuộm một cái thực phong cách tây nhan sắc, trên người xuyên kiện đầm hoa nhỏ, chân dầm cá miệng tiểu cao cùng, chân thẳng tắp thẳng tắp, chỉ là bóng dáng nhìn qua liền rất xinh đẹp.

Cuốn cuốn không thể hiểu được toan.

Cho nên Hạ Chi Kiêu cái này vương bát đản nói được dễ nghe, một bên thuyết giáo chính mình không thể nói chuyện yêu đương, một bên lại ở trường học cửa cùng người khác tình chàng ý thiếp, tình chàng ý thiếp, khó xá khó phân.

Cuốn cuốn tức khắc khí đến đồ vật cũng không nghĩ mua, liền như vậy tránh ở cổng trường khâu cây cột mặt sau, chờ xem Tiểu Bát này ân ái tưởng tú tới khi nào.

Năm phút đồng hồ sau, cái kia xinh đẹp cô nương đi rồi, Tiểu Bát cũng xoay người vào trường học.

Đi đến cổng trường khâu, Tiểu Bát bỗng nhiên phát hiện mặt bên có một cỗ sát khí ẩn ẩn truyền đến.

Hăn tùy ý nghiêng mắt nhìn lại, phát hiện ——

Mạnh Quy Văn đồng học, đang lườm một đôi đấng đấng sát khí đôi mắt nhìn hằm.

Hơn nữa xem kia biểu tình, tựa hồ đợi có một hồi.

Tiểu Bát đôi tay cầm túi chậm rãi đi qua đi, trên dưới đánh giá nàng, nhú mào: “Người lại phạm sai lầm bị phạt trạm cửa?”

“.....” Mới vừa tú xong ân ái còn dám trào phúng chính mình!

Cuốn cuốn sinh khí cực kỳ, tuy rằng nàng cũng không tưởng thừa nhận chính mình là bởi vì nhìn đến Tiểu Bát cùng khác nữ hài như vậy thân mật mà buồn bực, càng không nghĩ thừa nhận chính mình giống như có như vậy một tí xú ghen.

Thượng cao trung tới nay trừ bỏ chính mình, Tiểu Bát không cùng mặt khác bất luận cái gì nữ hài như vậy tới gần quá!

Hằm còn giúp nàng liêu tóc!

Cuốn cuốn toàn bộ chanh tinh thượng thân, trong mắt trong miệng đều là chua lòn hương vị.

Nàng ngoài cười nhưng trong không cười đặt câu hỏi: “Tro tàn lại cháy?”

Tiểu Bát: “?”

“Không phải thất tình sao? Hòa hảo?”

“??”

“Vẫn là nhanh như vậy lại tìm được tân, đều không nói cho tỷ tỷ?”

“???”

Tiểu Bát nhìn nhìn phía sau.

Không ai.

Hắn quay đầu lại: “Người ở với ai nói chuyện?”

Hắn làm bộ làm tịch không nghĩ thừa nhận bộ dáng cực kỳ giống tra nam.

Cuốn cuốn khí tạc, bay lên tới chính là một chân: “Hạ Chi Kiêu người tên hồn đản này!!!”

“.....” Tiểu Bát không thể hiểu được bị đập một chân, còn không có tới kịp hỏi cái rõ ràng, cuốn cuốn liền cùng trận gió dường như chạy đi rồi.

Hắn từng từng chân, nhìn cuốn cuốn bóng dáng, bất đắc dĩ hít hà một hơi.

Cũng không biết chính mình chỗ nào lại được vị này cô nãi nãi, kia chân dài đá người thật đúng là mẹ nó có điểm đau...

Sau lại tiết tự học buổi tối tan học, Tiểu Bát canh giữ ở trường học cửa chờ cuốn cuốn, không một hồi, tiểu cô nương không lớn vui đá đá nhi đi ra, giống như nghĩ đến cái gì, nhìn đến Tiểu Bát sau biểu tình mất tự nhiên giật mình, rồi sau đó giây biến hung ba ba:

“Làm gì!”

Tiểu Bát kiên nhẫn nhìn nàng: “Người có phải hay không tới dì như vậy táo bạo.”

“.....” Cuốn cuốn hừ một tiếng, lập tức từ hắn bên người đi qua đi: “Người đều là nói chuyện yêu đương người, tan học không đi hẹn hò, tại đây chờ ta làm gì? Tìm đánh sao?”

Tiểu Bát nghe được như lọt vào trong sương mù, nhưng lại mặc danh cảm thấy thực buồn cười, hắn theo sau: “Ta với ai hẹn hò?”

“Đừng trang, ta giữa trưa nhìn đến người vị kia tiểu toái hoa.”

“.....”

Lộng nửa ngày, Tiểu Bát rớt cuộc minh bạch cô nương này biệt nữ một buổi trưa nguyên nhân.

Nguyên lai giữa trưa sát khí là bởi vì nhìn đến chính mình cùng khác nữ sinh ở bên nhau.

Hắn ý thức được cái gì, tâm tình bỗng nhiên sung sướng lên.

Giờ giờ lên môi: “Người ghen?”

“Đừng, đừng tự mình đa tình!” Cuốn cuốn bị chọc trúng tâm tư, chợt dạ phản bác nói: “Ta chỉ là sinh khí người có yêu thích người không nói cho ta!”

“Phải không?” Tiểu Bát đi tới đi tới, vượt lớn một bước, đứng ở nàng trước mặt: “Cho nên người cảm thấy ta thích giữa trưa nữ hài kia?”

Chanh cuốn khí túng túng: “Người đều sờ nàng tóc, chẳng lẽ còn không phải thích?”

Nói cho hết lời, một trận đêm hè gió đêm thổi qua, nhẹ nhàng, giống như yên lặng hết thảy.

Dòng xe cộ thanh, người đi đường thanh, toàn bộ tạm dừng.

Cuốn cuốn nhìn đến một đôi tay duỗi tới rồi chính mình gương mặt bên.

Ấm áp xúc cảm trong lúc vô tình cọ quá vành tai, kích khởi tở. Ma điện lưu cảm.

Ngay sau đó, nàng rũ ở bên cạnh đầu tóc bị dừng tới rồi nhĩ sau.

Tiểu Bát thu hồi tay, ngữ khí lười biếng nói:

“Ta hiện tại cũng sờ người tóc, cho nên Mạnh Quy Vãn, người cảm thấy
_____”

Hắn hơi hơi khom lưng, đáy mắt hình như có muôn vàn cực nóng:

“Ta thích người sao?”

Cuốn cuộn: “.....”

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 64 Tám Cuốn Phiên Ngoại (3)

Gió nhẹ nhẹ phẩy khuôn mặt, chung quanh thanh âm đều nghe không thấy, cuốn cuốn tâm bùm bùm nhảy, giống như lại không đè nặng điếm, là có thể nhảy ra, nhảy đến Tiểu Bát trong lòng bàn tay, nói cho hắn ——

Nàng bị hắn liêu đến có bao nhiêu khăn trương.

Tiểu Bát thích chính mình sao?

Không nên a.....

Nhưng hắn xem chính mình ánh mắt thật sự thực ái muội, cũng thực liêu nhân, một chút đều không giống đệ đệ nên có bộ dáng.

Cuốn cuốn cơ hồ sắp luân hãm ở hắn trong ánh mắt, đúng lúc này, tài xế lão vương đem xe chạy đến hai người phụ cận, cửa sổ xe buông, có cái thân ảnh từ bên trong ló đầu ra.

“Cuốn tử tử!”

Thanh thúy như linh giọng nữ đánh gãy trầm mê ở phần hồng phao phao trung hai người, cuốn cuốn cả kinh lông mi run lên, dường như hoàn hồn.

Nàng xấu hổ nhấp nhấp môi, đẩy ra ngăn trở chính mình Tiểu Bát: “Người, người bệnh tâm thần.”

Sau đó mới nhớ tới cái này kêu chính mình thanh âm có điếm quen tai, theo xem qua đi, giây tiếp theo cuốn cuốn đôi mắt trừng lớn, kinh hỉ chi sắc dật ở trên mặt, không thể tin được chạy tới:

“Leng keng?!! Người chùng nào thì đã trở lại?”

Leng keng cũng thực kích động, từ trong xe xuống dưới, gấp không chờ nổi ôm lấy cuốn cuốn: “Chúng ta trường học nghỉ lập, ta tưởng ca ca cùng người, cho nên liền lạng lẽ đã trở lại hi hi!”

Hai cái tiểu tử muội có gần một năm không gặp, hiện tại gặp mặt tự nhiên là các loại nói không nên lời kích động, cuốn cuốn bế lên leng keng xoay cái vòng, chính hi hi ha ha nháo thành một đoàn, nàng bỗng nhiên nhảy bèn phát hiện cái gì.

Có điểm không thích hợp.

Nàng buông ra leng keng, trên dưới đánh giá.

Toái váy hoa, cá miệng cao cùng, tóc dài, thẳng tắp chân.

Này còn không phải là... Giữa trưa cái kia xinh đẹp cô nương.....?

Ý thức được chính mình giống như phạm vào một cái thực xuân sai, cuốn cuốn cứng đờ quay lại đầu xem Tiểu Bát.

Người nọ đứng ở bên đường dưới ánh đèn, cười như không cười, giống như nhìn thấu nàng tâm tư, ý vị thâm trường hỏi:

“Là vị này tiểu toái hoa sao?”

Giữa trưa đối Tiểu Bát kia một bộ ghen ăn trời cao mắt mặt thao tác, cuốn cuốn hiện tại lại một lần nữa dư vị một lần, có loại không mặt mũi nào gặp người cảm thấy thẹn cảm.

Leng keng không biết nội tình hỏi: “Các người đang nói chuyện cái gì đâu? Cái gì tiểu toái hoa?”

“Không!” Cuốn cuốn lập tức đem leng keng hướng trên xe đẩy, véo rút đề tài: “Người mau lên xe, ta có thật nhiều lời nói tưởng cùng người liêu đâu.”

“Hảo nha hảo nha!”

Leng keng tạm thời còn không có phát hiện này hai người trong mắt gian tình, nàng thực hưng phấn, dọc theo đường đi cùng cuốn cuốn hàn huyền cái không để yên.

Thẳng đến về nhà, hai cái cô nương còn luyến tiếc tách ra, cùng nhau trốn vào leng keng phòng ngủ, ngủ ở trên một cái giường giăng lạng lẽ lời nói.

Leng keng hiện tại ở nước Mỹ một khu nhà nghệ thuật trường học đọc ba lê, hai người hàn huyền hai mà cao trung khác nhau, các có cảm khái, không biết như thế nào, đề tài nói đến khi còn nhỏ sự, leng keng vừa nhớ tới liền cười, nàng hỏi:

“Cuốn tử, người còn nhớ rõ khi còn nhỏ chúng ta ba cái cùng nhau chơi đóng vai gia đình, người một hai phải làm mẹ mẹ sao?”

Cuốn cuốn: “.....”

Nàng là thật sự không nhớ rõ, “Kia ai làm ba ba a?”

Leng keng che miệng cười: “Ta ca a! Ha ha.”

“.....”

“Bất quá là người buộc hấn.”

Cuốn cuốn tức khắc cảm thấy chính mình giống hùng hài tử, nhỏ giọng tình lại: “Ta như vậy khi dễ đệ đệ sao?”

“Này nơi nào là khi dễ, cái này kêu ái nha hắc hắc.” Leng keng sửa đúng nàng, tiếp tục hồi ức: “Ta nghe ta mẹ nói, ta ca mới vừa mãn trăm thiên thời

điểm, người liền nói muốn hẳn làm người bạn trai.”

“.....?!” Cuốn cuốn nghe được run run rẩy rẩy: “Ta không như vậy cầm thú đi?”

Liền mới vừa sinh hạ tới trẻ con đều không buông tha?

“Sau lại ta ba lồi kéo ta ca ngón út tưởng cùng người kéo câu, kết quả ta ca đem người kéo đến nhưng khăn, còn đem người ngón út phóng trong miệng toát, lúc ấy sở hữu thân thích đều cười.”

“.....” Cuốn cuốn chịu tội cảm tức khắc thiếu rất nhiều.

Rốt cuộc Hạ Chi Kiều cái này đệ đệ cũng rất cầm thú, mới sinh ra liền đánh chính mình chủ ý.

Hai người bọn họ nào đó trình độ thượng thật đúng là không phân cao thấp.

Này một đêm, leng keng thuộc như lòng bàn tay, đem cuốn cuốn cùng Tiểu Bát khi còn nhỏ chuyện xưa nói cái biến, trong đó có rất nhiều đều là cuốn cuốn đều đã không nhớ rõ.

Tỷ như, nàng cùng Tiểu Bát đã từng ở kéo co thi đấu hoàn thành nụ hôn đầu tiên.

Còn tỷ như, Tiểu Bát đã từng cho chính mình một bao chocolate, bên trong thế nhưng có lúc ấy thịnh hành toàn cầu duy nhất ma pháp nhãn.

Sau lại cuốn cuốn không cẩn thận làm ném, Tiểu Bát vì hồng nàng, vẽ mười cái nhãn cho nàng.

Nhãn chuyện này, cuốn cuốn có điểm ấn tượng, chỉ là sau khi lớn lên nàng cảm thấy, đều là tiểu thí hài thời kỳ sự, ai còn sẽ trở thành thật sự ghi tạc trong lòng.

Sau lại trò chuyện trò chuyện, hai cái cô nương cũng đều có buồn ngủ, nửa ngủ nửa tỉnh kết thúc đề tài,

Trong lúc ngủ mơ, cuốn cuốn mơ thấy Tiểu Bát.

Nàng mơ thấy Tiểu Bát đem chính mình ấn ở trên tường, thực khí phách cái loại này, chính mình bị hấn vách tường đông đến đỏ mặt tim đập, đã cảm thấy then lại ám chọc chọc thực chờ mong, nhưng chính ba ba nhi chờ hấn thông báo khi, mộng bỗng nhiên chặt đứt.

Là buổi sáng 6 giờ rưỡi, Tiểu Bát tới gõ cửa.

Hai cái cô nương còn ngủ, bị đánh thức sau, leng keng duỗi cái lười eo, hướng ngoài cửa kêu:

“Ta muốn ca ca ôm một cái mới lên!”

Cái này thói quen ban đầu là từ Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi chi gian truyền lưu lại, thân mục thân ba thập phần ân ái, Hạ Thừa Nam mỗi ngày đều cùng sủng công chúa dường như đem Kiều Phi bế lên giường, mười năm như một ngày. Khiến cho leng keng từ nhỏ cũng dính muốn ca ca ôm.

Cuốn cuốn mộng đẹp bị đánh gãy, vốn dĩ có chút khó chịu, nhưng không nghĩ tới người trong mộng nhanh như vậy liền tới rồi, nàng nghe được then cửa ở bị người ninh động, chạy nhanh đem mặt chuyển qua đi, ngưỡng ngừng làm Tiểu Bát xem chính mình mới vừa tỉnh ngủ bộ dáng.

Nàng phàm nói thầm: “Làm gì làm người ca tiến vào...”

“Như thế nào lạ.” Leng keng vừa nói vừa cười: “Trước kia đôi ta cùng nhau ngủ, ngày hôm sau tỉnh ngủ ta sảo muốn ca ca ôm một chút mới rời giường, người còn không phải giống nhau cũng muốn ta ca ôm.”

“.....” Cuốn cuộn đã không nhớ rõ là lần thứ mấy chấn kinh rồi: “Ta từng có? Không có khả năng đi? Ta như thế nào một chút ấn tượng đều không có?”

Này mẹ nó cũng quá cảm thấy thẹn! So vừa rồi mộng còn cảm thấy thẹn một trăm lần!

Đang lúc cuốn cuộn nào bỏ Tiểu Bát ôm chính mình rời giường là bộ dáng gì khi, Tiểu Bát vào được.

Đi đến leng keng bên kia, 1 mét 83 vóc dáng nhẹ nhàng liền đem chim nhỏ nép vào người muội muội bế lên tới, sau đó nhẹ giọng nói: “Mau đi rửa mặt đánh răng, nếu tưởng thể nghiệm quốc nội cao trung sinh hoạt, điều thứ nhất chính là không thể đến trễ.”

“Là!!” Leng keng kính cái lễ, kéo dép lê liền triều buồng vệ sinh đi, đi rồi không vài bước lại nghĩ tới cái gì, chậm rãi rón ra rón rén đi trở về tới, thực nhẹ cùng ca ca kề tai nói nhỏ:

“Ca, cuốn tử vừa mới cùng ta nói nàng cũng tưởng người cùng khi còn nhỏ giống nhau ôm nàng rời giường, bất quá nàng ngượng ngùng nói.”

“.....”

Nói xong, leng keng cười tùm tùm rời đi.

Trên giường, cuốn cuộn bọc hơi mỏng thảm, từ đầu đến chân che đến không chút cầu thả, giống một cái dáng người đều đều đại thanh trùng, thẳng tắp nằm.

Tiểu Bát nhớ tới leng keng trước khi đi lời nói, do dự hạ, đá đá giường giác: “Uy.”

Đại thanh trùng vẫn không nhúc nhích.

Tiểu Bát nhìn thời gian, còn muốn rửa mặt ăn cơm sáng, lại lại đi xuống khẳng định bị muộn rồi.

Hắn đành phải tiến lên, trực tiếp xốc lên đại thanh tròng mỏng thảm.

Cuốn cuốn chính nín thở giả chết, bỗng nhiên một trận gió nhấc lên, che khuất chính mình thảm bị người lấy đi, liền ở trong nháy mắt, nàng thấy được đứng ở mép giường Tiểu Bát.

“.....” Cuốn cuốn luống cuống tay chân, trong đầu không chịu khống chế nghĩ trong mộng hình ảnh, nàng không biết làm sao, đành phải nhanh chóng dùng mu bàn tay che khuất mặt:

“Hạ Chi Kiền người làm gì?!”

Tiểu Bát không rên một tiếng, cong lưng, một bàn tay xuyên đến nàng sau lưng, một tay kia ở nàng giữa hai chân, hơi dùng một chút lực, nữ hài liền rời đi giường.

Cuốn cuốn: “.....”

Bỗng nhiên bị người bế lên tới, đại khái là một loại bản năng, nàng theo bản năng đem tay leo lên Tiểu Bát cổ.

Cũng chính là vài giây chi gian, nàng bị động, lại cũng thực hưởng thụ treo ở Tiểu Bát trên người.

“.....”

“.....”

Bốn mắt đối diện, lẫn nhau trong mắt đều có quang.

Đó là một loại tự nhiên biểu lộ tình tứ, vô pháp khống chế đơn thuần, ngượng ngùng, cùng rung động.

Cuốn cuộn khiêng không được, trước né tránh ánh mắt.

Nguyên bản cảm thấy không có gì, nhưng cuốn cuộn phản ứng khiến cho Tiểu Bát cũng có chút không được tự nhiên lên, phảng phất chính mình đang làm cái gì thực hỗn đản sự.

Hắn lẩn lẩn hầu, thấp giọng hỏi: “Người mặt đỏ cái gì?”

“Ta.....” Cuốn cuộn hoàn hồn, tay sờ lên chính mình hồng thấu mặt, hoảng không chọn lộ nhảy xuống chạy tới buồng vệ sinh:

“Hạ Chi Kiền người hiền đã chết!”

Tiểu Bát: “.....”

Nói thật, hắn đích xác có điểm hiền.

Trong tay lưu có nang nhiệt độ cơ thể, cùng nang làn da mềm mại xúc cảm, trong lòng bàn tay không ngừng bóng cháy hắn.

Trước kia như vậy tùy ý ôm nang rời giường, nguyên lai cho rằng hôm nay còn có thể cùng khi còn nhỏ giống nhau chuyên tâm, nhưng vừa mới hắn phát hiện...

Không giống nhau.

Cái loại cảm giác này, hắn càng ngày càng chống đỡ không được.

Nhưng Tiểu Bát vẫn như cũ nhớ rõ thượng cao trung ngày đầu tiên chính mình cùng cuốn cuộn ba ba làm ra hứa hẹn, hiện tại thời gian không tới, hắn cần thiết nhịn xuống sở hữu xúc động.

Hít sâu một hơi, hắn rời đi phòng ngủ.

-

Leng keng cao trung là ở nước Mỹ thượng, sau khi trở về đối thiên trung hết thảy đều thực cảm thấy hứng thú, cho nên riêng cùng Tiểu Bát xin một ngày bồi đọc, mà Tiểu Bát cùng trường học lão sư câu thông được đến sau khi cho phép đáp ứng hôm nay mang nàng tới trường học thể nghiệm bầu không khí.

Leng keng trên người có học vũ đạo nữ hài cái loại này khí chất, đi ra ngoài duyên dáng yêu kiều, rất là đáng chú ý, giống một đóa mới mẻ tiểu hoa nhài, hơn nữa lại đi ở Tiểu Bát bên người, tiến trường học đại môn liền hấp dẫn tới rồi đại gia chú ý.

Hơn nữa ngày hôm qua nàng cùng Tiểu Bát ở trường học của một loạt thân mật hành động cũng không ngừng cuốn cuốn một người thấy được, cho nên sáng sớm trường học người liền ở điên truyền ——

Nổ mạnh tin tức! Hư hư thực thực Hạ Chi Kiều bạn gái xuất hiện! Hai người cử chỉ thân mật, quan hệ không giống bình thường!

Leng keng đối này đó bát quái còn mờ mịt không biết, nàng đi theo Tiểu Bát đi cao tam nhất ban, ngồi ở cuối cùng một loạt nghe giảng bài, tan học có đồng học tới cùng nàng nói chuyện phiếm, tưởng bộ nàng lời nói.

“Mỹ nữ, người là Hạ Chi Kiều bạn gái sao?”

Leng keng phụt một tiếng cười ra tới: “Ta kêu hạ chi phi, người nói đi?”

Mọi người a một tiếng, lúc này mới phản ứng lại đây, nguyên lai là hai anh em.

Nhắc tới huynh muội, đại gia không thể tránh khỏi nghĩ tới Hạ Chi Kiều một cái khác thân thuộc quan hệ —— tỷ tỷ Mạnh Quy Văn.

Vì thế bọn họ tiếp tục bắt lấy leng keng hỏi: “Kia Mạnh Quy Văn cùng Hạ Chi Kiều là loại nào tỷ đệ a? Biểu tỷ đệ? Đường tỷ đệ?”

“Tỷ đệ?”

Leng keng nhìn bọn họ, thực nghi hoặc hỏi: “Như thế nào hai người bọn họ ở trường học lấy tỷ đệ tương xứng sao?”

Mọi người nghe thấy được đưa hương vị: “Chẳng lẽ bọn họ không phải tỷ đệ?”

“Đương nhiên không phải.” Leng keng chẳng hề để ý tin nóng: “Mạnh Quy Văn cùng ta ca có oa oa thân a, nàng là ta ca vị hôn thê, tương lai muốn kết hôn cái loại này.”

“.....” Mọi người cảm đều rớt tới rồi trên mặt đất: “Vị hôn thê??!”

Kinh thiên đại đưa.

Sau lại leng keng cùng các bạn học sướng hàn huyên toàn bộ khóa gian, Tiểu Bát vội vàng sửa sang lại một ít bút ký không cố thương nàng, nhưng xem nàng cùng người khác chuyện trò vui vẻ, giống như còn rất hòa hợp với tập thể, vì thế liền cũng không có nhiều quản.

Kết quả mấy cái khóa gian xuống dưới, toàn bộ trường học một truyền mười mười truyền trăm, tất cả mọi người đã biết cuốn cuốn cùng Tiểu Bát chân thật quan hệ.

Mấu chốt là, hai cái đương sự còn bị chẳng hay biết gì.

Đặc biệt là cuốn cuốn, hạ tiết tự học buổi tối sau, đi ở tan học trên đường, tốt nhất khuê mật bỗng nhiên chạy tới hỏi nàng:

“Cuốn nhi, nhìn không ra tới a, hắc hắc.”

Cuốn cuốn bị khuê mật cười đến sồn tóc gáy: “Nhìn không ra tới cái gì??”

Khuê mật: “Đừng trang lạp, toàn trường học đều biết người cùng bát gia là một đôi, ta liền nói sao, bát gia như vậy khốc một người, như thế nào liền duy độc đối với người như vậy có kiên nhẫn.”

“.....?” Cuốn cuốn nghe được thực ngốc, nhưng nàng phản ứng sẽ, cư nhiên trao sai rồi trọng điểm: “Như thế nào các người đều cảm thấy hãn đối ta thực... Bất đồng sao?”

“Đương nhiên!” Khuê mật dừng một chút: “Người hạt a? Nhìn không ra tới?”

“.....”

Cuốn cuốn bỗng nhiên nhớ tới ngày đó nàng an ủi Tiểu Bát thất tình, nói không thích hãn nữ hài kia khẳng định hạt, Tiểu Bát nghiêm trang phụ họa, nói ——

Nàng xác có điểm mù.

Cuốn cuốn tiểu tâm can bùm bùm nhảy.

Nên sẽ không hãn trong miệng cái kia người mù chính là chính mình đi...

Mà bên kia, trường học cửa, leng keng thực friend cùng tân nhận thức đồng học nói cúi chào, Tiểu Bát lạnh nhạt mặt bồi ở bên cạnh, muội muội thật sự siêu sẽ giao tế, liền tới rồi trường học một ngày, cũng đã nhốt đánh vào cao tam nữ sinh vòng.

Thật vất vả xã giao xong rồi, bên kia cuốn cuốn cũng ra tới.

Tiểu Bát triều cuốn cuốn phương hướng nhìn mắt, hai người ánh mắt đan chéo, cuốn cuốn lập tức mất tự nhiên né tránh.

Ngượng ngùng xoắn xít đi tới, giống cái tiểu tức phụ:

“Ta, ta ba đã trở lại, hôm nay liền không đi nhà người đi.....”

Leng keng lập tức túm chặt nàng làm nũng: “Không cần a cuốn tỳ, ta tưởng người bồi ta, nói nữa.” Leng keng chuyển vừa chuyển: “Ta ca cũng tưởng người trụ nhà ta!”

Tiểu Bát: “.....”

Leng keng lập tức quay đầu đưa mắt ra hiệu: “Ca người nói có phải hay không!!”

Cuốn cuốn yên lặng đem ánh mắt dời qua đi, cũng nhìn Tiểu Bát.

Tiểu Bát: “.....”

Hắn thanh thanh giọng, trực tiếp kéo ra cửa xe đem cuốn cuốn đẩy mạnh đi, bình tĩnh mặt: “Còn đứng làm gì, nơi này không thể dừng xe.”

Leng keng chạy nhanh tiến đến cuốn cuốn bên tai: “Hắn ngược ngược nói mà thôi, kỳ thật hắn nghĩ đến thực, hắc hắc.”

Cuốn cuốn lại không ngốc, Tiểu Bát cái này hành động rõ ràng chính là cam chịu leng keng nói.

Ngồi ở trong xe, cuốn cuốn trong lòng bất ổn, nghĩ khuê mật nói, hoài nghi chính mình có phải hay không thật sự mắt mù.

Tiểu Bát thích chính mình, chính mình thế nhưng không thấy ra tới?

Về đến nhà, cuốn cuốn vì không cho Tiểu Bát liên tục phát ra đệ đệ mị lực quấy nhiễu chính mình, đơn độc lưu tại chính mình phòng cho khách làm bài tập.

Nàng xuất thần nhìn bài thi, trong mắt lại xem không tiến một chữ, mãi đầu óc đều là Tiểu Bát liêu nàng tóc, ôm nàng rời giường hình ảnh.

Cái loại này rung động, kéo dài dằng ở cuốn cuốn trong lòng, là vô pháp ức chế vui mừng, cũng là tim đập thành thạch yêu say đắm.

Tiếp thu hiện thực sau, nàng tưởng nàng đại khái là phát điên, mới có thể thích thượng so với chính mình tiểu một tuổi Tiểu Bát đi.

Nàng cần thiết thừa nhận, từ trước không phát giác, là bởi vì Tiểu Bát đối nàng bao dung cùng nhường nhịn ở chính mình trong mắt đã trở thành thói quen, mà đương lần này leng keng ngoài ý muốn xuất hiện, cuốn cuốn mới biết được chính mình có bao nhiêu vô pháp chịu đựng người khác cắm vào nàng cùng Tiểu Bát thế giới.

Từ nhỏ đến lớn, nàng thói quen có hăn, thói quen hăn kiêu căng chính mình, nơi chốn nhường chính mình.

Nhưng hăn nếu thật thích chính mình, vì cái gì chậm chạp không thổ lộ.

>Ngay cả ở trong mộng cũng không chịu.

Cuốn cuốn không thể tưởng được nguyên nhân, giống như miêu thảo cào tâm giống nhau vô pháp bình tĩnh, nghĩ đến cuối cùng, nàng bốn mươi lăm độ giác nhìn lên không trung, âm đạm thần thương:

“Ai, nguyên lai ta Mạnh Quy Vãn cũng có vì tình sở khổn một ngày.....”

-

Lúc sau nhật tử, bởi vì leng keng điên cuồng tác hợp cùng các loại chế tạo cơ hội, hơn nữa toàn trường học đều cam chịu bọn họ tình lữ quan hệ, bát gia bát tẩu gọi bậy, cuốn cuốn cùng Tiểu Bát ở chung càng ngày càng ái muội, lẫn nhau chỉ cách một tầng đâm thủng giấy cửa sổ.

Nhưng ai đều không có chủ động đi đâm thủng tầng này quan hệ.

Liền như vậy ái muội, thân mật, an tĩnh ở chung.

Ba tháng, cả nước nghệ khảo. Cuốn cuốn cùng Tiểu Bát cũng đang khẩn trương ôn tập chuẩn bị thi đại học trung, từ minh bạch lẫn nhau tâm ý sau, cuốn cuốn cũng ngậm nỗ lực lên.

Lúc này leng keng đã trở về nước Mỹ, ngày nọ nàng bỗng nhiên cấp cuốn cuốn gọi điện thoại, nói cho chính nàng nơi nghệ thuật trường học đại học bộ mở người mẫu ban, toàn cầu chiêu sinh, chỉ chiêu năm mươi cá nhân, hỏi nàng muốn hay không đi nước Mỹ thí hạ.

Hơn nữa trong điện thoại, leng keng đem cái kia ban nói được thực ngữ bức bộ dáng, hình như là cùng cuốn cuốn yêu nhất xem 《 cầu vượt 》 tạp chí hợp tác huấn luyện căn cứ.

Chỉ ở toàn cầu tìm kiếm khai quật nhất thích hợp đi ở cầu vượt thượng tân nhân.

Nhận được điện thoại, cuốn cuốn không thể tránh khỏi tâm động.

Làm người mẫu là nàng chung thân lý tưởng, đi lên T đài càng là nàng tha thiết ước mơ sự, nàng mười tám tuổi, đúng là thanh xuân nhất nở rộ thời điểm.

Nàng muốn đi, diên cường muốn đi.

Vì thế cuốn cuốn thật cẩn thận cùng cha mẹ đưa ra ý nghĩ của chính mình, mãi cho rằng sẽ bị cự tuyệt nàng, lại ngoài ý muốn được đến cha mẹ duy trì.

Bọn họ nói: “Sấn tuổi trẻ, đi làm muốn làm sự, nếu người tận lực không có kết quả, vậy trở về, ba mẹ còn ở.”

Tuy rằng không biết vì cái gì cha mẹ lần này sẽ như vậy quyết đoán đáp ứng, nhưng cuốn cuốn vẫn là cảm động đến mũi toan, thề sẽ không làm đại gia thất vọng.

Vì thế nàng chờ xuất phát, ở nào đó ánh nắng tươi sáng nhạt tử, từ cha mẹ bồi, bước lên đi nước Mỹ phỏng vấn lữ đờ.

Tiểu Bát ở quốc nội, tiếp tục an tâm chuẩn bị thi đại học.

Trước khi đi ngày đó, hẳn đi sân bay tặng cuốn cuốn, hai người cũng chưa nói nói cái gì, nhưng trong lòng đều minh bạch là như vậy hồi sự.

“Đừng có áp lực.”

“Ân.”

“Cùng lắm thì... Ta bồi người cùng nhau đọc 985.”

“.....”

Này một câu sở bao hàm tâm ý đã thực rõ ràng.

Cuốn cuốn đương nhiên không nghĩ lãng phí Tiểu Bát đầu óc cùng tài hoa, càng không nghĩ chính mình liên lụy Tiểu Bát.

Vì thế càng kiên định muốn cùng hẳn giống nhau, vì mộng tưởng nỗ lực, ở nhất nhiệt tình yêu thương lĩnh vực viết thượng tên của mình, tương lai nếu cùng hẳn đứng chung một chỗ, cũng muốn làm hẳn vì chính mình kiêu ngạo.

Nước Mỹ phỏng vấn thực nghiêm khắc, tham gia nữ hài đến từ toàn thế giới, các loại màu da đều có, cuốn cuốn tới rồi kia mới biết được chính mình ở trường học lấy làm tự hào đáng người, ở chỗ này nơi nơi đều là.

Mỗi cái đều là hoàng kim tỉ lệ khung xương tử, cạnh tranh phi thường kịch liệt.

Phỏng vấn tổng cộng phân tam luân, sơ thí cùng thi vòng hai đều là đơn giản điệu bộ đi khi diễn tuồng cùng ngôn ngữ năng lực khảo hạch, nhưng

dù vậy, trước hai quan cuốn cuốn đều là thực gian nan khảo quá khứ.

Từ thượng vạn người, đến hơn một ngàn người, cuối cùng chung thí, từ ba trăm cái danh ngạch đào thải rớt hơn phân nửa.

Chỉ chừa năm mươi cái ưu tú nhất màm.

Kiều Phi cấp cuốn cuốn tìm toàn mỹ tốt nhất lão sư, ở chung thí trước một vòng cao cường độ đột kích huấn luyện.

Tiểu cô nương ở nhà cũng là bị sủng đại, lần đầu ở trong thời gian ngắn tiếp thu áp lực lớn như vậy cùng khảo nghiệm, cảm xúc một lần xuất hiện dao động, đặc biệt là ngày nọ, ở bị lão sư hà khắc yêu cầu liên tục chân trần treo không đi rồi sáu tiếng đồng hồ còn bị phê bình rất kém cỏi sau, cuốn cuốn hỏng mất.

Nàng sản thời gian nghỉ ngơi trốn đến trong WC trộm khóc, chân đã mất đi tri giác, hoàn toàn không giống chính mình.

Lại còn muốn cắn răng chịu đựng.

Nàng cũng không biết như thế nào liền bắt Tiểu Bát điện thoại.

Mới vừa chuyển được vang lên một tiếng, cuốn cuốn mới phản ứng lại đây quốc nội là nửa đêm, Tiểu Bát khẳng định ngủ.

Nàng chạy nhanh quai rớt, sợ sảo đến hấn ngủ.

Nhưng mà không đến ba giây, chính mình di động lại vang lên.

Trên màn hình biểu hiện —— “Chán ghét tám tám”

Cuốn cuốn ngừng nước nở, bình phục một chút hô hấp, tiểu tâm tiếp lên.

“Uy.”

Kia đầu trăm mặc vài giây, thấp thấp thanh âm nói: “Người khóc?”

Cuốn cuộn sợ tới mức chạy nhanh che miệng lại, không biết là nơi nào lộ ra dấu vết để lại làm Tiểu Bát đã nhìn ra.

Nàng cố nén chua xót cổ họng, bài trừ tiếng cười: “Nói cái gì đầu, ta sao có thể khóc.”

Lại là trăm mặc vài giây.

Tiểu Bát hỏi: “Người đang làm gì?”

Cuốn cuộn: “... Huấn luyện.”

“Kia vì cái gì cho ta gọi điện thoại.”

“.....” Cuốn cuộn cắn cắn môi, không nghĩ nói cho Tiểu Bát lời nói thật, đành phải cố ý nói: “Ta không cẩn thận ấn sai rồi.”

Dừng một chút: “VẬY còn người, vì cái gì còn không ngủ.”

Điện thoại kia đoạn trăm mặc hồi lâu, Tiểu Bát mới nói:

“Tưởng một cái giấc tử, ngủ không được.”

“.....”

Đêm đó điện thoại qua đi, tuy rằng cuốn cuộn cái gì cũng chưa nói, nhưng Tiểu Bát vẫn là ở hai ngày sau chạy tới nước Mỹ.

Hắn xuất hiện ở phòng huấn luyện thời điểm, cuốn cuộn lại bị lão sư mắng khóc.

Nàng ngồi xổm trên mặt đất xoa gót chân, bỗng nhiên, trước mặt liền nhiều một đạo thân ảnh.

Cuốn cuộn nhận thức cặp kia giày, không thể tin được ngẩng đầu.

Rồi sau đó ngơ ngác ngơ ngẩn: “Sao người lại tới đây...”

Tiểu Bát cũng trả lời đến cùng đánh cái lại đây dường như tùy ý:

“Bất quá tới như thế nào phát hiện Mạnh Quy Văn còn sẽ khóc a.”

Cuốn cuộn: “.....”

Kia một khắc, muôn vàn phức tạp cảm khái nảy lên trong lòng, nàng muốn khóc vừa muốn cười, càng nhiều vẫn là cảm động.

Lão đảo nhảy dựng lên liền bổ nhào vào hấn trong lòng ngực: “Hạ Chi Kiêu người như thế nào như vậy chán ghét a ô ô ô.”

Tiểu Bát trở tay không kịp tiếp được nàng, nữ hài ghé vào hấn đầu vai, hình như là nhịn thật lâu ủy khuất, ở kia một khắc rốt cuộc bạo phát.

Sau lại, Tiểu Bát toàn bộ trên vai tất cả đều là nàng lưu lại nước mũi nước mắt. Nhưng từ ngày đó lúc sau, cuốn cuộn trạng thái cũng hảo rất nhiều.

Đối mặt lão sư gần như biến thái ma quỷ thức huấn luyện, nàng đều cắn răng kiên trì xuống dưới.

Nàng không nghĩ cô phụ mọi người đối nàng chờ mong, đặc biệt là Tiểu Bát.

Chung thí ngày đó là tháng tư sơ, nước Mỹ cũng tiến vào mùa xuân, ấm áp hòa hợp, mỗi ngày đều là dư thừa dương quang.

Thực xảo, ngày đó cũng là cuốn cuộn mười tám tuổi sinh nhật.

Phía trước quy hoạch quá thật lâu chính mình thành nhân lễ muốn như thế nào quá, muốn như thế nào cùng tiểu tử mọi nhóm chúc mừng, ngàn tính

vạn tính, cuốn cuốn cũng chưa tính đến chính mình sẽ ở bên kia đại dương, tham gia cái này thế kỷ nhất nghiêm khắc người mẫu tuyển chọn khảo thí.

Vô luận có thành công hay không, cuốn cuốn cảm thấy đây đều là chính mình mười tám tuổi tốt nhất quà sinh nhật.

Rốt cuộc, đây là nàng ly mộng tưởng gần nhất một lần.

Thành công cố nhiên hảo.

Không thành công, cũng là nàng trong cuộc đời quan trọng nhất trải qua.

Chung thí hiện trường thực chính thức, cùng ngày thường nhìn đến đại hình đi tú hiện trường giống nhau, bố trí thật sự xinh đẹp thực chấn động, hơn nữa hiện trường tới rất nhiều người mẫu giới trọng bàng khách quý, trận này khảo thí càng giống một hồi tuyển tú, hấp dẫn trong vòng đông đảo chuyên nghiệp nhân sĩ chú ý.

Cuốn cuốn hôm nay có tam bộ đồ trang, phân biệt muốn suy diễn thời trang, đồ bơi, cùng với nhất khảo nghiệm mị lực lễ phục định chế cao cấp.

Cha mẹ đều ngồi ở dưới đài bồi hấn, Tiểu Bát cùng leng keng cũng ở, ngay cả Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi đều đặc biệt đuổi lại đây.

Bọn họ đã đến càng là dẫn tới truyền thông đại chấn động, tranh nhau đưa tin.

Cuốn cuốn ở hậu đài chuẩn bị, nàng bị hóa thượng tinh xảo màu trang, xứng với phối sức, trong gương nàng cùng một tháng trước ở thiên thành trung học xuyên giáo phục tiểu cô nương quả thực khác nhau như hai người.

Nàng cảm thấy, chính mình thật là hảo hảo xem a.

Hắc hắc.

Cầm di động đã phát trường tự chụp, sau đó chia Tiểu Bát, hỏi hần: 【 ta xinh đẹp sao? Mau khen ta. 】

Cuốn cuốn đã thật lâu không cần tỷ tỷ tự xưng. Nàng bắt đầu dần dần thói quen cùng Tiểu Bát làm nũng.

Thực mau, Tiểu Bát trở về câu: 【? Người ai? 】

Cuốn cuốn: “???”

Nếu không phải đạo sư lúc này bỗng nhiên kêu đợi lên sân khấu, cuốn cuốn thật sự tưởng lập tức đưa Tiểu Bát đi số đen cuộc đời này không còn nữa gặp nhau.

Cái gì điều nhân, liền biết chọn chính mình sinh khí.

Cuốn cuốn tức giận buông di động, đi theo đạo sư an bài bắt đầu đợi lên sân khấu.

Trận đầu là thời trang, cuốn cuốn khống chế lên thực nhẹ nhàng, nàng bị an bài quần áo là một bộ màu trắng liền quần áo, có điểm chức nghiệp giỏi giang khí chất, nàng mang theo thực khoa trường màu đen kính râm, trong tay xách theo giản lược phong thư bao, ở âm nhạc trung dẫm lên nhịp trống lên sân khấu.

Hiện trường bị bố trí cùng chân chính tú tràng giống nhau, hai bên đều là người, này bên trong có đạo sư, có khách quý, cũng có mỗi cái thí sinh thân hữu đoàn.

Cuốn cuốn trạng thái thực hảo, đi đến phía trước, pose dừng hình ảnh, xem màn ảnh, lại xoay người.

Xoay người trong nháy mắt, dư quang quét đến cái kia hình bóng quen thuộc, không chút để ý dáng ngồi, chân dài lẫn nhau điệp, cùng bên cạnh

Hạ Thừa Nam giống như một cái khuôn mẫu khắc ra tới.

Cuốn cuộn nhẹ nhàng nhấp môi, tuy rằng vừa rồi còn ở sinh khí, nhưng nhìn đến hần tại đây, trong lòng thực an tâm, cũng thực thỏa mãn.

Nàng từ trước ảo tưởng quá, chính mình ở trên đài đi yêu nhất điệu bộ đi khi diễn tuồng khi, thích người ở dưới đài nhìn nàng.

Hần trong mắt đều là chính mình, ánh mắt cũng đi theo chính mình thân ảnh chuyển.

Kia đại khái chính là nàng muốn dáng vẻ hạnh phúc đi.

Trở lại hậu trường, cuốn cuộn lại vội không ngừng mà thay đệ nhị bộ đồ bơi.

Này quần áo thoáng có chút lộ, nhưng lại hoàn mỹ biểu đạt ra tuổi trẻ khẩn trí đáng người.

Đệ tam bộ, là nào đó thực nổi danh hàng xa xỉ bài lễ phục định chế cao cấp, cuốn cuộn tóc dài bị bàn khởi, tóc năng ra mê người cuộn sóng, sạch sẽ trang dung, sao trời giống nhau lóa sáng lụa mỏng lễ váy.

Cả người đi ra, cực kỳ giống không dính nhân gian pháo hoa tiên nữ.

Cao quý, rồi lại không mất đồng thoại hồn nhiên cảm.

Tam bộ khảo thí phong cách hoàn thành, cuốn cuộn trở lại hậu trường, thay chính mình thường phục.

Trước hai quan nàng đều là miễn miễn cường cường quá quan, ở người mẫu cái này trong vòng, trước sau Châu Á gương mặt cô nương không có ưu thế.

Cho nên này cửa thứ ba, cuốn cuộn cũng không có ôm quá lớn hy vọng.

Khảo thí kết thúc nàng hiện tại thực hưng phấn, chỉ nghĩ chạy nhanh đi tìm Tiểu Bát chơi, cùng hắn đi dạo phố, đi uống rượu ca hát, hảo hảo hưởng thụ một chút chính mình mười tám tuổi ngày đầu tiên.

Nhưng mà đi ra hậu trường, đang muốn đi tìm Tiểu Bát nàng bỗng nhiên bị đồng kỳ một cái nam thí sinh kêu ở.

Nam thí sinh đến từ Úc Châu, làn da bạch bạch, vóc dáng rất cao, thực thân sĩ.

Hắn thập phần trực tiếp biểu đạt đối cuốn cuốn thưởng thức, hơn nữa cuối cùng, duỗi tay muốn cuốn cuốn xã giao tài khoản.

Cuốn cuốn nguyên bản là muốn uyển chuyển cự tuyệt, nhưng nàng lại phát hiện Tiểu Bát không biết khi nào cũng tới hậu trường.

Hơn nữa giống như nghe được tiểu ca ca nói.

Vì thế cuốn cuốn ý niệm vừa chuyển, lời nói đến bên miệng lại đổi thành: “sure.”

Nàng cố ý lấy ra di động, muốn cùng tiểu ca ca trao đổi liên hệ phương thức, quả nhiên, cách đó không xa Tiểu Bát dựa theo nàng kế hoạch đã đi tới.

Lấy đi di động, hơi mang cảnh cáo kêu nàng tên: “Mạnh Quy Vãn.”

“Ân?” Cuốn cuốn vô tội chớp mắt.

Dừng một chút, Tiểu Bát trực tiếp đem nàng lôi đi, kéo đến một chỗ yên lặng, không có gì người địa phương.

“Ta có lời cùng ngươi nói.”

Cuốn cuộn nhấp môi, tim đập mau đứng lên, giống như ý thức được trước mặt thiếu niên muốn nói gì dường như, hơi hơi đỏ mặt, gục đầu xuống: “Nga.”

Trước mắt hình ảnh, liền cùng lần trước nàng làm mộng giống nhau như đúc a.....

Tuy rằng lần trước trong mộng không nghe được, nhưng cuối cùng hôm nay hiện thực đền bù.

Cuốn cuộn trong lòng ngọt tư tư: “VẬY NGƯỜI NÓI A.”

Nhưng mà đợi hai giây, Tiểu Bát có điểm không kiên nhẫn xả hạ đệ nhất thứ mặc vào chính thức tây trang cà vạt.

“TÍNH.”

“???”

Cái gì kêu tính?

Cuốn cuộn thật vất vả chờ tới thông báo trong chớp mắt liền lại không có sao!!

Nàng có chút thất vọng, đang muốn hỏi một câu 【Hạ Chi Kiều người rốt cuộc có phải hay không nam nhân?!】

Bỗng nhiên ——

Nàng cảm bị người nắm nâng lên, ngay sau đó, một đôi môi đột nhiên không kịp phòng ngừa rơi xuống chính mình trên môi.

Dán ở bên nhau, đều không cho chính mình phản ứng thời gian, lập tức lại cạy ra môi răng, đi bước một thâm nhập thăm dò nàng lưỡi, nàng thế giới.

Cuốn cuốn bị hôn đến đại não trống rỗng, liền ở dồn dập hô hấp trung, nàng ần ần cảm thấy chính mình ngón áp út giống như bị thứ gì bộ ở.

Thiếu niên xúc động cuồng nhiệt hôn cũng ngừng lại.

Ngừng ở nàng bên tai:

“Năm tuổi người liền mang theo ta nhẫn, đời này ta đều không chuẩn người thích người khác.”

Cuốn cuốn: “.....”

Nàng rũ mắt nhìn lại.

Ngón áp út thượng, mang theo từng bước từng bước keo silicon, có điểm ấu trĩ phim hoạt hoạ nhẫn.

Thế nhưng là năm ấy ma pháp nhẫn...

Cuốn cuốn kinh ngạc ngẩng đầu: “Không phải ném sao?”

“Ta sau lại cả đêm không ngủ, tìm khắp toàn bộ phòng, rốt cuộc tìm được rồi nó.”

“Mạnh Quy Văn.”

Tiểu Bát trịnh trọng mà hô lên nàng tên, cùng nàng mang theo nhẫn tay mười ngón nắm chặt, lại lần nữa ôn nhu hôn lên nàng môi, giống như chờ hôm nay đợi thật lâu, lẩm bẫm lời nói nhỏ nhẹ:

“Ta thích người.”

Ta rốt cuộc chờ đến người mười tám tuổi.

Cũng rốt cuộc có thể nói cho người, tại đây cộng độ mười mấy thâm niên quang, ta vẫn luôn đều thích người.

Thích người.

Thật lâu thật lâu.

Thả Thính Phi Phi [C]
Tô Tiên Tiên
www.dtv-ebook.com

Chương 65 Chung Chương

Đồng hồ báo thức vang lên.

Sáng sớm đệ nhất lữ ánh mặt trời xuyên thấu qua ô nhu màu trắng bức màn chiếu tiến vào, chiếu vào trên giường ôm nhau nằm ở bên nhau nhân thân thượng.

Kiều Phi nhíu nhíu mày, xoay người, hướng bên người nam nhân trong lòng ngực toàn tâm chút, qua vài giây, nàng nhắm mắt lại hỏi: “Lão công, vài giờ?”

Hạ Thừa Nam cũng nhắm mắt lại, từ trong ổ chăn vươn cánh tay dài ấn hạ đồng hồ báo thức: “Không biết.”

Sau đó thu hồi tay, đem nữ nhân ôm đến càng khấn, sủng ái mà nói: “Người ngủ nhiều một hồi.”

Kiều Phi mơ mơ màng màng, đang muốn liền Hạ Thừa Nam ấm áp yên ổn ôm ấp lại trộm sẽ lười, nhưng bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nàng đột nhiên mở mắt ra: “Không được.”

Hôm nay như thế nào đều không thể ngủ nướng!

Bỗng chốc từ trên giường lên, Kiều Phi vội vàng mặc tốt dép lê: “Hôm nay là trong cuộc đời ta lần đầu tiên thượng TV tiết mục ai, ta phải sớm một chút làm chuẩn bị.”

Hạ Thừa Nam thấy nàng như lâm đại địch trận trượng còn tưởng rằng là cái gì đại sự.

Hắn bất đắc dĩ cười: “Làm cái gì chuẩn bị, lại không phải cho người đi phỏng vấn người khác, là người khác phỏng vấn người.”

“Nhưng ta phải trang điểm một chút a, tắm rửa gội đầu, đợi lát nữa lại làm SAM giúp ta làm tạo hình, còn có quần áo, a..... Thời gian căn bản không đủ dùng, người đừng quấy rầy ta!!”

Kiều Phi nói, chạy vào buồng vệ sinh.

Vài phút sau, bên trong vang lên xôn xao dòng nước thanh.

Hạ Thừa Nam nghiêng mắt nhìn xuống đài thượng đồng hồ báo thức, mới 7 giờ.

Phỏng vấn là buổi sáng 11 giờ bắt đầu thu, nàng cũng quá khẩn trương.

Hôm nay phỏng vấn là nước Mỹ mở trừ danh đài truyền hình riêng vì Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi vợ chồng hai người chuẩn bị.

Mấy năm nay Hạ Thừa Nam quốc nội sinh ý chuyển giao cho giám đốc người xử lý, đi vào nước Mỹ sau tiếp tục cùng hứa Nghiêu Sơn khai thác thị trường, bằng vào cường đại tư bản cùng bày mưu lập kế năng lực, thành công xâm nhập nước Mỹ tài chính vòng, thả một năm so một năm lực ảnh hưởng đại.

Hiện tại ở trong vòng, tất cả mọi người đều đã biết Hạ Thừa Nam tên. Mà Kiều Phi cũng bởi vì mấy năm trước bị bầu thành toàn cầu TOP10 Châu Á DJ chi nhất, đi vào nước Mỹ sau, Hạ Thừa Nam vì bảo hộ lão bà yêu thích, đem Nhiệt Cách cũng chạy đến nước Mỹ.

Chỉ là Kiều Phi không hề lên đài, mà là dốc lòng hỗ trợ quản lý quán bar biểu diễn hạng mục cùng DJ huấn luyện chờ nghiệp vụ.

Phu xướng phụ tùy, sống được tiêu sái khoái ý.

Hạ Thừa Nam còn cũng không nhớ tới giường, hần hơi hơi nhắm hai mắt, nghe trong phòng vệ sinh tiếng nước vang lên thật lâu, sau đó đình rớt.

Kiều Phi tẩy xong rồi, bọc màu trắng khăn tắm ra tới, ngồi ở hoá trang trên đài, bắt đầu nữ nhân hộ da bước đi.

Nàng bóng dáng dừng lại ở kia, nhiều năm như vậy giống như một chút biến hóa đều không có, năm tháng ở trên người nàng không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

Làn da trắng nõn, vô cùng mịn màng, tóc tuy rằng xén đến đầu vai, nhưng càng nhiều một phần thành thực cùng giỏi giang.

Hạ Thừa Nam nghiêng đầu nhìn sẽ, đứng dậy.

Hắn đi đến Kiêu Phi mặt sau, tay chống ở hoá trang trên đài, từ sau lưng khung trụ nàng.

“Sát cái gì như vậy hương?”

“Bảo ước sương a.....” Kiêu Phi không rõ nguyên do trả lời.

“Ân.” Hạ Thừa Nam vùi đầu vào nàng trong cổ nghe, cố ý như có như không liêu nàng: “Kia trên người đâu.”

“.....”

Kiều Phi đã cảm giác được này nam nhân muốn làm gì, lập tức xoay người: “Ta cảnh cáo ngươi a, đừng xằng bậy, Tiểu Bát cùng leng keng đều ở ——”

Lời nói còn chưa nói xong, Kiêu Phi đã bị Hạ Thừa Nam một phen bế lên tới, ôm đến trên giường ngăn chặn:

“Lão tử sự còn không tới phiên nhi tử tới quản.”

“.....”

Kiều Phi cảm thấy chính mình tắm rửa một cái, chính là rửa sạch sẽ tới hầu hạ vị này gia.

Một giờ sau, vừa mới tẩy tã đều uống phí.

Nàng một thân hãn, thân thân chua xót eo, oán trách bên người nam nhân: “Người có phải hay không ăn cái gì được, như thế nào mỗi ngày đều..... Còn một chút đều không mệt.”

Hạ Thừa Nam cười như không cười: “Người đây là ở đối cái phương thức khen ngợi ta sao?”

“.....”

Kiều Phi mệt đến không nghĩ nói chuyện.

Nhi tử đều phao đến bạn gái, người đến trung niên, nàng lão công còn cùng mãnh hổ xuống núi dường như, giống như liền không ngày nào đó uy no quá.

Nàng đành phải lại đi một chuyến buồng vệ sinh, một lần nữa tắm rửa.

Chờ ra tới thời điểm, Hạ Thừa Nam hạ thân xuyên điều hắc quần, cũng vừa lúc rời giường.

Hắn nhìn đến Kiêu Phi trong tay cầm máy sấy, lập tức đi qua đi đem máy sấy bắt được chính mình trên tay.

Lại đem Kiêu Phi ấn ở hoá trang trước bàn ngồi xuống, “Ta giúp người.”

Vì thế Kiêu Phi liền như vậy háo hảo ngồi, tập mãi thành thói quen hưởng thụ nữ vương đãi ngộ.

Đúng lúc này, phòng ngủ có người gõ cửa.

“Tiến vào.” Hạ Thừa Nam nói.

Tối là Tiểu Bát, buổi sáng 8 giờ rưỡi, dưới lầu đã chuẩn bị tốt bữa sáng. Hắn tới kêu cha mẹ ăn cơm.

Nguyên tưởng rằng còn không có rời giường, nhưng hiện tại nhìn đến cha mẹ chính cầm sắt hòa minh ân ân ái ái ở bên nhau thối tóc, Tiểu Bát cũng liền không nói nhảm nhiều.

Nói câu 【 có thể ăn bữa sáng 】 liền chuẩn bị lui ra.

Đóng cửa kia một cái chớp mắt, Tiểu Bát xuyên qua kẹt cửa nhìn sẽ chính mình thân cha Hạ Thừa Nam.

Sau đó ở trong lòng không cảm liên tục hiện lên vô số ngộ tào.

Hắn mỗi ngày đều đánh bóng rổ mới rèn luyện ra một bộ hảo dáng người, nhưng vừa mới nhìn đến thân cha đứng ở thân mù phía sau giúp nàng thối tóc bộ dáng.

Hắn đưa con trai này cam bái hạ phong.

Từ nhỏ đến lớn, hắn nhất sùng bái chính là chính mình ba ba, sùng bái hắn quyết đoán kiên quyết, sùng bái hắn nhất châm kiến huyết ánh mắt độc đáo, nhiều năm như vậy cũng vẫn luôn triều hắn phương hướng nỗ lực.

Nhưng Tiểu Bát phát hiện hiện tại càng sùng bái, hình như là hắn ba thần tiên dáng người.

Ánh mặt trời chiếu tiến phòng ngủ một góc, chiếu vào giúp lão bà thối tóc nam nhân trên người, hắn trần trụi nửa người trên, khăn thật cơ bắp đường cong giống mạ một tầng quang, phập phồng, hữu lực, cứng cõi.

Trần ngập thành thực nam nhân sức dẫn cùng gợi cảm.....

Thân mục ở hẳn phụ trợ hạ tựa như chỉ kiều mềm thỏ con, mặc cho người ngoài thấy thế nào, Hạ Thừa Nam cho người khác cảm giác đều trần ngập tràn đầy cảm giác an toàn.

Này đại khái chính là thời gian lắng đọng lại mang đến mị lực đi.

Đóng cửa kia một khắc, Tiểu Bát quyết định tìm một cơ hội hỏi một chút hẳn cha là như thế nào làm được như vậy ngưư bức dáng người nhiều năm không băng.

Hắn cũng muốn... Làm cuốn cuốn có như vậy cảm giác an toàn.

-

Hôm nay là Tết Trung Thu, bữa sáng chuẩn bị thật sự phong phú, người một nhà ngồi ở cùng nhau hoà thuận vui vẻ ăn cơm sáng.

Hạ Kiêu Quần ngồi ở chủ vị, ăn hai khẩu, nhàn nhạt lên tiếng: “Gần nhất ta có điểm nhàm chán.”

Hạ Thừa Nam vừa ăn biên hừ cười một tiếng: “Như thế nào, kia mấy cái nước Mỹ lão thái thái không mới mẻ?”

Trước mấy tháng vừa tới nước Mỹ thời điểm, Hạ Kiêu Quần lấy 【 khí chất khoản lão niên Châu Á nam tính 】 gương mặt vinh đấng xã khu được hoan nghênh nhất nam nhân danh hiệu, mỗi ngày đều có lão thái thái tới cửa tới mời hẳn khiêu vũ, tham gia các loại hoạt động.

Ngay từ đầu Hạ Kiêu Quần cảm thấy sơ tới nước Mỹ, như thế nào cũng đến kết giao điểm bằng hữu, đến dung nhập địa phương vòng luẩn quẩn. Cho nên đều đi theo đi.

Nhưng chậm rãi, hẳn liền không đi.

Hắn nói: “Những cái đó lão thái thái cũng quá bồn phóng, nhảy vài lần vũ liền cùng ta nói muốn hay không marry, ta marry nàng cái quý, tao lão thái thái nhóm đều hư thật sự.”

Hạ Kiêu Quần nói nói liền đem đề tài chuyển tới trọng điểm, triều Hạ Thừa Nam nói:

“Nếu không người cùng con dâu nỗ lực nỗ lực, tái sinh cái lão tam ta giúp đỡ mang mang?”

“.....” Kiêu Phi một ngụm sữa bò thiếu chút nữa không phun ra tới, “Ba ngài nói bậy cái gì đâu.”

“Làm sao vậy?” Hạ Kiêu Quần một bộ nhìn quen không trách bộ dáng: “Quốc nội người tuổi này sinh nhị thai nơi nơi đều là, hai người sinh cái tam thai làm sao vậy.”

Kiêu Phi: “.....”

Nàng yên lặng nhìn mắt Hạ Thừa Nam.

Hạ Thừa Nam không chút hoang mang nhấp khẩu nước trái cây, hỏi Tiểu Bát: “Cuốn cuốn là hôm nay phi cơ đến sao?”

Không biết đề tài vì cái gì không thể hiểu được chuyển tới trên người mình, Tiểu Bát dừng một chút, trả lời: “Ân, ta đợi lát nữa đi sân bay tiếp nàng.”

Hạ Thừa Nam vừa lòng gật gật đầu, lúc này mới từ từ hồi chính mình lão tử:

“Ngài cháu dâu muốn tới, ngài còn không bằng thúc giục thúc giục bọn họ, cho người tới cái chặt trai kích thích một chút.”

Hạ Kiêu Quần vừa nghe, giống như mê mang ban đêm rốt cuộc tìm được rồi chỉ lộ đèn sáng, buông dao nĩa: “Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ

tới!!”

Lập tức bắt đầu thân thiết an ủi Tiểu Bát: “Ngoan tôn tử, người cùng cuốn cuốn đến nào một bước lạp?”

Vô ngữ Tiểu Bát: “.....”

Là thân sinh ba ba sao, hăn mới mười bảy tuổi! Mười bảy tuổi sinh cái gì hài tử, như vậy ném nôi thật sự hảo sao?

Mẫu chốt là muội muội lúc này còn ngại không đủ kích thích nhảy ra bổ đao: “Gia gia, ta phía trước nhìn đến ca ca cùng cuốn tử thân thân, hắc hắc.”

“Thật sự a?” Hạ Kiêu Quần sách hai tiếng, đã bắt đầu đắm chìm ở ôm chặt trai trong mộng: “Cũng không biết ta chặt trai lớn lên giống không giống ta..... Ai ngoan tôn người mau cấp gia gia nói nói, người cùng cuốn cuốn tính toán khi nào kết hôn?.....”

Hạ Kiêu Quần tóm được Tiểu Bát không bỏ.

Không cần bị thúc giục tam thai Kiêu Phi rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, nàng cúi đầu cười, âm thầm triều lão công liếc đi liếc mắt một cái.

Khương rốt cục là chính mình lão công nhất cay, tùy tiện một câu, liền thành công đem mâu thuẫn ném cho nhi tử.

-

Ăn xong bữa sáng, Tiểu Bát đưa Hạ Thừa Nam cùng Kiêu Phi đi đài truyền hình tham gia phỏng vấn tiết mục.

Trên đường trải qua một đồng thương nghiệp đại lâu, Hạ Thừa Nam làm hăn tạm thời dừng xe, trịnh trọng nói cho hăn:

“Nơi này chính là Eight tổng bộ, chờ người tốt nghiệp đại học liền tới trước nơi này tới học tập học tập, trước tiên ở nước Mỹ giới giải trí phao thượng hai năm, đem trong xương cốt quyết đoán cùng nghị lực tinh luyện ra tới, về sau mới có tư cách tiếp ta ban.”

Tiểu Bát hơi hơi nghiêng đầu, nhìn về phía trước mắt này đồng đại lâu.

Chín nguyệt trước, hấn ở cuốn cuốn mê mang thời điểm, cấp Hạ Thừa Nam gọi điện thoại.

Hấn biết Hạ Thừa Nam ở nước Mỹ nghiệp vụ đề cập giới giải trí, nhưng cũng không có đề cập người mẫu vòng, hấn cũng chỉ là gọi điện thoại thử xem, xem có thể hay không xin giúp đỡ ba ba, mở rộng như vậy một cái nghiệp vụ.

Hấn không nghĩ cuốn cuốn làm không được thích sự, nhưng cũng không nghĩ nàng đi chính mình không chế không được địa phương, tao ngộ những cái đó nói không chừng tiềm quy tắc.

Hạ Thừa Nam lần đầu tiên đồng ý giúp nhi tử cái này vội, thông qua các loại quan hệ, đầu nhập vốn to, cùng leng keng nơi đại học hợp tác cái kia người mẫu ban.

Lộ phô hảo, nhưng cuốn cuốn có thể hay không đi lên con đường kia, còn phải dựa chính nàng.

May mắn, cuối cùng nàng không có cô phụ mọi người kỳ vọng, lấy đệ 29 danh hảo thành tích thành công trúng tuyển.

Mà cái kia ban sở hữu học sinh, tốt nghiệp sau đều sẽ trực tiếp ký hợp đồng Eight người mẫu kinh tế công ty, từ Hạ gia trực tiếp chế tạo quản lý.

Mà công ty quản lý cuối cùng người nổi nghiệp, chỉ có thể là Hạ Chi Kiền.

Đây là hẳn duy nhất mong muốn, bồi cuốn cuốn, đưa nàng đi đến toàn thế giới nhất lóa sáng T trên đài.

Tiểu Bát đóng lại cửa sổ, triều bên cạnh phụ thân hiểu ý cười: “Cảm ơn ba ba.”

Đem cha mẹ đưa đến đài truyền hình, Tiểu Bát tính thời gian, nên đi sân bay tiếp cuốn cuốn.

Bên này, đài truyền hình, người chủ trì nhiệt tình tiếp đãi Hạ Thừa Nam vợ chồng.

Này kỳ tiết mục chủ đề là 【 tâm Wall Street tài chính đầu sỏ Hạ Thừa Nam tình yêu 】

Người chủ trì lên sân khấu, nàng trước giới thiệu Hạ Thừa Nam, dùng từ là “Đến từ Trung Quốc siêu cấp phú hào”, “Giỏi về bắt giữ tài chính thiên tài” chờ.

>Lại nói bên người Kiều Phi, người chủ trì lộ ra âm mộ mà giới thiệu
——

Đây là hẳn mỹ lệ thể tử, mê người DJ Kiều tiểu thư.

Cái này phỏng vấn tổng thể tới nói không khí vẫn là tương đối nhẹ nhàng, Hạ Thừa Nam thường xuyên bên ngoài xã giao, cho nên trường hợp này còn tính thói quen, nhưng hẳn sợ bên người Kiều Phi không thói quen, cho nên từ đầu tới đuôi vẫn luôn nắm tay nàng.

Người chủ trì theo lệ hỏi một ít việc nghiệp thượng vấn đề sau, cũng chú ý tới cái này chi tiết, vì thế nước Mỹ thức hài hước hỏi:

“Hạ tiên sinh là sợ ngài phu nhân đào tẩu sao? Vì cái gì vẫn luôn nắm nàng?”

Hạ Thừa Nam cũng tiếp được nàng hài hước: “Đương nhiên, phu nhân của ta có rất nhiều cuồng nhiệt fans, ta mỗi ngày đều cần thiết đem nàng nắm đến gặt gao.”

Hiện trường vang lên sung sướng tiếng cười, Kiều Phi cũng có chút giận cười nhìn về phía Hạ Thừa Nam.

Người chủ trì lúc này đem vấn đề đã hỏi tới Kiều Phi nơi này:

“Kiều tiểu thư đối hạ tiên sinh là nhất kiến chung tình sao?”

Kiều Phi có chút thẹn thùng cười: “Đương nhiên.”

Hạ Thừa Nam lập tức đi theo bổ sung: “Chúng ta cho nhau nhất kiến chung tình, sau đó, là ta, vô pháp khống chế theo đuổi nàng.”

Người chủ trì phát ra từng đợt “wow~” tán thưởng, ý bảo đại gia vì này phân trắng ra dũng khí vỗ tay.

Hiện trường vang lên vỗ tay, người chủ trì nhân cơ hội lại hỏi:

“Ngài thích nhất phu nhân trên người điểm nào?”

Hạ Thừa Nam suy nghĩ vài giây, quay đầu, xem Kiều Phi.

Trong mắt nàng tình mật ý, cũng không có bởi vì thời gian trôi đi mà khuyết thiếu nửa phần.

Hắn như nhau năm rồi cực nóng nhìn Kiều Phi, tiếp theo, xuất kỳ bất ý ở trước màn ảnh nhẹ nhàng nâng khởi tay nàng, khẽ hôn nàng mu bàn tay:

“Nàng hết thủy, ta đều vì này mê muội.”

Mọi người: “.....”

Người chủ trì chảy xuống chanh vị nước mắt: “Thượng đế sẽ chúc phúc các người càng ngày càng tốt.”

Phỏng vấn phi thường viên mãn kết thúc.

Trở về trên đường, Kiều Phi ngăn không được mặt đỏ thẹn thùng: “Người làm gì ở như vậy nhiều người trước mặt nói buồn nôn nói, ta đến bây giờ mặt đều hảo năng.”

Hạ Thừa Nam đôi tay thân mật mà nâng nàng mặt: “Ta nói chính là lời nói thật, người xem người, nhi tử đều như vậy lớn, còn mặt đỏ.”

Dừng một chút, lại sủng nịch cười: “Giống cái tiểu hài tử.”

Kiều Phi: “.....”

Mấy năm nay, nàng xác bị đại ca sủng thành tiểu công chúa, trừ bỏ làm chính mình thích sự, cái gì đều không cần nhọc lòng, cái gì đều không cần phải xen vào, phu thê hài hòa mỹ mãn, tử □□ tú tiến tới.

Nhân sinh viên mãn, bất quá như vậy.

Là nàng may mắn, mới có thể tại đây đời gặp hắn.

Kiều Phi ngọt ngào mà dựa đến hắn trên vai, bỗng nhiên cảm khái: “Lão công, ta bỗng nhiên hảo tưởng hỏa ca, buổi ca bọn họ, còn nhớ rõ kia một năm các người cùng nhau khoác áo choàng gạt ta, ta thật đúng là cho rằng các người là hồn trên đường..... Nay đó giống như chính là ngày hôm qua sự, lại nhoáng lên mắt qua đi như vậy nhiều năm, cũng không biết bọn họ hiện tại thế nào.”

Hạ Thừa Nam vỗ vỗ vai hắn, tựa trấn an: “Hai người bọn họ đều hảo đâu.”

-

Buổi tối 6 giờ, Hạ gia biệt thự toàn thân ngọn đèn dầu, giăng đèn kết hoa.

Hôm nay là Trung Quốc truyền thống Tết Trung Thu, người nguyệt hai luồng viên nhật tử, vừa lúc cuốn cuốn quá hai ngày muốn khai giảng, cho nên người một nhà liền trước tiên đuổi lại đây, cùng Tiểu Bát một nhà cùng nhau quá trung thu.

Hai nhà cha mẹ vừa thấy mặt, hết sức vui mừng, tự nhiên cũng nhắc tới con cái nhóm sự.

Cuốn ba khen Tiểu Bát có nghị lực, hiểu chuyện, kỳ thật rất sớm thời điểm hẳn liền nhìn ra Tiểu Bát đối cuốn cuốn có cảm tình, nhưng là vì không ảnh hưởng hai đứa nhỏ thi đại học, lúc ấy hẳn đặc biệt dặn dò Tiểu Bát, cuốn cuốn mãi mười tám tuổi mới có thể đổi nàng thông báo.

Nguyên tưởng rằng niên thiếu xúc động khẳng định sẽ nhịn không được, nhưng Tiểu Bát lẳng là ghen chịu đựng, thủ vững hứa hẹn, chờ tới rồi cuốn cuốn mười tám tuổi ngày này.

Cho nên nhạc phụ kia một quan, Tiểu Bát là thỏa thỏa qua.

Nói chuyện phiếm trong lúc, hai cái cô nương điếm thượng chính mình làm hoa sen đèn, nói là muốn đi bên ngoài tìm một chỗ hứa nguyện, mới vừa đi tới cửa, vừa lúc bên ngoài cũng có người gõ cửa.

Leng keng thuận tay mở cửa, nhìn mắt, có chút do dự đánh giá một lát, rồi sau đó kinh ngạc nói:

“Chủ Diễm thúc thúc?! Hạ hạ a di??”

Nàng lại cúi đầu: “Đây là..... Tiểu Na Tra?”

Nghe được nữ nhi ở cửa lời nói, Hạ Thừa Nam bước nhanh đi lên đi, nhìn đến ngoài cửa người —— quả nhiên, là chu diễm tới.

Từ chính mình di dân sau, chu diễm đi Ngũ Hạ công ty, hai vợ chồng hợp ý hợp lực, hiện tại đem Ngũ thị phát triển rất khá.

Mấy năm trước, cũng thành công muốn cái hài tử, nhưng đứa nhỏ này đặc biệt ổn, Ngũ Hạ hoài hãn đến cuối cùng vượt qua dự tính ngày sinh nửa tháng, đều không có bất luận cái gì phát động dấu hiệu, vì thế sau lại bác sĩ bắt đắc dĩ sinh mổ lấy ra tới.

Từ đây, nhi tử đặt tên tiểu Na Tra.

Hạ Thừa Nam cùng chu diễm cũng đã lâu không thấy, ôm ôm, nam nhân cảm tình đều ở không nói trung.

“Ta còn tưởng rằng các người không tới.”

“Như thế nào sẽ, nói tốt mang nhi tử tới nước Mỹ chơi, thuận tiện ở người này quá trung thu, liền khẳng định sẽ đến.”

Chu diễm cúi đầu, bế lên nhi tử: “Kêu thúc thúc.”

Tiểu Na Tra mở to tròn xoe đôi mắt, cũng không sợ người: “Thúc thúc.”

“Ngoan.” Hạ Thừa Nam sờ sờ hãn uy vũ đầu, nhớ tới cái gì, hô: “Đi vào ngồi đi, Kiều Phi hôm nay còn đang nói tưởng các người, ta cố ý giấu trụ nàng chưa nói các người muốn tới sự, mau vào đi cho nàng cái kính hỉ.”

“Hảo.”

Chu diễm phu thê mang theo nhi tử vào nội sảnh, quả nhiên, không bao lâu, bên trong bộc phát ra kính hỉ thanh âm.

Hai nữ nhân ôm ở cùng nhau, kích động vạn phần, thiếu chút nữa rơi lệ.

Kiều Phi nhìn tiểu Na Tra, một phen ôm đến trong lòng ngực: “Bảo bối nhi lớn lên càng ngày càng ngoan.”

Tiểu Na Tra đột nhiên toát ra một câu: “Ta sẽ bồi ba trăm đầu đường thơ!!!”

“Ha ha ha ha ha ha.”

Trong phòng người cười thành một đoàn, quả nhiên là tùy ba ba gien, một bụng mực nước, từ nhỏ liền sẽ bồi đường thơ.

Chính náo nhiệt khi, Hạ Thừa Nam nhìn đồng hồ làm bầm lâu bầu: “Cũng không biết tề buổi thu được ta tin tức không có, điện thoại đánh không thông, không biết hôm nay có thể hay không tới.”

Chu diễm sừng sốt, rồi sau đó trầm mặc vài giây, “Người không biết?”

Hạ Thừa Nam nhú mày, mơ hồ cảm thấy có việc: “Biết cái gì?”

“Tuần trước hần nói cho ta cùng kia cô nương đi Thái Lan chơi, sau lại trả lại cho ta phát tin tức nói muốn ra biển, kết quả ngày hôm sau... Ta liền nhìn đến tin tức nói ngày đó thuyền xảy ra chuyện, ta lại cho hần gọi điện thoại, liền như thế nào cũng chưa người tiếp.”

“.....”

Hạ Thừa Nam trong lòng một cái lộn bộp, đột nhiên chìm xuống.

Khó trách hần vẫn luôn không có hồi phục chính mình...

Tề buổi 5 năm trước ở Nhiệt Cách nhận thức một cái thực hào phóng cô nương, kia cô nương uống rượu lợi hại, trực tiếp phóng đổ tề buổi, sau lại cũng không biết có phải hay không liền nhân rượu tương ngộ, lại một đêm phóng tưng, đi rồi thận, cũng đi rồi tâm, tề buổi bắt đầu nhiệt liệt truy nổi lên cô nương.

Nề hà kia cô nương là thất con ngựa hoang, tự do quán, đi khắp cả nước, căn bản không muốn ở nơi nào đó lưu lại.

Sau lại kia mấy năm, hai người liền vẫn luôn liên lụy, ràng buộc, cũng không có kết quả.

Lại sau lại, tề buổi liền từ Hạ thị từ chức, nói là muốn bồi cô nương đi xem thế giới.

Lần này Tết Trung Thu, Hạ Thừa Nam cũng cho hẳn trước tiên đánh quá điện thoại, tuy rằng không ai tiếp, nhưng tề buổi từ trước đến nay là như vậy tùy tiện, cho nên Hạ Thừa Nam cũng không có để ý, liền cho hẳn để lại tin tức.

Không nghĩ tới, là đã xảy ra như vậy sự.

Mọi người trầm mặc một lát, không khí nhất thời yên lặng xuống dưới, có chút thương cảm.

Năm đó tam kiếm khách, hiện tại thiếu một cái, giống như liền thiếu nên có tư vị.

Đúng lúc này, bên ngoài chuông cửa bỗng nhiên lại vang lên.

Còn chưa chờ mọi người phản ứng, một cái quen thuộc nam nhân tháo thanh ở ngoài cửa kêu lên:

“Ta thao, này mẹ nó có phải hay không Hạ Thừa Nam gia, đừng đợi lát nữa tới cái cầm súng người da đen lão đệ đem lão tử thích thích thích.”

Nội sảnh mọi người sửng sốt, hai mặt nhìn nhau.

Tiền đà toàn bộ kinh hỉ lại không thể tin được mà lấy lại tinh thần ——

Thanh âm này... Là tề buổi?!!

Kiều Phi cái thứ nhất phản ứng lại đây, lao ra đi mở cửa.

Quả nhiên!

Tề buổi còn ăn mặc hảnh thích nhất áo khoác, trong miệng ngậm một cây yên, mi cốt thượng đao sẹo trước sau như một kiêu ngạo.

Hảnh trong lòng ngực ôm lấy một người tuổi trẻ cô nương, nhìn đến Kiều Phi, từng khẩu đại khí:

“Mẹ nó, cuối cùng thấy các người, ta mẹ nó này tiếng Anh nhận không được đầy đủ, mất rất nhiều công sức mới tìm được.”

Hạ Thừa Nam cùng chu diễm bọn họ cũng đều bước nhanh đi theo đi vào cửa.

Ba nam nhân rớt cuộc chạm mặt, đặc biệt là nhìn đến tề buổi bình an xuất hiện, không cấm đều có chút đỏ hốc mắt.

Hạ Thừa Nam đánh hảnh một quyền: “Ta mẹ nó vừa mới nghe Chủ Diễm nói người ra biển lật thuyền, còn tưởng rằng người đã chết.”

Tề buổi tiêu sái mà cười: “Nào dễ dàng như vậy, ta tề buổi chín cái mạng, đại nạn không chết hảo đâu.”

Nói xong hảnh quay đầu giữ chặt trong lòng ngực cô nương, chỉ vào chu diễm: “Kêu hỏa ca.”

Tiểu cô nương tuổi không lớn, cũng liền hai mươi lăm sáu tuổi bộ dáng, thực dã tính cái loại này mỹ, nghe lời hô:

“Hỏa ca.”

Tề buổi lại chỉ vào Hạ Thừa Nam: “Cái này, kêu đại ca.”

“Đại ca.”

Tiểu cô nương kêu xong, đánh giá Hạ Thừa Nam:

“Hắn chính là người lão nói cái kia đại ca a.”

Tề buổi gật gật đầu, người xưa gặp lại, sương khói lan tràn, hắn cũng đỏ hốc mắt, nói cho nàng: “Ân, là cả đời đại ca.”

Bọn họ ba nam nhân chi gian có quá nhiều chuyện xưa, ở khoảng thời gian đẹp đẽ nhất, ở rất nhiều thời điểm khó khăn, nguy hiểm thời điểm, Hạ Thừa Nam thực may mắn có như vậy hai chỉ phải lực tả hữu cánh tay, vẫn luôn vô tư mà dụng tâm mà trợ giúp hắn.

Loại này huynh đệ tình nghĩa đã sớm siêu việt chủ tớ tình cảm, tựa như tề buổi nói ——

Bọn họ là cả đời huynh đệ.

Người hầu lúc này đem đồ ăn toàn bộ bố trí hảo, TV cũng điều tới rồi người Hoa kên.

Bên trong chính bá náo nhiệt trung thu tiệc tối, có nữ ca sĩ xướng:

“Chỉ nguyện nhân trường cửu, thiên lý cộng thuyền quyên.....”

Bọn họ ở ôn nhu tiếng ca trung cùng nhau nâng chén.

Hạ Thừa Nam cùng Kiều Phi.

Chu diễm cùng Ngũ Hạ.

Tề buổi cùng hắn tiểu cô nương.

Cùng với Tiểu Bát, cuốn cuốn, leng keng, hạ đại gia.

Bọn họ mỗi người, đều ở đêm nay, đối với mỹ lệ ánh trăng hứa nguyện

---

Chỉ nguyện nhân trường cửu, thiên lý cộng thuyền quyên.

Cả đời này, gặp được các người, thật tốt.

【 toàn văn xong. 】

Table of Contents

Mục lục

Chương 1 Liêu Hãn Thứ Thứ Nhất

Chương 2 Liêu Nàng Thứ Thứ Hai

Chương 3 Liêu Hãn Đệ Tam Thứ

Chương 4 Liêu Nàng Đệ Tứ Thứ

Chương 5 Liêu Hãn Thứ Năm Thứ

Chương 6 Liêu Nàng Thứ Sáu Thứ

Chương 7 Liêu Hãn Thứ Bảy Thứ

Chương 8 Liêu Nàng Thứ Tám Thứ

Chương 9 Liêu Hãn Thứ Chín Thứ

Chương 10 Liêu Nàng Đệ Thập Thứ

Chương 11 Liêu Hãn Mười Một Thứ

Chương 12 Liêu Nàng Mười Hai Thứ

Chương 13 Liêu Hãn Mười Ba Thứ

Chương 14 Liêu Nàng Mười Bốn Thứ

Chương 15 Liêu Hãn Mười Lăm Thứ

Chương 16 Liêu Nàng Mười Sáu Thứ

Chương 17 Liêu Hãn Mười Bảy Thứ

Chương 18 Liêu Nàng Thập Bát Thứ

Chương 19 Liêu Hãn Mười Chín Thứ

Chương 20 Liêu Nàng Hai Mười Thứ

Chương 21 Liêu 21 Thứ

Chương 22 Liêu Hai Mười Hai Thứ

Chương 23 Liêu Hai Mười Ba Thứ

Chương 24 Liêu Hai Mười Bốn Thứ

Chương 25 Liêu Hai Mười Lăm Thứ

Chương 26 Liêu Hai Mười Sáu Thứ

Chương 27 Liêu Hai Mười Bảy Thứ

Chương 28 Liêu Hai Mười Tám Thứ

[Chương 29 Liâu Hai Mười Chín Thức](#)
[Chương 30 Liâu Nàng Ba Mười Thức](#)
[Chương 31 Liâu Ba Mười Một Thức](#)
[Chương 32 Liâu Ba Mười Hai Thức](#)
[Chương 33 Liâu Ba Mười Ba Thức](#)
[Chương 34 Liâu 34 Thức](#)
[Chương 35 Liâu Ba Mười Lăm Thức](#)
[Chương 36 Liâu Ba Mười Sáu Thức](#)
[Chương 37 Liâu Ba Mười Bảy Thức](#)
[Chương 38 Liâu Ba Mười Tám Thức](#)
[Chương 39 Liâu Ba Mười Chín Thức](#)
[Chương 40 Liâu Nàng Bốn Mười Thức](#)
[Chương 41 Liâu Bốn Mười Một Thức](#)
[Chương 42 Liâu Bốn Mười Hai Thức](#)
[Chương 43 Liâu Bốn Mười Ba Thức](#)
[Chương 44 Liâu Bốn Mười Bốn Thức](#)
[Chương 45 Liâu Bốn Mười Lăm Thức](#)
[Chương 46 Liâu 46 Thức](#)
[Chương 47 Liâu 47 Thức](#)
[Chương 48 Liâu 48 Thức](#)
[Chương 49 Liâu 49 Thức](#)
[Chương 50 Lẫ Nhau Liâu Cả Đồi](#)
[Chương 51 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(1 \)](#)
[Chương 52 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(2 \)](#)
[Chương 53 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(3 \)](#)
[Chương 54 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(4 \)](#)
[Chương 55 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(5 \)](#)
[Chương 56 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(6 \)](#)
[Chương 57 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(7 \)](#)
[Chương 58 Sóng Bá Phiên Ngoạì \(8 \)](#)
[Chương 59 Hỏa Ca Phiên Ngoạì \(1 \)](#)
[Chương 60 Hỏa Ca Phiên Ngoạì \(2 \)](#)

[Chương 61 Hòa Ca Phiên Ngoại \(3\)](#)
[Chương 62 Tám Cuốn Phiên Ngoại \(1\)](#)
[Chương 63 Tám Cuốn Phiên Ngoại \(2\)](#)
[Chương 64 Tám Cuốn Phiên Ngoại \(3\)](#)
[Chương 65 Chung Chương](#)